உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மச்சபுராணம்.

இது

திருமயிலை வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள்

பரிசோதித்தது.

சென்னை:

ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

இதன் விலை ரூபா 5.

யாகங்களில் மந்திரப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டிய முறைகளை
இவ்யாகங்களின் இயல்புகளையும், இவற்றின் உற்பத்தி யர்
களையும், சரித்திரங்களும் பழங்கதைகளுங் கலந்து விளக்கிக்
டும் கருமபாகத்தைப் பிராஹ்மணங்கள் என்று கூறுவர். வா
பிரஸ்தர்களுக்கே பயன்படுவதாய், வனத்தில் வைத்தெ
பட்டதெனக் கருதப்படும் மூன்றும் பாகம் ஆரண்யகங்கள் எ
சொல்லப்படும். வேதாந்தமென்று வழங்கும் உபநிஷதங்க
லாம் இம்மூன்றும் பாகத்தினுள் அடக்கமாம். இவற்றுள், வீ
நெறி விழைந்த பக்குவர்க்கடுத்த பாகம் இறுதியினின்ற உப
தங்களே. மற்றையவற்றும் பெரும்பயனின்று. இவ்வேதங்க
கற்குமுன்னர் ஒருதலையாக் கற்கவேண்டிய நூல்கள் சிஎ
வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், சற்பம், என்னும் ஆ
மாம். இவை வேதாங்கமெனப்படும். இவற்றி னியல்பை "ஆற
மாவன, உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆ
யும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரியத்
டக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆ
தம்பம் ஆத்திரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீ
வாராகம் முதலிய கணிதங்களும் (சோதிடங்களும்),எழுத்
ராய்ச்சியாகிய பிரமமும் (சிக்ஷையும்), செய்யுளிலக்கணமா
சந்தமுமாம்" எனவரும் நச்சினார்க்கினியருரையா னுண
உலகவிய லறிவிக்குமாற்றலுடையனவாய் விளங்கும் பெருநூ
கள் நான்கனை உபவேதமென வழங்குகின்றனர். அவை ஆயு
வேதம், அர்த்தவேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம் என்ப
முதற்கணின்றது உடற்பிணி நீக்கு மருந்து முதலியவற்றி னிய
வகைகளையும், அடுத்தது பொருளீட்டு முறைமையினையும், மூ
றுவது வில்வித்தையினையும், இறுதியினின்றது இசைபேதங்க
யும் பற்றிக் கூறுவது. மற்று, இவ்வேதங்களையும் உபவேதங்க
யும் விளக்கவந்த நூல்கள் ஸ்மிருதிகளென்று வழங்கப்படுகின்ற
அவற்றின் பெயரை,

"மநுவே யத்திரி விண்டு வாசிட்டம்
யமம் ஆபத்தம்பம் யாஞ்ஞவற்கியம்
பாராசரம் ஆங்கீரசம் உசனம்மே
காத்தியாயனம் சமவர்த்தம் வியாசம்
பிரகற்பதி சங்கலிதம் சாதான்மம்
கௌதமம் தக்கம் ஈரொன் பானும்
தரும நூலின் பெயரெனச் சாற்றுவர்."

எனவரும் பிங்கலந்தையிற் காண்க. கிருதயுகத்தில் மநுவும், தி
தாயுகத்தில் கௌதமமும், துவாபரத்தில் சங்கலிதமும், கலியுக

கணபதிதுணை.

மச்சபுராண முகவுரை.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரத கண்டத்திலே பிறக்கும் பெரும் பேறுபெற்ற மாந்தர்க்கெல்லாம் இயற்கையிலேயே உரிமையாயமைந்த பொருள்கள் பொன்னல்ல வெள்ளியல்ல வீடல்ல மாடல்ல அவ்வவர் உடல்தானுமல்ல முத்திநெறியை எளிதினும் விரைவினுந் தலைக்கூடுவிக்கும் ஞானநூல்களேயாம். அந்நூல்கள்தாம் பண்டிதர் மட்டுமே பயிலுந்தன்மையதாய ஸம்ஸ்கிருத பாஷையினும், பண்டிதர் பாமரரென்னு மிருவகையினரும் பயிலுந் தன்மையதாய தமிழ் மொழியினும் அமைந்தனவாம். தமிழ் மொழியிலமைந்தனவற்றிற் பெரும்பான்மை நூல்கள் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள முதனூல்களின் வழித்தாய்ச் செய்யப்பட்டனவாயிருக்கின்றன. உதாரணமாக, சித்தாந்த சைவசாத்திரங்களுள்ளே தலைமைபெற்ற சிவஞானபோதம் வடமொழி ரௌரவாகமத்துக் கிடந்த பன்னிரண்டு சூத்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்பென அந்நூலே கூறுகின்றது. தமிழ்மொழித் தருக்க நூல்களெல்லாம் வடமொழியைச் சார்ந்தனவென்பது பிரசித்தம்.

இனி, ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள நூல்கள் வேதாகம புராணேதி காசங்களென வொருமுறையாற் றொகுத்துக் கூறப்படும். இவற்றையன்றி வேறு நூல்களின்றென்பது கருத்தன்று. வேறுள்ளனவெல்லாம், இவற்றின் வழி வந்தனவும் இவற்றை விளக்க வந்தனவுமாகின்றன வென்பதே கருத்தாம்,

வேதங்கள் இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என நான்காம். வேதம் என்னும் பதம் வித் (விதீ) என்னும் தாதுவினின்றும் பிறந்தமையின் 'பண்டையோர் அறிவு' எனப் பொருள்படும். வேதங்களின்மூலத்தை யறிவாரொருவரு மின்மையானும் நெடுங்காலம் அவைகேள்வி முறையாற் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தமையானும் அவற்றைச்ரு (ஶ்ரு) என்னுந் தாதுவினின்றும் பிறந்த சுருதிப்பெயரானழைப்பதுமுண்டு. மேற்கூறிய வேதங்கள் நான்கனுள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றுவகைப்படும். வேதோக்தமான தெய்வங்களை நோக்கியெழுந்த ஸ்தோத்திரங்களையுடைய ஸ்துதி பாகம் மந்திரங்கள் அல்லது ஸம்ஹிதைகள் என்று பெயர்பெறும், பல வகைப்பட்ட

யாகங்களில் மந்திரப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டிய முறைகளை இவ்யாகங்களின் இயல்புகளையும், இவற்றின் உற்பத்தி யா களையும், சரித்திரங்களும் பழங்கதைகளுங் கலந்து விளக்கிக் டும் கருமபாகத்தைப் பிராஹ்மணங்கள் என்று கூறுவர். வா பிரஸ்தர்களுக்கே பயன்படுவதாய், வனத்தில் வைத்தெ பட்டதெனைக் கருதப்படும் மூன்றும் பாகம் ஆரண்யகங்கள் என சொல்லப்படும். வேதாந்தமென்று வழங்கும் உபநிஷதங்க லாம் இம்மூன்றும் பாகத்தினுள் அடக்கமாம். இவற்றுள், வீ நெறி விழைந்த பக்குவர்க்கடுத்த பாகம் இறுதியினின்ற உப தங்களே. மற்றையவற்றும் பெரும்பயனின்று. இவ்வேதங்க கற்குமுன்னர் ஒருதலையாக் கற்கவேண்டிய நூல்கள் சிக்ஷை வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், சற்பம், என்னும் ஆ மாம். இவை வேதாங்கமெனப்படும். இவற்றி னியல்பை "ஆற மாவன, உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆ யும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரியத் டக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆ தம்பம் ஆத்திரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீ வாராகம் முதலிய கணிதங்களும் (சோதிடங்களும்), எழுத் ராய்ச்சியாகிய பிரமமும் (சிக்ஷையும்), செய்யுளிலக்கணமா சந்தமுமாம்" எனவரும் நச்சினார்க்கினியருரையா னுண உலகவிய லறிவிக்குமாற்றலுடையனவாய் விளங்கும் பெருநூ கள் நான்கனை உபவேதமென வழங்குகின்றனர். அவை ஆயு வேதம், அர்த்தவேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம் என்ப முதற்கணின்றது உடற்பிணி நீக்கு மருந்து முதலியவற்றி னிய வகைகளையும், அடுத்தது பொருளீட்டு முறைமையினையும், மூ றுவது வில்வித்தையினையும், இறுதியினின்றது இசைபேதங்க யும் பற்றிக் கூறுவது. மற்று, இவ்வேதங்களையும் உபவேதங்க யும் விளக்கவந்த நூல்கள் ஸ்மிருதிகளென்று வழங்கப்படுகின்ற அவற்றின் பெயரை,

"மநுவே யத்திரி விண்டு வாசிட்டம்
யமம் ஆபத்தம்பம் யாஞ்ஞவற்கியம்
பாராசரம் ஆங்கீரசம் உசனம்மே
காத்தியாயனம் சமவர்த்தம் வியாசம்
பிரகற்பதி சங்கலிதம் சாதான்மம்
கௌதமம் தக்கம் ஈரொன் பானும்
தரும நூலின் பெயரெனச் சாற்றுவர்."

எனவரும் பிங்கலந்தையிற் காண்க. கிருதயுகத்தில் மநுவும், தி தாயுகத்தில் கௌதமமும், துவாபரத்தில் சங்கலிதமும், கலியுக

தில் பராசரமும் முக்கியமாயிருக்குமென்று சொல்லுகின்றனர். இதுபற்றியே புராணங்கள் ஸ்மிருதிகள் கிருஹிய சூத்திரங்கள் முதலியவற்றினின்றும் வேண்டியமட்டில் பிரமாணங்கள் எடுத்துதகரித்து ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் பராசர ஸ்மிருதிக்கு மாதவீயம் என்னுஞ் சிறந்த பாடியமொன்று செய்துபகரித்தனர்போலும். அவற்றாற் பெறப்படும் விஷயங்களை 'அறமாவது மநுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத்தண்டமென மூவகைப்படும். [இவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் வியவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.] அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல். வழக்காவது ஒரு பொருளைத்தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் சொல்வது. அது கடன்கோடன் முதற்பதினெட்டுப்பதத்ததாம். தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழீஇயினாரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அதற்குத்தகவொறுத்தல்'' எனவரும் பரிமேலழகரது திருக்குறள் உரைப்பாயிரத்தா லுணர்க. இனி, உபநிடதங்களைச் சாரத்தோன்றிய நூல்கள் சிலவுள. அவை வியாசர், ஜைமினி, பதஞ்சலி, கபிலர், கணாதர், அக்ஷபாதர் என்னும் அறுவர் முனிவராற் செய்யப்பட்டு அறுவகை மதக்கொள்கைகளையுங்காட்டி நிற்றலின் சாத்திரமெனவும் தரிசனமெனவும் பெயர்பெறும். இவ்வறுவகை நூல்களும் சூத்திர ரூபமாகச் செய்யப்பட்டு அவ்வம்மதத்தினர்க்கு அரிய ஆதார கிரந்தங்களாய் வைத்துப் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் வியாசர்செய்த நூல் வியாச சூத்திரம் என்றும் வேதாந்த சூத்திரமென்றும் சாரீரக சூத்திரமென்றும் பெயர்பெறும். இதனையே உத்தரமீமாஞ்சை யெனவும் வழங்குவர். இந்நூல் வேதாந்தங்களாகிய உபநிஷதங்களிற் காணப்படும் சாரங்களைப் பிழிந்து எடுத்துத் தந்தாலன்ன தன்மையது. ஆயினும் பல்வேறு சமயத்தார் பல்வேறு பொருளுடையதாக விதனைக் கொண்டிடர்ப்படுதல் மிக்க வியப்புத்தருகின்றது. ஸ்ரீகண்டரென்பவர் ஸ்ரீருத்ரம், பிருகதாரண்யம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினிருத்திரம், முதலாகிய சைவோபநிஷதங்களையும் சைவாகமங்களையுந் துணைக்கொண்டு வேண்டிய விடங்களில் வேறு உபநிஷதவாக்கியங்களையுந் தழுவிக்கொண்டு ஒரு சைவபாஷ்யஞ்செய்தனர். ஸ்ரீ சங்கரர் ஈசாவாசியம், கேனம்,

கடவல்லி, பிரசினம், முண்டகம், மாண்டூக்கியம், தைத்திரீ
ஐதரேயம், சாந்தோக்கியம், பிருகதாரண்ணியம், என்னும் தலே
நிஷதங்களையும் தம்மதத்திற்குப்பொருந்திய வேறுஉபநிஷதங்க
யும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு அத்வைத பாஷ்யம் செய்தனர்.
பாஷ்யம் பிரமத்தைத் தவிர வேறு பதார்த்த மெங்கனுமில்
யென்று சாதிக்கு நீர்மைத்து. ஸ்ரீராமாநுஜர் தமது வைஷ
மதக்கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டி ஒரு விசிஷ்டாத்வைத ப
யஞ் செய்தனர். ஸ்ரீமத்வர் தமது துவிதக்கொள்கைக் கிண
ஒரு துவைதபாஷ்யஞ் செய்தனர். இவையெல்லாம் அவ்வம்ம
தாராற் கொண்டாடப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சமயாசாரிய
வேதாந்த சூத்திரத்திற்குப் பாஷ்யஞ்செய்துதான் தம்மதம்
தோந்த மதமென்று காட்டல்கூடும் என்று அபிப்பிராயப்பட்
ரென இதனாற் றெரிகின்றமையின், அந்நூலின் பெருமைக்களவி
யென்பது தேற்றம். இவ்வேதாந்த சூத்திரம் உபநிஷதங்க
யாதாரமாக்கொண்டு ஞானோத்கிருஷ்டமே கூறுதல்போல,
மினிசெய்த மீமாஞ்சைநூலும் கருமத்தையே பிரதானமா
கூறும். அதனை ஜைமினி சூத்திரமெனவும் வழங்குவர். பதஞ்ச
முனிவர் முத்திபேற்றிற்கு நேர்வழி யோகமே யெனக்காட
யோக சூத்திரம் செய்தனர். இதற்கு வியாசர் பெயராலும் போ
பெயராலும் இரண்டு பாஷ்யங்கள் வழங்கிவருகின்றன. கபி
முனிவர் செய்தது சாங்கிய சூத்திரம். கணாதர் செய்தது வை
ஷிக சூத்திரம். அக்ஷபாதர் செய்தது நியாய சூத்திரம். இவ்வா
சாத்திரங்களுந் தத்துவஞான வுணர்ச்சிக்கு ஒப்பச் சிறந்தனவா

ஆகமங்கள் சைவாகமங்களென்றும் வைணவாகமங்களென்
மிருவகையாம். அவற்றுள் முதற்பிரிவிற் படுவன காமிகமுத
வாதுள மிறுதியாகவுள்ள இருபத்தெட்டுமாம். வைணவாகம
கள் பாஞ்சராத்திரம் வைகானசமென்னு மிரண்டுமேயாம். வே
ங்களுக்கே ஆகமமென்னு மொரு பெயருண்டு. அன்றியும், தரு
நூல்களிற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் காண்டல், கருதல், உரை எ
னும் அளவை மூன்றனுள் உரையாகிய ஆகமமும் ஒன்றுதல்பற்
ஆகமத்தின் உயர்வு நன்கு புலப்படும். சைவாகமங்களுள் ஒ
வொன்றும் நான்கு பிரிவினதாய் முறையே சரியை கிரியை
யோகம் ஞானமென்னும் நால்வகைப் பாதங்களையும் அறிவுறு
தும் வகையால் பதிபசுபாசம் என்னும் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை
யும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலத் தெள்ளிதின் விளங்க
செய்யும். இவ்வளவு தெளிவாகச் சிவபரத்துவங் கூறுதல்பற்
யிவற்றைச் சிறப்புநூலென்றும் வேதங்களைப் பொதுநூலென்று

கூறுவர் சைவருட் பெரும்பாலார். மற்று, இவ்வாகமங்கள் வேதங்கட்குப் பின்னே தோன்றியன என்பதே எமது கருத்தாகலின் வேதங்களுள் இடையிடையே காணப்படும் அசம்பாவிதங்கள் ஆகமங்களு ளில்லையென்றே யாம் துணிகின்றோம். ஆயினும் தற்காலத்தகப்படுவது ஆகமங்களுட் கிரியாபாகமே. ஞானபாகம் மிக அற்பம். வேதங்களுள் உபநிடதங்கள் வேண்டியமட்டுங் கிடைக்கின்றன. அவை போதாவென்று பாடியங்களு முள்ளன. ஆகலின் ஆகமங்களை வேதங்கட்கு நிகரென்று எங்ஙனஞ் சொல்லுவது? ஆகமங்களுட் கிரியாபாகங்களே மிக வழங்கி வருகின்றமைபற்றியே போலும், அவற்றைத் தந்திரமென் றொதுக்கினர் பிராமணருட் பல்லோர். ஞானபாகத்தைக்கண்டு சிவானந்தப் பேறெய்தும் பாக்கியம்பெற்ற பண்டைக்காலத்துச் சைவப்பெரியோர் அவற்றை மாந்திரமெனவும் சித்தாந்த மெனவும் வழங்கி மகிழ்ந்தனர். சைவாகமங்களின் வழித்தோன்றிய நூல்கள் உபாகமங்களெனவும் சார்பாகமங்களெனவும் பெயர் மாத்திரையாற் பல வழங்கிவருகின்றன. அவற்றை யீண்டெடுத்துக் கூறுதல் மிகையே. இவ்வாகமங்களைப் பிரயோகிக்கு நெறிகாட்டு நூல்களுக்குப் **பத்ததி**யென்று பெயர். சோமசம்பு, அகோரசிவாசாரியர், திரிலோசன சிவாசாரியர் முதலிய பெரியோர்கள் பெயரால் பல பத்ததிகள் நடைபெறுகின்றன. சைவர்க்கடுத்த கிரியைகளை நடத்துவிப்பது இப்பத்ததிகளே.

புராணங்கள் மச்சமுதலாகப் பிரமாண்ட மீறாகவுள்ள பதினெட்டுமாம். புராணம் என்னுஞ் சொல்லுக்கே பழைமை யென்பதுபொருள். [புராணம் - பூர்வகாலத்தில் உண்டானது. இது **குருபாலப் பிரபோதிகை** யுடையார்கோள்.] அது இவ்விடத்து நூல்களுட் கூறப்படும் பழைய வரலாற்றைப்பற்றிநின்றது. பழைய வரலாற்றை யொருமுறையால் ஐந்து விதமாகப் பிரிக்கலாம்; உலகத்தோற்றம், ஒடுக்கம், மன்வந்தரம், முனிவர் அரசர் மரபு, அவர் சரித்திரங்கள் என. இதனைத் "தோற்ற மூலக மீண்டொடுங்க லுகடூர் மன்வந் தரமுனிவ, ராற்ற லரசர் மரபவர்தஞ் சரிதமென்னு மோரைந்துஞ், சாற்றும் புராண விலக்கணமென் றறிஞருரைப்பர்" எனவருங் **கூர்மபுராணச்** செய்யுளானு மறிக. இவ்வைந்தையும் முறையே 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂, 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂, 𑌵𑌂𑌶𑌂, 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 என்பர் வடநூலார். இதுபற்றியே "𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂" என்னும் முதுமொழியும் வழங்கிவருகின்றது. இப்புராணங்கள் வேதங்களுள்ளும் ஆகமங்களுள்ளும் விதி நிஷேதங்களாகக் கூறப்பட்டனவற்றைத் திருஷ்டாந்த

மூலமாக விளக்கிக்காட்ட வெழுந்தனவாம். ஆதலின் அவ்விதி நிஷேதங்களும் ஆண்டாண்டு எடுத்துக் கூறப்படும். ஆயினும் பெரும்பான்மை சரிதங்களாகவே யிருக்கும். உதாரணமாக ஒரு விரதத்தை யெடுத்துக்கொள்வோமாயின், இவ்விரதத்தின் இலக்கணம் இது, இவ்விரதத்தை யனுஷ்டித்தார் பெறும்பயன் இது, இவ்விரதத்தை முற்காலத்து அநுஷ்டித்துப் பயன்பெற்றாரின்னோர், இவர் சரிதம் இவ்வாறு என்றித்தகைய விஷயங்களெல்லாம் விரித்துக்கூறுவதே புராணத்தினியற்கை. புராணங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும் நடையும் சாமானிய கல்விமான்களுக்கும் பொருள் எளிதின் விளங்கக்கூடிய நடையாம். சாமானிய மாந்தரை வசப்படுத்தி யன்னோரை நல்வழிப் படுத்தற்கண் பலவித தந்திரங்களும் பிரயோகித்தல் அவசியமாகலின் நவரஸங்களும் அமையப் பெற்றதாயிருக்கின்றது புராணமென்பது. உலகத்து நிகழவொண்ணாத விஷயங்கள்பல புராணத்துக் காணப்படுவதுவழக்கம். அவற்றைக் கேட்குங்காலத்துச் சாமானியர்க்கு அவற்றில் ஐயுறவுதோன்றுவதில்லை. அதனால் புராணகர்த்தாவும் தன்கருத்து நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகின்றார். பாவச்செயல்களில் அச்சத்தொடுபட்ட வெறுப்பு நிகழக்கடவதென்று அவரெண்ணுவராயின் அவ்வாறே யாகின்றது. புண்ணிய கருமங்களில் மகிழ்வொடுபட்ட ஊக்கம் நிகழக்கடவதென்று அவரெண்ணுவராயின் அவ்வாறே யாகின்றது. இதனாலெல்லாம் புராணங்கள் சிறந்த நூல்களென்று விளங்குகின்றது. வறிதே புராணம் பொய்புரட்டென விகழ்வதிற் பயனென்னை? கந்தபுராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய புராணப் பிரசங்கங்களில்லையாயிற் சைவமும், பாகவதம், இராமாயணம், பாரதம் முதலிய புராணேதிகாசப் பிரசங்கங்க ளில்லையாயின் வைணவமும் இருந்தவிடம் புன் முளைத்துப் போய் விட்டிருக்குமே! இன்றைக்கும் சாஸ்திரவுணர்ச்சி இலக்கண விலக்கியப் பிரசங்கமென்றால் எத்தனைபேர் ஒளிந்து கொள்ளுகிறார்கள்? புராண மென்றால் மூலை தேடியும் கூட்டங் கூட்டமாய்வந்து கூடுகின்றனரே! புராணத்தின் மாட்சியைவிளக்க இவ் விஷய மொன்றுமே போதாதா? இனிப் புராணங்களது பெயருந் தொகையும்,

“ மச்சம் கூர்மம் வராகம் வாமனம்
பதுமம் வைணவம் பாகவதம் பிரமம்
சைவம் இலிங்கம் பௌடியம் நாரதீயம்
காருடம் பிரம கைவர்த்தம் காந்தம்
மார்க்கண்டேயம் ஆக்கினேயம் பிரமாண்டம்
பாற்படு பதினெண் புராண மாகும்”

எனவரும் பிங்கலந்தையா லறியப்படும். இவற்றுள், சைவம்-காந்தம் - இலிங்கம் - கூர்மம் - வாமனம் - வராகம் - பௌடியம் - மச்சம் - மார்க்கண்டம் - பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சைவபுராணங்களாய்ச் சைவர்களாற் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. நாரதீயம்-பாகவதம் - காருடம் - வைணவம் என்னும் நான்கும் வைணவர்க்குரியனவாம். பிரமம் - பதுமம் என்னுமிரண்டும் பிரமனைப் பற்றிக் கூறுதலிற் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியனைப் பற்றியும் ஆக்கினேயம் அக்கினியைப் பற்றியுங் கூறுதலின் அவை முறையே சூரியபுராண மெனவும் அக்கினி புராணமெனவும்படும். இப்புராணங்களையே வேறொரு வகையானும் பிரிப்பர். காந்தம்-ஆக்கினேயம் - சைவம் - கூர்மம் - மச்சம்-இலிங்கம் இவை தாமத புராணம். பிரமாண்டம் - பிரமகைவர்த்தம் - மார்க்கண்டேயம் - வாமனம் - பிரமம் - பௌடியம் இவை இராசத புராணம். பாகவதம் - பதுமம் - வராகம் - வைணவம்-காருடம்-நாரதீயம் இவை சாத்துவிக புராணம். அவ்வப்புராணங்களில் மேலிட்டுத்தோன்றுங் குணம்பற்றி யிவ்வாறும் புராணங்கள் வகுக்கப்பட்டனபோலும். இனி நாரசிங்கமுதற் பிரமாண்டமீறாக உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள. அவற்றின் பெயர்முறைகள் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதிகாசங்கள் இராமாயணம் மகாபாரதம் சிவரகசியம் என மூன்றும். இவற்றுள் இராமாயணம் செய்தார் வான்மீகமுனிவர். மகாபாரதம் செய்தார் வியாசர். சிவரகசியம் புராணங்களோ டொப்பக் குறிப்பிட்ட நூலாசிரியனைப் பெற்றிலது. இதிகாசம் என்னும் பதமானது பாரம்பர்யோபதேசங்கள் தன்னிடத்தி லமையப்பெற்றது எனப் பொருள்படும். இது குருபாலப்பிரபோதிகையிற் கண்டது. இவையும் சரித்திரங்களே கூறினும் உலக நீதிகள் மிகக் கலந்துகூறும். இம் மூன்றனுள்ளும் பாரதம் நீதிபுகட்டுவதிற் சிறந்தமை குறிக்கவேபோலும் அதனை ஐந்தாம் வேதமென வழங்கு கின்றனர். இராமாயணம் சிறந்ததொரு பெருங் காவியமா யிருக்கின்றது. சிவரகசியத்துள் சிவனடியார்கள் சரித்திரங்களி லனேகங் கூறப்பட்டன.

இவ்வாறு 'வேதாகம புராணேதிகாசங்க' ளெனப் பகுத்துக் கூறப்பட்ட நாற்றொகுதியைவிட்டு வேறு நூல்கள் தோன்றுதற்கிடனில்லை. எத்தகைய நூல் தோன்றினும் அது இவற்றுட் கூறப்படாத விஷயங்கூறப் புகுதலரிது. இதனால் மேலைத்தேயத்துப் பண்டிதர்களா லெழுதப்படும் கலைஞான வகைகளெல்லாம் இவற்றுள்ளேயே காணப்படும் என்று சொல்வாருட்படுவேம்

யாரும் என்று கருதற்க. மற்று, லௌகிக வைதிக அந்தரங்க ஞான விஷயங்களில் எதனைப்பற்றி யெழுதினும் இவற்றுள் அது காணப்படு மென்பதே யெமது கருத்தாம்.

இதுகாறுங் கூறிய நூல்களெல்லாம் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையி லுள்ளனவாம். அவை தமிழ்மொழி பேசுவோர்க்குப் பயன்படுத லெப்படி? பூர்வகாலத்து, தமிழ் நாட்டாருள்ளும் விதி நிஷேத நூல்கள் தரும நூல்கள் புராணங்கள் முதலியன வழங்கிவந்தன. ஆயினும் நமது ஞாபகத்துக் குட்படாக் காலத்து வடமொழியுந் தென்மொழியுங்கலந்து வடமொழியிலுள்ள நூல்களுட் பல தமிழ் மொழியுள் மொழிபெயர்ப்பு வகையாற் புகநேர்ந்தது. அதனாற் றமிழ்மொழிக் கிழுக்கின்று. இலக்கணங்கள், நீதி நூல்கள், காவியங்கள், தோத்திரங்கள், சாத்திரங்கள் என்றிவை தமிழ்மொழிக்கே சிறப்பாகப் பலவுள்ளன. அவற்றை வேறு மொழியினின்றும் வந்த வழிநூல்களென ஒருவருஞ் சொல்லார். சில பாகங்களில் அவை இதரபாஷை நூல்களினுஞ் சிறந்தனவெனப் பொதுநோக்க முடையார் அபிப்பிராயப் படும்படி மாட்சிமையுற்று விளங்குகின்றன. தமிழ் நூலாரிடத்திருந்த தத்துவ ஞானத்தினையே வடநூலார் கடன் வாங்கினரென எத்தனையோ சரித்திர நுட்பமறிந்த புலவர்க ளறைகின்றனர்.

இனி, இவ்வேதாகம புராணேதிகாசங்களில் தமிழுள் வந்து கலந்தவை எவை? வேதத்து உயர்ந்ததென மதிக்கப்படும் உபநிடதங்கள் அநேகம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்குகின்றன. ஸ்மிருதிகளுள் பராசரம் மனுஸ்மிருதி யென்பவை மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. வேதத்தின் வழிப்பட்டனவென்று சொல்லத் தக்க நூல்களுள் அநேகம் தமிழுள் வந்து கலந்திருக்கின்றன. மூலாகமங்களுட் காமிகம் மட்டும் பூரணமாகவும், ஏனையவற்றுட் சிலபாகங்கள் சிவஞானபோதம் நிஷ்டாநுபூதி முதலியனவாகவுந் தோன்றியிருக்கின்றன. உபாகமங்களுட் சிலவும் பத்ததிகளுளநேகமும் தமிழில் வந்து வழங்குகின்றன. புராணங்களுள் மச்சம் கூர்மம் பாகவதம் இலிங்கம் என்பவை தமிழ்ச் செய்யுள் ரூபத்திலும் வைணவம் சைவம் என்பவை தமிழ்வசனரூபத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சைவபுராணத்துள்ள வாயுசங்கிதை தமிழிலும் வாயுசங்கிதையெனவும், காந்தத்துட் சில பாகங்கள் கந்தபுராணமெனவும் உபதேச காண்டமெனவும் தமிழ்ச் செய்யுள் ரூபத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. மார்க்கண்டேய புராணத்திற் சிலபாகமும் வசனத்திற் றோன்றியிருக்கின்றது. இவையன்றி, பிரமாண்டம் பௌடியம் என்பவற்றுள்

உள்ளன வென அநேகந் தனிச்சரிதங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. சிவனடியார்கள் சரிதங்களுட் பல பௌடியத்திற் கூறியிருப்பதாகச்சொல்கின்றனர். பட்டினத்துப்பிள்ளை, சந்தான குரவர் இவர்கள் புராணம் ஆண்டுள்ளதாம். அன்றியும், தென்னாட்டிற் காணப்படும் ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் பதினெண் புராணங்களுள் இடங்காண வேண்டுமென்பதே நமது புலவர்களுட் பெரும்பாலார் கொள்கை. இக்கருத்தையே துணையாகக்கொண்டு நோக்குவமாயின், ஸ்தல புராணங்களுளெல்லாம் இது பௌடியத்திற் கண்டது இது பிரமகைவர்த்தத்திற்கண்டது முதலாகிய வாக்கியங்கள் காணலாம். ஸ்தல மாகாத்மியங்க ளெல்லாம் புலவர்கட்டு கதையே யென்பது எல்லாருக்குந்தெரிந்த இரகசியம். ஆயினும், சிதம்பரம் காசி முதலிய ஸ்தலங்கள் இத்தொகுதியுள்வாரா ; அவை மிகப்பழைய க்ஷேத்திரங்களாகலின். மற்று, நேற்றுதித்த ஆலயங்களுக்கு ஆதிப்புராணங்களுள் அமைவு காட்டுதல் எவ்வாறு பொருந்தும்? தற்காலத்து ஸம்ஸ்கிருத பாஷைநடைக்கும் புராணபாஷை நடைக்கும் வேற்றுமை சிறிதேயாகலின் ஸம்ஸ்கிருதம் வல்ல தற்காலத்துப் பண்டிதர்களிடத்துக் கொடுத்தாலும் தமிழ்க்கதையை ஸம்ஸ்கிருத புராணமாக எளிதிற் செய்துவிடலாம். வேதநடையில் மிகப்பயின்று வேதங்களையே மாற்றவல்லுநருள்ள விக்காலத்து இதுவுமோர் அற்புதமா? அன்றியும் ஸ்தலப்பெயர் ஒன்று வந்தாலேபோதும் உடனே அதன் மாகாத்மியம் புராணத்துள் வந்ததென்று சொல்லத்துணியாரோ நம்மவரெல்லாம்? ஆகலின், தலபுராணங்களைக் கற்றல் கேட்டல் மாத்திரையிலேயே அவற்றுட் கூறியதத்தனையும் உண்மையே யென்று நம்புவோராது நிலைமை மிகப் பரிதபிக்கத்தக்கதே யன்றோ? ஸ்தல மாகாத்மியங்கள் மட்டில் எடுத்து நோக்குவமாயின் அவையும் மிகப்பயன் றருவனவேயாம். அவை புராணங்களுட் கிடந்தாலென் கிடவாமற் போயினென்? இலக்கிய வுணர்ச்சிக்குச் சிறந்தனவாதலோ டமையாது அவை ஏகதேசமாய் அரசர் சரித முதலியனவுங் கூறி மகிழ்விக்கின்றன. ஸ்தலங்களிடத்துச் சிரத்தையை விளைப்பதில் அவற்றிற்கு நிகராக எதனைத்தான் சொல்லலாம்? இனி இதிகாசங்களுள் இராமாயணமும், பாரதமும் முழுதும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களையும் செய்யுள் ரூபத்திலாயினும் வசனரூபத்திலாயினும் தமிழ் வாசிக்க அறிந்த ஒவ்வொருவர் அகத்துங் காணலாம். சிவரகசியத்துள் மூன்றும் அம்சம் தமிழ்ச்செய்யுளாக வெளிவந்திருக்கின்றது. அது பன்னிரண்டு அம்சங்களுடையதொரு பெருநூலாம்,

சைவபுராணம் பத்தனுள்ளே சைவபுராணம் வசனரூபமாக
வெளிவந்துலவுகின்றதெனக் கூறினேம். அவ்வசனஞ்செய்து நெ
டுங்காலமாகவில்லை. சுமார் மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் ஆரம்
பித்து இப்பொழுது முடிக்கப்பட்டு வேண்டுவோர் அச்சுப்பிரதி
பெற்றுக்கொள்ள விலைக்குச்சித்தமா யிருக்கின்றது. இலிங்கபுரா
ணஞ் செய்தவர் சில நூற்றாண்டுகட்குமுன் இருந்த குலசேகர
பாண்டியனென்னும் ஓர் அரசர். கூர்மபுராணஞ் செய்தவரும் பதி
னாறு நூற்றாண்டிற்றிகழ்ந்த அதிவீர ராமபாண்டியனென்னும் மன்
னவர்தலைவர். அந்நூல்களும்வெளிவந்து வெகுகாலமாயிற்று. கந்த
புராணம் உபதேசகாண்டம் வாயு சங்கிதை முதலியன பாகங்களே
யாகலின் அவற்றைக் குறித்து ஈண்டுப் பிரஸ்தாபித்தல் அநாவசிய
கம். தனிப்பெரும் புராணங்களாய் விளங்கும் சைவ புராணங்களு
ள்ளே மொழிபெயர்த்து உதவப்பட்டிருக்கும் இரண்டு நூல்களுக்
கும் ஆசிரியர்கள் அரசபுலவர்களாயிருத்தல் மிக்க அதிசயமும் ஆ
னந்தமுந் தருகின்றது. இவ்விஷயம் நந்தமிழ்நாட்டு மன்னவர்க்குத்
தமிழ்மொழியிடத் திருந்த அபிமான மிகுதியை விளக்கு முகத்
தான் இக்காலத்து அம்மொழி யடைந்திருக்கும் அநாதரவு நிலை
யை எடுத்துக்காட்டித் தமிழபிமானிகள் யாவர்க்கும் மனவருத்த
முண்டுபண்ணுகின்றது. இன்னும் இவ்விருபுராணங்களினுஞ் சிறந்த
மிகுதியுடைய தனிப்பெரும் புராணமாகிய மச்சமும் சில நூற்றா
ண்டுகள் முன்னர்த் திருநெல்வேலிச் சீமையை யரசுபுரிந்து வந்த
ஸ்ரீமான் வடமலையப்ப பிள்ளையன் செய்ததுவே யெனக்கேட்டமாத்
திரையில் நம்முள்ளம் உவகை மீக்கூர்ந்து பரவசப்படுதல் உரைக்க
வும் வேண்டுமோ? ஆயினும் ஒன்றுமட்டும் விசனிக்கத்தக்கது. இவ்
வரியகிரந்தம் தமிழில் மொழிபெயர்த்து *நெடுங்காலமாயும் இது
காறும் அச்சில் வாராதொழிந்தமை நம்மனோர்க்குள்ள தவக்குறை
யேபோலும். இப்போழ்து ஊக்கங் கிளர்ந்து அதனை வெளிப்ப
டுத்த முந்துறும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ கந்தசாமிமுதலியா ரவர்களுக்குத் த
மிழுலகம் எந்நாளும் கடன்பட்டதாயே யிருக்கும். அதுவோ சிறு
நூலன்று. ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாட்டுக்களையுடையதொ
ரு பெருங்காவியம். அதனை வெளிப்படுத்தற்கண் அவர் தாமே
யெடுத்துக்கொண்ட சிரமமும் பிறரை யூக்குதலிலுள்ள அப்பிரா

*அதிவீரராம பாண்டியன் திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த தென்காசியிலி
ருந்து அரசுபுரிந்தகாலம் சாலிவாகன சகம்-1485 (1562 A.D) எனவும் வட
மலையப்பர்க்குப்பின் திருநெல்வேலியிலிருந்து மதுரைநாயக்கர்க்குப் பிரதி
நிதியாய் அப்பதியை யாண்டவராகிய அரியநாயக முதலியார்காலம் சாலி
வாகனசகம்-1488 (1565 A.D) எனவும் பூர்வ சரித்திரங்களானறிகின்றே
மாகலின், கூர்மபுராண முண்டாதற்குச் சிலகால முன்னரேயே மச்சபுராண
மியற்றப்பட்டிருந்ததெனத் தோன்றுகின்றது.

எடுத்துக்கொண்ட சிரமமும் அவர்க்கு நேர்ந்த பொருட்செலவும் மிகவாம். அவற்றையெல்லாம் ஒரு பொருட்படுத்தாது புராணம் வெளிக்கொணர்தலாகிய உத்தமோத்தம சிவ புண்ணிய மொன்றையே நாடியுழைக்கும் இவர்க்குச் சிவபிரானே தக்க பிரதியுபகாரம் செய்யக் காத்திருக்கின்றனரென யாம் உறுதியாக நம்பி யிருகின்றோம்.

இனி, இம்மச்ச புராணம் கற்கப்புகுவோர் மனத்து இந்நூல் எத்தன்மையது, இது கற்றலாற் பயனென்னை, இதனைச்செய்தார் யாவர், அவர் எத்தன்மையர் முதலாகிய ஆசங்கைகள் நிகழக்கூடும், நிகழவேண்டியதும் அவசியமே. அவ்வாசங்கைகள் நிகழாதவிடத்து அவரிந்நூல் கற்றலினாற் பெறும் பயனின்றாம். மற்று அவைகளைத் தெளிவித்தலே பாயிரத்தின் விசேஷ இலக்கணமாதலின் அவை யின்னவென ஆராயப்புகுவாம். வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பொதுவாயுள்ள மச்சபுராணசம்பந்தமானவிஷயங்கள் ஒருவாறு முன்னரே கூறப்பட்டன. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைச் சிறப்பாளுராய வேண்டுவதே இனி எஞ்சி நிற்பது. இந்நூலுள் வரும் காண்டம் அத்தியாயம் செய்யுள் முதலியவற்றின் தொகையை நூலாசிரியரே,

"இப்பெரும் புராணங் காண்ட மிரண்டுநற் கிரந்தஞ் சொல்லிற்
றுப்புறு மீரே ழாயி ரத்துறுந் தொகையத் யாயந்
தப்பினூற் றெழுப திண்மே லிரண்டுசார் பதிகத் தோடுந்
திப்பிய விருத்த மையா யிரத்தினுற் செப்பி னேமால்"

எனக்கூறி இப்பெரும் புராணம் பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டமென விரண்டு பெரும் பகுதிகளாலும் 172 அத்தியாயங்களானும் 5000-க்கு மேலிட்ட செய்யுள்களானும் ஆயதென்று சுட்டிக்காட்டினர். அன்றியும் வடமொழியில் இது 14,000 கிரந்தங்களால் (சுலோகங்களால்) ஆயதென்றுங் குறித்தனர். பூர்வகாண்டம் 114 அத்தியாயங்களாலும் உத்தரகாண்டம் 58 அத்தியாயங்களாலும் ஆயது. இக்காண்டங்கள் தொடங்குமுன்னர்ப் பாயிரம், நைமிசாரணியச் சிறப்பு, அநுக்கிர மணியென மூன்று பாகங்கள் இருக்கின்றன. இம்மூன்றனுள் முதலிரண்டுமே ஆசிரியர் தம் கல்வித்திறம் கற்பனு சாமர்த்தியம் முதலியன காட்டத்தக்க பாகங்களாம், அநுக்கிர மணி புராணத்துள் வந்த அத்தியாயங்கட்கு அட்டவணையாயும் புராணமுழுதும் மொழிபெயர்ப்பா யமைந்தனவாகலின், நமதாசிரியரும் அக்குண சிரேஷ்டங்கள் தம்மிடத்து மிருந்திய மிருந்தன வென்பதைப் போதுமானவரை காட்டியிருக்கின்றார். கற்பனைகள்

சுத்தமாயும் உயர்ந்த பொருளினவாயு மிருக்கின்றன. கவிகளோ இவ்விடங்களின் மட்டுமன்றி நூலெங்கணுமே மிக்க இன்னோசை யோடு ஒழுகுந் தன்மையவாய் ஆசிரியர் தொல்காப்பியங்களில் மிகத்திளைத்தும் பத்திஞான நலங்கள் உடைமையினாலும் வாக்குப் பழுத்தவரென்பதை நன்கு நாட்டா நின்றன. நூலுள் நோக்கு வோர்க்கு வடமொழிச் சந்த விருத்தங்களி னிலக்கணத்தைக் கொண்ட அநேகந் தமிழ்விருத்த வகைகளும், எத்துணையரிய வட மொழியுந் தமிழ்போலுச்சரிக்குந் தகைத்தாய்த் திரிக்கப்பட்டு வழங்கு முறையும் விஷயங்கள் கூறுவதில் சில நூல்களைப்போலப் பொருள் கருகல் முதலிய குற்றங்களின்றித் தெளிவான நடைகொள்ளப்பட்டமையும் புலப்படாமற் போகா. தமது சாமர்த்தியஞ் சிறிதுங் காட்ட விடந்தராத புராணத்துட்பாகத்திலும் சொன்னயம் மலியப் பாக்கள் யாத்துப் பொருளும் மிக இனியனவாமாறு செய்திருக்கின்றார். இப்புராணத்துள் வரும் விஷயங்களாவன: காசிபர், சூரியன் முதலியோர் மரபும்; வசுருத்திரர் சந்திரன் சோமவமிசம், யயாதிபுத்திரர், நாரசிங்கர், வயிரவர், தாரகா சுரன், குமாரசுவாமி முதலியோர் உற்பத்தியும்; மதனத் துவா தசி, ஆதித்த சயனம், கிருஷ்ணாட்டமி, வீமத்துவாதசி கல்யாண சத்தமி முதலிய சத்தமிபேதங்கள், சிவ சதுர்த்தசி, சங்கிராந்தி, விபூதித்துவாதசி, சஷ்டி, முதலிய விரத நியமங்களும்; சிராத்த வகைகளும் அவற்றை யனுஷ்டிக்கு முறையும்; தெய்வயானி, யயாதி, இரணியகசிபு, பிரகலாதன், திரிபுரத்தசுரர், தாரகன் முதலியோருடைய பூரண சரிதமும்; போஜன், பவுரவன், அக்கினி முதலியோர்வமிச வரலாறும்; நவக்கிரகங்கட்கு முரிய விரத நியமமும்; தீர்த்தசிராத்தம், சந்திர சூரிய கிரஹண தானம், தீர்த்த யாத்திரை, சாந்தி கிரஹயஞ்ஞம் முதலியவற்றிற் குரியவிதிக ளும்; ஸத் பிரயோஜனந் தருந்தன்மையவாகிய அநேக ஸம்வா தங்களும்; மேரு, இமயம், பாரத வருஷம் முதலிய வற்றின் வருணனைகளும்; கவுரிநாம அஷ்டோத்தரசதகம், பரமேசுவர ஸ்தோத்திரம் முதலிய ஸ்தோத்திரங்களும்; பத்திமான்மியமும்; கரும யோகம், யோகசாத்திர வண்மை, யோகவிக்கின மென்பவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்களும் இவைபோன்ற பிறவுமாம். இவ்விஷயங் களை யறிந்து கொள்ளுதல் எத்தகையினர்க்கும் நன்மை பயக்கு மென்பதிற் சிறிதும் ஐயப்பாடில்லை.

இனி, இவ்வரிய காவியத்தை யியற்றித்தந்த மகான் இத்தன்மைய ரென்று ஆராயப் புகுங்கால் ஏமாற்றமே நம்மை வந்தெதிர் கொண்டு துன்புறுத்துவதா யிருக்கின்றது. "யாவர் செய்தா

லென்? நூலின்றன்மையை யுணர்ந்து அதனை நன்கு கற்றுப் பயனடைதி" என்றுரைப்பார் உரையினையே பிரமாணமாகக் கொள்வமாயின் விரைவிற் றிருப்தியடைந்து களிக்கலாம். அவ்வுரையுஞ் சாமானியவுரை யன்று. ஏனெனின், நூலாசிரியரின்னு ரெனத் தெரிந்த வக்கணமே கற்போர் மனம் விகாரப்பட்டுப் போகின்றது. அதனால் உயர்ந்த நூலைத் தாழ்ந்த நூலாகவும் தாழ்ந்த நூலை யுயர்ந்த நூலாகவு மதிக்கவிடனுண்டாகி, உயர்ந்த நூல் கற்போர் தொகை சுருங்கவும் தாழ்ந்த நூல் கற்போர் தொகை பெருகவும் பலமுறை நேருகின்றதை நல்லறிவாள ரெல்லா மறிவர்.

பல்வித நலங்களும் பொருந்தப்பெற்ற இந்நூல்மட்டுமே ஆசிரியர் குணாதிசயங்களை விளக்குதற்குப்போதிய சான்றாகுமேனும், இவர் ராஜ்யபாரம் தாங்கிய ஒரு பிரபுவென்றும், பிரபல வித்வானென்றும், பக்திஞானங்கள் வாய்க்கப்பெற்ற உத்தம புருஷரென்றும் கேள்வியானும் இவரே செய்த பாயிரத்தானு மறிகின்றோம். அக்காலத்துப் புலவரொருவர்செய்த நூற்சிறப்புப்பாயிரத்துள் அரசரேறே என்னப்பட்டமை இவர் அரசரென விளக்கியது. சுவைபழுத்த மொழிக்கவிதைசெய்தல் புலவனாலன்றி முடியாது. ஆகலான் இவர் புலவரென்பதும் கண்டோம். இனி இவரது ஸ்தோத்திரங்கள் பேரின்பநலங்களையே மிகவும் வியந்து சிறியோர் பகட்டிச்செய்யும் போலிக்கற்பனைகள் யாண்டும் விரவப்பெறாது அமைந்தமை இவர் கடவுள் வழிபாட்டிற் சிறந்து நன்ஞான முற்றவரென்று தெள்ளிதிற் காட்டிற்று. பாயிரத்துள் சண்முகக் கடவுள் வணக்கம் இவர் உபாசித்த மூர்த்தி அவரேயோவென ஐயம் நிகழ்த்தும். குருவணக்கத்தால் இவருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்த பெருந்தகை *கஞ்சனூர்-சுப்பிரமணிய தேசிகரெனத் தெரிகின்றது. இவரது நாமம் வடமலையெனப் பாயிரத்துள் வந்ததேனும் வடமலையப்பரென்றே வழக்காறுண்மையான் அதுவே பூரண நாமம்போலும். வடமலையென்பது திருவேங்கடம். அதன் றலைவன் திருமால் எனவே இந்நாமம் வைணவநாமமாய்ப் பின்னர்ச் சொல்லப்படும் ஐதீகத்திற்கொத்ததாயிருக்கின்றது. இனி வேங்கடமலையே முருகக்கடவுளது வரைப்பு எனத் தமிழ்நூல்களுட் காண்கின்றோமாதலின் அந்நாமம் முருகக்கடவுளது நாமங்களு ளொன்றாயினுமாகுக. அன்றி வடமலை கைலாயமெனவும் பொருள் படுதற்கிடனுண்மையின், சிவபெருமானது நாமமாயினுமாகுக. இவர் கார்காத்தவேளாளர் குலத்துள் **நாரணக்குடைக்**

* இன்னூர் திருநெல்வேலிக்கார் காத்த வேளாளருட் பல்லோர்க்குக் கஞ்சனூர் ஆசாரியர்களே குருக்களாதல் ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாலது.

கோத்திரத்தி லுற்பவித்தவர் எனவும், இ(ஙி?)ளையூர் இவர் பிறந்த ஊர்ப்பெயர் எனவும் அச்சிறப்புப்பாயிரத்தால் தேறுகின்றது.

இவரைக்குறித்து வழங்கு மைதிகம் வருமாறு:—இவர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவரல்லர். இவர் மதுரை நாட்டிலோர் ஊரிற்பிறந்தவர். இவர் பிறந்து சிலமாசங்கள் கழியுமுன்பே இவரது தாய்தந்தையர் பரலோகஞ் சார்ந்தனர். ஆயினும் இவரது தந்தையார்க்குச் சகோதரர் இவரது அநாத நிலையைக்கண்டு இரங்கி இவரைத்தம்மிடத்துக் கொண்டுபோய் வளர்த்துவந்தார். முஞ்சராஜன் போஜனை எவ்வளவு அருமையாய் வளர்த்துவந்தான் என்பது நமக்குத் தெரியாததன்றே. நமது நூலாசிரியரது சிற்றப்பன் அவ்வளவு கொடியனல்லனாயினும் இவரைக்கல்விப்பயிற்சி முதலியவற்றில் விட மனமில்லாதவனாய்க் கொல்லைத்தோட்டத்திற்குத் தண்ணீரிறைக்கப் பழக்கிவந்தான். அத்தொழிலிலும் அதிக சிரமங்கொடுத்து இரக்கமின்றி நடத்தினமையின் இவர் மனமிக நொந்து யாவர்க்குந் தெரியாமல் மனைவிட்டுப் புறப்பட்டு வைகைக்கரை வந்து சேர்ந்தார். இரவிலேயே நடந்துவந்தவர் சூரியோதயமாகுந் தருணத்திற் களைப்பாயமர்ந்துபடுத்துத் தூங்கிப் போய்விட்டார். அப்பொழுது ஒரு பெருஞ்சர்ப்பம் இவரருகே வந்து மண்டலமிட்டுப் படத்தையு நன்குவிரித்துச் சூரியகிரணம் இவர்மீது படாதபடி நிழற்றந்து காவலாயிருப்பதுபோற் கிடந்ததாம். [இந்த எத்தனை யுண்மையென்பது அறியோம்.] அக்காலத்து மதுரையை யாண்டுவந்த நாயக்கர்க்குக் குருவாகிய வைணவமுனிவர் காலைக்கடன் கழித்துப் பூசை செய்யுமா[illegible] முடித்தல் கருதி வைகைக்கரைக்கு வந்தவர் குழந்தையையுஞ் சர்ப்பத்தையுங் கண்டார். அவர் உடனே அதிசயித்து அக்குழந்தையின் பெருமையை உளத்துள் மதித்துப்பின்னர் ஒருவாறு உபாயங்கொண்டு சர்ப்பம் நீங்குதற்காக ஆரவாரித்தார். அதுவும் போய்விட்டது. பையனுந் துயிலகன்றான். காலதாமதமின்றிப் பையனுடைய ஊர்பெயர் முதலியனவறிந்து அவனை யழைத்துக் கொண்டு தமது திருமடத்திற்குத் திரும்பினார். அன்றுமுதல் வடமலையும் அவ்வாசாரியர் ஏவலைப்புரிந்து அவரை மிகவுஞ் சந்தோஷிப்பித்து வந்தான். மேலும், மதுரையரசர் நாயக்கர்க்குத் திருமடத்திலிருந்து திவசந்தோறும் தளிகைகொண்டு செல்லும் வேலையும் நமது வடமலையப்பர்க்கே அமைந்தது. அதனால் நாயக்கரை வசப்படுத்தவும் இவர்க்கு அவகாசம் ஏற்பட்டது. இவ்விதமாக வைணவகுரு வைணவஅரசர் என்றிவர்களோடு உறவாட நேரிட்டமையால் இவரும் நாமந்தரித்துப் பெருமாள்

சேவைசெய்து வந்தனராம். இங்கே யிவ்வாருகத் திருநெல்வேலி யையச்சார்ந்த இடங்களிலுள்ள சிற்றரசர்கள் அதாவது ஜமீன் தாரர்கள் நாயக்கர்க்குத் திறைசெலுத்துவதைச் சிலகாலமாக நீக்கி அவரால் அநுப்பப்படும் சேனைவீரர்களையும் வழியிலாள் வைத்துக்கொன்று ஏமாற்றி வந்தார்கள். இதனைக்கேள்விப்பட்ட வடமலையப்பர் தாம் அவர்களை வசப்படுத்தித் திறைகளை நாயக்கரிடத்துச் சேர்ப்பிப்பதாகச் சொல்லவே, நாயக்கரும் குருவோடு கலந்து பின் சம்மதித்தனர்.

வடமலையப்பரும் தமது சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுதற்குக் காலம் வாய்த்ததை யெண்ணி மகிழ்ந்து, தென்னாட்டிற்குப் போதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களெல்லாஞ் சித்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார். போர்வீரர்கள் சகிதஞ் செல்வராயின் மாமூல் தவருது இவரும் கொலையுண்டிறத்தல், ஆவசியகம். ஆதலால், ரத்ந வியாபாரியைப்போல போகவேண்டுமென்று நிர்மாணித்து அவ்வியாபாரத்திற்குரிய நவரத்தினங்களிலும் போதுமானபடி வாரிக்கொண்டு, தந்தச்சிவிகை யொன்றிலேறி பரிவாரங்களாகப்பலபேர் சூழ்ந்துவர மதுரைவிட்டுப் புறப்பட்டார். வியாபாரியைக் கொல்லுத லென்னாட்டு வழக்குமன்றுகலின் இவர்போன விடமெல்லாம் இவரைக் குறைவற வுபசரித்தார்கள். ஜமீன்கள்தோறுந் தங்கி சிற்றரசர்க்கெல்லாம் ஆப்தசிநேகித ரென்னும்படி நடந்து கடைசியாகத் தாம் வடநாடு செல்லவேண்டிய விஷயத்தை அவர்களிடத்திற் குறிப்பித்தார். இதற்குள்ளாக, மூன்று நதிகள் சேரப்பெற்றதனுல் முக்கூடலென்னும் பெயர்த்தாகிய சீவலப்பேரி யென்னுங் கிராமத்தில் அழகிய அரண்மனை யொன்றமைத்து அதனையே தமது வாசஸ்தானமாக்கித் தம் பரிவாரங்களை யெல்லாம் அங்கேயிருக்குமாறு செய்திருந்தார். வியாபாரி வடநாட்டுச்குச் செல்வதாகக் கேட்ட சிற்றரசர்கள் மிகத்துக்கித்துத் தத்தம் ஆற்றுமையைப் பலமுறையாலும் விளக்கிக் காட்டினார்கள். இவர்களை வழிப்படுத்தற்கிதுவே சமயமென்று கொண்டு, வடமலையப்பர் தாம் போய்விட்டாலு மெக்காலத்திற்கும் ஞாபகச்சின்னமாக விருக்குமாறு ஒரு பொது விருந்து செய்வதாக ஒவ்வொருவர்க்கும் கடிதம் விடுத்தார். அவர்களும் நண்பர் கிருகத்திற்குச் செல்லும்பொழுது வீரர்கள் சகிதம்போதல் அலௌகிகமென்று கருதித் தம்மோடு ஒருவர் இருவரைத் துணையாகக்கொண்டு முக்கூடல் வந்து சேர்ந்தார்கள். விருந்து சமைத்தற்கு நூற்றுக்கணக்கான மடைத்தொழிலாளர் ஏற்பட்டிருந்தனர். சிற்றரசருள் கம்பளத்தார், நாயக்கர், மறவர் முதலாகிய பேதங்களிருந்தமையால் அவர்களு

யெல்லாம் ஒரு பந்தியில் வைத்தல் கூடாதாயிற்று. அது வடமலையப்பருக்கு அநுகூலமாகவே முடிந்தது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தனியறையில் வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடன் போந்த ஆட்கள் வெளியே நிறுத்தப்பட்டனர். பரிமாறுவோர் ஒவ்வொரு பதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வொருவரென ஏற்பட்டிருந்தது. ஜலங்கொண்டு செல்பவர் பாத்திரத்துள் ஒரு கத்தியுங் கொண்டு போதல் வேண்டுமென்பது வடமலையப்பர் ஆஞ்ஞை. அவர்கள் இவர்க்கு அணுக்கத் தொண்டர்களினின்றும் பொறுக்கப்பட்ட உத்தம ஏவலாளர். ஜலங்கொண்டு செல்வதைக் கண்டவுடனே புறத்தேநின்ற வீரர்கள் தமது கத்தியைச் சித்தஞ்செய்து கொள்ள வேண்டுமாம். இவ்வளவு ஏற்பாடு நடப்பது சிற்றரசராவது அவர்களுடன் வந்தவர்களாவது அறியார். ஜலபாணிகள் உட்சென்றதும் சிற்றரசரெல்லாம் ஒரே கணத்திலுயிர் துறந்தார்கள். புறத்தேநின்ற அவர்களுடன்வந்தாரும் அந்தரங்கண்டனர். பின்னர் வடமலையப்பர் செய்யவேண்டிய காரியம் கொஞ்சமே. சிற்றரசர்கள் விட்டுப்போன பிள்ளைகளைப் பிடித்துத் திறைசெலுத்துமாறு வருத்தினர். அவர்களுக்கும் தப்ப வழியில்லை. பிடிவாதஞ்செய்த அரசர்களைத் தொலைத்துப் புதிய ஜமீன்கள் கற்பித்தார். அவற்றுளொன்று சேற்றூர் என்பது அதனை யாள்வோர் இன்றும் தமது நாமத்தின்முன் வடமலை யென்னுஞ்சொல்லைச் சேர்த்து வழங்குதலினால் நன்குணரப்படும். பின்னர் வடமலையப்பர் தமது தேசத்திற்கு ஆள் விடுத்துத் தொண்ணூற்றாறு கோத்திரங்கட்கும் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பமாகத் தொண்ணூற்றாறு குடும்பங்களை வரவழைத்து அவர்களைச் சீவலப்பேரியிற் பிரதிஷ்டை செய்தார். இப்பொழுது அவ்வூரில் அவ்வீடுகள் இருந்த இடமட்டுமே காணப்படுகின்றது, திருநெல்வேலியில் தற்காலம் வேளாளரோடு சேராது தனிப்பிரிவினராகக் காணப்படும் கார்காத்த வேளாளர் இக்குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களே யாதல்வேண்டும். இவ்வாறு தமதுகுலப் பிரதிஷ்டைசெய்து முடிந்ததும் மதுரை யரசர் நாயக்கரால் திருநெல்வேலிச் சீமையை யாளுதற்கு ஒரு பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஊர்களிலுள்ள சிவாலயங்களிலெல்லாம் இவர் பெயராற் கட்டளைகள் நியமிக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். அதிலும் இவரால் நியமிக்கப்பட்டன வெல்லாம் உச்சிக்காலக் கட்டளைகளாம். இவ்விஷயத்தால் இவர் முக்கூடலில் நடத்தின கொலைத்தொழிலினாற் போந்த பாவத்தை நீக்கவே யிங்ஙனஞ் செய்தார்போலுமெனத் தோன்றும். மற்று, இவ்வைதிகத்திற் போந்த விஷய மெதனைப்பற்றியுமே

அறுதியிட்டுரைக்கக் கூடவில்லை. முக்கூடற்பள்ளு என வழங்கும் சிறு பிரபந்தத்தால் வடமலையப்பருக்கும் முக்கூடலுக்கும் சம்பந்தம் மிகவுளதெனத் தெரிகின்றது. வடமலையப்பர் ராஜதானி திருநெல்வேலியே யென்பதற்குத் திருநெல்வேலி வடக்கு ரத வீதியில் கார்காத்தார் குடும்பத்தாருட் சிலர் வசிக்கும் வீடுகள் வடக்கரண்மனையென வழங்கி வருகின்றன வன்றியும் அவர் அங்ஙன முறைந்தாரென ஐதீக முண்மையானும், சில மாசங்களுக்குமுன் அவ்வீடுகளு லொன்றி லொரு புறத்தைத் தோண்டிய பொழுது பூசைமட முதலியவற்றின் மேற்புறம் கண்டபடியானும், இவ்வடக் கரண்மனைக்கு நேராய் அரியநாயக முதலியார் இருந்த இடத்தைத் தெற்கரண்மனையென வழங்குதலானும் அறியலாம். இவ்வாசிரியர் பெயரை வடமலையப்ப பிள்ளையன் என்பதே பெருவழக்கா யிருத்தலின், அப்பட்டத்தைச் சற்று ஆராய்ச்சி செய்தல் அவசியமாகின்றது. பிள்ளையன் என்பது பிள்ளை யென்னும் பதத்தொடு மரியாதைக்குறி சேர்க்கப்பட்டதொரு பதமாம். பிள்ளையாரென்பது மதுவே. அரசாளும் செல்வம் பெற்றாரை வாளா பிள்ளையென வழங்கல் இழுக்கென்க் கருதிப் பிள்ளையன் என வழங்கினர் போலும். இனி, இக்காலத்தும் திருநெல்வேலியில் கார்காத்த வேளாளருள் பிள்ளையன் கூட்டத்தார் எனச் சிலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் கோத்திரம் இறையுடைக் கோத்திரம். வடமலையப்பர் நாரணக்குடைக் கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவரென முன்னரே குறித்துளேம். வடமலையப்ப பிள்ளையனுக்குப்பின் அரியநாயகமுதலியார் நெல்லையை யாண்டாரெனவும் அவர்க்குப்பின் அப்பதியை யாண்டவர் வேறொரு பிள்ளையனெனவும் ஐதிகத்தாற் றெரிகின்றது. அப்பிள்ளையனது கோத்திரம் பரியுடைக் கோத்திரமென்று கேள்வி. ஆயினும் இப்பிள்ளையன்மாரெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கிய பந்துக்களா யிருந்திருக்கிறார்கள். மற்று, பிள்ளையன் என்னும் பெயர் மரியாதைப் பெயரே யென்பது திருநெல்வேலிக் கோயிலிற் காணப்படும் அநேக சாஸனங்களிற் கார்காத்த வேளாளர் பலர் பிள்ளையனெனவே வழங்கப் படுதலானும், பாண்டியநாட்டு வேளாளருள்ளேயே ஓமநல்லூர்ப் பிள்ளையன் குடும்பமென ஒரு குடும்ப முண்மையானும் நன்கு உணரப்படுமெனச் சிலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். இவ்வாசிரியரது காலம் அரியநாயக முதலியார் காலத்துக்கு முந்தியதென்பது ஐதீகமுடையார் துணிபென முன்னரே குறித்தாம். அரியநாயக முதலியார் காலம் சாலிவாகன சகம் 1488 (1565-A. D.)

என்றறியகிறேமாதலால், இவர் காலமும் ஏறக்குறைய சாலிவாகன சகம் 1473 (1550-A. D.) எனவே ஏற்படுகின்றது.

இவ்வரிய வித்வசிகாமணி செய்த புராணகாவியத்தைக்கற்று அதனாலடையப்படும் உயர்ந்த பயனையடைய யாவர்தாம் விரும்பார்? அன்றியும், காவிய உணர்ச்சியிலேயே மனம் பற்றிச் சொல் நயம் பொருள்நயம் விழைவார்க்கெல்லாம் அந்நயங்கள் உதவுதலிற் சிறந்ததாயும், புராணகதைகளில் விருப்புற்றார்க்கு அக்கதைகளைத் தெளிவாகக் காட்டுவதிற் சிறந்ததாயும், ஞானயோகமார்க்கங்களிலொழுக விரும்புவோர்க்கு அவற்றை விளக்கமாக எடுத்துப் போதிப்பதிற் சிறந்ததாயும் இவ்வாறே ஒவ்வொரு கருத்துப்பற்றி நோக்குவோர்க்கு அவ்வக்கருத்துக்களை முற்றச்செய்து இன்பந்தரும் இப்புராணத்தைத் தமிழறிவு தமிழபிமானமுடைய ஒவ்வொருவரும் வாங்கிக்கற்று மகிழ்வாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எஸ். அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, எம். ஏ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
பிரமஸ்ரீ
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ.
சொல்லிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் செல்வத் தருள்வளர் தவத்தின்
மகத்துவஞ் சான்ற வகத்திய முனிவ
னினிதுவீற் றிருக்குங் கனிமரப் பொதியமு
மெண்ணீர் மிக்க தண்ணீர்ப் பொருநையுந்
தன்பால் மேவிய தென்பாண்டி நாட்டி
னுரைசான் மரபி னரைசா ளுரிமை
பெற்றோங் கியசீர் நற்றோன் றலாகிய
வடமலை யப்பனென் றடமலைத் தோளா
ஞாணக் குடையெனும் பேரணிக் கோத்திர
விளக்கெனப் போந்த துளக்கமி லறிவினன்
பிள்ளைய னென்னுங் கொள்ளும் புகழ்க்குலத்
துதித்த வள்ளன் மதித்திற மிகுந்தோன்
சொற்பயில் பாவலர் பொற்புற வளிக்குங்
கற்பகம் போன்றோன் விற்பொர லான்றோன்
செந்தமிழ்க் கடலிற் சந்தந் திளைத்து
விளையாட் டயர்ந்து களியாத் திரிதரு
களிறெனப் பொலிந்த வொளிறுவாட் படையான்
றெய்வத் தகைமிகு சைவத் தவமுனி
வியாத னென்போ னயாதி செறியவீ
றொன்பான் புராண மன்பா னியற்றின
னவையிற் றொருபது நவையிற் றுமணிமிடற்
றண்ணலுக் குரியவாய் மண்ணினும் விண்ணினு
மேதக வெய்தி யோதப் படுமியன்
மதிதேறி முன்ன ரதிவீர ராமன்
கூர்ம புராண மேர்மலிந் திலங்கப்
பைந்தமிழ் மொழியிற் றந்தமை மான
நச்சும் பொருணல **மச்ச புராண**மஃ
திச்சையிற் செந்தமிழ் நற்செய்யு ளாக
வையா யிரம்பா மெய்யாக யாத்துப்
பெருங்காப் பியவிய லொருங்கே யமையப்
பாடிய நூலினை நாடிய புலவ
ரருந்தமி ழருமை தெரிந்த பெருந்தகை

குணக்குன் றன்னார் மணக்குங் குவளைத்
தாராளர் மிக்க சீராள ராகுங்
கந்தசா மிப்பேர் விந்தையிற் கொண்ட
முதலியா ரான்று னுதலிப் புகுந்து
கயிலைநா தற்றெழு மயிலை வித்துவான்
சண்முகக் கவிஞனை யண்மியிந் நூலைப்
பிழையற வாய்ந்து விழைதர யாவருந்
தருதி யெனவவன் றிருதி யுளத்தொடு
மாராய்ந் தளிப்பச் சீராந் தகவுறக்
கரத்தேற் றஃதுயர் தரத்ததம் பொறிதிகழ்
* கலைமக ளச்சுத் தலைமைகொள் சாலையி
லெழுதா வெழுத்தினில் விழுமி தாகச்
சிவகைங் கரியமாச் சிந்தித்
துவகையிற் றீட்டி யுதவினர் மகிழ்ந்தே.

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

காவேரிப்பாக்கம்-நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள்

பாடிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொன்பூத்த மகரந்தம் பிலிற்றும்பைங் கமலத்துப் பொறியு மேங்கு
மின்பூத்த பேரழகின் பொன்னனையார் தமக்குள்ள மிகவி ழைந்து
கொன்பூத்த விரதவா தம்புரிந்து தன்னுருவங் குழைந்து காட்டும்
தென்பூத்த விசைபூத்த தென்னவர்கோன் கோலோச்சுஞ் செய்ய நாட்டில்.

பிறவாத நெறியுதவும் பெருந்தகைவேய் முத்தமெனப் பிறங்கவன்று
பிறவாமற் பிறந்ததன்றி யருணெறியா ரெஞ்ஞான்றும் பேசா நிற்கும்
நறவாருங் குழற்கவுரி காணத்தா மிரசவையை நயந்து நாளும்
அறவாண னடங்குயிற்று நெல்வேலி யெனும்பதிதா னவிரு மாலோ. (2)

அன்னதிருப் பதிவயினிஞ் ஞான்றறுபான் மும்மையருந் தொண்டர் கீர்த்தி
நன்னயச்செந் தமிழினிற்காப் பியமாகப் பாடியநா வல்லோன் குன்றைத்
தொன்னகராதிபன்சேவைகுலாதிபன்றோன்றியமரபிற்றோன்றியோன்செம்
பொன்னனைய குணக்குரிசில் வடமலையப் பன்பெரிய புலவ ரேறே. (3)

---

* The Minerva Press.

இணையணைக் கியங்கொல்காப் பியமுதலா மிலக்கணநூல் வரம்பு கண்டு
தணிகரா மொருசிந்தா மணிமுதலா மிலக்கியநூ றகமி சேர்ந்து |ன்னை
கலைகடல்சூழ் வளைப்பினரா கினமாங்கைக் கொண்டோச்சிக் கமழுங் கொ
டிணைசடிலத் திறையருளும் பெருநாடி யருந்தமிழோர் போற்ற மாதோ. (4)

வாதூர மகனெல்லாருக்கு புராணமொன் பானிரண்டுடன் மன்னுஞ் சீர்த்தி
போதவிலை யோகீச புராணமதை மொழிபெயர்த்துப் புரிவினைக்கக்
கோதிலவன் மாயிலவருஞ் சுப்பிரமணி ணியக்குரிசில் குறுகிக் கேட்ப | ஆ.
காதுணைபோர் மயிலருக்கொண் டுமைவழியா டாற்றுவிக்கு கலந்செய் தேத்

நிலவுலகற்றே ருன்றியருக் தமிழ்ப்புலமை நிரம்பியானோய மெய்யிப்
பலபடச்செக் தமிழ்க்கவிதை யமைடுத்து மனமலர்க்கே பரிக்கு பாடி
கலமருவு முல்லைமான் மியம்புகன்றோம் போல்வார்க்கு காழ்ச் சால
வைவழிழுவல் கற்பிக்க கன்முகநர வலகைக்கொண் டன்பிமைப்பா. (6)

பனைமடல்வின் ஹெகிக்துப் பரிசோதிப் பிக்குஎச்சிற் பதிப்பித் தியார்க்கும்
கனைகடல்சூழ் புலமெல்லாம் விளைவிப்ப வெளிவேன்று கதிர்செய் மாடக்
குனைபொன்னும் கடவாத வொதிக்காட்டுஞ் சுருவமேவராண் டளிக்கு வக்துப்
புனையருத்தீர் பெருமைந்தோன் கந்தசாமிப்பெயர்கொள் புனிதனம்மா. (7).

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

கல்லுளம் - குப்புசாமி முதலியாரவர்கள், பி. ஏ.

இயற்றிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

தொல்லைசா லதுளை கல்லைப் பதியிற்
சங்கத் துறைப்ப வெய்யநூல் பெருகு
மருகம் போன்ற வைப்பொருட் டெளிவை
யாய்து ஆர்த்திரக் ஏவிக்குமே சிவநேன்
பெருமைமை வியாச முனிவரன் புகன்ற
பதினெண் புராணத்துப் பத்து முழங்கு
மெற்றிய வெட்டவுள் விஞ்சிய மாயோ
னுரைவா யுரைப்ப தொருகோன் காரும்
பிரமன் றன்னைப் போல விரண்டாம்
பரிசோ மங்கையர் பகர்வதொன் வொன்றே
மானைப் பெறும் புராணம் பக்தனுள்
மெய்தாகிய செய்தனில் வந்தன தாமே
சிவனெழ மியா னுவமிக் கிளவெழுதிற்
சதிக்கப் பதிவுறு கலிக் மயமன்செய்
வாதத்தின் மாமைக் கந்த புராணமும்

குலசே கரன்தந் திலக்கு மிலிங்கமும்
அரசர் பெருமான் அதிவீர ராமன்
சீர்பெறச் செய்த வேர்பெறு கூர்மமும்
சைவ புராணத்து வாயு சங்கிதையும்
இச்சைகொள் புலவர் மச்சமு மிதனைத்
திருவளர்த் தோங்குந் திருநெல் வேலியிற்
செங்கோல் செலுத்திய திருத்தகு செம்மல்
நாரணக் குடையெனும் பூரணக் கோத்திரத்
துடல்பெற வுதித்த வடமலையப்ப
பிள்ளைய னென்னும் பெருமைசா லுமம்
பண்பிற் படைத்த பாவலர் சிகாமணி
யின்புறு பாவா லியற்றின னதுதான்
கவின்பெறு காண்ட மிரண்டினிற் புனைந்து
நூற்றோ டேற்ற வெட்டுற மொன்பா
னத்தி யாயத் தமைத்தினி தியாத்த
விருத்த மையா யிரத்தினை யுடைத்தே
இப்பெரும் புராணத்தைத் துப்புறு துளுவ
வேளாண் குலத்தில் விளங்குநன் மணியாய்க்
கந்த சாமிப் பெயரின் வந்தவன்
மயிலுருக் கொண்டுமை மனமுற வழிபடு
மண்ணல் தங்குறு மெண்ணரு மயிலைவாழ்
சண்முகப் பாவலன் றன்றுணை கொண்டு
அச்சிடு வித்தனன் அனைவருங் களிக்கவே.

—···—

சேற்றூர்

சமஸ்தான வித்துவான்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்கள்.

காவரசங் கரவென நம் பெருமானைக் கைகுவிக்குங்
கருத்த ரான
மூவரசர் தமக்குளுயர் நிலைநின்றோ னிவனென்ன
மொழியா நின்ற
கோவரச ரோருகமா முகமலர்ந்து செங்கோல்கைக்
கொண்டு நாளுந்
தாவரசங் கமமுழுதுந் தன்னுயிர்போற் புரந்தருளுந்
தமிழ்நாட் டின்கண். (க)

* அனவரத தானர்மூ விருபதினு யிரவருட
மரசு செய்த
நனவரத மலிகவிக ளுறுதிருநெல் வேலியெனு
நகரை யந்த
மனவரதர்த் தோன்றலெனு முறைக்கியையக் கங்கைகுல
மரபின் வந்த
கனவரத நம்பயில்பூ ணணியும்வட மலையப்பன்
காக்கு நாளில் (உ)

ஓங்குசெல்வம் போற்கல்வி யுடையானென் பதுபின்னோ
ரோருங்கு தேர்வான்
பாங்குபெறு மீரொன்பான் புராணங்கட் குட்சைவ
பரமா வுற்ற
தாங்குவலை யம்புகழு மச்சபுரா ணந்தன்னை
யன்பு மீக்கொண்
டீங்குதமிழ் மொழிவிருத்தப் பாக்களாற் பாடியுற
மெய்தி னுனல் (௩)

அனையபெருங் காப்பியமெங் குள்ளதெனத் தருவுவா
ராமன் னுனை
யெனையறிவிற் சிறந்தநீர் கொண்மினென வதுநோடி
யேகும் வண்ணந்
தனையனைய புகழ்த்துளுவ வேளாளர் குலக்குந்த
சாமி மேலோன்
வினையமிகுந் தனதச்சி லாயிரம்புத் தகமாக்கி
விடுத்தான் மன்னோ (௪)

---

* அனவரததானநாதர் - சிவபிரான்.

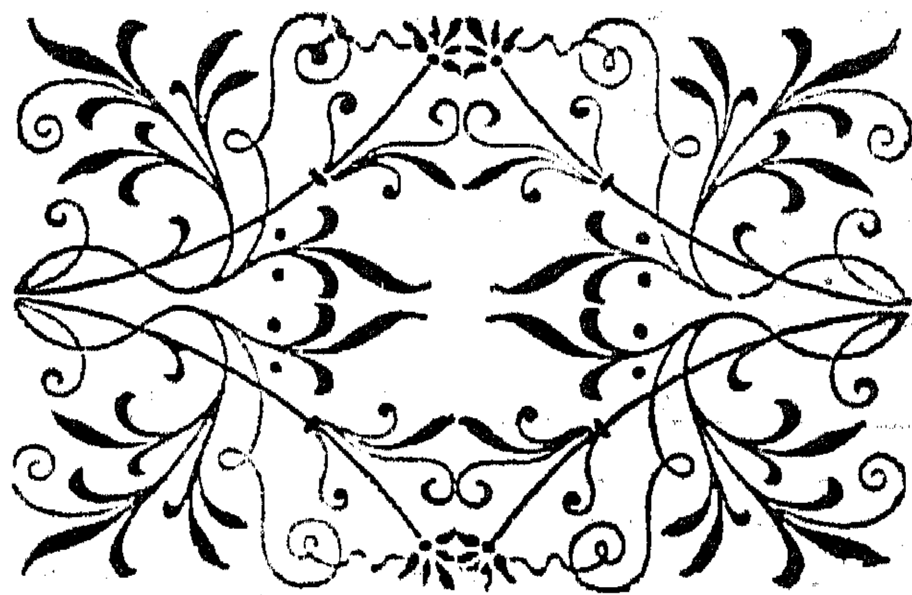

மச்சபுராணம்.

பொருளடக்கம்.

பூருவகாண்டம்.

உத்தர காண்டம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மச்சபுராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

மழைபூத்த கருநிறத்துஞ் செம்மணிபூத் தொளிர்நிறத்து மனைத்து மாய்ப்பைந்
தழைபூத்த முருகனருண் மச்சபுரா ணத்தையருந் தமிழாற் பாட
விழைபூத்த திருக்காதன் னுளம்பூத்த பரஞ்சுடர்பா லுமையா ளீன்ற
புழைபூத்த நெடுந்தடக்கைக் கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாள் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபிரான்.

மாமறையின் முழுமுதலாய் வானொளியா யானந்த மயமா யன்பர்
தாமகிழ நின்றுணர்வாய்ப் பூரணமா யகிலசரா சரங்க ளாகிப்
பூமலியைந் தொழிற்கிசைய மதிநதிதாங் கியசடிலப் பொருளின் செய்ய
தேமருவு சதங்கைப்பூஞ் செழுங்கமலப் பொற்பாதஞ் சிந்தை செய்வாம். (௧)

உமாதேவியார்.

பூதலத்திற் பரமனை மெய்ப்பொருளி னிடப்பாகம் பொருந்தி யாதிக்
காரணியாய்த் தருவாகி யனைத்துலகும் விளக்கொளியாய்க் கருணை பூத்த
வாரணவித் தாமரையா யன்முதலா வுலகமெலா மருளி னீன்ற
வாரணவு கனமுலைவ டிவுடைய கவுரிபத மனத்துள் வைப்பாம். (௨)

விநாயகர்.

தவழுந்தமலர்க் கொன்றைபுனை சடாமகுடத் தெம்மானைத் தழுவிக் கொங்கை
முகிழ்த்தமலை மகளீன்ற கழைகனிக்குஞ் சிறுபிறைவெண் கோட்டு நால்வாய்
மழைத்தடக்கார் மேகமென வூற்றிருக்கா லவட்டிமதத் தாரை சிந்தும்
புழைத்தடக்கை விகடதடக் கடாசக்களிற் றிணைத்தாள் போற்றல் செய்வாம். (௩)

சண்முகக்கடவுள்.

குமரகுரு பரமுருக சரவணசண் முகவிபவ குகவென் றேவாழ்த்
தமரனெதிர் கேட்பவுப தேசித்த பரஞானச் சுடரா யப்பாற்
றமரநெடுந் திரைக்கடலு ளொளித்தகொடுஞ் சூருடலந் தடிந்து வானத்
தமரர்சிறை மீட்டருளு மறுமுகத்தெம் மான்மலர்த்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (௪)

சண்டேசுரர்.

சிந்தைதனி லஞ்செழுத்தின் றிறமோர்ந்தா னந்தவெள்ளந் திளைத்து மேவு
முந்தைவினைப் பயனுதவ முதல்வர்திரு முடிமீதின் முறைவ ழாமல்
விந்தைபெறப் பாலாட்டும் வேளையினில் வந்திடறு விளைக்குஞ் செய்ய
தந்தைபதத் தினைதடிந்த தண்டீசர் பதத்துணையைத் தலைமேற் கொள்வாம். (௫)

திருநந்தி தேவர்.

விரிந்தகொடு முழுதாங்கி விண்ணுலகு மெண்டிசையும் விளக்க வெண்மை
புரிந்துயர்ந்த திண்கயிலைப் பொருப்பிடத்திற் பச்சைமயில் பொருந்தும் பாகம்
பரிந்துசெழுங் கதிர்பரப்பு பவளநிறக் கருமிடற்றெம் பரமன் வேலை
தெரிந்தமரர்க் கருள்புரியு நந்தீசர் பாதமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (௬)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

பொருகயற்கண் ணுமைமுலைப்பா லருந்தியருந் தமிழ்ப்பதிகம் புரமூன் றெய்த
வொருவனைப்பா டிச்சமணக் குறும்பகற்றிக் கைதவன்கூ னொழித்தே யென்பை யம்
திருவுருவாச் செய்துசிவ சமயமே சமயமெனச் செகத்தி லோங்கக்
கருணைபுரி பிரமபுரக் கவுணியர்கோ னிருசரணங் கருத்துள் வைப்பாம். (௭)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

பெருநாவ லிருநிழற்கீழ்க் குளிர்ப்புனற்குண் முளைத்தெழுந்த பெம்மான் செம்மை
தருநாவுக் கிசைத்தமிழா லலைகடலி னிடைப்பிணித்த தனிக்கற் றூணன்
றொருநாவா யெனமிதப்ப வீற்றிருந்தங் கஞ்செழுத்தி னுண்மை யோதுந்
திருநாவுக் கரசரிரு பிரசமலர்ச் சேவடியைச் சிந்தை செய்வாம். (௮)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

மாதுயரப் பவக்கடலை யொழித்தடிய ரிடத்துறையு மழுவ லாளன்
மீதுசெழுந் தமிழ்மாலை பாடியுளத் துறுமாலை விரைசேர் கஞ்சப்
போதுநிகர் பதம்வருந்தப் பரவைமனைப் புறத்தணைந்து புகல்வீ ரென்று
தூதுசெலப்பணித்தருளுஞ் சுந்தரர்செந் தளிர்த்துணைத்தாள் தொழுதல் செய்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கறைமிடற்றெம் பரற்போற்றி நரிபரியா வரவழைத்துக் கயற்கண் மூங்கை
யிறைவனையைப் பேசுவித்துப் புத்தரைவென் றம்பலத்தி னினிதி னாடும்
பிறைமுடித்த பிரானெழுதக் கோவைதிரு வாசகப்பே ரிறங்கு பாடன்
மறைவகுத்த வாதவூர் மாணிக்க வாசகர்தாள் மனத்துள் வைப்பாம். (௧௦)

அறுபத்துமூவர்.

பச்சைநிறக் கொடியொருபாற் படர்ந்தமுழுப் பவளவரை பரவி னோர்க்கு
விச்சைதழை யக்கொடுக்குந் தந்திமுகத் தெந்தைதந்தை விரிபூந் தேன்பாய்
செச்சைமணி மார்பனிரு செம்மலர்த்தா டுதைமருமச் செம்மல் பாதத்
திச்சைபெறு பத்தியறு பத்துமூ வரையுமனத் திறைஞ்சு வாமே. (௧௧)

திருத்தொண்டர்கள்.

ஆறணிந்து மணிமன்றத் தானந்த நடம்புரியு மமலற் காளாய்
நீறணிந்தஞ் செழுத்தோதி யக்கவடம் புனைந்தன்பு நிறைந்தே நீடு
வீறணிந்த மனத்தன்ப ரிடத்தன்பு கடைப்பிடியாய் விளங்கே மேன்மைப்
பேறணிந்தோ ரெவருளர்மற் றவரிருதாட் டாமரைகள் பேணு வாமே. (௧௨)

திருமால்.

கண்ணகன்ஞா லந்தருமெண் கட்கடவு டனையுந்திக் கமலம்பூத்த
பண்ணவன்பார் முழுதுமளந் துண்டுமிழ்ந்த பரமனுயர் பச்சை மேக
வண்ணன்மதக் கரிக்கருளுங் கடவுணெடுந் தடங்கடற்குள் வளரா நின்ற
வண்ணலஞ்சேல் வடிவெடுத்த நாரணன்பொற் றுமரைத்தா ளகத்துள் வைப்பாம்.

இலக்குமி.

சுந்திருவ ரியக்கர்விஞ்சை வல்லவர்வா னகத்தமரர் கருவியாழ்ப்பண்
முந்திருவ ராயிரங்க ணிந்திரனுன் முகன்மறையோர் முனிவர் நாகர்
வந்திருதாண் மலர்துதிப்ப மாயவன்செம் மணிமார்பின் மருவி வாழுஞ்
செந்திருவி னறுங்கமலச் சுந்தரப்பொற் பாதமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (௧௪)

சரஸ்வதி.

வெண்மலரும் வெண்பணியும் வெண்கலையும் வெண்மணியும் வேய்ந்து வாச
வெண்மலரின் வீற்றிருந்து பழங்கருணை பூத்துவண்டு விளரி பாடக்
கண்மலரு மாயிரந்தோ டவிழ்த்துமுகை நெகிழ்த்தகம லத்தில் வாழெண்
கண்மலருஞ் சதுமுகத்தோ னுவில்வளர் வாணிபதங் கருத்துள் வைப்பாம். (௧௫)

குரு வணக்கம்.

இருவினையும் மலம்போர்த்த வந்தகா ரப்படல விருணீத் துண்மை
யுருவினையுற் றினுமுணர்த்த வுதித்தகதிர்ப் பரிதியென வுபதே சித்த
குருவினைநற் றுகிற்கஞ்ச னூர்வாழும் கோதின்மறைக் கொழுந்தின் செய்ய
மருவினைச்சுப் பிரமணிய தேசிகனை யனுதினமு மனத்துள் வைப்பாம். (௧௬)

அவையடக்கம்.

உறும்பொரு டருநன் மச்ச புராணமென் றுலக மேத்தப்
பெறும்பொருள் வடநூ றோர்ந்து பெருமைசேர் வியாதன் சொற்ற
நறும்பொரு டமிழாற் செய்கே மென்றியா நயந்த லோர்சிற்
றெறும்பொரு குடத்தேன் முற்றுந் துய்ப்பலென் றெண்ணல் போலும். (௧௭)

பன்மொழி திசைச்சொல் பஞ்ச விலக்கண மிலக்கி யங்கூர்
தென்மொழி வடசொல் யாவுந் தேர்ந்தறி புலவர் யாரு
மென்மொழி பொருட்சொற் பாக மியலிசை பொருந்தச் சேராப்
புன்மொழி யெனினுங் கொள்வர் புங்கவன் புராண மென்றே. (க

இப்பெரும் புராணங் காண்ட மிரண்டுநற் கிரந்தஞ் சொல்விற்
றுப்புறு பின்மூ வாயி ரத்துறுந் தொகையத் யாயந்
தப்பினூற் றெழுப தின்மே லிரண்டுசார் பதிகத் தோடுந்
திப்பிய விருத்த மையா யிரத்திறுற் செப்பி னேமால். (க

மங்கலவாழ்த்து.

வாழி நான்மறை யாகம புராணங்கள் வாழி மாமழை மகிதல முழுவதும்
வாழி மாமனு முறைதெரி மன்னவர் வாழி யோது மறையவர் தாபதர்
வாழி சைவநூன் மழுவலா னடியவர் வாழி தென்றிசை மலயமேற் குறுமு
வாழி யானினம் வானவர் மானிடர் வாழி செந்தமிழ் மச்ச புராணமே. (உ

பாயிரம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் - உ0.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மடலவிழ்செங் கமலமலர் பூத்தகருங் கடல்போலு மாயன் மச்ச
வுடலுடன்வந் தவதரித்த மச்சபுரா ணந்தமிழா லுலக மேத்தக்
கடலமிழ்தந் துளித்தொழுகத் தெளித்தசுவை பழுத்தமொழிக் கவிதை செய்
னடல்கெழுதிண் புயனினாயூர் வடமலைநா ரணக்குடையா னரச ரேறே.

நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

காருறு வளர்ந்து திசையெலா மடர்ந்து கதிர்களோ ராயிரத் திரவி
தேரினிற் கட்டும் பரிகளேழ் நடக்கச் செந்தளிர்க் கரங்களா லோச்சும்
பேருறு தருக்கண் மிடைந்திடு நைமி சாரணி யத்துயர் பெருமை
பேருறு வகையாய் விரான்முறை தவறு தியன்றவா றியம்புது மாதோ. (௧)

மணிவெயி லெறிக்க விளங்குகோ புரங்கள் வயின்வயி னிலவுமா டங்க
ளணிபெறக் குயிற்று மோகியத் தெற்றி யாடகப் புரிசையுப் பரிகை
கணிதமொன் றின்றி மிடைந்திடும் வீதி கவின்பெற வழிவில வாகித்
தணிவிலா துயர்ந்தே யுலகெலாந் துதிக்குந் தகைமைசேர் சத்திய வுலகில். (௨)

மாணிக்கம் வயிர மரகத நீல மணிவயி டூரியம் பவள
மாணிக் கண்டோளம் புட்பரா கங்கோமே தகமணி யிவையழுத்திப்
பாணித்த வேதமன் படைப்பவன் பைம்பொனாற் புரியரி யணைமேற்
பூணுற்ற தவள நிறத்தெழில் வாணி பொற்புற வோர்புறத் திருப்ப. (௩)

அருமறை நான்கு மைந்நெறித் தினுக்கே யணியெனு மங்கமோ ராறு
பொருளுறத் தோடு விரிவதாய்ப் பரந்தே யோங்கிய புராணமு நீங்காத்
திருமுக மொருநான் கிடத்தினும் விளங்கச் சிருக்கொடு குண்டிகை தாங்கி
மருவிய முந்நூன் மார்பிடத் திலங்க மலரய னினிதினீற் றிருந்தான். (௪)

இருந்திடுங் கொலுவிற் சவுனகா தி முனிவர ரெய்திமுன் னிறைஞ்சி
யருந்தவம் புரிதற் கோரிட மெங்கட் கமைந்திட வேண்டுமென் றறையத்
திருந்திய தருப்பை நேமியாய் முடித்துச் செலுத்தினீர் யாவரு மிதுபோய்ப்
பொருந்திய புலமே நைமிச மதிலே புரிந்திடு மீர்தவ மென்றான். (௫)

என்றலு மந்த நேமியின் பின்னே போகியங் குறுதவ மியற்றித்
துன்றின ரந்த வனத்தெழு பெருமை சொல்லுதற் கரிதரி தேனு
மொன்றிய மதியா லறிந்தவா றுரைப்பா முரவுநீ ருடுத்தபார் மகட்கு
மன்றலைத் திலக மெனவென வயங்கி வளம்பெறு நைமிசா ரணியம். (௬)

சந்தனம் வேங்கை மருந்துரங் குராஞ் சண்பகஞ் சரளமா நெல்லி
நந்துகம் வேம்பு பாலை பாசிலி பனசங் கொங்குமா துளைபலாக் கோளி
இந்துவா ரங்கே மாப்புளி நெட்ட லிரீகூர மராவினாத் தெங்கு
மகிழ மா காஞ்சிரை இருப்பை யலூரமே யடுக்கையார் தான்றி. (௭)

புன்னைகூ விளங்குங் குமமகில் புன்கு புளியிர வெரிமகி ழசோகு
முன்னைதேக் காச்சா மதூகமா விலங்க மூங்கிலே றழிஞ்சின் மூள் ளில்வம்
பன்னிவே ணவல் கடம்பொடு வீரை பாலைகல் லத்திநோ தகத்தி
வன்னியீந் திலவ மருதொடு தாழை வாழைநிம் பங்களுங் காலி. (௪௯)

முதலிய தருக்க ளலகில நெருங்கி முகிலுற வளர்ந்தநீள் சினைவான்
புதையுற மிடைந்து பூநறு வொழுக்கப் பொருந்திய காநெனக் கருதிச்
சதிமுறை மயில்கள் சிறைவிரித் தாடச் சஞ்சரீ கம்மிசை பாட
மதுமலர்க் கொன்றை பொன்மழை பொழியக் காந்தள்கள் மலர்க்கையால் வாங்கும்.

கடலென விரிந்து நறியசெங் கழுநீர் கரியநீ லோற்பல நெய்தன்
மடலவிழ் கமல மலர்தரு தடாகம் வரம்பில வெங்கணு நெருங்கப்
படர்தரு முல்லை மல்லிகை சிறுசெண் பகமிரு வாட்சிநற் பிச்சி
மிடைதரு நந்த வனம்பல பலவாய் வீறுறு நைமிசா ரணியம். (௫௰)

வேறு.

ஒருநேமி யமைந்தவையத் துறைத லானு மொள்ளியகண் மலர்ச்சாலை யுறுத லானு
மரியேழு மிசைத்துலவு மழகி னானு மந்தரத்தி லேசெல்லு மடையி னானுந்
தருராசி சேர்ந்திருக்குந் தன்மை யானுந் தாரகலைமும் பொன்னுலகுந் தயங்க லானு
மிருளோட வொளிவிரிக்கு மியல்பி னானு மிரவெரியு மரங்கள்பல விரவி யோனும்.

நிலவியபூ மீதிலென்று மிருத்த லானு நீங்காத திசைமுகத்தைப் பொருந்த லானு
மிலகியவா ரணத்தொகுதி யியைதலானு மெங்காளும் பல்லுயிர்கள் படைத்த லானுந்
தலைமையுறும் படியுயர்ந்து தழைத்தலானுஞ் சதுர்யுக ருந்திருக்குந் தன்மை யானு
நலமுதவுங் கலைமானு நண்ண லானு நான்முகனைப் போலுமா னைமிசா ரண்யம்.

வனமருவி யரவணையிற் கிடத்த லானும் வண்டுசிலை நிரைதரித் திருத்த லானும்
புனைசடையோ ரிடத்திருக்கும் பொற்பி னானும் பூவினைத்தன் வயினடைவில் புரிந்த
கனமருவி நீலநிறங் காட்ட லானுங் ககனமள விடாவியந்த காட்சி யானு [லானுங்
நனைமலர்ப்பூங் கணியிருக்கு மூரத்தி னானு நாரணனைப் போலுமா னைமிசா ரண்யம்.

மானினொடு மம்பரசு தரித்த லானும் வடுக்கண்ணி யகலாத மெய்யி னானு
மூனமிலா வும்பர்மலர் தூவி யார்ப்ப வொருகாலி னின்றுமே முன்னமை யானுந்
தேனிதழி குழைதோலி னுடையி னோடுஞ் சீறரவு மம்புலியுஞ் சேர்த லானு
நானிலத்தோ ரும்பர்புகழ்ந் தேத்த லானு நம்பனையே போலுமா னைமிசா ரண்யம்.

வேறு.

கலைபயின் றிடலால் வெண்மை காட்டிய மெய்யா லன்னங்
குலவிய நடையாற் பூமேற் கொள்ளலாற் குழைக டம்மா
னிலவுநான் மறையோர் தம்மை நீங்கிடா திருந்த லாற்சீர்
நலமிகு நைமி சந்தா னுமகட்பொருவு மாதோ. (௫௫)

விண்டுரத் திருத்த லானும் விரிந்தபூ வாசத் தானு
மண்டலத் துதித்த லானு மதியொடு தோன்ற லானு
மண்டர்வை யகத்து ளோருக் காக்கமுண் டாக்கலானுந்
தண்டலை நெருங்கு நைமி சாரணி யம்பொன் றுமால். (௧௬)

உலகெலாம் பெற்றே பச்சை யுடம்பொடு விளங்க லானு
நிலைபெறு முதலி னோரோ நின்றுவா தாட லானு
மலைமக ளாகை யானும் வண்டிரி மலர்க்கண் ணனுந்
தலைமைசே ருமையை நேரா நைமிசா ரணியந் தானே. (௧௭)

பகர்புரா ணங்க ளீரொன் பதுமுறை பயின்று பாடுஞ்
சுகமருந் தவத்தின் மிக்க சூதமா முனிவ னாக
வகமுறு மயிலின் மேவு மஞ்சிறைப் பறவை யாவும்
புகாறு முனிவ ராகப் பொங்கரின் வயங்கு மாதோ. (௧௮)

எரிபணி மணியா வண்டி னிசைகண்மந் திரமாப் புன்கின்
விரைமலர் பொரியாச் செந்தேன் விடுநறு நெய்ய தாகப்
பெரியநற் காவுஞ் சொல்லிப் பிரமுனி வரரே போலத்
துரிசற யாகந் தன்னைத் தொன்முறை யியற்று மாதோ. (௧௯)

கொடியது வலியே கூகூ வென்பன குயிலே யென்றுங்
கடியன மலர்க ளேகண் ணீருகுப் பனபைங் காவே
பிடியடி யேனம் யானைப் பெண்பதப் பெயர்ப்பே நைந்து
படிமிசை வெண்பல் காட்டிப் படர்வன தளவந் தானே. (௨௦)

வேறு.

தாம ரைகள் செறியுந் தடம்புனல்
தாம ரைகள் செறியுந் தடம்புனங்
காமர் வல்லியங் காடு படர்ந்தன
காமர் வல்லியங் காடு படர்ந்தவே. (௨௧)

அஞ்சு கங்க ளடைவி னுறைவன
அஞ்சு கங்களுள் ளானஞ் செழுத்துமே
மஞ்சு கஞ்செறி யும்பொழில் வாய்ந்திய
மஞ்சு கஞ்செறி யுந்தவர் வாயரோ. (௨௨)

வேரி நாண்மல ரூற்றிடும் வேங்கையே
கோர மின்றிக் குலவிடும் வேங்கையே
சார லெங்குஞ் சரிக்குமா தங்கமே
பாரின் மன்னிப் பரம்புமா தங்கமே. (௨௩)

கமல மெங்குங் கடிவண் டுலாவுமே
கமல மெங்குங் கடிவண் டுலாவுமே
யமல ரெங்கு முறுவ தசோகமே
யமல ரெங்கு முறுவ தசோகமே. (உ௪)

ஆர மெங்கு மடர்ந்து செறிந்தன
ஆர மெங்கு மடர்ந்து நிறைந்தன
ஆர மென்ன வரும்பின புன்னைபொன்
ஆர மென்ன வலர்ந்தன கொன்றையே. (உ௫)

கோம திக்குநற் கொள்கையி னோங்கிய
கோம திக்குக் குடியிருப் பாகுமாற்
கோம திக்கினை நித்திலக் குப்பையாற்
கோம திக்குங் குவளை யலருமால். (உ௬)

நாக வீருரி நாகனை நஞ்சுமிழ்
நாக நாண்சிலை நாகனை நாடியே
நாக மும்மறி யாதுயர் நாகவீ
நாகர் கொய்துமுன் னுகச் சொரிவரே. (உ௭)

வண்டு லாவு மடுக்க ளிடந்தொறும்
வண்டு லாவு மலர்ப்பொழி லெங்கும்வெள்
வண்டு லாவ வருத்திடு சோகமாம்
வண்டு ருதுயர் மாதவஞ் செய்வரால். (உ௮)

வன்னி நீடி வளரும் வனமெலாம்
வன்னி பாட மயிலின மாடுமால்
வன்னி நாளும் வளர்ப்பர் முனிவரர்
வன்னி மாதவ ரும்மவண் வைகுவார். (உ௯)

அரியி னோடு கரியுற வாகுமால்
அரியி னோடு மரியுற வாகுமால்
அரியி னோடுதரக்குற வாடுமே
அரியி னோடுசெந் நாயுற வாடுமே. (௩௦)

வேறு.

தென்றலந் தேர்ப்பைங் கிளிப்பரி யிருளாஞ் சிந்துரங் கோகிலச் சின்னந்
துன்றுபூ வம்பு கருப்புவில் விசைக்குஞ் சுருப்புநாண் டடத்தலை முரச
மன்றிலாங் கான மனைத்தையும் பெருமை யருந்தவ முனிவரர் மதனை
வென்றிவண் கவர்ந்து வைத்தது போல விளங்குமா னைமிசா ரணியம். (௩௧)

விரைசெறி கூந்தற் காரறல் காட்டி விழியெனக் கருங்கயல் காட்டித்
திரைநெடுங் கரத்தில் வளைபல காட்டிச் சிறந்தநித் திலநகை காட்டி
மரைமலர் வதனங் காட்டுகோ மதிய மாநதி மாதவ முனிவர்
புரையறு கற்பின் மனைவியர் தங்கள் புகரறு வடிவினைப் பொருவும். (௩௨)

இப்பெரு வண்மை யினிற்பொலி வெய்தி யிலங்கிய நைமிசா ரணியத்
தொப்பிலா துயர்ந்தே விதிமுறை தவறு தூணுற்றிய சாலையி னிடத்திற்
செப்பரு வருடம் பன்னிரண் டியற்றுந் திருந்திய சத்திர யாகந்
தப்பிலா தாற்றிச் சவுனக ராதி தவப்பெரு முனிவர ரிருந்தார். (௧௩)

ஆயகா லையிலோர் குடைகரத் தேந்தி யழகுறு குண்டிகை தூக்கித்
தூயவெண் பூதி துகளற வணிந்து தொடுத்திடு மக்கமுந் தாங்கி
யேயதோ லுடுத்தே யஞ்செழுத் தோதி யிலங்கிய சடைமுடி புனைந்து
மாயனுன் முகத்தோற் கிறையவற் போற்றுஞ் சூதமா முனிவரன் வந்தான். (௧௪)

அருகுறு சூத முனிவரன் றன்னை யழகுற வாதனத் திருத்தி
யொருமையிற் பாத்தி யாசம னர்க்ய முதவியொண் பூசனை யுஞற்றிப்
பொருவினல் வரவு வினவியே முகமன் புகன்றியாம் புரிந்தமா தவத்தான்
மருவினை நின்பாற் புராணங்க ளனைத்தும் வளம்பெறக் கேட்கவேட் டனமால். ()

தெளிதர வுரைத்தி யென்றலு முரைப்பான் றிசைமுகன் வேதசாத் திரங்க
ளளியொடு முரைக்கு முளரினைத் திடலாற் புராணமென் றொருபெய ரமைத்தாங்
கொளிர்சத கோடி விரிவுறு மதைநா லிலக்கமாங் கிரந்தத்து ளடக்கி
விளிவிலீ ரொன்பான் புராணமா வேத வியாசமா முனிவரன் விதித்தான். (௧௬)

நிலவிய சர்க்கம் பிரதிசர்க் கஞ்சீர் நீங்கிடா வம்மிச மன்றி
யலகிலா மன்வந் தரம்வம்மி சானு சரிதமிவ் வைந்துமே புராணத்
திலகிலக் கணமாம் புராணத்தின் பெயர்க ளியம்புதும் பிரமியம் பத்மம்
மலிதரு விண்டு வாயுவே பாக வதநார தீயமார்க் கண்டம். (௧௭)

கருதுமாக் கினேயம் பவுடிகம் பிரம கைவர்த்த மிலிங்கமே வராக
மருவிய காந்தம் வாமனங் கூர்மம் மச்சங்கா ருடம்பிர மாண்டந்
தெரிதரு மிவற்று ளொருபதுந் திகழுஞ் சிவனைமா யவனைநான் குரைக்கும்
பிரமனைப் பகரு மிரண்டுசூ ரியனைப் பேசுமொன் றொன்றனற் பேசும். (௧௮)

*இப்புரா ணங்கட் குபபுரா ணங்க ளிருடிகள் வகுத்திசைத் திடுபேர்
செப்புறற் சனற்கு மாரமே நார சிங்கங்காந் தந்துரு வாசங்
கைப்பறு சிவத ருமநார தீயங் காபிலங் கருதுவா மனநல்
வைப்பெனும் வவுசன் சம்பிர மாண்டம் வாருணங் காளிக மயேசம் (௧௯)

சவுமியஞ் சவுரம் பராசர மாரீ சம்பார்க்க வம்மெனச் சாற்று
மிவைகண்மு னுரைத்த மகாபுரா ணங்க ளிசைத்திடும் பொருளெலா மிசைத்தே
யவையனு சரிக்கு மென்றுமெய்ப் புராண மனைத்தையும் விரித்தினி தறைந்தா
னுவமையில் வேள்விச் சவுனக ராதி முனிவர்கேட் டுளமகிழ்ந் துரைப்பார். (௨௦)

* "நவையில்சனற் குமாரம்வளர் நாரசிங்கம்புகழ்நந்தி துருவா சஞ்சொற்
சிவதரும மியனார தீயங்கா பிலம்புகழ்மா னவஞ்சீர் வாய்ந்த
வவுசனம்வர சிட்டலிங்கம் வாருணங்கா ளிகமுலகத் தருள்சாம் பேசஞ்
சவுமியமங் கிரஞ்சவுரம் பரா சரமா ரீசம் பார்க் கவ மாஞ்சாற்றின்" எனக்கூர்ம புரா
ணத்திற் கருத்தேபற்றி யோதுதல் காண்க.

அறிவினாற் றெளிவாற் றவத்தினாற் புராணத் தரும்பொரு டெரிந்துசொல் வகை [illegible]
னெறியினா னிறையா னின்னையொப் பவர்யார் நினக்குமுன் வாதரா யணன்று
னறியதா யுரைத்த புராணங்க ளனைத்து நவின்றனை கேட்டுள நயந்தாம்
பிறிவிலா தவற்று ணெடியமால் மச்ச வடிவமாய்ப் பிறங்கியே முன்னாள். ([illegible])

உலகுறு முயிர்கள் யாவையுங் காத்த லுழைமழுக் கரத்துறு மண்ண
லலகிலா வசுரர் முப்புர மெரித்த லழகுறும் வயிரவ ராத
னிலவுல களித்தல் கபாலமேந் திடுதன் முதலிய நிகழ்மச்ச புராண
மிலகிட வின்னம் வரன்முறை தவறு தெமக்குநீ விரித்துரை யென்றார். ([illegible])

நன்றுநீர் கேட்ட திதுபதி னாறும் புராணமா நாரணன் முன்னாள்
வன்றிறல் வைவச் சுதமனு கேட்ப மச்சமாய் வழங்கின னதனால்
வென்றிகூர் மச்ச புராணமென் றுறும்பேர் மெல்லிய லுமையொரு பாக
ளுென்றிய சரிதை யென்றுல கெல்லா முவந்திட வோங்கிடு மன்றே. ([illegible])

இப்பெரும் புராணப் பெருமையை யுரைப்போ ரேட்டினிற் றீட்டிமுப் பொழு [illegible]
செப்புவோ ரன்பா யருச்சனை புரிவோர் சிறப்புறப் படித்திடக் கேட்போர்
வைப்புற நிதியங் கொடுத்துமே வரைவோர் வந்தனை புரிபவர் பணிவோ
ரொப்பிலாச் செல்வ மியாவையும் பெற்றே யுலகில்வாழ்ந் திருப்பர்க ளன்றி. ([illegible])

ஆழ்புனற் கங்கை முதலிய தீர்த்த மறுபத்தா றுயிரங் கோடி
மூழ்கிய பேறு மசுவமே தாதி முதலிய மகம்புரி பலனுஞ்
சூழ்புனல் வையஞ் சூழ்தரு பலனுந் துலங்கிய சிவதரு மங்க
டாழ்விலா தளுற்றும் பலனுமிங் கடைவர் சத்திய ஞான்முந் தழைக்கும். ([illegible])

வகுத்துரைத் திட்ட சிவபுரா ணங்கள் வழங்குமோர் பத்தினின் மச்சந்
தொகுத்திடு விருத்தத் தொகையிலோர் விருத்தத் தோர்பதந் துலங்கிட வரை [illegible]
பகுத்தினி துரைப்போர் பண்புறக் கேட்போர் பார்முழு தொருகுடை நிழற்றி
மிகுந்தநற் கணத்தின் வடிவதாய்க் கயிலை வெற்பில்வீற் றிருப்பரோர் கற்பம்.

ஒருபதங் கொடுக்கும் பலமிது வென்னி லுவப்புறும் விருத்தமொன் றெனி [illegible]
பொருவரு மத்தி யாயமொன்றெனினும் புகலுவோர் பெறும்பயன் புகழ்தற்
கரிதரி தென்றே நைமிசா ரணியத் தருந்தவ முனிவரர்க் கருளி
விரிவுறு மச்ச புராணமேன் மையினை விளக்குவான் சூதமா முனிவன்.

நைமிசாரணியச்சிறப்பு

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௬௭.

அநுக்கிரமணி.

சீர்பெறு மச்ச புராணவுத் தியாயச் செப்புறு பெயரினை வகுத்தே
பேர்பெற வுரைப்ப விதன்பெயர் புராணத் தநுக்கிர மணியெனா விசைப்பர்
வார்பெறு கனபத் தனத்துமை பாகன் மலரடி யனுதினம் வழுத்தப்
போர்பெறு தவத்து முனிவிர்கா ளென்று பேசினன் சூதமா முனிவன். (க)

வேறு.

மாதவன் மச்ச மாகி மனுக்காத் தளித்த வாறும்
பேதமில் பிரமன் படைத்தின் பேதமை முரைத்த வாறு
மோதிய பிரமனுக்கு முதல்வனும் பணித்த வாறு
மாதியின் திருட்டி மேன்மை மகைமையு மறைந்த வாறும். (உ)

ஒருதக்கன் மரபி லேவ வருத்திர ருதித்த வாறும்
வருமுனி காசி பன்றன் மரபினை யுரைத்த வாறும்
பொருவின்மா மருதைத் தவாக சிபினைத்தான் பொரிபி றேற்றுந்
திருவருள் இதிய பிறின் மருத்துவர் செனித்த வாறும். (ங)

பகர்தரு சர்வா திக்க பட்டமபி டேக மேன்மை
புகரறப் புகன்ற வாறும் போற்றுமன் வந்த ரத்தின்
வகையினை வகுத்த வாறும் வளர்புவி மகிமை யாகக்
கவலமார் தேவ ராதி ரதத்தினைக் கறந்த வாறும். (ச)

பதுமினி போமிசங் கூடிச் சொரூபினைப் புகன்ற வாறு
முதிர்கதிர்ச் சூரி யன்றன் மரபினை மொழிந்த வாறும்
எதிருறு சுவுதி பட்சோமத் தரசர தத்தி னோடும்
விதிமுறை தங்கத் தோற்ற சந்திர விளம்பு மாறும். (ரு)

மருவுதய வதிசெய [illegible] வகுத்த வாறும்
பெருகுபுரி இச்வாகு மரபினை [illegible] மாறும்
விர்தமா விளிமான் மொழிதரத் [illegible] விரித்த வாறுந்
திருவுறு மொழுக்கி ரார்த்த விதியினைத் [illegible] வாறும். (சு)

விதியிரு சிர்ச்ச பிண்ட [illegible] விளம்பு மாறுங்
கதிபெறு பிதிர்க்கி ரார்த்தத் [illegible] னுதி றுனுங்
கதிரின்மான் பிரமிதை [illegible] செய்கையைத் தெரிக்க வாறும்
பதிர்மல் வாயின்றன் மேன்மை பிரமத்தே பா துரைத்த வாறும். (எ)

[illegible] செய்யுந் திறத்தினைத் தெரித்த வாறு
சொற்றிடுஞ் சோமன் றேன்று [illegible] விளம்பு மாறுங்
கற்றவெவர் கதிரச் சோமன் மரபினைக் கூறு மாறு
[illegible] தெரிந்த [illegible] வாறும். (அ)

சாற்றிய கசனைத் தெய்வ யானிமுன் சபித்த வாறும்
போற்றுமத் தெய்வ யானி கோபத்தைப் புகன்ற வாறும்
பாற்கவன் றனைக்கு மாரி யாட்சேபம் பகர்ந்த வாறும் (௫௯)
வேற்கணாள் தெய்வ யானி சந்தோடம் விளம்பு மாறும்

கன்னியத் தெய்வ யானி கடிமணம் பகர்ந்த வாறு
மன்னனும் யயாதி வேந்தன் மைந்தரைப் பெற்ற வாறும்
மன்னவன் றன்னை வெள்ளி யழன்றுடன் சபித்த வாறும் (௬௦)
பன்னிய யயாதி வேந்தன் பாலரைச் சபித்த வாறும்.

புகழ்பெறு யயாதி மோலி பூருவுக் களித்த வாறுந்
திகழ்தரு யயாதி சொர்க்கஞ் சேர்ந்தினி திருந்த வாறு
மகபதி யுடன்ய யாதி வழங்குசம் வாதவாறு (௬௧)
மிகுதவ யயாதி சொர்க்கம் விட்டிவண் விழுந்த வாறும்.

அட்டகன் யயாதி சம்வா தத்தினை யறைந்த வாறு
மட்டிலா யயாதி கர்ப்பச் சூழ்ச்சியை வகுத்த வாறு
மொட்டுமாச் சிரம தன்மத் துயர்ச்சியை வகுத்த வாறுஞ் (௬௨)
சட்டமாம் பிரம தத்தன் சம்வாதஞ் சாற்று மாறும்.

சொற்றிடும் வசுமான் கீர்த்தி சிபியுடன் றுன்மை ஞானங்
கற்றிடும் யயாதி சம்வா தத்தினைக் கழறு மாறும்
வெற்றிசேர் யதுகு லத்திற் கார்த்தவீ ரியப்பேர் மேவும் (௬௩)
பொற்றிர டிணிதோண் மன்னன் மகிமையைப் புகன்ற வாறும்.

போசனன் மரபின் வேந்தர் மகிமையைப் புகன்ற வாறும்
பேசிய விருட்டி ணிப்பேர் பெற்றவன் மரபிற் கண்ணன்
றேசொடுற் பவித்த வாறுந் திகிரிவிண் டுவினை யன்று (௬௪)
காசறு பிருகு சாபங் கனன்றெதிர் சபித்த வாறும்.

சுக்கிரன் றவங்க ளாற்றித் தொல்வர மடைந்த வாறுந்
தக்கநல் லசுரர் சாபக் கலியுக தன்ம மெல்லா
மிக்குற வுரைத்த வாறும் விழிதீர்க்க தமசு தன்னைத் (௬௫)
தக்கநற் குருமுன் னிட்ட சாபமோ சனத்தி னாறும்.

துரிசறு பவுர வன்றன் மரபினைத் தொகுத்த வாறும்
விரிபவு ரவர்கு லத்தின் விசயன்றன் மரபி னாறு
மெரியழற் றெருகுதி யாவு மியல்புற வியம்பு மாறு (௬௬)
தெரிதரு கரும யோக விலக்கணந் தெளித்த வாறும்.

பங்கமில் புராணத் தெல்லை யிலக்கத்தைப் பகர்ந்த வாறும்
பொங்குநட் சத்தி ரத்தின் புருடமா விரதப் பான்மை
யங்கமா யுரைத்த வாறு மாதித்த சயன மென்றே
சங்கைதீர் விரதந் தன்னைத் தகைபெறச் சாற்று மாறும். (௬௭)

அநுக்கிரமணி.

கிட்டின வட்ட மிப்பேர் விரதத்தைக் கிளக்கு மாறுஞ்
சிட்டர்சொ லுரோணி சந்த்ர சயனத்தைச் செப்பு மாறுங்
கட்டுறத் தடாக மாற்றும் விதியினைக் கழறு மாறு
மட்டலர் விருக்க மேன்மை வழுவற வுரைத்த வாறும். (௧௮)

நிகரில்சௌ பாக்கி யத்தின் சயனமா விரத நீதி
புகரறப் புகன்ற வாறும் புகழகத் தியன்றன் பூசை
திகழ்தரு மாறு மிக்கா மனந்தமா திரிதி கைப்பேர்
பகர்தரு விரதத் துண்மை பழுதற மொழிந்த வாறும். (௧௯)

விரிதரு ரசகல் யாணி விரதத்தை விளம்பு மாறுங்
கருதரும் ராத்திரா னந்த கரிதிரி திகையி னேன்மைப்
பரவுறு மாறும் வாணி விரதத்தைத் பகர்ந்த வாறு
மிருகதிர்க் கிரண தான விதியினை யிசைத்த வாறும். (௨௦)

சத்தமிச் சாந்தி தான விதியினைச் சாற்று மாறும்
வித்தக வீம னுற்றுந் துவாதசி விரதந் தன்னை
யொத்திட வுரைத்த வாறு முருவிலா வனங்க தானம்
பத்தியாம் விரத மேன்மை பழிச்சியே பகர்ந்த வாறும். (௨௧)

சூனிய மணுகி டாத வசூனிய சயனத் தொன்மை
யானநல் விரதஞ் சொற்ற வாறுமங் கார கப்பேர்
தானுறு விரதந் தன்னைத் சாற்றிய வாறு மேலை
வானவர் குருவோ டோங்கு கவிபூசை வகுத்த வாறும். (௨௨)

தரைபுகழ் தருகல் யாண சத்தமி விரத வாறு
மருளறு விசோக சத்த மியினேன்பு வகுத்த வாறு
மொருபல சத்த மிப்பேர் விரதத்தை யுரைத்த வாறும்
விரிதரு சற்கார் சத்த மிப்பெயர் விரத வாறும். (௨௩)

கமலசத் தமியென் றோதும் விரதத்தைக் கழறு மாறும்
விமலமந் தார சத்த மிப்பெயர் விரத வாறு
மமர்சுக சத்தமிப்பேர் விரதத்தை யறைந்த வாறு
மமதையைத் தவிர்வி சோகத் துவாதசி விரத வாறும். (௨௪)

தானியம் லவண மோங்கித் தழைத்திடு கரும்பின் கட்டி
யூனமில் சொன்னங் காரெள் ளொளிதரு பருத்தி துய்ய
வானுமி ழிழுது மற்று மணிபெறு மணிகள் வெள்ளி
தானுறுஞ் சதக ரைப்போர்த் தொன்மலைத் தான வாறும். (௨௫)

சாந்திநற் கிரக வெஞ்ஞ விதியினைச் சாற்று மாறு
மாய்ந்தநற் கிரக ரூபத் தனுகிர்த்த னத்தி னுறுந்
தேய்ந்தவெண் டிங்கண் மோலிச் சிவசதுர்த் தசியென் றோதும்
வாய்ந்தநல் விரதப் பான்மை வகுத்தினி துரைத்த வாறும். (௨௬)

முப்புர நிருமா ணத்தின் வருணனை மொழிந்த வாறுஞ்
செப்புதுர்ச் சொப்ப னத்தின் றெரிசனந் தெரித்த வாறு
மப்பணி சடிலப் பெம்மான் ருேத்திர மறைந்த வாறுந்
துப்பித ழுமைபா கற்கி ரதத்தினைத் தொகுத்த வாறும்.

நாரதன் புரத்தி லேகி நவின்றதைப் புகன்ற வாறும்
வார்கழல் வித்துன் மாலி மரித்துட னெழுந்த வாறுஞ்
சேர்தயித் தியர்தஞ் சேனை பங்கத்தைச் செப்பு மாறு
நேருமுப் புரங்கள் வாரி நீரிடைப் புகுந்த வாறும்.

வல்வலித் தாரு காக்கன் வதத்தினை வகுத்த வாறும்
புல்லுதா னவருண் டாட்டுப் புணர்ப்பினைப் புகன்ற வாறும்
வில்வலி வித்துன் மாலி வதத்தினை விரித்த வாறுஞ்
சொல்லிய திரிபு ரத்தின் விசயத்தைச் சொற்ற வாறும்.

அரியதோர் புரூர வாவின் மகிமையை யறைந்த வாறும்
மருவுசக் கரவர்த் திப்பே ரிலக்கண வாறுந் தேவ
ரிருடியர் சம்வா தத்தை யியம்பிய வாறு மன்வந்
தரயுக வாறு மேன்மை தருருடி மான்மிய வாறும்.

தாரகா சுரனுற் பத்தி தகவுறச் சாற்றுமாறு
மோர்பெறு தேவ ரோடு மசுரர்போர்க் கெழுந்த வாறு
மோருரு வசுரர் தேவர் சங்குல யுத்த வாறுங்
கார்நிறக் கால நேமி பார்செயங் கழறு மாறும்.

போர்வலிக் கிரச னன்றன் வதத்தினைப் புகன்ற வாறும்
பாரினை யீர்ந்த விண்டு பார்செயம் பகர்ந்த வாறும்
வீரரில் வீரன் செம்பன் வதத்தினை விரித்த வாறுந்
தாரக னரசி னாட்சி விசயத்தைச் சாற்று மாறும்.

கந்தனுற் பவித்த வாறுங் கறைகெழு மயில்வே லோச்சி
வந்ததா ருகன்ற னாவி மாய்த்திடு மாறு மாக
மூந்திரண் டாவ தாக மொழியுமுத் தரகாண் டத்தி
னந்தலி லத்தி யாய நவிலம்பத் தெட்டே யாமால்.

ஆகவிவ் விரண்டு காண்டத் தமைந்திடு மத்தி யாயத்
தேகமாந் தொகையைப் பார்க்கி னூற்றெழு பத்தி ரண்டோ
டோகைகூர் தவத்தின் மேன்மை யோர்ந்திடு முனிவர் கேட்பத்
தோகைபா கனையே போற்றுஞ் சூதமா முனிவன் சொன்னான்.

அநுக்கிரமணி.

முற்றிற்று.

———•———

ஆகச்செய்யுள் — கககூ.

பூருவகாண்டம்.

முதலாவது

மச்சாவதார வத்தியாயம்.

மறைப்பொருள்க ளனைத்தெடுத்து வகுத்துரைத்த புராணத்தின் வரலா றெல்லா
முறைப்படிசொற் றிடக்கேட்ட முனிவர்களுண் மகிழ்ச்சியொடு முகுந்தன் முந்நீர்
நிறைப்புனலின் மச்சவடி வெடுத்தருளு நெறியெமக்கு நிகழ்த்து கென்னப்
பிறைச்சடிலக் கடவுளடித் துணைபோற்றிச் சூதமுனி பேச லானான் (௧)

விரிதிரைத்தெண் கடன்முகட்டி னுதித்தெழுந்தோ ராழித்தேர் மீதி லேறிக்
கரியவிருட் குழம்பகற்றுங் கதிர்களா யிரம்பரப்பிக் கனக மேருப்
பெரியவரைப் புறஞ்சூழ்ந்து பனிப்புனலுண் டளிமுரலைப் பிரசக் கஞ்சத் [ன்.
தரியமுகை நெகிழ்த்தலர்த்தி யுயிர்க்குறுகா ளளவைவிளைத் தொளிரும் வெய்யோ

செய்தவத்தி னவதரித்துச் செகமெல்லா மோராழி செலுத்தித் தீய
கைதவத்தை யொழித்துலகிற் செறியுமுயி ரெவற்றினுக்குங் கனக ஞனி
மைதவக்கூ ரெயிற்றராகச் சமைப்புவிதன் புயத்தேந்தி மறைவ ழாத
பொய்தவத்தி னுயர்வைவச் சுதமனுவென் றுலகேத்து மோராழி வேந்தன் (௩)

இன்னுயிர்த்தா யினுமன்பா யரசாட்சி முறைவழாது இயற்றி யென்றுந்
தன்னுயிர்போன் மன்னுயிருக் கருள்சாற்றே யளவிலின்பச் சலதி மூழ்கி
மன்னிளமை கழித்ததற்பின் மைந்தனுக்குத் தந்தாப்பொன் மவுலி வேய்ந்து
பின்னிடைத்தன் றேவியொடுந் தவம்புரிவான் பொதியவரை மேவி னானால் (௪)

தன்னனும்பொற் கமலமுறை சதுமுகத்தோன் றனைநோக்கித் தவம்பத் தென்றே
பன்னிலக்கத் தாண்டிடை யியற்றலுமோ ரிமைமுகைத்த விறையவ னீதில்
விண்ணவர்வித் தியாதரர்கந் தருவர்சித்தர் முனிவர்புடை மிடைய மேவித் [றான்
இன்னெடும்பொற் றடவரைத்தோட் டரசின்முகத் தெதிர்கருணை செனித்தே நின்

புரிந்தவப் பேறின்று கிடைத்ததெனக் களிமயிர் பொடிப்பக் கண்கள்
சொரிந்திடத்தன் புனல்வாயுக் குழைகூப்பச் சரோருகத்தாட் டுணையில் வீழ்ந்தே
விரிந்தமறைக் கிழவோனே பல்லுயிரும் படைத்தோனே வினையோற் கின்று
பரிந்தருள்வா யெனத்துதிப்ப வேண்டியதே துரையென்றான் பதுமத் தோனே (௫)

மன்புனறீக் காலவான மழியுமப் பிரளயத்தில் வானோ ரோனோ
ரன்பெறக்காத் தளித்தருளும் வரமெனக்கின் றருடியென வண்கட் கோமா
னைம்புறப்பெற் றிடுதியெனக் கொடுத்தனைமூர்த் தேகினன்விண் ணுடனெல்லாம்
மன்புறத்தன் மைந்தாரி பொழிந்தெடுப் பணிவிசும்பிற் படர்ந்தா னன்றே.

பனிமதித்தண் குடைநிழற்றிப் பார்புரந்தோ னாச்சிரமம் படர்ந்து பன்னாள்
புனிதமுறுந் தவம்புரிந்தாங் கிருக்குநாள் பிதிர்த்திவசம் பொருந்த லோடு
மினியபுனற் கரையணுகித் தருப்பணமாற் றிடக்கரத்தி லெடுத்த நீரிற்
றனியொருமீன் குதித்திடலுங் கைப்புனலை மீனோடுந் தடத்தில் விட்டான்

அச்சிறுமீ னப்புனலை யகலாம லுறநோக்கி யதிச யித்தே
யிச்சையுறுந் தயாவினொடு மெடுத்ததனைக் கமண்டலத்து ளினிதின் விட்டா
னிச்சயமா யிருமுப்பா னாழிகைக்குட் பதினாறங் குலமாய் நீண்டே
மச்சமிடம் போதாது மற்றெனக்கின் றருடியென மன்னர் கோமான்

தாழியிடத் தய்த்திடலு மோர்தினத்தின் முழமூன்றாய்த் தடித்து நீண்டே
பாழிநெடும் புயத்தரசே யிடம்போதா தருடியெனப் பரிய கூவல்
வாழியெனத் தனிவிடுப்ப வளர்ந்தகலம் போதாது மனுவே யென்ன
வாழிநெடுந் தடத்துவிட யோசனைநீண் டுடன்முன்போ லறைந்த தன்றே.

அதிசயித்துக் கங்கையிடத் தய்த்திடலு மிகவளர்ந்தே யரசற் போற்றி
யிதுவெனக்கிங் கிடம்போதா தெனவதனைத் தடங்கடலி லெடுத்தே விட்டான்
முதிருமிரண் டிலக்கமெனும் யோசனையாய் வளர்ந்ததன் மொய்ம்பு நோக்கிப்
புதுமையிது வெனமனத்தில் வெருக்கொண்டு புவியனைத்தும் புரந்த வேந்தன்.

அடல்கெழுதா னவர்க்கிறையோ வோராழித் தேரேறி யகில மெல்லாம்
படருமிருட் பிழம்பறுக்கும் பண்ணவனோ கண்ணாறு பத்துளானோ
மடலவிழ்தா மரைப்பொகுட்டு வட்டவனை யுட்டிகழும் வரதன் றானோ
தடநெடுங்கைத் தலத்தாழிப் படைதரித்த பசுந்துளபத் தாமத் தானோ.

எனத்தனிநின் றையுற்றுத் தன்னறிவிற் பன்முறையு மெண்ணி யெண்ணி
வனத்தினிடைத் தினந்தொறுமெய்த் துறிதடவித் திரள்வெண்ணெய் வாரி [illegible]
புனத்துளபத் தொடைபுனைந்த விறைவனெனத் தெளிந்துடலம் புளகித் [illegible]
பனத்துயர்ந்த தவப்பெருமை முனிமனுவட் டாங்கமுறப் பணிந்து நின்றான்.

ஆதியாய் நடுவாகி யந்தமா யருவாகி யகில ஞானச்
சோதியா யகண்டபரி பூரணமா யகிலாண்டத் தொகுதி யாகிக்
கோதிலாச் சுயவிச்சாச் சொரூபமாய்ப் பாற்கடலுட் குலவும் பாந்தண்
மீதிலே யறிதுயில்கூர் வித்தகனே பத்தருக்கொள் விமலா போற்றி.

ஞாலமனைத் தையுமளந்துண் டுமிழ்ந்தவனே போற்றிவெற்றி நாதா வாழி
மூலமெனக் கைவரைநின் றோலிடமுன் கராந்தடிந்த முதல்வா போற்றி
கோலமெனத் திருக்கோலங் கொள்வதன்றி யிக்கோலங் கொண்டாய் போ[illegible]
சீலமுறச் சிறியேனுக் கின்னருள்கூர்ந் துன்னருளே செய்தி யென்றான்.

திரைக்கடலு ளீரிலக்கம் யோசனைநீண் மச்சவுருத் திகழா நிற்கும்
விரைத்துளபத் தாமமணி மணிமார்பன் மனுமுகத்தை வியந்து நோக்கி
யுரைத்தமறை முறைபிறழா துலகளித்தோ னையைநீ யுணர்ந்தாய் ந[illegible]
வரைத்தடந்தோண் முடிவேந்த கேட்டியென மீட்டுநெடு மாயோன் சொ[illegible]

கனித்திலொன் மென்கிளை கழிக்குதப்பி னெழுந்துபெருங் கடல்க ளேழு
மெனித்தெரவாமொய் பலவனமுரன் னூழ்பொருளும் புனிமேனக்கு மிடப்ப மூகிக்
தனிப்பினெலம் பிரளயத்தின் சாகரமா முயிர்ப்பகுதி தரங்கக் காக்கப்
பனித்திகேழக் குனிக்கெர்யைக் கலைமைபெறு மொருகாவாய்ப் பண்பாய் மின்பால்.

முட்டையிலும் பிசத்தின் கவேகத்தின் சாயுகத்தின் முனைந்தே வேறு
பட்டவுயிர்த் தொகையனைத்தும் பருவாலத் திடைதனித் பரிவா லேற்றி
மட்டறுவே வெழுந்தட்ட இசைமுட்டிலம் பெருந்தண்டை வாயுத் தாக்கா
திட்டமுடன் விட்டொளிரு கக்கொம்பிற் றங்குமவே யிணைத்தி யென்றே. (கஅ)

செப்பிமுதற் கிரேதயுகா திமியுயிர்கட் கினிதருளுந் தெய்வ னாகி
மெய்ப்புவியுந் தெழுமேதத்துப் புக்ரமேனா முன்னுய விதைமேயோர்க் கெல்லாம்
வைய்ப்பெறும்புள் சிபதுவன் கிட்புயுமுந் தெய்வமடை மருடக் காக்கி
மொய்ப்பயிட தவப்புரியு முனிவருக்கும் சிபந்தெப்முனி யோனு மானி. (கக)

ஆலைகடற்று மகித்தபுவி யனிக்குளன்டைக் காயதிய மானி வாழ்கென்
றலைவிவ்புகழ்த் திருமாமோ முனைத்தவனென் முயர்மேனிக் குருதந்துந் செல்வத்
தலைமைபெறு மாதவத்துள் சவுனக இமயோட்டயர் சதுர்முக யின்ற
மலைமகன்பா லனைக்குருத்தில் வழுத்துகின்டுந் தவர்ருதன் வழுத்திறுனுல் (உ0)

முதலாவது

மச்சாவதார வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம். [illegible]

இரண்டாவது

பிரமாண்ட போத வத்தியாயம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆண்டங்க ளனைத்து மீறு மலைமுதலே மாறும் மாமுற
மண்டலத் தொருவ தீபே மலைமுலை மிரவி சோமன்
மண்டில மனையே வாதி யான்மெய் பதுமத் தோன்மாய்
அண்டனென் மெய்ப் புராணங் ஆய விருமலை யருக்க வேதம். (௮)

ஆனைத் துலா மிடுமை மாவு மாமக்கரப் பிறை மற்றி
வினைத் துனை பாசம் சேரு நிகழ்த் துகன் குடப்போர் பெற்றவ
மாப்புற மருவுமிப்பன் மக்கர முடித்தான் மற்றை
விலைப்பார்ன் மனிருட்டி மாநிமான் சேவு மக்கள். (௯)

மெய்ப்பொருள் வேதம் மாவு நின்னிடை விளக்கும் மெய்யா
பொய்ப்பிலித் திரமெனத் து முறைத்துநி மனுவே பொன்று
மாப்புமல் மன்னை னேண்ட மன்னரு பத்தி னின்று
செப்பியே மறைந்து போக மனுவைத் தெளித்து நின்றான். (௧௦)

செங்கண்மா லருளிச் செய்த செய்வினை மனத்து வெண்ணெய்ப்
பொங்குமா மயிலுற் பெற்ற போதத்தை பொற்பி னுற்றிக்
கங்கமா நீதி மைவள் கூடிய வேதத்து வெகுத்தெ
மங்குமாப் பிறை மைந்தன் மருள்வழி பார்க்கு ஞான்று. (௧௧)

அன்னனை வெய்த வெங்கக் கோயபீக் கொண்ட வாங்கண்
புண்ணியப் பன்னருவி மெய்ப்பொருள் சேர காமாய்
மன்னுறப் பாங்கல் கண்டே மன்மனைத் தேற்ற மாக
வென்னுறப் புயிரனைத்து மிமைப்பிலே போகத் தேற்றி. (௧௨)

பங்கமி லனைத்த தொன்னூல் மாப்பொரு ளாக்க மெய்த
வாங்கது தெளித்த மெய்ப்பி னிலைத்துப் பின்னு வேறித்
தேங்குமாற் றுமா மன்னித் திருமறை மாப்பி னுகைப்
பங்கமுள் வண்ணம் பேர்த்திப் புகழ்முறைப் புகல லுற்றான். (௧௩)

ஆங்குநீ ரதிர்கள் மாவு மலைமது மங்குத முறை
மங்கயின் [illegible] சோகம் [illegible]
[illegible] (௧௪)

[illegible] (௧௫)

[illegible] (௧௬)

இரண்டாவது

பிரமாண்ட பேதவத்தியாயம்.

[illegible] (௧)

[illegible] (௨)

[illegible] (௩)

[illegible] (௪)

[illegible] (௫)

[illegible] (௬)

[illegible] (௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கo)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கக)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கஉ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கங)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கச)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கசா)

அறிவதற் கரிய தாகி யமையால் வினையின் கூற்ருற்
செறிதரு மந்த காரஞ் சிதைத்ததீந் திரிய மாகிப்
பிறிவிலா மாயை மீறிப் பிறங்குமுள் வியாபி யாகி
யுறுசநா தனராய் நாரா யணரென வுலவித் தோன்றி. (௧௭)

உலந்தவிப் புவன மெல்லா முருப்பெற வகுப்பா னெண்ணி
நலங்கெழு புனலுண் டாக்கி நண்ணுவீ ரியத்தை விட்டார்
கலங்கலில் பரமாய் மிக்க காஞ்சன வடிவ மாகித்
துலங்குமண் டமதா யாண்டோ ராயிரந் தொலைந்த பின்னர். (௧௮)

வேறு.

இலங்கு சொன்ன ரூப மாகி யிருள்வ ளைந்த கூடமா
யலங்க லின்றி நின்ற வண்ட மளவை காண வுள்ளுலாய்த்
துலங்கி விண்டு வாய்வ யங்கு சூரி யச்சொ ரூபமாய்
நலங்கொ ளாதி யாகை யாலா தித்த னென்னு நாமமாய். (௧௯)

பிரம மிஞ்சு பரத்தின் மிக்க பிரம மென்னு நாமமா
வரமி குந்த வண்டம் விண்டோர் பேழை மூடி யொப்பநீ
டிரமி லங்கு சோதி கொண்டு திக்கெ லாம்வ குத்தமால்
வரமி குந்த கர்ப்ப கோள கைக்கு ளேவ திந்தனன். (௨௦)

அரிய வெற்பு வடிவமா யமர்ந்த கர்ப்ப கோளகைக்
குரிய வுட்பை மேக மாக வொன்று கர்ப்ப சலநிதி
விரிம டிக்க ணதமி குத்த வேலை யேழ்ப ணிக்குடந்
தெரிய வுற்ப விக்க மால்சி றந்த வேத னாயினன். (௨௧)

ஆன வேத னுலக மேழு மடைவி னிற்ப டைத்திடத்
தானி னைப்ப வளவில் சோதி தபன ரூப மாகியே
மேன்மை தங்கு மோர்கு ணத்தின் மேவு நான்மு கத்தினால்
வானி லும்ப ரசுரர் மக்க ளுலகெ லாம்வ குத்தனன். (௨௨)

என்று மச்ச ரூப மாயெ டுத்த மால டுத்தெதி
ரொன்று வெற்றி மனுவி னுக்கு ரைத்த காதை யீதென
நன்று ளுற்று முனிவ ரர்க்கு நவையின் ஞான முழுதுமோர்
துன்று கற்றை வேணி சுற்று சூத னோதி னனரோ. (௨௩)

இரண்டாவது

பிரமாண்டபேத வத்தியாய முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம். ௪௬௨.

மூன்றாவது

பிரமமுகவுற்பத்தியத்தியாயம்.

வேறு.

[illegible] (௧)

வேறு.

[illegible] (௨)

[illegible] (௩)

[illegible] (௪)

வேறு.

[illegible] (௫)

[illegible] (௬)

இங்குறென் பதின்மர் பின்னோ ரேந்திழை யங்கை துறருட்
கங்கைசை யென்னு நாம மவளொடும் பதின்ம ரென்னப்
பங்கமில் புத்தி யாது பகருமாங் காரம் யாது
பொங்கிய வவற்றின் சேயா துளாயெனப் புகலு மாயோன். (௭)

சத்துவ மிராச தந்தா மதமெனுங் குணமோர் மூன்று
மொத்துற ருனே யோங்கி யுயர்பிர கிருதி யென்றும்
வித்தகர் சிலர்பிர தானம் விளங்குமவ் வியத்த மென்பர்
வைத்தமுக் குணச மத்தாற் சமதிட்டி வகுத்துப் பின்னும். (௮)

விசேடமாஞ் சிருட்டி செய்வான் விகுதிமுக் குணத்தின் மூவர்
நிசேதமி லயன்மா லீச னிலையுற வடுத்தான் மேலோ
னசேதன பிரதா னத்துண் டாமக தத்து வங்கூர்
திசாதிசை யுள்ளோ ரித்தை மகானென்றுஞ் செப்பு வாரால். (௯)

சொன்மக தத்து வத்திற் றோன்றுமாங் காரம் புத்தி
யின்வழி யியங்கும் பஞ்சேந் திரியங்க ளிவற்றி னாமம்
பன்னுகா துடல்கண் ணுக்குப் பகர்ந்திடு மூக்கென் றுகு
மன்னவை கட்கே ஞானேந் திரியப்பே ரமையு மாதோ. (க௦)

ஆசன முபத்தங் கைகால் வாக்கிவை யைந்தாங் கன்மம்
பேசுமிந் திரியஞ் சுத்தம் பரிசமே பிறங்கு ரூப
மாசறு மிரதங் கந்த மகிழ்ஞான விடைய மாகு
நாசமில் விசர்க்கத் தோடா னந்தமா தான நண்ணி. (கக)

நாடிய கமனத் தோடு வசனமா நவைதீ ரைந்து
நீடிய கன்ம விந்தி யத்தினோர் விடைய மாகும்.
பாடுறிந் திரியம் பத்து மனத்தொடு பதினொன் றெல்லாம்
பீடுறு புத்தி யோடும் பிறங்கிநின் றுலவு மாதோ. (க௨)

இவ்வகை யுலகந் தேரு மிந்திரி யத்தின் கூறு
தவ்வலி வான மாதி யெனுந்தன்மாத் திரைக ளோடும்
வவ்வியா சிரையஞ் செய்யு மரபினுற் சரீர மாகு
மவ்வுடல் பொருந்துஞ் சீவ னதனையே காப்பன் மேலோன். (க௩)

மனஞ்சிருட் டிக்க வேண்டு மேவலின் வழியே நிற்கு
மினந்தரு சத்த தன்மாத் திரையினி னின்றுஞ் சத்தங்
கனந்தரு குணத்தி னோடா காயமங் குரிக்கு மல்லா
னனந்தலைச் சத்த மாதி யிருகுண வாயு நண்ணும். (க௪)

வாயுவின் பரிச தன்மாத் திரையினின் வழியே நின்றுந்
தேயுமுக் குணங்க ளோடுஞ் செனித்திடு மதனி னின்று
மேயநாற் குணத்தி னப்பு விளங்கிடுங் குணங்க ளைந்தோ
டாயதிற் கந்த தன்மாத் திரையினின் றமையும் பூமி. (க௫)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மூன்றாவது

[illegible] முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-[illegible].

நான்காவது

ஆதிசிருட்டி யத்தியாயம்.

முக்குறும் பெறிந்து ஞான மோனத்தின் யோக மாற்றித்
தொக்குறுந் தவத்தோ ராதி சிருட்டியைச் சொல்லீ யென்ன
வக்குறும் புயத்து முக்க ணமலனைப் போற்று மன்பு
மிக்குறுந் தவத்துச் சூத முனிவரன் விளம்பு மன்றே. (க)

ஆதியாம் பிரம கோத்திர மறைந்திடி விறும்பூ தன்றே
ஞேதிய குமாரி யென்னு துவந்ததுங் குமரர் தாமும்
பேதமின் மரபி லாற்றும் வதுவையும் பிறங்கச் சொல்கென்
றேதமின் மனுமுன் கேட்ப வியம்பிடு மாயன் மாதோ. (உ)

விளைத்துண ரலங்கற் றேவ ரகசியம் விரிக்க லாகா
நிளைத்தவர் செய்கை தீதே யாயினு நிடேத மன்று
விரித்தநீ ருடுத்த பாரின் மானிடர்க் கெளிதோ முன்ன
ருளைத்திடு மாதிசிருட்டி யுயர்ந்தரா சதத்திற் றேன்றும். (ஙு)

அறிவினன் மிக்க வேதன் விஞ்சைக ளனைத்தும் வல்லோன்
மறிநிகர் விழியாள் காயத் திரியெனு மங்கை தானுங்
குறிபடு வடிவ மின்றிக் குலவினும் பிரம தேவ
னுறுமிட முறைவ ளாங்குப் பிரமனு முவந்து வாழும். (ச)

பன்முறை யுரைக்குங் காயத் திரிபரி சுத்தை வேதன்
றன்னிடத் துதித்தா டன்னைத் தழுவிய தன்மை யோர்ந்து
மன்மதன் றன்னைப் பார்த்திம் மயக்கத்தை வருவித் தாயா
னின்னுட லிறைவ னெற்றிக் கண்பட நீறு மென்றான். (ரு)

என்றசா பத்துக் கஞ்சி யிரங்குமன் மதன்று னிந்தப்
புன்றொழி லெனக்கு நீயே பொருந்திட வகுத்தாய் சிந்தை
கன்றனீ யென்று காலில் வணங்கலுங் கமலத் தண்ணல்
மன்றல்வை வச்சுதம்மன் வந்தரம் வந்த போது. (சா)

துலங்கிய புவியின் மிக்க துவாரகை தன்னின் மாய
னிலங்கிய விராமனேடு மிளையநங் கண்ண னுவன்
பொலங்கெழு கண்ணன் றன்பாற் புத்திர னாகிச் சிந்தை
மலங்கிடா தெதிர்ந்த தெவ்வர் வாளுயிர் கவர்ந்து கொண்டும். (எ)

[illegible] (௮)

[illegible] (௯)

[illegible] (௧௦)

[illegible] (௧௧)

[illegible] (௧௨)

வேறு.

[illegible] (௧௩)

[illegible] (௧௪)

[illegible] (௧௫)

[illegible] (௧௬)

நான்காவது

ஆதிசிருட்டி யத்தியாயம்.

முக்குறும் பெறிந்து ஞான மோனத்தின் யோக மாற்றித்
தொக்குறுந் தவத்தோ ராதி சிருட்டியைச் சொல்லீ யென்ன
வக்குறும் புயத்து முக்க ணமலனைப் போற்று மன்பு
மிக்குறுந் தவத்துச் சூத முனிவரன் விளம்பு மன்றே. (க)

ஆதிபாம் பிரம கோத்திர மறைந்திடி விரும்பூ தன்னோ
ளோதிய குமாரி யென்னு துவந்ததுங் குமரர் தாமும்
பேதமின் மரபி லாற்றும் வதுவையும் பிறங்கச் சொல்கென்
றோதமின் மனுமுன் கேட்ப வியம்பிடு மாயன் மாதோ. (உ)

வினைத்துண ரலங்கற் றேவ ரகசியம் விரிக்க லாகா
நினைத்தவர் செய்கை தீதே யாயினு நிடேத மன்று
விரித்தநீ ருடுத்த பாரின் மானிடர்க் கெளிதோ முன்ன
ருரைத்திடு மாதிசிருட்டி யுயர்ந்தரா சதத்திற் றேன்றும். (ங)

அறிவினன் மிக்க வேதன் விஞ்சைக ளனைத்தும் வல்லோன்
மறிகிகர் விழியாள் காயத் திரியெனு மங்கை தானுங்
குறிபடு வடிவ மின்றிக் குலவினும் பிரம தேவ
னுறுமிட முறைவ ளாங்குப் பிரமனு முவந்து வாழும். (ச)

பன்முறை யுரைக்குங் காயத் திரிபரி சுத்தை வேதன்
றன்னிடத் துதித்தா டன்னைத் தழுவிய தன்மை யோர்ந்து
மன்மதன் றன்னைப் பார்த்திம் மயக்கத்தை வருவித் தாயா
லின்னுட லிறைவ னெற்றிக் கண்பட நீறு மென்றான். (ரு)

என்றசா பத்துக் கஞ்சி யிரங்குமன் மதன்று னிந்தப்
புன்றொழி லெனக்கு நீயே பொருந்திட வகுத்தாய் சிந்தை
கன்றனீ யென்று காலில் வணங்கலுங் கமலத் தண்ணல்
மன்றல்வை வச்சுதம்மன் வந்தரம் வந்த போது. (சு)

துலங்கிய புவியின் மிக்க துவாரகை தன்னின் மாய
னிலங்கிய விராமனோடு மீளையநங் கண்ண னவன்
பொலங்கெழு கண்ணன் றன்பாற் புத்திர னாகிச் சிந்தை
மலங்கிடா தெதிர்ந்த தெவ்வர் வாளுயிர் கவர்ந்து கொண்டும். (எ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧0)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௨)

வேறு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௬)

வரமிகுத்த ககனலோக மகிழ்வின் மேவி மனுமகள்
பரவு கன்னி யைப்புணர்ந்து சிருட்டி யைப்ப யந்தன
னுரைசெய்தாது மகள்சுச் சாவை தன்னை வேட்டோர் சிருட்டிதான்
விருக லன்வி ருத்திரன்மெய் விருக தேச னனொடும். (கஎ)

துதிசெய் ரிபுரி புஞ்சையன் சொலைவ னாத்தொ குத்தனன்
வதிரி புஞ்சை யன்சொலாதி மறைய வற்கு மகண்மகள்
விதிகொள் வயிர ணியைமணந்து மேவு சாக்கு டப்பெற்றான்
மதிகொண் டடுவ லையைமேவி மன்னு சாக்கு டனென்போன். (கஅ)

வேறு.

கருதரு மூருப் பூருக் கவிசத்த துமினன் கீர்த்தி
தருகொடைத் தமதி யோங்கு சத்திய வாகு மேன்மை
யருடிராத் திரனெ ழிற்சீ ரக்கினிட் டோமன் மிக்காய்
வருமபி மன்னியு சுத்தி மபினபதிமாமைந்தர். (ககூ)

அன்னவர் தம்மி லூரு வனவரு ளுஷையை மேவித்
துன்னிய சுமன னங்க னங்கிர சன்சு வாதி
மன்னிய கிரது வோடு சிவியறு வரையும் பெற்றான்
மின்னுகா சுனிதை யங்கன் புயந்தழீஇ வேனற் பெற்றான். (உ0)

கொடுந்திறல் வேன னென்போன் கொலைத்தொழிற் செய்கை நோக்கி
நெடுந்தகை முனிவ ரன்னோ னுவியை நீத்தோர் தோலைக்
கடைந்திடு காலை முந்நீர்க் கனைகடல் வளாகஞ் சூழுந்
தடம்புவி யனைத்துங் காக்கத் தனைநிகர் பிருது வுற்றான். (உக)

சொற்றிடு பிருது வென்போன் சூதன்மா கதனை யீன்றான்
மற்றவச் சூதன் றானந் தரத்தியை மகிழ்ந்து பெற்றான்
குற்றமின் மாக தன்சா தியையெழில் குலவப் பெற்றா
னுற்றவந் தரத்தி மைந்த னுலவிர்த் தான னென்பார். (உஉ)

புகழவிர்த் தான னங்கி புத்திரி கிஷ்ணை தன்பாற்
பகர்தரு சுக்கி ரன்சீர்ப் பார்சின பருகி பாரி
னிகல்விரு கயன்கி ருட்டி ணன்னெழிற் சின னென்னத்
திகழுறு வரைப்ப யந்தான் பார்சின பருகித் தேய்ந்தே. (உங)

தடங்கடற் கரசன் செல்வி சவுரணை தன்னை மேவித்
திடங்கெழு புயப்பி ராசே தசரெனச் சிறந்த மைந்தர்
நெடுந்தனு விஞ்சை வல்லோர் பதின்மரை நிரையிற் பெற்றான்
மடங்கலே றனையார் நீரின் மாதவம் பலநாள் செய்தார். (உச)

அவர்தவஞ் செய்யுங் காலை யவனிகாத் தளிப்பா ரின்றிக்
குவலயங் காடு கொள்ளக் கூர்ந்தமெய்த் தவங்கண் முற்றிப்
புவியினை நோக்கித் தத்த முகத்திடைப் பொழிதீக் காற்றாற்
கவர்வனந் தகிக்க வானிற் கலைமதி புவியி னண்ணி. (உரு)

பதின்மனை நோக்கி நீவிர் பசுமரந் தகிக்க வேண்டா
மதியுளீ ரென்றே கானின் மரங்களின் கூறு தன்கூ
றதிககாந் தியிஞ லோர்பெண் ணுனமா ரிழையை யன்பின்
விதியொடும் பதின்மர்க் கிய மேதினி விளங்கக் காத்தார். (உகூ)

சொல்லுமா ரிழையை வேட்ட பதின்மருந் தோய்ந்து தக்க
னல்லெழிற் பிரச னேடு நவுடத னனந்த ஞல்வ
ரல்லடர் கூந்தற் பத்தி ரவதியோ டைவர்ப் பெற்ரு
ரெல்லொளித் தக்க னென்போ னியன்றமா னதத்தி லுற்ரூர். (உஎ)

பெயர்ந்தெழு முகத்திற் கொள்ளிப் பிசாசொடு முழையிற் காதும்
வியந்திடு முறம்போற் காதும் வேங்கையின் முகமும் பொன்னி
னயம்பெறு முகமும் பன்றி முகமுநாய் முகமு மற்றை
யயந்திகழ் முகமும் போல்வார் மிலேச்சர்க ளனேக சாதி. (உஅ)

இவ்வகைச் சிருட்டி யன்றி யெழிற்பிரி தியைப்பின் கூடி
யவ்வயின் மடந்தை மார்க ளறுபதின் மனைமுன் பெற்றே
தவ்வலி றரும தேவர் தமக்கொரு பதின்மர் நல்கிச்
செவ்விய காசி பற்கே திகழ்பதின் மூவ ரீந்தே. (உகூ)

சந்திரன் றனக்கு மூவொன் பதின்மனைத் தயவினல்கி
நந்தலி லரிட்ட நேமி நயப்புற நால்வ ராய்ந்து
மந்திரத் திருவர் தம்மை வருகிரு காச்சு வர்க்கீந்
தந்தமில் பிருகு மைந்தர்க் கிருவரை யன்பி னீந்தான். (௩0)

பங்கமி லங்கி ராயுக் கிருவரைப் பரிவி னீந்தா
னிங்கிவ ரிடத்தி னின்று மிமையவ ரசுரர் மாந்தர்
மங்கிடா துதித்தா ரென்று மச்சமான் மனுவை நோக்கிப்
புங்கமா யுரைத்த காதை முனிவர்க்குப் புகன்ருன் சூதன். (௩க)

நான்காவது

ஆதிசிருட்டியத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். உகஎ.

ஐந்தாவது

வசுருத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம்.

சூதனை நோக்கித் தக்கன் றொன்மர பதனிற் றோன்றுங்
கோதறு வசுவு ருத்திரர் குலவுமுற் பத்தி கூறென்
றேதமின் முனிவர் கேட்ப விருங்கட னடுவுண் மச்ச
மாதவன் மனுவுக் கோதும் வகையினை வகுத்துச் சொல்வான். (௧)

உரைத்தசங் கற்பத் தினு மொன்றிய பரிசத் தானு
நிரைத்தரி சனத்தி னுனு நிகழுமுற் பவமுன் மூன்றும்
வரப்பிரா சேத சற்கோர் மைந்தனுந் தக்கன் றேவர்
திரத்தறு முனிவ ரோடுந் திகழ்தரு மியக்கர் நாகர். (௨)

மருவுகாந் தருவர் மற்ற மானிட ரென்போ ரெல்லாந்
தெரிதர மான தத்திற் சிருட்டியைச் செய்த காலை
யுருவுயிர் விருத்தி யின்மை யோர்ந்துமீ ரணன்ற வத்தா
லருளசிக் கினிபா லையா யாயிரா ரியசுவர்ப் பெற்றான். (௩)

மக்களை நோக்கித் தக்கன் மன்னுயிர் படைமி னென்னத்
தொக்கவர் படைப்பா னெண்ணுங் காலையிற் சுருதி நல்யாழ்
கைக்கொணா ரதனவ் வந் தெய்திக் காசினி யளவை காணப்
புக்குமீண் டுளுற்றி யொன்று புகன்றனன் வினைய மாக. (௪)

அவ்வுரை கேட்டுப் பத்துத் திசையெலா மளக்கச் சென்றார்
செவ்விதிற் றிரும்ப வந்து சேர்ந்திலர் பின்னுந் தக்கன்
கவ்வையில் புதல்வ ரோரா யிரவரைக் கருதி யீன்று
னிவ்வகை மைந்தர் போக பளாச்சுப ரென்பர் மாதோ. (௫)

அன்னவர் தம்மைத் தக்க னனைத்துயிர் படைமி னென்று
பன்னலு மவர்செய் காலை நாரதன் பகர்வான் பூமி
யின்னள வறிந்து முன்னோ ரேகிய விடங்க டேர்ந்து
பின்னர்நீர் படைமி னென்னப் பேர்ந்தன ரணுகி லாரால். (௬)

ஆதலான் முன்னோர்த் தேடிப் பின்னவ ரகல லாகா
தீதிலா மக்கள் போன வெய்தியைத் தேர்ந்து தக்கன்
கோதினா ரதனை நோக்கிக் கூர்ந்திடு மரண மெய்தி
மாதர்தங் கருப்ப மேவி வருந்தெனச் சபித்துப் பின்னர். (௭)

தான்பெறு மைந்தர் மீளாத் தன்மையை யோர்ந்து தக்க
னூன்பயில் வேற்கண் மாத ரோரறு பதின்மர்ப் பெற்றான்
வான்பெறு தருமன் காசி பன்மதி யரிட்ட நேமி
கான்பெறு மங்கி ராப்பார்க் கவன்கிரு சாச்சு வன்னே (அ)

என்யவர் தமக்கு முன்சொ ன்முறைப்படி யீந்தமைகூர்
கொன்பயில் வேற்க ணல்லார் தம்பெயர் குறிக்கு மாறு
மன்பொடு சராச ரங்க ளவரிடத் துதித்த வாறு
நன்பெறு முனிவர் கேட்பச் சூதனே நவில லுற்றான். (௯)

தேவரோ முதலா யுள்ள பிரசையின் சிருட்டி தேர்ந்து
மேவுதற் கரும ருத்து விதிவசு விசுவை பானுத்
தாவில் சீ ரிலம்பை சாத்தி யையருந் ததிசங் கற்பை
பாவையா முகூர்த்தை சாமி பதின்மரைத் தருமன் வேட்டான். (௧௦)

நல்லெழில் விசுவை மக்க ணவிலரும் விசுவ தேவ
ரல்லடர் கூந்தற் சாத்தி யைபெற்ற மக்கள் சாத்தியர்
சொல்லிய புகழ்ம ருத்து வதிமருத் துவர்க ளோடும்
வல்லிகண் மரங்க ளீன்றாள் வசுவுயர் வசுக்கள் பெற்றாள். (௧௧)

பானுமைந் தர்கள் பானுக்கள் முகூர்த்தை பாலகர் முகூர்த்தர்
கானவார் குழலி லம்பை பாலர் நன்கோஷர் கற்பின்
மானருந் ததிதன் மைந்த னருந்ததன் வரிவண் டார்க்குங்
கானமர் குழலாள் சாமி கன்னிகை நாக வீதி. (௧௨)

ஓதுசங் கற்பை மைந்த னுயர்ந்தசங் கற்ப னருகு
மாதர வசுவின் மக்க ளாபன் சீர்த் துருவன் சோமன்
றுதணி யனலன் மிக்க தரனொடு மனிலன் காந்தி
நீதிசேர் பிரத்தி யூட னிகர்பிர பாச னெண்மர். (௧௩)

சாற்றிய வாபன் பாற்சாந் தனமுனி பெப்பு ருச்சீர்
தேற்றும்வை தண்டியன் மெய்யாச் சிரமன்னிந் நால்வர்
தோற்றியே யாகந் தன்னைப் போற்றுவர் துருவன் பால
னாற்றல்சால் கால னென்போ னருந்தரு மத்த னானன். (௧௪)

பெரியமெய்த் திரன்றன் மக்க ளவ்விய வகன் பிராணன்
றிரவண னிரவ ணன்சொற் சிசிர சிரன்சீர் மனோக ரன்றான்
மருவிய சோமன் மைந்தன் வற்சன னனிலன் மைந்த
ரரியபேர் மனோச வன்சீர் விஞ்ஞாத கதியி னோடும். (௧௫)

ஆவில னனமு னிப்பிர யாகண னென்ப ரப்பா
லோவிலாச் சுசாப னாதி யுதித்தன ரனலன் றன்பாற்
பூவுறு சரவ ணத்திற் பொருந்திய குமரன் றன்னைப்
பாவலர் கார்த்தி கேய னெனப்பெயர் பகர்வர் மன்னோ. (௧௬)

ஐந்தாவது

வசுருத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம்.

சூதனை நோக்கித் தக்கன் றொன்மர பதனிற் றோன்றுங்
கோதறு வசுவு ருத்திரர் குலவுமுற் பத்தி கூறென்
றோதமின் முனிவர் கேட்ப விருங்கட னடுவுண் மச்ச
மாதவன் மனுவுக் கோதும் வகையினை வகுத்துச் சொல்வான். (௧)

உரைத்தசங் கற்பத்தி னாலு மொன்றிய பரிசத் தாலு
நிரைத்தரி சனத்தி னாலு நிகழுமுற் பவமுன் மூன்றும்
வரப்பிரா சேத சற்கோர் மைந்தனாந் தக்கன் றேவர்
திரத்துறு முனிவ ரோடுந் திகழ்தரு மியக்கர் நாகர். (௨)

மருவுகாந் தருவர் மற்ற மானிட ரென்போ ரெல்லாந்
தெரிதர மான தத்திற் சிருட்டியைச் செய்த காலை
யுருவுயிர் விருத்தி யின்மை யோர்ந்துமீ ரணன்ற வத்தா
லருளசிக் கினிபா லையா யாயிரா ரியசுவர்ப் பெற்றான். (௩)

மக்களை நோக்கித் தக்கன் மன்னுயிர் படைமி னென்னத்
தொக்கவர் படைப்பா னெண்ணுங் காலையிற் சுருதி நல்யாழ்
கைக்கொணா ரதன்வந் தெய்திக் காசினி யளவை காணப்
புக்குமீண் டுஞற்றி யொன்று புகன்றனன் வினைய மாக. (௪)

அவ்வுரை கேட்டுப் பத்துத் திசையெலா மளக்கச் சென்றார்
செவ்விதிற் றிரும்ப வந்து சேர்ந்திலர் பின்னுந் தக்கன்
கவ்வையில் புதல்வ ரோரா யிரவரைக் கருதி யீன்றா
னிவ்வகை மைந்தர் போக பளாச்சுப ரென்பர் மாதோ. (௫)

அன்னவர் தம்மைத் தக்க னனைத்துயிர் படைமி னென்று
பன்னலு மவர்செய் காலை நாரதன் பகர்வான் பூமி
யின்னள வறிந்து முன்னோ ரேகிய விடங்க டேர்ந்து
பின்னர்நீர் படைமி னென்னப் பேர்ந்தன ரணுகி லாரால். (௬)

ஆதலான் முன்னோர்த் தேடிப் பின்னவ ரகல லாகா
தீதிலா மக்கள் போன செய்தியைத் தேர்ந்து தக்கன்
கோதினா ரதனை நோக்கிக் கூர்ந்திடு மரண மெய்தி
மாதர்தங் கருப்ப மேவி வருந்தெனச் சபித்துப் பின்னர். (௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கூ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கo)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கக)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கஉ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கங)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கச)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கசு)

உமைபிரத் தியுடன் மைந்த ருயர்முனி தேவ லன்சீர்
கருதிய பிரபா சன்றன் கனமணி மாட கூடம்
விரைவொடு நிருமா ணஞ்செய் விசுவகன் மாவை யீன்றன்
சுரபியென் றுரைக்குந் தேவி தூயகா சிபரைத் தோய்ந்தே. (௧௭)

புகலரு மசைக பாதன் கிபுத்தினி யனசீர் போற்றப்
பகர்விரு பாட்ச னன்மையி லவன்வெகு ரூபன்றன்
றிகழ்விரிச் சிகன்சு ரேசு ரன்சவி தாசே யந்தன்
றருபரா சிதன்பி னாகி யைவத னென்று சாற்றும். (௧௮)

ஓங்கிய பத்தோ டொன்று முருத்திரற் பயந்தா ளென்றே
பாங்குற வணங்கிக் கேட்டு மனுவினைப் பரிவிற் பார்த்துத்
தேங்குநீர் மச்ச ரூபச் செங்கண்மா லுரைத்தா னென்று
தூங்குருண் டிகைக்கை ஞான முனிவரர்க் குரைத்தான் சூதன். (௧௯)

ஐந்தாவது

வசுருத்திரோற்பத்தி யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், உ௯௯.

ஆறாவது

காசிபர் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

வருமற்புத வுரவோனென வளர்காசிபன் மரபைத்
திருவிற்பொலி வைவச்சுத மனுவுக்குயர் திருமா
லருளிச்செய்த வகைநீயுரை யென்றேயருந் தவர்க
ளுருகிப்பரி வொடுகேட்டிட வுயர்சூத னுரைப்பான். (௧)

சீரிற்பொலி யதிதிக்கொடி திதிதாம்பிறை வினதை
தார்மெய்த்தனு வரிட்டைசுர சைப்போர்பெறு சுரபி
கூர்கத்துரு வருடைக்கொடி மெய்க்குரோதவ சைப்பெண்
கார்மைக்குழ லிளாதன்முனி யிவர்காசிபன் மனையோர் (௨)

இன்னோரில திதிமாதுயன் னிரண்டாதவர் பெற்று
ளன்னோர்பெயர் தாதாபக னருளிந்திரன் றுவட்டா
மன்னுஞ்சவி தாமித்திரன் வருணன்விவ சுவானோ
டின்னுமம னொளிர்விட்டுணு பூடாவுய ரஞ்சுமான். (௩)

வயவோர்பணி வைவச்சுத மனுவந்தர மதனி
லியல்சேர்பணி ரண்டாதவ ரெனவும்பெய ருடையார்
வெயிலாயிர கிரணத்தொளி மேவித்திகழ் தருவா
ருயர்சாக்ஷுஷ மனுவந்தரத் துஷிதப்பெய ரிவர்க்கே. (௪)

வேறு.

வருதிரு சாக வப்பேர் மாமுனி தன்பா லூற்றுப்
பெருகிய தவத்தோர் தெய்வப் பிரசுர னைப்பேர் பெற்றார்
பருவமன் வந்த ரங்க டொறும்பகர் முனிவ ராதி
யருகுகற் பாந்த ரத்தி லழிந்துபின் னவைமவ ரன்றே (௫)

இளங்கொடி திதிதன் மைந்த ரிரணிய னிரணி யாட்சன்
விளங்கிர ணியன்றன் பாலர் தம்பெயர் விரித்துச் சொல்லிற்
களங்கமில் பிரக லாதன் கருதிய வனுக லாதன்
வளங்கெழு சங்க லாத னுடன்கரு மலாத னாமால். (௬)

ஆயுண்மான் விரோச னன்றோ டமர்சிவி பாட்க ளன்னோன்
றேயுமிப் புதல்வர் நால்வ ரீன்றனன் பிரக லாதன்
மேயசீர் விரோச னன்மா வலியினை வியந்துபெற்றான்
மாயமா வலிதன் மைந்தர் நூற்றுவ ரவரில் வல்லார். (௭)

திவளொளி நிகுஞ்ச நாபன் றிருதராட் டிரனற் குட்சி
நவில்குறு வட்சன் வீமன் வீடண னவையில் வாண
னிவர்களிற் குணவா னென்ப வினியமெய்த் தவத்தின் வாணன்
கவிரிதழ்க் கவுரி பாகக் கடவுளுக் கடிமை யாகும் (௮)

பூசனை மிகவுஞ் செய்து புண்ணியன் வரத்தி னாலே
காசறு களத்திற் சோம காளனென் றொருபேர் பெற்று
னசைகொ ளிரணி யாட்சன் றிரிவற்கன் சகுனி யாதி
தேசுறு பூத சம்பா தனன்றிறற் சீர்மா நாதன். (௯)

நால்வரைப் பயந்தா னன்னோர் நாட்டியற் கல்லாற் றன்ம
பாலருக் கீதல் செய்தா ரவர்மக்கள் பவுத்தி ராதி
சாலவே யெழுபத்தேழு கோடியென் றுரைப்பர் தக்கோர்
மாலுரு மலைபோ லாகம் வயம்பெறு வயத்தின் மிக்கார். (௧௦)

தனுவெனுந் தேவி பெற்றோர் நூற்றுவர் சரிதை பார்க்கிற்
புனைதவ மனேகஞ் செய்து புடவியை நலிவு செய்வோ
ரனலினைச் சொரியுங் கண்ணு ரவரில்விப் பிரசித் தென்போன்
சினநெடுங் கண்க ளோடுஞ் சிரமிரண் டுடையன் மாதோ. (௧௧)

கன்னிகா சகுனி சங்கு சிரோதான கபில கேது
வன்மயன் மரீசி விந்தி யாபதி வாம னன்றான்
மின்னதோ முகன்றான் கேது வீரியன் சம்ப ரன்சீர்
கன்னிகா தால சங்கு சிரன்சத கிருதன் வீரன் (௧௨)

தந்திரத் தனுலோ மன்வச் சிரநாபன் றூர கன்பே
ரிந்திர சித்தோ டேம னேகவத் திரன்மா வாகு
முந்தசி லோமன் சீர்த்தி முதிர்ந்தசத் தியசித் துச்சீ
ருந்துசொற் பானு வாண னுயர்விட பருவ னாதி (௧௩)

இவர்முத லீன்றமக்க ளனேகரி னெழில்கூர் பானுத்
துவரிதழ்ச் சசிபா னோடு சுப்பிர பையையும் பெற்றான்
றவமய னுபதை மண்டோ தரிகுருத் தனையும் பெற்று
னவையில்சுந் தரிசன் மிட்டை சந்திரை யெனுநல் லோரை. (௧௪)

புகழ்விட பருவன் பெற்றான் வைசுவா னம்பு லோமை
மகிழுங்கா லகையும் பெற்றான் மாரீசன் றன்னைக் கூடித்
திகழுமவ் விருவர் மிக்க திறலுடை வலிபெற் றோங்க
வகமகிழ்ந் தாறு பத்தா மாயிர வசுரர்ப் பெற்றார். (௧௫)

வந்தவப் புதல்வர் தாமே வளர்பவு லோம ரென்று
மந்தமில் கால கேய ரென்றுமா மயன்வ ரத்தா
லிந்தநீர்க் கடலுள் வைகு மிரணிய புரத்தில் வாழ்ந்து
முந்தவே பார்த்தன் கையான் முற்றற முடிந்தா ரன்றே. (௧௬)

விப்பிர சித்தி யென்பான் விளங்குசிங் கிகையென் றோது
மிப்புவி யதனில் வாழு மிரணிய கசிபு தங்கை
செப்புறு தனத்திற் சேர்ந்து சிங்கவீ ரியரென் றேசொ
லொப்புறு நாகன் வச்ச னுடனரான் விக்கி யாதன். (௧எ)

சல்லியன் கால நாபன் சாமாபன் சுசிடு தன்று
னில்வலன் மூசி கற்ப வீரிய னெழில்வா தாவி
வில்வலி யஞ்ச னென்னும் விறற்பதி மூவர்ப் பெற்றுன்
வல்லெழிற் சங்க லாத னிவர்தக வசளை யீன்றுன். (௧அ)

தெரித்திடு தேவ ராலு மசுரர்காந் தருவ ராலும்
பரித்தவா ளரக்க ராலும் வெலற்கரும் பான்மைக் கீர்த்தி
தரித்திடு திறனி வாத கவசர்க டனுவின் மிக்க
வருச்சுன னுடன்போர் செய்தங் காவிவிட் டகன்று ரன்றே. (௧௯)

இயற்றுதாம் பிரையேமிக்க காசிபற் கினிய சேனி
துயக்கறு சுசியே பாகி திருத்திரி சுக்கி ரீவி
மயற்சுகி தனையும் பெற்று ளனையமங் கையர்க டம்முள்
வியப்புறு சுகியே மிக்க தருமத்தின் விதிவ ழாமல் (௨௦)

வேறு.

மேவிப் பொருந்து கிளியினமுங் கோட்டா னினமு மிகப்பெற்றுள்
சேவற் செறியும் பாற்றினத்தைச் சேனி பெற்றுள் கிருத்திரியுங்
காவிற் பயிலும் புறவினேடு பாரா வதஞ்சொற் கழுகீன்று
வேற் செறியு மனந்தாராச் சுசியாங் கினிது பயந்தனளால் (௨௧)

அழகிற் பொலிசுக்கிரிவிகர மாடொட் டகங்கண் மிகப்பெற்றுள்
விழைவிற் பரசி குராவப்பேர் மேவும் பறவை தனைப்பெற்றுள்
குழைவிற் புருவத் தாம்பிரைதன் மரபு சொற்றுங் கூர்வினதை
பழியற் றுயர்சௌ தாமினியோ டருணன் கலுழ னிவர்ப்பயந்தாள். (௨௨)

அருணன் கழுகுக் கரசனெனு மழிவில் புகழ்சம் பாதியொடு
வருநற் சடாயு தனையீன்று னவருள் வயங்கு சம்பாதி
பெருமை பிறங்கும் பெப்புருவை யீன்று களித்தாள் பேருலகிற்
கருது புகழை நிலைநிறுத்தக் கவின்சேர் கன்னி காரனையே. (௨௩)

உரைக்குஞ் சடாயு வுயிர்த்தனனக் கன்னி கார னுயர்சாக
னிரைச்சு பாலன் பேருண்டன் மூவர்ப் பயந்தா னிவர்மரபிற்
றரைக்கு ளனந்த கோடிவிதம் பட்சி சாலந் தழைத்தோங்கும்
பரக்கு நாக மாயிரத்தைப் பயந்தாள் சுரசை கத்துருவும். (௨௪)

உளங்கொள் பாந்த ளாயிரத்தைப் பணமா யிரத்தோ டுறப்பெற்று
டுளங்கு மிவரு ளனந்தன்வா சுகியே திருத ராட்டி ரன்சீர்
வளங்கொள் சங்கன் மாசங்கன் மணியார் பதுமன் மாபதுமன்
களங்க நீலன் கார்க்கோட னயிரா வதன்கம் பளநருடன். (௨௫)

அணங்கு புரியுந் தனஞ்சயனோ டசுப தரன்றட் சகனெழிற்பே
ரிணங்கு சங்கு பாலனுறு புட்ப தந்த னியல்வாமன்
குணங்கொள் கமலன் பதஞ்சலிபிற் கூறு சுபானன் றுன்முகனீள்
பணங்கொள் சங்க ரோமன்பா ணினியோ டேலா பத்திரனே. (௨௬)

வேறு.

இப்பில வந்த மான விருபதிற் றறுவர் கூடச்
செப்பிய தொகையி ரண்டா யிரவர்க்குஞ் செனித்த பேர்க
ளொப்பில ரனேகர் முன்ன ருயர்சன மேசயன்செய்
வெப்புறு மோமத் தீயில் வீந்தன ரனேகங் கோடி. (௨௭)

ஏசற்ற வெழிற்கு ரோத வசையிராக் கதனை யீன்று
ளாசற்ற வீமன் கையா லவரிலெண் ணிலர்முன் வீந்தார்
தேசுற்ற சுரபி கோடி யுருத்திரர் சிறந்த கோக்கண்
மாசற்ற வெருவை யோடும் வார்ங்கனே தனையும் பெற்றாள். (௨௮)

காசிப முனிபாற் றெய்வக் கணிகையர் முனிவர்ப் பெற்றார்
நாசமி லருட்டை யேகந் தருவர்கின் னரரைப் பெற்றாள்
பேசிறை செடிம ரங்கள் பிணங்கிய கொடியைப் பெற்று
ரேசறு வருடை யாங்குப் பிசாசினத் தொகுதி பெற்றாள். (௨௯)

இங்கினி துரைத்த யாவு மிலங்குகா சிபராற் றோற்றி
யங்குறு மரபாஞ் சுவாரோ டசிதம னுவந்த ரத்திற்
றங்கிய சிருட்டி யென்பர் தழைக்குமக் காசி பற்கே
பங்கமி றுற்பத் தொன்பான் மருத்துவர் திதிப யந்தாள். (௩௦)

எனுமுறை மச்ச ரூபத் தெழின்முகில் வண்ணன் முன்ன
மனுவினுக் குரைத்தா னென்ற வரன்முறை மகங்க ளாற்றித்
தனுவின்மும் மலமு ருக்கி யிருவினை தடிந்து வேதப்
பனுவறேர் முனிவர் கேட்கப் பகர்ந்தனன் சூதன் மாதோ. (௩௧)

ஆறாவது

காசிபர் மரபுரைத்த வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசஎ.

ஏழாவது

மதனத்துவாதசிவிரத வத்தியாயம்.

துறையுளோர் புகழு மாம தனத்துவா தசியை நன்கா
யுரைசெய வேண்டு மென்றே யுயர்தவத் தோர்கள் கேட்ப
விரைசெறி கடுக்கை கங்கை வெண்ணிலா வணிந்த வேணி
நரைவிடை யானைப் போற்றி நவில்கிற்குஞ் சூதன் மாதோ. (௧)

துறந்தமெய்த் தவங்க ளாற்றுந் தொன்மறைக் காசி பற்கே
சிறந்திடு நாற்பத் தொன்பான் மருத்துவர் திதியாள் முன்னர்ப்
பிறந்ததுந் தேவ ரோடுஞ் சினேகத்தான் பெற்ற வாறு
மறந்தா வுரைத்தி யென்ன வச்சுத னறைய லன்றே. (௨)

அசுரருந் தேவர் தாமு மருந்தமர் விளைக்கும் போழ்து
திதிசிறத் தசுர ரெல்லா மேருமிக் திறலுல் வீந்தா
ரிசையுறு சோகத் தோடு மிந்திரற் கொல்வா னெண்ணி
வசையுறு மகவை வேண்டி மாதவந் திதிசெய் தாளால். (௩)

வேறு.

சுற்றிக் கிடக்குங் கடற்புவியிற் றோன்று நதியாஞ் சரசுவதி
யுற்றுத் திகழுஞ் சமந்தபஞ்ச கப்பேர்ப் பெற்ற வோர்துறைக்கை
பற்றிப் புணர்ந்து காசிபனைப் பரிவி னெண்ணி நூறாண்டு
முற்றத் தவந்தான் புரிந்துயர்ந்த முனிவர் வசிட்ட ரிடத்தெய்தி. (௪)

மக்கட் சோக மாற்றுதற்கோர் வகைநீ ருரைக்க வேண்டுமென
முக்கட் பகவ னுதல்விழியான் முனிந்த மதனத் துவாதசியின்
றுக்கக் கடலை யொழிக்குமெனச் சொல்ல வந்த விரதத்தின்
மிக்குப் பெருமைக் கற்பவகை விளம்பு மென்ன வேண்டுதலும். (௫)

ஓங்கி வளர்சித் திரைமாத முயர்ச்சி பெறுபூ ருவபக்கப்
பாங்கிற் சிறந்த துவாதசியிற் பனிநீ ராட்டி நியமமுறை
தாங்கிக் கும்பந் தனிற்சம்பா வரிசி நிரப்பி யிரண்டுகலை
வீங்கப் புனைந்து சந்தணிந்து விளங்கு மணிபொன் னுள்ளிட்டு. (௬)

தாபித் ததன்முன் கனிகரும்பு சால வமுத மிகப்படைத்துச்
சோபித் தொளிர்தாம் பிரத்தனிலை நிறையச் சொரிந்து சருக்கரையை
யாபத் தறுக்குங் கும்பமிசை யிருத்தி யரம்பை யிலைவிரித்து
மாபத் தியினிற் பொற்றகட்டின் வாமத் திரதி மதனமைத்து. (௭)

ஈரெட் டான வுபசார மியற்றிப் பணிய வியலாதேன்
மாரப் பதுமை தனைமாயன் வடிவ மாகப் பாவித்து
நீரிற் பொலிசந் தனக்குழம்பா லாட்டி திறைவெள் ளரிசியெள்ளா
லார்வத் துடனே முறைவழுவா தக்கபூசை புரியும்வகை. (௭)

பாதங் கணைக்கா லூருநடுப் பண்டி மார்பு முகம்புருவ
மோது முடிகா மாயசவு பாக்கியதாய மாராய
சோதி மன்ம தாயசுவ சோத ராய வனங்காய
நீதி பற்ப முகாய பஞ்சமராய சர்வான் மனேநமவால். (௯)

என்றே யங்கம் பாதாதி யேத்தி யரியை மதனை
நன்ருய்ப் பூசித் திருங்கனியை நயந்து துய்த்துப் படித்துயின்று
குன்று ரிரவி யுதிக்குமுனங் குளிர்நீ ராடிப் பூசித்தே
யன்று ரணவே தியர்கடமக் கருள்சேர் கும்ப மினிதளித்து. (௧௦)

தன்ணு லியன்ற மாத்திரமெய்ச் சதுர்மா மறையோர்க் கனங்கொடுத்துத்
தின்ணு துப்பு மறுத்துண்டு திகழ்தாம் பூலந் தக்கணையு
மன்னோர்க் களித்துப் பன்னிரண்டு மாதந் தப்பா தனுட்டித்துப்
பின்ணு வருசித் திரையின்முன்போற் பெருகப் பூசை தனையாற்றி. (௧௧)

அரிவை யுடனோ ரந்தணனுக் கணிதூ சணிந்து பூசித்துக்
கிருத தேனுப் பொன்மெத்தை கிளர்ந்து பதுமை வெண்பசுவும்
பெருகக் கொடுத்து வெள்ளெள்ளாற் பிறங்கு நெய்யாற் பாயசத்தா
லெரியை வளர்த்த மந்திரத்தி லினிய வோமந்தனை யியற்றி. (௧௨)

அருந்த மறையோர்க் கமுதுகொடுத் தவிர்சந் தனப்பூங் கரும்பளித்துப்
பொருந்து மதனத் துவாதசியிற் பூசை புரிந்தாற் றுயர்நீங்குந்
திருந்து புதல்வர்ப் பேறுண்டாஞ் செல்வம் பெருகுந் திருநெடுமா
லிருந்த பதமு மவர்க்கெளிதா மென்று வசிட்ட னிசைத்திடலும். (௧௩)

வேறு.

செப்பு விரதந் தனையத் திதிதா
னொப்பிற் புரிய வுயர்கா சிபர்தா
மெய்ப்பின் னுறுபுத் திரகா மேட்டி
யைப்பண் ணுதியென் றருள்செய் தனனல். (௧௪)

ஆபத் தம்ப னெனுமந் தணனல்
லூபத் துறுமம் மகமே யுஞற்றிக்
கோபத் தொடுமிந் திரனைக் கொல்லத்
தாபத் தாவி சாரம் புரிந்தாள். (௧௫)

செய்யுந் தவத்தாற் கருப்பஞ் செறிய
மெய்யுங் கருவும் விளையும் படிநீ
யுய்யுந் திறநன் குணர்ப்பேங் கேளென்
றையன் புகழ்கா சிபனங் கறைவான். (௧௬)

வேறு.

கருப்பமுற் றிடுவோர் சாயங் காலத்தி லன்ன முண்ணார்
விருப்புடன் மரத்து நீழன் மேவிடார் நீரினீந்தா
ரிருப்பிலா மனையிற் சேரா ரிருநில மூகிரிற் கீறார்
நெருப்பிடை நேரார் கையா னீடுர லுலக்கை தீண்டார். (௧௭)

காட்டிடைச் சேரார் புற்றின் கண்ணிடை வாரார் நெஞ்சில்
வாட்டமுற் றிடவுஞ் செய்யார் வாதமேற் படவுஞ் செல்லார்
நீட்டிய சயன மைந்தி னின்றடி நடவார் மிக்க
தோட்டுமி யிரும்போ டென்பு சுடுகரி துவைக்க நாடார். (௧௮)

சண்டையிட் டிடவு மாகா தலைவிரித் துலவ லாகா
துண்டை மெய் யுடுக்க லாகா துக்கம துரைக்க தாகா
தண்டுமா ருச மாகா தலைவடக் கரம தாகா
தொண்டொடி மாத ரோடு மிகுநகை யுறுத்த லாகா. (௧௯)

அரையினிற் றூசு சாவ தானமா யமைக்க வேண்டுங்
குரவர்தம் மிடத்தின் மிக்காம் பணிவிடை கூர்தல் வேண்டும்
விரவிய தானி யங்கள் கூட்டிநீ ராட வேண்டும்
குரம்வியப் பாகச் செம்பொற் பூடணம் பூண வேண்டும். (௨0)

கணவனைப் பணிதல் வேண்டுங் கதிர்முக மலர்தல் வேண்டுந்
துணரணி யணிதல் வேண்டுந் தொழும்பினர்க் கிதமே சொல்லிப்
பணிவிடை கொண்டு மூன்றும் பக்கநா ளுமையாள் பற்ப
வினையடி தொழுதோர் சந்தி யிரவிலுண் டிருத்தல் வேண்டும். (௨௧)

இவ்வகை கருப்ப முற்று ரியற்றிடி லீசற் கொப்பாஞ்
செவ்விய புதல்வர்ப் பெற்று மனத்துயர் தீர்ந்து வாழ்வ
ரவ்வகை யனுட்டி யாருக் கழிந்திடுங் கருப்பந் தள்ளித்
தவ்வலில் புவியிற் றோன்றித் தளருந்தீர்க் காயு ளன்றி. (௨௨)

என்றுரைத் திருடி யேக வினியறா றுண்டு தன்ம
மொன்றுதப் பில்லா வண்ண முளுற்றியாங் கிருந்த லோர்டும்
வன்றிறன் மகவான் றேர்ந்து மயங்கித்தன் வாழ்வை நீக்கி
யொன்றிய சிற்றாய் பாங்க ருறுதொழில் புரிந்தா னன்றே. (௨௩)

மனமதிற் கவடு வைத்து முகமனாய் வணக்கஞ் செய்தே
யனுதின மேவல் பூண்டே யமையம்பார்த் திருந்தா னங்கண்
டினமொரு மூன்று நிற்பச் சென்றது நூறுண் டன்று
புனைகுழல் விரித்துக் காலும் புனல்கொடு கழுவ லின்றி. (௨௪)

கால்விரித் தயர்ந்தே யெல்லிற் கண்டுயி லற்ற நோக்கி
மேல்வரு கரும மெண்ணி விரைந்து தரத்திற் சென்று
குலினை யேழு கூறாய்த் துணித்தது மலறக் கண்டப்
பாலவை யேழு மொவ்வொன் றேழதாய்ப் பகுத்திட் டானால். (௨௫)

சொல்லிய வுருவே ழேழுந் துலங்கிய குழவி யான
வல்வலி கண்டே யங்கண் வாசவன் மயங்கி யாதோ
நல்வர மீதென் றெண்ணி ஞானதிட் டியினு ளேக்கி
வில்வலி யதனு லுற்ற துவாதசி வீறென் றெண்ணி. (உசு)

நந்துரு வேழேழ் மைந்தர் நளிர்முக நோக்கித் தேவர்
தந்திறத் தவிகளுண்டு தம்முடன் வாழ்வீ ரென்று
புந்தியின் மொழிந்து சிற்றுய் பொன்னடிக் கமலம் போற்றி
வந்தவே குற்றம் யாவு மனத்திடைப் பொறுத்தி யென்முன். (உஎ)

என்றித மியம்பி யந்தத் திதியையும் விமானத் தேற்றித்
துன்றிய நாற்பத் தொன்பான் றுணைவருஞ் சூழப் புக்குத்
தன்றுறக் கத்தி னெய்தி யிருந்தனன் சசிம ணுளன்
வன்றிற லிவர்க்கு நாம மருத்துவ ரென்முன் சூதன். (உஅ)

ஏழாவது.

மதனத் துவாதசி விரத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உகூ௫.

எட்டாவது

சர்வாதிக்கப்பட்டாபிஷேக வத்தியாயம்.

விண்ண வர்க்கு மணிமுடி வேய்ந்தர
சண்ணல் வேத னளித்தது கூறெனத்
தெண்ணி லாவணி சென்னிய னஞ்செழுத்
தெண்ணு சூதன் முனிவர்க் கியம்புவான். (க)

வேதன் மன்னுயிர் யாவும் விதித்தபின்
பேதி யாது புவிக்குப் பிருதுவை
நாத னுகவு நாட்டின னிந்துவை
யேத மில்பயிர் யாகம் விரதங்கள். (உ)

மிக்க தாரகை வேதியர் பாதப
மிக்கு மூாத் துக் கிறையென்று மேழ்கடற்
றெக்க காவல் வருணற்குஞ் சொன்னவா
திக்க வாழ்வு குபேரற்குஞ் செய்தனன். (௩)

பகரு மாதித்தர் பன்னிரு வோர்தமிற்
புகரில் விண்டுவைப் போற்றர சாக்கினு
னிகரி லட்டவ சுக்கட்கு நேரிலாத்
தகைமை யக்கினி தன்னை மன் னாக்கினன். (௪)

பெருந்த சிட்டித் திசைப்பிர மர்க்கெலா
மருட்ட ருந்தக்க னாதிபன் வாசவன்
மருத்து வர்க்கிறை மற்ற சுரர்க்கெலாங்
கருத்த னாப்பிரக லாதனைக் கற்பித்தான். (௫)

பெருக்குந் தெய்வப் பிதிர்க்குப் பிரமனுந்
தருக்கும் பூத பிசாசுக்கீ சானனும்
பொருப்புக் கம்பொற் பொருப்பு நதிக்கெலாம்
விருப்பின் வேலையும் வேந்தென வாக்கினன். (௬)

வித்தி யாதரர் கின்னரர் மேதகு
சித்தியாழவர் கோச்சித் திரரதன்
வைத்த நாகங்க ளுக்கிறை வாசுகி
தத்தி பூர்பணி கட்கிறை தட்சகன். (௭)

அட்ட திக்கிபத் துக்கயி ராவதம்
பட்ட வர்த்தன மோது பரிக்கெலா
மட்டி லாவுச்சி ரச்சிர வாவிறை
கட்ட ரும்பற வைக்குக் கலுழனே. (௮)

அணங்கு செய்விலங் குக்கரி யாவினுக்
கிணங்கு மேன்மை யிடப மருவுமிழ்
மணங்கொள் பூவின் மரத்தினுக் கிச்சில்கூர்
கணங்கொள் வேந்தென வேபட்டங் கட்டினன். (௯)

தோற்று கீழ்த்திசைக் குச்சுதன் மாவுஞ்சீர்
சாற்று தெற்கிற்குச் சங்க பதனனு
மேற்றி சைக்கு விளங்கு சுகேதுவு
மேற்று தக்குக் கிரணிய ரோமனும் (௧0)

பிறங்கு பேரர சாக்கினன் பெட்பினிவ்
வறங்கொ ளுல்வ ரணிமுடி சூட்டவே
திறங்கொள் சீர்த்திப் பிருதுவுஞ் சீர்பெற
மறந்த டிந்துயர் மாநிலங் காத்தனன் (௧௧)

வளங்கொள் சாட்சுஷ மன்வந்த ரந்தவிர்ந்
துளங்கொள் வைவச் சுதமனு வுற்றவன்
விளங்கு மோகியக் நால்வரும் வேய்ந்திடக்
களங்க மில்புவி காத்தன னென்பவே. (௧௨)

மச்ச மாயன் மனுவுக் குரைத்ததை
விச்சை கூர்தரு மெய்த்தவச் சூதனே
துச்ச நீக்கித் தொகுத்து வகுத்தன
னெச்ச மாற்று மிருந்தவத் தோர்கட்கே. (க௩)

எட்டாவது

சர்வாதிக்க பட்டாபிஷேக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௦அ.

ஒன்பதாவது

மன்வந்தர வகுப்பத்தியாயம்.

திரைக்கட லுதித்த மாயன் றிசைபுகழ் மனுவுக் கன்று
விரைத்துணர் மனுவின் றோற்றம் விரித்தவா றுரைத்தா யின்ன
நிரைத்தமன் வந்த ரங்க ணிகழ்ந்தது நிகழு மாறு
முரைத்திநீ யென்று கேட்ட முனிவரர்க் குரைப்பான் சூதன். (க)

மன்னிய சுவாயம் பூமன் வந்தரந் தன்னின் மன்னு
மின்னுயிர்த் தேவர்க் கெல்லாம் யாமரொன் றிசையு நாமம்
பன்னிய மரீசி யாதி முனிவரர்ப் பகரு நாம
முன்னியின் றுரைக்கு மாபோ லன்றுமே யுரைப்பர் மாதோ. (உ)

சொல்சுவா யம்பூ மைந்தர் துதிமானவ் வியன்மே தாதி
நல்வசு மேத வாக்கி னீத்திர னவிலும் புத்திரன்
வல்லமைச் சவனன் சோதி மானொடு மக்கினி வாகென்
றெல்லுமிப் பதின்மர் நாம மோங்கிய சுவாயம் பூவார். (௩)

மற்றவர் சிருட்டி செய்தே வயங்குமிப் பதத்தைச் சேர்ந்தார்
சொற்றிடு மிரண்டா மன்னே சுவாரோட்ட னென்னும் பேரா
னுற்றிடு மவன்றன் மைந்த ரொளிர்பிர பிருதி பாநு
கற்றிடு நபன்வச் சீயன் கருதுமிந் நால்வ ராமால் (௪)

காசிபன் றத்தன் றம்பன் கருதவு றுவன்பி ராணன்
பேசுநிச் சியவ னன்சீர்ப் பிருகற்பதி யென்ன வோங்கி
யேசிலா துரைக்குஞ் சத்த விருடிக ளும மாகுந்
தூசறு தேவர் நாமந் துசிதரென் றுரைப்பர் மாதோ. (௫)

அருந்தவ வசிட்டன் மைந்த ரயிந்திர னாபன் மூர்த்தி
பொருந்திய சுகிர்தன் சோதி மயனைய னெழுவர் பொற்பிற்
றிருந்தவே படைப்போர் மூன்றாந் திகழுமன் வந்த ரத்தில்
வருந்திற லுத்த மிப்பேர் மனுவையுத் தமனே யென்பார். (௬)

உத்தம மனுவின் மைந்த ரிசன்சுசி யூச்சன் சுக்கிலன்
வைத்திடு தனுச னோடு மதுநாப னபசி மற்றைச்
சத்தியச் சசியே மாத வன்னொடும் பதின்மர் சத்த
வித்தக ரிடிகு ரண்டி விளங்கிய கவுட்ச னண்டி. (௭)

தாத்தியன் சங்கன் சம்மி தன்பிர வாக னன்றே
டேத்திய மிதனோ டேழு பெயர்நால்வர் மனுவெ னும்பேர்
பார்த்திபன் றாயன் சன்னான் பயந்திடு மவன்றன் பாலர்
சீர்த்திகொ டவசி மூலன் றிகழ்தபோ தனன்றன் னோடும். (௮)

பரந்தபன் சுதபன் கீர்த்தி பகர்தவ சியனே மற்றும்
வரந்தரு தாம சன்சீர்த் தபோரதி யகன்ம சன்று
னாரந்தரு தபனை னின்னோ ரோதிய பதின்ம ராகும்
புரந்திடும் பிருது மற்றும் புகலுமக் கினிதன் னோடும். (௯)

கவியக வியனே போற்றுங் கபியெழி கைபி யிந்தப்
புவிபுக ழுவவி யன்சீர் புகலுமேழ் முனிவர் பேரா
மவிரொளித் தேவர் நாம மரியசாத் தியரென் றுமுற்
புவிதரு மைந்தா மன்பேர் பகரிரை வதனென் றுமால். (௧௦)

தரைபுக ழன்னோன் மைந்தர் தத்துவ தரிசி யுத்தன்
சிரிதிமான் வியவை னன்சொற் றிறல்கொள் சத்துவன்பிர காசன்
வருநிதிச் சுகனின் மோகன் மன்னிய சுவித்தி னோடு
மருணனிப் பதின்மர் கேள்வி யறந்தரு செய்கை யிக்கார். (௧௧)

சொல்லிய வேத பாகச் சுபாருச்சுத் தாச்சு வன்சீர்
வல்லபற் சன்னி யன்சோம பன்முனி யிரண்ய ரோம
னெல்லொளி யிவரோ சத்த விருடிக டேவர்நாம
நல்லெழிற் பூத ரோச நவிற்பிர கிருதி யாமால். (௧௨)

வளங்கொள்சாட் சுஷனே யாறு மனுவவன் மைந்த ரானோர்
களங்கறு குருவே யாதி பதின்மர்பேர் சுருதி முன்னர்
விளம்பினஞ் சுவாயம் பூவின் வியன்மர பிடத்துத் தேவர்
துளங்குபேர் காம னூனர் சொற்றிடு பிரவா சன்னர். (௧௩)

தருமெழிற் றிபால ரோமை சாகமார் போக சன்ன
னொருமைகொ ளிவர்சத் த விருடிக னாறுபேர் கூறிற்
பிருகுதா தாவே நாதன் பெருகிய விவச்சு வான்சீர்
மிரசனத் திரிசு யட்டினு திகழ்ச்சுவ ரந்த நாளில். (௧௪)

வேறு.

ஏழா மனுவை வச்சுத ருகு மிவன்மைந்தர்
வாழ்வா ரிக்கு வாமுத லொருபதின் மருமாருக்
தாழா துயருந் தேவர்க ளுமந் தான்ருத்திரர்
கேழா ரதபர விச்சுவ தேவர் கிளர்சாத்தியர் (கரு)

வெல்புகழ் நல்ல மருத்துவ ரேயசு வினிகள்ளோ
டல்கலி லட்டவ சுக்களு மெனுமற் றவரேழாஞ்
சொல்லும் வசிட்டன் காசிப னத்திரி துகளில்லா
வல்லமை சேர்சம தக்கினி யேவிசு வாமித்திரன் (கஅ)

சொற்றிடு கோதம னோடும் பாரத் துவாசன்னென்
றுற்றிடு மிவரே ழிருடிகள் வைவச் சுதனோங்கப்
பெற்றிடு மகளப் பதின்பரு மின்பம் பெறுமுத்தி
பற்றுவ ரிம்மனு வந்தர வந்தம் பகருங்கால். (கசு)

எட்டா மனுசா வன்னிய னுரு மிவன்மைந்தர்
மட்டார் மாலை வரியான் வசன வசுசித்திரன்
முட்டா வின்ப விச்சியன் வர்த்தி மொழிதிர்த்தி
கட்டார் சுமதி சருட்டுணு சுவனன் கணிபத்தே. (கஎ)

அசுவத் தாம னபரத் துவாச னணிராமன்
விசுவக் கோசிக னற்கா சிபனே விறல்கூரும்
பசுமைக் காலவ னோடும் பன்னு சதானந்தன்
றிசையெட் டும்புகழ் சத்த ரிடிப்பெயர் திகழ்வாரால். (கக)

ஒன்பான் மனுவே ருச்சிக னென்பா னுறுமன்னோ
னன்பா மைந்தன் ரவுச்சிகன் பத்தா மனுவன்னோன்
றன்பால் வந்த நன்மகன் மேரு சாவன்னியன்
வன்பார் காக்க வருபதி னொன்று மனுவாவான். (உ0)

ஈரா றென்றே யெண்ணுறு மனுவே ரிபுவென்பார்
கூரார் பதின்மூன் றுமனு கூறு மரிதாமன்
வாரார் பதினு லாமனு வேவிசு வச்சேனன்
சீரார் தருமிம் மனுவனை வோருஞ் செகமெல்லாம். (உக)

தத்த மனுவந் தரமுறு காறுந் தாய்போல
வொத்துறு சிட்டி யுளுற்றி யளித்தே யுயர்வேத
வித்தக லோக மேவி யிருந்தே விதிநாளில்
வைத்த பகற்போய் வருமிர வடைவார் மறுநாளும் (உஉ)

உற்றிடு பிரளய மொருவிய பின்ன ருடன்றோன்றி
முற்றிடு சிட்டியு முன்போற் பிரமன் முறைசெய்தே
பெற்றிடு முலக மனைத்து மளித்தே பிரமாயு
மற்றிடு காலத் தரிபத மயனோ டடைவாரே. (உங)

மன்னிய விம்முறை மனுவர் தாதல் வரலாறு
துன்னிய வைவச் சுதமனு முறையிற் றெழுதேத்தப்
பொன்னுர மாயன் மச்சம தாகிப் புகல் காதை
யின்னலில் சூத மாமுனி முனிவர்க் கெதிர்சொன்னான். (உச)

ஒன்பதாவது

மன்வந்தரவகுப்பத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ருகஉ.

பத்தாவது

பூமியினிடத்தில்

தேவாதியர் இரசங்கறந்த வத்தியாயம்.

அரும்புவி யிடத்துத் தேவ ராதிய ரசத்தை முன்னாள்
விரும்பியே கறந்த வாறு விளம்புகென் றுறுவர் கேட்பக்
கரும்பினைப் பழிக்குந் தீஞ்சொற் கன்னியோர் பாகற் போற்றி
யிரும்பொருட் புராணச் சூத முனிவர னியம்பு வானால். (க)

வரும்பிரு துவினைக் காத்து மன்னவ ரநேகர் மேன்மை
தரும்பெயர் தழைக்க வேயார்த் திபரெனத் தாம்பேர் பெற்றார்
பெரும்புவி தனக்கு நாமம் பிருதுவி யான வாறு
மரும்பெயர் கோவென் றேது மனைமதிபு மறைதக வென்றே (உ)

கேட்டிடு மனுவைப் பார்த்துக் கிளரொளி மச்ச ருடக்
கோட்டலர்த் துளவ மாய னுரைத்தது தொகுத்துச் சொல்வான்
கோட்டமில் சுவாயம் புப்பேர் மனுவழிக் கொற்ற மைந்தன்
பாட்டளி துதையும் பைந்தார்த் தமனெனும் பண்பின் வேந்தன். (ங)

மிருத்துவின் குமாரி யான சுநீதைதன் மகியை வேட்டுத்
திருத்தகு வேனன் றன்னைச் சிறப்பினி னளித்தா னன்றே
னருத்திகொள் புவிக்கு வேந்த னங்கா முகரின் மிக்கு
முருக்கிதழ் மடவார் காமம் வரைவின்றி முயலா நின்றான். (ச)

முரண்மிகு வேனன் றன்னை முனிவர்க டொடர்ந்து பற்றிப்
புரமது கடைய வாமப் புறத்தொடை மிலேச்ச ருற்று
ருரமுறு வலக்கை தன்னி லோர்கையில் லோர்கை பாணம்
வரமிகு கவசத் தோடும் பிருதுவர் ஜனித்தான் மன்னோ. (ரு)

வேதியர் முனிவர் கூடிப் பிருதுநற் புவிக்கு வேந்தென்
ஞேதியே மோலி சூட்ட வுலகெலா முறைந டாத்தி
மாதவ மநேகஞ் செய்தே மாயானால் வரங்கள் பெற்று
ஞாதியில் வேனன் செய்த வதன்மத்தாற் பொருது பூமி. (சு)

வறுமையை யடைதல் கண்டு பிருதுமா மன்னன் சீறி
யுறுபுவி யதனைக் காய்ந்தே யுரத்தொடுந் தொடர்ந்து பொங்குந்
தெறுசினத் தீமேற் கொண்டு பாணமாஞ் செந்தீ மூட்டி
யறிவினற் பசுவா யோட வாங்கவன் றொடர்ந்து சென்றான். (எ)

ஓடிய விடங்க டோறுந் தொடர்ந்திடப் போக்கொன் றின்றி
நாடுறு பிருது வென்பான் றன்முக நயந்து நோக்கிப்
பாடுற வென்னை வாட்டல் வேண்டுவ பகர்தி யென்னக்
கோடுநால் வகைத்தோற் றத்துக் குணவுநீ கொடுத்தி யென்றான். (அ)

நன்றெனக் கோவுஞ் சொல்லச் சுவாயம்பூ நாதன் றன்னைக்
கன்றெனத் தழுவி யேந்திப் பாத்திரங் கரம தாக்கி
யன்றுடல் லுயிர்க்கு டுய்ப்பக் கறந்தன னரும்ப யிர்ப்பா
றுன்றிய முனிவர் துய்ப்பச் சொன்மறைக் கலங்கை யேந்தி. (கூ)

பொன்மதி கன்றாய் ஞானம் பொலிதவப் பால்க றந்தான்
முன்னுள தேவர்க் கெல்லா மிந்திரன் கன்றாய் முட்டிப்
பன்னுபாத் திரம்பொன் னாக ரவிபலப் பால்க றந்தான்
றுன்னிய பிதிர்க டுய்க்கச் சுதையினை யமன்கன் றாக. (க0)

அந்தகன் கறந்தான் வெள்ளிப் பாத்திரத் தாவங் கட்குச்
சிந்தைகூர் தக்கன் கன்றாய்த் திரிதராட் டிரனே யென்போ
னிந்தனை விஷப்பான் மிக்கு நிழல்சுரைக் கலத்தி லேற்றான்
விந்தையி னசுரர்க் கெல்லாம் விளங்கிய பாத்திரத்தில். (கக)

மாயைதான் மிகவும் வல்ல வல்வலி விரோச னன்றான்
மேயதோர் கன்ற தாக விருதலை விருத்தி ரன்கூர்
காய்சின மாயப் பாலைக் கறந்தன னியக்கர்க் கெல்லா
மேயசொற் றனதன் கன்றாய் நனுயன்மட் கலத்தை யேந்தி. (கஉ)

யாவர்கட் புலனுஞ் செல்லா ரசங்கறந்தன ரரக்கர்
மேவிய பிசாசர்க் கூட்டம் விளம்பிய சுமாலி கன்றாய்த்
தாவுருப் பியநா பன்வெண் டலைக்கலங் கையி லேந்தி
யோவிலா வுதிரப் பாலை யுவப்புடன் கறந்தா னன்றே. (கங)

தேவத கணிகை மார்க்குஞ் சிறந்தகாந் திருவருக்கு
மாவசு ருசியென் பான்றா மரையிலைக் கலங்கை யேந்தி
மேவுசித் திரர தன்றான் விளங்கிய கன்ற தாகப்
பாவுறு கந்தப் பாலைப் பரிவினாற் கறந்தா னன்றே. (கச)

அத்திரி யினங்கட் கெல்லா மமைவுறு மிமவான் கன்று
யுத்தர மேரு வென்பா ஞேங்குகற் பாத்தி ரத்திற்
பத்திமா மணிம ருந்தின் பகுதிகள் பால தாக
வித்தல வரைப்பின் மல்க வியல்பொடுங் கறந்தான் மன்னே. (கடு)

வளர்ந்தெழு மரங்கட் கெல்லாம் வளங்கெழு மிச்சி லென்றே
விளங்கிய மரங்கன் றாக வெட்டுவான் றழைக்கும் பாலைக்
களங்கமற் றுயர்ந்த பச்சை யிலையெனுங் கலங்கை யேந்தித்
தளங்கொள்பூ மராம ரந்தான் தகைபெறக் கறந்த தன்றே. (கசு)

இவ்வண்ண முயிர்கள் யாவு மிச்சையாம் பொருள்க ளெல்லா
முய்வண்ணங் கறந்துண் டின்ப வுவகைமென் மேலு மோங்கி
மெய்வண்ணம் பொற்பு வானாள் வீறுறப் பிருது வேந்தன்
செவ்வண்ணச் செங்கோ லெட்டுத் திசையிலுஞ் சென்ற தன்றே. (கஎ)

அன்னவன் புரக்கும் பூவி லச்சநோய் சோக பாவந்
துன்னிய வயிரந் துன்பம் விக்கினந் துயரொன் றின்றி
நன்னயம் பொருந்த வில்லி னுதிகொடு நகங்கள் யாவுந்
தன்னுடை வலியாற் றள்ளித் தரைசம தளஞ்செய் தானால். (கஅ)

பொருந்திய சிரார்த்தம் யாகம் புகழ்பெற முடிப்போ ரிங்குத்
திருந்தி வுரைத்த நற்பாத் திரத்தினில் ரசத்தைச் சேர்த்தே
யருந்திட வகுத்த வண்ண மவரவர்க் களிக்க நன்றும்
விரிந்தபார் பிருது வேந்தன் மகனென விளங்க லாலே. (கக)

பிருதிவி யாகிக் கோவின் வடிவினுற் கோப்பேர் பெற்று
விரிவுறும் பூமி யென்றே மச்சமாய் மேவு மாயன்
றெரிவுறு மனுவுக் கன்று செப்பிய காதை யாவும்
பரிவுறு முனிவர் கேட்பப் பகர்ந்தனன் சூதன் மாதோ. (உ0)

பத்தாவது

பூமியில் தேவாதியர் இரசங்கறந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௯௫௨,

பதினொன்றாவது

இளாசங்கம வத்தியாயம்.

சொல்லும் பவவினை வேரறு சூதன் றனைநோக்கி
யெல்லின் குலவழி யாகு மிளாசங் கமமுறையை
வெல்லுந் திறன்மனு வுக்கரி விள்ளுங் கதைமுழுது
நல்லன் பொடுமுறை செய்யெனு முனிவோ ரெதிர்நவில்வான். (௧)

ஓதுந் தவமுயல் காசிபர்க் குறுகற் புடையதிதி
மாதென் பவடவ மேசெய வரத்தா தவனுதித்தே
பேதந் தவிர்சங் ஙிக்கினை யொடுராக் கினிபிரபை
யேதந் தவிருயர் கற்புடை யிவர்மூ வரையணைந்தான். (௨)

இவர்மூ வரினுவ ராக்கினி யையா வதற்பெற்றா
ளவிர்பூ ணணிபிர பைப்பிர பாதன் றனையளித்தா
டுவர்வா யெழிற்சங் ஙிக்கினை வைவச் சுதற்பெற்றே
கவினார் தரும்யம னோடுயர் காளிந் தியையீன்றாள். (௩)

செய்யோன் கதிர்வெப் பந்தனைத் தேகஞ் சகியாளாய்
மெய்யார் நிழலினைத் தன்னுரு வியன்மா தெனவமைத்தே
பொய்யா மொழிநீ யானென வெய்யோ னுடன் புணர்ந்தே
னையா திருமக வைத்தின நானென் னவளர்ப்பாய். (௪)

என்றே யுரைத்தியல் சங்ஙிக் கினையா னவளேகக்
கன்றார் தருகைச் சாயைவெங் கதிரோ னுடன்கூடிக்
குன்றார் புயமனுச்சா மன்னி கூறுஞ் சதிதமதி
மின்றா னிகரும் விட்டியும் வியப்பா கவுயிர்த்தாள். (௫)

மகவா னவரெழு வோரினும் வளர்நால் வரிடத்தே
மிகுமா தரவைக் கண்டுயர் சண்டன் மனம்வெம்பிப்
புகழ்தா யையுதைப் பேனென வரும்போ துபொருளாய்
நிகழ்கால் வழிபுழு வோடுசெந் நீரோ டிடச்சபித்தாள். (௬)

சாபந் தனைக்கதி ரோனிடஞ் சார்ந்தே யமன்சொல்லக்
கோபந் தணியுயர் பூமியி லுறுகோ கரணத்தி
னீபண் பொடுதவ மேபுரி நிகழ்சா பமுநீங்கி
யேபங்க மிலா தேயுயர் பதமே வுவையென்றான். (௭)

நடுவானவை யற்கோசர யைத்திறத்தை மியற்றித்
தொடராயொரு பதுகோடியெண் வருடத்தொழு தேத்தப்
படர்வெண்சடை முடியானவன் பரிவோ டெதிர்வந்தே
யிடர்தீர்தரல் யாம்வேண்டுதொ மெனவோமன மிசைப்பான். (௮)

என்காலிலை யுறவாபயின் கொழுந்தேயிரு நிலத்துத்
தென்பாலுறு திசைப்பாலனம் பிதிர்ப்பாலனுஞ் செய்பு
கன்காரிய வாசாமிரு வினைதேர்ந்தறி நடுவு
நின்காதலி னருள்வாயென நிமலன்னருள் செய்யும். (௯)

கதிரோனிவன் சங்கிக்கினை யவனென்று கனன்றம்
முதிராமுகில் தனைப்பேருதொட் டொருனை மேயத்
துதியாகிய முகமன்றிலை சொல்லிச்சுட ரோய்நின்
சொதியாலொருத் தியாற்றலன் றுதிரைத்திரு வுருவாய். (௧௦)

வாக்காடினை மறுத்தேதுறினை மருவுர்வகை திணைக்கே
சிக்காருனை மொழியும்படி செய்யொன்வகை யருசே
சொக்காருழல் புரிநின்றனன் றுலவுக்கவாய் வெய்யோ
வெய்காவொரு வாரம்வேண்டுவ வினிநீயரு ளென்றான். (௧௧)

வேறு.

செங்கதிர்ப் பருதி கேட்டீ கன்றெனச் செப்ப மெய்மேற்
றங்குமொங் கதிரைக் கோட்கள் றருதலுங் கடைக்கு நம்ப
வங்கையிற் றுல மொன்று மல்கையி னுழி யொன்று
மங்குல்வா கனன்கை யபர்வச் சிரமொன்றும் வழுத்தானன்றே. (௧௨)

மெய்க்கதிர் கடைந்த கல்லான் விளங்குமொழ் பகத்திற் காந்தி
யைக்கடைக் கன்க வரவும் பார்ப்பதற் கெழுந்த தோட்டா
வைக்கடன் வாய்மின் வெய்யோன் மனப்புகல் வரைந்த வேர்க
ளெய்க்குநன் றெட்ட மேனிச் செறிவொ யத்தில் வீழ்வார். (௧௩)

என்றுமன் சமித்தான் செய்ய விளங்கதிர் வெங்கை நீங்கி
வென்றிகொள் மேருச் சாரலில் விளங்குமன் றுதிரை யாரிச்
சென்றுறு மடமை தன்மாத் தேர்க்குமேனத் திட்ட மூக்கி
வன்றுறு கலினந் தன்னி லசுவினி தேவ ருற்றார். (௧௪)

உற்றவர் தமக்கு மாய முறைத்திடு தெரிர வென்றுந்
தெற்றயில் வாதமாத் தியமென்றுஞ் செப்பு வார்கள்
பற்றயில் வடவை தேர்ந்து பதியுடன் கடவொடு
பற்றயில் விமலைத் தேறித் தாய்மை யடைத்தா னன்றே. (௧௫)

அன்னதோ ரியன்றவன் மைக்கை யருந்தவ மாற்றி ஞாரு
தன்னிக ரில்லா மேன்மை யாவன்னி மனுத்த வத்தான்
மன்னிய மிரகம் தன்னின் வருசனி யகுஞ ஞூ
னென்னிலைத் துயாக்கா னிர்றி நபதிமன் னதிபே யாஞர். (௧௬)

உரைத்திடும் விட்டி யென்பாள் கரணத்தி னுயர்ச்சி பெற்று
டரைக்குள்வை வச்சு தற்குச் சனித்தவர் பதின்மர் தம்மிற்
பெருத்தபுத் திரகா மேட்டி பிறந்துய ரிளனே முன்னோ
னரிட்டனே ரிட்ட னிக்கு வாகுவோ டான்ம நாயன். (கஎ)

புருடதச் சிவனு பாகன் புகனரு டியந்தன் கீர்த்தி
யருளிராக் கதனருசு னுக்வொன் பதின்மர் பின்னோர்
மருளற வுலகந் தாங்க விளனுக்கு மகுடஞ் சூட்டி
யிருளறு தவத்தின் வைவச் சுதனிம பக்தி லுற்றான். (கஅ)

கிர்த்திசே ரிளனென் பானெண் டிசையெலாம் விசயஞ் செய்தான்
கூர்த்தகற் பகத்தி னோடு குலவுகாச் சரவ ணத்தின்
மூர்த்திமெய்க் கவுரிநீரிற் கிரீடையின் முயலும் போழ்தி
னுற்றிடு சுற்றும் பத்து யோசனை யணுகு மாண்பால். (க௯)

பெண்ணுரு வாக வென்ன வுமையன்று பேசுஞ் சாப
மெண்ணுற வறிகி லாதா னிளனேறு குதிரை யோடு
நண்ணுறும் பெண்ண தாகி யிளைபெனு நாமம் பெற்றுக்
கண்ணுறு மழகா யுள்ளங் கலங்கியக் கானி லுற்றே. (உ0)

முன்னையி னுணர்ச்சி நீங்கி மொழிந்ததாய் தந்தை முன்னோர்
பின்னையுங் கணவன் யாரோ வெனக்கெனப் பிதற்றும் போழ்தி
லுன்னுசந் திரன்கு மாரன் புதனுறு மோகத் தோடுங்
கன்னிகை தன்னை வேட்டுக் கானகத் தயலே சார்ந்து. (உக)

குண்டலந் தரித்துத் தெண்டுங் குலவுபொத் தகமுந் தாங்கி
மண்டலத் தழகின் மிக்காய் வருசிறு மறையோ னாகிக்
கண்டவக் கன்னி தன்னைக் காடுவிட் டழைத்துச் சொல்வா
ளெண்டொடி முயங்குங் கால முற்றதென் றறிந்தி லாய்கொல். (உஉ)

என்றுபல் விதங்கள் கூறி யிளையென்பா ணீயா ரென்னத்
துன்றுதண் கதிரோன் மைந்தன் புதனெனச் சொல்வர் நீயும்
வன்றிறன் மனுவின் மைந்த னிளனென்பா னிமய வல்லி
யன்றிடு சாபஞ் சற்று மறிந்திலாய் பெண்மை யானாய். (உங)

இங்குறு கிருகந் தன்னி லிருவருங் கூடி வாழ
மங்கையே வாவென்றேத மகிழ்ச்சியின் மனையை நோக்கித்
துங்கநன் மணியும் பொன்னுஞ் சுடரொளி விரித்த லானுந்
தங்களி லொத்த ரூப சவுந்தரி யத்தி னானும். (உச)

வியந்ததி சயங்க ளெய்தி விருப்புறு கணவன் றன்னை
முயங்கிநற் கிருகந் தன்னின் முறைவழா திருந்தா ளென்ன
மயங்கெழு மச்ச ரூபி மனுவொடும் பயந்த காதை
நயந்துமா தவர்க்குச் சூத நன்முனி யுரைத்தா னம்மா. (உரு)

பதினொன்றாவது

இளாசங்கம வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ஙளஎ.

பன்னிரண்டாவது

சூரியன்மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

வாரியின் முகட்டெழுமொர் வண்டிலுரு திண்டேர்ச்
சூரியன் வழிக்குலவு தொன்மரபு முற்று
மாரிய வுரைத்திடுதி யென்றவர்கள் கேட்பத்
தேரிய புராணமொழி சூதனுரை செய்யும். (௧)

திரைக்கட லுதித்துலவு செங்கதிர் வழித்தாம்
விரைத்துண ரலங்கல்புனை வேலினனொர் மின்னாய்
வரித்தபுத னோடுறலு மற்றுமிகழ் காதை
யுரைத்தியெனு மாயன்மனு வுக்கெதி ருரைக்கும். (௨)

ஒப்பறு வனத்திலிள னெண்டொடி யுருக்கொண்
டப்புதன் மனைக்கணி னமைந்திடலு மன்னோன்
வைப்புறு பின் வந்துவிக்கு வாகுமுதல் வேந்த
ரிப்புவியி னிற்றுருவி யெய்தியவண் வந்தார். (௩)

வந்திடலு மைந்தனிளன் வாழ்புரவி யைக்கண்
டெந்தவகை மேவுசந்தி ரப்பிரவக மிவ்வா
றந்தமில்பெண் ணனவவை யாதென வசிட்டன்
முந்துறலும் வந்தவா றீதென மொழிந்தே. (௪)

போதுமக லாதுநெறி சேர்புத னிடத்தின்
மாதுருவ மாகியிளன் வாழ்கொடிய சாபத்
தீதகல நீவிர்சிவ னைப்பணிமி னென்றே
யோதியிட மெய்த்தவ முயற்றினர்கண் மன்றோ. (௫)

அன்னவர் தவத்தினரு ளம்பிகையொ டெய்தி
யுன்னரிய பெண்ணுருவொ ழிக்கவரி தேனு
மன்னர்தொழு தேத்துமிக்கு வாகுவெனும் வேந்தன்
மின்னிய திறற்புரவி மேதமக மாற்றின். (௬)

மாதுருவ மாணுருவ மாகுமொரு மாதம்
பேதமுறு மாண்வடிவு பெண்வடிவொ ராத
நீதிபெற வம்மருளி னனிகழு மென்றான்
மேதகு வயப்புரவி வேள்விமுறை செய்தான். (௭)

அப்பொருள் வரத்திலிளை யானுருவ மெய்தி
யிப்புவி புரந்துமறு திங்களினை யாளுள்
செப்புமினை முன்னமதி சேயென வுதித்த
மெய்ப்புதனை மேவியவண் மேயினள் கருப்பம். (௮)

மாதவ மெனப்புரூர வாவினை யளிக்க
வேதிலவ னும்மாதிட் டானபுர மெய்திக்
கோதின்மதி யின்குலம் விளக்கினனொ் கோவா
யோதுபுதன் விண்ணிலகு தன்னுலகை யுற்றான். (௯)

இவ்வினையா னகிமு னிருந்து புவியாளு
மவ்வருட மெய்ப்பெய ரிளாவிரத மாமாற்
செவ்வியபெண் ணண்வடிவு சேர்ந்துதிகழ் ஞான்று
தவ்வலி லசுத்திம்மின னெனப்பெயர் தரித்தான். (௧௦)

களங்கமி லசுத்திம்மின னென்கருணை வேந்தன்
விளங்குமரி தாசுவனு முற்கலனு மேலாய்
வளங்கொள்கய னோடுமெழின் மைந்தரை யளித்தா
னுளங்கொள்புக ழுற்கலன்மின் னுற்கலையை யீன்றான். (௧௧)

செப்புமரி தாசுவன்பெண் டிக்குவற்சை யீன்றா
னொப்புறுக யன்கயை யெனுங்கொடி யுயிர்த்தான்
றப்பில்புக ழுந்தவிளன் றம்பியரை யோதி
லிப்புவி துதிக்குமிக்கு வாகுமுதல் வேந்தர். (௧௨)

சிறந்தபுவி மத்தியநற் றேயமுறை செய்தா
ரறந்தழைய வாழ்நருடி யந்தனெனு மன்னன்
மறந்தவிர் சகன்றனை வரத்தினி னளித்தா
னுறைந்தநர பாகனம்ப ரீடனை யுயிர்த்தான். (௧௩)

நாடுதிட்ட னீடுரண திட்டன் சத்திரநாத
னோடுதிட்ட கேதுவிவர் மூவரை யுயிர்த்தான்
பாடுறுசை யாதியுயர் பண்புறு பாரித்த
னீடெழில்கொள் சுக்கிரபை நேரிழையொ டீன்றான். (௧௪)

வேறு.

ஆனித்த னென்போன் ரோச பானனை யளித்தா னன்னோன்
றானுற்ற தேயந் தானு மானித்த மெனப்பேர் சாருங்
கானுற்ற குசத்தலியென் றவன்பதி கருதுங் கல்வித்
தேனுற்ற ரோச மானன் சிறப்பொடு மிரேவற் பெற்றான். (௧௫)

காவல்செய் ரேவன் றானும் ரைவதன் கருத்து மானன்
மேவிரு பெயரோ டுற்ற மைந்தனை விருப்பி னீன்று
தாவிறெண் ணூற்றான் பானு மைந்தர்க டமையும் பெற்றுப்
பாவையோ வதியென் றோது மாதையும் பயந்தா னன்றே. (௧௬)

பிறங்குரே வசியே மிக்க பெலராமன் றன்னைச் சேர்ந்தாண்
மறங்கெழு கருச னுக்குக் காருச ரென்னு மைந்தர்
சிறந்தன ரலகிலாதார் சீர்த்திசேர் பிருகுக் கோக்கொண்
றறங்கெழு குருசா பத்தாற் சூத்திர னாயி னானால். (௧௭)

மன்னிய விக்கு வாகு மரபினை முறைவ ழாமற்
பன்னுவன் முனிவிர் நீவிர் பரிவொடு மினிது கேண்மி
னன்னவன் மைந்த ரானோர் நூற்றுவ ரவரின் மூத்தோ
னென்னுமோர் விகுட்சி யைம்மூன் றாகிய மகவை யீன்றான். (௧௮)

அப்பதி னைவர் மேரு வுக்குத்தக் கரச ரானார்
துப்புறு விகுட்சி பின்னுந் துலங்குநூற் றீரே ழாகத்
தப்பில்சீர் மகவைப் பெற்றான் றக்கணத் தரசர் முன்னோன்
செப்புகா குத்த னென்போன் றிகழ்சுயோ தனனை யீன்றான். (௧௯)

அன்னவன் பிருது வீன்றா னவன்மகன் விசுவ சாகன்
றன்னிகர் விசுவ சாகன் றழைக்குமாத் திரவற் பெற்றான்
மன்னிய வன்றோ னேயு வனாசுவன் றன்னை யீன்றான்
பின்னவ ன்பெற்றா ன்கீர்த்தி பெற்றசா வத்தி வேந்தை. (௨௦)

சாவத்தி கவுட தேயந் தன்னிற்றன் பேர்பெற் றோங்க
மேவுற்ற நகரஞ் செய்தோ ரிளகனும் வேந்தைப் பெற்றான்
பூவுற்ற வவனை வத்தாச் சுவனென்றும் புகல லாகும்
பேவற்ற வன்றோன் மைந்தன் பிரகதச் சுவனென் பாரால். (௨௧)

பிரகதச் சுவனென் பான்கு சலாச்சுவன் றன்னைப் பெற்றா
னரியதுந் துவினை வீட்டி யவன்றுந்து மாரனாகித்
திரமிகு தெண்டன் சீர்த்தி ரடாச்சுவன் சிறப்பின்மிக்க
வரகபி லாச்சு வன்கூர் மைந்தர்மூ வரையும் பெற்றான். (௨௨)

மழையெனப் பொழியுஞ் செந்தேன் மாலிகை தரித்த திண்டோ
டழைதிர டாச்சு வன்சீர் தருபிர மாதற் பெற்றான்
விழைபிர மாத னென்பான் விறலரி யசுவற் பெற்றான்
குழைவொடு நிகும்பன் றன்னை யன்னவன் குலவப் பெற்றான். (௨௩)

சாற்றிய நிகும்பன் மைந்தன் சங்கிதாச் சுவனே யன்னோன்
போற்றக்கிரத் தாச்சு வன்பார் புகழரு ணாச்சு வன்சீ
ரேற்றிய விருவர்ப் பெற்றா னெழிலரு ணாச்சு வன்றா
னாற்றருந் தவத்தி னூலு வனாச்சுவன்றன்னைப் பெற்றான். (௨௪)

அவனுயர் மாந்தா தாவை யரிதினிற் பயந்தா னன்னோன்
றவமுசு குந்தன் சீர்த்தி தருபுரு குச்ச னோடு
பவமறு தரும கேது வென்னுமூ வரைப்ப யந்தான்
சிவமிகு புருகுச் சன்சீர்த் திரசதன் றன்னை யீன்றான். (௨௫)

தரையினிற் றிரச தன்சம் பூதியைத் தந்தா னன்னா
னுரைசெயுந் திரிதன் மாவை யுயிர்த்தனன் றவத்தின் கீர்த்தி
நிரைபெறு திரிதன் மாத்திரை யாருணன் றன்னை நேர்ந்தான்
புரையக லவனுஞ் சத்ய விரதனைப் பொற்பி னீன்றான். (௨௬)

சத்திய விரதன் மைந்தன் சத்தியா தன்னன் னான்சே
யுத்தம வரிச்சந் திரன்மற் றவனுரோ கிதனை யீன்றான்
வித்தக ரோகி தன்றான் விருகனை விருப்பி னீன்றா
னத்தகை விருகன் மைந்தன் வாகுவென் றறைவர் மாதோ. (௨௭)

வாகுநற் சகரற் பெற்றான் வருமவன் மனைவி யோராம்
போகமார் பிரபை பானு மதியுயர் தவங்க ளாற்றி
யாகுபா னுமதி யென்பா ளசமஞ்சி தனைப்ப யந்தாள்
சேகறு பிரபை யென்பாள் செல்வரா றயுதர்ப் பெற்றாள். (௨௮)

வேறு.

சகரன் புரவி மகமாற்றத் தாவு மசுவங் காணாமை
யகிலங் கிளைக்கு மறுபதினா யிரவர் தம்மை யரிசபிக்கத்
துகள்கொண் டுடலம் படவீந்தார் சொல்லு மசமஞ் சிதன்மைந்தன்
புகழ்சே ரஞ்சு மானவன்சேய் போர்த்தி லீப னவன் புதல்வன். (௨௯)

வாகு வலயம் புனைதிண் டோண் மன்னன் பகீர தன்ற வத்தாற்
பாகி ரதியென் றெல்லோரும் பரவக் கங்கை நதியை யொரு
நாகஞ் சுமந்த புவியிடத்து நண்ணப் புரிந்தா னவனளித்த
யோக நரபா லனுக்கம்ப ரீடன் மகவா யுதித்தனனால். (௩௦)

தெருளு மம்ப ரீடன்மகன் சிந்துத் தீப னவன்மைந்தன்
மருவும் புகழ்சே ரயுதாயு வவன்சே யிருது வருணனென்போன்
கருது மவன்பாற் கன்மாட பாத னுதித்தா னவன்காளை
பரிவில் சறுவ கன்மனவ னனரண் ணியனைப் பயந்தனனால். (௩௧)

அந்த வேந்த னனிக்கினனை யளித்தா னவன்சீ ரிரகுவுடனே
வந்த வன்மித் திரற்பயந்தா னவனத் திவன்மித் திரனென்போன்
சிந்தை களிகூர் தவத்தகன்றான் றிலீபன் றன்னை ரகுவீன்றான்
முந்து திலீப னசன்றன்னை முறைமை யாக வளித்தனனால். (௩௨)

அசனாற் றீர்க்க வாகுவினை யளித்தா னவன்சே யசபாலன்
விசையம் பெற்ற வசபாலன் மேவுந் தசர தனையீன்றான்
வசையிற் றசர தன்றனக்கு மைந்தர் நால்வர் தமிலுயர்ந்தோன்
றிசைகொள் கீர்த்தி யிராவணனைச் செற்ற விராம னென்றுரைப்பார். (௩௩)

உரைக்கு மிராமன் சரிதமெலா முலக மிராமா யணமென்னத்
தரைக்குள் வழங்க வான்மீகி வடசொற் றெரிந்து சாற்றினா
னிரைக்குங் கீர்த்திச் சிலைராம னிகரில் குசனை யளித்தனனால்
விரித்த குசன்சேய் திதியவனி விளங்கு நிடதன் றனையீன்றான். (௩௪)

நிடத னளனை யுயிர்த்தனன்சீர் நிகரி னளன்சேய் நபனவன்சே
யிடர்தீர் புண்ட ரீகாட்ச னிவன்சே யேமதனுவென்பார்
படருங் கீர்த்தி புரியனான் றேவா னீகன் றனைப்பயந்தா
னடைவின் மனுவின் முறைதவறா தவனி முழுதுங் காத்தனனால். (௩௫)

இப்பேர்ப் பெற்றோன் கினைகுவை யீன்றானொன்றற் கெழின்மைந்தன்
றப்பா தறத்தின் வழிநின்ற சகச்சு வான்மற் றவன்புதல்வ
னெப்பா ரில்லா தருள்சந்தி ராவ லோவ னவன்மைந்தன்
மைப்போ தனைய விழியார்வே டாரா பீடன் மற்றவன்சேய். (௩௯)

விளங்குஞ் சந்திர கிரியவன்சேய் விறல்கொள் பானு சித்திரன்சீர்
வளங்கொ ளவன்சேய் சுருதாயு வவன்பா ரதத்தின் மடிந்தொழிந்தான்
களங்க மறுகா சிபன்மரபில் வீர சேனன் கான்முளைவே
ளுளங்கொ ணிடத னிவர்மிக்கோ ரிரவி மரபிற் பலருய்ந்தோர். (௭௩)

செய்ய கதிரோன் மரபுதித்துச் செம்பொன் மோலி புனைந்திந்த
வைய முழுதும் புரந்தவிக்கு வாகு முதலோர் மகிமையெலா
மய்யன் சூத முனியுரைப்ப வரிய தவத்து முனிவோரு
மெய்யுஞ் சிலிர்ப்ப விழிததும்ப நயந்து கேட்டு வியந்தார்கள். (௩௪)

பன்னிரண்டாவது

சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௧௫.

பதின்மூன்றாவது

கவுரிநாம அட்டோத்தர

சதகவத்தியாயம்.

கதிதரு மதிமுகக் கவுரியட் டோத்தர
சதகநா மத்தினைச் சாற்ற வேண்டுமென்
றிதமுறு முனிவ ரினிது கேட்டலும்
விதமுறச் சூதமா முனிவி ளம்புமால். (௧)

திரைக்கடன் மச்சமா யுதித்த செங்கண்மால்
வரைத்தடம் புயமனு மகிழ்ந்து கேட்பவன்
றுரைத்ததும் பிதிர்க்களி னுயர்ந்த வம்மிசை
நிரைத்ததண் கதிரவன் மரபு நீதிதான். (௨)

செய்திடு சிராத்தகற் றேவை வம்மிசை
மையறு பவமெலாம் வழங்குங் கேட்டிடி
னையமி லாமனீ ரறியும் வண்ணமே
துய்யவிவ் வரன்முறை சொல்லு வாமரோ. (௩)

சொற்றிடு பிதிர்க்கண மேழிற் றேன்றுரு
வற்றவர் மூவர்மெய் யவர்க ளல்வரே
பற்றரு விதிவயி ராச பாலர்கள்
பொற்புறு சுரர்வயி ராச பூச்சியர். (௪)

அன்னவ ரிவ்வுல கதனில் யோகத்திற்
பின்னம்வந் தெய்திடாப் பிரம லோகத்தின்
மன்னுவர் விதியுடன் மடிந்து பின்னரு
முன்னருஞ் சிருட்டியி னுற்ப வித்துமேல். (௫)

மருவிய சாத்திரம் யோகம் வல்லராய்த்
திருவளர் முத்தியைச் சேர்வ ராதலா
லொருமையி னெறிவழா துறைத்த யோகியர்க்
கிருமைசேர் சிராத்தநேர்ந் திடுதல் வேண்டுமால். (௬)

அனையவர் மனத்தினுண் டான மேனையோர்
பனிவரைக் கீன்றனள் பயின்மை நாகனைத்
தனைநிக ரவன்கிர வுஞ்சற் றந்தன
னினையவன் பெயரினோர் தீவி லங்குமால். (௭)

பனிவரைக் குமையுநல் லேக பர்னனையோ
வனைகுழற் பர்னையு மற்று மேனையீன்
றினமலர்க் கருங்குழ லுமையை யீசற்குந்
தனியெழிற் பர்னனை யைச்சைகி டற்குமே, (௮)

ஏகபர்ன னையையெழிற் பிருகு வுக்குமே
மாகத ரிசைபயின் மணிப்பொற் சேகர
மேகவான் றொடு மிமவானு மேனையும்
பாகமுற் சான்றதாய்ப் பரிவி னீந்தனர். (௯)

என்றலு மிறையிடத் திறைவி மேனையோ
டொன்றிய பனிவரை யிடத்து தித்தவா
நன்றுற நவிலெனத் தக்கன் வேள்வியிற்
றுன்றுட லொரீஇவரைத் தோன்றி னளென்றான். (௧௦)

வேறு.

தக்கன்றன் குமாரி தாட்சா யணிதவ யோகத் தாலே
மிக்கமெய் தகித்த வாறும் வெற்பிடத் துதித்த வாறுஞ்
செக்கர்வான் சடில னோடுந் தேவியைத் தக்கன் பார்த்தன்
றொக்கநிந் தித்தவாறும் விரியென வுரைப்பதானான். (௧௧)

அருந்தவ முனிவர் கேண்மி னாற்றிய தவத்தாற் றக்கன்
பொருந்திய போது தேவி புரிசடை யண்ணல் வாரா
திருந்தவா றென்னை நீபோ யழைத்திடா திருந்த தென்னை
திருந்தநீ யுரைத்தி யென்னத் திகம்பரன் றிரிசு லத்தால், (௧௨)

உலகினி லுயிரை மாய்க்குந் தொழிலுள னுறும யானத்
தலைகையோ டாடி யெங்கு மையமேற் றுண்பான் மிக்கா
யிலகுவா கனமொன் றின்றி யெருத்தின்மேற் றிரிவா னுகம்
பலபல வென்பு பூண்பன் பண்பின்யோக் கியமே யில்லான். (கங)

ஆகையா லியற்றும் வேள்விக் கரன்வர வாகா தென்னத்
தோகைமெய்ந் நடுங்கி நீசெய் யாகத்தைச் சூல பாணி
வேகமொ டழிக்க நீயு மேபிரா சேத சற்கு
வாகுறு புதல்வ னாகி மன்னுக வெனச்ச பித்தே (கச)

தானுயர் தவயோ கத்தாற் றழற்பிழம் புருவிற் றோன்ற
வானவ ரசுர ரோடு கின்னர ரியக்கர் மற்றோ
ரானவர் நடுக்க மெய்தத் தக்கனுங் கணுகித் தாழ்ந்தே
யூனமி லுலகை யீன்றோ யுளுற்றுமென் றவத்தா னுற்றாய். (கரு)

அன்னைநீ யுலகத் துள்ள வாருயிர்க் குயிராய் நின்றா
யென்னைநீ யளித்தி யென்ன விறைவனை நிந்தை செய்தா
யுன்மக வல்லேன் யானிங் குரைத்திடு சாபந் தப்பா
மன்னுமன் றோத்தி ரத்தால் வருமறு சனனந் தன்னில். (கசு)

பிரமரோர் பதின்மர் கூறும் பேதமுற் றிடாம லொன்றா
யுரைசெயும் பிரம னென்ன வுதிப்பநீ தவத்தின் மிக்காய்
பரவிய யோகத் தென்னைப் பணித்தியென் றும்மையாள் கூறத்
தரையிலெத் தலத்தி லெந்த நாமத்தாற் றாழ்வ தென்றான். (கஎ)

என்றவ னியம்ப வம்மை யெழுவகை யுலகி னென்னை
யன்றியோ ரிடமு மில்லை யாருயிர்க் குயிரும் யானே
நின்றுநூற் றெட்டுத் தானந் துலங்குமென் பெயர்வெவ் வேறா
மொன்றுறு செல்வம் வேட்டோர் பணிவருள் ளுன்னு வாரால். (கஅ)

அவ்வகைத் தலங்க ளூற்றெட் டமைந்ததா னங்கள் யாவுஞ்
செவ்விதி னுரைப்ப லென்று தேவியங் கெடுத்துச் சொல்வா
ளெவ்வமொன் றிலாத வார ணாசிவி சாலாட்சி யென்றும்
தவ்வலி லைமி சத்தி னிலிங்கதா ரணியே யென்றும். (ககூ)

அணிபெறு பிரயா கைக்கு ளமர்ந்திடும் லளிதை யென்றும்
பணிகந்த மாத னத்திற் பரவுகா மிகையே யென்றும்
பிணிதவிர் மான தத்திற் பிறங்கிய குமுதை யென்று
மணிதிகழ் விசுவே சத்தில் வழங்கிய விசுவை யென்றும். (உய)

பொன்னவிர் புட்க ரத்திற் புருகூதை கேதா ரத்திற்
றன்னிக ரில்லா மார்க்க தாயினி யிமைய வெற்பி
னுன்னரு நந்தை யூர்க்கோ கருணத்திற் பத்திர கன்னி
பன்னருந் தானே சத்திற் பதிவுறு பவானி யென்றும். (உக)

விரவுவில் வலத்த டத்தில் வில்வபத் திரிகை யென்றும்
வரமிகு பருப்ப தத்தில் வழங்குமா தவியே யென்று
முரைதரு பத்தி ரேசத் துயர்ந்தபத் திரையே யென்றுந்
தரைதனில் வராக வெற்பிற் றழைத்திடு சேயை யென்றும். (உஉ)

சீர்தரு கமலை தன்னிற் சிறந்தமெய்க் கமலை யென்றும்
பேருருத் திரகோ டிக்கட் பிறங்குருத் திராணி யென்றுஞ்
சார்முகின் மேவு காளாஞ் சனக்கிரிக் காளி யென்றுங்
கார்தரு சோலை மாலிங் கத்தினிற் கபிலை யென்றும். (௨௩)

மருவிய குக்கு டத்தில் வளர்மகு டேசை யென்றும்
பரவுசா ளக்கி ராமப் பதிமகா தேவி யென்றுந்
திரமிகு சிவலிங் கத்திற் றிகழ்சிவப் பிரியை யென்றுந்
புரிகளி றுயரு மாயா புரிதனிற் குமாரி யென்றும். (௨௪)

முந்திய ஸளிதை தன்னின் முன்னுகூ நத்தை யென்றுஞ்
சந்தமார் சகத்தி ராட்சந் தன்னிலுற் பலாட்சி யென்று
மிந்துசே ரிரணி யாட்சத் தினின்மகோற் பலையே யென்று
நந்தலில் கயையி டத்தி னுமமங் கலையே யென்றும். (௨௫)

நிறைபுரு டோத்த மத்தி னிகழ்ந்தசீர் விபுலை யென்று
மறைதரு விபாசை தன்னி னமர்மோக ரட்சி யென்று
நறைநிகழ் சுபாரி சத்தி னண்ணுநா ரணியே யென்று
மறைநிகழ் விகுடத் தோங்கு மத்திரசுந் தரியே யென்றும். (௨௬)

புண்டர வளுத்த னத்திற் பொருந்துபா டலையே யென்றுந்
தண்டலை விபுலந் தன்னிற் றயங்கிய விபுலை யென்றும்
வண்டிமிர் மலையந் தன்னின் மருவுகல் யாணி யென்றுந்
தெண்டிரைக் கோடி தீர்த்தந் திகழ்ந்தகோ டாட்சி யென்றும். (௨௭)

மருவுமா கதவ னத்தில் வளர்தரு சுகந்தை யென்றும்
பெருகிய கிருச்சி ராமப் பிரகத்திர சத்தி யென்றும்
சுருள்கங்காத் துவார மேவு சுகரதிப் பிரியை யென்று
மருள்சிவ குண்டந் தன்னி லமர்சுபா னிந்தை யென்றும். (௨௮)

தேவிகா தடத்தின் மேவித் திகழுநந் தினியா மென்று
மேவிய துவார கைக்கண் விளங்குருக் மணியே யென்று
மாவுற வருபி ருந்தா வனத்தினி லிராதை யென்றும்
பூவுயர் மதுரை தன்னிற் பொருந்துதே வகியே யென்றும். (௨௯)

பதிநிகழ் பாதா ளத்திற் பயில்பர மேசை யென்று
மதிதவழ் சித்திர கூட மருவிய சீதை யென்றும்
விதிவிந்தை மேவும் விந்தி யாதிவா சினியா மென்று
நிதிதரு சையந் தன்னி னிகழ்சக்கிர வீரை யென்றும் (௩௦)

வளரரிச் சந்தி ரத்தின் மருவுசந் திரிகை யென்றுங்
கிளர்மகா தீர்த்தந் தன்னிற் கேண்மைசேர் வருணை யென்று
மிளிர்புனல் யமுனை வாழு மிருகாவதி தேவி யென்றுந்
தெளிகர வீரஞ் சோமா லட்சுமி தேவி யென்றும். (௩௧)

திகழ்விஞ் யகத்த லத்திற் சேர்ந்திடு முமையே யென்றும்
புகழ்வளை தயித்திய நாசத் தன்புறு மரோகை யென்று
மகிழ்வுறு மாகா ளத்தில் வளர்மகே சுவரியா மென்றும்
புகழுமட் சணபீ தத்திற் பொருந்திடு மமையை யென்றும். (௩௨)

அருமறை பயின்ற விந்தி யாகந்தாத் தமிர்தை யென்றும்
விரைபுனல் பெருகு மாண்ட வியத்தின்மாண் டவியே யென்றுஞ்
சுரர்தினம் பணியு மாயே சுவரிபாச் சுவாகை யென்றுந்
தருபிர சண்ட கத்திற் சார்பிர சண்டை யென்றும். (௧௩)

ஏர்மரு குண்ட லத்தி லிலங்குசண் டிகையே யென்றும்
வார்பெற மருவு சோமே சுரவரா ரோகை யென்றும்
பூரணப் பிரவா சத்திற் புட்கரா வதியே யென்றுந்
தேர்சர சுவதி தன்னிற் றேவமா தாவே யென்றும். (௧௪)

மணங்கமழ் பாரா வாரத் தடத்தினின் மதையே யென்று
மணங்குசேர் மகாளே யத்தி லமர்மகா பாகை யென்றும்
பிணங்குநீர்ப் பயோட்டி ணிக்கட் பிங்கலே சுவரியே யென்று
மெணுங்கிரு தசவு சத்தி லெழில்கொள்சிங் கிகையே யென்றும். (௧௫)

ஆழ்கடற் கார்த்தி கேயத் தமர்ந்தசங் கரியே யென்றுந்
தாழ்புன லூர்ப வாவிற் றத்துவ லோலை யென்றுஞ்
சூழ்சிந்து சங்க மத்திற் சொல்சுபத் திரையே யென்றும்
வாழ்வுற நீடு சித்த வனத்தினின் மாதா வென்றும். (௧௬)

இரும்பர்தாச் சிரமத் தின்க ணிலட்சுமீ சுரகை யென்றும்
விரும்பிய சலந்த ரத்தில் விச்சுவ முகியே யென்று
மரும்பவிழ் கிட்கிந் தைக்க ணமர்ந்திடு தாரை யென்றும்
வரும்புனற் றேவ தாரு வனத்தினிற் புட்டி யென்றும். (௧௭)

மேவுகான் மீர மண்ட லத்தினின் மேதை யென்றுங்
காவிமாத் திரியி னுளுங் கருதிய வுமையே யென்றுந்
தாவரும் பெருமை வற்சே சத்தினிற் றுட்டி யென்றுந்
தூவிசேர் கபால மோச னத்தினிற் சுத்தி யென்றும். (௧௮)

வயங்கொளி சேர்ந்த காயா ரோகண மாதா வென்றுந்
தயங்கிசை விளங்குஞ் சங்கோத் தாரத்திற் றொனியே யென்று
மயன்பணிந் தேத்தும் புண்ட ரகத்தினிற் றிருதி யென்றுங்
கயங்கெழு முயர்ந்த சந்தி பாகையிற் கபிலை யென்றும். (௧௯)

திருவளர் மற்சி யாடச் சித்தசா ரணியே யென்று
மருமறை வயிணை தன்னி லமர்ந்திடு மமுர்தை யென்று
மருவளர் வதரி தன்னில் வரமுறு வசியே யென்று
முரிமையுத் தரகு ருக்க ணுற்றவொண் சதியே யென்றும். (௨௦)

வளங்கெழு குசத்தி வத்தில் வளர்குசோ தகையே யென்றும்
விளங்கிய வேம கூட மேவுமன் மதையே யென்றுந்
தளம்பெறு குமுதந் தன்னிற் சத்யவா தினியே யென்றுந்
துளங்கவி லரிச்சந் திரத்திற் றேற்றுவந் தனியே யென்றும். (௨௧)

ஆர்வயிச் சிரவ ணாலை யத்தினில் விதியே யென்று
மேர்வேத வதனந் தன்னி லியல்காயத் திரியே யென்று
மோர்சிவ சந்நி திக்க ணுற்றபார்ப் பதியே யென்றுஞ்
சார்புறு தேவ லோகந் தன்னிலிந் திராணி யென்றும். (௨௨)

சதுமுகன் முகங்க டோறுந் தழைசர சுவதி யென்றுங்
கதிரொளி மண்டி லத்திற் கருதரு பிரபை யென்றும்
வதியுமா தாக்க ளுக்குள் வளர்வயி ணவியே யென்று
மதிகமாங் கற்பு ளோரி லமரருந் ததியே யென்றும். (௪௩)

கிரவுஞ்சக் கிரித்த லத்திற் கிளர்ந்தகா ளிகையே யென்று
பரவிந்தச் சோம தீர்த்தத் தமர்வரப் பிரதை யென்று
முரமிகு கைலா யத்தி லுறைமந்திர ரூபை யென்றுந்
நிரைமிகு பாற்க டற்பாற் சிறந்தலட் சுமியே யென்றும். (௪௪)

தரையினிற் சிறந்த புண்ணியத் தலமினா விரதந் தன்னில்
விரைமலர்க் கூந்தற் செவ்வாய் மின்னிடை நயன வாரிந்
நிரைசெறி காம தாத்தி ரியையென் றுஞ்சேர்ந்த வண்கை
வரைசெறி சுவேத வெற்பிற் சுவேதமா லிகையே யென்றும். (௪௫)

சிறுத்தநுண் மருங்கு லார்க்குட் டிகழ்திலோத் தமையே யென்று
மறத்திற னீங்காச் சித்தத் தமர்ந்திடு பிரம மென்றும்
பிறர்க்கரு முயிர்க டோறும் பிறங்கிய சத்தி யென்று
பொறித்தநூற் றெட்டுப் பேருந் தலங்களும் புரிந்து சொன்னாள். (௪௬)

அவ்வகைத் தலநூற் றெட்டோ டுறைந்திடு நாமந் தன்னைச்
செவ்விதிற் பூசை செய்வோர் நினைப்பவர் தெரியச் சொல்வோர்
கவ்வையற் றதனைக் கேட்போர் கருதுகா மியங்கள் பெற்று
மெவ்வமில் கயிலா யத்திற் கற்பமொன் றினிது வாழ்வார். (௪௭)

இத்தலத் தினிய தீர்த்த மியம்புவோர் தானஞ் செய்வோர்
பத்தியி னெம்மை யன்பாய்ப் பரவுவோர் பதிந்தெஞ் ஞான்று
சுத்தியஞ் செய்தே வாசம் பண்ணுவோர் சுருதி வேதன்
மெய்த்தவ வுலகின் மேலாஞ் சிவலோக மேவு வாரால். (௪௮)

அட்டமித் திதியி னோடு திரிதிகை யகற்றி னோர்நூற்
றெட்டெனு நாமந் தானு மிசைத்தகற் றலத்தின் பேரு
மட்டவிழ் கடுக்கை மாலை மழுவலான் றிருமுன் னோதிற்
கட்டமு றுறவே மிக்காங் காதலர்ப் பெறுவர் மாதோ. (௪௯)

அரியதென் புலத்தோர் தங்கட் கருங்கடன் கழிக்கும் போதுந்
தருமமன் னெறியி னோர்க்கே தானங்கள் புரியும் போதும்
புரிசடை விமல னாதி பூசனை புரியும் போதும்
பரவுதோத் திரங்கள் செய்வோர் பானுருப் பெறுவ ரன்றே. (௫௰)

என்றுதன் சரித மெல்லாந் தக்கனுக் கியம்பித் தேவி
துன்றுமெய்த் தவயோ கத்திற் றோன்றிய வழலிற் போக்கி
யன்றிம வான்ற வத்தா லமர்ந்துபார்ப் பதியே யானாள்
வென்றிகொ ளரனைச் சேர்ந்து பாதிமெய் மேவி வாழ்ந்தாள். (௫௧)

கறையறு மனத்தி லிட்ட காமியம் பொருந்த வேண்டின்
மருவிலிவ் வத்தி யாய மகிமையை நினைக்க வெய்தும்
பொறையொடு மிதனை யேத்திப் புரூரவா வுலகம் பெற்று
னிறைபுகழ் யயாதி யென்பா னிகரிலா மகவைப் பெற்றான். (௫௨)

அறைதரு பார்க்க வன்பொன் னாட்டில வடைந்தா ருறு
நிறைமலா மலர் பின்பு நிகழ்ந்தவல் வருணைத் தோர்கண்
முறைமொழ மோதி யுள்ள மூன்றுகோ டியர்கள் பெற்றுக்
குறைவிலாப் பதவி யெய்திக் குலவிய னாவி னோர். (௫௧)

இத்திறத் தேவி நாம மியம்பத்தி யாயந் தன்னைப்
பத்தியி னெழுதி வைத்துப் பூசிக்குந் தலங்க டோறுஞ்
சத்தியம் வாய்மை யாய்மை தவமது தலங்க ளோங்க
வைத்திய பொன்று நூதன் மாமுனி வார்க்குச் சொன்னான். (௫௨)

பதின்மூன்றாவது

கௌரிநாம அட்டோத்தரசதகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். [illegible]

பதினான்காவது

சத்தியவதி சொரூபகதன வத்தியாயம்.

இகழ்மாதவர் முதலானோர் கொண்டாடிக் கேட்ப
மகிழ்வாலுத் தறிந்தமைத் திவ [illegible]
புகழ்மேவு [illegible]
[illegible]. (௧)

[illegible]. (௨)

வருகவ்வெழு தி வர்கோமகத் [illegible]
[illegible]. (௩)

வேறு.

மாதுயர மனைத்தான் [illegible]. (௪)

விளங்கமா வசுவின் கன்னி மேவுமச் சோதை யென்பா
டுளங்கமா வாசை யாகித் துலங்கினு ளுலக மெல்லாங்
களங்கமில் பிதிர்க்கட் கெல்லாங் கன்னிமெய்ப் பிரியத் தாலே
வ்ளங்கொடன் றினச்சி ராத்தம் வழங்கிற்பே றருள்வ மன்னோ. (௫)

தான்புரி தவமுங் குன்றித் தலைவணக் குற்று நாணி
வான்புரி வரத்தாற் சாவித் திரிதனை மனத்தி னெண்ணுந்
தேன்பயில் கோதை வாட்டந் தெரிந்துயர் பிதிர்க்க டோன்றிக்
கூன்பிறை நுதலா யுள்ளங் கோடல்யாங் கூறக் கேட்டி. (௬)

யாவரே யெனினுந் தத்த மிருவினைப் பயன்வி டாது
தீவினை யொழித்து நீசெய் தத்துயர் வீடு சேர்வாய்
பூவினி னுலே மெ்ன்னப் பொருந்திய சனனந் தன்னின்
மேவுமூன் றும்பு க்த்தில் விறல்வசுச் சுக்கி லத்தால். (௭)

எம்மிடத் தவமா னத்தா விலங்குமீன் வயிற்றிற் றோன்றிச்
செம்மையின் வலையன் வீட்டிற் சேர்வைநீ யாங்க ணோர்நாள்
வெம்மையில் பராச ரப்பேர் வியன்முனி தன்னை மேவித்
தம்மையே நிகரும் வேத வியாசனைத் தவத்தி னீன்றே. (௮)

இருநிலந் தன்னின் மீட்டுங் கன்னியா யிலங்கு பூமிக்
குரியசந் தனுவின் றேவி சத்திய வதியா யுற்று
வெருவில்சித் திராங்க தன்சீர் விசித்திர வீரி யப்பே
ருருமக வுயிர்த்து மிக்க பிதிருலோ கத்த டைந்தே. (௯)

அமர்புரட் டாசிக் கிட்டின பக்கத்தட் டகையென் றுகிக்
கமையுளோர் வணங்க மேவிச் சத்திய வதிப்பேர் காட்டித்
தமரவெண் டிரைய சோதை நதியெனத் தழைத்துச் சேடன்
சுமைபெறு முலகின் வாழ்வா யென்றிவை சொல்லிப் போனர். (௰)

நல்லவச் சோதை யென்பா ளுடுதென் புலத்தோர் முன்னஞ்
சொல்லரும் பயன்க டுய்த்துத் துலங்கிய மனத்தி னுனுஞ்
செல்லரு முலக மெய்திச் சிறந்தன ளென்று மிக்கா
மல்லொளி மச்ச ரூபி மனுவினுக் கியம்பி னுனால். (௧௧)

என்றிருந் தவத்துச் சூத னென்னுமா முனிவ னுனேன்
வன்றரு நைமி சத்தின் மறைமுறை நெறிவ ழாமற்
றுன்றருஞ் சிறப்பின் மிக்க தொன்மைசான் முனிவர்க் கெல்லா
மொன்றரு மகிழ்ச்சி பொங்க வுவகையோ டுரைத்தா னன்றே. (௧௨)

பதினொன்காவது

சத்தியவதி சொரூபகதன வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம். ௪௮௧.

பதினைந்தாவது

பிதிர்வமிசானுவன்னன் அத்தியாம்.

விரிகட லுடுத்த பாரில் விதிமுறை செங்கோ லோச்சு
மொருமனு கேட்ப மிக்கா வுயர்பிதிர் வருண னத்தைத்
திருமறு மார்ப னான செங்கண்மா லுரைத்த வண்ணந்
துரிசறுந் தவத்தின் மிக்க முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்வான். (௧)

உரைதரு சுவர்க்கந் தன்னி லொளிகொள்விப் பிரசமென்றே
நிரைதிகழ் சிவலோ கத்தி னிறைந்திடு பிதிர்க்க டம்பேர்
பருகிடத் தென்பர் பாந்தட் பஃறலை கிழித்த கூர்வாய்
விரிசிறைத் தோகை பூண்ட விமானங்கள் பலவு முண்டால். (௨)

சாலவே யருள்சங் கற்ப மருகியர் தாமங் குள்ளார்
வாலிய சிராத்தஞ் செய்தோர் மணிமயச் சாலை வாழ்வார்
மேலவ ரசுரர் நாகர் விளங்குகந் தருவர் கோல
நீலமெய் யரக்கர் காவித் தியாதரர் பணிவர் நித்தம். (௩)

புலத்தியர் புதல்வ ருண்டாங் கவர்மனப் புதல்வி மிக்காங்
குலத்தியல் புறுமோர் கன்னி வீவரி குரூர மான
சொலற்கருந் தவமே யாற்றச் சூரியன் வரங்கே ளென்ன
நிலத்துவந் திடநற் கேள்வ னருளென நிகழ்த்தி னாளால். (௪)

வேதநூல் வியாசர் மைந்தர் சுகர்நினை வேட்பார் நீயு
மாதர்நற் சீர்த்தி மாதை வழங்குவை யன்னொ டானுந்
தீதில்பாஞ் சால தேயத் தனுகனைச் சிறக்கக் கூடி
யோதிய யோகம் வல்ல பிரமதத் தனையு யிர்ப்பாள். (௫)

பின்னுநீ சுகனைக் கூடிச் சுப்பிரன் மான்பேர் பெற்ற
நன்னெறிக் கவுரன் கிட்டின னால்வரைப் பெறுவை யன்றோ
ருன்னுபூச் சியர்க ளாகி யுயர்கதி யடைவர் யோகத்
தின்னுயிர்க் கொழுந னோடு மிருங்கதி யடைவா யென்றான். (௬)

வருமொரு வகைப்பி திர்க்கள் வசிட்டர்புத் திரர ரூப
ருரியமா னதர்சொர்க் கத்தி னுயர்பதச் சுகாலி கள்கூர்
தெரிவுறு சிராத்தஞ் செய்வோர்ப் பழிச்சின ருடுவிற் சேர்வார்
பரவிய மறையோர் தெய்வ மானத்திற் பரிந்து வாழ்வார். (௭)

அப்பெரும் பிதிர்க்கண் மான தத்திலன் றுதித்த கன்னி
செப்பெனப் புடைத்து விம்மித் திரண்டிரண் டிளநீ ரென்ன
வொப்புறு புளகக் கொங்கை யொண்டொடி யுயர்கோ வென்பா
டுப்புடைச் சுவர்க்க மெய்திச் சுக்கிரன் மனைவி யானாள், (௮)

வருகதிர் மண்டி லத்தங் கிராமைந்தர் மரீசி கற்பர்
தெரிதரு பிதிர்க்கள் வாழ்வார் சிராத்ததீர்த் தத்திற் கூர்ந்து
பரிவுசெய் வேந்தர் தாமப் பதந்தனை யடைவ ரன்றே
யிருமையுங் கொடுப்பார் தம்மை யிறைஞ்சிட வேண்டு மாதோ. (௯)

சொன்னவர் மான தத்திற் றோன்றிய வசோதை யென்பாண்
மன்னிய வஞ்சு வான்சீர் மனைவியஞ் சதனென் றோது
மின்னவன் மருகி கீர்த்தி யெழிற்றிலீ டனுக்கு நற்றாய்
பன்னிய பகீர தற்குப் பாட்டியப் பாலுங் கேட்டி. (௧0)

வேறு.

காமத்தொடு போகந்தரு காமப்பல னென்னுந்
தாமப்பத மதிலச்சுவ தாவாகிய பிதிர்க்க
ளமைப்புதல் வர்ப்பேறிலர் நற்காத்தம ருலகிற்
சேமப்புல கன்றன்பவுத் திரராசிப ரவரே. (௧௧)

வணிகக்குலத் தவர்யாவரும் பணிவார்வரன் முறையா
யணிபெற்றசி ராத்தந்தனைப் புரிவோரனை தந்தை
பணிவுற்றிடு முன்னோர்முதற் பதினாயிரஞ் சனனக்
கணிதத்திறந் தோர்தம்மையு மவனூற்றெதிர் காண்பார். (௧௨)

வருபெற்றியி னிவர்மானத மகள்பேர்புகல் விரசை
தரையிற்புகழ் நகுடன்றனக் குறுதாரம் யயாதி
பரிவுற்றிடு தாயன்னவ ளேகாட்டகை பதுமப்
பிரமற்கினி தெனுஞ்சத்திய லோகம்புகப் பெற்றாள். (௧௩)

ஓங்கும்விதி லோகந்தனி லுயர்மானதர் கன்னி
தாங்கும்பெயர் பெற்றேறிரு மதைநாமத்தண் ணதியாய்
வீங்குங்கொடு முடிமேருவின் மேவித்திகழ் தென்பா
லாங்கன்புறு முயிர்யாவுநற் புனிதம்பெற வருளும். (௧௪)

உனுமெய்த்தவ மிகவேபுரி யுயர்மானதர் சூம்பான்
மனுமிக்கபல் லுயிர்யாவையும் வருமத்திற மதனாற்
றினமிக்க சிராத்தஞ்செய னன்றேயது செயுங்கா
லனலற்புத மதிகாலனுக் கழலொருதி யுரித்தால். (௧௫)

மறையோர்வலக் கைகீரயச் செவிவாம்பரிச் செவிமா
விறையோன்திரு முன்னிங்கிவை யியம்பித்தல மதனி
லுறைவாகுமக் கினியாதலி னுறவாகுதி செயலாம்
பொறையோகிக டமைப்பூசனை புரிதற்கிணை யிலதால். (௧௬)

சிருட்டித்திறஞ் செயுமாதியிற் பிதிர்த்தேவரை முன்னே
பொருட்டிட்டிசெய் தளிக்குந்திறம் புகழ்மாமறை புகலு
மருட்பெற்ற சிராத்தஞ்செய வுவப்போடமை யுறுவோர்க்
கிருட்டைத்தரும் வெள்ளிக்கல மியல்பாத்திர விதியே. (௧௭)

வருமென்றிறை யுடன்கீழ்த்திசை வரம்பாகிய தானம்
புரிநாலினை யிடமாய்வலப் புயமாறுதல் புகழ்சே
ருரியோனிட முழங்காறனை யுமேவலென் றுடனீர்
பரிவாகிய கருப்பைதொறும் பாமனையென் மீனம். (௧௯)

வாழைமுக்கனி பலவின்கனி வளர்மாங்கனி காரை
வாழைத்தழை நூறன்னொடி மன்னடைக்கொடி மாடம்
வாழைத்தடி சேனாதிரைபனை பயறெற்பொறி முகட்டை
வாழைக்குலை யின்காய்பழ வளர்வுற்றிடு தளைபம் (௧௧)

ஆவின்பய றூஆர்பெரு ரசவர்க்கமோ டர்கரன்
பாவின்புகு கடகங்கடம் வைக்கெத்தனை தூவை
தாவுற்றிடு சாணமலை தூய்தெற்றுவை செக்கென்
மேவுற்றிடு பயறீக்குபொர் வெண்ணூலினை யிக்காம். (௨0)

கனாகத்தரி பனைத்கனி சொல்லுமனைக் கீரை
வளர்வுற்றிடு பெருந்தூதனி வள்ளைத்தழை கொள்ளை
பெருமைத்தரு பாலையானி னிலைசர்க்கரை வன்னி
கனிசேர்மருள் காயமுருக் கைக்காய்சொன் முள்ளங்கி. (௨௧)

கடலைவர கவலைபெரும் பயறேருடு காணை
மடவார்கர வாக்கலினை மத்தங்கனி வெருக்கே
டார்கேற்றுவ பாதிக்கழு பப்பாலருட் காமா
லெடுத்தாயிரும் பைச்சாறுமின் மெத்திப்பிலை நீக்கே. (௨௨)

சிராத்தம்பிதிர்க் கட்கேசெயிற் றிகழாயுன்பொய்க் கபஞ்சீ
மாத்தம்பிய முடிமேயனைரு வாய்சத்துத்தி பொய்த்த
பிராப்பன்புறு சொலக்குதிலினை யிடர்கள் ருபொழிக்கே
வாரச்செல்வரும் வாவாழ்வுளர் பலதெல்லைமுறு முடிபும். (௨௩)

உயர்தேவர்கள் கருமைத்தெபு முனைபோபிதிர்க் கடிதச்
செயல்மேவென்றுமின் றெலிபெய்பார்வம் பிதிர்த்தேவர்க ளிவர்க்கே
வியனுற்றத்திறமையிக்கமை வியிப்போர்செவி மருப்போ
ரியலார்புவி புரப்பன்பினுற மேன்படத் திருப்பார். (௨௪)

எனதான்மறை முனிமையாசக மின்றாய்மிரு முகமன்பல மொழியப்
முனிவோருன மன்புல்லு முகமன்பல மொழியப்
பனிமாமதி முடிமேயவ டைவுற்பனி புடைய
தனிமாதவ முனிநாமத் தாமேவுரிணை செய்தான். (௨௫)

பதினைந்தாவது

பிதிர்வமிசானுவன்னன் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௫0௧.

பதினாறுவது

அக்கினிமான் சிராத்த அத்தியாயம்.

திரையார்கடற் புவிமீதினி னாறுவிதச் சிராத்தம்
பெரிதாகிய காலம்பல பேதம்மதிற் புசிப்போர்
வரைவோர்த்தின மதிலேசெயும் வேளைவரு விதிசீ
ருரையார்பிதிர்க் கிதுபோயுறும் வகையாவையு முரைப்பாய் (க)

எனவேமனு வின்வத்திரு மறுமார்ப னியைந்தே
முனமோதிய படியேயுரை செய்வேனென மொழிவா
னனமாதிய புனல்பாறயி ரகழ்மூலமுக் கனியா
வனவாமிவை களிலேயுத வினகொண்டு மகிழ்ந்தே. (உ)

அடைவான சிராத்தஞ்செய லாகுமஃ தறையும்
படிநித்திய நைமித்தியம் பகர்காமிய மூன்றில்
வடியற்கிய மாவாகனம் வருதேவரு மின்றித்
திடமாய்த்தினந் தொறுஞ்செய்வது திகழ்நித்த சிராத்தம். (ங)

நிறையும்பரு வத்தேசெய நிகழ்பாரண மதுதா
னுறுமூவகை யென்பாரதி திக்குண்ணும மையவர்தா
மறுவின்றியம் மறைமந்திர மொருமுன்றையும் வல்லோர்
குறைவின்றுயர் விரதன்குண மாறங்கமு முடையோன். (ச)

பஞ்சாக்கினி வேதத்துயர் பகர்சாகை யொன்றறிவோ
னஞ்சாதுயர் சருவிக்கின னமர்வேதவித் தனையா
னெஞ்சாதுபு ராணந்தெரி வோன்யாக மிழைப்போன்
றுஞ்சாதுயர் பஞ்சாக்கரஞ் செபிப்போன்மறை துதிப்போன். (ரு)

வேறு

மிருதிசாத் திரங்க டேர்ந்து விதித்திட வல்லோ னீண்ட
மருதடர் மாயற் போற்ற வயங்குமெட் டக்க ரங்கர்
கருதுப தேசம் பெற்றுக் கறைமிடற் றெம்மா னாதி
யிருவினை கடியுந் தேவை யிகழ்ந்திடா தமைந்தே யுற்றோன். (சா)

சொல்லிய பிரமந் தேர்ந்தோன் குவித்துளான் சுடர்மா மேரு
வில்லிதாட் கடிமை பூண்டோன் பிதிர்பத்தி மிகவே யுள்ளோ
னல்லொளி யவ்வ னத்திந் திரியநிக் கிரகஞ் செய்ய
வல்லவ னிவர்கண் மிக்காய் வரித்திடற் குரிய ராவர். (எ)

திதிசெய்வோன் மருகன் மாமன் செல்வினன் புதல்வ னாசான்
மதிதிகழ் புலவன் சுற்ற மறைமுனி யுபதே சித்தோன்
விதியினி லிவர்கண் மிக்காம் விளங்குசாத் திரங்கள் வல்லோன்
கதிதரு சாம வேதி கலங்கலி றருமி நன்றாம். (அ)

அறிவிலான் பதிதன் மூடன் பொய்மொழி யறைவோன் மைந்தன்
மறையின்மை திரத்தை யோதி வழிமுறை தில்லா னங்கங்
குறையுளா னலிமா ரோகி கூறுதன் மனைவி யில்லான்
பொறையிலி பிரம சாரி யிவர்களைப் போற்ற லாகா. (௯)

வேதத்தின் வழியிக் காரை மேன்மையாய் நென்ன லன்று
ளாதன்முன் வரிக்க வாயு வாய்ப்பிதி ரவர்பாற் சேர்வர்
மூதறி வுடனே போற்றி யவர்கடம் முழங்கை பற்றித்
தீதில்யான் செயுஞ்சி ராத்தங் கொண்டருள் சிறப்பா யென்றே. (௧௦)

கோபமா குசு மின்றிக் கோதிலாச் சுசிய தாகித்
தாபமி னியமுந் தோடும் பிரமச ரியத்தை நண்ணி
மாபாத் தூலக நல்கி வாழ்விக்க வேண்டும் யானும்
பாபமுற் றிடாம லித்த விரதத்தின் பான்மை நிற்பேன். (௧௧)

என்றுரை நன்மை யாலே யியல்புற வரிதே யற்றைத்
தன்றுகா லத்து ழைத்துச் சருளொடும் பாகு நல்கி
நன்றிகொ டயிலை மாட்டி நயந்தவர் பதம்வி ளக்கி
யொன்றுமா சனத்தில் வைத்தே யுவப்பினாற் செய்ய வேண்டும். (௧௨)

செய்வதற் குரிய பூமி தென்றிசை தணிய வேண்டுந்
துய்யசீர்த் துறைநற் கோட்டந் துன்னுமில் சுத்த மாக
மையறு கோம யத்தான் மெழுகியே சிராத்தம் வாய்ப்பப்
பையவப் பெரியோர் தம்மை யனுமதி பண்ணி யப்பால். (௧௩)

சங்கற்பஞ் செய்து பச்சைத் தண்டிலஞ் சருவுக் கேந்திச்
செங்கையிற் குழித்து முன்கை நீளமாய்த் தெருவி மூன்று
மங்கைநால் விரல்வி சால மகன்முகம் விரிய வெள்ளிப்
புங்கமாய்க் கட்டிக் கஞ்ச பாத்திரம் பொருந்த வைத்தே (௧௪)

மண்கலஞ் சமிதை தர்ப்பை வத்திரஞ் சந்த மாலை
யெண்கலத் தெண்குணைய்யு மிவையழ லுக்குத் தெற்காய்ப்
பண்புடன் றருப்பை மீது பையவே வைத்தின் முன்னர்த்
தண்பெறு கோம யத்தாற் சதுரமாய் வட்ட மாக. (௧௫)

பாதங்கள் விளக்குந் தானம் பண்புடன் மெழுகிச் சந்த
மேதங்கை கொடுத்து மென்பூ வக்கதை யருச்சித் திங்குப்
போதங்கண் மிக்கோர் பாதம் விளக்கியே பூசித் திப்பா
னீதங்கொ டருப்பை சேர்க்க வாசனத் திருத்தி னின்றே (௧௬)

இயம்பிய விசுவ தேவர்க் கிருவர்மற் றொருவர்க் கேனு
நயங்கொடா சமன மீந்து கரத்தினக் கதையை நன்காய்
வியன்கொளா வாக னஞ்செய் தருக்கியம் விளங்க நல்கிப்
பயன்பெறு கருமங் கையாற் செவ்வையிற் பரிவாய்ச் செய்தே. (கஎ)

ஓதிய பிதிர்க்கண் மூவ ரிருவர்மற் றொருவர்க் கேனுந்
தீதிலா சமன நல்கித் திலத்திலா வாக னஞ்செய்
தேதமி லருக்கி யங்கைக் கீந்துசெய் கருமம் யாவு
மூதறி வுடனே யங்கை மறித்துநேர் முடித்த பின்னர் (கஅ)

வத்திர முந்நூல் சந்த மயிரணி தூப தீபம்
பத்தியி னல்கி யோமம் பண்ணுதல் கருதி யாக
நித்தியஞ் செய்வோன் றக்க ணக்கினி நேர்கூ றிட்டே
யுத்தமச் சருவை மட்டவ் வுயருமக் கினியி னுதல். (கக)

பிறித்தபா தியினி லாதல் பெருமதி யியம னங்கி
குறித்தழற் கருமஞ் செய்து குறைச்சரு வறுகூ றுக்கி
மறுத்தழ லதற்குத் தெற்காய்த் தென்வட வளைமூன் றிட்டுப்
பொறித்ததிற் றருப்பை வைத்துப் புனிதநீர் மறித்து விட்டே. (உo)

மேலுறு தெறுவி மூன்று பாத்திரம் விளங்க வைத்துச்
சாலநீர் மறித்து விட்டுக் கோத்திர நாமஞ் சாற்றிச்
சீலமுப் பாத்தி ரத்திற் பிண்டங்கண் மூன்றுஞ் சேர்த்தி
வாலிதாய்த் தருப்பை மீதின் மலர்க்கரந் துடைத்தே யப்பால். (உக)

எள்ளுநீர் மறித்து விட்டு மையெண்ணெ யிழைநூல் வேய்ந்து
கள்ளவிழ் மலருஞ் சாந்துஞ் சாத்திக்கை முகிழ்த்துத் தாழ்ந்து
தெள்ளிய பிதிர்க்கு வைத்த பிண்டத்தின் றென்பா லாக
வொள்ளியபிண்டமூன் றுமவர்பெண்டிர்க்குவப்பின்வைத்தே. (உஉ)

ஆறெனும் பிண்டந் தன்னி னடைவிற்சற் றெடுத்தே யாங்கட்
கூறிய பிதிர்த்தா னத்தன் குடங்கைப்புற் பவித்தி ரத்தைத்
தேறவைத் தெடுத்தே யந்தச் சேடத்திற் சிறிது வைத்து
வீறுடன் பூமி சுத்தி செய்திலை விரித்த பின்னர். (உங)

அங்கையில் வைத்த பிண்ட மிலையினி லமைக்கக் கூறிப்
பங்கமில் பண்ணி காரம் பாறயிர் பாய சஞ்செய்
தங்குற வமைத்து முன்னே சாற்றிய சேட முன்னர்
றங்குற வருத்திப் பின்னர் விருப்பினை நுகர்வி ரென்றே. (உச)

இங்கித வாய்மை கூறி முனிவின்றிப் பதமு தாட்டி
யங்குறு விகரம் பண்ணி யன்னநீர் கையி லேந்தித்
தங்குப சாரஞ் சொல்லிக் கைப்புன் றரையில் விட்டே
பொங்கறு தொழிலோர் செங்கைப் புனிதமாய்ச் செய்த பின்னர். (உரு)

அருக்கியப் புனல்கை விட்டே யரியதாம் பூஜைத் தோடும்
பெருக்குதக் கணைப்பொ னீந்து பிரியாகல் வரங்கள் கேட்டுத்
தருக்குதென் புலத்தோர் முன்னோர்ச் சார்ந்திட மனுப்பித் தேவர்
வருக்கமும் பின்னோர்ச் செல்ல வனுப்பியே வழிபட் டேத்தி. (௨௬)

தானுறு மனையிற் போந்து சால்புறு பிண்டந் தன்னை
யானிலுக் காதன் மூந்தா லந்தணர்க் காதன் முல்லைக்
கானில்வெள் ளாட்டுக் காதல் கன்னெடும் புனலி லாதல்
மேன்மையி னளித்த லின்றேல் வேதியர் முன்னர்ச் சிந்தல். (௨௭)

கடுவிரு பண்டே மேதன் சூரியின் செங்கைக் கீந்தால்
விடலையின் பேறுண் டாகும் விளங்குவை சமேத வந்தான்
சடுதியி னியற்றித் தக்க தமமொடும் புசித்தல் வேண்டுந்
தொடுமதி பன்னி ரண்டு மிச்செய வெழிலையா தென்னில். (௨௮)

இலங்குவை காசி மாசி யெதிர்புரட் டாசித் திங்க
ளலங்கொளு மமாவா சைக்க ணளிபெறச் செய்ய வேண்டும்
பலங்கொளச் செய்வோ னுண்டேல் மீட்டுமைல் பருக லோதல்
கலங்களி லாறு சேற விகல்லித்தல் சங்க மாகா. (௨௯)

தானமேற் பசுவு மாகா தான்கொடுப் பசுவு மாகா
வானதோர் பகலிற் கன்ம முந்திட லாகா தின்யா
நானமில் சிராத்த மிக்கா மென்றுயர் மனுவுக் கன்று
ஞான்மறை யண்ணல் சொற்ற முறைமையைச் சூதன் சொன்னான். (௩௦)

பதினாறாவது
அக்கினிமான சிராத்தவிதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ருகூ.

பதினேழாவது
பொதுச்சிராத்தவிதி யத்தியாயம்

இதிமுறை பொதுச்சி ராத்தஞ் செங்கண்மான் மனுவுக் கோதும்
விதியினை முனிவோர் கேட்பச் சூதனே விளம்பு வான்செங்
கதிரைவெண் கதிரோன் வந்து கலைக்குதாட் பன்னி ரண்டு
மதியின்மார் கழிதை மாசி பங்குனி மாத மான்றில். (௧)

கிட்டினை பக்கந் தன்னிற் கிளர்க்கைத் தமியி லேறு
மட்டமி நவமி யென்று மட்டகை பன்னி ரண்டு
பட்டவை திரியும் வீதி யாதமு மிருபத் தாறு
மொட்டிய சங்கி ராந்தி யுற்றநாட் பன்னி ரண்டும். (௨)

கார்த்திகைப் பூர்வ பக்க நவமி நாட் கன்னி மாதத்
தார்த்திடு மமர பக்கத் தமர்ந்திடு பதின்மூன் றுநாட்
சேர்த்தவை காசிப் பூர்வ திரிதிகை மாசி மாதங்
கூர்த்திடு மமாவா சைப்பேர் குலவுமிவ் வுகாதி நான்கும். (௩)

விலங்கிலா வணியிற் கிட்டிண வட்டமி மீன மாதத்
திலங்கமா வாசை தேளி னியன்றபூ ருவபக் கத்து
நலங்கொளும் பன்னி ரண்டா நாண்மேடங் கன்னி தன்னில்
வலங்கொளுந் திரிதிகை கூர்ம மகரத்திற் பதினென் றுநாள். (௪)

ஆடியிற் றசமி சீரத் துலாத்தினி னவமி யாடி
மேடமீன் மிதுனந் தேளின் மேவுபூ ரணைகும் பத்திற்
றேடுசத் தமியி னோடுஞ் சிறந்திடும் பதினன் காகி
நீடுமன் வாதி யென்ன நிகழ்த்துமித் தினத்தி னோடும். (௫)

கன்னியா மாதந் தன்னிற் கலந்திடு மமர பக்கத்
துன்னிய முதனு ளாதி யுரைத்திடு மமாவா சைப்பேர்
மன்னிய நாளீ றென மாளயம் பதினு றேடும்
பன்னிய தொண்ணூற் றுறும் பகர்ந்திடு சிராத்த நாளாம். (௬)

உரைத்திடுந் திங்க டோறு முரோகணி மகமோ டாதி
நிரைத்துறு மமர பக்கச் சதுர்த்தசி நிகழ்வை காசி
தெரித்தபூ ரணவெண் டிங்கள் செங்கதிர்க் கிரண மாங்கண்
விரித்தபுண் ணியதீர்த் தஞ்சீர் மிகுத்தநற் றலங்க டாலும். (எ)

கன்னியின் மகநாட் கூடிக் கலந்திடு மமர பக்கத்
துன்னிய பதினன் காநா ளுற்றவக் கேசச் சாயை
மன்னுமுற் சபங்கல் யாணம் வரன்முறை செய்யு முன்னாட்
பன்னுதென் புலத்தோர்க் கூட்டல் பலவின்காய் முதற்ப தார்த்தம். (அ)

சொல்லுநான் மறைகள் வல்ல தூய்மையோ னணுகும் போதும்
புல்லிய சிராத்தஞ் செய்யிற் புத்திரன் முத்தி யுண்டா
மல்லிய கிரக நந்தா வனநதிக் கரைகாத் திட்டு
நல்லவே காந்தத் தான நவையற மெழுகி நன்காய். (௯)

பூவினின் முதனு ளாதல் பொருந்துமத் தினத்தி லாதன்
மேவுமுத் தமரைத் தேடி விருப்புடன் வரிக்க வேதான்
தேவருக் கிருவர் மிக்க பிதிர்கட்கு மூவர் செம்மை
யோவிலிவ் விருபான் மைக்கு மொவ்வொரு வருமா மன்றே. (௰)

தேவரை யமைபுட் பத்தா லருச்சித்தா சனத்திற் சேர்த்தித்
தாவரு தருப்பை மீதி லிரண்டுபாத் திரந்தான் வைத்து
நீவிய பவித்தி ரத்தை யதில்வைத்து நிறைய நீர்வார்த்
தோவறு கந்த புட்பத் தருச்சனை யுளுற்றி யன்னோர். (௧௧)

முன்வைத்தா வாசனத்தான் முறைமையாற் பண்ணித் தர்ப்பை
யின்வைத்தா னனத்தான் கந்த புட்பத்தி னினிதா யெத்தி
நன்மைத்தா கியவை ருக்கிய வகைநல்கி யருளைப் பெற்று
பின்வைத்த பிதிரை யாவா கனமுறை பிறங்கப் பண்ணி. (கஉ)

தருவிலை வெள்ளி சங்கந் தாமணியந் தாம்பி ரந்தான்
மருவிய முத்துச் சிப்பி வழங்குமின் னவற்றின் மூன்றாய்ப்
பரிவுறு பாத்தி ரத்தி லருக்கியம் பாலித் தென்றுந்
தெரிமலர் சந்தாற் பூசை செய்துபின் னருக்கி யத்தை (கங)

பிதிர்கையிற் கொடுத்து வத்தி ராதியாற் பேணித் தேவர்
மதிபெறு மருக்கி யத்தின் மிகுந்ததை வருபி திர்க்கள்
விதியருக் கியத்தி னென்றாய் விட்டபாத் திரத்தை யப்பாற்
கதிதா வடக்கே வைத்துப் பிதிரது மதிகைக் கொண்டே (கச)

அழலினை யமைத்தே யாங்கணமர் பரித் திரணை மாதி
விழுவொடு மிருபான் மைக்கும் விதித்திடும் விதியிற் செய்து
தழைதரு பிதிர்க்கட் கட்ட வன்னத்தின் சருமீட் டோமம்
பிழையறப் பண்ணிப் பின்னந் தணர்ப்புசிப் பித்தல் வேண்டும். (கரு)

பொன்வெள்ளிப் பாத்தி ரந்தான் தேவர்தென் புலத்தோர்க் காகு
மன்னவை யின்றே லப்போ ரறைகுவ வான்கண் வெள்ளி
முன்னுதித் திடவா னோங்கும் பிதிர்க்குமுக் கியமாம் யாக
நன்மையார் தேவ காரி யங்கட்கு நன்ற தன்றால். (கசு)

இருக்கைத் தருப்பை பொன்னெ ளிடத்தகற்றி யிலோகிர் வார்த்தே
விரவுசர்க் கரைபா லாய வெண்டயிர் பொருப்புச் சாகம்
பொருவிலாப் பண்ணி காரம் பொருந்திய சித்தி ரான்ன
மருவுமோ தகத்தி னோடு ரசாயன மிவைக்கோர் மாதம். (கஎ)

மச்சமா ழுடும்பு பட்சி மருவில்வெள் ளாடு மிக்கா
மிச்சைபி னுலோக மென்று னிலைபுள் ளியின்மா னேனங்
கொச்சையான் முயன்றோட் டாமை கடர்திங்க ளொன்றுங் கொன்று
மிச்சமித் தசைபி திர்க்குத் திருத்தியா முறையின் மிக்காம். (கஅ)

ஆவின்பாற் பாய சத்துக் காண்டொன்று திருத்தி யாகுந்
தாவிலா குருமான் மிக்க தசைக்குமூ வைந்து திங்கள்
வாவுவாத் திரீன சத்துக் காறிரு வருட மாகு
மேவிலைக் கருமேவம் புக்கு விருப்புறு மனந்த காலம். (ககூ)

அறைந்திடு கடக மான்மென் றசைக்குமே யனந்த கால
நிறைந்தமெய் பாலுந் தேனு நிரப்பிய பாமா னத்துக்
குறைந்திடு மனந்த காலந் திருத்தியென் றுரைப்பர் மேலோர்
சிறந்திடு திதிகள் வேத புராணங்கேட் பித்தல் செய்கை. (உ0)

உச்சிட்ட மாற்று முன்னே யுற்றுமுன் மெழுகித் தெற்கே
வைச்சிட்ட நுனியாந் தர்ப்பை மேலுற மறையோர்க் கிட்ட
மிச்சத்திற் பிண்டஞ் செய்து விளங்குகோத் திரநா மங்க
ளச்சிட்ட முறையே முன்னஞ் சொற்படி விளம்பி யப்பாற் (உக)

சொற்பிண்டப் பிரதா னந்தான் றுலங்கவே பண்ணி முன்ன
ரற்புத வருக்கி யங்கொண் டதையிடஞ் சுற்றி யப்பார்
பொற்புற வளைத்துப் பிண்டப் பிரதானம் புரிந்து போற்றி
நற்கரங் கழுவிச் சேட வருக்கியங் கையி னல்கி (உஉ)

தக்கணை யடைகா யோடு மியன்றவை தயவி னல்கி
மிக்கவர்க் கியசீர் கொண்டு விதிப்படி சிரார்த்த ததங்
தக்கதாம் பூல தானந் தகைபெறு பூரி தானந்
தொக்கவற் றியன்ற வெல்லாந் துகளறச் செய்ய வேண்டும். (உங)

திலத்தொடும் பொன்னி ரோடு நாமகோத் திரங்கள் செப்பி
நலத்தொடு சிராத்தந் தன்னிற் கொடுப்பது நன்மை யாகுஞ்
சொலத்தகு கோதா னம்பூ தானநற் சொன்ன தானம்
விலைப்படு துகினெய் கட்டின் மெத்தையித் தான மிக்காம். (உச)

தனக்கினி தாம்ப தார்த்தந் தந்தைவேண் டியப தார்த்த
மனத்தொடு மறையோர் வேண்டு மரும்பதார்த் தங்கள் யாவுந்
தினைத்துணை யேனுந் தேடுந் திரவிய லோப மின்றி
மனத்தொடு பிதிர்ப்பி ரீதி யாகவே வழங்க வேண்டும். (உரு)

தேவர்தென் புலத்தோர்ப் போற்றி வேண்டிய செல்வம் பெற்றுப்
பாவகத் துடனே பின்ன ரேழடி பரிவிற் சென்று
மேவுற வனுப்பி யோமத் தழலினை வியந்தர்ச் சித்தே
யோவறு தேவ பூசை முதலிய வுஞற்ற வேண்டும். (உகா)

இவ்வகை முடித்த பின்ன ரதிதிதன் சுற்ற மில்லோன்
செவ்விய புதல்வ ரோடுந் திருந்தவே புசிக்க வேண்டும்
வெவ்விய படைகைக் கொண்டு வேந்தரை வணங்கி நின்று
கவ்வைகொண் மறையோ னுஞ்சே வகனுமிக் கருமஞ் செய்க. (உஎ)

துலங்குமுச் சபமா னந்தஞ் சொற்றசற் காரி யங்க
ளிலங்கிய வதுவை யாற்றுந் தினங்களுக் கிசையு முன்னு
ணலங்கொளப் புரிசி ராத்தம் விருத்தியா நாந்தி யென்று
மங்கலிற் பெயரா மன்ன தாற்றும்வா றியம்பு வேமால், (உஅ)

முன்னமே மாதிர் வர்க்க மொழிபிதிர் வர்க்கம் பின்ன
ரன்னைதன் பிதாவின் வர்க்க மதன் பின்னர் விசுவதேவ
ரின்னபன் னிருவ ருக்கு மிரட்டியாய்த் திறதுப் பூசை
மன்னிய பிதிர்க்கட் காற்றும் வகைப்படி செய்தி டாமால். (உகூ)

தேவருக் கியற்று மாபோற் றிலமின்றி யரிசி கொண்டே
தாவிலர்ச் சனைகள் செய்து தருப்பையிற் பிண்டம் வைத்து
மேவுகீழ்த் திசையை நோக்கி விதியிற்றர்ப் பணங்கள் செய்தே
யோவற வியற்றல் வேண்டும் வரங்கள்பெற் றுயர்வர் மாதோ. (௯௦)

இயன்றுறற் சிராத்தம் யாவு மிலங்குசூத் திரர்க டாமும்
வயங்குறு நாம கோத்திரம் வரன்முறை மரபி னோதி
வியங்கொளோ மத்தி னாலே வேதமந் திரங்க ளின்றி
நயங்கொள வியற்ற லாகு நமவெனு மந்தி ரத்தால். (௯௧)

இன்னணஞ் சிராத்தஞ் செய்வோர்க் கிருநிதி யாயுள் செல்வம்
பன்னுறக் கல்வி யாவும் பகர்பிதி ரளிப்ப ரென்றே
பொன்னுறு மார்ப னன்று மனுவுக்குப் புகன்ற வண்ணந்
தன்னிக ரிலாத சூதன் முனிவர்க்குச் சாற்றி னானல். (௯௨)

பதினேழாவது
பொதுச்சிராத்தவிதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ருகூஅ.

பதினெட்டாவது
சபிண்டீ கரண சூதகா சூச அத்தியாயம்.

சூதகா சூசத் தோடு துலங்கிய வேதோ திட்ட
மாதவன் மச்ச மாகி மனுவினுக் குரைத்த வண்ண
நீதியா யுரைப்பா யென்று முனிவரர் நிகழ்த்தப் போத
மோதரும் பெருமைச் சூதன் விதிமுறை யுரைக்க லுற்றான். (க)

சொல்லிய மறையோர்க் காகுஞ் சூதகம் பத்து நாள்வேல்
வில்லர சருக்கி ராறு விதிவணி கருக்கோர் பக்க
நல்லுழ வருக்கோர் மாத நவைசெயா சூசந் தானுஞ்
சொல்லுமிவ் வண்ண மென்னத் தெளிந்தனர் திறத்தின் மிக்கோர். (உ)

தந்தைதாய் ஞாதி வர்க்கத் தார்மரித் தார்க ளென்றே
முந்துமீ ரைந்து நாண்மேன் முத்திங்கட் குள்ளாய்க் கேட்கின்
வந்தவா சூச மூன்று நாண்மூன்று மாதத் தின்மே
னந்தினு றொன்று கேட்கி னாளொன்றே டாயா சூசம். (௩)

அறுதிங்கட் பின்னர்க் கேட்கி னொன்றே யாண்டொன் றின்மே
லுறுமொரு ஞாதி செத்தா னென்னினோர் நாளிற் பாதி
குறுகுமொன் பானாள் கேட்கிற் கூறுபத் தானா டீருஞ்
செறியொரு பதினாள் கேட்கிற் றீரும்பன் னிருநா ளோடும். (௪)

சூதகங் கழிந்த பின்னர்த் துஞ்சினா ரென்று கேட்டே
யோதுசஞ் சயனஞ் செய்யி னுரைத்தநா ளளவு முண்டாற்
றீதிலா மகவு தோன்றி யுடனிறந் திடிற்செவ் வாய்பற்
கோதற வருமுன் வீயிற் குளைபுனன் மூழ்கத் தீரும். (௫)

மயிர்குறைத் திடுமுன் வீயி னோர்தின மயிர்கு றைத்தாற்
பயிலுமுத் தினமுந் நூலைப் பண்புறத் தரித்த பின்ன
ருயிருலந் திடின்முன் சொற்ற பத்துநா ளளவு முண்டாற்
செயிரறு குரவர் பொன்றி னெண்மூன்று செல்லிற் றீரும். (௬)

குருமனை மரிக்கினோர்நாண் மற்றவன் குமரன் வீயின்
மருவுமுத் தினந்தாய்த் தார மாண்டவொண் பதினாண் மற்றோர்
பொருவிரு யத்தார் பொன்றிற் போகுமே லொருநா ளோடு
மொருபதிற் கேட்கின் மேலீ ருறுதின மதனிற் றீரும். (௭)

மரணவா சூசத் துள்ளே மகவுயிர்த் திட்டா னென்னி
னுரைதரு மரணஞ் சூத கத்தொடு மொழியு மாமன்
புரையறு மாமி பொன்றின் மூன்றுநாள் புகலோ ரில்லிற்
றுரிதமோ டயலான் பொன்றிற் சூதக மூன்று நாளே. (௮)

மறைவல்லோன் பொன்றி னவ்வூர் மறையவர்க் கொருநா ளாகு
முறையும்வே தியருக் குற்ற சூதக முரைக்கி லன்னோர்க்
கிறையவர் வணிகர் பின்னோ ரெனுங்குல மாத ரீன்ற
சிறுவருக் கொருப தாகுந் திகழ்முடி யரசர்க் குற்ற. (௯)

சூதக மன்னோ னீன்ற சுதரெனும் வணிகர் பின்னோர்க்
கோதிலீ ராறு நாளா முரைத்திடும் வணிகர்க் குற்ற
தீதிலா சூச மன்னோர் திகழுஞ்சூத் திரக்கு லத்து
மாதினை மணந்து பெற்ற வணிகர்க்கு நாண்மூ வைந்தே. (௰)

வேறு.

அந்தண ரரசர் வணிகர்தந் திடுமன் னவர்க்குச்சூ தகமொடா சூசம்
வந்திடின் மறையோர்க் கொருதின மரசர்க் கிருதினம் வணிகர்க்கு மூன்நா
ணந்தலின் மறையோர் மன்னவர்க் குதித்துப் பின்னவர்ப் புணர்ந்துநன் மதலை
தந்திடும் வணிகர் தமக்குவந் திடுசூ தகமொடு மருவுமா சூசம். (௧௧)

மற்றவ ரீன்ற பின்னவர்க் கொருமூ வைந்துநாண் மன்னவர்க் கறுநா
ளூற்றிடு மறையோன் றனக்குமுத் தினமா மோதிய மறையவர்க் குதித்துப்
பொற்புறும் வணிக மடந்தையைக் கமலப் பூங்கொடி யனையபின் னவளைத்
தற்பயந் தெடுத்த வன்றனக் கொருநாள் சொல்லுசூ தகமொடா சூசம். (௧௨)

வேறு.

ஓதிய விவன்பி றாவா யுயருமா மறையோ ருக்குக்
கோதிரு விருமூன் றுநுங் குருதிவேன் மன்ன னீன்ற
வேதிலா வணிகர்க் கீரைந் தென்றுநா ளளவு முண்டாம்
பேதியா நூச னீன்ற பின்னவர்க் கிராறு நாளே. (கங)

ஓதுவிக் கிடுவோர்க் கோர்நா ளுற்றிடு ஞாதி யல்லாற்
பேதமுற் றிடுவோ ரில்லிற் பிறங்குசூ தகமா டம்பிற்
கோதிலா னருத்தி லன்றேர்க் குற்றசூ தகந்தான் கொள்ளு
மோதிலான் மரிக்கி லன்றேற் கிமத்துக் கடன்க ளாற்றி. (கச)

மரித்தவன் மனைக்க ணுன்னனில் வழங்குமா சௌச மன்றேர்க்
குரித்தெது மளவு முண்டு தன்மனைக் கண்ணுற் றுண்டாற்
பொருத்துமா சௌச மூன்று நாளொடும் போகு ஞாதி
தெரித்தவேழ் தலைமு றைக்குச் சூதகா சௌசந் தேரும். (கரு)

தலைமுறை யேழுக் கப்பாற் சாற்றிய பதின்மூன் மட்டு
மலைவில்சூ தகமான் மூன்று மவனைச்சோ தகரா மென்பர்
நிலையிலா வறுத னுக்கு நிகழ்த்துறு கரும மாற்றி
னுலைவினீ ராடத் தீரு மொத்தமா தாவர்க் கத்தே. (கசு)

இறந்தனோர் தமக்கு மூன்று நாளென வியம்புங் கூலி
நிறைந்திட வாங்கித் தத்தஞ் சூழ்ந்தினி னிகழு மேத்
தறைந்திடு கரும மாற்றி னுறுமவர்க் குளவா சௌசந்
திறந்தமேற் சாதிக் காற்றிற் செத்தவர்க் குளதன் றாமால். (கஎ)

இருந்தவே ழேழோர்க் காற்றி னவர்களா சௌசந் தேரும்
பொருந்துமோர் மறையோன் பொன்றி னவன்பின்னர்ப் போனோர் மூழ்கி
யருந்துவ மறையோ ராகின் மூவர்தீ ராடத் தீரும்
வருந்திறன் மன்னர் பொன்றிற் பின்னர்ப்போ மறையோர்க் கோர்நாள். ()

வணிகர்சூத் திரர்கள் பொன்றிற் பின்செலு மறையோ ருக்குக்
கணிதரு மிரண்டு மூன்று நாளுமங் கடாற் றமூன்
னணிமுடி யரசர் மாய்க விவ்வயி னுறுமே ரோர்நாள்
பணியுறு பின்றே னில்லிற் படிமூழ்த் திடமா சௌசம். (ககூ)

சமத்தி யாற்று முன்னர் சிறையவர் வணிக ரில்லி
ரேமத்தி மறையோர் சொல்லி னேர்பொழு தமையும் பின்னோர்
தாமத்தி யாற்றும் பின்னர்ச் சார்ந்திடு மறையோர்க் கோர்நாள்
வேமத்தி மறையோ ரிற்போம் வேந்தரா தியர்மூழ் கப்போம். (உ0)

இச்சையாற் சூத கத்தோ ரில்லிடத் துண்டா ருக்கு
விச்சய மாகச் செத்தோன் சூதக நிகழு மில்லான்
றச்சமொன் றென்று துன்னிற் றுய்க்குநா ளளவு முண்டாய்
விச்சைகொள் சாந்தி செய்யின் மேவுமா சௌசந் தீரும். (உக)

மகம்புரி மறையோர்க் கந்த வோமத்தீ மரிக்கி னாட்ட
நிகழ்ந்தநாண் முதலா சூச நின்றவர்க் கெந்தத் தீயும்
பகர்ந்தன ரன்னோர் செத்த நாண்முதற் படரா சூசம்
புகுந்திடு மென்றே யோர்நான் மறைகளும் புகலு மாலோ. (உஉ)

மறையவர் வேட்க வந்த மன்னவர் வணிகர் பின்னோ
ரிறைவனைப் பயந்த மைந்த ரிடுதலா காது பிண்ட
மறையுமுத் தலைமு றைக்கு மணிமுடி சூட்டு மன்னர்
முறைமகம் புரிந்தோர் சிவன் முத்தர்நீர் மூழ்கத் தீரும். (உங)

வேள்விகல் யாண மிக்க திருவிழா விதியிற் செய்வோ
ராழ்தரு புனலின் மூழ்க வகலும்பஞ் சத்தின் மாய்ந்தோர்
கூழ்புனன் மூழ்கத் தீரு முறுமக வின்றே யில்லா
டாழ்வில்ல் லின்றேல் வீந்தோன் றன்னொடும் பிறந்தோர் செய்க. (உச)

உடற்பிறப் பின்றேன் ஞாதி யுடுத்திடு மீரத் தோடே
கொடுத்திடப் பிண்ட நீர்தீ யிடிபடை குலவு பாந்த
ளடுத்திடு மரச ராலே யழிந்தவ ராவுக் காகத்
தொடுத்திடு மறையோர்க் காகத் துஞ்சினோர்க் கிலையா சூசம். (உரு)

துறவிவா னப்பி ரத்தன் சொல்லிய பிரம சாரிக்
கறையுமா சூச மில்லை யறிவொடு நஞ்சு தின்றோன்
குறைவினீர் வீழ்ந்தோ னென்று கொண்டுயிர் வீழ்ந்தோர்க் கெல்லா
முறையிற்றீக் கரும மாதிமுடித்திட லாகா தன்றே. (உசா)

மாய்ந்தநா ளல்வர்க் கூட்ட மற்றைநாண் மயிர்க ளைந்தே
யேய்ந்திடு மிடுகா டாற்றி யியன்றவர்க் கன்ன மூட்ட
வாய்ந்தமூன் றைந்தே ழொன்பா னாகிய தினத்தின் முந்நூல்
வேய்ந்திடு மறையோ ரொற்றைப் படவரித் தூட்ட வேண்டும். (உஎ)

கருமத்துக் குரியோர் பிண்டங் கருதிய வுதக தானம்
பருவத்திற் செய்யி னன்னோர் வழிப்பசி தாக மாற்றும்
தருமத்தின் புதல்வ ரில்லா டன்கிளை ஞாதி வர்க்கத்
தரிமைப்பேர் செய்வ ரொன்றே பார்த்தத ருறுவார் நித்தம். (உஅ)

இப்படி யியற்றி னோர்தங் குலமபி விருத்தி யெய்து
முப்புரி நூலோர் மன்னர் வணிகர்சூத் திரர்க்கு முன்னரு
செப்புநாள் பதினொன் றோடு திகழ்பதின் மூன்றீ ரொட்டுத்
தப்பிலா முப்பத் தொன்றாய்ச் சாற்றுமா சூசந் தீர்நாள். (உகூ)

அத்தொகை மறையோர்க் கன்ன மளித்தன்று வகைப்பேர் செய்கை
வைத்தவே ளாள ராமம் வழங்கலா மிரண்டா நாளி
னித்திறத் தேகோ திட்ட மியற்றிலா வாக னங்கூர்
முத்தியின் விசுவ தேவ வாணந்தீ முறைமை மாற்றி. (௩0)

ஒருபுல் லுப் பவித்தி ரத்தோ டருக்கியம் பிண்ட மொன்று
வருமுறை செய்தே யெண்ணீர் வழங்குக மாதந் தோறும்
பொருவின்மை சிகத்தப் பாது போற்றிய தினத்தோர் தேவ
னருமனைக் கிழத்தி யோடு மைங்கரித் தியன்ற வெல்லாம். (௧௧)

கொடுத்துதற் கட்டின் மெய்ம்மை குலவிய புருடா கார
மெடுத்தபொற் பதுமை யோடு மீத்துபின் னிட்ட மொன்றை
விடுத்திடச் சூலஞ் சார்த்திக் கபிலையை விருப்பி னீக
வடுத்ததோ ரான்று மட்டு மித்தமோ ரத்த னற்கே (௧௨)

அனைத்தொடு பன்னி ராமா மமைத்தவர்க் கன்பா லூட்டிப்
புணர்த்துட மொன்றி னேறு மக்கணை பொருந்த கவிக்
கினைப்புனை னைந்தோ டாற்றிச் செய்யதோ ரான்று சென்று
வினைத்தொடு சேர்ச பிண்டீ கரணமங் கியற்ற வேண்டும். (௧௩)

அன்னது முடிந்த பின்னர்ப் பிரேதருஉ மமைந்தோன் சொல்லுங்
குன்னரும் பிதிர்க்க ளோடுங் கூடியே விருத்தி யோதி
மன்னிய சிராத்தத் தாங்கப் பூசிக்கப் படுவன் வாகா
யின்னனை தான்ச பிண்டீ கரணத்தை யியற்றும் போதில். (௧௪)

தேவரைப் பிதிரை முன்னஞ் சொற்றிறம் வரித்துச் செந்தே
ஹுவரு மறைதோமன் றன்னை வரித்தருக் கியமளி தித்த
தாவரு மூன்று மல்லாற் பிரேதத்துந் தனியொன் றேத்திப்
பூவுறு மன்றே ரார்க்கியம் தனித்தனி பொருந்திப் போற்றி. (௧௫)

பிதிரது மதியைப் பெற்றுப் பிரேதன்ற னருக்கியத்தை
மதியொடு மூன்றிற் கூட்டி வருபிண்டப் பிரதா னத்தால்
கதிபெற வன்னப் பையத் தனித்திட மூன்றே டொன்றை
விதியருக் கியமீர் பிண்ட மேவிடம் வரித்துக் கூட்டி. (௧௬)

தக்கணை முதல வித்து தான்செய்யிற் பிதிர்க்க ளோடு
மொக்கவுன் படைப்பி சேர வுழுவனைக் கினிக வாத்தா
பிக்குறு மமூத காலா வானுறப் படுத்து விளங்கு வான்றேத்
தெக்குதாய்ச் சேர்ச பிண்டீ கரணத்தின் பின்பு தோன்றி. (௧௭)

பிண்டமோ டுதக தானம் பிறங்கிடச் செய்யார் யாருங்
கண்டிடு பிண்டந் தன்னை விரவிய பிதிர்க்கே யீவ
ருண்டிட வியாச பிண்டீ கரணமங் கொழிந்த பின்னர்க்
கொண்டிடு கிரணை மாதப் பிறப்பமா வாசை கூறும். (௧௮)

பிதிர்த்திதி மதனின் முன்சொல் பிரேதன்பே ருரைத்தி டாமல்
மதிபெறு பிதிரூ வர்க்கும் வழங்குக பிண்டந் தன்னைக்
கதிபெறச் செய்ய பிண்டீ கரணமுன் மாதி யங்கள்
விதிமுறை யேயோ திட்ட பொருவன்றுன் வரிக்க வேண்டும். (௧௯)

மாசிய நிமித்தற் கல்லால் வருபிதிர்த் தேவர்க் கூட்டிற்
பேசிய தந்தை தாயைப் பின்னவர் மூத்தோர் தம்மை
யேசறக் கொன்ற தோடத் தெய்துவன் பிரேத னுக்குத்
தூசறுவருட மட்டுஞ் சொல்பசி தாகந் தீர. (௬௦)

பிண்டமோ டுதக தானம் பிழையறச் செய்யான் கோத்திரந்
தண்டலி லுசை மெய்து மாதலாற் சார்பி ரேத
னண்டுறா தியிலொ ருத்த னயினும் பிதிர்த்துவ மெய்தி
யுண்டிடும் பொருட்டுப் பிண்டம் புனலொடு முதவ வேண்டும். (௬௧)

இன்னண மறைகள் யாவு மியம்பிடும் யாவ னேனுந்
தன்னுளப் பகையெண் ணாது தன்குலத் துதித்து ளோர்க்கு
நன்னெறி யுதக பிண்ட நல்கிடி னசுவ மேதப்
பன்னரும் பலத்தைச் சேர்வ ரென்றனர் பண்பின் மிக்கோர். (௬௨)

ஆமத்திற் சிராத்தந் தானும் பிண்டமா மத்திற் செய்தே
யோமத்தீக் குறையா மத்தா னுஞற்றுக வுலகங் கூறுங்
காமுற்றுச் செய்ச பிண்டீ கரணத்தி னிமித்த பிண்டந்
தோமற்ற பிதிர்க்கள் பிண்ட மாமத்திற் றுலங்க வைத்தே. (௬௩)

வைத்திடு பிண்டங் கூட்டி மேற்சலம் வார்க்கும் போதி
லுத்தமத் தந்தை யாதி மூவர்க்கு முதகம் வார்க்க
வித்தக நாலா வானுக் கிடுபிண்டம் விதியே யில்லை
யித்தகை நாலா வான்றொட் டியம்பிடு மூவர்க் கம்மா. (௬௪)

விருப்புறு பிண்டம் வைத்த கரத்தைமெய்ப் பிண்டத் தின்கீழ்த்
தருப்பையிற் றடவ வந்தத் தன்மையாற் றயவு கூர்வா
ருரைத்திடு மறுவர் பிண்ட முதவுவோ னெழுவர்க் கீண்டுப்
பெருக்கிசை தருச பிண்ட ரெனப்பெயர் பிறங்கு மன்றே. (௬௫)

இன்னவை யுயர்ச பிண்டீ கரணத்தி னியற்கை தேர்ந்தே
பொன்னிற மிலங்கு மாயன் மச்சமாய்ப் புகன்ற வெல்லா
நன்னெறி மகங்க ளாற்றி நைமிசா ரணிய நண்ணுந்
தொன்மைசார் முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னன். (௬௬)

பதினெட்டாவது

சபிண்டீகரண சூதகாசூச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௧௪.

பத்தோன்பதாவது

சிராத்தானுகமன அத்தியாயம்.

அவ்விய கவ்வி யங்க ளவித்திடுமாறு சொற்றீர்
கவ்வவி லோமந் தானுஞ் சாற்றுநான் மறையோர்க் கிவ்வு
மெய்வகை பிதிர்க்கட் கெய்து மியம்புவீ ரென்று கேட்குஞ்
செவ்விய முனிவர்ப் பார்த்துத் தெரிந்தசூ தனுஞ் சொல்லும். (௧)

பிதிர்வகைப் பிதாம கன்றன் பிதாவுருத் திரரே மற்றைக்
கதிபிர பிதாம காந்தக் கதிர்செயா தித்த ராக
விதிதரும் வேதஞ் சுத்தம் விளங்குகோத் திரநா மத்தால்
வதியுமவ் வியகவ் வியத்தை வளாமுன் மறையோர்க் கீயின். (௨)

சொல்பிதிர்க் கதிப ராவை வசுவிசு வாதித்ய ராதி
பல்விதப் பிதிர்க்கட் கெல்லாம் பிரீதியாம் பலைசன் மங்கண்
மல்கிலும் பிதிர்க்க ளுன்னை மந்திரந் தானே யூட்டு
நல்வினைப் பயனுற் றேவ ராயிடி னமுதாய் நண்ணும். (௩)

செய்தகீ வினையாற் றேவர்க் கிடுக்கணே செய்து நித்தம்
கைதவ மாற்றிப் பொல்லாக் கருமமே யாற்றி நாளும்
பொய்தவி ராது செய்யு மசுரரோற் புசிக்க வன்னோர்க்
கெய்துமாற் போக மாகி யியற்றிய சிராத்தந் தானே. (௪)

நல்வினைப் பயனு மீசற் குவர்த்தகற் கவ்வி யம்பால்
வல்விதி னூட்ட கல்லும் வளம்பெறு மேசனு வாகச்
சொல்லுறுஞ் சனனத் துற்றுத் துயமேகம் புசிப்புக் கான
புல்லுமைக் கோது மாகும் பொருந்துமாற் செய்சிராத்தம். (௫)

வயமோர் வினையாற் கான விடத்தொடு மிமைத்து வீழப்
பாயமோர் பணைத்தி ருந்து வையமா யாகத் தோன்றின்
வாயுவா கார மான விளக்கத்தா லரவை முன்னைப்
போயுறும் பத்தி போலப் போற்றிய சிராத்தந் தானே. (௬)

முதுதவப் பெருமை யாளு மொழிபிதிர் மாதா மற்றோர்
தொதுமவர் புனிவி யக்கா ராயிடி னுன்னை யோர்க்குக்
கதுமெனப் புசிக்க வொய்துங் களிப்புறு சுவையின் மிக்கா
மதுவெனப் பொருந்து நாளும் வழங்கிய சிராத்தந் தானே. (௭)

வசையுறு தீமை செய்கோன் மானிடர்க் கிடுக்கண் செய்யும்
இசையுறு மாக்க ளுவிர் செனித்திடிற் புசிக்க நான்று
மிசையுமா கார மாகி யிமைத்துமே பொருந்து கின்ற
தசைமென வனுரு மிச்சோன் றன்புரி சிராத்தந் தானே. (௮)

ஆயையே யெனினும் பெற்ற வத்தனே யெனினு மற்றோர்
தூயையே யெனினும் பொல்லாத் தொழிலுறு கருமத் தாலே
தீயைநேர் செய்ய குஞ்சி திகழ்தயித் தியராய்த் தோன்றின்
மாயையாய்ப் புசிக்க வெய்தும் வழங்கிய சிராத்தந் தானே. (௯)

பொருதிரைக் கடல்சூழ் பூமி தனிற்புகல் பவங்க ளாற்றில்
வருதிறை சீரா வுண்ண வரியதா வழங்கு பேயாய்க்
கருதிய வுருவிற் றோன்றிக் கலங்கிடுங் காலை யுண்ணக்
குருதியாய் நணுகு நன்காய்க் கொடுத்திடு சிராத்தந் தானே. (௧௦)

ஈனமில் தந்தை மாத ரிருவர்தங் குலத்தி லுள்ளோ
ரூனமின் முன்னோர் பின்னோ ருவப்புறு முரிமை யோர்கண்
மானிட ராகத் தோன்றின் மற்றவர் புசிப்புக் கான
தானிய மாக வெய்துந் தயவுளோன் செய்சி ராத்தம். (௧௧)

எக்கரு மங்கள் செய்தோ ராயினு மிரண்டாஞ் சன்ம
மக்கரு மத்திற் றக்க தாகவே சனிப்ப ரன்றே
ரொக்கவுண் டிடுமூ ணாக வொருங்குறப் பொருந்திச் சேருந்
தொக்கநன் மரபி லுள்ளோன் றூய்மையாய்ச் செய்சி ராத்தம். (௧௨)

ஆயிரங் கோடி கோக்க ளமர்ந்திடுங் கிடையிற் காப்போன்
மேயகன் றொன்றை விட்டான் மேவுதன் றுயைத் தேடிப்
போய்முலை யுண்ணு மாபோற் புகன்றகோத் திரநா மத்தா
லோய்விலா வவ்விய கவ்ய முரியவாச் சேரு மாதோ. (௧௩)

பலவிதஞ் சிரார்த்தஞ் செய்வோர்க் குறல்புட்பம் பலனி ரண்டா
நிலவுநல் வனிதை போக நெருங்கிய செல்வங் காந்தி
யலகிலாப் புசிப்புச் சத்தி யருள்பெறு தான சத்தி
குலவிய வழகா ரோக்கியம் புட்பத்தின் கூறென் றுமால். (௧௪)

பிரமத்தைத் தேர்தன் மக்கட் பேறுயு டன்மம் வித்தை
யொருமைப்பே றின்பஞ் சொர்க்க முரைத்திடும் பரத்தின் கூறு
மிருமைப்பே றளிப்ப ரிவ்வா றிசைத்திடும் பிதிர்க டாமே
தருமக்கோ சிகன்றன் மைந்தர்க் காற்றிய சிராத்தஞ் செய்தே. (௧௫)

ஐந்துறு சனனந் தன்னில் வைகுந்த மடைந்தா ரென்றே
முந்திய மனுவின் முன்னர் முகுந்தனன் றுரைத்த வாறே
யிந்தியக் குறும்பு செற்ற வெழின்முனி வரர்க்குச் சூதன்
புந்திகூர்ந் துரைத்தா னன்னோர் வியந்துமெய் புளகித் தாரால். (௧௬)

பத்தொன்பதாவது

சிராத்தானுகமன அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௯௦.

இருபதாவது

திதிமான்மியத்தி லெறும்புச் செய்கை

அத்தியாயம்.

திரையெறி கடல்சூழ் வைப்பிற் சிறந்திடு சிராத்தஞ் செய்தே
புரையறு மோட்சத் துற்றா ரென்றுநீர் புகன்றீ ரீது
வரைவிலாச் சிறியேங் கேட்க வகுத்துரைத் திடுதியென்ன
வுரைபெறு முனிவர் சொல்லச் சூதனன் றுரைப்ப தானான். (க)

சொல்குருக் கேத்தி ரத்திற் கவுசிகன் சுதாகன் ஞானம்
வல்லமெய்ச் சூயன் மிக்க குரோதனன் வாக்கு ருட்ட
னல்லவீஞ் சிறனே தப்பில் கவியொடு பிசின னாளும்
வெல்பிதிர் வர்த்தி யேழ்பேர் தம்பிதா வீய வன்னோர் (உ)

கற்கர்மா ணுக்க ராய காலத்துச் சாம மெய்தப்
பொற்புறு கன்று மேய்க்கப் புகன்றனர் கற்க ரன்னோர்
பற்பல புசித்து மாற்றாப் பசித்தழ லுதரம் பற்ற
நற்பசு வதனைக் கொன்று புசித்திட நாடு ஞான்று (ந)

பிதிர்வர்த்தி யென்போ னந்தப் பசுவினைப் பிதிர்க்கட் கூட்டிற்
கதிபெற்றுய்ந் திடலா மென்ன வெழுவருங் கருத்தொன் றாகி
யதிபுத னனுச நாமப் பிதிர்வர்த்தி பாக மாக்க
விதிபற்றி யிருவர் தேவர் விளங்கிய பிதிர்க்கண் மூவர். (ச)

ஒருத்தனங் கதிதி மற்ற வொருத்தனே கர்த்தா வாக
வருத்தமா சிராத்தந் தன்னை மறைமுறை நெறிவ ழாது
வரித்தவர் தம்மைத் தானந் திருத்திமந் திரத்தி னோடுங்
கருத்துறப் பிதிர்கட் கீந்து கற்கர்முன் னெய்திச் சொல்வான். (ரு)

ஆவினைக் கொன்று தின்ற வடர்புலிக் கன்றீ தென்றார்
தாவிய கொடூர கன்ம மென்பதைச் சற்றெண் ணுமே
தீவினை புரிந்து போற்றும் வைதிகச் சிராத்தஞ் செய்துக்
கோவினைப் புசித்தோ ராங்கண் சிலதினங் குலவி வீந்தார். (சு)

வீந்தவ ரறிவாய்த் தாச புரத்தினில் வேட ராகி
வாய்ந்திடப் பிறந்து ஞானப் பிதிர்ப்பத்தி பண்ணி வாணு
ளோய்ந்துகா ளாஞ்ச னத்தின் மிருகமா யுதித்து நீதி
யாய்ந்துபல் காலம் போக்கி யாயுளங் கழிந்த பின்னர் (எ)

மருப்பொலி தருவி னீழல் விண்ணவர் வந்து லாவுந்
திருப்பொலி கமலம் பூத்த மானச சரசிற் சன்ம
முருப்பொலி சக்கர வாக மாகவே யுதித்தார் நாமம்
விருப்புறு சுமனன் மிக்க குமுதனவ் வசுவே ஞாதா. (அ)

சித்திர தரிசி மிக்க சுதரிசி சீர்பெற் றோங்கு
மித்தகை யெழுவர் தம்மில் ஞானத்தி னிறுதி கண்டு
வித்தகம் பெற்றோர் நால்வர் விளங்கும்யோ கத்தை விட்டுப்
பித்தொடு தவறி னோர்கண் மூவராங் கெழுவர் தாமும் (௯)

வளம்பெறு பாஞ்சா லத்தின் மன்னவ னவிப்பி ராசன்
தளம்பெறு சேனை மிக்க தனங்கனத் தனத்தா ரோடும்
விளங்கிய சோலை மேவி விலாசமா யுலாவும் போது
களங்கமில் சக்கர வாகம் பிதிர்வர்த்தி யவ்ணைக் கண்டே (க0)

இப்படி யிருக்க வேண்டு மென்மனத் தாசை யுற்றா
னப்பின்மந் திரிபா லாக்கண் டுயிரு வர்கண்மா லுற்றார்
மெய்ப்பிதிர் வர்த்தி யந்த விப்பிரா சன்சே யாகித்
தப்பில்சீர்ப் பிரம தத்த னெனப்பெயர் தரித்திட் டானால். (கக)

மந்திரி யிடத்துக் கந்த ரீகன்சு கால வன்னென்
றிந்தநா மங்கள் பெற்றங் கிருவர்க ளுதித்தார் முன்னாள்
பிந்தலி னுணர்ச்சி ஞானப் பிதிர்வர்த்தி பிதிர்க்கண் மீது
சிந்தைவைத் தனுகூ லஞ்செய் சிராத்தத்தின் பலத்தி னாலே (க௨)

பெருகிய வனங்கள் சேர்காம் பிலியநன் னகரந் தன்னின்
மருவிய சுடர்நி லாக்கான் மணிமுடி சூடி நீதித்
தருமசாத் திரமும் யோக சத்தியுஞ் சகலான் மாக்க
ளிருமனக் கருத்தை யோரு முணர்வொடு மிருக்கு ஞான்று (க௩)

முன்னுறு கபிலை தானு முடித்துயர் பிதிர்க்கட் கூட்ட
மன்னிய வுபயோ கத்தாற் றேவசின் மடந்தை யாகி
நன்னலஞ் சிறக்க வேசன் னிதியெனு நாமம் பெற்றுத்
தன்னுளப் பிரமந் தன்னை யறியுஞா னத்த ளாகி (க௪)

பிறங்குசன் னிதியா மாதை மணந்தனன் பிரம தத்த
னறங்கெடா தவளொ டாங்க ணரசுசெய் திருக்கு ஞான்று
நிறங்கிளர் சோலை வாயி னேசமா யுலாவும் போதி
லெறும்பிரண் டாணும் பெண்ணும் புலவியோ டியம்பக் கேட்டான். (க௫)

கண்டிடு மெறும்பிற் பெண்ணா மெறும்பினைக் கணவ னோக்கி
யொண்டொடி முகமுங் கண்ணுஞ் சகனமு மொசிநு சுப்பு
மண்டல முகத்தின் மந்த காசமு மண்ணிற் பெண்ணிற்
கொண்டிடு மழகி னின்போ லெவருளார் கூறுங் காலை. (க௬)

நீரினா டும்போதி னீயுநீ ராடி யானா
னாரினி தானு முண்டி யருந்துவை யகன்ற போதிற்
சோருவை யான்சி னத்திற் றுணுக்கெனத் துடிப்பை யெண்க
னாரியாய் வருங்கல் யாணி கோபந்தாழ் நயந்து நீயே. (க௭)

சித்திர தரிசி மிக்க சுதரிசி சீர்பெற் றோங்கு
மித்தகை யெழுவர் தம்மில் ஞானத்தி னிறுதி கண்டு
வித்தகம் பெற்றோர் நால்வர் விளங்கும்யோ கத்தை விட்டுப்
பித்தொடு தவறி னோர்கண் மூவராங் கெழுவர் தாமும் (௯)

வளம்பெறு பாஞ்சா லத்தின் மன்னவ னவிப்பி ராசன்
தளம்பெறு சேனை மிக்க தனங்கனத் தனத்தா ரோடும்
விளங்கிய சோலை மேவி விலாசமா யுலாவும் போது
களங்கமில் சக்கர வாகம் பிதிர்வர்த்தி யவ்வைக் கண்டே (௧0)

இப்படி யிருக்க வேண்டு மென்மனத் தாசை யுற்று
னெப்பின்மந் திரிபா லாக்கண் டியரிரு வர்கண்மா லுற்றார்
மெய்ப்பிதிர் வர்த்தி யந்த விப்பிரா சன்சே யாகித்
தப்பில்சீர்ப் பிரம தத்த னெனப்பெயர் தரித்திட் டானால். (௧௧)

மந்திரி யிடத்துக் கந்த ரீகன்சு கால வன்னென்
றிந்தநா மங்கள் பெற்றங் கிருவர்க ளுதித்தார் முன்னாள்
பிந்தலி னுணர்ச்சி ஞானப் பிதிர்வர்த்தி பிதிர்க்கண் மீது
சிந்தைவைத் தனுகூ லஞ்செய் சிராத்தத்தின் பலத்தி னாலே (௧௨)

பெருகிய வனங்கள் சேர்காம் பிலியநன் னகரந் தன்னின்
மருவிய சுடர்நி லாக்கான் மணிமுடி சூடி நீதித்
தருமசாத் திரமும் யோக சத்தியுஞ் சகலான் மாக்க
ளிருமனக் கருத்தை யோரு முணர்வொடு மிருக்கு நான்று (௧௩)

முன்னுறு கபிலை தானு முடித்துயர் பிதிர்க்கட் கூட்ட
மன்னிய வுபயோ கத்தாற் றேவசின் மடந்தை யாகி
நன்னலஞ் சிறக்க வேசன் னிதியெனு நாமம் பெற்றுத்
தன்னுளப் பிரமந் தன்னை யறியுஞா னத்த ளாகி (௧௪)

பிறங்குசன் னிதியா மாதை மணந்தனன் பிரம தத்த
னறங்கெடா தவளொ டாங்க ணரசுசெய் திருக்கு நான்று
நிறங்கிளர் சோலை வாயி னேசமா யுலாவும் போதி
லெறும்பிரண் டாணும் பெண்ணும் புலவியோ டியம்பக் கேட்டான். (௧௫)

கண்டிடு மெறும்பிற் பெண்ணு மெறும்பினைக் கணவ னோக்கி
யொண்டொடி முகமுங் கண்ணுஞ் சகனமு மொசிநு சுப்பு
மண்டல முகத்தின் மந்த காசமு மண்ணிற் பெண்ணிற்
கொண்டிடு மழகி னின்போ லெவருளார் கூறுங் காலை. (௧௬)

நீரினா டும்போதி னீயுநீ ராடி யானு
னரினி தானு முண்டி யருந்துவை யகன்ற போதிற்
சோருவை யான்சி னத்திற் றுணுக்கெனத் துடிப்பை யெங்க
ளரியாய் வருங்கல் யாணி கோபந்தாழ் நயந்து நீயே. (௧௭)

என்றலுந் தந்தை மக்கண் முகத்தினை நோக்கி யெம்மை
யொன்றுறக் காத்தன் மிக்காந் தவமென வுறுமன் னோர்க
ணின்றுமுற் சனனத் துற்ற தந்திரத் தொடர்ச்சி யாவு
நன்றிகூர் கிரந்த மொன்றை நவின்றுதந் தாதைக் கீந்தே. (௪)

இக்கவி தன்னை யிந்நாட் டரசன்முன் னியம்பு வீரே
லொக்கநல் குரவு தீர வுதவுவன் வேண்டுஞ் செல்வந்
தக்கது தவமே மிக்குத் தந்தைநீ யருள்வா யென்று
தொக்கவர் வணங்கிச் சென்று மானச சரசிற் சூழ்ந்தார். (௫)

சிறந்தது நிற்கப் பாஞ்சா லத்துவிப் பிராசன் சேயாய்
நிறந்தரு மனுகன் மிக்க மகப்பெற நெடுமாற் போற்றி
யறந்தரு தவத்தை யாற்றி யம்புவி யானை யாதி
குறும்பொறி யெறும்பீ றேதுங் குரலறி குமரற் பெற்றான். (௬)

பெற்றவக் குமர னாமம் பெரும்புகழ்ப் பிரம தத்தன்
சுற்றுறு தரணி காக்கு மரசெனத் துலங்கு நாளி
லுற்றசன் னிதியென் றோது மனைவிதன் னுடன்கா வுற்றுச்
சிற்றெறும் பியம்பல் கேட்டுச் சிரித்தலு மயர்த்துத் தேவி (௭)

வறிதுநீ நகைத்த வாறின் வகையெனக் குரைத்தி யென்றாள்
செறிகழ லரசன் றானுஞ் சிற்றெறும் பியம்பல் கேட்டு
முறுவல்யான் செய்தே னென்ன ரூபக மொழிந்தி டாயே
லிறுதிதன் னுயிர்க்கின் றென்ன மயங்கியங் கேங்கிப் பின்னர் (௮)

எண்ணிய பிரம தத்தன் மாயனைப் போற்றி யேழ்நாட்
கண்ணுறும் போது காணுங் கனவினிற் கண்ண னுற்று
மண்ணுறழ் முழவுத் தோளாய் மயங்குறன் மறையோ னானை
யண்ணுவ னவன்சொற் கேட்கிற் றெளியுநின் னறிவி லென்றான். (௯)

ஆங்குறு தவத்தி னிட்டை யொழித்ததி காலத் தாலே
யோங்கமைச் சர்களில் லாள்சே யுடன்வெளி வந்து பார்க்கத்
தாங்குகை யேட்டிற் பாட்டுக் கொண்டுசு தரித்தி ரன்றான்
றேங்குமா தரத்தி னெய்தச் சென்றெதிர் வணங்கிச் சொல்வான். (௧௦)

என்றுயர் நீக்கு வாய்நீ யெனலும்வே தியனி சைப்பா
னொன்றும்வே தியர்க ளாகி யுயர்குரு சாங்கா லத்தில்
வென்றிநல் வளஞ்சேர் தாச புரத்தினில் வேட ராய்ப்பி
னன்றறி மிருக மாய்மா னசத்தினி னேமிப் புள்ளாய். (௧௧)

இவ்வகை நான்கு சன்ம மெடுத்தபின் மனித ரானோங்
கவ்வையின் மறந்தா யென்னுங் கவிதையெம் புதல்வ ரீந்தார்
தவ்வலி லறிவா யென்னத் தன்மனை யமைச்ச ரோடு
மவ்வகைச் சனனத் துற்றோர் தாங்களென் றறிந்து கொண்டே (௧௨)

மறையவன் றனக்கு வேண்டும் பொருளெலாம் வழங்கிப் பூமிக்
கிறையென விசுவ சேன னெனும்புதல் வனையி ருத்தித்
துறுமிரு வினைக டீர்த்துத் துறவியிற் சென்ற நால்வ
ருறையிடம் பிரம·தத்த னுடன்செல வொருப்பட் டானல். (௧௩)

இருவர்மந் திரிமா ருக்குட் சுகாலவ னென்னும் பேரோன்
மருவிய புகழ்ப்பாஞ் சால மந்திரி யென்று பேராய்த்
தருமசாத் திரங்கள் வல்லான் காமசாத் திரத்தைச் செய்தோன்
றிருவுறை கந்த ரீகன் வயித்திய நூலைச் செய்தோன். (௧௪)

இப்படிப் பெயர்பெற் றோருங்கு மந்திரி யிருவ ரோடு
மெய்ப்புவி வேந்து மாது மானச சரசின் மேவி
யொப்பிலந் நால்வ ரோடங் குற்றபி னுலக நீதி
தப்பின னமைச்சி ராத்தங் காத்தது சாற்றற் பாற்றோ. (௧௫)

என்றுவேந் திசைத்த போதிற் சன்னிதி யினிது சொல்வாள்
வன்றிற லரவோ யிந்த மகிமையை யறிய வந்த
தன்றுநீர் நகைத்த வண்ணந் தன்னையா னயந்து கேட்ட
நன்றியை யுணரீ ரென்ன நங்கையை வாழ்த்தி னானல். (௧௬)

மாதுட னெண்மர் தாமு மானச சரசில் வைகி
யோதிய யோகந் தேரு முணர்வொடுந் தவங்க ளாற்றிப்
பேதியா மனத்தர் தங்கள் பிரமரந் தரத்தாற் சீவன்
சோதிபெற் றழிவின் மாயன் றுறக்கத்திற் றுன்னி னரால். (௧௭)

இன்னணம் பிரம தத்தன் மகிமையை யாவ ரேனு
நன்னலம் பெறவே கற்போர் நவையறப் படிப்போர் வேள்வி
யுன்னுதொன் மறையோர் வாக்காற் கேட்பவ ருலப்பில் கோடி
மன்னிய கற்பம் வேத னுலகினில் வாழ்வ ரன்றே. (௧௮)

மனத்தினைப் பரத்தி னன்ற வைத்துமா தவங்கள் செய்விற்
பனத்துயர் முனிவர் கேட்பப் பருப்பத ராச னீன்ற
வனத்தினை யொருபால் வைத்த வமுதினை யகத்துட் கொண்டே
சினத்தினை யகற்றுஞ் சூத மாமுனி செப்பி னானல். (௧௯)

இருபத்தோன்றவது

பிதிர்மகிமை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௬௬௯.

இருபத்திரண்டாவது

தீர்த்த சிரார்த்தவிதி அத்தியாயம்.

சீர்பெறு சிராத்தஞ் செய்வோர் செப்புநன் முகூர்த்தந் தானு
மேர்பெறு சிராத்தஞ் செய்தற் கிசையுநற் றீர்த்தந் தானு
நீர்தெரிந் துரைப்பி ரென்று முனிவரர் நிகழ்த்த லோடு
மாரமு தென்னச் சூத மாமுனி யறைகு வானால். (க)

தருபகன் முச்சா மத்துச் சாரப ராண மீண்டு
மருவித்து ரோக ணப்பேர் முகூர்த்தத்தெவ் வளவீந் தாலும்
வருமுயர் பிதிர்க்கட் கொன்றட் சயமென மன்னு மன்னோர்
பெருகுமன் புற்ற தீர்த்த மகிமையைப் பேசு கேமால். (உ)

இவ்வுல கிற்பி திர்க்கட் கினியது கயையாந் தீர்த்தந்
தவ்வலில் புனித நல்குஞ் சானித்திய விதியங் காகுங்
கவ்விய மருந்து மிக்க பிதிர்க்கள்கா மியத்தை வேண்டிச்
செவ்விதாங் கோத்தி ரத்திற் புத்திரர் செனிக்க நேர்வார். (ங)

தங்கணன் மரபி னுற்ற தனையரி னொருவ ரேனும்
பங்கமில் கயையைச் சேர்ந்து பார்புகழ் சிராத்த மெட்கொண்
டங்கையிற் றருப்ப ணாதி யசுவமே தங்க ளாற்றி
மங்குனே ரிடபந் தன்னை விடுத்திடின் வாழ்வோ மென்பார் (ச)

அன்னநற் கயைநேர் வார ணாசியிற் புத்தி முத்தி
மன்னவி முத்த கேத்திரம் பிதிர்க்கட்கு மகிழ்ச்சி நல்கு
மின்னவை தமக்கொப் பான வெழில்விம லேச தீர்த்தந்
துன்னிய பிரயா கைப்பேர் துலங்குமோர் சுத்த தீர்த்தம். (ரு)

விரும்புகா மியமு முத்தி வீட்டையுங் கொடுக்கு மந்தப்
பெருந்தலந் தான்பிர யாகை மாதவ னெனும் பேர்ப் பத்து
னரும்பணி கூர வாள்வா ணுங்கரி துயில்வ னன்மை
பொருந்து பத் தசுவ மேத மென்றொரு புனித தீர்த்தம். (சா)

நந்தைமா லினிதை மாயா புரிமித்திர பதநற் கீர்த்தி
தந்தகே தாரங் கங்கா சாகர சங்க மந்தான்
முந்துநற் பிரம வோடை மொழிசத்த துருவர் மாற்றி
யந்தமாஞ் சலில தீர்த்த மமலமா நைமி சந்தான். (எ)

கோமதி கங்கை யொன்றாய்க் கூடல்காஞ் சனத்து வார
மேமுறு கிருத மிக்கு மதிகங்கை யமுனு சங்க
நாமநீர்க் கங்கை சேருஞ் சரயுவா வதிநற் காளி
காமுறு யமுனை தேவி கைசந்திர பாகை தானே. (அ)

தேர்ந்தனே னுமதி மிக்க திருடத்து வதிசீர் யவ்வை
வார்ந்தமா தேரய கேத்திர வதிசம்பு நதியின் மன்னுஞ்
சார்ந்தசீர் நீல கண்டம் பத்திர சாக நீடு
சேர்ந்தமா னசமச் சோமை திகழ்மந்தா கினிவி பாசை. (கூ)

சாகவதி பூர்வ மித்திர பதர்வயித் தியநா தந்தா
னுமரிலை வேலிக் காளாஞ் சனத்தொடு வருசொற் பேதம்
பாவசோற் பேதங் கங்கோற் பேதம்பத் திரேசு ராங்கூர்
விராகரு மதைத்த வாரம் விளங்கிய விந்து பாதம். (க0)

உன்னுசோமங் காரம் பொன்னி யுயர்சபி சோத சங்கம்
பன்னிய சண்ட வேகை பகர்மரு கண்ட கந்தீர்
துன்னுசீர்ச் சக்ர தீர்த்தந் துலங்குசோ பேசு ராம்பார்
மன்னுகா யாவ ரோகஞ் சருமனு வதியொ டப்பால். (கக)

கோமதி வருணை யங்க வயிரவங் குலவு கன்னீர்
சேமமா மபிரு தங்கங் கவுரியைங் காளுர் தீர்த்தஞ்
காமுறு சத்தி ரேசங் கவுர்ந்திரைப் பாவ நாசத்
தாமவேத் திராவதி மூலா பாலிகன் னதிக டாமே. (கஉ)

பஞ்சரை பிருது அத்தம் பாவக தீர்த்தம் பான்மை
விஞ்சுத சாரு ஸைப்போர் விளங்கிரா வதியாக் தீர்த்த
மெஞ்சலி லுருத்தி ராய தனஞ்சல சக்க ரோத்து
மஞ்சலக் தாகி நிட்போர் மலைத்தா நதிய யித்திரம். (கங)

ஆனசோர் சர்ப்ப தீர்த்தந் திந்திர னிருதருனி
யூனமக் கொன்ற கோடக் தீர்த்தமென் றுரைப்பர் மேலோர்
தானிக மில்லாச் சம்பு நதியினிற் சனங்கள் யாரும்
வானுறு அமக்கத் தேகும் வழிபிலைக் கான லாமால். (கச)

வக்கயா வாத்தீற் சங்க மஞ்சீரமா போதி பாட
லேக்கலே கார தீர்த்த மயிக்கினி நதிகீர்வேணு
வுத்தமா கான மாருத் திரோதக சலில கன்னீர்
யத்தமாக் குசார்ச்ச னைப்போர் பகர்சத ருத்திரை தானே. (கரு)

மேன்மையாஞ் சுகாரு மைப்போர் விளங்கிய விந்து பாதம்
பான்மையங் கார வாபி கைகோணைக் கம்பன் ஞெரு
மான்மியச் சகவங் காவி கைவார்ய நதிகீர் மல்குக்
கூசயுஞ் சிரேனி பாதஞ் சொர்ணுர சாச யின்னும். (கசு)

அழைத்தபா வாது மிக்க நாமகை கோடிகை தீர்த்தம்
வழுத்துமாம் புகத்தி சேறுஞ் சாகவதி மணிக டிப்போர்
கழித்தெழு புனல முரமலி கன்னிகை நாத பாவை
விழுப்பமாந் தெற்கு வேலை மிக்கசோ கருணை தானே. (கஎ)

நற்கச கன்ன நன்னீர் நறும்புரு டோத்த மஞ்சீ
ருற்பன மேக லக்க ணுரியமே கோத கந்தான்
றற்பரன் மகிழு மண்டோ தரிபம்பை சக்ர கூடஞ்
சொற்றவை நல்குஞ் சொற்பே சுரமரிச் சுனங்க சேந்திரம். (௧௮)

திரிபுர தகனஞ் சித்தே சுரந்திருச் சயிலஞ் சாங்கிர
மரியதோர் நார சிங்க மங்குரே சுரங்கா வேரி
விரிதரு துங்க பத்திரை மேவும்வீ ருதரை வீமே
சுரங்கண்ண வேணி பஞ்ச நதிகோதா விரிநற் றூய. (௧௯)

திரிசந்தி யாதி தீர்த்தந் திரியம்பகஞ் சிரீபன் னிப்பேர்
பரவிய வியாச தீர்த்த மத்தியந்தி மேயப் பான்மை
யுரைசெய்தா ராநதிப்பே ருரோகவ திசிதத் தாரை
யிருமைசேர் பவதீர்த் தப்பா ரிலங்கிய புண்ணிய தீர்த்தம். (௨௦)

மேவிரா மேச மேலா புரமலம் புரம்வி தர்ப்பை
பூவினி லங்கா பூதிப் புரத்தின்மா மத்த கந்தான்
மாவிற லிந்திர தீர்த்த மாமதி தகமா நாதந்
தாவிரும் பிரத்திரி கேச்சு ரம்புருச் சந்திர தீர்த்தம். (௨௧)

நிறைந்தகோ வர்த்த னஞ்சீர் நிகழரிச் சந்திர கேத்திர
மறந்தரு சகத்தி ராக்க மெகாம்புக மிரணி யாட்ச
மறங்கெடப் புனித நல்கு மாபிரு தூத கஞ்சீர்
பிறங்குபா குதைநன் னீர்சேர் பிரியமே கலமாந் தீர்த்தம். (௨௨)

சந்தனு தீர்த்த மாதி வாசஞ்சித் தவனந் தண்ணீ
ருந்துசவு மித்திரி சங்க மோங்கிய சகத்திர லிங்கங்
கந்தமார் சேன பாதம் புட்கரஞ் சந்திரி கையே
முந்துசா ளக்கி ராமங் கவுசிகை முன்னீர் விந்தை. (௨௩)

பம்புபற் படிகை பஞ்ச நதிபனி நதிசீ ரோங்கு
மிம்பரிற் சுவாமி தீர்த்த மாயிர முகமா யேகிக்
கம்பலை நிறையுங் கோதா வரிவட கரையிற் சேர்ந்த
வம்புவி புகழு மிக்க சமதக்னி தீர்த்த மாமால். (௨௪)

இந்திர தீர்த்தம் பிண்டா சிகமார்க வேசு ரஞ்சந்
துந்துகிழ் முகம்ப யோட்டினி யோங்குமுத் தரகா வேரி
நந்தலில் கால விந்தியா நதிநந்தி நதிசீ ரோங்கு
பந்தமா லோக தண்டம் பராவருஞ் சித்திர கூடம். (௨௫)

இரணமோ சனஞ்சங் கார மோசன மிடர்சேர் சன்ம
மரணமில் வ்சிட்ட தீர்த்தம் வயங்குபா ரததீர்த் தந்தான்
றரணிசேர் பிரம தீர்த்தந் தரங்கநீர்ச் சங்கோத் தார
முரணறு பதரி தீர்த்த மொழிந்திடு மிராம தீர்த்தம். (௨௬)

சயந்தமே விசயஞ் சுக்கிரந் தாங்கலி லுலக தீர்த்தங்
கயந்தரப் பருப்ப தந்தான் கடகேச மசுவ தீர்த்தம்
நயந்தரை யதக தீர்த்த நல்குவை குண்ட தீர்த்தம்
பயங்கொளுந் திரகா ளேசு ரம்பகர் சாத தீர்த்தம். (௨௭)

சீர்தரு புரம தேவ சிரசுபோ கவதி தீர்த்தம்
பாரில்வத் திராப தந்தான் பகர்சல கந்த தீர்த்தம்
நேரமா கிரக தீர்த்த நீணகர்க் கரவீ ரந்தான்
கூர்தரு சத்த கோதா விரியெனக் குலவு தீர்த்தம். (௨௮)

உறுவசி புளின மட்ட காசங்கங் காவித் தியோகம்
மறுவில்குச் சாம்பிர கப்பிர மாவர்த்தம் வாண வேவை
பெறுசா ரசுத தீர்த்தம் பிண்டாக ரமஞ்ச தீர்த்த
நிறைபுனற் கவுத மேசு நிறைந்தசீ பதிதீர்த் தந்தான். (௨௯)

இத்தகை நதிக டீர்த்த மிலங்கிய தலங்க டம்மிற்
பத்தியாய்ச் சிராத்தஞ் செய்யி னுறுபலன் பகரற் பாற்றோ
வொத்தநால் வருணத் தார்க்கு மருணடு வொருசொல் வாய்மை
சித்தவிர் திரிய கிக்கிர கங்கடம் மிடத்திற் றீர்த்தம். (௩௦)

எவ்வகை வருத்தப் பட்டு மித்தலந் தீர்த்தந் தம்மிற்
றிவ்விய சிராத்தஞ் செய்யி லுத்தமஞ் செப்புங் காலந்
தவ்வலில் பிராதக் காலஞ் சங்கம மத்தி யான
மவ்வப ரான்னஞ் சாயான் னம்மொன் றுக் காகுங் கன்னல். (௩௧)

முகூர்த்தமொன் றிரண்டு நாடி யெனப்பகன் மூவைந் தாகும்
பகுத்தவிம் முகூர்த்த மெட்டிற் பகர்ந்திடுங் குதப காலம்
வகுத்தசெங் கதிரோன் மெல்ல நடத்தலான் வழங்கு மிப்பேர்
தொகுத்தக சிராத்த மிந்த வேளையிற் றொடங்க னன்றாம் (௩௨)

மறையவர்க் கிரொன் பான்மேன் மன்னிரு பத்தி ரண்டு
னிறையவர்க் கிரெட் டின்மே லிருபது னீரேழ்க் கப்பா
லுறைவணி கருக்கி ரொன்பா னளவுபன் னிரண்டுக் கப்பான்
முறைபெறு சதுர்த்தற் கிரொண் கடிகையுட் சிராத்த முக்கியம். (௩௩)

சாற்றிய சாயங் காலந் தாமதங் கடிகை யாறிற்
போற்றிய சிராத்தந் தெய்வ கருமங்கள் புரிய லாகா
தேற்றிய தேப காலத் தியற்றிட வேண்டு மிக்காய்
மாற்றருஞ் சிராத்தஞ் செய்ய வேண்டுவ வகுத்துச் சொல்வாம். (௩௪)

கட்கபாத் திரமவ் வானுக் குதைவெள்ளி தருப்பைப் புற்சா
ரெட்குவை மருக னிந்த வெட்டுங்குச் சிதபா வத்தை
மட்கிட வகற்று மிந்த மகிமையாற் குதப மெட்டும்
பெட்புறு குதப கால மும்பிதிர் கட்கு வேண்டும். (௩௫)

நாடிய குதப கால நவமெனு முகூர்த்தந் தானு
நீடிய சிரார்த்த கால நேமியான் மேனி தன்னிற்
பீடுயர் குசப்புற் காரெட் பிறந்ததாற் பிதிர்க்கு நேய
மோடிய தீர்த்தப் பாங்கர்த் தருப்பண முஞற்றன் மிக்காம். (௯௯)

செப்பிய முகூர்த்த காலஞ் சிரார்த்தமில் விடத்தா மெண்ணீ
ரொப்பிலாத் தீர்த்தத் தன்றி யில்வயி னுஞற்ற றீதா
மப்பினி விடக்கா லூன்றி யங்கையிற் றருப்பை யேந்தி
மெய்ப்படு கரையி லங்கை மறித்தெண்ணீர் விடுத்த னன்றாம். (௯௭)

விருப்புட னுரைக்குந் தீர்த்தச் சிரார்த்தத்தின் விதியு மிக்காந்
தருப்பண நெறியு மிந்தப் புராணமே சாற்ற லன்றி
யுருப்பெற வுரையா தொன்று முருத்திரன் பிரமன் பானு
வருத்திகொண் மகிமை யென்று லதன்பய னுரைக்கற் பாற்றே. (௯௮)

சொன்னதீர்த் தச்சி ரார்த்தந் தொகுத்தவிவ் வத்தி யாய
நன்னதி யாலே யங்க ணற்றல மதனிற் சொல்வோ
ருன்னிய சிரார்த்த கால மோதுவோ ருவந்து கேட்போர்
மன்னுவர் செல்வ மென்றே வகுத்தனன் சூதன் மாதோ. (௯௯)

இருபத்திரண்டாவது

தீர்த்தசிரார்த்தவிதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௭௦௮.

இருபத்துமூன்றாவது

சந்திரோற்பத்தி அத்தியாயம்.

விண்ணிற்பொலி தருதண்கதிர் வரலாற்றினை விரித்தென்
கண்ணிற்றய வொடுநீயுரை யெனவேமனுக் கழற
வண்ணற்கயல் வடிவானவ னக்காண்மொழி காதை
மண்ணிற்பொலி முனிவோர்பெற வருசூதனும் வகுப்பான். (௧)

பதுமத்தய னுறுமத்திரி வதனத்தெதிர் பார்த்து
விதியிற்படை யெனவத்தொழின் மேவும்படி யெண்ணி
மதியுற்றனுத் தமநற்பெயர் வருமாதவ மதனைத்
துதிபெற்றிடு மரன்மாலயன் சுடராதபன் மகிழ. (௨)

இவா றுற வருளிய மோனைகயுள் ளடக்கி
மூவாயிர வருடம்விழி மூடிமௌன மிருந்தே
தாவாதுக வருஞ்செய்வது கண்டேசது முகன்றான்
மேவானவன் வயினன்பொடு விதுவாகவு முதித்தான். (௩)

எவ்வாறவை யுதித்தானெனின் முனிவோன்விழி வழியே
அவ்வாறுயர் அருளியந் தான்வைகறை யொழுக
வவ்வியதக் கீனையயிரு திசையங்கனை வடிவாய்ச்
செவ்வாய்மகப் பெறுமாசையிற் சேர்க்கேதகவாக் தனைவாம். (௪)

உதரத்துறு கருவைத்தரித் துயர்மூவையு தத்தான்
டிதமாத்துறு மனைமெய்த்தவர் புவியிற்செல விடுத்தார்
பதுமத்திறை யனைபத்தைய மொருமித்தொளிர் படிவ
மதியக்கட வுளைவெற்றிகொள் படைமேடபம் வகுத்தான். (௫)

குரமுற்றிடு கதிரைத்தொடு குலவித்திரி தருவெண்
புரவிக்கண மோராயிர மணிபொற்பொடு பூட்டு
வாமுற்றருள் புரிசத்தியின் வடிவானவி மானத்
திரமுற்றொளிர் கதிர்மெய்த்திடச் செய்தேயதன் பின்னர். (௬)

வேறு.

அன்னவெண் புரவித் தேர்மே லன்னவன் றன்னை யேற்றித்
தன்னுடை யுலகத் தப்பால் வருமறை முனிவ ரெல்லா
மன்னிய வயினைக் கேட்டே யிறையென வளித்தார் வாரோர்
அன்னிய ஆரமோர் யாழ்க்கந் திருவர்கள் வசிக்க மாதர். (௭)

மலையன் திருமால் செங்கை மாணமுங் கடவுள் யாருங்
குலவுதக் கிரீனை வாழ்த்திக் கதித்தனர் குதூகலி லாமற்
பிலமதி பிரமை மேல்மேம் பிறங்கிடப் பெற்றா னன்றே
நலமிய கதிரரற் பரிற் பயிலோடு மூவர்க்கு மன்றே. (௮)

இன்னவன் னெரியாற் பரிற் பயிர்க்கெல யிறைநவ நேர்ட்
பன்னிய மறைவை மோர்க்கும் பார்த்திப ஞானி வேதக்
தன்னிருப் பிடமா மோர்க்குந் தெள்ளமுத அருளை மாதே
மன்னிய பக்க மொன்றிற் றேய்ந்தொன்றின் வளர்வன் மாதோ. (௯)

பிரமன்மூற் பெருமி ராமே தக்கன்சொன் பெறுமூ வொண்பா
னரிவையர் தம்மை வேட்டே பரும மென் றதையுஞ் சங்கை
தெரிவுறு பத்தர் கோடி வருடமா யவனைச் சிந்தித்
தரியதற் றவஞ்சை யாற்ற வுதைக்கவுத் திருவ மேன்றி. (௧௦)

வேண்டிய வரங்க ளேவன் கேடெலா விண்ணவில் யாவன் மெய்
பூண்டமா நாக லோக யாகக்கைய புரிய வேதன்
கூண்டமாற் கனங்கன் முன்னே வாங்கவி கொள்ள வேண்டுக்
தாண்டவம் புரியு மெய்யை வேள்விதற் காக்க வேண்டும். (௧௧)

என்றலுந் திருமா லுந்தான் யாகத்தைத் தொடங்கிச் சோமன்
வன்றிறல் வசுக்க ளத்து வரியுநற் பிருகு வோதா
வொன்றுநான் முகத்தோன் மிக்க பிரமனுற் காதா மேன்மை
துன்றிய விசுவ தேவ ரூபத்திரட் டாச்சொன் மாயோன் (௧௨)

சாய்விலாச் சனக ராதி சனுதிய ராக ராச
சூயமா மகமி யற்றித் துலங்குமூ வுலக மெல்லாம்
வாயன தானத் தோடும் வழங்குதக் கணையா யீந்தே
யாயதொர் செய்கை முற்றி யவபிருத நானஞ் செய்தான். (௧௩)

செய்தசந் திரனைப் பார்க்கச் செந்திரு முதலா வொன்பான்
மைதவழ் கரிய கூந்தன மானனர் வந்தன் னென்றன்
மெய்யெழில் காண்ட லோடும் விரகத்தீ வெதுப்ப வில்வேண்
மொய்யலர் வாளி பாய முயங்கின ரவன்ற னோடும் (௧௪)

இந்திரை கொழுநன் மாய னெழிற்சினீ வாலி கேள்வன்
விந்தைசேர் காத்த மன்று தீநண்பன் விபாவ சுச்சீர்
நந்தலில் புட்டி நாதன் றுதாநற் பிரபை பத்தா
வந்தமி லிரவி கீர்த்திக் காதிபன் சயந்த னோடும். (௧௫)

அலங்கல்சேர் குருவின் கொண்கண் விட்டுணு மானந் நீஞ்சொ
லிலங்கிய வசுமா னுக்குக் கணவன்சாச் சுவன்றி ருதி
துலங்கிய காந்த னந்தி சொற்றவொன் பதின்மர் தேவர்
நலங்கொடம் மனையோர்த் தேடி நாடிவந் தணுக லோடும். (௧௬)

இத்தகை மாதர்க் கூடி யிணங்குசந் திரனைக் கண்டு
வைத்தசா பஞ்ச பிக்க வல்லரல் லாம னின்று
ரத்தகை யபசா ரந்தா னன்னவன் செய்துந் திக்குப்
பத்தினு மதிக காந்தி பரப்பிமேல் விளங்கி னானல். (௧௭)

விளங்குசந் திரனே யார்க்கு மேவரு முலகம் பெற்று
வளங்கெழு காவில் வந்த பொன்னவன் மனைவி யான
விளங்கொடி மருங்குற் றாரை யிளமுலைப் போகம் வேட்டே
யுளங்களிந் தினிது கூடித் தன்பதி தனிற்கொண் டுய்த்தான். (௧௮)

தேவர்தங் குருமெய்த் தேவி தாரையைத் தேடிச் சோமன்
காவல்செய் யுலகி லுய்த்தா னென்பதைக் கருதிச் சாப
மேவல்செ யாவி சார வெரிவிட மிவைக ளானு
மேவுறு சயமொன் றின்றி யின்னுரை விளம்பி னானல். (௧௯)

குருவினன் மொழிகள் கேட்டுக் குவிமுலை வனப்பிற் றாரை
யுருவினைப் பிரிய மாட்டா துடுபதி மறுத்த லோடும்
பிரமனோ டமரர் வாம தேவர்பாற் பேசக் கேளா
தருகுறும் வாம தேவர் கோபத்தா லறைய லுற்றார். (௨0)

எம்மிடத் தடமே தசங்கொ ளங்கிரா வினிதி னல்குஞ்
செம்மைசேர் குருவின் றேவி தாரையை விடுத்தி டாயே
லம்பொரும் பொருவர் வென்றே யசகலத் தனுகா ணேற்றி
வெம்முனைப் பூத நாதர் விறல்வலிச் சித்த ரோடும். (உக)

கணங்கட்கு நாதர் நான்கோ டெண்பது கோடி காவ
லிணங்குமே தீரண்டி லக்க மீரிரண் டயுதம் பூத
ரணங்குறு மிரத மேறு மளவிலா வியக்க ரோடுந்
துணைந்திடத் தழற்கண் ணெந்தச் சார்ந்தனர் வாம தேவர். (உஉ)

வருதலுஞ் செவ்வாய் மைந்தன் றயித்தியர் வரிப்பைந் நாத
குருமுவெந் திறலை ரக்கர் னென்னா ரொடும்வே தாளஞ்
செருமுதா ராக ணங்க ளசுரர்கள் சேனை பற்பத்
தருதா முப்பத் தாறி லக்கஞ்சூழ் தரவே சந்திரன. (உங)

எதிர்த்துபோர் மலைய வீரே முலகமுங் கடலோ டேழும்
வாந்தவான் றிரிக னேழு மன்னுயிர்த் தொகுதி யாவு
மதிர்ந்தன திசைகள் செந்தா ளார்த்தன வனல்வாய் கக்கி
முதிர்ந்தவத் திரங்க ளாலு முக்கணன் புரிந்த போரால். (உச)

சந்திரன் சேனை யோடு முக்கணன் சேனை தாக்க
நந்தலி லனேக கோடி மன்னுயிர் நாச மான
வெந்தழற் பொழிந்த வன்றோர் விரிசடைப் படைகள் யாவு
முந்துமிவ் விருவர் சேனை யொன்றொடொன் றிறந்த மாதோ. (உரு)

அரனடர் கோபத் தோடு மழற்சொரி யகோரப் பிரம்ம
சிரசெனு மத்தி ரத்தை விடுத்திடத் தெரிந்து சோம
னுமியு சோம பாணம் விடுத்திட வொன்றொ டொன்று
பொரவுல கங்கள் யாவும் பொடித்தவக் கணத்தின் மாதோ. (உசா)

அப்பொழு தன்ன மூர்தி யமரர்மா தவத்தோர் சூழத்
தப்புறம் மேனி யண்ணல் சோமனில் விருவர் நாப்பண்
மெய்ப்புறத் தோன்றி வெம்போர் விலக்கித்தன் கதிர்க்கு நன்மை
செப்பிநீ பரதா ரத்தான் விடுத்திடல் சீரி தாமால். (உஎ)

என்றுசொல் பிரமன் சொல்லை யிகழ்ந்திடு மதியைப் பாவந்
துன்றிய கிரக நீயே யாகெனச் சொற்ற லோடு
மொன்றிய தாரை தன்னை விடுத்தன னனைவோ ரைந்தும்
வென்றமா தவர்க்குச் சூத மாமுனி விரித்தா னம்மா. (உஅ)

இருபத்து மூன்றாவது

சந்திரோற்பத்தி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். - எஅஅ.

இருபத்து நான்காவது

சோமவமிசோற்பத்தி அத்தியாயம்.

தாமரைத் தவிசின் மேய தளிரியல் கொழுநன் றனே
மாமனு வினுக்கு முன்னாள் வளம்பெற வகுத்த வண்ணஞ்
சோமனன் மரபு முற்றுஞ் சொல்கென முனிவர் கேட்பக்
காமனை வென்றேற் போற்றுங் கருணைகூர் சூதன் சொல்வான். (க)

திருவினை நிகருந் தாரை குருமனை யிடத்திற் சேர்ந்தோர்
வருடமங் கொழிந்த பின்றை வயங்குமா பரணத் தோடு
முருவின்மன் மதனுக் கொப்பா விஞ்சைகட் குரிய னாகித்
தருமநற் பிலத்தின் மிக்க புதன்றனைத் தயாவி னீன்றாள். (உ)

தேவர்தங் குருவி னில்லின் முனிவரர் தேவ ரோடும்
பூவலர் மறையோ னெய்திப் பொருவிற ரையைமுன் னோக்கித்
தாவரும் பெருமை மைந்தன் யார்க்குத்தான் சனித்தா னென்னக்
காவல்செ யரச னமச் சோமன்கான் மூளையே யென்றாள். (ந)

என்றலு மகவைக் கையா லெடுத்தயன் மகுடஞ் சூட்டி
யொன்றிய புவிகாத் தொன்பான் கிரகத்து ளொருவ னாக்கித்
துன்றிய வரங்கள் யாவுங் கொடுத்தருள் சுரந்து போக
வென்றிகொ ளுலகங் காத்து விதுக்குலம் விளக்கி னானால். (ச)

விளங்கிய புதன்சின் னண்மே லிளையினை விருப்பின் மேவிக்
களங்கமில் புரூர வாவை யீன்றனன் கன்னல் வேளைத்
துளங்கவெல் புரூர வாவுஞ் சொற்றிடு கடற்றீ வேழும்
வளங்கெழு முறையாற் காத்து நூறுமா மகஞ்செய் திட்டான். (ரு)

மெய்த்தவப் பலத்தா னித்தம் விண்ணா சிடத்தின் மேவி
யுய்த்தசிங் காத னத்தோர் பாதியி லுறையப் பெற்றான்
மைத்தடங் குவளைக் கண்ணி யுருப்பசி புரூர வாவின்
மொய்த்ததிண் புயத்தை நச்சி மோகத்தான் மயங்கி னாளால். (சா)

புவிபரித் திடுமஞ் ஞான்று புரூரவா வென்னும் வேந்த
னவிரொளித் தரும மத்தங் காமமு மடைவாய் நித்தந்
தவிர்தலைச் செய்யா வண்ணம் புரத்தலுஞ் சார்ந்திம் மூன்றுங்
குவிகரத் தியற்றும் பூசை கொண்டிடப் போந்து வன்றே. (எ)

வந்திடுங் தருமமத்தங் காமத்தை வணங்கிப் பூசை
நந்திடா வண்ணஞ் செய்த போழ்தினிற் றருமந் தன்னைச்
சிந்தைகூர் பூசை மிக்காச் செய்தலுஞ் சீறி ரண்டிற்
றந்திடா லோபத் தோடுந் தாழெனச் சபித்த தத்தம். (அ)

கருப்பொலிக் குயர்ந்த கந்த மாதனச் சயில மேனி
யுருப்பசி யூடி நீங்கப் பிரமைகொண் டுழல்வா யென்றே
விருப்புறு சாபங் காமம் விளம்பலுங் கருமம் போற்றி
மருப்பொலி மார்ப நீதிக் காயுளாய் வாழ்தி யென்றே. (௯)

நின்குல மாசத் திராக்க ருரான் றுயின் றிலங்க வென்றே
யின்குண மொழியுஞ் சொல்லி யேகலு மிரவி போயிற்
றன்கொடுத் தேறி மேதிச் சஞ்சரித் துவை வாங்க
ணான்குருப் பசியைக் கொண்டு சேவிழன் னடத்தல் கண்டான். (௰)

கண்டதே சியையென் றாந்தக் கனக்குழை தன்னை நீட்டிக்
கொண்டவா றுலக மெய்த விந்திரன் முறைமன் கூறி
மன்டமா தாத்தின் பிக்க வாங்கலுங் கொடுத்து நீண்ட
வொண்டொடு தன்னை யீந்தங் குவகையோ டுருத்தின் கொண்டான். (௧௧)

யானரா சிடத்தின் மன்று புருரவா மகிழ்ச்சி கூர
வினமி லுடனேந்தே சிலக்குமி சமய மாத்துக்
கானமங் கலக்கப் பாடி யாங்கைமே னகையும் விண்ணோர்
கோனது மதியி றுலே கூடியின் புடிஞாரால். (௧௨)

பொன்மக ளுருவைத் தோய முருப்பசி புருர வாவி
னின்னெறிய் வடிவின் மாவை யபிகைய மறப்ப மேத்தன்
றன்னைவிட் டெய்து மாறு வனத்திலேப் பத்தை யான்ற
மன்னிய கொடியா ளென்னச் சபித்தனன் பரதம் வல்லோன் (௧௩)

உரைத்திடு சாபந் தன்னை யுருப்பசி கொடியாய் மன்னி
நிரைத்திடு வனந்த தந்து வருடமு நிறைந்த பின்னர்
விரைத்தொடைப் புயப்பு ருர வாவினை மேவி யாயு
வாத்திடா யுமைக்க வாயு மேயினாற் றிதி மகனே. (௧௪)

சொல்லக வருமா யோடு திடேயா தன் சகாய வென்று
மல்லொளிப் புதல்வ ரெண்மர்ப் பயந்தன ளிவர்க்கு ளாயு
வல்லவி மருடன் விருத்த சருமன்ம னெறியே ரம்ப
னல்லெழில் விபரு வாகொ னடவனா மைந்த ரென்றான் (௧௫)

அவர்க்குண்மா னெறியா மன்னன் மைந்தா நகிடற் பெற்றும்
புவிக்குண மாரு பிக்க புயவலி பெற்று வாழ்நாள்
தவத்தமோ சேனன் விண்ணோர் தமித்தியர் பிறக மைத
வியர்க்குப்போர் முற்றா முன்பு விளைத்தன விடையா முபமம். (௧௬)

தேவரு மசுரர் தாமுந் திசைமுக னிடத்திற் சென்று
யாவர்போர் வெல்வ ரென்று கேட்டமா னெறியே யென்பான்
மாவலி யுடைய னல்லோன் மருவிடப் வெல்லு மென்னக்
காவரு மசுரர் வானோர் மானெறி தன்னைச் சார்ந்தே. (௧௭)

எங்கணு யகனீ யாகி யிப்பெரும் போர்செய் கென்ன
வங்கவ ஞேர்ந்து தேவர்க் காதிப ஞகி யப்போர்
துங்கமா மசுரர்ச் சிந்தத் துணித்தலு மகிழ்ந்து வாஞேர்
தங்களுக் கிறையன் ஞேன்றன் சந்ததி யாயி ஞைல். (௧௮)

சந்ததி யான விந்தி ரன்றனக் குவந்தப் பூமி
யந்தர மிவையு மீன்று தவத்தினுக் ககன்று னன்ஞேன்
மைந்தர்நூற் றுவர்த வத்தால் வானவ ரரசை வென்றே
யுந்தவிப் புவிவா ஞேடும் பதித்தர சுளுற்றி ஞரால். (௧௯)

பதித்திடக் கொடுத்த வேந்தன் பகர்குரு விடத்திற் சென்று
குறித்தமா ரெசிகு மார ரரசவி கொண்டார் தம்மை
யொறுத்திட வேண்டு மென்ன வுயர்நவக் கிரக சாந்தி
பொறுத்திடு பவுட்டி கந்தான் புரிந்துமா பலத்தை யீந்தே. (௨௦)

சின்னெறிப் பவுத்த ஞகி ரெசிமைந்தர் தம்பாற் சேர்ந்து
மன்னுறும் வேதம் யாவு மற்பமா மாயை செய்தா
னன்னதன் மையினை யெண்ணி யமரர்கோ னவர்க டம்மைத்
துன்மணி வச்சி ரத்தாற் றுணித்துத்தன் போகந் துய்த்தான். (௨௧)

தனிமுடி நகுடன் யாதி யயாதிசம் பூதி மாலை
புனையுமுற் பவன்கை யாதி புருமேதை யாதி யென்னுங்
கனைகழ லெழுவர் மைந்தர்ப் பெற்றனன் கருதும் யாதி
மனமகிழ் யோகி யாய்வை கானச மருவி ஞைல். (௨௨)

அரியசீர் யயாதி வேட்ட சன்மிட்டை தெய்வ யானி
யிருவரிற் றெய்வ யானி யெதுத்துரு வசுவை யீன்றுள்
துரியுகு வனுமெய்ப் பூருத் துலங்குசன் மிட்டை யீன்று
ளுரியவோ ரைவர் தம்முட் பூருப்பா ருரிமை பூண்டான். (௨௩)

விதுக்குலம் விளக்கிப் பூரு விண்ணவர் மகிழப் பூமி
மதிப்புற வொருகோ லோச்சி வாழ்ந்தன னென்று மாயன்
றுதித்திடு மனுவுக் கோதுந் தொன்மையைத் தேர்ந்து சூத
னதிச்சடை யோனைப் போற்று முனிவர்க்கு நவின்று னன்றே. (௨௪)

இருபத்து நான்காவது

சோமவமிசோற்பத்தி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எசுo.

இருபத்தைந்தாவது

கசன் வித்தியாப்பியாச அத்தியாயம்.

ஓங்கிய புரு வம்சத் துயர்ச்சியு முரிய மோலி
தாங்குத லின்றி மூத்தோன் யதுமுதற் றாழ்ந்த வாறும்
பாங்குறும் யயாதி காதை யனைத்தையும் பகர்வா யென்னத்
தேங்கிய தவத்தோர் கேட்பச் சூதனுந் தெரிந்து சொல்வான். (க)

முன்னமே யயாதி காதை சதானிகன் முறையிற் கேட்பத்
தன்னிக ரில்லா மேன்மைச் சவுனக னுரைத்த வண்ணம்
பன்னுமத் திரிதொட் டேமா வானிசை பகர்ய யாதி
மன்னுசுக் கிரன்றன் மாதை மணம்புரி காதை தானும். (உ)

புரந்தரன் றனக்கு தோராய்ப் புவிபுரந் தருள்ய யாதி
வரம்புரி விடபன் மாவின் மகளென வருசன் மிட்டை
யுரம்படப் புணர்ந்த வாறு முயர்மக வுயிர்த்த வாறும்
பரந்தரு தவர்க்கத் தன்னில் யயாதிமுன் படர்ந்த வாறும். (ங)

சொல்லுவன் முனிவர் கேண்மி னசுரர்க்குஞ் சுரர்க்கு முன்னு
தொல்லையி னாட்போர் வெல்ல விருவரும் வெள்ளி பொன்னை
நல்லருட் குரவ ராக வரித்தனர் நாட்டு போரிற்
புல்லிய வசுர ரெல்லாம் பொன்றிடத் தேவர் வென்றார். (ச)

பொன்றிய வசுரர் தம்மைப் புகர்சஞ் சீவினியி னாலே
யன்றவ ரெழுப்ப வன்றே யமரர்தங் குழுவை யெல்லாங்
கொன்றன ரவரைத் தேவர் குருவெழுப் பிடாமை யாலே
வென்றவர் வீயத் தம்மின் வித்தவ ருய்ய வேண்டி. (ரு)

குருமகன் கசன்பாற் றேவர் யாவருங் குறுகி வெள்ளி
யருகினிற் சார்ந்து சஞ்சீ வினிவித்தை யனைத்துங் கற்று
வருதியே லாங்க ளுய்வோ மென்னவு மனத்துட் கொண்டு
பொருவிலா விடபன் மாவின் புரியக மேந்தி ரத்தில். (சு)

பொருந்திய வெள்ளி தன்பாற் போந்தனன் புடவி மீதி
லாரம்பட வணங்கி யன்றே னுயிர்கள் புகல்வி யாருந்
திருத்திகழ் தெய்வ யானி தன்னையுஞ் சென்று கண்டா
னருந்திறல் வித்தை கற்பா னென்னவியங் கடைந்தா னன்றே. (எ)

தேவர்தங் குருவின் மைந்த னின்னுழைத் தென்னை யாது
நீவா னன்மா யாக நின்னையாம் பூசை செய்கேந்
யாவரும் பொன்னே யாக வென்றதுந் தாழ்ந்து நின்பா
லேவலுந் தரித்தாய்ப் பிரம சரியத்தை யியற்று கேளல். (அ)

ஆயிரம் வருட நின்பாற் பணிவிடை யமர்வேன் விஞ்சை
நீயருள் புரிய வேண்டு மெனச்சொலி நியமம் பூண்டு
வேய்நிகர் தோளி தெய்வ யானிபால் விளங்கு பாட
லோய்விலா துரைத்தே யாடி யாழ்நரம் பொலித்தல் செய்தும். (௯)

பூவகை பலன்கள் கொய்து பொருந்துகைக் கொடுத்தும் போற்று
மேவல்கள் செய்துஞ் சின்னா ளிதயசந் தோடஞ் செய்தான்
றேவயா னியுமன் னோன்செ யேவலு நோன்புந் தேர்ந்து
மேவருந் தயவு கூர்ந்து விருப்பொடும் போற்றி னாளால். (௧௦)

இவ்வண்ண மைஞ்ஞா றுண்டங் கியற்றிய கசனைக் கண்டு
கவ்வைகொ ளசுரர் போந்து கசன்விஞ்சை கற்று ளாகிற்
செவ்விய வானோர் வெல்வ ரெனமனந் தேர்ந்தன் னோன்புல்
வவ்வுறு பசுவைக் காக்கு மெல்லையில் வந்து பற்றி. (௧௧)

பிடித்தறுத் தெட்கூ றுகப் பிறங்கிய செந்நாய் தின்னக்
கொடுத்தனர் காப்பா னின்றி கோமனை குறுகக் கண்டு
வடுத்தரு கண்ணி தெய்வ யானிவாழ் புகர்பான் மன்னி
விடுத்தவிப் பசுவைக் காக்குங் கசனெங்கே மேயி னானல். (௧௨)

குலவிய கசன்ச ரீரங் குலைந்ததோ வாரா னாகி
லுலவிடா தொழிவன் யானு மென்னலு முள்ளத் தோர்ந்து
விலகரும் வெள்ளி சஞ்சீ வினிவிஞ்சை விடுத்து வாவென்
றிலகிட வழைக்க வுற்று னேந்திழை விளித்துச் சொல்வாள். (௧௩)

இத்தனை நேரம் வாரா திருந்ததென் கசநீ யென்னப்
பித்துறு மசுரர்க் கொன்று ரென்றனன் பின்னு மோர்நாள்
கொத்தலர் மலர்கொய் தெய்தப் போதலு மசுரர் கோரப்
புத்தியாற் கொன்று சுட்டுப் பொடியினை மதுவிற் கூட்டி. (௧௪)

தங்குருப் புகருக் கீயத் தானுமே யறியா துண்டான்
மங்கையத் தெய்வ யானி கசன்றனை வரவு காணா
ளெங்கொழிந் தனனோ வென்ன வெள்ளிதன் னிதயத் தோர்ந்து
பங்கமில் கசனி றந்தான் மதுவொடும் பானம் பண்ண. (௧௫)

எமக்குறு மசுர ரீய வுண்டன மினிவா வெள்ளி
நமக்குயிர் போவ தாக வுதரத்தி னுப்பண் கிறி
யமைக்கருந் துயர்வி ளைப்பா னென்றலு மழுதே மங்கை
சுமக்கருந் துன்பத் தாழ்ந்து தன்னுயிர் துறப்ப லென்றும். (௧௬)

அக்கசன் றந்தை யோடு பிதாமக ரங்கி ராவுந்
தொக்கபுத் திரசோ கத்தாற் றுளங்குவர் கசன்வ னப்பான்
மிக்கவ னெனக்குத் தோழன் விரும்பிய கருமஞ் செய்வா
னிக்கண நேர மேனும் பொறுக்கிலே னெந்தை நீயும். (௧௭)

ஒழிந்திட லாகா தன்றோ னதனையுமாய் விப்பா யென்ன
மொழிந்தவிந் நசையினு மன்றே யனைத்திட முறையிற் சொல்வான்
வழிந்திடு கருணை வாரி வள்ளனீ யுரைத்த மேவல்
கழிந்திடா வண்ணஞ் செய்யக் கடவரு ளென்ன லோடும். (கஅ)

இந்திரன் வஞ்சகஞ் செய்திங் குற்றனை யுருவி லிந்த
மந்திர முரைக்கி லேமெம் வயிற்றிடைப் புகுத்து நீயோ
ரந்தணன் றுகை யாலே யுய்த்திட வருள்வே மாமெம்
புந்திகூர் புதல்வ னென்றே புகலுது மென்று செப்பி. (கக)

அன்னிடத் திருந்த வித்தை யவன்றனக் குபதே சித்தே
யுன்னையா மெழுப்பி பின்னெ னுதரத்தை யகிர்ந்து போந்திங்
கென்னைநீ யெழுப்பு கென்ன வியம்பவா வென்ன லோடு
மன்னவ னுதர நீங்கி யவனையு மெழுப்பி னானால். (உ0)

வெள்ளிதன் வடிவிற் றோன்ற கசன்றனை விரும்பி நோக்கித்
தெள்ளிய வித்தை கற்றுத் திகழ்குரு சங்க னைக்கென்
றுள்ளுறு மிருதவி செய்தா யாதலா லுவந்தே மேன்மை
தள்ளுறு மதுபா னத்தின் மயக்கத்திற் றளர்ச்சி கூர்ந்தாம். (உக)

வேதியர்க் கெல்லா நீதோர் வரம்பென விதித்து நின்றோர்
மாதவ மறையோர் வித்தை வல்லவர் மகிழ்ச்சி கூற
வோதிறு மதுவை யுண்ண முயற்றினி மறையோ ருண்ணிற்
சாதியா லீன ராகித் தழுனிர யத்தி லாழ்வார். (உஉ)

என்றுசுக் கிரன்ச பித்தா னிமையவர் குருவின் மைந்த
னன்றறி குருவைத் தம்பி லொருவனே யாக நாடிப்
பொன்றுவர் செல்வம் போக்கிப் புருவர்புன் னரகி லென்றே
யன்றுகொள் விரத மன்னோ னாயிர மனுட்டித் தப்பால். (உங)

குருவனு மதியாத் தேவர் குழாத்தொ டியன்வந் தெய்து
மொருமையி னினைத்தா னோக்கு மவையத் தனர்பார்த் துத்
திருவினி லும்பர் சேரச் சீவனி வித்தை தன்னை
யிருமைசேர் கசன்கற் றுய்ந்தா னென்றனன் வெள்ளி யென்றே. (உச)

சற்குணச் சதானி கற்குச் சவுனக ருரைத்த வண்ணஞ்
சிற்குண மச்ச மாயர் தெளிவுறு மனுவைக் கோதுஞ்
சொற்குண முறைதெ ரிந்தே சூதமா முனிவன் மேலா
நற்குண முனிவர் கேட்க மாட்சுற நவின்று னன்றே. (உரு)

இருபத்தைந்தாவது

கசன் வித்தியாப்பியாச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் எஅரு.

இருபத்தாறுவது

தெய்வயானி சாப அத்தியாயம்.

அயிலினைக் கயலை வாளை யம்பினைப் பழித்த மைக்கண்
மயிலியற் கருமென் கூந்தன் மதிநுதற் பவளச் செவ்வாய்க்
குயின்மொழித் தெய்வ யானி சபித்ததைக் குறைதீர் வேள்வி
பயிலுமா தவத்தோர் கேட்பச் சூதனும் பகர்வ தானான். (௧)

கசனெனுங் குருவின் மைந்தன் கருதுமோ ராண்டு முற்றி
வசையில்சுக் கிரனைப் போற்றி வானுல கடைய வெண்ணி
விசையொடு விடைகொண் டன்னோன் மெல்லியற் றெய்வ யானி
யிசைதரு மிடத்திற் சென்றே யெனக்குநீ விடைநல் கென்றான். (௨)

வானவ ருலகத் தெய்த மகிழ்ச்சிகூர் கசனைத் தெய்வ
யானிநீ யங்கி ராவின் பௌத்திர னிலங்கு மன்னோன்
றனிகர் புகர்க்குப் பூச்சிய னத்தன்மை குருவெ மக்கா
மூனமி னெறியான் மிக்க தவத்தினு னுயர்வ னப்பால். (௩)

எல்லொடுங் கியவ்வ னத்திந் திரியநிக் கிரகஞ் செய்ய
வல்லவ னுகை யானு மென்னைநீ வதுவை செய்து
புல்லுதற் குரியை யென்னக் குரவன்றன் புதல்வி யாயிச்
சொல்லைநீ சொல்ல லாமோ வெனக்கசன் றுலங்கச் சொல்வான். (௪)

நீயவ தரித்த தந்தை யுதரத்தி னின்று யானும்
மேயவ தரித்த தன்மை யானுடன் பிறப்பா மேன்மை
யாயது புகர்போ னீயும் பூச்சியை யர்ன்விண் ணோர்பாற்
போயவர்க் கோப மின்றி யனுமதி புரிதி யென்றான். (௫)

உரைத்தவக் கசனைத் தெய்வ யானிதா னுருத்து நீமுன்
மரித்திடுந் தோறும் யான்செய் நன்மையை மறந்தா யென்சொ
லருத்தியாய்க் கொள்ளாய் சற்று மாகையாற் கற்ற விஞ்சை
யுருப்பெற யுதவிசெய்யா துனக்கெனச் சபித்தா ளன்றே. (௬)

காமத்தை விரும்பி யிந்தச் சாபநீ கருதிச் சொற்றாய்
தோமற்ற வெள்ளி கேட்கிற் றுயர்க்கட லாழ்வர் விஞ்சை
யாமத்தை யெனக்கா காவென் றியம்பினை யாகை யால்யா
னேமத்தாற் பிறருக் கோதிற் பலிதமா மென்று சொல்லி. (௭)

காரண மின்றிச் சாபங் கழறினை நின்னை நான்கா
மாரண மறையோர் வேட்டற் குரியவ ரல்ல ரென்னப்
பூரண மான சாபம் புகன்றவக் கசன்போய் வெள்ளை
வாரணக் குரிசி றன்பால் வானுல கடைந்தான் மன்னோ. (௮)

விண்ணவர் குழுவி னோடு மிந்திரன் விரைந்து மேவி
நண்ணிய கசனைப் பொன்போ லுடிவந் தனைசெய் தேத்தி
யெண்ணிய வெண்ணம் யாவு முடித்தனை யிடர்தீர்ந் துய்ந்தேம்
புண்ணிய குருவின் மைந்தா வாழ்கெனப் போற்றி செய்தே. (கூ)

பாத்தியா சமன நல்கிப் பாரிசா தப்பூ மாலை
சாத்தியே யுயர்ந்த சிங்கா சனத்தினி லிருத்தி முன்னின்
றேத்தின னென்று சூத னிருநில முதன்மூன் றுசை
நீத்தமா தவத்தோர் வேட்ப நேசமாய் நிகழ்த்தி னானால். (கO)

இருபத்தாறவது

தெய்வயானிசாப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எகூரு

இருபத்தேழாவது

தெய்வயானி கோப அத்தியாயம்.

செப்பெனப் புடைத்து விம்மித் திரண்டுசெல் வஞ்சேர் புல்லர்க்
கொப்பென விறுமாந் தோங்கி யொளிர்முகங் கறுத்த கொங்கைத்
துப்பிதழ்த் தெய்வ யானி கோபத்தைச் சொல்வா மென்றே
தப்பின்மா தவத்தோர் கேட்பச் சாற்றுவ தானான் சூதன். (க)

மந்திரம் விஞ்சை வல்ல கசனடி வணக்கஞ் செய்தே
நந்தினோ ருய்யச் செய்யும் விஞ்சையை நயப்பி னோடு
மிந்திர னொழிய வானோ ரியலுப தேசம் பெற்றுத்
தந்தமா குலத்தை நீங்கித் தழைத்தசந் தோடம் பெற்றார். (உ)

மணிமுடி புனைந்த வைசேர் வச்சிரா யுதனை விண்ணோ
ரணுகிநீ யைய விந்த வேளையி லசுர ராகந்
துணிபடப் பொருதால் வெல்வேந் துணைவினீ யெழுக வென்று
பணிதலு மபய மீந்து பாகசா தனன்றே ரேறி. (ங)

வானத்தின் வரைப்பின் மேவி யேகலு மண்மே லுத்தி
யானத்தின் மேவி நாப்ப ணமர்ந்துகன் னியர்க ளோம
நானத்திற் கமழு நன்னீ ராடலு நண்ணி வானோர்
கோனத்தின் வாயு வாகி யவர்துகில் கூட்டி னானால். (ச)

தேவர்கோன் விந்தை செய்து செல்லநீ ரோடு மின்று
ரியாவருந் துகின்மா றூடி யுடுத்தன ரெழிலின் மிக்காண்
மேவருந் தெய்வ யானி துகில்விட பன்மன் கன்னி
தாவில்சன் மிட்டை யென்பா ளுடுத்தலுஞ் சகியாளாகி. (௫)

குருப்புகர் குமாரி தெய்வ யானிதன் கூறை சேர்த்தங்
கிருப்பவ டன்னை யென்றன் கூறைநீ யெடுக்க வென்போல்
விரும்புறும் புனிதை யல்லை யென்றலும் வெறுத்துப் பைந்தார்
மருப்பொலி கரிய கூந்தற் சன்மிட்டை மதியா ளாகி. (௬)

என்றந்தை யிடத்தின் மேவி யாசித்துச் சமயம் பார்க்கு
முன்றந்தை மகிமை சற்று முணர்ந்திலை யென்னை யோக்கிய
மன்றென்று சொற்ற தென்னென் றடித்துப்பாழ்ங் கிணற்றிற் றள்ளி
மின்றந்த விடைச்சன் மிட்டை பதியினில் வெகுண்டு சென்றாள். (௭)

ஏவற்கன் னியர்கள் சூழச் சன்மிட்டை யேக வேபாழ்ங்
கூவற்கண் விழுந்த தெய்வ யானிமெய் குலைந்து நிற்பக்
காவுற்ற வனத்தில் வேட்டைக் கெய்திய யயாதி கண்டு
மேவுற்ற கன்னி நீயா ரென்னலும் விளங்கச் சொல்வாள். (௮)

இறந்தவர் தம்மை யெல்லா மக்கணத் தெழுப்பும் விஞ்சை
சிறந்தசுக் கிரன்கு மாரி யென்பெயர் தெய்வ யானி
மறந்தழைத் திலங்கு வைவேன் மன்னவென் வலக்கை பற்றித்
துறந்துயிர் போகா வண்ண மேற்றுதி யென்னச் சொன்னாள். (௯)

வேதியர் கன்னி யென்னும் வாசகம் வியந்து கேட்டே
யாதரத் தோடு மேற்றி யகன்றனன் யயாதி யாங்கண்
காதல்கூர் பாங்கி தன்னைத் தந்தையாற் கழறி விட்டாள்
மாதவ வெள்ளி கேட்டு வந்துதன் மகளைக் கண்டான். (௧௰)

காண்டலுந் தழுவிக் கொண்டிங் குற்றதென் கழறு கென்ன
வாண்டகைக் கன்னி மாரோ டாவிநீ ராடும் போழ்திற்
கூண்டநற் றுகிலி லென்றன் கூறைசன் மிட்டை கொண்டா
ளீண்டுநீ யென்றன் கூறை யெடுக்கயோக் கியமோ வென்றேன். (௧௧)

சமயம்பார்த் தெந்தை தன்யாற் சார்ந்துபஞ் சாங்கஞ் சொல்லிக்
கமைபெற விரப்போன் பெற்ற கன்னிநீ கொடுக்கும் வள்ள
லெமையளித் தவன்றன் மேன்மை யறிந்திலை யென்கை கூறி
யமைவறு கோபத் தோடு மடித்துப்பாழ்ங் கிணற்றில் வீழ்த்தாள். (௧௨)

எந்தைநின் னருளா லிங்ஙன் யயாதியென் றியம்பும் வேந்தன்
வந்தனன் வேட்டைக் காழ்ந்த கிணற்றிடை வருந்து மென்னை
வெந்துயர் தீரச் செங்கை பற்றிமே லெடுத்து விட்டான்
முந்துற நடந்த வுண்மை யீதென மொழித லோடும். (௧௩)

இரந்திடுந் தொழிலை மக்கே யில்லையிச் செய்கை வான்வாழ்
புரந்தரன் விடயன் மாவிப் புவியில்வாழ் யயாதி யென்னுந்
தூரந்தா ரறிவ ரீசன் சொற்றிடும் வேத வுண்மை
நிரந்தரம் வல்லே னொற்கு நிகரெவ ரென்று பின்னும். (௧௪)

இருநிலக் கிழமை பொன்றே டிளமைபெண் மதிய வற்றி
னொருவகைப் போழ்துங் கிமை யுறுத்துதற் குரைத்த தானன்று
மருவிலன் செய்யுந் தீமை யாம்புண்டோ வென்று ரொன்று
கருதிதோர் முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னான். (௧௫)

இருபத்தேழாவது
தெய்வயானிகோப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௪௬௧.

இருபத்தெட்டாவது
தெய்வானி யாட்சேப வத்தியாயம்.

சீற்றங் காம மயக்கமெனச் செறியு மொருமுக் குற்றமுறிந்திட்
டாற்றும் மேன்மை முனிவர்தெய்வ யானி யாட்சே பித்ததனைச்
சாற்ற வேண்டு மெனச்சிவன்போற் றூட்ட மனைக டனையுணர்ந்து
போற்றுஞ் சூத மாமுனிவன் பொருந்தத் தெரிந்து புகல்வானால். (௧)

பெருமை மிகுந்தும் பார்க்கவனின் வுலக மதிக்கப் பெற்றெடுத்த
வருமை மகளாந் தெய்வயானி யாற்றுஞ் சீற்றங் கண்டவுடன்
பொருமை தவிரும் படிக்கின்சொல் புகல்வா னெண்ணிப் புகன்மறையின்
றரும நீதி முறைதெரிந்து சயவி மேருமென் சாற்றுவனால். (௨)

வேறு.

சத்தியம் பொறுமை தாழ்ந்த வார்த்தையைத் தரிக்க வல்லோ
னுத்தம னவா னென்றே யுரைத்தன வேதம் யாவு
மித்திறந் தெரிநி கோபத் தியற்கைமேற் கொண்டார் செல்வம்
புத்திமெய்ந் ஞானங் கல்வி புகலருந் தவமும் போமால். (௩)

யாவரோ வெனிறு மக்க ளியற்றுதூர்க் கருமத் தன்னைப்
பாவக மாக வெண்ணிற் பகாரும் பவத்தி லாழ்வார்
தூவுறு நீதி யென்றே புகர்சொலத் தெய்வ யானி
மேவருஞ் சர்ச னத்தில் விரவிடு மன்மை யாமால். (௪)

செம்மையி லசுரர் மன்னன் செல்விசன் மிட்டை யென்னும்
வெம்மைசேர் குணத்தாங் காரி தன்னுடன் மேவு மாற்று
லிம்மையிற் றுயரம் யானே யெய்தின னிமையோர் போற்று
மும்மைவந் தடைந்த பேர்க்கு முறுதுயர் விளைவ துண்டோ. (௬)

காரண மின்றி யென்றன் கூறையைக் கவர்ந்து கொண்டு
பூரண விஞ்சை யெண்ணென் கலைகளும் பொருந்தி வாழு
மாரண வித்தா மும்மை யவமதித் துரைத்து மாழ்ந்த
நீரண வொண்ணுக் கூவல் வீழ்த்திய நெறியை நீத்தாள். (௭)

தன்னிடத் துபதே சங்கொண் மாணுக்கன் றலைமை யாக
மன்னிட வவன்பாற் றாழ்தல் வல்லவர் செய்கை யென்று
லென்னிடத் தவமா னத்தை யெண்ணிலே னிகழ்ந்த வார்த்தை
துன்னிட வும்மைக் கூறுந் துயரெனைச் சுடுவதென்றாள். (௮)

என்றலும் வெகுண்டு கண்ணா டெழுந்ததீப் பொறிகள் சிந்தத்
துன்றிய புருவ நெற்றி முரித்திடத் துளங்கெண் டிக்குங்
கன்றிடக் கடல்க ளேழுங் கலங்கிட யுகாந்த கால
மன்றுவந் ததுவோ வென்ன வனைவருந் துணுக்க மெய்த. (௯)

தெறுவலி யசுர ரெல்லாஞ் சேரசு ரேந்தி ரத்திற்
கருவொடுஞ் சென்று னென்னக் கறைமிடற் றிறைவன் றனே
யுறுதியென் றுணர்ந்து வேள்வி யுஞற்றுமா தவத்தோர் கேட்ப
மறுவறு மறிவின் மிக்க மாதவச் சூதன் சொன்னான்.

இருபத்தேட்டாவது

தெய்வயானியாட்சேப வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். அ௧௲.

இருபத்தோன்பதாவது

தெய்வயானிசந்தோட வத்தியாயம்

ஐயுற்றிடு மிடையாடெய்வ யானிப்பெய ருடையாண்
மெய்யுற்றசந் தோடத்தினை விளம்பாயென வினவப்
பொய்யுற்றவிவ் வாழ்வைத்தவிர் பொறையுற்றுயர் முனிவோ
ருய்வுற்றிட வருசூதன்மெய் யுணர்வுற்றுரை செய்வான். (௧)

உருத்தேயெழு கோபத்தொடு முறுமாமுனி யுள்ளக்
கருத்தேதென வறியானுளங் கலங்கித்துணை வோடு
மருத்தாவிட பன்மாவெதிர் வந்தேமிக வஞ்சிக்
குருத்தாமரை மலர்ச்சேவடி குறுகப்புகர் சொல்வான். (௨)

பொல்லாப்பெரும் பொய்வாசகம் புகல்பாதகம் புன்மைக்
கெல்லாமிருப் பிடமாயுறு பழிதானிழைத் திடுவீ
ரொல்லாதிவை யெனவேயுரி தருமந்தனை யுணரீர்
கொல்லாநெறி குணமேசிறி தில்லாக்கொடுங் குலத்தீர். (௩)

வளர்த்தொழில் கனையாற்றிய மென்பாலுறு தசன்றன்
கோலைப்புனைத் தனின்மேய்த்திடக் கொண்டீரது வல்லாற்
றுளைத்தரு போதிற்கொன்று சுட்டப்பொடி மனுவிற்
றூவிக்கொள வைமக்கேயினித் துறுதுன்பம் விளைத்தீர். (௪)

எமக்கார்தெய்வ யானிக்குயி ரேற்றிட விளைத்தீ
ருமைத்தேறி னிமைப்போதினிற் றவிப்பேனென வுரைப்பக்
கமைக்கோர்கட லனையாயிவை கருத்தாலறிந் திலன்யா
னுமைத்தான்விடத் ததியாதுள தெமக்கேபுக லதிரால். (௫)

தீரோவெமைத் தவிப்பீரெனிற் கடனீரிடை யாழ்கோம்
வாராழுலை மனைபோக்கிய மதயானைகள் வாசி
தேரானிலை யிடையாவிய தூராங்கதற் சேனை
பாரோடவை தெல்லாமுமை தந்தேறுவெனப் பகர்ந்தான். (௬)

ஆறுற்பிறை பொறுத்தேர்தெய்வ யானித்திரு மகள்பாற்
போறுற்றம அன்னக்குறை புகல்வாளது தீர்க்கி
றுறுமனிழுச் சிபின்போவுவ மெனவேபுக ராறைய
மாறுள்ளம தீடத்தேளிட பன்மாயும்வைக் தணாறல். (௭)

மானேயெமைக் குறுந்தவினை மாற்றுய்க்குரு மகளே
தேனேயுமைக் கடிமைத்திறஞ் செய்வோங்குல முழுதும்
யானேதினி யியாற்றும்பணி யெனவாயிர மகளிர்
தானேபணி தன்பிட்டடையத் தனிபோவுலக் கருள்வாய். (௮)

என்றோயவு குறைசெய்வதற் கியையத்தேவிட பன்மாத்
தன்றூதியை விட்டேயவ டன்னைத்தரு கெனவுஞ்
சென்றேகொடு வாவும்மை யுகந்தாரதையை நோக்க
வின்றேதெய்வ யானிக்குறு பணிசெய்கென விசைத்தான். (௯)

இசைத்தாளடி வணங்கித்தெய்வ யானிக்கெதிர் வந்து
நசைத்தாழுறு வினைநாயிர மொய்மான்பணிக் கமைவேன்
றிசைப்பால்களர் கொடுத்தே யருள்செயநீசெலுந் தேய
மிசைத்தாலுப்பின் வருவேனென விளம்பத்தெய்வ யானி. (௧௦)

வரையாதுயர் பொருள்சேர்வன் மகணீவரு மையிரு
ணிரைவாயுறு சகடாயிலி னிற்போன்மகள் பணிக்கே
முறைநீசெயத் திறமொன்மொழிவன் முதுபுன்னகை விளக்கத்
தரைநீயெமர் வாழப்பணி செய்கெனத் தாழ்ந்தாள். (௧௧)

யாழுங்குழ லும்போன்மொழி யாணற்றெய்வ யானி
தாழுங்குழற் சன்மிட்டையை நோக்கிக்களி தயங்கி
வாழும்புகர் தனைநோக்கியென் மனத்தாகுலந் தவிர்ந்தேன்
சூழும்புரி சைத்தொன்னகர் செல்வேமெனச் சொல்ல. (௧௨)

சன்மிட்டையொ டோராயிர மடவார்பணி தரவே
மின்னிட்டிடை மகள்பின்வரப் புகர்கூவலை விடுத்தே
பொன்னிட்டொளி ரசுரேந்திர புரியுற்றன னென்றே
மன்னிட்டமொ டியர்சூதன்முன் வகுத்தான்முனி வரர்க்கே. (௧௩)

இருபத்தோன்பதாவது

தெய்வயானி சந்தோடவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௮௩௨.

முப்பதாவது

தெய்வயானி கல்யாணவத்தியாயம்.

வெள்ளிதன் வரத்தில் வந்த மெல்லியல் கல்யாணத்தை
யொள்ளிய சதானீ கற்குச் சவுனக னுரைத்தா னென்றே
துள்ளிய மச்ச ரூபி மனுவுக்குச் சொற்ற வாறே
தெள்ளிய முனிவர்கேட்பச் செப்புவான் சூதன் மாதோ. (௧)

பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலைப் புரிமென் கூந்த
லன்னமென் னடையா டெய்வ யானியா மணங்கன் னூட்டுங்
கன்னிசன் மிட்டையோடு மாயிரங் கருங்கட் செவ்வாய்
மின்னனு ரேவல் செய்ய விளங்குசின் னுளி லோர்நாள். (௨)

விரைசெறி மலர்ப்பூம் பைந்தார் வேய்ந்துலம் பொருதூ விம்மும்
வரைசெறி புயன்ய யாதி வனத்தினில் வேட்டை யாடித்
திரைசெறி நீர்பெருமற் றேடியாங் கணைய நன்னீர்க்
கரைசெறிந் துலவி யாடுங் கன்னியர் குழுவைக் கண்டான். (௩)

வானம ருடுவி னுப்பண் வளர்திங்க ளொன்றே போன்று
நானவார் கூந்தற் றெய்வ யானியாங் குறைய நண்ணி
யூனவேல் விழிச்சன் மிட்டை யுவந்தடி வருடக் கண்டு
தேனனூர் யார்கொ லென்னத் தன்மனந் தெளியக் கேட்டான். (௪)

கன்னிநீ யார்கு மாரி காலிணை வருடு மங்கை
தன்னிக ரில்லா டானு ரெனவவள் சாற்று நீயார்
மன்னவர் குலத்து ளானோ மறையவர் குலத்து ளானோ
பன்னுக வெனப்பார் வேந்தன் பார்புகழ் யயாதி யென்பேர். (௫)

அரியமால் வேத மோதி யமர்த்திடும் பிரம சாரி
விரதம்யா னெனுட்டிக் கேளுல் வேட்டைமேற் போந்து கன்னிக்
கனைத்தனி ருடி யுற்றே னென்னையுங் கருமென் கூந்தல்
வரிவிழித் தெய்வ யானி மணமகிழ்ந் தினிது சொல்வாள். (௬)

விந்தைகள் பலவும் வல்ல சுக்கிரன் மகள்யான் மேவி
கருந்சனி விழிச்சன் பிட்டை யசார்க்கு மாதன் கன்னி
யெருந்சவி சேருழி யென்றன் பணிவிடைக் குரிய ளென்னைப்
பருந்சனி பதத்தாய் பார்க்கி பணிவிடைக் காண தென்கொல். (௭)

முன்னமே வரிய கூவல் வீழ்த்திய முறையாற் றனே
யென்னிடத் தேவல் செய்யத் தரியளா யியற்று கின்றாள்
மன்னனீ யான்சேட யென்னை பிடித்தனை மற்றோ ரென்னைத்
தன்னையே பற்று வாயோ வெனைவேட்கை தரும மென்றாள். (௮)

இவண்முதற் பெண்கள் யாரு நின்பணி கேட்டி யென்றே
தவமுது மிடையாள் கூறச் சுக்கிரன் புதல்வி தீய
கவளமால் யானை மன்னா தலைத்தனென் கருதே னென்னை
வவிரிழை வரித்தே யுன்னைப் புகரெனை யளிப்பா ரென்றே. (௯)

பொன்னொரு ளொருத்தி தன்னைத் தந்தையாற் போகத் தந்தை
தன்னையே யடைந்து வந்து சார்தலு மடியிற் றாழ்ந்தே
யென்னைமுன் வலக்கை பற்றும் யயாதியா மிறைவர்க் கின்று
சொன்னரீர்த் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தரு ளென்னச் சொன்னாள். (௧௦)

அவ்வுரை கேட்ட மன்ன னுள்ளத்தி லச்ச மெய்திச்
செவ்வையில் புகரைப் போற்றிக் கருதிலேன் கன்னி தன்னை
யெவ்வழி யிலாக கோத்திர மியானென யயாதி கூற
வவ்வியுள்ள கன்னி ருடிய கல்குமே வாம யாமே யென்றாள். (௧௧)

நினைக்கறிற் கேடு மில்லை நியமட் குரியை யென்றே
கனைத்தவன் புயிரும் அகற்றக் கன்னியை விதிமு றமாற்
புனற்பெய்து கொடுத்துத் தீயிப் பொருத்துவன் மிட்டை தன்னை
மனைக்கிளில் விருப்பே யென்று வருபுகர் வழுத்தி னாரல். (௧௨)

அகவுடைத் தெய்வ யானி மைந்தரைப் பெற்று பின்னர்ப்
புகர்தனை வலஞ்செய் தேத்திப் போற்றியே விடைகொண் டேகித்
திகழ்மணி வீதி சூழும் திருவளர் பிரதிட் டானை
நகர்தனின் மனைவி யோடு மன்னிய யயாதி வேந்தன். (௧௩)

உலகெலாம் பொதுமை நீக்கி யொருகுடை நிழற்றி யாளு
மலர்மலர்ச் செல்வத் தாய்த்தே யாசிய னடாத்தி னானென்
றிலகுவாள் மறைதேர்ந் தெய்த மியற்றுமா முனிவர் கேட்ப
கலைமலாத் தெரிந்த சூதன் முனி கவின்று னான்றே. (௧௪)

முப்பதாவது

தெய்வயானிகல்யாண வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் [illegible].

முப்பத்தோன்றுவது

யயாதிபுத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம்.

ஒன்னலர்க் கடந்த வைவே லுயர்புகழ் யயாதி வேந்த
னன்மகப் பயந்த காதை நற்சதா னீகற் கன்பாய்
முன்னமச் சவுன கன்சொன் முறைமையை முனிவர்கேட்பத்
தொன்முறைப் புராணச் சூத முனிசொலத் தொடங்கி னானால். (க)

புகழெனு மடந்தை செல்வப் பூமகள் வாணி விந்தை
யகலுறு தென்றுங் கூடி யமர்ந்திடும் யயாதி வேந்தன்
திகழ்மதி நுதலா டெய்வ யானியைச் சேர்ந்து நாளு
மகபதி போல வின்ப மருவியே வாழு நான்று. (உ)

அனநடைத் தெய்வ யானி யனுமதி பெற்ற சோக
வனமரு குறவே கோல மனைசில வமைத்து மாலை
புனைகருங் குழற்சன் மிட்டை மடந்தையைப் பொருந்த வைத்து
நினைவரு மாடை யன்ன நிரப்பியே நடத்தி னானால். (௩)

ஆயிரங் கன்னி மாரோ டமர்ந்தசன் மிட்டை பச்சை
வேயுறு தோளி தெய்வ யானிபான் மேவி யேவ
லோய்வுறு தியற்ற வேந்த னுலம்பொரு குவவுத் தோளா
லேயுற மருவித் தெய்வ யானிபால் யதுவை யீன்றான். (௪)

திருந்திய வருட மோரா யிரத்தொகை சென்ற பின்னர்
முருந்தன நகைச்சன் மிட்டை முதிர்முதுக் குறைவை யெய்தி
வருந்துறு நாளி லோர்நாண் மருவிய ரிதுகா லந்தான்
பொருந்தநற் கணவ னின்றிப் போயிற்றென் னிளமை யென்றே. (௫)

மனத்துறு துயர்மேற் கொள்ள மயங்கிப்பின் மக்கட் பேறு
தனைத்தின நினைந்து காந்தற் றகவுற வரித்தி லேனு
லினித்துய ருறுவ தென்கொல் யானுமத் தெய்வ யானி
நினைத்துமுன் வரித்த வண்ணம் யயாதியை நேர்தல் வேண்டும். (௬)

என்றுதன் மனத்தி னெண்ணி யிருக்குமந் நாள்ய யாதி
துன்றிய வசோக கானத் தொருவனே தனித்துத் தோன்றச்
சென்றுமுன் வணங்கிச் சோமன் றேவர்கோன் வருணன் விண்டு
வன்றிற லியம னின்னோர் மனையினு மனையின் மேவி. (௭)

சார்ந்தமர் கின்ற கன்னி தன்னையார் நோக்க வெல்லாம்
தேர்ந்தவன் குலமொ ழுக்கஞ் செய்கைநீ ரறிவீ ரும்மைக்
காந்தனு வரித்து மைந்தர் தமைப்பெறக் கருதி னேனென்
றுய்ந்துமுன் கூற வேந்த னவண்மொழி தடுத்துச் சொல்வான். (௮)

சொல்லரும் விரதம் பூண்ட கன்னிநீ தூய்மை வேட்டுப்
புல்லுதற் குரியை யன்று புகர்புகன் றிட்ட வாய்மை
யொல்லைக் கடக்க லாகா தென்னவு மெழுந்து விம்மி
வல்லெனப் புடைத்த கொங்கைச் சன்மிட்டை வழுத்த லுற்றாள். (௯)

அருந்தவப் புகர்கு மாரிக் கியான்சகி யாகை யான்முன்
வரைந்தமை வரித்தாள் யானும் வரித்திட வழக்கா மன்றித்
திருந்திழை யாரை மிக்க வதுவைகள் செய்யும் போதும்
பெருந்தன முழக்கும் போதும் பேதைய ருடற்போ தும். (௧௦)

தன்னுயிர்க் கிறுதி வந்த காலத்துந் தாசப் போதுந்
சொன்னபொய் யதனாற் கேடு மிலையெனச் சுருதி கூறும்
மன்மொழிச் சான்று கேட்டிற் பொய்சொல்ல னன்க தன்று
முன்னரு மூதி யர்தா முறிற்பொய்க ளுரைத்த லாமால். (௧௧)

யாவரே யெனினும் வேட்ட ரினத்தினி லிரக்கி லில்லைப்
போவென வியல்போ வென்னப் புவிபுரக் கருளு நீதிக்
காவலன் பொய்யு ரைக்கிற் கலங்குமெய்த் தருமம் யானுங்
காவிலு றுவைரோன் பொய்மை காசம்வைத் துறிலு மென்றாள். (௧௨)

அவ்வுரை கேட்டுத் தன்பத் தழுங்குசன் மிட்டை தன்னைச்
செவ்விதி னேற்கி யென்னைச் சேர்த்தவ ளதுகேட் டாலும்
வவ்விட வரிப்ப லென்றா மனத்தொரு விரத முண்டா
னவ்வியொண் கன்னி யன்றா னபேட்டமு மல்கு வேனல். (௧௩)

பாரிதன் மைந்த னேறு மடிமையும் பணிம ருத
காரியஞ் செய்வ தன்றிக் கருத்தாய் கருதா ருன்றன்
னாரியாத் தெய்வ யானி யவட்குகல் வடிமை பூண்டேன்
றேரின்மற் றவளோ டென்னைத் தெரிந்துநீ காத்தல் வேண்டும். (௧௪)

என்னுமம் மொழியைக் கேளா யயாதியா மிறைவ னுள்ளத்
தன்னியோ மனத்து தன்மத் தாறுதியிற் கூடி வேகத்
தன்னிகர் கருவை யீன்றுள் சன்மிட்டை யென்று கூத
னன்னல வேள்வி யாற்று முனிவர்க்கு நவின்று னம்மா. (௧௫)

முப்பத்தொன்றாவது

யயாதி புத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௫௧௧.

முப்பத்திரண்டாவது

யயாதிசாப வத்தியாயம்.

தருமத் தியல்பிற் புவிமுழுதுஞ் சயிலத் தடந்தோ டனிற் றுங்கும்
பெருமைப் புகழ்சேர் யயாதிமன்னன் பெற்ற சாபஞ் சவுனகர்கா
மருமைச் செயல்கூர் சதானீக னறிய வறைந்த வம்முறையே
யிருமைப் பயன்றேர் முனிவர்க்குச் சூத முனிவ னெடுத்தி சைப்பான். (க)

நஞ்சிற் கருகி வெளுத்தகன்று நளின மெனச்செவ் வரிபரந்து
மிஞ்சிக் கனகக் குழைகிழித்து மேவிக் குமிழின் மிசைமறிந்து
வெஞ்சொற் கொடுங்கூற் றுடன்பழகி வேலைப் பழிக்கு முணைநெடுங்கட்
பஞ்சிற் பதத்தாள் சன்மிட்டை பாலற் பயந்தா ளெனப்பகர்ந்தார். (உ)

மின்னிற் சிறந்த தாதியர்கள் விரைந்து பகர்ந்த மொழிகேட்டுப்
பொன்னிற் பொலிந்த தகைத்தெய்வ யானி மனந்தான் பொருமாகி
யுன்னற் கரிய வசோகவனத் தருகா முறையு ளிடத்தெய்திக்
கன்னிக் கியல்போ சன்மிட்டை யென்று முனிந்து கழறினளால். (௩)

முனிய வெதிர்ந்து சன்மிட்டை முறையால் வணங்கி முகநோக்கிக்
கனியி னியல்பு தடுமாறிக் காமம் விரும்புஞ் சகியல்லேன்
னனிநன் முனிவன் மிகவுயர்ந்த தவத்தோ னொருவ னனைகெய்தி
யினிய மகவை யளிப்பாயென் றிரந்தே னிரங்கி நல்கினனால். (௪)

என்றே யுரைக்க வவன்யாவ னியல்கோத் திரமே தெனவினவக்
கன்றே யணிசெங் கைம்மானே கதிரோ னிகர்க்கு முரவோனை
யன்றே யாவ னெனக்கேட்ப வஞ்சி யொழிந்தே னென்றிடலு
நன்றே புரிந்தாய் நின்னுரைக ளனைத்தும் வாய்மை யாமெனவே. (௫)

இவ்வா றுரைத்தே யெழிற்றெய்வ யானி மனைக்க ணேகியபின்
செவ்வாய் மழலைக் குழவியொன்று தன்னை யுயிர்த்தாள் செவ்வாம்ப
லொவ்வா விதழ்ச்சன் மிட்டைபின்னு மிரண்டு மகவை யுயிர்த்திட்டாள்
மைவா ரிதிசூழ் புவிபுரக்கும் யயாதி வேந்தன் மனமகிழ்ந்தே. (௬)

பொன்பூத் தலர்ந்து குவிந்துவிம்மிப் புடைத்துத் திரண்டு பூரித்து
மின்பூத் தொளிர்சிற் றிடைதுவண்டு மெலிய வருத்துந் தனபாரக்
கொன்பூத் திலங்கு மயில்வேற்கட் கோதை தெய்வ யானியொடு
நன்பூத் தருநீ டண்டலையி னுப்ப ணேர்நா னண்ணினனால். (௭)

நண்ணும் பொழுது விளையாட்டு நயந்த குமரர் மூவரையுங்
கண்ணின் புறவே பார்த்திவர்க ளியாவர் குமரர் கழறென்ன
வெண்ணந் தெரிந்தாங் கரசனென்று மியம்பா திருப்பக் குமரர்தமை
யண்ணும் படிக்கங் கழைத்துமது தந்தை தாயா ரறைதியென்றாள். (௮)

தாயாங் குறையுஞ் சன்மிட்டை தங்கை யிவளே யாமென்று
வாயா லுரைத்துத் தற்சனியால் வருத்துக் காட்டி யருகுறக்கண்
டோயா கோபம் வேந்தனெழுந் தொப்பா மென்று மனத்தயிர்த்து
வேயார் தோளி சன்மிட்டை யிருக்குந் தலத்தில் விரைந்தெய்தி. (௯)

சீற்ற மிகுந்துக் கண்சிவந்து செவ்வா யதரந் துடிதுடிப்பக்
கூற்றிற் கொடிய வகார்பெற்ற கொடியை யாதல் காட்டியற
மாற்றற் கரிய முனிவொருவ னளித்தான் மகவென் றனைத்துணையாய்
சாற்றற் கரிய மங்கலையை நின்போற் றரையிற் காண்கிலெனுல். (௧०)

வேறு

மன்றலைத் திட்ட தெய்வ யானிதன் னிணைத்தான் போற்றி
கன்றிய மாது செய்யோ னயந்தாங் களித்த காந்தன்
தன்றிறந் தன்றி யாரும் மரித்திட றருதி யன்றாற்
றன்றமக் கேய்தி யாச டீடுயெனச் சொல்ல லாமால். (௧௧)

இவ்வகை யுரைத்த லோடு மேத்திழை யயாதி முன்னர்
செவ்வையாப் புறமே சென்று வேந்தனீ வஞ்சஞ் செய்தாய்
கவ்வையோ டன்பாற் சென்று யிருக்கவன் கவியின் மைந்தன்
றிவ்விய தானஞ் சேர்வ லென்றவற் றுறந்து சென்றாள். (௧௨)

வென்றிகொள் வேலி னன்பின் மென்மொழி மொழிந்து செல்லத்
தன்றிருத் தாதை தானிற் பணிந்தனன் வேந்தன் றாழ்ந்து
நின்றிட மகனை கோபம் திகழ்ந்தனன் னுரைத்தி யென்ன
வன்றுறு தன்மை தன்னை யதன்மமே யென்று தன்றே. (௧௩)

மன்னிடத் திருவர் மைந்த ரளித்தசன் மிட்டை யென்பா
ளென்னிடத் திரண்டோ டொன்று மகவினைத் தயவிற் பெற்று
ளுன்னிடத் ததற்கு செய்தி யுரைத்தனன் யயாதியென்று
மன்னிடத் தறுகோ பத்தாற் புகர்முறை வருத்தச் சொல்வான். (௧௪)

இருவரைத் தரிவின் மிக்க வென்றுயினைத் தேர்ந்து பெற்ற
வரிவளைக் கன்னி தெய்வ யானியை மறந்து மெய்காட்
புரிபுரி யுறுதசன் மிட்டை போகத்தைத் தேன்டோ டென்று
வரிமைமை மறந்தே விட்டா யுனக்குறூப் புறுக வென்றான். (௧௫)

அங்கவன் வனைந்து பேதி மையரி தவிர்தி கோபம்
நீங்குறு காமம் வேட்டுச் செய்திலன் றிதசா லத்தைத்
தாங்குறு மீரச கன்னி யென்னிடஞ் சார்ந்து போற்றி
யோங்குறு மகவைத் தன்பா லுதவென வேண்டி னாள். (௧௬)

உரைத்தகோ டீரச தன்மத் தறுதியை யோர்ந்தி யானும்
விரைக்கருங் குழலால் வேட்ட மென்மக வளித்தே னென்பா
னரைப்பெரு மூப்பு நீங்க கல்வியுந் தெய்வ யானி
வரைப்பெருங் கொங்கைப் போக மாத்திட வளித்தி யென்றான். (௧௭)

அன்னவ னுரைப்ப வெள்ளி யறைதரு சாப மாறு
துன்னிடத் துற்ற மூப்பை யொருவர்பாற் கொடுத்து மாற்றி
மன்னுக போக மென்ன மைந்தரில் யாவ ரேனு
மென்னுடை மூப்புப் பெற்று ணிராச்சியம் பெறுதல் வேண்டும். (கஅ)

இத்திற முரைத்த செய்தி நன்றென வியம்பி யுன்றன்
புத்திர ரைவர் தம்மிற் பொருந்தினோர்க் கீதி யென்று
மெய்த்தவ வெள்ளி சொற்றான் யயாதியும் விடைகொண் டானென்
றுத்தம குணத்துச் சூதன் முனிவருக் கோதி னானால். (கக)

முப்பத்திரண்டாவது
யயாதி சாப வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். அஅ०.

முப்பத்து மூன்றாவது.

யயாதி சுகர் சாப வத்தியாயம்.

மன்னிய புகழ்ய யாதி மன்னவன் வாத்தி னீன்ற
முன்னிய மைந்தர் தம்மை முனிவொடு சபித்த காதை
தன்னிகர் சதானீ கற்குச் சவுனக னுரைத்த வண்ணந்
துன்னிய முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொல்வான். (க)

நரைதிரை யணுகு மேனி நாமவேல் யயாதி மன்னன்
விரைவுட னகரிற் சார்ந்து வெள்ளிதன் புதல்வி பெற்ற
தரைபுகழ் யதுவை நோக்கித் தளர்ச்சியேற் றிளமை தந்தால்
வரையுறும் வருட மோரா யிரமின்ப மார்ந்திப் பின்னர். (உ)

நின்னிடத் துற்ற மூப்பைக் கொண்டுநின் னிளமை யீவே
னென்னலு மூப்புத் தாங்கி யிகழ்ச்சியொ டிளைப்பு மெய்திக்
கன்னலின் சொல்லா ரின்பங் கலத்தற்கு மரிது வாங்கேன்
மன்னிலென் னினுமன் பான மைந்தருக் கீதி யென்றான். (ங)

நொந்தவன் யதுவை நோக்கி நுவன்முடி நினக்கின் றென்றே
நிந்தனை யுறச்ச பித்து நேர்தெய்வ யானி யீன்ற
பிந்துறு குமர னை பெயர்த்துரு வசுவைப் பார்த்து
நந்திரை நரைநீ பெற்று நல்குதி யிளமை யென்றான். (ச)

துருவசுப் பிதாவை நோக்கிச் சுந்தரங் காம மாண்மை
பிரிவுறு மூப்பை வாங்கே னென்றலும் பெரிது சீறி
யருமக வின்றி யீனர்க் கதிபதி யாகி நாளுங்
குருமனை கவர்ந்து கண்ட யோனிக டோறுங் கூடி. (ரு)

துற்கன்மம் புரிமி லேச்சர் தொகைக்கெல்லா மன்ன னென்றே
யொற்கமில் சாப நல்கி யுறுபுரி குழற்சன் மிட்டை
தற்குறு குமர னான அநுத்துவைத் தயவி னோக்கி
யெற்குநின் னிளமை யீந்தா லீரைந்நூ றாண்டின் பின்னர், (௬)

நரைதிரை யாங்கி யுன்ற னிளமையை நல்கி னிந்தப்
புரைதவி ருலகம் யாவும் போற்றுதற் கருள்வே னென்ன
விரிவுள பரிதேர் யானை மேற்கொளற் கரிதா யோங்கும்
வரைமுலை மகளிர் காம மாந்தர்க்கு மரிதா மூப்பு. (௭)

தாங்கிடே னெனய யாதி தழைத்திடு காமம் போக
நீங்கிப்பின் பிதனை நாவாய் நிரைத்தவ ரார்க லிக்க
தேங்கிய போக னாகென் றுரைத்தனன் சாபம் விம்மி
வீங்கிய முலைச்சன் மிட்டை விருப்புற வீன்ற பின்னோன். (௮)

அதுவெறு மைந்தன் றன்னை யமையுநின் னிளமை யீகெதன்
றுறுவுறு மூப்பை வாங்கிற் சாருமா மிராமாண் டெண்ணி
னினைவுறக் கழித்துப் பின்ன ரிளமையை நினக்கே நல்கிப்
புனைகுவன் மேனி யென்ன வறுவென் போன் புகல்கிற் பானால். (௯)

மூப்புறிற் காலை நீரின் மூழ்கிமா மகத்தை முற்றி
காப்பெறு சுவையின் றுய்த்தற் கரியவா மயலே னென்னக்
காப்பருமித் தன் பத்துப் பட்டிக்கா தலர்கண் மானத்
தீப்பொறி விழியிற் சிந்தத் தினந்தினம் வருந்திச் சோர்வாய். (௧௰)

என்றுவெஞ் சாப மீந்தே யிளையவன் பூரு வென்பான்
றன்னையே முகத்தை நோக்கிச் சுக்கிரன் றந்த சாப
மொன்றிநின் னிளமை யீந்தா லுவந்தொரா யிரத்தி னாண்டு
சென்றபி னிளமை போயின் றிருவா னக்கே யீவேன். (௧௧)

ஒன்றிய வென்றன் மூப்பைத் தாங்குதி யுராவோ வென்னத்
தன்றிருத் தாதை தாளிற் பணிந்துநீ தயவு கூறத்
துன்றுமென் னிளமை யீந்தேன் மூப்பெனைச் சூழ்க வென்றான்
வென்றிகொள் யயாதி மைந்தன் விருப்பினுற் புகல லுற்றான். (௧௨)

என்மன மின்ப மெய்த விசைந்தனை யிதற்கு நன்று
முன்மக வினைத்துப் பாழ்வுற் றயர்புவி முழுதுங் காக்கப்
பொன்மணி மகுட மென்றும் பொருந்துக வென்றா னென்றே
தொன்மைசால் வேள்வி யாற்று முனிவர்க்குச் சூதன் சொன்னான் (௧௩)

முப்பத்து மூன்றாவது
யயாதி சுதர் சாபவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம். ௪௧௩.

முப்பத்துநான்காவது

பூருபட்டாபிடேக வத்தியாயம்.

மட்டாரும் வாகை மாலை வனைபுயப் பூரு வுக்குப்
பட்டாபி டேகஞ் செய்த பான்மையைச் சதானீ கற்கு
முட்டாது சவுன கன்சொன் முறைமையை முனிவர் கேட்ப
வட்டாச சாபு ராண மறைமுனி யருள்செய் வானால். (க)

மன்னிய பூரு மெய்யி னிளமையை மகிழ்ந்து வாங்கித்
தன்னுடல் பொருந்து மூப்பை யவனுட றழுவ வைத்துப்
பொன்முடி யயாதி வேந்தன் பூவையர் போகந் துய்த்தே
யிந்நிலஞ் சிறக்க வாண்டாண் டாயிர மிருந்தா னன்றே. (உ)

தேவர்கட் கியாகத் தாலும் பிதிர்கட்குச் சிராத்தத் தாலும்
பூவுல குற்று வாழும் பூசுரர் முதலி னோருக்
காவன திருத்தி யாக வளித்துமா துலருக் கீந்துந்
தாவரு கள்வர்ச் செற்றுந் தனிக்குடை நிழற்றி னானால். (ந)

தருமத்தின் வழிதப் பாது புரந்தரன் றனையத் தொன்னூர்
செருமத்திற் றதியில் வென்றுந் திகழ்மறை மனுவிற் சொன்ன
கருமத்தி னுறுதி யாற்றி யாசைகள் கழிந்த பின்னர்ப்
பருமத்த யானை வேந்தன் பூருவைப் பார்த்துச் சொல்வான். (ச)

அறிவினாற் றெளிவாற் சொல்லும் வாய்மையா லன்பான் மிக்க
நெறியினா லமைவாற் பூத யவினா னிகழ்த்தும் பொற்பிற்
குறியினாற் பொறையால் ஞானப் புணர்ப்பினாற் குணத்தா னீதிச்
செறிவினா லொழுக்கந் தன்னான் மனுமுறை தேர்ச்சி தன்னால். (ரு)

புத்தியாற் பிறர்க ளுள்ளப் புணர்ப்பறி வினயந் தன்னான்
மத்தமா தங்க மேறும் வகையினா லிரத மேறித்
தத்துவாம் பரிந டாத்துந் தகைமையாற் கலினப் பாய்மா
வித்தகக் கதிக டேர்ந்து வியப்புறு பயிற்சி தன்னால் (சா)

வில்வலிப் பிண்டி பாலம் வேல்தண்டங் குலிச மீட்டி
சொல்வலிப் பிடையங் கைவாண் முசுண்டிதோ மரம்வாள் தோட்டி
கல்வலிக் கவண்க டாரி கப்பண முசலம் வாங்கு
கொல்வலிப் பரிகஞ் சூலங் குந்தஞ்சக் கரங்கை யம்பு. (எ)

முதலிய படைகள் யாவும் பயிற்சியா னென்னார் மோலி
சிதறிடப் பொருது வெம்போர்க் களத்தினிற் செந்நாய் காகங்
கதழெரிப் பேழ்வாய் பூதங் கழுகுவே தாளஞ் சம்பு
விதம்வித முண்டு தேக்க விருந்துண வருத்து நீரால், (அ)

சதுமறை கணிதங் காமந் தத்துவஞ் சரநூல் ஞான
முதுமொழி வாக டஞ்சொன் மூவறு புராண நீதி
பொதுமொழி தருக்கஞ் சத்தம் பூதநந் திரமெ னைத்தும்
விதிமுறை பயின்று தேர்ந்த மேன்மையாம் விஞ்சை தன்னால். (௯)

நின்னையொப் பவர்யா ரிந்த நீள்புவி வான்பா தாளத்
தென்னையே சிறக்க வைத்துன் னிளமையை யீந்தென் மூப்பி
னுன்னுட றளர்ச்சி யெய்த வுவப்பினு னுவப்பி னுற்று
யன்னையை யொப்பா மன்பி னத்தனே யுரைப்பல் கேண்மோ. (௧௦)

கார்விடங் கக்கும் பேழ்வாய்க் கனல்விழிக் கவைநாச் சூட்டுப்
போர்முகத் தாயி ரந்திண் புகழ்முடிப் பாந்த ளேந்திச்
சீர்மிகும் படத்தி னோங்கச் சிறப்பொடு மினிது தாங்கும்
பார்மனுத் திறத்தா லிந்நாள் காறுமே பரித்தல் செய்தேன். (௧௧)

பழுதுறு மமைச்சு நீக்கிப் பரிவுடை யமைச்சு நாட்டி
வழுவிலா நீதி நூலின் வழிமறை யோர்க ளாதி
யொழிவினற் றவர்க ளீறு யாவரு முவப்பச் செய்துஞ்
செழுமணி மார்பன் முக்கட் சிவன்பூசை சிறப்ப செய்தும். (௧௨)

சீலமா தவர்கள் செய்யு மருந்தவஞ் சிறந்து வாழக்
கோலமா றறந்த ழைக்கக் குவலயஞ் செழிக்க நித்தம்
பாலனஞ் செய்தும் வேங்கை பசுவுமோர் துறைநீ ருண்ணுஞ்
ஞாலமா தகம்பூ ரிப்ப நடுமுறை நெறிவ ழாமல். (௧௩)

இப்பெருப் புவியைத் தாங்கு மிலக்கண முடையோ னீயென்
றெப்புர வோர்ந்தே யிப்போ துவப்பினி னிளமை யீந்தேன்
வெப்புறு முதிர்ச்சி யானே விருப்பின்மேற் கொண்டு மேன்மை
செப்பிய தவத்திற் செல்வா னென்னுளத் தெண்ணி னேனால். (௧௪)

என்னுடை தவமு வண்ண லிவ்வர மெனக்கே யீந்து
மன்னிநீ டூழி காலம் வாழ்புவிப் பாரந் தாங்கித்
துன்னுபூ மறையோர் மன்னர் வணிகர் சூத்திரர்க ளாதி
பண்ணிய சனர்க ளெல்லாம் பரிந்துநீ யளிக்க வேண்டும். (௧௫)

சுக்கிர னந்நாள் சாபஞ் சொற்றிடு காலை யென்னை
நெக்குறு மூப்பைப் பன்னு னேற்றுமே நேர்ந்து பெற்ற
மக்களி லொருவன் பால்வைத் தவன்றன்வா லிபத்தை வாங்கி
மிக்கநல் விளமை யோடும் வேண்டுநா ளின்பந் துய்த்தே. (௧௬)

மனத்துறு மாசை தீர்ந்து ஞானம்வந் துற்ற போது
நினக்குறு முதுமை தாங்கி நேர்ந்தவர்க் கிளமை யோடுங்
கனத்தபொன் மோலி யீந்து கடற்புவி காக்க வைத்துப்
புனத்துறு வனத்தி னெய்தி நற்றவம் புரிதி யென்றான். (௧௭)

ஆதலான் மைந்த வென்ற னனுக்கிர கத்தி ஞனீ
திசறுன் னிளமை பெற்றுச் சிறந்தவிவ் வுலகந் தாங்கி
மூதறி வுடனே வாழ்ந்து மூவுல கத்து ளோர்நின்
னீதியைப் போற்றி யேத்த நீடூழி வாழி யென்றான். (கஅ)

என்றலுந் தந்தை பாதத் திணைக்கம லத்திற் றாழ்ந்து
வன்திற லரவோ யெற்கிவ் வுகையெல்லா முரைப்ப தென்னே
துன்றநீ யென்பால் வைத்த மூப்பினுற் றுயரொன் றில்லேன்
கன்றிலேன் முன்ன மீந்த விளமையைக் கருதே னென்றும். (க௯)

அய்யநீ யடியேன் மீதி லளித்திடுங் கருணை தப்பா
துய்யவே யருள்வா யென்ன வுறுதிசொன் மகவை நோக்கிச்
செய்தவங் குன்று மென்சொன் மறுத்திலே லென்று சீற
வெய்துயிர்த் தலக்க ணெய்தி விரைந்தடி வீழ்த லோடும். (உ0)

கையினு னெடுத்துக் கட்டிக் கருணைகூர்ந் துச்சி மோந்து
மெய்யுற வணைத்து மூப்பை மேற்கொடு விருப்பின் மைந்தற்
கையுறு திளமை நல்கி யரியமா மோலி சூட்ட
வையக மறியும் வண்ண மகிழ்வுற சுறைந்திட் டானால். (உக)

முரசுறு குணிலி னோதை முழைச்செவி புகுத லோடு
மரசர்மந் திரிமார் சேனைத் தலைவர்க ளறிஞர் மேன்மை
யுரைசெயுங் குரவர் நாட்சொல் புரோகித ருலகோர் யாரும்
விரசியே யாதி வேந்தன் முன்வந்து விருப்பி னோடும். (உஉ)

மனுமுறை தவறி லாத மன்னனீ யெதுவி னோடு
தனுசெறித் துருவ சுப்பேர் சாற்றிய துருகு மற்று
மனுவிவர் முன்னர்த் தோன்ற லவர்க்கன்றிப் பின்னர்த் தோன்றும்
புனைமலர்ப் பூரு வுக்குப் பொன்முடி சூட்ட லென்கொல். (உ௩)

தருமத்தின் முறைவ ழாத தன்மையோ யதன்ம மான
கருமத்தை நீயே செய்யிற் கழறுவ தென்கொ லொன்னார்
பருமத்த யானை மத்த கம்படப் பிளக்கும் வேற்கை
மருமத்தார் வேந்த வென்றே றுதிநிந்தை வழுத்தி னரால். (உ௪)

வழுத்தலும் யயாதி வேந்தன் மந்திரித் தலைவர் மற்றும்
விழுத்தக வுடையோர்ப் பார்த்து வெள்ளிசா பத்தின் செய்தி
முழுத்ததன் னுள்ளத் துள்ளன் முயற்சிமு தறிவு யாவும்
வழுத்தியே யுரைத்தா னந்த வாய்மைகேட் டன்னோர் சொல்வார். (உ௫)

பன்னுமெம் மொழிகள் யாவும் பழுதுநீ பொருந்தி வெள்ளி
முன்னமே யுரைத்த சாப மன்றியு முதல்வநானு
நின்னுளத் திருத்தி யீதே நிகழ்த்துவ தென்கொ னீதி
மன்னநின் னுள்ளத் தெண்ணு மகிழ்ச்சியே மகிழ்ச்சி யென்றும். (உ௬)

எம்மனோர்க் குரைத்த பூருக் கறிகுண மியற்கை யாவுஞ்
செம்மையே யவனென் றில்லைச் செய்து நீ முடிக்க மன்னர்
வம்மினென் றருளு கென்று மரபுளோர் மற்றோர் யாரும்
தம்முளத் தருத்தி யோடுஞ் சாற்றினார் யயாதி வேந்தன். (௨௭)

மெய்புள கித்தே யந்த வேதிய ராதி யானோர்
செய்பரு வங்கள் யாவும் திறத்தொடுஞ் செப்பி யோதும்
பொய்யிலா மறையோ ராய்ந்து பொருந்துநாண் முகூர்த்தம் பார்த்து
வையகத் துள்ளோர் யாரும் வம்மினிந் நாளி லென்றே. (௨௮)

முடங்கல்கள் போக்க வந்தார் முன்னிய கங்கை யாதித்
தடங்கட னீரும் வானிற் றயங்குமா னதமாம் வாவி
யிடங்கொணன் னீரு மற்றை நதிநதத் திலங்கு நீரு
மடங்குபுட் கரணி வாவி முதலிய வசும்பி னீரும். (௨௯)

கொடுவர மனிதர்ப் போக்கக் கொணர்ந்தனர் பதிகள் யாவும்
கடிமுர சறைந்து வாழை கமுகுதோ ரணங்க ணாட்டி
முடிபுனை மண்ட பத்தை முதிர்தவ மனைக ளாலும்
வடிவுறு சொன்னத் தாலு மகிழ்ந்தலங் காரஞ் செய்தே. (௩௦)

ஆயிரங் கம்ப நாட்டி யமைத்தமண் டபத்தி னுப்பண்
காய்கதிர்க் கிரணங் கோடி யுதித்தது கடுப்பப் பத்தி
பாயரி யணையொன் றங்கண் பதிவுற வமைத்து மாலைத்
தூயநற் சரங்க டேக்கித் தூநறும் புகைக ளூட்டி. (௩௧)

இறைநன் முகூர்த்தம் பார்த்தே யயாதியா முரவோ னண்ணிப்
பூருவைக் கொணர்மி னென்ன வருதலும் பொற்பி னன்னீ
ராருற வாட்டிச் சுத்த வத்திர மணிகள் பூட்டி
யோருறு மண்ட பத்தி னரியணை மீதி லேற்றி. (௩௨)

பேரிமல் லாரி பம்பை பெருந்தவி னவுரி சின்னம்
பூரிகை தவளச் சங்கம் பொருகுட முழவு கொம்பு
தாரைமத் தளம்வீ ணாநந் தவண்டைகா களஞ்சே கண்டி
வார்கடன் முழக்கி னார்ப்ப மங்கலத் திசைக ளோங்க. (௩௩)

மணிமுடி கொணர்மி னென்று வாங்கியே யயாதி வேந்த
னணியணி பூரு வுக்கங் கழகுற மோலி சூட்டிக்
கணிதமின் மகிழ்ச்சி யோடுங் காளையா னனத்தை நோக்கித்
திணிபுவிப் பாரங் காத்துச் சிறந்துநீ டூழி வாழ்தி. (௩௪)

என்றுவாழ்த் தெடுத்து வாழ்த்தி யிருநிலஞ் சிறப்ப வாழ்ந்து
துன்றிய மறையோ ராதி சொற்றிடு சாதி பேதத்
தோன்றிய மாந்த ரெல்லா முவப்புறத் தாய்போற் காத்து
நன்றிகொ ளுயிர்கள் யாவு நயம்பெற வளித்தி யென்றும். (௩௫)

வானுலகத்திற் றேவர் மகிழ்ந்திட வேள்வி யாற்றி
யூனமில் பிதிர்கட் கெல்லா முவப்புறச் சிராத்த மீந்துந்
தானநான் மறையோர்க் கீந்துந் தரணிவாழ் சனங்கட் கெல்லா
மானநற் பொருள்க ளீந்து மனந்தநாள் வாழ்தி யென்றான். (௬௬)

என்றலும் வானோர் வானி லெழுந்துபூ மாரி பெய்தா
ரன்றுபூ மறையோ ரெல்லா மாசிக ளனேகஞ் சொன்னா
ரொன்றிய தாரை சின்ன மொலித்தபல் லியத்தி னோதை
துன்றின திசைக ளெட்டுஞ் சூழ்கட லார்ப்பி தென்ன. (௬௭)

நாடுறு யயாதி வேந்தன் பூருவை நயப்பி னோக்கிக்
கோடுறு நரசர் நீதி குறையற நடாத்தென் றுள்ளம்
வாடுற லருளி வானப் பிரத்தமாந் தவசின் மன்னிக்
காடுறு மிமையச் சார லண்ணினான் கதிக ணாடி. (௬௮)

புகழுறு யயாதி வேந்தன் பொருப்பிடஞ் சார்ந்து பன்னா
ளகளுறு தவங்க ளாற்றிச் சொற்றிடு பதவி சேர்ந்தா
னிகழ்கதை யாவும் பின்னர் நிகழ்த்துவா நெடுநீர் வாரி
யகழுறு புவிதொ டங்கி யரியணை யமர்ந்தான் பூரு. (௬௯)

செவ்வரி பரந்து மைதோய் செவியிடைப் புகுந்து மீண்ட
நவ்வியொண் கண்ணி தெய்வ யானியா நங்கை முன்னர்த்
தவ்வலில் பெற்ற மைந்தன் யதுவென்போன் றரணி காக்குங்
கவ்வையொன் றில்லா னாகிக் கருதும்யா தவரை யீன்றான். (௭0)

கொடுமரங் குழைய வாங்கிக் கூறுமொன் னார்கள் சேனை
படுகளம் பட்டு வீழப் படுத்திடும் வலியின் மிக்க
வடுவகிர்க் கண்ணார் மோக மதனனாந் துருவ சுத்தா
னிடுகொடுஞ் சாபத் தானே யவனரை மகவாய்ப் பெற்றான். (௭௧)

கழைசுளித் தொன்னா ராவி கருதிப்பே யுண்டு சாடி
விழைவொடு களத்திற் காளி விருந்துண வெம்போர் செய்யு
மழைமதக் களிற்றிற் செல்லுந் துரியுகு மன்னன் முன்னர்ப்
பழவினைச் சாபத் தானே போசரைப் பயந்திட் டானால். (௭௨)

பனுவல்கள் பலவுந் தேர்ந்து பகைஞரைப் படையில் வெல்லுந்
தனுவலி யுடையோன் வில்வே டனக்குநே ரழகு வாய்ந்தோன்
மனுநெறி யயாதி வேந்தன் வழங்குசா பத்தி னானே
யனுவெனு மைந்தன் றானு மிலேச்சரை யரிதிற் பெற்றான். (௭௩)

பூருவென் றுரைக்கும் வேந்தன் புகழொடு வான்பா தாளம்
பாருல கனைத்துஞ் செங்கோல் பரிவொடு நடாத்தி யொன்னார்
நேருறு காலை யன்னார் நெடுமுடி தடிந்து வெற்றித்
தார்புனை பவுர வப்போர்த் தனையரைப் பெற்றா னன்றே. (௭௪)

வரிசிலை கரத்தி லேந்தி வலியநாண் குழைய வாங்கித்
தெரிகணை விடுத்துச் செற்றுர் மணிமுடி சிதறச் செய்தும்
புரிகொலை களவு கள்ளம் பொய்பிழை தவிரச் செய்து
மரியணை மீதிற் பூரு வமர்ந்துவீற் றிருந்தான் மன்னே. (சரு)

விண்ணவர் திசைகாப் பாளர் விரும்பியே களிக்க யாகம்
பண்ணியே திருத்தி செய்தும் பாருறு மறைவல் லோர்க
ணெண்ணவே பொருள்கள் யாவும் வேண்டிவ நயப்பி னீந்து
மண்ணிலா துலர்கட் கீந்து மகிழ்ச்சியொ டரசு செய்தான். (சசா)

மண்ணிநிற் பகைகள் வென்ற தன்றியு மறைவல் லோரை
யெண்ணிலா திடறு செய்யு மசுரர்தம் முடல மெல்லாம்
புண்ணுறப் பிளந்தும் பொல்லாத் தயித்தியற் போரிற் செற்று
நண்ணிலா ரில்லை யென்ன நாசமே புரிந்திட் டானல். (சஎ)

வானவ ரசுரர் திண்டோள் வலியிராக் கதர்க ளோடு
மூனமில் வெம்போ ரேற்றங் குடற்றியாத் துலர்க ளாகித்
தானவர்க் கிடைந்தோ ரின்னைச் சார்ந்தன மென்ன வொன்னுர்
சேனையைக் கடிந்து காப்ப லெனச்செப்பித் தேர்மே லேறி. (சஅ)

திசைதொறுஞ் செலுத்தித் தேவர் தங்களுக் கிடுக்கண் செய்தே
வசையுறு பகைக ளெல்லா மாண்டிடச் செற்றுத் தேவர்
நசையுறப் பிரீதி செய்து நல்வர மவர்பாற் பெற்று
விசையமொ டிருந்து பூரு வேந்தர சியற்றி னனல். (சகூ)

அரியல ரகந்தை நீக்கித் தனிமணி மகுட கோடி
யரியணைப் புறத்தில் வீழ வவர்திறை கொணர்ந்து போற்றக்
கரியரி யிரதங் காலாள் கணிதமில் சேனை காவல்
புரிதரு முழவர் சூழப் பூருவீற் றிருந்தான் மன்னே. (ருo)

கடுவெனக் கறுத்து வெண்மை யமுதென வெளுத்துக் காதைத்
தொடுவன நீண்டு வாரி விரிவெனத் துலங்கி மாவின்
வடுவகிர் கண்ணி னார்கண் மயங்குற வனப்பின் மென்பூ
விடுகணை மதனவே னென்ன விளங்கிவீற் றிருந்தான் பூரு. (ருக)

கச்சினை யறுத்துக் கைக்கு ளடங்கிடாக் களிநல் யானை
யச்சுறு கொம்பை வென்று குடமென வழகுவாய்ந்து
வெச்செனக் குளிர்ச்சி யென்ன விளங்குகார் வேனிற் காலத்
திச்சைகூர் தனத்தார் வேண்டி விரும்பவீற் றிருந்தான் பூரு. (ருஉ)

திங்கண்மும் மாரி பெய்யச் சிறந்தநற் குடிக ளோங்கப்
பங்குறு மாறி லொன்று கடமையைப் பரிவின் வாங்கி
மங்குறு தரசு செய்து மனுநெறி முறைவ ழாமற்
புங்கமாஞ் செங்கோ லோச்சிப் புவியெலாம் புரித்தான் பூரு. (ருந)

பற்றலர்க் கிடியே றென்னப் பகர்தரும் பிரசை யானோர்க்
குற்றநற் றுயே போல வுலகெலா மொருகோ லோச்சி
வெற்றிகூர் மாலை வேய்ந்து வேலினை நிகர்க்குங் கண்ணு
ரற்றமோர்ந் தாசைகூர வனங்களை நிகர்த்து வாழ்ந்தான். (ருச)

ஆரியன் பூரு வென்பா னரியணை மீது வைகிப்
பேரிய வுலகம் யாவும் பிழையறச் செங்கோ லோச்சிக்
காரியத் தியற்கை குன்று தாளுநாள் கலைமாள் சீறு
மூரிவெம் புலியுங் கூட முறையிலோர் துறைநீ ருண்ணும். (ருரு)

திரைபொ·றி முத்தந் தானே சிறந்துவா லுக்குன் றேய்க்குங்
கரையினிற் குருகு கோடி கருவுயிர்த் தடைகள் வைகும்
விரைசெறி கடப்ப நீழல் வியப்புறு வாரி சூழ்ந்து
தரையொரு குடைக்கீ ழாண்டு தனியர சிருந்தான் பூரு. (ருசா)

சாதலர்த் தொடையல் வேய்ந்து தண்குடை நிழற்று மேன்மை
மூதறி வுடைய பூரு வேந்தனீண் மோலி வேய்ந்து
கோதற வுலகை யாண்டு கூர்ந்தினி திருந்தா னென்று
மாதவ முனிவர் கேட்பச் சூதனே வகுத்திட் டானால். (ருஎ)

முப்பத்து நான்காவது
பூருபட்டாபி டேகவத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் கருய.

முப்பத்தைந்தாவது
யயாதிசுவர்க்கஞ் சேர்ந்த வத்தியாயம்.

நிவப்புறு புகழின் மிக்க யயாதியா நிருபன் மேலாஞ்
சுவர்க்கம துற்ற செய்தி துகளற மொழிதி யென்றே
யுவப்புற மகங்க ளாற்றி யொருவனை யுளத்தி லுன்னுந்
தவப்பெறு முனிவர் கேட்பச் சாற்றுவான் சூதன் மாதோ. (க)

புனைமணி மகுடஞ் சூட்டிப் பூருவை வைத்த பின்னர்க்
கனைகழல் யயாதி வேந்தன் கானிடைத் தவங்க ளாற்றி
யினையவா னுலக மெய்தி யிருக்கவிந் திரன்பொ ருமல்
வினயமாய்க் கேட்ட சொல்லை மெய்யென விளம்ப லோடும். (உ)

வாசவ னிகழ்ந்து பாரின் வீழ்க்கவந் தரத்தின் மன்னிக்
காசறு வசுமா னட்ட கன்பிர தத்தன் சீரத்
தேசுறு சிபியோர் நால்வர் தம்முடன் சிலசொற் பேசி
மாசறு தவத்தோன் மீட்டும் வானுல கடைந்தா னன்றே. (ங)

கேட்டன மென்ன வாய்மைச் சவுனகர் கிளத்த லோடு
நாட்டிய புகழ்ய யாதி தவமுத லான நண்ணுங்
கோட்டமில் கதைவி ரித்துக் கூறெனுஞ் சதானீ கற்குத்
திட்டமுத் தரய யாதம் விளங்கவே செப்பு வேனால். (௪)

சொற்றநற் பூரு வுக்குத் துலங்குபொன் மகுடஞ் சூட்டி
நற்புவி நாய்ப னுள்ள நானிலம் புரக்க நல்கி
மற்றுள பாரி சத்தின் மகிதலம் யதுவே யாதி
வெற்றிசேர் புதல்வர் நால்வர் புரந்திட விருப்பி னீந்தே (௫)

அருந்தவ மனத்தி னுன்னி யருமறைக் கிழவ ரான
பெருந்தவத் தினர்பாற் சென்று பிதிர்கட்குப் பிரீதி செய்வான்
பொருந்துநாட் சிரார்த்த நாந்தி புரைதபப் புரிந்து வேதந்
தெரிந்திடும் வகையே யவ்ய கவ்வியஞ் சிறப்பச் செய்தான். (௬)

பிதிர்கடன் முறைக ளாற்றிப் பிறைநுதன் மனைவி யோடு
மதிர்கழல் யயாதி வேந்த னருவரைச் சார லெய்திச்
சதுமறை முனிவோர் சூழத் தருமிடந் தெரிந்து நோக்கிப்
புதியநற் பன்ன சாலை பொற்புற வமைத்திட் டாங்கண். (௭)

ஆசனம் விரித்து மீதிற் சமாதியி னமைந்தே யன்பிற்
காசறு மனைவி செய்யும் பணிவிடைக் கரும மாற்றித்
தேசிக ருரைத்த வண்ண மட்டமா சித்தி யோக
நேசமொ டிருந்து சித்தி யாகவே நிகழ்த்தி னானால். (௮)

உதிர்நெல்லுப் பொறுக்கி யுஞ்ச விருத்தியோர்ந் தாற்றி யத்தப்
புதுநெல்லுப் பசுவுக் கூட்டிக் கோமயம் புனலிற் பெய்து
கதுமெனக் கரைத்து நெல்லைக் கழுவியே யுலர்த்திக் குற்றி
யதிலுறு மரிசை யட்டுப் பூசுரர்க் கருத்தி யுண்டும். (௯)

உறுமமா வாசை நாளி லுபவாச மாற்றி மற்றை
மறுதினங் கவள மொன்று மகிழ்ந்துண்டு பின்றைட் டொட்டு
நிறைபவு ரணைமட் டாக நித்தமோர் கவளங் கூட்டிக்
குறைவின்றூ வைந்து நாளு முண்டுகூ ரபர பக்கம். (௧௦)

வந்தநாள் பிரத மைக்கோர் கவளத்தைக் குறைய வாங்கி
நந்தலில் துதி கைநாளுக் கதிலொன்று குறைத்த நன்று
ருந்திய திரிதி கைக்குங் கவளமொன் றுவப்பிற் றள்ளிப்
புந்திகூர் சதுர்த்திக் கொன்று தள்ளியே புசித்துப் பின்னாள். (௧௧)

பஞ்சமி தினத்தி னொன்று தள்ளியே கவளம் பத்து
மெஞ்சிடப் புசித்துச் சட்டி தினத்தினிப் பத்தி லொன்றை
விஞ்சையிற் றள்ளி யொன்பான் கவளத்தை விரும்பி யுண்டு
செஞ்சொல்சத் தமிநா ளெட்டுக் கவளமே சிறக்க வுண்டும். (௧௨)

அட்டமி கவள மேழு மடுத்துறு நவமி ஞான்று
மட்டுறு கவள மாறு மறுதினந் தசமி நாளி
லிட்டமாங் கவள மைந்து மருந்தியே காத சிப்பேர்
தொட்டநா ளுபவா சந்தான் றுலங்கவே யாற்றிப் பின்னர். (கா௩)

துவாதசி தினத்தி னுலு கவளமே துய்த்து மற்றை
யவாவுறு பதின்மூன் றுநா ளருந்துக கவள மூன்றை
யுவாமுதற் சதுர்த்த சிக்க ணுறுமிரு கவளந் துய்த்துத்
திவாமதி சேரு ஞான்று தேர்ந்துப வாச மாற்றி. (க௪)

இவ்வகைத் திங்க ளொன்று மியற்றிடி னிதன்பேர் தானுஞ்
செவ்வைகொள் சாந்தி ராய ணம்மென்பர் திகழிவ் வாறு
துவ்வமு தருந்திக் கோடி சொற்றசாந் திராய ணந்தா
னவ்வியொண் கண்ணி னுள்செய் பணிவிடை நயந்து செய்தான். (க௫)

நண்ணிய சமாதி யோக நாடுறு நியமத் தோடும்
பண்ணியே சித்தி யான தற்பினற் பனுவ றேர்ந்த
திண்ணிய யயாதி வேந்தன் றெளிவொடு மனத்தி னெண்ணிப்
புண்ணிய தினங்க டோறும் பொருந்துப வாச மாற்றி. (க௬)

மனமொருப் படுத்தி யைந்து புலன்வழி மனம்போக் காது
சினநசை மற்ச ரஞ்சேர் மதமோகஞ் செப்பும் யாவுங்
கனவினு மணுகா வண்ண மொழித்துளக் களிப்பி னோடும்
புனலினைப் பருகி யாண்டாண் டாயிரம் போற்றி னுனல். (க௭)

வலதுகால் விரலை யூன்றி யாயிரம் வருட நின்று
நிலமிசை யிடது காலி னங்குலி நிரப்பி நின்றும்
புலனொருப் படுத்தி யாண்டோ ராயிரம் பொருந்தி நின்று
மலகிலாத் தவங்க ளெல்லா மாற்றினுன் புகழின் மிக்கான். (க௮)

ஆர்புன லருந்தி மூந்நூ றுண்டருந் தவங்க ளாற்றிப்
பார்புகழ் பஞ்ச கவ்யந் தன்னையே பருகி நித்தங்
கூர்தரு மூந்நூ றுண்டு குறைவிலா தாற்றி நின்று
கார்மழை பொழியுங் கால நினைந்துளங் கலங்கா நின்றே. (க௯)

வாயுவைப் புசித்து நூறு வருடநற் றவமே யாற்றி
யேயநற் சருகு பன்னம் புசித்துமோ ராண்டி யற்றித்
தூயநற் புசிப்பை யெல்லாந் துறந்துமா யிரமாண் டாற்றிக்
காய்கதிர்ப் பருதி தன்னைக் கண்ணினு னோக்கி நின்றும். (உ0)

ஐந்தழ னுப்ப னோராண் டருந்தவ முஞற்றி யிவ்வா
றுந்துமா தவங்க ளெல்லாங் குறையற வுஞற்றிப் பின்னர்
நந்தலில் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தான் யயாதிநல் வேந்த னென்றே
பந்தமின் முனிவர்க் கெல்லாம் பகர்ந்தனன் சூதன் மாதோ. (உக)

முப்பத்தைந்தாவது

யயாதி சுவர்க்கஞ்சேர்ந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கூஎக.

முப்பத்தாறுவது

யயாதி இந்திர சம்வாத அத்தியாயம்.

வருமுறையுந் தோன்றிய யயாதி யிந்திர னெருங்கும் மாத
மொழிதரால் வென்றி மென்றும் முதிர்தவச் சரணி சற்குப்
பருதமு சுவனு கன்மொழ் பழயிது வென்னைச் சூதன்
வாருவற வென்னி யாற்று மாதவர்க் கோத வுற்றான். (க)

வரிகதிர் மணியிற் காந்தி யினமெயி லெறிப்ப வோங்கும்
புரிசையும் பரிசை மாடம் புனைமெயுறிந் தெற்றி யிக்காய்
விரிதரு வினை நக்கன் வியப்புற விசய கன்மன்
தெரியுற விருபித் தன்ன தெய்வமோ சுத்தி மெய்தி. (உ)

ஆயிர மணிப்பொற் றூணை மாமர்த்தமன் டபத்தி ருப்பவன்
றாயிது விளக்கிற் றென்ன வன்னெளிய யயாதி வேந்தன்
சேயிரு விசும்பி லும்பர் மருத்துவர் சிறந்த சாத்தியர்
மாயிரு ஞாலம் போற்று முனிவரும் வழுத்தி யேத்த. (ங)

இன்பமுறுந் தினிது பன்னு விருந்தபின் பிரம லோகத்
தன்பொடு மனைப்பின் காவ மார்ந்துபல் போகந் துய்த்துப்
பின்புவா னுவை மெய்தி யிந்திரன் பெரிது போற்றி
யன்பெருந் திறம்புச் செய்ய வாக்காமா லிருந்த தோன்று. (ச)

காவலர்கள் பலவுங் கேட்ட புரந்தரன் சுருதி புனிதன்
போதரு புதல்வன் புரு வியன்முடி புனைந்த போது
நீதிசீர் புரந்த வன்னை நிகழ்த்துதி யெனவ யயாதி
வேதியர் விரும்பப் பூமி முறைசெய விளம்பி னேனும். (ரு)

தென்புனை கொடுத்த கங்கைத் தீர்த்தவான் கரைக்குத் தென்பா
லென்புனை புகழ நீயும் யமுனையின் வடபா லுள்ள
மண்டல முனக்குத் தந்தே னற்றிசன் மருங்கிற் பூமி
மண்டலி னினக்கு முன்னோர் தாங்குதற் குரிய ரென்றேன். (சா)

கோபமேற் கொண்டு டாதார் கூறிய பெருமை யுள்ளார்
தாபங்கள் தறினுந் தங்கண் மானுடந் தவறி லாதார்
பாபமே தவிர்க்கு நன்னூல் பயின்றுளா ரிவர்கள் பார்க்கோர்
தீபமாய் விளங்கு வாரிச் செய்கைநீ யறிதி யென்றும். (எ)

யாவரோ யெனினுங் கோபத் திகழ்ந்திடப் பொறுத்தோர் வைதோர்
மேவிய தருமம் யாவுங் கவர்ந்துதம் மீதிற் பாவ
மோவுற வறனுக் கீவோ ரொருவன்செய் பாவந் தன்னை
நாவினு னுரைக்க லாகா கொடியன நவில லாகா. (௯)

சிறந்துளோன் றன்னைச் சற்றுந் தீங்குற விகழ்த லாகா
வறந்தழைத் திடாதான் றன்னை யளியனென் றுரைக்க லாகா
மறந்தழைத் தச்சஞ் செய்யும் வன்மொழி யுரைக்க லாகா
நிறம்பிளந் திடவே கோப மொழிகளை நிகழ்த்த லாகா. (௧௦)

வாக்கினுற் கொடியன் றன்பான் மலர்மகண் மகிழ்ந்து செல்லா
டாக்குறுந் தடந்தேர் வேந்த சற்சனந் துதிக்க வேண்டு
நீக்கமி லுயிர்கள் யாவு நிரந்தரம் புரக்கவேண்டு
மூக்கமுள் ளவர்கள் செய்கை யொழுக்கமே வளர்க்க வேண்டும். (௧௦)

நேசநல் வசன மீகை சத்திய நித்தம் வேண்டு
மாசிலா மேலோர் தம்மை மகிழ்ந்துபூ சிக்க வேண்டுந்
தேசமுஞ் சிறப்ப நீதி செய்திட வேண்டு மென்று
மாசற வுரைத்த நீதி யறிவித்தே னவனுக் கென்றான். (௧௧)

தெரிந்திடு தரும நீதி சிறந்தநல் லொழுக்கம் யாவும்
புரிந்திட யயாதி வேந்தன் பூருவுக் குரைத்தே னென்ன
வரம்பெறு மகவான் கேட்ப வுரைத்தன னென்று சூதன்
வரம்பெறு முனிவர்க் கெல்லாம் வகுத்தனன் றெருத்து மாதோ. (௧௨)

முப்பத்தாறவது
யயாதி இந்திர சம்வாத வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௬௬.

முப்பத்தேழாவது
யயாதி
சுவர்க்கம்விட்டு விழுந்த அத்தியாயம்.

திரைபெற்றிய கடல்வாயுறு திகழ்மச்சநல் லுருவா
யுரைபெற்றிடு திருமான்முன முயர்வானில்ய யாதி
தரையுற்றிடு வகைமாமனு தனக்கோதிய படியே
புரையற்றுயர் முனிவர்க்கெதிர் சூதன்புகல் குவனால். (௧)

கானத்தொடு தேன்மொய்த்திடு கமழ்கற்பக நீழல்
வானத்தவர் தொழவாழ்வுறு மகவானரு குறையு
ஞானத்தவ வடிவானய யாதிக்கெதிர் நவில்வான்
மோனத்துயர் தருமாதவ நின்போலெவர் முயல்வார். (௨)

செருத்தெதிர் பொருவோருர மிணையெய்த்தொளிர் வேலோய்
பாரிற்புரி மகமெய்த்தவம் பகரப்படு வாய்மை
தேரிற்பொலி ஞானத்தொடு சீரைத்தரு நீதி
காரைப்பொரு கொடைமற்றவை கருமத்துணை நிகராய். (௩)

கடல்சூழ்தரு புவியிற்பிறர் கருதற்கவ ருரையென்
றிடவெற்றிய யயாதிப்புர வலனும்மெதிர் சொல்வான்
படவிக்குள்ளின் னைகருக்குன்மெய் புகழ்பாதல வைப்பிற்
றிடமுற்றவை யிலதொற்கெதி ரெனவேன்மை தெரித்தான். (௪)

என்றிப்படி புகலக்கரர் பணியிந்திர னிசைப்பான்
வென்றித்தவ முனிவோருயர் விண்ணோரை யிகழ்ந்தே
நின்றெப்புயர் வாகப்புக னிலையிற்றவ மெல்லாங்
குன்றிப்பவ மொன்றிக்கதி குலையத்திரை வீழ்வாய். (ரு)

என்னைப்பெரி யவர்தம்மை யிகழ்ந்தோதுப வாத்தா
னுன்னார்க்கினி தாயிப்படு மொழியப்புவி வீழ்வே
னன்னாற்றவ முடையாரவை நண்ணப்புரி கென்ன
மன்னித்தவ முயல்வோரெதிர் மருவப்பெறு கென்றான். (சு)

வேறு.

புகழ்பெறு பெரியோர் தம்மைப் போற்றுத லின்றிச் சற்று
மிகழ்தலைச் செய்ய லாகா தென்பதை யறிதி யென்றே
யகழ்கடல் வரைப்பிற் போகென் றறைதலும் யயாதி முன்செய்
தகவறு கருமத் தின்றுட் டுய்த்தயா னிங்குய்காலை. (எ)

கல்வினை யறுசு வானைக் கண்டிரு ந்தக வன்பீர்
புல்லிய வகமான் கிற்றிலை செபியுடன் புகன்ற காலை
மல்கவை ரிதேத விழும் யயாதிதன் வருகை நோக்கி
வில்லுயரிய் வயிரத் திண்டோ ளட்டகன் வினாய வுற்றான். (அ)

யாவரி யரியோ சாந்தி யரவியோ விமையோர் வேந்தோ
தேவர்கட் கவிய மல்குந் திகழழற் கடவு ளேயோ
காவலா யயாதி யேயோ வெறுமையாய்த் தவிர்த்தே யுன்றன்
பாவக மறிய வேண்டிப் பகர்த்தனை னென்று பின்னும். (கூ)

இருளினை யகற்ற வல்ல விரவியே போலும் பொல்லாத்
தரிசினை யகற்ற வல்ல சுடர்தழற் கடவுள் போலும்
புரிசரா சரங்கட் கெல்லாம் பூமியே போலு மெஞ்சில்
விரியுமு தன்புற்றோர்க்கு மேவு நல் விருந்தே போலும். (க0)

விளங்கிம் முருவத் தோடும் விண்ணிடை மேவு முன்னைக்
களங்கமின் மகவா னேனுங் கருதுதற் கெளிதோ சற்றுந்
துளங்குத லொழிந்து துக்க மோகமுந் துறந்தே யச்ச
முளங்கொளா திவணி யுற்ற காரிய முரைக்க வேண்டும். (கக)

நீதியாய் நின்னை யாங்கள் பூசனை நிகழ்த்த வேண்டு
மாதலாற் கேட்கின் றேனென் றட்டகன் புகன்ற தெல்லாம்
போதமார் சதானீ கற்குச் சவுனகன் புகன்று னென்று
சூதமா முனிவன் சொன்னான் றாயநற் றவத்து ளோர்க்கே. (க௨)

முப்பத்தேழாவது

யயாதி சுவர்க்கம் விட்டு விழுந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௬௬௫.

முப்பத்தெட்டாவது

யயாதி அட்டக சம்வாத வத்தியாயம்.

மட்டலர் வாகை வேய்ந்த வளர்புய யயாதி மன்ன
னட்டக னொடுசம் வாத மானதை யறைதி யென்ன
வெட்டுட னிரண்டு தேர்ந்த விருந்தவ முனிவர் கேட்ப
முட்டறு கேள்விச் சூத முனிவரன் மொழிகு வானல். (க)

நேர்ந்தெதிர் முகமன் கூறு மட்டக னிலைமை நோக்கித்
தேர்ந்தநற் புகழ்ய யாதி தேவர்கோன் சபையின் முன்னர்க்
கூர்ந்துயர் தவத்தின் மிக்காய்க் கூறியும் பெரியோர் தம்மை
யோர்ந்திடா திகழ்ந்தும் யான்செ யுயர்தவ மனைத்துங் குன்றி. (௨)

இப்புவி வீழ்வேன் யான்செய் தவத்தினு மெதிர்வந் துற்றேன்
றப்புறு வயதில் யான்மூப் பாதலாற் றெழுத வீத்தே
னொப்பறு கல்வி ஞானந் தவமுயர் சனனத் தாலு
மெய்ப்புறு பெயர்ச்சி யுள்ளேன் யாவர்க்கு மேன்மை யாவேன். (௩)

என்றுரைத் திடலும் பின்ன ரட்டக னிசைப்பான் மூப்ப
தன்றியுங் கல்வி ஞானந் தவத்தினு மதிக நீயே
வென்றிகொள் பெரியோ யென்னத் தருமத்தின் விபரீ தந்தா
னென்றிய பாவந் தன்ம முஞற்றுவோ ருஞற்று விப்போர். (௪)

அதித்திடற் குரியர் சிட்டர் செய்வினை அட்டர்க் காகா
மதித்திடும் பொருள்க ளிம்மைக் கன்றியு மறுமைக் காகா
விதித்திற மறிந்து நன்மருஞ் செய்பவன் மேலோ னென்றே
கதித்திறம் யயாதி கூற வட்டகன் கருதிச் சொல்வான். (ரு)

நலிவுமிவ் வுலகிற்றெய்வ வசத்தராய் நன்றுறு வோர்கள்
குவிவுறு நன்மை தீமை கூர்ந்திடின் மகிழ்தல் குன்ற
றவிர்தலே செய்கை யென்னத் தளர்ந்திடேன் மகிழ்ச்சி கூரே
னவிரொளிப் பிரம தேவ னமைத்ததே யமையு மென்பேன். (சு)

நால்வகைத் தரும மெல்லா நண்ணிய கரும மேனுந்
தாலுறு சடாவத் தன்மை யடைந்திடு மாதை யால்யான்
மேல்வரு கரும மென்னணி விசாரத்தை யடையே னென்று
சால்புறு யயாதி கூற வட்டகன் சாற்று மன்றே. (எ)

ஞானத்தின் கூறு புள்ளோய் நாடிநீ நன்றுறு லோகத்
தானத்தின் வகையே யெல்லாஞ் சாற்றுக வெனயயாதி
மனத்தை யுருத்தி டாதிவ் வுலகெலாம் புரந்த பின்னர்
மோனத்தின் றவத்தை யாண்டோ ராயிர முயன்றிட் டேனுல். (அ)

முயன்றிடு தவத்தாற் றெய்வ வுலகத்தை முற்றி யாங்க
ணமர்ந்திடும் பத்து நூறு வருடமாய்க் குறைந்த மேன்மேற்
பயன்றரு பிரம லோகப் பதத்தினிற் பத்து நூறு
நயம்பெறு வருட மேவித் தேவர்த முலக நண்ணி. (கூ)

ஆர்கவ குறையுந் தானத் தமர்ந்தவர் பூசை செய்யப்
பாங்குடன் மனத்தின் வேட்ட பதவிக டொறும்யான் வைகி
தேங்கமழ் மலர்க்கா வொப்பிச் சிறந்திடும் பத்தி லக்க
நீங்கரும் வருட நண்ணி நிலவுநற் போகந் துய்த்தே. (க0)

துய்த்துறு பொழுதிற் றேவர் கோனவை யன்ன வன்றேறுன்
மெய்த்தவர் நின்போல் யாவர் விளம்பென விதியால் யானும்
பொய்த்திடாப் பெரியோர் தம்மைப் புகழ்செயா திகழ்ந்த வாற்றுற்
வைத்தலை யாவர் தாங்கும் பாரிடை வீழ்தி யென்றான். (கக)

சொல்லிய போதில் யானுஞ் சுரர்களுக் கிறையைப் போற்றி
வல்வினை வயத்தாற் புத்தி மயங்கியே துரைத்தேன் மிக்கா
நல்லவை காப்பவன் வீழ நல்கென நல்க லுங்கள்
வில்லுற மேலாந் தரும வழியினில் விரைந்து வேந்தன் (கஉ)

வந்துறுந் தவங்கள் கேள்வி வாய்மைநல் லறிவு செய்கை
புத்திநல் விரத மென்மை போற்றிய குணங்கள் யாவும்
முந்துற வறிந்தே யுள்ள மகிழ்ந்தனன் முறையி னென்று
சிந்தைசேர் யயாதி வேந்தட் டகற்குரை செய்தா னன்றே. (கங)

பற்றுறு பாச மேனும் படர்களைப் பறித்து ஞானத்
துற்றுறு பயிரை யோங்க வளர்த்திடுந் துரியா தீத
ஈற்றவர் மகிழ்ந்து கேட்ப நறைவிரி கடுக்கை மாலை
யுற்றசெஞ் சடையோற் போற்றி யுரைத்தனன் சூதன் மாதோ. (கஎ)

முப்பத்தெட்டாவது

யயாதியட்டக சம்வாத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௦௦௬.

முப்பத்தொன்பதாவது

கர்ப்பசொரூப விசார வத்தியாயம்.

தோற்றுமெய்க் கருப்பத் துற்ற சொருபத்தின் வகைகள் யாவும்
போற்றுமட் டகனுக் கன்றே புகழ்பெறும் யயாதி வேந்த
ஞற்றலொ டுரைத்த வண்ண முனிவர ரருள்வா யென்ன
நீற்றொளி பழுத்த மேனி நெடுந்தவச் சூதன் சொல்வான். (க)

புனிதமா மகங்க ளாற்று மட்டகன் புகல்வான் சொற்ற
மனுநெறி முறைவ ழாமன் மன்னுயி ரனைத்துங் காத்துத்
தனிமதிக் குடைநி ழற்கீழ்த் தராதலம் புகழ்ந்து மேன்மை
நனிபெறு தேவ லோக மாதியா முலக நண்ணி. (உ)

நந்தன வனத்திற் பத்தி லக்கமாண் டினிது நண்ணி
விந்தைகூர் நாம ரூப மேவியே துய்த்து மீட்டு
மிந்தமா நிலத்தி லுற்ற காரண மெவன்கொ லென்னப்
பந்தமில் யயாதி வேந்தன் பரிவுடன் பகரு மன்றே. (௩)

சொற்பொரு ளில்லான் றன்னை யாவருந் துறக்கு மாபோற்
பற்பல தவங்கண் மாண்பாற் றேவர்தம் பதியை நீக்கி
முற்படு புவியிற் றள்ளி முனிகுவ ரென்ன லோடும்
விற்பொலி சுவர்க்கந் தன்னின் மேவினோர் தருமமாளில். (௪)

எப்படி யாவ ரப்பா லெவ்வுல கடைவ ரென்னச்
செப்பிய வட்ட கற்குத் தேர்ந்துணர் யயாதி சொல்வா
னெப்புறு புவியென் றோது நரகத்தி லோல மிட்டுக்
குப்புற விழிந்து தத்தங் கொடுவினைக் கிட தாக. (௫)

நரியொடு கழுகு காக்கை தின்றிட நண்ணு மாக்கை
திரிவுறப் பெறுவா ரற்குற் றெளிந்துளோர் தீங்கு செய்யார்
பரிவொடு தருமஞ் செய்த னன்றென்றுன் பாத்தி னின்றும்
விரிதரு முலகி யாக்கை மேவியே விளங்குஞ் செய்கை. (௬)

புவிமிசை வீழுங் காலைத் தனைமெய்ப் பொருந்துந் தானந்
தவறிலா மாதர் கர்ப்பந் தன்னிலும் பவித்த முன்று
நவிதுவக வொன்ற யாதி மன்னவை யெய்ந்து சொல்வான்
பவனியோர்க் கருமந் தான்மெய் படைத்தப்பா ருலவு வாரால். (௭)

விண்ணினின் றிழிந்து பூமி தன்னிடை மேவுங் கால
மெண்ணிலா நாளுந் தேரு மென்பதான் மென்ப ராங்கட்
கண்ணவிவ்வெய் வழுமைக் கிந்தம் வைத்தெயிற் றாக்கர் கைபட்
டெண்ணவிதை பத்த வாவின் வுளைதுற திசைய மென்பார். (அ)

பிறங்குமா கையக் வாயுப் பிருதிவி விருக்க மன்னிர்
திறம்படவி பித்த வைத்துத் தானத்தின் வழியிற் சேர்த்தே
யறம்பிழை யாம வாண்பா லாக்குடக் கிலத்தி லேறும
கிறங்கினர் பெண்பான் மாத தித்தைக்து கிடறும் காலே. (௯)

கருப்பத்தில் வாயுச் சேர்க்குங் கரசா ரைதி யான
வருப்பெற வானு மென்ன வுவமீமுன் னுள்ள வாக்கை
விருப்பெனக் கருப்பந் தன்னின் மேவுமோ வதனை விட்டுத்
திருப்பிசே வருவ மமோ சேர்த்ததே சுத்தி யங்கள். (௰)

[illegible] தனையு மக்கு வாதியிக் கியங்க ளிதி
முனைதனது மான மென்ப அதிக்குதிவ் வகைமயக் கூறுதன்
[illegible] யாயதி சேர்க்க [illegible] தனக்குச் சொல்வா
[illegible] மாவி விக்க சேகத்தி மேருவி சேர்க்கே. (௰௧)

சேர்க்குமே வசித்தி மேருவி கிடிறுக்க கிலைக்கு வாயு
[illegible] கர்ப்ப சேன வைக்குமே [illegible] கர்ப்ப
[illegible] வைக்கே பித்த வைவயிற் பிறப்பணர் பின்ன
சேர்க்கியே சேர்த்தி நாடி யிக்கியத் துணர்ச்சி பெறுமே. (௰௨)

[illegible] தியந பதினா விடாதக்கை பரிக்கு சார்பயம்
[illegible]
[illegible] மேருவின் [illegible] சரிய மென்றே
[illegible] யென்ன [illegible] பகுரு மாதேவ. (௰௩)

[illegible] வன்னியிற் புருமோ மன்னனிற்
[illegible] வெளியி லுள்ள விருக்குமோ பாத்திற் போமோ
[illegible] மன்றோ [illegible] யடையிற் சார்வன்
[illegible] இனதி யென்ன மயரமியாக் கேட்டு சொல்லும். (௰௪)

[illegible] [illegible] முறைக்குமா போல வன்னனிற்
[illegible] யண்மாத் [illegible] கருமத் தாமோ
[illegible] கர்ப்பந் [illegible] விளையுடன் முறையி வன்னனித்
[illegible] [illegible] சோனியின் யவ்வியிற் சேர்க்கே. (௰௫)

செய்ததீ வினையி னோடு நல்வினைப் பயன்க ளோர்ந்தா
லெய்திய புவியிற் றத்தம் வினைவழி யெடுப்பன் சன்ம
மைதரு கடல்சூழ் பாரின் மருவிய சனன பேத
மெய்தரு திறத்தை முற்றும் யாவரே விளம்ப வல்லார். (கசு)

ஆயினுந் தருமஞ் செய்தோ ரரியமா னிடர்கோ வாதி
யேயுறு சனனத் தெய்தி யிலங்குவ ரிழிவு செய்தோர்
நாய்நரி முதல நான்கு பதத்துறு மிருகம் பட்சி
தீயபுன் புழுக்க ளோடு தத்துறு செந்து வாவார். (கஎ)

என்றவவ் யயாதி தன்னை யட்டக னினிது நோக்கித்
துன்றுமெக் கரும நல்ல வுலகத்தைத் துணைவிற் சேர்க்கு
நன்றறி தவமோ மிக்காய் நவையறு கல்வி தானோ
வொன்றினை யொன்றச் செய்யு முறையென வுரைக்கு மாலோ. (கஅ)

தவந்தன்மந் தானம் லச்சை சமமொடு தயவு வாய்மை
யுவந்தவிவ் வேழுஞ் சொர்க்கத் துறும்வழி யென்பர் மேலோர்
நிவந்தவச் சமந்த வத்தி னிற்பவன் பிரம சாரி
பவந்தனை யொழிக்குந் தானங் கிருகத்தர் பண்ப தாமால். (கசு)

தருமமா தவங்கள் வானப் பிரத்தன்சன் யாசிக் காகு
முரிமையா மிலச்சை வாய்மை யுற்றிடு தயவிம் மூன்றும்
பெருமையாச் சிரமர் நால்வர் பேணுதற் குரிய வாகுங்
கருமைமயஞ் ஞானத் தோர்வான் கடைப்பிடித் தணுகார் மன்னோ. (உo)

வேதசாத் திரங்கள் வல்லான் மிகத்தனை வியந்து மற்றோர்க்
கேதமே யுரைக்கிற் கல்வி யிணங்கிய தவமும் போமா
லோதலோ மத்தைச் செய்தல் வேள்வியை யுஞற்றன் மோனந்
தீதறக் கேத மின்றிச் செய்திடன் மிக்கா மன்றே. (உக)

அகந்தையஞ் ஞான மற்றோ ரவனியிற் பெரிய ராவர்
மகந்தனி விரதந் தான மறையினை யோத னென்கு
முகந்திடு பலனை யெண்ணு துஞற்றுதல் கரும மாசை
மிகுந்திடப் புரியிற் சன்ம மேவிடு மென்பர் மேலோர். (உஉ)

தெளிதரு ஞானத் தோடு பிரமத்தைத் தெரிந்து ளோர்க
ளொளிர்தரு முத்தி வீடுங் குறுவர்மற் றவரைச் சேர்ந்தோ
ரளியராய் வாழ்வ ரென்றே யட்டகற் குரைத்த தெல்லா
நளிதவ முனிவர் கேட்ப நவின்றனன் சூதன் மாதோ. (உங)

முப்பத்தோன்பதாவது

கர்ப்பசொரூப விசாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கoசுஉ.

நாற்பதாவது

ஆச்சிரமதன்ம வத்தியாயம்.

இருவிற் பொலியாச் சிரமத் தெனிலைக்
கருதிப் பொருண்மா றுகொடேர் மறுவுங்
குருவுற் றிடமன் முறைசெய் தெரிமா
மருமைச் சூதன் முனிவர்க் கறைவான். (க)

இகழ்பெற் றிடுமாச் சிரமத் திறமோர்
அகனற் றயர்வுற் கதிதன் னுதவ
மிகழ்வுற் றிடமட் டகமோர் சொலமைப்
புகழ்பெற் றபயா திடநன் றிடுமால். (உ)

பிரமச் சரியத் தறமெப் படியோன்
குருமைத் தொழுமோ தல்குறிப் பையறிக்
அரிமைத் தொழில்செய் தழுவும் பியமின்
சுருதித் திறமெய் தளர்தா மெறுமுன். (ங)

புரிகா லமெபெறும் தவமோர் [illegible]
விமோயா பியமிக் கிரமிக் கிரக
முமோயா [illegible] முறையுற் றிடுவன்
[illegible] [illegible] தொழிலக் கிடுகல். (ச)

விதிபெற் றிடுமா வமெமாம் விரதின்
மதிபெற் றிடமோ அகல்வன் மையதாம்
அதிபெற் றனில்வாழ் வுஅமலர் கிடுமோ
விதிமைக் குருமத் தொடுமோ [illegible]. (ரு)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
புகழ்பெ பெறமிக் குறக்கோர் றிடுத
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (சா)

[illegible] [illegible] [illegible] தொழிக
[illegible] [illegible] [illegible] மடையிற்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (எ)

அக்தெற் கொரவெய் ஞதிக் [illegible]
பின்னார்ப் பதினு றுபெறும் கவளம்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (அ)

வளமுற் றிடல்வின் டொழின்மாற் றிடுதல்
சினம்விட் டிடலின் னவைசெய் கையதா
கினைவுற் றசன்யா சகிகழ்த் திடுவோ
னனமிக் கவர்பிட் சையருந் திடலாம். (௯)

ஒருநன் மனையுண் டலொழித் திடுதன்
மருவும் மனைதற் குவடுப் பொழித
றெரியிற் றியதிக் கிரகந் தெளிதல்
புரிபற் றுவிடுத் தருள்பூண் டிடுதல். (௧௦)

பொய்யே நினையா துபுகன் றிடுதல்
மெய்யே யுணர்வோ ரொடுமே விடுத
னெய்யோ டுணுநே யமொழிந் திடுத
லையா துதனித் தலநண் ணிடுதல். (௧௧)

துறவித் தொழில்பூண் டிடுமுன் றுறவா
யுறுநட் பினர்பாந் தவியத் திலு ளோர்
கறைபெற் றிடுகன் னியர்கா தலர்தம்
முறையைக் கருதா துமுனிந் திடுதல். (௧௨)

வனமுற் றுயர்நீண் மரமூ லமதிற்
றினமுற் றுறுநித் திரைவிட் டுயருங்
கனநற் பிரமத் தினையே கருதல்
புனையற் பொழுதைத் தனிபோக் கிடுதல். (௧௩)

முதிர்நற் றுறவிக் கிவைநன் முறையா
மதியுற் றிவைநா ளும்வழா துசெயிற்
பதிவுற் றிருபத் தொருதலை முறையுங்
கதிபற் றிடநற் கதிகாட் டுவனால். (௧௪)

முனிதன் மழுமோ னமுநீ மொழியென்
றினிதேத் தியயா தியிசைத் திடுவே
னினிமன் னியகா னகநண் ணினுமூர்
தனிலூ னுறிலன் னதுதா னகரே. (௧௫)

நகர்மே விடுவோ னவைதீர் துகிலுந்
துகடீ ருடலோம் பிடுநற் சுகமும்
பகரா தரவார் பயில்வு மிடமார்
அகமே வதியன் புமொழித் துறுதி. (௧௬)

ஒருமெய்ப் பொருளை யுணர்விற் பழகி
யருமைத் தவமே செயுமங் கவனுக்
கிருமைத் திருநன் னகரெய் திடினுங்
கருமைப் பொழில்சேர் கரனைத் தருமே (௧௭)

காமந் தருவன் கலையும் புலனுஞ்
சேமம் பெறநிக் கிரகஞ் செய்தே
காமம் பெறுதன் மனநாட் டமமைத்
தேமம் பெறுசொன் னியமத் தியல்பாய். (கஅ)

இவ்வா றமையு மிவனே முனிவ
னவ்வா றுறினற் கதியே யடைவான்
செவ்வா கியமெய் திகழக் கழுவித்
தவ்வா நகையைத் தவளஞ் செய்தே. (கக)

உகிரைக் கொய்துள் ளுறுகன் மிடமாய்த்
திகழ்வுற் றிடுசந் நியாசஞ் செய்வோன்
புகழ்பெற் றிடுநற் கதியிற் புகுதா
னகிலத் துறவோர் தொழுதற் கமையான். (உ0)

உயர்மா தவத்தா லுடலூன் வற்றத்
துயவார் சுகநுக் கமுமோர் சமமாய்
மயறீர் பசுப்போல் வாயா லினிதுண்
டியலார் மவுனத் திசைவோன் மவுனி. (உக)

எல்லாப் பதத்து மின்பந் துய்த்துப்
பொல்லாப் பிறவிப் புணரித் தொடரி
னில்லான் பரத்தி னிற்பா னென்றே
வல்லோ னட்ட கனுக்கும் வகுத்தே. (உஉ)

இன்ப மயாதி யெடுத்துரை செய்த
நன்பொருள் யாவையு நன்னய மாகப்
பொன்புரை வேணிபு னைந்தருள் ஞூத
னன்பொடு மாதவ ருக்கருள் செய்தான். (உ௩)

நாற்பதாவது

ஆச்சிரமதன்ம விதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். க0௫௬.

நாற்பத்தோன்றாவது

யயாதி பிரதத்தன் சம்வாத வத்தியாயம்.

தன்னிக ரில்பிர தத்தன் வேந்தரு
மன்னனும் யயாதிக்கும் வருசம் வாதமா
மன்னெறி யினையெமக் குரைதி யீண்டெனத்
துன்னிய முனிவர்க்கு சூதன் சொல்லுமால். (௧)

ஏர்பெறும் யயாதியை யிறைஞ்சி யேத்தியே
சீர்பெறு மட்டகன் செப்பு வானெறி
யோரிடத் திருந்துதான் மனத்தி னுண்டொரு
னாருறும் யோகியி னடைதன் முன்னமே. (௨)

வனத்திடை மன்னியூர் வழங்கு மொண்டொரு
டனத்தயின் முனிசதி சேர்த னின்னமோ
வெனப்புகழ் மேவும்ய யாதி சொல்லுவான்
புனத்துறு பொருள்களைப் புசித்து நாடொறும். (௩)

இல்லறத் துறுபவ ரிடத்து மன்னியும்
பல்பல போகத்திற் பற்றி லாமலே
நல்லெழி லகாத்தி னென்றுறு மாமுனி
யொல்லையின் முத்தியி னுறுவன் றின்னமே. (௪)

தழையுறு யோகத்தைத் தாங்கிப் பின்னரும்
விழைவினிற் கருமத்தை விரும்பி மீட்டுமப்
குழைவொடு சேர்ந்துமுன் சார்ந்த யோகத்தை
யிழைதரு முனையுமோர் கதியை யெய்துவான். (௫)

மனத்தினிற் பாவமே வைத்து மாண்பிலா
ரெனத்தவ மியற்றுவோ ரிழைத்த பாதகத்
தினைத்துணை யாயினும் பலத்தைச் சேர்த்திடா
வினைக்கொடு நிரயத்தில் வீழ்த்து மென்பரால். (௬)

பொய்யுரைத் திடுவதே புன்மை போற்றிய
மெய்யுரைத் திடுவதே மேன்மை மேவிமேலன்
வையகத் திருந்தவன் சமாதி வானுளோர்
செய்தரு பூச்சியஞ் சேர்வ னென்பரால். (௭)

உறுபொரு ளின்றியே யூணி யூழ்துமெய்
வறியனும் விரதத்தின் வரம்பி னண்ணிமேலன்
பெறுபல னடைகுவ னென்று பேசுறு
மதியுடை யயாதியை நோக்கி யட்டகன். (௮)

சொலத்தகும் வாலிப சுந்தரத்தொடு
மலர்த்துணர் மாலிகை யணிந்து தண்ணினீர்
சலத்தகு முலகெனு மன்று ளிங்கெனு
செலுத்தக வுறுப்பிய தேவர் யாவரோ. (கூ)

சீர்புரு வளப்பினி னீடு புண்ணியப்
பாரக முன்னிடொல் பகர்ந்தி யென்னவுந்
சேர்தரு புண்ணியந் தொகுத்து நின்புவிக்
கூர்தரு கிரமத்திற் குறுகி னேனரோ. (கய)

இத்திற முயர்வுதக் கியம்பி னன்றனைத்
அத்தல மனைவரு முவகை யூற்றிட
மைத்தகை யவனொரு மணிப்ப தென்றவான்
[illegible] பரதமுன் னோன்ட [illegible]. (கக)

[illegible] பட்டன வெனக்கு முவுல
[illegible] தியல்பு வமைந்த துன்னிடொல்
[illegible] வென்னவிட் பாகி வாமுதன்
[illegible] [illegible] வருத்த நத்தனை. (கஉ)

புண்ணிய வுலகமுன் டென்று போற்புத
மண்ணவர் யயாதியு மகிழ்ப வட்டமே
சொன்னது கவுந்திடு னொன்ன வாகுனை
[illegible] புண்ணிய வுலகங் கைக்கொண்டே. (கங)

இப்பெருங் புவியினி லிரங்கன் மாற்றிரீ
[illegible] [illegible] யதனு வாவென்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (கச)

[illegible] [illegible] கொடன் பெற்றிய
[illegible] [illegible] [illegible] கைக்கொளல்
[illegible] புவியின் முன் போல வேட்டவர்க்
[illegible] [illegible] [illegible] மன்னுமேவன். (கரு)

வேறு

[illegible] [illegible] யயாதியை [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] புண்ணிய வுலகுண்டேல்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விப்பாகும். (கசா)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (கஎ)

என்னும் யயாதியை வாழ்பிர தத்த னெதிர்பார்த்தென்
றன்னுயர் தருமத் தூறுமூல கெல்லார் தந்தேன்யான்
மன்னுக பதவியி னென்ன யயாதியு மகிழ்கூர்ந்து
நன்னில மன்னவன் யானத னூற்கொள னன்றன்றால். (கஅ)

செய்வினை வழியே தெய்வ வசத்தாற் றிங்குற்றால்
வையக மீதினின் மெய்வழி நிற்பார் வழிதப்பா
ரையமி லாதே நல்வினை நவமா யாரர்ய்ந்தே
யுய்வகை செய்குவ னென்றன னென்று னுயர்சூதன். (கக)

நாற்பத்தோன்றாவது

யயாதிபிரதத்தன் சம்வாத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கoள்ச.

நாற்பத்திரண்டாவது

வசுவான் சிபியுடன் சம்வாத அத்தியாயம்.

புவிபுகழ் யயாதி வேந்தன் புனைகழல் வசுமா னோடுஞ்
சிவியொடு நிகழ்ந்த சம்வா தத்தினைத் திருமா லன்பி
னவில்புகழ் மனுவுக் கந்நா ணவின்றவா நவில்கென் றும்பர்க்
கவியருண் முனிவர் கேட்ப வருந்தவச் சூதன் சொல்லும். (க)

மருவுகத் தமனற்ன் பாலன் மன்னிய வசுமா னென்பேர்
திரிபுவ னத்தி லெற்கோர் சிறந்தநல் லுலக முண்டேற்
பரிவுடன் பகர்தி யென்ன யயாதிமன் பருதிச் செங்கேழ்
விரிகதிர் விளக்கும் பூமி யத்தனை விரிவுண் டாமால். (உ)

புண்ணிய வுலகம் யாவு நின்வரல் போற்று கென்ன
நண்ணுமென் றவத்தினுற்ற வுலகெலா நல்கி னேன்யா
னண்ணுக வறிதே கொள்ள லன்றெனிற் றிரண மேனு
மெண்ணுறு கிரய மாக வீந்தவ ணெய்து மென்றே. (ங)

பரிவொடு வசுமான் செப்பப் பாலனு வாடும் போதும்
புரிவுறு பெரும்பே றன்றிப் பொய்யில கொள்ளே னென்னத்
தெரிவினன் பெற்ற லோக முமக்கெனச் செப்பி விட்டேன்
மருவிடேன் கிரயத் தானம் வருத்துநீ வாங்கி லாயேல். (ச)

பொதுவுல காத லானீ பொருந்துதற் குரித்தா மென்று
மதிபெறு வசுமா னென்னு மன்னவன் சொற்ற பின்னர்த்
துதிபெறும் யயாதி வேந்தன் றூயவான் முகத்தை நோக்கிக்
கதிபெறு முசினன் மைந்தன் சிபியெனுங் காளை வேந்தன். (ரு)

முப்பெரும் புவனந் தன்னி லென்றவ முயற்சி யாலே
யொப்பினல் லுலகமுண்டே லுரையென மனவாக் கானு
மெய்ப்புறக் கணித்து விள்ளற் கரியவாய் விரிந்து மின்போற்
றப்பிலா விளக்க மாகித் தழங்குறு மியத்தி னேடும். (சா)

சீர்பெறு துறக்கந் தன்னிற் புண்ணியஞ் சிறந்த லோக
மோர்பெற வனேக முண்டென் றிசைத்தலு மின்று மக்கே
கூறுமவ் வுலகம் யாவுங் கொடுத்தனன் கொள்ளா யேனு
மார்வம்மைத் திடவல் லேன்யா னடைந்துறு மெனய யாதி. (எ)

இந்திரன் றனக்கு நேரா மிசைபெறுஞ் சிபியு னக்கு
நந்திடா தனந்த லோக நண்ணுமா போல வெற்கும்
விந்தையா மனந்த லோக மிருந்தன விழைவால் யானீ
தந்திடக் கொள்ளே னென்ன வட்டகன் சாற்று மாலோ. (அ)

அன்பொடு யாங்க ளைவர்க் கமைந்தநல் லுலக மெல்லா
மின்புற வுனக்குத் தந்தோ மிசைதிநீ யினிமே லெங்கண்
முன்புறு முனக்கே யார்வ முழுதுறக் கொடுத்தி லேமேற்
றுன்புறு நரகந் தன்னைத் துய்த்துழன் றிடுது மென்றான். (க)

என்றலும் யயாதி வேந்த னெனக்குப்பே ராசை யில்லை
நன்றியி னெற்குத் தக்க தீந்திடு நவைதீர் தன்மைக்
கொன்றிய தளித்தன் மிக்கா முலப்பிலா தளிக்க லாகா
துன்றுமட் டன்றிக் கோட றீதெனத் துறக்க நின்றும். (கo)

ஆயிரங் கதிர்க ளொன்று யகிரொளி விரித்த தென்னத்
தூயசெம் மணியும் பொன்னுந் துலங்கிய விமான மைந்து
மேயுறக் கண்ட போழ்தி லட்டகன் யயாதி தன்னை
மேயவிவ் விமானம் வந்த காரணம் விளம்பு கென்ன. (கக)

உமதுநல் வரவு நோக்கி யுற்றன விமான மென்று
கமைபெறும் யயாதி வேந்தன் கழறலுங் கதிர்வி மானத்
தமையொடு மேவ வேண்டு முலகத்தி னடைதி யாமு
மெமதுறு காலை நீபோம் வழியினி யெய்து வேமால். (கஉ)

என்னுமட் டகனை நோக்கி யெதிர்ந்தவிவ் விமான மீதின்
மன்னியே துறக்க நன்கு மருவுதும் யாமெல் லோருந்
துன்னுமிப் பொழுதி னென்ன வட்டகன் வசுமான் றேற்றும்
பன்னுபிர தத்தன் சீரச் சிபியெனப் பகரு நால்வர். (கங)

ஆற்றிய வேள்வி முற்றி யவபிருத நானஞ் செய்து
தோற்றிய விமானத் தேறித் துலங்கிய யயாதி யோடு
நாற்றிசை விளக்கு நல்ல காந்தியை நண்ணி வானின்
மேற்றலை யதனிற் செல்லு மேல்வையிற் சிபிவி மானம். (கஅ)

முந்துறச் சேறல் கண்ட வட்டகன் மொழிவான் வானத்
திந்திரன் முனெல் லோர்க்குஞ் சமான மா யிருப்பப் பின்னே
னுந்துமுன் விமான மென்கொ லுரையென வுரைன வேந்தன்
மைந்தன்றன் னிதிய மெல்லாம் வரைவின்றி மறையோர்க் கீந்தான். (கரு)

தானத்தாற் றவத்தாற் போற்றுந் தருமத்தாற் சத்தியத்தான்
ஞானத்தா னித்தி யத்தா னேமித்தி யத்தாற் சொல்லு
மானத்தாற் பொறையா லார்க்கு நன்மையான் வணக்கந் தன்னான்
மோனத்தாற் சிபியே மிக்கோ னுதலான் முன்னர்ச் சென்றான். (கசு)

எனச்சொலும் யயாதி வேந்தை யட்டக னிறைஞ்சி நீயார்
நினைப்புறு தந்தை யாரும் புதல்வரார் நிகழ்த்து மூர்யா
தனற்கரு மங்க டாமு மந்தணர் முதலோர் செய்யாக்
கனத்திறற் கருமம் யாவுஞ் செய்துளாய்க் கருதிச் சொல்வாய். (கள)

என்பெயர் யயாதி தந்தை யிறைவனு நகுடன் மைந்த
னன்புறு பூரு வுங்க ளன்னை யென் குமரி பூமி
முன்பொரு குடைக்கீழ்க் காத்தே னிதனைமுன் மொழிந்தி லேன்யா
னன்பனி வரைக்க ணுற்றோர் பரிமக நயந்து செய்தேன். (கஅ)

ஈனியதோ முகியான் கோடி நயப்புற வளித்துத் தேனு
வினைபொரு நூறு கோடி முறைநிதி யோடு மீந்தேன்
றனியுறு புவிவான் சுவர்க்கந் தானிலை பெற்று நின்ற
வெனவொரு சத்தி யத்தைத் தவறில னிந்நாள் காறும். (கசு)

சத்தியந் தன்னாற் றேவர் முதலியோர் தாமும் பெற்று
ரித்திற நீங்கள் கேட்ப யான்றெரிந் தியம்பு காதை
யைத்தனி யந்த ணாளர்க் கறைந்துளோர் படிப்போர் கேட்போர்
முத்தியா மடைந்த லோக மடைகுவர் மொழியு நான்று. (உ0)

இவ்வறம் புகல்ய யாதி யெல்லையி லுலகம் பெற்றுஞ்
செவ்விதிற் புவியில் வீழ்ந்துஞ் சேர்தவுத் திராற் சுவர்க்கந்
தவ்வலி லாது சேர்தல் சவுனகன் சதானீ கற்குத்
துவ்வமு தெனச்சொல் காதை முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்லும். (உக)

நாற்பத்திரண்டாவது
யயாதி
வசுமான் சிபியுடன் சம்வாதவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம். ௪0கரு.

நாற்பத்து மூன்றாவது.

பாதுமோத்தரத்தில்

கார்த்த ஷரியன் மகிமையத்தியாயம்.

[illegible] (க)

[illegible] (உ)

[illegible] (ங)

[illegible] (ச)

[illegible] (ரு)

[illegible] (சா)

[illegible]

வளங்கிளர்ந் துயர்ந்த மாயிட மதியா மாநகர் வகுத்தினி திருந்து
துளங்குசீர்த் திரளோ ராயிரங் கரத்தாற் சொரிமழைக் காலத்தின் மறித்துக்
களங்கமில் வேகத் தெதிர்கொளா நின்று கரைபொரு நருமதை யாற்றி
னுளங்களி சிறப்ப மடந்தைய ரோடு முறுபுன லாட்டினி தயர்ந்தான். (அ)

துலங்குதெண் கடலை யாயிரங் கரத்தாற் றுளக்குறக் கலக்க வத்தோயங்
கலங்குறு போழ்திற் பாதலத் தசுரர் கணபண மணிமுடி நாகர்
மலங்கெழு கயல்வான் றிமிங்கில முதலாய் மலங்கின வானுரிஞ் செயில்சூ
ழிலங்கையிற் புகுந்தவ் விராவணன் றடந்தோ ளிறுக்கிமா யிடமதி யுய்த்தான். ()

புலத்திய னிரக்க வரக்கனை விடுத்தான் பொருந்திய வாயிரங் கரத்தா
லிலக்குவிற் சிறாா னொலிக்கமு தண்ட மிடிபடப் பொடிபடுந் திசைகள்
குலத்திரு பவன்றன் வனத்தினைத் தெகிப்ப வன்னவன் கூறுசா பத்தா
னிலத்தவன் கரத்தை யறுத்திடை குவித்தா னிறைகதிர்ப் பரசுரா மன்றான். (௧௦)

தன்னினு முயர்ந்தோன் றன்கையிற் படையாற் றன்னுயிர் மாய்ந்திட வேண்டு
மென்னுமுன் வரத்தாற் பரசுரா மன்னு லிறந்தனன் கார்த்தவீ ரியன்று
னன்னவன் புதல்வர் நூற்றுவ ரவரிற் சூரசே னன்றிட வரக்கன்
பன்னிய சூரன் கிருட்டிணன் செயத்து வசனெனப் பகர்ந்திடு மைவர், (௧௧)

படைக்கலத் தொழிலில் வல்லவ ரவரிற் செயத்துவ சன்மிகப் பரிவா
யடற்பரி களிறு சேனைதே ருடைத்தா யவந்தியாந் திருநக ரமைத்தோர்
குடைத்தனி நிழற்றிக் குலவிய தால சங்கனைக் குமரனென் றளித்தான்
றிடத்திற லன்னோ னூற்றுவர் மைந்தர் சிறப்புறப் பயந்தன னன்றே. (௧௨)

அவர்களில் வீதி கோத்திர சங்கி யாதரோ டவந்தியர் போசர்
திவலொளி துண்டி கேரரென் றைந்து பேருறுஞ் செங்குல மைந்து
புவனியிற் றால சங்கர்தங் குலமே பொருந்தின வீதிகோத் திரன்சே
யுவமையில் செயந்த னன்னவன் மதலை துர்ச்செய னென்னலர்த் தெறுவோன். ()

உரைத்திடு கார்த்த வீரியன் சரிதை யுரைப்பவர் கேட்பவ ருணர்வோர்
வரப்பெரும் பொருளு மடைகுவ ரிழந்த வான்பொரு டிரும்பவுந் தெய்துந்
திரைக்கடற் புவியி லெதிர்த்தவொன் னலரைச் செயிப்பர்மா மகத்தினைச் செய்து
நிரப்பிய பலனும் பெறுகுவ ரென்றே நெடுந்தவர்க் குரைத்தனன் சூதன். (௧௩)

நாற்பத்து மூன்றாவது

யதுவமிசத்திற்

கார்த்த வீரியன் மகிமையத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧௦௧.

நாற்பத்து நான்காவது

போசன்வமிச முரைத்த வத்தியாயம்.

இலங்கிய கழற்காற் போசனன் மரபை யியல்புற வியம்புதி யென்றே
யுலங்கொளும் புயவை வச்சுதன் வினவ வுலகெலா மோரடி யளந்த
வலங்கல்சேர் துளபத் திருமறு மார்ப னன்றிசைத் திட்டவா றதனைக்
கலங்கிடா துரையென் றருந்தவர் கேட்பச் சூதனே கவின்பெற வுரைப்பான். (க)

இரவியோர் மறையோன் வடிவினை யமைந்தாங் கிறைபுரி யருச்சுனன் றன்பால்
விரைவுடன் வந்து தேகியென் றிரப்ப யாவனீ வேண்டுவ தென்கொ
றிரமுற மொழியென் றுரைக்கயா னிரவி தாபர மனைத்தையுந் தகித்து
றிரவிய பசிதீ ரென்றலு மிசைந்தே நெடுங்கணை யவன்வயி னேர்ந்தான். (உ)

கதிர்கரப் பெற்ற கணைகளாற் புவியிற் றாபர மனைத்தையுங் காய்ந்து
முதிர்தரு சுல்லி யாக்கலுங் கதிர்க ளாயிர முகங்கொடு தகித்தே
பதிபகர் மரங்க ளாயர்தஞ் சேரி பட்டின மடவிக ளனைத்தும்
புதியதா மமுத மாமெனக் கதிரோன் புசித்திட னுபவ முனிவோன். (௩)

தேங்கிய கடனீர் நாப்பண்மெய்த் தவங்கள் செய்தன னயுதமாம் வருட
மாங்கவை முடித்து முன்னமே யுறையு மாச்சிர மந்தனி னண்ணிப்
பாங்குறு பன்ன சாலையும் வனமு மருச்சுனன் பகழியாற் றீந்த
வீங்கென முனிந்து முன்னமே சொற்ற வகைப்படி சபித்தன னென்றான். (௪)

வேறு.

யதுகுலக் குரோட்டு மைந்தன் சினிவர னிவன்றன் மைந்தன்
மதிபெறு சுவகா வன்றோன் மைந்தனும் விசங்கு சித்திர
ரதனையே யீன்றான் சித்திர ரதன்சயித் திராதி தன்னைக்
கதிரதப் பெற்றா னன்றோன் கான்முளை யயுத மென்பார். (௫)

அவர்களி னூறு மைந்த ரதிகரென் றுரைப்பார் தம்மோர்
திவளொளிப் பிருது வென்னும் பெயர்முன்றாற் செப்புங் கீர்த்தி
தவமிகு சிரவ ணோடு மெகன்றெசன் வர்த்தன மான்
புவிமத்து வன்செ யன்றான் பொலங்கெழு பிரிய னாதி. (௬)

என்றவர் தம்முன் மிக்காம் பிருதுச்சிர வானை யேத்தும்
வென்றியுத் தமனு மென்பர் விளங்கினர் தமக்குப் பின்னோன்
நன்றிகொ ணயக்கிய னுகு நன்மைந்தன் சுயக்கின னென்பார்
துன்றுசீ ரவன்றன் மைந்தன் சொல்லரு முசனு வென்பார். (௭)

சொல்லரு முசனு மைந்தன் றுலங்கிடு திதிட்சு வென்பா
னல்லடர் கிர்த்தி யன்னோன் மித்திர கனைப்ப யந்தான்
வல்வலி யவனுஞ் சீல மருத்தனைப் பயந்தான் வெற்றிக்
கல்லுற்ழ் புயத்தன் னோன்சேய் கம்பள பருகி யாமால். (அ)

கம்பள பருகி மைந்த னுருக்கும கவச னன்னோ
னிம்பரி னுருக்கு மெட்சுப் பிருதுருக் கமனே ரில்லா
வம்பரி னகசி யாம கன்புக ழரியன் னோனை
யும்பர்கள் புகழப் பெற்றா னுளைக்குமிவ் வைவர் தம்மில். (கூ)

அரியொடு பரிக னுக்கு விதர்ப்ப நாட் டரசை நல்கித்
தரைபுக ழுருக்கு மெட்சுத் தனக்குத்தன் னாட்டை யீந்து
பிருதுருக் குமனென் போனைப் பிறங்கிள வரசாய் வைத்தான்
விரிபுகழ்ச் சியாம கன்றான் விளங்கமெய்த் தவத்தை மேவி. (க0)

புரையறு தவஞ்செய் போதோர் பூசுர னருளைப் பெற்று
வரிசிலை தூணி தாங்கி மாநிலத் தவாமீக் கொண்டு
நருமதைப் பாங்கு ரிட்ச வானெடு வரைட்பி னண்ணிப்
பரிவொடு புரந்து வாழ்ந்தான் சயித்திரைப் பாரி யோடும். (கக)

பல்பகற் புதல்வ ரின்றி யிருக்குநாள் பகையை வென்றோர்
சொல்லிருங் கூந்தன் மாதைக் கொணர்ந்துதன் றேவி முன்னம்
வல்லிநின் மருகி யாவ ளென்றலு மகவி லேற்குச்
சொல்லிய தென்கொ லென்னத் தோன்றுவன் குமரன் மாதோ. (கஉ)

ஆங்கவன் றனக்குப் பாரி யாகுவ ளென்னக் கன்னி
யீங்கிது நன்றென் றெண்ணிச் சயித்திரை யினிய பாலன்
றீங்கறப் பெறவே மிக்க செய்தவ மியற்ற மூப்பி
னோங்கிய பருவந் தன்னில் விதர்ப்பனென் றொருசே யீன்றாள். (கங)

தரைபுகழ் சியாம கற்குச் சயித்திரை தயவி னீன்ற
புரையறு விதர்ப்ப னந்தப் பூங்கொடி தன்னை வேட்டுக்
கிரதநற் கவுசி கன்சீர் கிளர்புக ழுலோம பாத
னுரைசெயிம் மூவர்ப் பெற்றா னிவர்களி லோம பாதன். (கச)

பெய்புரு வென்ப்பேர் பெற்ற பிள்ளையைப் பயந்தான் மேதி
யைப்பயந் திட்டா னன்னோ னவ்கவுசி கனைப்பெற் றானு
லொப்பிலாக் கவுசி கன்சேய் சேதியன் னோனைத் தொட்டுத்
தப்பில்சீர் மன்னர் தம்மைச் சயித்திய ரென்று சொல்வார். (கரு)

கூர்புகழ்க் கிரதன் மைந்தன் குந்தியக் குந்தி தன்சேய்
சேர்விருச் சனியன் னோன்சேய் திருடனுங் கவன்றன் செல்வன்
நேர்நிறு விருதி சொற்சேய் நிகழ்தசா ருகனன் னோன்றன்
பேர்விடு ரதனே யென்றும் பேசிடப் பிறங்கு வானால். (கசு)

திரண்புய வீரோ தன்சேய் வியோமனு மவன்சேய் கீர்த்தி
விரிதரு பிரமதன் மற்ற வன்மகன் விமல னென்றோன்
றருமகன் றசேன விமோ தன்னவன் றனயன் றன்போர்
வரிசிலை நவா தன்றன் மகிழ்திட ராதனைப் பெற்றான். (சஎ)

திடாதன் சருவி பொன்னுறுஞ் செல்வனைத் தந்தா னன்றோன்
படர்தரு காம்பன் றன்னைப் பயந்தனன் காம்பன் மைந்த
னடல்புரி சேவ ராத னவன்சுதன் றேவ சத்திரன்
புடவியி னன்றே யீன்றான் புகழ்பெறு மதுவைத் தானே. (சஅ)

மதுவெனு மன்னன் மைந்தன் குருவச னன்றோன் மைந்தன்
முகுவயிற் புருகூத் தானன்மற் றவன்மகன் முறைதகச் செந்துச்
சுதிதரு செந்து வென்போ னனையு சாதற் பெற்று
னதிர்கழற் சாதன் சத்து வதன்றனை யளித்தா னன்றே. (சகூ)

சத்துவ தன்றன் மைந்தன் சாத்துவ தன்றன் றேவி
பத்தினிக் கோசலை பயந்தப் பசின்னரம் பசமா னன்றி
ருத்தமத் திவியன் றேவா விருதனென் னிருடசே னிம்
மித்தகைய மகன்மா போசன் விருட்டினி யென்பரைப் பெற்றான். (ருய)

இவர்களிற் றிரமோர் தான்று விதத்தினை யெடுத்து ரைப்பாந்
திவர்சிலைப் பசமா னன்றான் சிற்சைய சிறைப்பெயன் பானைப்
புவியின் மனைத்து முற்பா புராஞ்சயன் றிருப னன்போ
ருவைமகீச ரதிபி விருட்டினி யாய்வரை யுயிர்த்தா னன்றே. (ருக)

சொலுமச்சேவா விரதன் றேன்று வின்றிறத் றாயத்தைக் குழுந்து
சொலுத்தினை யுதிக்க மின்னா ருமிக்கவை சேர்ந்தனன் வரியா
வளம்களை பிறைக்க வாங்க றியிவான் வழுவை னோக்கிப்
புவிமேலு கன்னி யாகிப் புணரப்பெயப் பப்புருவைப் பெற்றான். (ருஉ)

செப்புறுப் பல்லைத் தேவா விரதனைப் பெரியோர் சுற்ற
மெப்பிலே புகழ்தீ சோதி அற்றவை பாடினர் துற்றோர்
செப்புக் அறைக காடு சேர்ந்தவர் தமயிக் குன்றா
நப்பெருந் துறக்கைப் பேற்றி னமரர்கள் போற்ற வாழ்வார். (ருங)

வரிசிலைத் திராண்மா போசன் மற்றவன் மகனைச் சோப்பது
பார்புகழ் குருதான் கீர்த்திப் பசமானன் சபிதற் கீர்த்தி
கருணை பாவி போற்றுங் கம்பளா பருதி போடு
முரயிரு சல்லைப் பெற்றா ரென்னிய குருகன் மைந்தன். (ருச)

விருட்டினி யவன்சேய் மிக்க திருதிமெய்த் திருதி மைந்த
னருட்டரு அமோதி ரோமா னவன்சுதன் றயித்தி ரன்றான்
பொருட்டொகை வழங்கி வித்தப் புகழ்வமப் பாக்கு ரன்றே
மருட்டிய நிவிர்ச் செங்கோ லனையோ யுயிர்த்தா னன்றே. (ருரு)

ஒல்லையி னான்றான் சந்த னோதர றுந்து மிப்பேர்
சொல்லிய மகவைப் பெற்றா னன்னவன் றுகடூ ரன்பின்
மல்கிய தவங்க ளாற்றி மாநில முழுதுங் காக்க
வெல்புணர் வசுவென் றோதும் வீரனைப் பயந்தா னன்றே. (௨௬)

புனர்வசுப் புதல்வ ரின்றிப் புத்திர யாகஞ் செய்தே
கனமணி வேதி கைக்க ணனுவினைக் கனிந்து பெற்றா
னனுமக னொரு கன்பின் னொருதி யுதித்தா ளந்தக்
கனிகையா குதியை வெற்றி யவந்திகா வனுக் கீந்தான். (௨௭)

தீங்கிலா குகன்றன் மைந்தன் றேவக னுக்கிர சேன
னோங்குதே வகன்றன் மைந்தன் றேவவா னுபதே வன்சீர்
தாங்கிய சுதேவன் றேவ ரட்சுதன் றாமோர் நால்வர்
வீங்கிளங் கொங்கைப் பெண்க டேவகி மித்திர தேவி. (௨௮)

அரியமெய்ச் சாருத் தேவி யசோதரை யழகு வாய்ந்த
தெரிவைமோர் சத்ய தேவி சிரிதேவி சுதேவி யென்றும்
பரிவுறு மேழுபெண் கள் வசுதேவர் பாரி யானார்
வருமுறை சொல்வேம் பின்னர் மருவு மம்மரபு தன்னில். (௨௯)

உக்கிர சேனன் மைந்த ருயர்கஞ்ச னியக் குரோதன்
திக்கடர் சுலீமன் சங்கு சுவிகரன் றிகழ்மெய்ச் சங்கு
கக்குநெய்ப் படையி ராட்டிர பாலனன் மருவு கானற்
சக்கர வுய்த்த முட்டி சுமுட்டியோர் பதின்மர் தக்கோர். (௩௦)

கஞ்சையோ ரட்டிற் பாலி சுதனுக்கஞ் சவதிகங்கை
யெஞ்சலி லஞ்சு பெண்க ளீன்றன னன்றி மறறு
மஞ்சலில் வீரே தப்பே ரரசனன் மரபி லுற்றோன்
விஞ்சைசார் சாதி தேவன் சூரனை வியந்து பெற்றான் (௩௧)

சொன்னரா சாதி தேவன் சுவேதவா கனன்சோ னச்சு
னென்னுமிவ் விருவர்ப் பெற்றா னிவரிற்சோ னச்சு வன்றான்
மன்னுகே தசனே சத்திர சித்துவாழ் சக்ர சித்து
பன்னிய சமுத்ரி மூர்த்தி யெனுமைவர்ப் பயந்தான் மன்னே. (௩௨)

சமிமகன் பிரதிட் டித்திர னவன்மகன் சாற்று போச
னமைவுறு போசன் மைந்த னிருநிதி யவன்பான் மிக்க
சமைவுறு கிருத வன்மன் சத்தமன் கருது வீமன்
மமதையில் வீடணன்றே வாருகன் காம்ப கன்றான். (௩௩)

மாபலன் சாத னோடு மிசாதன்க னைய கன்வாழ்
பூபலத் ததிக ராய புத்திரர் பதின்ம ருற்றார்
தாபமில் லாத தேவா ருகன்மைந்தன் றழைத்த கற்ப
காபதி நிசருங் கீர்த்திக் கம்பள பருகி யென்பார். (௩௪)

அன்னவன் றான்ப யந்த வசுபவு சன்ற னோடும்
பின்னுறு சவுச மன்றான் பிறங்கிய விவரின் முன்னோ
னுன்னருஞ் சாதன் சாத னென்றிரு வோரைப் பெற்றான்
பன்னிய சன்ம சன்றான் சதேங்கிட்ரன் பகர்சு நாசன். (௫௫)

பரிக்குங் கண்ணன்ற னோடு மூவரைப் பயந்தா னல்லோர்
விரிக்குஞ்சீ ரந்த காளர் குலத்தினை விளங்கச் சொல்வோர்
தரிக்குஞ்சிந் தையினாற் கேட்போர் தனிப்பொரு ளிடத்தி லேயங்
குரிக்குமெய்ஞ் ஞான மெய்தி யுய்வரென் றுரைத்தான் சூதன். (௫௬)

நாற்பத்து நான்காவது

போசன் வமிசமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௧௧௪௫.

நாற்பத்தைந்தாவது

விருட்டுணி வமிசத்தில்

கண்ணனவதார வத்தியாயம்.

மாதவ மியற்றுமுனி வோர்மகிழ் சிறப்பக்
கேதமறு கண்ணன்வரு கேளிர்முறை யெல்லா
மோதுக வெனச்சொலவவ் வுண்மைநெறி ஞானச்
சூதனெனு மாமுனி தொகுத்துரை வகுப்பான். (௧)

பேர்பெறு விருட்டிணி பிறங்கிட மணந்த
காரண மாத்ரிகாந் தாரியிவர் தம்மி
னோர்பெறுகாந் தாரியோர்சு புத்திரனை யீன்றாள்
வார்பொரு குரும்பைமுலை மாத்ரிகன் வரத்தால். (௨)

வேறு.

தேவமீ செனயுதா சித்துமிக்க சினியுடன்
பாவனமித் திரன்றனொடு நால்வரைப் பயந்தன
டாவில்கீர்த்தி யன்மித்திர னின்மினைத் தந்தனை
னோவினின் மின்னன்பிர சேனனோடு வந்தபின். (௩)

சத்திசேன னென்றிரண்டு தனையரைப் பயந்தனன்
சித்திபெற்ற நற்பிர சேனன் பானு வரத்தினாற்
பத்திசேர் சமந்தகப் பருமணி தரித்தன
னத்தையிந்த்ர னோடுகண்ணன் வேட்டுமே யடைந்திலான். (௪)

மார்பகத்தின் மணியணிந்து மன்னுநற் பிரசேன
னோர்வ னத்தின்வேட்டை செல்லவங்கெ திர்ந்தசாம்பவ
னேர்மலைந்து கொன்றுமென்று நீள்சமந்த கத்தினைச்
சார்பிறங்கன் முழையமர்ந்து தானணிந்து கொண்டனன். (ரு)

மன்றினிற் பிரசேனன்றன்னை மன்னுகண்ணன் முன்னமே
குன்றிடாச் சமந்தகத்தைக் கேட்டலுங் கொடாமையாற்
றன்றமர்க்கு ளானெனத் தயாவிலாத கண்ணனே
சென்றுவேட்டை யின்கணே செகுத்தனன் காணென்பரால். (சு)

இத்தகைசின் னுட்கழிந் திலங்குகண்ணன் வேட்டைமே
லெத்துப்போதி லெண்கின்வேந்த னைசாம்ப வனெதிர்த்
தொத்தபோர் விளைத்துவென்ற போதிலுற்ற சாம்பவன்
பைத்தரு ட்டராவினித் ரை பண்ணுமாலென் றெண்ணியே. (எ)

பணிந்துபெற்ற கன்னியோடுபொன்மைசேர் சமந்தக
மணிந்துகொள்ள வேண்டுநின்கை யாழியா லடர்க்கமெய்
துணிந்தருட் பதம்பெறத் துணைசெய்வர யெனச்சொலத்
தணிந்தடர்ந்து பெண்ணொடுஞ் சமந்தகங் கவர்ந்தனன். (அ)

கவர்ந்துபட்டினத்தில்வந்த காலையாத வக்குலத்
தவம்பொருந்து கீர்த்தியை யகற்றவந்த பிணியையே
சிவந்தவாய் மலர்ந்துசத்திர சித்திடத் தளித்தன
னுவந்துசத்ர சித்துக்கேகை யன்பெண்ணோர் பதின்மரை. (கூ)

வேட்ட னேக மைந்தரை வியப்பினீன்ற தற்குளே
மீட்டுகீர்த்தி மூத்தபிள்ளை பங்ககாள னென்பவன்
வாட்டமற்ற சொல்விரத வதியிடத் தளித்தசீர்
பாட்டுணர்ந்த சத்யபாமை விரதினி பத்மாவதி. (க0)

என்னுமூன்று பெண்கள்பெற் றிலங்குபட்டி னன்றனக்
குன்னருங் கனற்றொழிச்செய் துதகம்வார்த் தளித்தனன்
மின்னுவேற் சினிபெற்றுன் விளங்குசத்திய கன்றனை
யன்னசத்தி யகன்பெற்று னடல்கொள்சாத் தகிதனை. (கக)

பகர்ந்தசாத் தகியும்யுதா னனைப்பயந்து நின்றனன்
மகிழ்க்தவன் சங் கனையுயர் வனப்பினோ டளித்தனன்
சுகந்தருமச் சங்கனுந் துயுமினியை யீன்றன
னுகந்தரன் றனைப்பயந்து வந்தன னிருந்தனன். (க௨)

இன்னவாறன் மித்திரன் சினிபென விசைத்திடு
மன்னுகீர்த்தி மன்னர்தங் குலமுறை வழுத்தினே
முன்னரோது மன்னருக்குண் மூவுலகும் பேர்பெறப்
பன்னுசீ ருதரசித் தின்றனையரைப் பகருவாம். (கங)

வேறு.

உற்கலை ஞூரி யன்சத் துருக்கினன் றிட்டமெ னன்பின்
விற்சுதா பட்சன் றன்ம விருத்திரி மேசரி யன்றான்
வற்றிலாச் சீர்த்தி பெற்றோ வளர்ந்திடுந் தருமவன்மா
செற்றமி லசுவத் தாமா வேட்டனன் றிருட்ட நேமி. (௧௪)

தேவவான் றவிட்டன் மிக்க சுரபாரி சன்சிர வண்ணன்
தாவில்சீ ருபதே வன்பி ருதுவிசு சன்மனோடு
மேவுசு பாரிசன்பி ருதுபிரு துச்சு வன்மா
மாவெரு பூமியோடு மருவுசு பூமி யென்றே. (௧௫)

வேறு.

மூவொன்பான் புதல்வர்ப் பெற்றான் முழுந்தனுங் கண்ணன்றானே
மேவிய வபவா தத்தைத் தீர்த்தனை விளங்கச் சொல்வோர்
பூவினி லபவா தத்தைப் பொருந்திடா ரிக்கு வாகு
பாவையாம் புதல்வி தவத்திர கிக்கொரு சூரன் பாலன். (௧௬)

ஆங்கவன் பாரி போசை யருள்வசு தேவ னுடல்
வீங்குதோட் டேவ பாகன் விறற்றேவச் சிரவன் றன்னோ
டோங்குறு திருட்டிச் சங்கு சிருஞ்சய னுயர்ச மீகன்
பாங்குறு சுவிசங் கூடன் சாமனற் பதின்ம ரோடு. (௧௭)

சுதகீர்த்தி பிருதை மிக்க சுததேவி சுதசா வைப்பே
ராதிகா ராசாதி தேவி பெண்மக்க ளைவர்ப் பெற்று
னிதிபரு கிருத னுக்குச் சுததேவி யிடத்து நீதி
முதிர்சுவி ரதன்பி றந்தான் முயல்சுத கீர்த்தி தன்பால். (௧௮)

தயவுறு கைகன் பெற்றான் சயிந்தவன் றனைச்ச யித்ய
னியல்சுத சாவைத் தன்பாற் சுசேனனை யினிதி னீன்றான்
செயலரி மர்த்த னன்ரா சாதிதே வியினி டத்தின்
மயலறு மதியு சேர்தன் மாசிறையைப் பெற்றான் மன்னே. (௧௯)

முன்னுறைத் திட்ட சூரன் மொய்குழற் பிருதை தன்னைத்
தென்னுறு குந்தி போசன் றனக்குத்தத் தெனவ ளித்தா
னன்னவற் பிருதைக் கும்பேர் குந்தியென் றறைவ ரந்தப்
பன்னருங் குந்தி தன்னை வசுதேவர் பாண்டுக் கீந்தார். (௨௦)

பாண்டுவுக் குற்ற சாபத் தாற்பெறு பால ரின்றி
யாண்டகை யருளி னாலே தருமதே வதைக்குக் குந்தி
யீண்டுயர் தரும ராசன் வாயுவுக் கெழில்கொள் வீமன்
றூண்டுசீர் வாச வற்கார்ச் சுனனையுந் துலங்கப் பெற்றாள். (௨௧)

அணிசெய்மாத் திரவ திப்பெண் ணசுவினி தேவர் கட்குக்
குணநகு லன்ச காதே வனைநனி குலவப் பெற்றாள்
புணருரோ கணியா மாது தேவகி பொருந்து மேழாங்
கணமுறு கருப்பந் தன்னைக் கஞ்சன்ற னிமித்த மாக. (உஉ)

மாயனு பாயத் தாற்றன் வயிற்றினி லிருத்தப் பெற்ற
தூயநற் பலரா மன்சா ரணனொடு தூரத்து மன்றான்
மேயக மன்ன பிண்டா கரன்மகா வனுவி னோடு
மேயசுப் புருவாம் பால ரெழுவர்பின் சித்தி ராட்சி. (உ௩)

எனுமொரு புதல்வி யோடு மீன்றனள் வசுதே வர்க்கு
வனிதைதே வகியி டத்திற் சுடேணனற் கீர்த்தி மான்சீர்
புனைதரு பத்திர சேனன் புடதாசன் பொருவு தாசி
வினவுபத் திரவி தேக னறுவரும் வியந்துற் றாரால். (உ௪)

உற்றிடு புதல்வ ராறு பேரையுங் கஞ்ச னொங்குஞ்
செற்றமோ டறுத்தொ ழித்தான் சிராவண மாதந் தன்னி
லற்றமில பர பக்கத் தட்டமி நிசியு ரோணி
பற்றிய தினத்திற் கண்ணன் பாரிடைப் பிறந்தான் மன்னோ. (உ௫)

பிறந்தபி னழகு வாய்ந்த சுபத்திரை யென்றோர் பெண்ணு
நிறந்தரு சூர னென்றோர் பாலனு நெடிதிற் பெற்றான்
சிறந்தபத் திரைவ யிற்றிற் றிகழ்சகா தேவன் வந்தான்
மறந்தவி ருபாசங் கற்றான் றேவகாட் சிதைபால் வந்தான். (உ௬)

கிருட்டினன் றனக்குப் பின்பு பிறந்தழூ வரையுங் கிறி
யுருட்டினன் கஞ்சன் மற்ற வுயருப தேவி மாது
மருட்டில்சீர் விசையன் ரோச மானனல் வர்த்த மானன்
பொருட்டரு தேவ லன்சீர்ப் புதல்வர்நால் வரைப்ப யந்தாள். (உ௭)

சக்கர தேவி யங்கா வகன்றனைத் தயவிற் பெற்றாள்
மிக்குயர் விருக தேவி நந்தனை வியந்து பெற்றாள்
திக்கிரு நான்கும் போற்றுந் திறல்வசு தேவர் முன்னாண்
மைக்கடற் கட்சி ரத்தா தேவிதன் னுடன்கா மன்னி. (உ௮)

மகிழ்தர விளையா டுங்கால் வணிகமா திடத்தில் வண்மை
தருகவு சிகனை மஞ்சு ருதந்தனை தன்பால் வெற்றி
யிகல்செய்புண் டரனை யுஞ்சீ ரிராக்கினை யிடத்தில் வாய்மை
மிகுகபி லனையும் பெற்றார் பிண்ட ரனென்னு மேலோன் (உ௯)

சிரனெனும் பெயராய்க் கானில் வேடனாய்ச் சென்றான் பின்னும்
தருசபத் திரன்ப லன்சீர் தழைத்தவிவ் விருவ ருற்றார்
பரவருந் தேவ பாக னுத்தவர் தமைப்ப யந்தா
னுரவினுத் தவர்க்குத் தேவ சிரவரென் றுரைப்பர் நாமம். (௩0)

இப்பெருங் குலத்த ருதி கிட்டிய சமதி யின்பாற்
றப்புற விளங்கு மிக்க சுவியொ னுந்த சுதனைப் பெற்றான்
மெய்ப்புய சத்து ருக்கன் கிராதனை வியந்து பெற்று
ஒப்பில்கன் னனுந்தே யின்றிப் புலவுகண் டேனுக்கு. (சக)

சசக்கிர னென்னுந் தேசையந் தந்தெனத் தனைவி ளித்தான்
இசைத்திடு கண்ணன் சாம்ப வதியெனு மேமைழ தன்பா
னிசம்பொது சாரு தெட்டுணன் சாம்பனென் றிருவர் தோர்ந்தார்
வசந்தவா றந்த னன்றாந் திரிபாலன் மன்னு தந்திரி. (சஉ)

சொல்லுயிப் புகல்வர்ப் பெற்றான் சமிதனத் தெருதில்வி ராசன்
வில்லுயிழ் சிருஞ்ச யன்சா மன்றனு விளங்கின் றேனா
பொல்லியிற் பயந்தா னக்கச் சாமனன் புறுசே யின்றிச்
செல்லுயிழ் சமிக ருட்டை வெறுத்துதற் றவத்திற் சென்றான். (சங)

அம்புவி தன்னில் யாருங் கண்ணன்ற னவதா ரத்தின்
செம்பொருட் கதையைக் கேட்டோர் சிந்தனை செய்வோர் சொல்வோ
ரிம்பரி லியற்று பாவ மியாவையு மொழிந் தினிங்கி
யும்பர்வீ டடைவ ரென்றே யுரைத்தனன் சூதன் மாதோ. (சச)

நாற்பத்தைந்தாவது
விருட்டிணி வமிசத்திற்
கண்ணனவதார வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம். ககஎக.

நாற்பத்தாறாவது

பிருகு விட்டுணுவைச் சபித்தவத்தியாயம்.

மடங்கலே றனைய மனுவுளாங் களிப்ப மச்சமால் புகன்றிடும் வகையோ
யடங்கிடா அனைகள் பிருகுமா முனிவ னரியினைச் சபித்திடு கதையைத்
திடம்பட வுரைத்தி பொனைக்குறும்பு செயிர்த்தழற் கருமமே தினமு
முடங்கிடா திபர்ந்து முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவரன் மொழியும். (க)

வினைகெழு தானவர் தேவரி யிடத்தின் விளங்குசாற் புயங்களு திவந்த
வனைவொரு மாப்பின் மறுவொடு முடிக்க மலிழ்வகை தேவரும் கெய்திப்
புனைபங்க டந்தன் கண்படுத் தவளிப்பான் முன்னமோ ரளவைப் போழ்ந்தான்
றனையினில் வழுவை மறைத்திட்டொரு வகையே சார்ந்திட் டென்றலு மெடுமால். (உ)

காலுசெங் கரத்தி லிருகர மறைத்து நவையறு நந்தகோ பாலர்
சேலுறன் மனைக்க ணசோதைபா லெம்மைச் சேர்த்தவண் பிறந்துள செல்வி
மாலினி தனையிங் குய்த்திடு கென்ன வெடுத்துயர் மதுரையிற் சேர்க்க
வேலையார் கூந்த லசோதையே வளர்த்தா ளென்றலுஞ் சூதனை நோக்கி. (௩)

மும்மலக் குறும்பின் முரணறுத் துயர்ந்த முத்திவீ டடைகுவா னெண்ணி
மம்மர்நோ யகற்றுந் தவத்தினை யுஞற்று மகப்பெறு முனிவர ருரைப்பார்
கொம்மைவெம் முலையா டேவகி யாவள் கூர்வசு தேவன்முன் யாவன்
செம்மைகூர் யசோதை யார்திகழ் நந்த கோபனு ரெப்பென வுரைப்பான். (௪)

வனிதையா மதிதி கூறுதே வகியே மாதவக் காசிபர் கூறு
புனிதமாம் வென்றி புகல்வசு தேவர் பூமியின் கூறதா விளங்குங்
கனிமொழி யசோதை கமலநான் முகத்துக் கடவுடன் கூறதா மதுரைக்
கினிமைசெய் நந்த கோபரா மிவர்க ளிடத்தினி லுதித்தனன் றிருமால் (௫)

நண்ணிய மாயன் மேல்வருங் கரும நாடியே மதுரையி லசோதை
கண்ணகன் மனையில் வளர்ந்தன னந்நாள் காறுமே தேவகி மனத்தி
லெண்ணிய கருமம் யாவையுங் கொடுத்தாங் கிருந்தன னிகல்வசு தேவ
னண்ணலு முருக்கு மணிசத்திய பாமை யழகுறு சத்தியை சுபாமை. (௬)

தலம்புகழ் நசுசி னுச்சினி செவியை சாற்றுகாந் தாரிலட் சுமியை
நலம்பெறு மித்திர விந்தைகா லிட்சி நங்கைசாம் பவதியோ டசிமை
யிலங்குமாத் திரையே கவுசலை விசையை யிவர்முத லீரெண்ணு யிரமாய்
நிலம்புகழ் கன்னி மார்தமை வேட்டா னேர்பெறு புதல்வரை யுரைப்பாம். (௭)

சொல்லிய வுருக்கு மணிதிகழ் சாரு தெட்சணன் சுசாருவே துரும
னெல்லொளி சேர்பிரத் தும்மினன் பத்ர சாருவே சதசிவன் பரசு
நல்லனுக் குத்தன் சாருகன் சாரு காசர னலங்கொள்சா ருகுந்த
னல்லுறழ் கூந்தற் கயல்விழிச் சாரு மதியெனு மணங்கையும் பெற்றாள். (௮)

விளங்கிய சத்திய பாமைதான் வீமா தெட்சணன் விறல்வலிப் பானுக்
களங்கமில் கீர்த்தி மானுரோ கிதன்சீர்க் கனைகழற் றும்பிர வத்திரன்
றுளங்கலில் கீர்த்திச் சலந்தம னிவர்க டம்மொடுந் தோகையர் நால்வர்
வளங்கொளப் பயந்தாள் சாம்பனைச் சாம்ப வதியெனு மடந்தையீன் றனளால். ( )

மித்திர விந்தை யாமெனு மடந்தை மித்திர விந்தனைப் பயந்தாள்
புத்திர மித்திர வாகுமெய்ச் சுனீதன் புகழ்பெற நக்கினி யீன்றா
ளித்திரம் வாசு தேவர்தொன் மரபி லிலக்கநூற் றெண்பதோ டொன்று
மொத்தவா யிரவர் மைந்தர்க ளுதித்தே யுலப்பிலாக் கீர்த்தியி னுறைந்தார். (௧௦)

வேறு.

வருமுபா சங்க னுக்கு வச்சிரி வளர்சங் கித்தன்
பொருவரு மகவு சொற்ற கெவேணன் பூரி யோடுந்
தெரிவுறு பூமி யிந்திர சேனனைத் திகழப் பெற்றா
னருள்பிரத் தும்மி னன்சி ரனிருத்தன் றன்னை யீன்றான். (௧௧)

சாம்பன்சாத் தியனே யாதி யைவரைத் தயாவி னீன்றான்
வாம்பரி நடவுங் கீர்த்தி யதுவழி மரபின் மிக்கா
யாம்படி மூன்று கோடி யறுபது விலக்க மைந்தர்
பூம்புன லுலகி லூற்றுத் துட்டரைப் போரிற் செற்றார். (கஉ)

அவரெலாந் தேவ ராகு மிளங்கொடித் திதியின் மைந்தர்
திவளொளித் தேவ ரோடும் போர்செய்து மடிந்தா ரெல்லாம்
புவனியின் மனித ராகி யூறுறப் புரிக லாலே
யவனியி லிவரைக் கொல்ல வுதித்தன ரந்நாண் மற்றும். (கங)

யதுகுல மரபி னூற்றொன் றேற்றிய வகுப்பி னுள்ளார்
மதுமலர்த் துளப மாயன் சொன்முறை யொழுகி வாழ்ந்தா
ரிதுமுறை யென்னுஞ் சூதன் றன்முக மினிது நோக்கிச்
சதுமுக னிகருஞ் சத்த விருடிக டனதன் சித்தன். (கச)

சாலவி யியக்கன் மாணி சான்றன்வந் திரிகை வீணை
யேலுநா ரதனே யாதி யிவரொடு முதித்த மாயன்
மேலுறு கருமம் யாதும் விளங்கிய தேவ ராஞேர்
ஞாலமீ துதித்தோர் யாவர் நாரண னிந்நாள் காறும். (கரு)

உதித்திடு மவதா ரங்க ளெத்தனை யுதிக்க வின்னு
மதித்திடு மவதா ரங்க ளெத்தனை மண்ணிற் பாவம்
விதித்துள யாக்கை தன்னின் மேவிய தெவன்கொ லென்று
துதித்துயர் முனிவர் கேட்ப வான்முறை சொல்வ னன்றே. (கசு)

முற்சொலு முகத்திற் றன்ம முழுவது மழியத்தோன்றி
யெற்பொரு மேனி சூடி யிரணிய கசிபு கோர
மற்பொலி திணிதோள் வீர மாபலி யிவர்க ளிந்தச்
சொற்புவி யுடற்ற லானுந் தேவர்துன் புறுத லானும். (சஎ)

பிருகுமா முனிவன் றன்னாற் பிறங்கிய சாபத் தானு
மரிதிரு வுருவம் வைகுந் தத்தினில் வைத்து வந்திங்
குரியநற் புவியிற் றேன்றி யுலகினைக் காத்தா ரென்னச்
சுரரொடு மசுர ரேற்ற போர்த்தொகை சொல்லு மென்றார். (கஅ)

வளர்வுறு நார சிங்கம் வாமனம் வராக முந்நீர்க்
கிளர்சுதை மதனந் தார கன்சமர் கீர்த்தி யோங்கித்
தளர்பீச கன்போராத திரிபுர தகனம் பாவத்
துளமலி யந்த கன்போர் விருத்திர னுடற்ற லோடும். (கசு)

கூறிய துவசத் தோடு மாலாலங் கோலா லந்தே
ரேறிய வசுர ரோடு மிழைத்திடும் போரி லக்க
மாறிரு தொகையென் றேமு னறைந்தன ரவற்றின் மாயன்
வீறொடு நார சிங்க மாயிர ணியனை வீய்த்தான். (உ०)

வாமன ரூப மாகி மாபலி வலியை மாய்த்தான்
றாமவே யிரணி யாட்சன் றன்னைமுன் வராக மாகிப்
பூமிசூழ் வாரி புக்குப் பொருதுயி ருண்டா னிந்திர
னேமுறு பிரக லாதன் றனைச்சுதை மதனத் தேற்றே. (௨௧)

தளர்வுற வென்றா னம்பன் குமரன்றா ரகனைக் கொன்றான்
வளர்மக பதிபோ ரேற்று மாவிரோ சனனைச் செற்றான்
கிளர்தரு முயிர்கள் யாவுங் கேதமுற் றழுந்தச் செய்தாங்
குளர்வுறு மூன்று லோக முறுதிரி புரங்கண் மாய. (௨௨)

முக்கணெம் பெருமான் சற்றே முகிணகை நகைத்து வென்றான்
கக்குநெய்ச் சூலி யந்த காசுரர்க் களைந்தா னந்நா
டொக்கவிண் ணவர்கண் மண்ணோர் துலங்குதென் புலத்தோர் கூடித்
தக்கபோ ரசுரர் நீள்பி சாசர்தா னவரைக் கொன்றார். (௨௩)

விருத்திரன் றன்னை யிந்திரன் விண்டுவின் சகாயத் தாலே
யுருத்துயி ருண்டான் மற்று முறைசெயுந் துவசப் போரிற்
பொருப்பென நிவந்த தேரிற் றுவசத்துட் காந்து புக்குச்
செருக்கிளர் வீர விப்பிர சித்தியைச் செற்றா னிந்திரன். (௨௪)

ஆலால மென்னும் போரி லசுரரோ டமர ரேற்றார்
கோலாலந் தன்னி லிந்திரன் குலவிய மகத்தந் தத்தின்
மாலான சண்டன் மர்க்கன் மடிந்திடப் பொருது வீழ்த்தான்
மேலான முனிவீ ரிவ்வா றாறிரு வெம்போ ரேற்றான். (௨௫)

இரணிய கசிபி ரண்டற் புதம்பதி னோந்தி லக்கந்
தருமிரண் டாயிரத்தாண் டுலகெலாந் தானே யாண்டான்
பொருவின்மா பலியென் பானோ ரற் புத நாலி லக்கம்
வருமுறை யறுபத் தாறாயிரமெனும் வருடங் காத்தான். (௨௬)

ஆனமா பலியைப் போதப் பிரகலா தனுமே யாண்டா
னூனமில் யுகங்க ளாறு மசுரர்மூ வுலகுங் காத்தார்
வானர சவரை வென்றே யுகம்பத்து மகிழ்ந்து காத்துப்
போனபின் பிரக லாதன் புரந்தனன் சிறிது காலம். (௨௭)

உலகுசில் காலம் போக்கி யும்பர்கோன் புரத்த லோடும்
பலவித மகங்க ளெல்லா மசுரர்தம் பாக நீங்கிப்
புலவர்தம் மிடத்திற் சார வசுரர்சுக் கிரன்பாற் போந்தே
யிலகுமிப் புவியை நீங்கிப் பாதலத் துறுது மென்றார். (௨௮)

அம்மொழி கேட்டு வெள்ளி யசுரர்க்கா தரவு கூறி
யெம்மிடத் துளவா மந்திர மோடதி யிரும்பொன் றுப்பு
மும்மையே காப்பா னெண்ணி வைத்தன முயறி யென்னுஞ்
செம்மொழி யமரர் கேட்டுச் சிந்தையுட் டியங்கி யோர்ந்தே. (௨௯)

அசுரர்தங் குழுவிற் சேர்ந்து தேவர்போ ராற்ற லோடு
மிசைவா ருடைந்து வெள்ளி தன்னிடை நேடிச் செல்ல
வசையறக் காத்தல் கண்டு வானவ ரகன்றார் வெள்ளி
யிசைமுகன் முன்னர்ச் சொற்ற திறமெலாந் தெரிந்து சொல்லி. (௩0)

பூமியன் றாசொர்க் கத்தைப் புணர்ப்பின்மூன் றடியா தாக
வேமுற வளந்து மாய னிடர்செய் தான் பலிக்கு நெய்கூர்
நாமவேல் விழோசு னென்ற னல்லுயிர் மகவா னுண்ணைத்
தோமது சகாயஞ் செய்து தொலைத்தனன் போரி ராவும். (௩௧)

கொடியமா வுபாயத் தாலே கோர்த்தவா னவரே வென்றார்
மடிவுறு தொழிந்தீர் மீளிர் மந்துனரா மாண்டா ரேற்றுக்
கடியுறு தேவ ரோடும் பொருத்திடல் கருத லாகா
முடிவிலா மாயன் றானே முன்னவர்தின் றுதவ லாலே. (௩௨)

தேவரை வெல்ல மாட்டா ராதலாற் சிவன்பாற் சென்று
காவன்மந் திரத்தைப் பெற்று வருகுவ லென்று காறு
நீவிரெங் குரவ னென்று நிகரிலாச் சிரமஞ் சார்ந்து
பாவகத் தவங்கள் செய்மி னென்றுரை பகர்ந்திட் டானல். (௩௩)

அவ்வுரை யசுரர் கேட்டுத் தேவர்த மவையை நோக்கிச்
செவ்வையா யகந்தேர் யானே திரன்பரி யமக்கொன் றில்லை
வெவ்வயில் சேர சேர்ந்தி யிருந்தவ மியற்றப் போதுங்
கவ்வைதீர்ந் தேகு மென்னத் தேவருங் களிப்பிற் சென்றார். (௩௪)

தவப்பெரு முனிவ னுனை புகர்தயித் தியர்கள் வாழ்வி
னுவப்புறு மணிமா டங்க ளோங்கநே ரத்தை
யிவர்ப்புற வொருவி யொட்டுத் திசையிரு ளகற்றும் வெள்ளி
மிவப்புறு கவின் முக்க ணிமலனை யடுத்தின் முன்னர். (௩௫)

பற்றிமா தவர்பி னாதன் புதல்வனைச் சீசற் போற்றி
யாற்றவாழ் சண்டத் தன்னை பகுத்திடுமெ வரனை யான்செய்
வொற்றவ மொதிய போதிக் கடைக்கணித் தருள வேண்டும்
பொற்றவர் முர்த்தி பொன்னைப் புகரினை திலுவிப் போந்து. (௩௬)

சுரைபடற் றன்னைப் பாதம் காகம லங்கள் கூட்டிக்
குறைவறத் தொழுது வெள்ளி கோபுர வாயிற்சார்ந்து
மறைநகுல் பணிய நின்று னமைப்பார்த் தென்ன சோடு
மறைதுதிக் கின்றுயங் காறு வன்னல்வாய் மலர்ந்தன் றேனே. (௩௭)

அருடுபொன் றருட நந்தி தானியக் கோயில் வாயின்
மருவிய புகரை வள்ளல் வருகவென் றருள்செய் தானென்
றருகுற வழைத்துப் பொம்மா னாயினைத் தவிசின் வைத்திப்
பெருகுசத் திரனைக் கண்டு பெட்புற விடுத்தா னன்றே. (௩௮)

வேறு.

விடுத்தலு நவமணி குயிற்றிட விளங்கி[illegible]
படுத்திருள் பருகிய வரித்தவி சமைத்[illegible]
கடிப்பொலி யிடற்றவர் கடுக்கைய[illegible]
வடிப்பொலி கணியொடு மருப்பவுண் மகிழ்[illegible]. [illegible])

அடித்தலை மருமலா ரெனத்தவி யழுக[illegible]
படித்தலை மிசையுடன் படப்பட[illegible]
முடித்தலை காமுற முடிப்பத்தட[illegible]
நடத்துமெய் பொடிக்கிடம் [illegible]. [illegible])

முடப்பிறை நடுப்புனன் முடிச்ச[illegible]
கடற்பொலி விடத்தினை [illegible]
மடக்கொடி யிடப்புறன் [illegible]
இடப்படு புரத்தமும் [illegible]. [illegible])

உருக்கெழு [illegible]
பரப்பிரம மெனத்தொ[illegible]
பரிப்பொரு ளனைப்புவி [illegible]
செருக்கிட வுருத்திர [illegible]. [illegible])

வேறு.

மறைகளா யிராமும் [illegible]
விறைவனே யிருளா காளை [illegible]
நிறைதவத் தடைய நன்பா[illegible]
மறைகழற் பதங்கள் போற்[illegible]. [illegible])

எனத்துதித் தாடிப் போற்றி [illegible]
சினத்துறு கொம்போ [illegible]
தனித்தனி யினைத்து [illegible]
மனக்கொடும் கவலை [illegible] [illegible])

அருள்செய வேண்டு மென்ன [illegible]
தெருளுறு முரவோய் போற்[illegible]
மருளற வாற்றி [illegible]
பொருள்விடை பெற்று [illegible]. [illegible])

விரிப்படி குண்ட மாற்றி [illegible]
சுடர்த்திடு தருவிற் காலன் [illegible]
கொதித்தெழும் புகையை [illegible]
மதிக்கவி யருளா [illegible]. [illegible])

ஆற்றருந் தவத்தி னிவ்வா றுய்கவ னிற்க விப்பா
லுற்றிசை யோரும் போற்று நான்மருப்பியானை யூரும்
பாற்றினங் கழுவும் வச்சிர பாணியே முதலாந் தேவர்
மாற்றல ரசுரர் செய்கை வருத்தினி லுழைப்பாம் வெள்ளி. (௬௭)

முன்னுறை தவத்தின் மேனி யசுரர்கள் முயல வன்மே
றுன்னிய கடமை போர்த்து வானவ ருறுபோ ராற்ற
வென்னிது நினைத்திர் யாங்க ளிராயுதர் துரவ னில்லைத்
துன்னிநீ ருடற்ற மிரைந்தேருடனுந் தொடர்ந்து சென்றார். (௬௮)

சம்பெருந் தானவர் தம்பாற் சாலெனை வடைய வன்னை
யம்பரால் வருமு பாதி காப்பளிக் குறைவி ரென்றுள்
ளம்பவிர் தருவி னீழல் வானவர் விளைந்து பின்று
மம்புவெம் படைகை யேந்து மன்னவன் கோபத் தேரமும். (௬௯)

அவனுறை பாடி சார முறுத்தியே யமரர் கோமான்
றனைவெரு வூங்கை யாங்க முங்கைமா றனைது பொற்று
முனைவொடு நினைக்க வன்னுன் றேன்றலுந் தீற்றம் பொங்கிக்
கனலெனை விழித்து நின்று கருதியே முகமன் சொல்லும். (௭௰)

அரிதுயி லமர்ந்து மேவுந் தாருவிர் காத்தெந் துன்னும்
பெரிவிலை தனிக்கு மிழப் போருட் கடமை பிங்கள்
வரியபா யசுரர்க் கஞ்சி யசுரமா ஞக்க வென்பாற்
றுஞ்சலுற்றீக் கடவுயிர்த்தன் கோதவி னெண்ணைத் தன்றல். (௭௧)

என்றதுங் கவளத் தாவோ னினையவர் வேந்த னன்பாக்
கன்றது மூங்கைவ யாவின் வையுடன் காவ பாம
னின்றதுங் கண்டன் றேனோ கேர்க்கெதா துடலிற் சார்ந்த
துன்றனைக் காத்து மென்றே பணைத்தனை யனைத்த கோவம். (௭௨)

வெள்ளிதாம் பாவோர் பார்த்து விண்டுவை விண்ணோர் வேந்தைத்
தெள்ளிதாக் காத்த லென்னை யென்றவைத் திறந்தா லும்மை
வெள்ளிவெம் புகப்பெ னென்ன விருவரு மற்றி யுள்ளத்
துள்ளிய காலை மாமேருக் கிறைவனை நினைப்ப தாறுன். (௭௩)

கருங்கையங் கடமே பிங்கள் காத்தளித் தருள்வி னாமேல்
மாவளவ வென்ற றுவி பெண்னை மறிமே விக்கானான்
முகமேறப் புரியா யாமி னின்னை முடிப்ப னென்ன
வாளுவா லனைத்தி லோர்ந்தாங் கரியகை கரத்தை விட்டான். (௭௪)

விட்டசக் கரந்தான் கோடி வெங்கதிர் விரிந்த தென்ன
வட்டதிக் குலக மூன்றும் விளக்கியே யசுரர்க் காத்துக்
கட்டெனுங் புகர்வ ரானின் கழுத்தினை யரிந்து மீண்டு
விட்டார்மேற் றிருமால் கையிற் றிருந்திட விருந்த தன்றே. (௭௫)

பிருகுமா முனிவன் மாலைப் பெண்வதை புரிந்த தானீ
தருநிலத் தெழுகால் யோனி தனிற்பிறந் திடுதி யென்றே
யொருவிடாச் சாபங் கூறி யுதிக்குமோர் சென்ம மேழு
மருவுமிவ் வுலகங் காக்கைக் காமென வழுத்தி ஞனல். (ருசு)

அன்றுறு சாபந் தன்னு லரியவ தாரஞ் செய்தே
துன்றிய வுலகங் காக்கத் துணிந்தனன் பிருகு வென்போன்
றன்றிரு மடந்தை யாகந் தலையொடு கூடி மிக்கா
யொன்றுமந் திரத்தி னலங் கெழுப்பின னுலகம் போற்ற. (ருஎ)

தவமுறு பிருகு சாப மிதுவெனத் தரணி காத்துத்
திவளொளி வெய்யோன் மைந்தன் சிறந்தவை வச்சு தற்கன்
றுவகையொ டுரைத்தா னன்றே யுயர்தவ முனிவர்ப் பார்த்து
நவரத மறிந்த சூத முனிவர னவின்றிட் டானல். (ருஅ)

நாற்பத்தாறவது

பிருகுவிண்டுவைச்சபித்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், கஉகூஎ.

நாற்பத்தேழாவது

சுக்கிரன் வரமடைந்த வத்தியாயம்.

ஆறெடு கொன்றை தும்பை யணிந்திடு மமலற் போற்றிப்
பேறுமிக் கெய்திடுஞ்சுக் கிரன்வரப் பேறு சொல்கென்
றூறுமெய்த் தவத்தின் மிக்க முனிவர ருவந்து கேட்ப
நீறுகண் டிகைத ரித்த நிருமலச் சூதன் சொல்வான். (க)

அருந்தவப் பிருகு மேன்மை நோக்கி விண் ணரசு மஞ்சி
விரிந்தவிண் ணுலகி லெய்தி வெள்ளியை வெல்வா னெண்ணிப்
பொருந்திய கமல வீட்டிற் பொன்னிவ ளன்ன வாசை
திருந்திய விருப்பி னின்று சிறந்திடுஞ் செவ்வி யான. (உ)

தடமுலைக் கருங்கட் செவ்வாய்த் தரளவா ணகைப்பொன் மேனித்
துடியிடைப் பரும வல்குற் சுதை மொழிக் காந்த ளங்கைப்
பிடிநடைக் கமலச் செந்தாட் பிறைநுதற் பசிய கூந்தன்
மடமயிற் செயந்தி தன்னை வருகவென் றழைத்துச் சொல்வான். (ஙு)

மாதவப் பிருகு மைந்தன் சுக்கிரன் மகேசன் சொன்ன
நீதியிற் றவஞ்செய் கின்று நிவப்புறு மேருப் பாங்க
ராதர வுடனே வானத் தைந்தரு நிழலி ருப்பன்
ரீதியா வாசஞ் செய்து தேவரோ டிருக்க வேண்டி. (௪)

நின்னையப் புகர்க்க னித்தே னின்னுயிர்க் கொழுந னென்றோன்
றன்னையே பொருந்தி யேவற் பணிவிடை தாழ்வி லாம
லன்னைநீ புரிந்தெதக் காமு மனைவிலா வின்பந் துய்த்தே
மன்னுக வென்ன வச்சிர வாசவன் வழங்க லோடும். (௫)

அழகொடு பருவ மான வழகெலாம் விடுத்தி ரேனும்
பழுதற வெடுக்கட் செய்யாய்ப் பணைமுலைச் செயந்தி யென்னு
மழலைமென் மொழியா டோழி மாரொடு மீன்ற தந்தை
கழலிணை பணிந்து போற்றிச் சாதலால் விடையுங் கொண்டாள். (௬)

கருணையோர் பழுவ மான கடவுளி ருக்கு மேரு
வரையினைக் கண்டு போற்றி மகேச வொன்னுணத்தி லென்றும்
பொருளையே முழுப்பா மென்றே பிரார்த்தனை பண்ணி யானத்
தருவொடு மிசுவி போங்கு தபோவனத் தருகு சார்ந்தாள். (௭)

தோழியர் தம்மை யின்சொல் சொல்லியே யனுப்ப வன்றே
கோழிலைக் குதலைத் தீஞ்சொல் விறலியைப் பணிந்து போற்றி
வாழியென் றுரி கூறி வாசவ னளித்த சாரத்
தூழிருங் கான நீங்கித் தபோவனத் திற் புக்காள். (௮)

அன்புறும் போர்க்குப் பாது மனாவுமோர் தருவிற் பாசங்
கொண்டுகால் கட்டி யக்கை ருவித்துயர் தலைகீ ழாக
மண்டுமா தாத்திற் றூம மேய்த்தவா யடுக்க நின்றே
பண்டரு மொழியாள் கண்டாற் படிறுண்டோ தானின் றுட்டு. (௯)

அருந்தவம் புரியும் வெள்ளி யதிசயந் தன்னை யுள்ளம்
விரிந்தபோ ரன்பி னோடு மெய்ம்மயிர் பொடிப்பக் கண்டே
பொருந்திய கனது மங்கைப் போற்றியா டோது மில்லை
முருந்தின முறாக் கன்னி பணிவிடை முயலா நின்றாள். (௧௦)

மாதவ மிக்க வண்ணம் வருடமா யிரமுஞ் சென்ற
காதலால் வெள்ளி வேற்பி னமர்ந்திடு மமலன் வாசத்
தாதவிழ் மலர்மென் கூந்தற் சங்கரி கவுரி மாயன்
சோதரி யுமைக டன்ற றக்கா வல்லியோடும். (௧௧)

வெள்ளியங் கிரியின் நீது பவனமா மேரு வொன்றே
யொள்ளிய மாக தக்குன் றேறுமின் றிருந்த தென்னைக்
கள்ளவி ழிதழி சூடுங் கறைமிடற் றண்ணலேறித்
துள்ளிய விடைமேற் றாங்கி யங்குமி படக மார்ப்ப. (௧௨)

ஆடல்சேர் மயிலி லேறி யறுமுக னருகு செல்ல
மூடிக மீதி லானை முகவன்முன் செல்ல நல்ல
நாடக மாடிப் பூத நாதர்க ளனேகர் செல்ல
வேடவிழ் மலர்க ணேவி யிமையவர் சூழ்ந்து செல்ல. (கங)

கின்னரர் யாழ்பே சப்பிங் கிருடிகூத் தாட வந்து
மன்னின னந்த ரத்தின் மாதவ வெள்ளி கண்டே
துன்னிய கணது மத்திற் றூங்குத லொழிந்து தாழ
மின்னொரு பாகன் சஞ்சீ வினிவிஞ்சை விளம்பிப் பின்னும். (கச)

நினைத்துள கருமம் யாவு மெய்துவை நேரு மொன்னார்
வினைப்பகை வெல்வை விஞ்சை வேற்றுவர்க் குரைக்க லாகா
வுனக்குறும் பிரசே சத்துவ மோங்குமீ சத்து வந்தான்
மனக்குறை யொழுதி யென்ன வருபர னருள ளோடும். (கரு)

வேறு.

அருள்பெறு புகர்சிவ னடியைப் போற்றியே
மருள்பெறு பவக்கடன் மாற்றி யென்வயிற்
றெருள்பெறு பெருமையும் விஞ்சைத் திண்மையும்
பொருள்பட வளித்தனை யென்று போற்றியே. (கசு)

வேறு.

மறைநான் கொடுமா லயன்றே டியுமே
பிறையார் முடிசே வடிபெற் றிலரென்
குறையா வுமொழித் தருள்கூர்ந் தென்முன்
னிறைவோ டிவிளங் கியநின் மலனே. (கஎ)

அடியார் பவமாற் றிடுமற் புதனே
கொடியா ரையொறுத் தருள்கொற் றவனே
பிடியா முமைபெற் றிடுபெற் றியனே
படிமீ தெனையாண் டபரஞ் சுடரே. (கஅ)

அருவா யுருவா யறிவாய் மருளா
யுருளாய் வெளியாய்ப் பகலா யிரவாய்
மருவாய் ரசமாய் மறைதேர் முடிவாம்
பொருளா யுலகாண் டபரம் பொருளே. (கக)

பொன்போன் மணிபோற் புகல்வெள் ளியைப்போன்
மின்போன் மதிபோல் விரிசெஞ் சுடர்போ
லன்போ டுறுமெய் யடியா ருளத்தி
னின்போ லுறைவோ ரெவர்நின் மலனே. (உ0)

பத்தர் முனிவோர் பாகா சரணே
மத்தா கினிசேர் மலையே சரணங்
கொத்தா ரிதழிக் குழகா சரணே
மெத்தாய் சரணே யிறைவா சரணம். (உக)

அரனே சரணே யமலா சரணம்
பரனே சரணம் பதியே சரணம்
வரனே சரணே மதியோய் சரணஞ்
சிரனே சரணஞ் சிவனே சரணம். (உஉ)

ஓரா வினையின் றுரியாய் சரணே
சீரார் முக்கண் ணிறைவா சரணே
நாராய ணனுன் முகனே சரணஞ்
சீரா ரெழுத்தஞ் சினனே சரணம். (உங)

ஆறு மொழுகீ ரணிவாய் சரணே
வேறு வுடைமென் மிசையாய் சரணே
மாறு கவேசா மதரா சரணம்
வேறுர் வேரின் பத்தாய் சரணம். (உச)

வேறு.

உன்றுவார் தம்மை யுன்று மொருவனே சரணே மென்று
நின்றுவார் தம்மை யென்று மிறைவனே சரணே மன்னப்
புன்றுவா ராகத் தேவும் புங்கவா சரணங் கங்கை
துன்றுவார் சடையாய் துரனச் செரடியே சரணம் யானே. (உரு)

கங்கையா ரணியுஞ் சென்னிக் கருணையாய் சரணம் வேதன்
கங்கையார் கடவுட் செல்வாங் கடவுளே சரணே மென்றுங்
கங்கையா யிரந்தும் முலக் கையனே சரணம் போத
கங்கைய நீளக்கொடுத் தத்தக் கயிலையாய் சரணம் யானே. (உசு)

காலனைக் காலா லெற்றுங் காலனே சரணே மால
காலயித் துரணி யப்பாக் கவர்ந்தவா சரணே முன்று
காலமுங் கடந்தோ ருள்ளக் கருத்தனே சரணே மத்தக்
காலினைக் காய்த்த நெற்றிக் கண்ணனே சரணம் யானே. (உஎ)

புண்டரீ கத்தை யிர்த்த புனிதனே சரணே மாயோன்
புண்டரீ கக்கண் சாத்தும் புங்கவா சரணே மெண்ணி
லண்டமோ ரண்டம் யாவு மமர்ந்தவா சரணங் கோயிற்
றண்டலைர் புரமுன் றெய்த வமலனே சரணம் யானே. (உஅ)

சங்கரா சரணே யோகா சாதகா சரணங் காதார்
சங்கரா சரணந் தூய தற்பரா சரணம் பாவ
சங்கரா சரணம் பத்த சகாதரா சரணே மாதே
சங்கரா சரணஞ் சந்திர சடாதரா சரணம் யானே. (உகூ)

வேறு.

திங்களு மரவு முடித்தாய் சரணஞ் செம்பவ ளச்சடை முடியாய் சரண
மங்கமு நீறு மணிந்தாய் சரண மன்பொடு நினைவார்க் கணியாய் சரணம்
பங்கினின் மங்கை பதித்தாய் சரணம் பல்லுயி ருக்கோர் பதியாய் சரணந்
தங்கவரைச் சிலை தரித்தாய் சரணந் தாழாருள்ளந் தரியாய் சரணம். (௬O)

ஒருகையி லேந்து முடுக்காய் சரண முடையெனவாசை யுடுத்தாய் சரண
முருகலர் பதுமத் தடியாய் சரண முனிவொடு பகலை யடித்தாய் சரணந்
திருமதி பகலழல் விழியாய் சரணந் திருமக னெரிய விழித்தாய் சரணம்
பொருவரு மிமயப் பிடியாய் சரணம் பொருதிரி வேல்கை பிடித்தாய் சரணம். ()

அண்டா பரனு சரணஞ் சரண மயன்மா லறியாய் சரணஞ் சரணந்
துண்டா கியவெண் பிறையாய் சரணந் துணையா ருமிலா வொருவா சரண
முண்டா லமுறை கண்டா சரண மொன்று கியபே ரொளியே சரணந்
தண்டா வெண்டோ ளிறைவா சரணந் தமியே னுயிரே சரணஞ் சரணம். (௬௨)

வேறு.

உலகெலா மேத்த நின்ற வொருவனே போற்றி வாகை
யிலகுமுத் தலைவே லேந்து மிறைவனே போற்றி கங்கை
குலவிய செஞ்ச டாம குடத்தனே போற்றி நாயேற்
கலகிலா வின்சை நல்கு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௩)

பழமறைப் பொருளே போற்றி பணியணிந் தருள்வாய் போற்றி
தழனிறக் கிரியே போற்றி தண்ணளிக் கடலே போற்றி
மழவிடைப் பாகா போற்றி மானிடப் பாகா போற்றி
குழகவித் தகனே போற்றி கொன்றைமா லிகையாய் போற்றி. (௬௪)

அண்ணலே போற்றி போற்றி யமோகனே போற்றி போற்றி
பண்ணவா போற்றி போற்றி பங்கயா சனன்மால் போற்றி
யெண்ணுறும் பொருளே போற்றி யெங்குமாய் நின்றாய் போற்றி
கண்ணுதற் சிவனே போற்றி கடவுளே போற்றி போற்றி. (௬௫)

குவளையங் கண்ணி பங்கிற் குழகனே போற்றி போற்றி
கவளமா கரியு ரித்த கபாலியே போற்றி போற்றி
தவளவெண் ணீற ணிந்த சம்புவே போற்றி போற்றி
பவளமால் வரையே ஞானப் பரவையே போற்றி போற்றி. (௬௬)

வந்திர தனைநீ றாக்கு மாதவ யோகி போற்றி
சுந்தர வடிவா போற்றி துதித்தறி யாத நாயேன்
சிந்தையி னினைத்த வெல்லாஞ் சிறப்புட னருள்வாய் போற்றி
சந்தனை யளித்த நீல கண்டனே போற்றி போற்றி. (௬௭)

ஆரா விருதி யாம்பை யம்புலி கரந்தை மத்தந்
சீர்மலிக் கண்ணி வேதன் சிரக்கலை மாலை யானை
யீருரி யாமை யன்றி யெயிறொடும் பக்க மாலை
மீரா வணிந்த முக்க ணிமலனே போற்றி போற்றி. (௧௮)

சம்புசங் கரமா தேவ சடாதர நீல கண்ட
கம்பகங் கான வேத நாயக கால கால
வம்பிகை பாக வாதி த்ரியம்பக சிவம கேச
வும்பர்க ளகளா தாந்தத் தொருவனே போற்றி போற்றி. (௧௯)

முக்கணு மகவி னீச முப்புரா ந்தகனே யீச
செக்கர்வா னிறத்த சந்திர சேகர பரமா னந்த
நக்கதி யான ரூப மகேசனித் தியசு போக
கொக்கிற கணிந்த வேணிக் குரிசிலே போற்றி போற்றி. (௨௦)

பாலனே சனனே சேச பராபரா னந்த ரூப
நீலமா மிடற்ற சோதி நிருமல நிருத்த பாத
காலகா லாந்த காகங் காதர பரம யோகி
சூலினி நீலி மோக சோபன போற்றி போற்றி. (௨௧)

சத்துவ ரூப வேத தத்துவா தீத ஞான
வித்தக வாம்ப காத வியாபக ரூபா ரூப
நித்திய விநாத சத்தி னின்றுயிர்க் கெல்லா மூட்டும்
பித்தனே மத்த வேணிப் பிஞ்ஞகா போற்றி போற்றி. (௨௨)

வேறு.

தெண்டிரை கடலுட் டுயில்கொளு மாயன் றிசைமுக னிருவருந் தேடிக்
கண்டில ரின்று மறையுநின் பெருமை காண்பதற் காசையா லிரங்கும்
தொண்டருக் கெளிய னென்பதற் கென்முன் றோன்றிய தேசினி யன்றோ
வண்டருக் கரிய யாருயிர்க் குயிரா யமலனே போற்றிநின் சரணம். (௨௩)

இலக்கொளி முடிக ளாயிர நெருக்கித் திரள்புய கயிலையை யெடுத்த
வரக்கனை யகப்பா வழுத்திடச் சாமத் தாற்றிடத் திருவுளத் திரங்கி
யரத்தொடு வாக்க ளாயில வருளு மொண்ணுதற் கண்ணனே யடியேன்
விருப்புறு வரங்க ளானவை யீந்த விமலனே போற்றிநின் சரணம். (௨௪)

வேறு,

மந்தர கிரிமத் தாக மதிமத் தம்பமாகச்
செந்தழற் பகுவாய்ச் செங்கட் சீறராக் கயிறு தாக
இந்திரன் முதல்வா னோர்க ளிருங்கடல் கடையத் தோன்றி
முந்துறும் விடத்தை யுண்ட முதல்வனே போற்றி போற்றி. (௨௫)

தவப்பெருஞ் செருக்கி னுனின் சரணமா மலரை யெண்ணு
தவத்தொழில் புரியு மோன முனிவர ரகந்தை நீக்கி
நிவப்புறு மழகு வாய்ந்த நிலவுகங் காள வேட
முவப்புறு பரனே போற்றி யுருத்தழ னகையாய் போற்றி. (சுசு)

மாயையின் புணர்ப்பி னாலே மறைப்பொரு ளுணேயெண் ணுது
தூயமா மகத்தை யாற்றத் தொடங்கிய வகந்தைத் தக்க
னையவன் றலையைக் கொய்தன் றயத்தலை யமைத்து விண்ணோர்க்
கேய்வுறு நடுக்கஞ் செய்த விறைவனே போற்றி போற்றி. (சுஎ)

சனகனே முதல நான்கு தவப்பெரு முனிவ ரன்பா
யுனதடிக் கமலம் போற்றி யோகமுத் திரைகாட் டென்னச்
சினைசெறி கல்லா னீழற் றெக்கணு மூர்த்த மாகி
மனமொருப் படவே காட்டும் வள்ளலே போற்றி போற்றி. (சுஅ)

மருமலர்க் கரிய கூந்தன் மழைநெடுந் தடங்கட் செவ்வாய்
பெருகொளிப் பச்சை மேனிப் பிறங்கு வெண் மூர லாரம்
பருமணித் தரளக் கொங்கைப் பார்ப்பதி தன்னை யன்பாய்த்
திருமணஞ் செய்த முக்கட் செல்வனே போற்றி போற்றி. (சுகூ)

நாமமந் திரங்களாலு நவையறப் போற்றி மேலா
யேமுறு மிருக்கு வேத மெழில்பெறு மெசுரு வேதஞ்
சாமமாம் வேத மிக்காய்ச் சாற்றதர் வணமாம் வேதத்
தாமுயர் மந்தி ரத்தா லருள்பெறத் துதித்தா னன்றே. (ருo)

வேறு.

என்றிப் படியே துதிசெய் திருதா
னொன்றிப் பணிசெய் துருகும் புகர்மெய்
வென்றித் தனிமால் விடையோன் கரத்தாற்
றுன்றித் தடவித் துதிகொண் டனமால். (ருக)

செய்யுன் றவமுந் திகழ்தோத் திரமு
மெய்யன் பினையும் வியந்தா மினிநீ
யுய்யும் படிசெல் லுதியென் றருளு
மையன் சரணம் விடைகொண் டனனால். (ருஉ)

விரிவா ருதியின் விடமுண் டருள்வோன்
பரிவாய் மறையைப் பகரும் புகர்பாற்
பிரியா தசெயந் திபெருங் குணமு
மரியா தையும்வண் மையுரா ணமுமே. (ருந)

கண்டே சிறுகன் னிகையார் மகனீ
தண்டா திவண்வந் ததுசாற் றெனலும்
வண்டே றுகருங் குழன்மா னனையாள்
விண்டே வர்பதிக் குறுமென் மகள்யான், (ருச)

என்றே பொரர்செயத் திடுமெனப் புகல்வார்
நின்றே யருள்வேண் டினரின் மனனூ
ஒன்றோ மெமனென் னைமதித் திடனை
வுன்றே யறிவோ ரனசேர்த் தனமால். (௫௫)

போகத் தனைநீ புரியும் படியென்
றாகத் தழுவ லொருவ ருறியா
தேகும் படியே கினைத் தாண்டு
மேகம் பிரியா மனைசே ருதுமால். (௫௬)

வேறு.

என்றவன் விடுத்து வெள்ளி யேத்திறை தன்னைக் கொண்டு
தன்றிரு மனையிற் சேரப் புகர்பெற்ற தன்மை யாவும்
வென்றிகொ ளசுரர் கேட்டு வெள்ளியைக் காண்டெ லாரா
யன்றுறை யிடங்கள் சார மாயையே டார்ந்தான் வெள்ளி. (௫௭)

இவ்வகை விவர மெல்லா மிந்திரன் குருவு மோர்ந்து
தவ்வயில் வெள்ளி யாங்கித் தாமவன் குறுகித் தேடிக்
கவ்வைகொ ளசுரர் தம்மைத் தவத்திறுற் கருதும் விஞ்சை
தெய்வர்தா மறியா வண்ண முறைத்தும்யாத் தெளிவி ரென்றே. (௫௮)

கட்டுடை கடவுள் செய்து கார்த்திகம் பொழுதில் வெள்ளிப்
பாட்டனி குவையும் பைந்தார்ச் சயந்தியைப் பரிவிற் பந்தா
னாட்டிய வருட மாயை குழந்திட மயக்கு காண்மை
நீட்டிய கருங்கட் டெய்வ யானையைத் திறத்திற் பெற்றே. (௫௯)

பத்தெனும் வருடம் நீங்கு சயந்தியைப் பார்த்து விஞ்சை
நித்திய மசுரர் கேட்ப நிகழ்த்தியாம் போது மென்ன
வத்திற மன்றே யென்றொன் றுயிரொழு விடுப்ப வந்து
வித்தகை யசுரர்க் கோதும் விண்ணவர் குருவைக் கண்டே. (௬௦)

அழுங்கிய மனத்த ராகி யசுரரா யழைத்து வாறே
பொழுங்கிய குருவெம் போல வொருவடி வெடுத்து நம்பால்
வழங்கிய வஞ்சக் தன்னை மதித்திடேல் வெள்ளி யான்கை
தழங்கிய தாமரு கத்தா னருள்விஞ்சை சாற்று வேனல் (௬௧)

எனப்புகர் கவில மாயப் புகரையும் பார்த்தின் னேர்த
மனக்குறை முடித்தும் தங்கள் குரவனை மதிக்க லாற்றா
தினக்கொடு மசுர ரென்றே தேர்ந்தறி முனிவர்க் கெல்லாந்
தனக்கிணை யில்லாக் குக முனிவரன் சாற்றி னனல். (௬௨)

நாற்பத்தேழாவது
சுக்கிரன் வரமடைந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம். [illegible]

நாற்பத்தேட்டாவது

அசுர சாபகலியுக

தன்மமுரைத்த வத்தியாயம்

சாற்றிய வசுரர் சாப கலியுக தன்ம மென்றே
தோற்றுறு மத்தி யாயந் தொகுத்துமால் விரித்த வண்ண
நீற்றொளி பழுத்த மேனி நிமலனே வழுத்தி யோக
மாற்றிய முனிவர் கேட்ப வறைகுவான் சூதன் மாதோ. (க)

புகலுறு மசுரர்ப் பார்த்துப் புங்கவர் குரவன் மாயம்
பகர்தலை நிசமென் றெண்ணு தெம்மிடம் பகர்வி ரென்றுத்
துகளற வருடம் பத்துந் தொகுத்து மந்திரத்தை யோது
நிகரிலான் முனே யாசான் யாவனீ யென்னச் சீறி. (உ)

தேவரோ டேற்று நீவிர் போர்செயிற் றியங்கித் தோற்றும்
பூவல யத்தில் வாழ்தி ரெனச்சபித் தெழுந்து போய்த்தங்
காவல்கொண் மனையிற் சார்ந்தா னத்திறங் கண்டு வஞ்ச
மேவிய குருவு மெண்ண முடிந்ததா மெனவி யந்தே. (ங)

தம்முரு வெடுத்து வானிற் சார்தலு மசுர ரோடும்
விம்முறு மனத்த னாகி வேந்தனும் பிரகலாத
னம்மையின் றளிப்ப னென்னே நண்ணுறு மென்று சென்று
செம்மைசேர் பார்க்க வன்ற னடியிணை சேர்ந்து சொல்வான். (ச)

மாயையின் வயத்த ராகி வயங்கியே வியாழ மெங்க
ளையக னென்ற நம்பி கேட்டன ஞான மில்லேங்
காய்வுறே லென்னப் புத்தி கேட்டுளீர் கலங்கித் தெய்வர்க்
காயினீ ரென்னுள் வெள்ளி யட்டிபணிந் தசுரர் வேந்தன். (ரு)

நின்பத மன்றி வேறு நிலையிலே நீகோ பித்தா
னன்பெரு நிலத்தை விட்டுப் யாதல நண்ணு வேமால்
வன்பவ வினையே யன்றி மனமறி வஞ்ச மில்லே
முன்பெ ஞானக் கண்ணு லுணர்ந்தரு ளென்ன லோடும். (சா)

ஞானத்தி லறிந்தே தாழ்ந்த வசுரர்பா னவைபி னுற்ற
வானத்தார தேவர் தங்கள் குரவன்வஞ் சனையா மின்று
மோனத்தா லுறைய லாகா தென்றவன் மொழிவன் வண்டு
கானத்தார் மாலை மார்பி ரஞ்சலிர் கழறு வேமால் (எ)

ஊழ்வினைப் பயனு லுற்ற சாபம்விட் டகலா துங்க
டாழ்வினை விட்டுத் தேவர் தங்களை யொருகால் வென்றே
யாழ்பணிப் பாத லத்தி லமருதிர் பிரக லாதன்
வாழ்பவுத் திரனு லுய்கண் மரபெலா மேம்பட் டோங்கும். (அ)

முன்னமே பிரம தேவன் மொழிந்தவா றுரைத்தேன் சாப
பின்னனை முலைக முன்று மென்வரத் தாகச் செய்தே
பன்னிரு யுகங்க ளும்பர் தாழ்ந்திடப் பணிப்பீர் நீவிர்
அன்னிய தேவர் வென்றே தொல்லுல காள்வர் பின்னும். (கூ)

மன்னுசா வன்னி தாவத் தனில்வலிப் பிரக லாத
னின்னுட மருமா னென்னு மாபலி நிலமீ தற்றுத்
தன்னுட வலியா லாண்டு பின்னரி தனக்கே நல்கி
யுன்னரும் பாத லத்தி லுறைவனென் றுரைசெய் தெம்மை. (க0)

நீயுமிக் காலந் தன்னி னிகழ்த்திய வசுரர்க் காகப்
போமொரு சகாயஞ் செய்யேல் புகலுமா பலிமுன் பூமிக்
கேயுமா றனக்கே யீந்தே மென்னுமுன் னேகாந் தத்திற்
றாயமெய்ப் பிரம தேவன் சொற்றனன் என்றுங் கூறி. (கக)

இவனுறு சண்டன் மார்க்க னெம்முழைக் கற்றோர் வானத்
தவர்குரு வனையர் தங்கண் மனோரத மனைத்துஞ் செய்வர்
கவனரீ ரொழிக வென்ன வசுரருங் களித்து நீங்கிப்
புவனமீ துறுவெம் போர்த் தேவர்க்குப் புகல லோடும். (கஉ)

தேர்பரி யானை பெறித் தேவர்வந் தற்ற பின்னர்ப்
போர்பொரு தொருநா ளன்று போன்பி னசுரர் வெற்றி
கூர்தரத் தேவ ரோர்ந்து குலவிய சண்ட னோடு
பேர்பெறு மார்க்கன் றன்னை மகத்தவி பெறுக வென்றே. (கங)

புகறலு மவாவ் வாறு பொருந்திடக் கூட்டிக் கொண்டே
யிகலவர் வென்றார் பூமி யிருப்பிட மிரிந்து தாழு
மகன்பெரும் பாத லத்தி லடைந்தன ரசுரர் மாய
வகமிலாப் பிருகு சாப மேர்க்குமிப் புவிக்கோ ருது. (கச)

வருமொரு தவத்தா ரங்கண் மருவியே காத்தான் வேதன்
கருதிய பிரக லாதன் வாய்மொழி கடந்து ளோர்க
ளராக்கருந் தேறும் போரி னசித்திடச் சபித்த லாலே
திருமறு மார்பன் மச்ச ரூபத்துஞ் செயித்தா னென்றே. (கரு)

தருமதே வதையான் முன்னஞ் சாட்சுட மனுவின் காலத்
தரியுந்த னமிசமாக வெடுத்தன னவதா ரத்தான்
தெரிவையுஞ் சுராமன் வந்த ரத்தினிற் றிவ்ய மாக
வருமவ தார மூன்று மனுடாவ தார மேழும். (கசு)

எடுத்தனன் றவத்துண் முன்மூன் றியம்புவ மமரர் யாகந்
தொடுத்தசெந் தழலி லெஞ்ஞ வராகமாய்த் தோன்ற லோடு
மடுத்தமர் புரோகி தன்மு னம்புயத் தயனே யாக
மடுத்துறை நான்கென் றோதுஞ் சதுரமா யுகத்தில் வானோர். (கஎ)

இடைந்திட வசுர ரேற்ற காலத்தி லிரணி யாக்கன்
கடந்தபே ராற்றல் வெற்றி யிரணிய கசிபு மானத்
தடங்கட னுப்ப னுர சிங்கமாய்ச் சனிக்க ருத்ர
னடைந்தனன் புரோகி தம்மா யமர்ந்துள வுலக மெல்லாம். (கஅ)

மிருத்தமா பலியே யாள விளங்குமே மூர்ந்தி ரேதா
யுகத்தினின் மூன்றுஞ் சன்மம் வாமன வுருவி னுற்றுன்
மகத்துவத் தரும தேவன் புரோகித னுக வந்தான்
சகத்தினி லிந்த மூன்றுந் திவ்யாவ தார மாமால். (கக)

பிருகுவின் சாபத் துற்ற மானிடப் பிறப்போ ரேழு
முனைசெய்வா மாதி யான திரேதமா யுகத்தின் மிக்காந்
தருமமே பிறப்பத் தத்தாத் திரையனுச் சனித்தா னந்நாள்
வருபுரோ கிதரே யாக மார்க்கண்டர் வதிந்தா ரன்றே. (உ0)

செப்பிய பதினைந் தென்னுந் திரேதமா யுகத்தி லேந்தா
மொப்பில்சீ ரவதா ரந்தா னுரைத்தமாந் தாதா வானுன்
றப்புறு புரோகி தம்பே ரையிப்பிய ரென்பர் தூயோர்
மெய்ப்புறு பத்தொன் பானுந் திரேதமெய் யுகத்தில் விண்டு (உக)

மன்னவர் குலத்தை விட்ட வாழ்சம தக்கி னிக்கோர்
துன்னிளங் குமர னுகத் துலங்கிய வாறுஞ் சென்ம
மின்னிய பரசு ராமன் புரோகிதன் விசுவா மித்திர
னுன்னிரு பத்து நான்காந் திரேதமா யுகத்துப் பார்மேல். (உஉ)

இலங்கையர் கோனை வெல்லத் தசரத ரிடத்தி ராமன்
றுலங்கின னேழாஞ் சென்மஞ் சொற்புரோ கிதன்வ சிட்ட
னலங்கொளு மிருபத் தெட்டாந் துவாபர யுகத்தி னன்காய்க்
கலங்கலி றருமங் காத்தே யசுரரைக் கடிவா னெண்ணி (உங)

பராசர ரிடத்தி லெட்டாம் படிவமே வியாச முனுன்
புரோகித னுகிச் சாது கன்னியே பொருந்தி னுற்
றராதலந் தன்னி லந்த யுகந்தனில் வசுதே வன்பா
லிராவினிற் கண்ண னென்பான் சென்மமே யெடுத்தா னன்றே. (உச)

அந்தநாள் புரோகி தர்த்தொய் பாயனர மர்ந்தா ரின்னும்
வந்துறு மிருபத் தெட்டாங் கலியுக வரைப்பிற் பத்தா
யுந்திய சன்மம் விட்டு ணுசாவென்போ னிடத்தி லோங்கி
நந்தலில் கற்கியாக நண்ணு வனன்ன னுன்று. (உரு)

அறங்கரு கற்கி தன்பாற் புரோகித மமர்வி யாசர்
மறந்தவிர்க் கின்ற மாக்கிய வற்கிய கிருவ ராவார்
இறந்தரு கற்கி மேனுள் சென்மித்தோ ரையைத் தாண்டு
பிறந்திடு நாளுள் வேலை பெரும்புவி வரைப்பு ளோரில். (௨௬)

மாம்பிகழ்ந் திழிவோர் பாவம் வஞ்சக மறங்கள் செய்வோர்
தாம்பெறு சமய மர்தர் சதுமறை சாற்று வோரை
நிந்தரம் பழிப்போர் பொல்லா தீதிசெய் திருடர் மிக்க
வுரம்பெறு வலியர் நித்தம் பொய்களை யுரைசெய் மாந்தர். (௨௭)

இன்னவர் தம்மை யெல்லா மிருங்காப் படையால் வீட்டிப்
பின்னருஞ் சங்க ரத்தாற் பிழைபுளோர்த் தேடிச் செற்று
மன்னுயிர் புவிக்கு வேண்டு மைந்தரை வைத்துக் கற்கி
யுன்னருங் கடவி ளைப்பன் போகவித் திரைசெய் வானுல். (௨௮)

புவிபுரப் போர்க ளின்றிப் பொருதொழில் வீணிற் செய்துங்
குவிமுலைக் கன்னி மாரைக் கற்புக்கூர் மாதர் தம்மைச்
சவிபடப் பிடித்துத் தத்தம் தருமஞ்சக் கையினில் விற்று
மவிரொளிக் கடைக டோறு மன்னவிக் கிரயஞ் செய்தும். (௨௯)

சாதிகள் வரையில் லாமற் சரங்கரங் கலந்துந் தத்தம்
போதமும் வேறு வேறாய் வனத்தினிற் பொருந்தி வாழ்ந்தும்
பாதிமெய் பகரும் வானன் குறுகியும் பரவை ஞால
மீதினி லெத்த மின்றித் துன்புற்று வினா ரன்றே. (௩௰)

கலியொடுஞ் சனங்கள் மானக் கற்கியுங் கருத்தி னேர்ந்து
மெலிவில்சீர்க் கிரேத மென்னும் யுகம்வர விளங்கு மைந்தர்
நிலைபெறப் படைத்தே யக்தர்த் தானமாய் சேர்ந்து போவா
னுலவின்மாண் மணிட சன்ம மேழிமை யுரைத்தா மன்றே. (௩௧)

வகைபெறு மசுரர் காடம் வருகலி யுகத்தின் றன்மைத்
தொகைபெற மாயன் வைவச் சுதமனு மகிழ்ந்து கேட்பத்
தகைபெற வுரைத்த வண்ண சைமிசா ரணியத் தாற்றப்
புகைபுறு வேள்வி யாற்று முனிவர்க்குப் புகன்றான் சூதன். (௩௨)

நாற்பத்தெட்டாவது

அசுரகாட கலியுகதன்ம முரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௬௧௧.

நாற்பத்தோன்பதாவது

தீர்க்க தமசுக்குக்

குருசாப மோசன வத்தியாயம்.

உரைதீர்க்க தமசு சாப மொழிந்ததும் யயாதி மைந்தர்
துருவசுத் துருயுக்குச் சொல்லவே பூரு மரபுதானு
நிரைபெற வுரைப்பா யென்று சூதனை நேர்ந்து நோக்கித்
தரைபுகழ் முனிவர் கேட்ப வரன்முறை சாற்று வானால். (௧)

துருவசு வன்னி தன்னைப் பெற்றனன் றுலங்கும் வன்னி
யரியகோ பானு வீன்று னவன்மகன் றிருசா ரிப்பேர்
வருமவன் றன்சேய் காந்த மன்னவன் மருத்தற் பெற்றான்
பெருமைசேர் மருத்த னென்போன் றுச்சந்தன் றன்னைப் பெற்றான். (௨)

பூருவ மிசத்திற் றத்த புத்திர னுகை யாலே
சாருமத் துச்சந் தற்குப் பவுரவ ரெனும்பேர் தானே
சேருமப் பவுர வன்றன் சேயினை வருத னென்பார்
பாரின்மற் றவனு மாண்டி ரன்றனைப் பயந்தா னன்னோன், (௩)

பாண்டியன் சோழன் கீர்த்திப் பௌண்டிரன் கேர ளன்சீர்
வேண்டுமிந் நால்வர் மைந்த ரிவர்பெயர் விளங்குந் தேய
மாண்டகை துருகு பெப்புரு வமர சேதுப் பெற்றான்
காண்டகு சேது மைந்தன் சாட்டன்காந் தாரற் பெற்றான். (௪)

சொல்லிய காந்தா ரன்பேர் தேயமுந் துலங்கு மன்னோன்
மல்லலா ரிட்ட தேய வாசிக ளனேகஞ் சேர்த்து
வில்வலித் தன்மன் றன்னைப் பெற்றனன் விறல்சேர் தன்மன்
கல்லுறழ் திணிதோட் கீர்த்தி கிருதனைக் கருதிப் பெற்றான். (௫)

கிருதன்வித் துருமற் பெற்றான் கிளர்ந்தவன் பிரசே தாவை
யருமையி னளித்தா னன்னோ னமைந்தநூற் றுவரே யன்னோர்
பெருமையுத் தரதே யத்திற் பிறங்கிய மிலேச்சர்க் கெல்லா
மொருமைசே ரரச ராகி யுற்றன ரென்ப மன்னோ. (௬)

துலங்குநற் கீர்த்தி சேர்ந்த வனுப்பெற்ற தோன்ற றன்பேர்
கலங்கலில் சபான ரன்பிற் கருதிய சாட்சு சன்றீ
ரிலங்கிய பரமே க்ஷோடு மியல்பெறு மூவ ரென்ப
பலம்பெறு சபான ரன்கோ லாகலற் பெற்று னன்றே, (௭)

தாவில்கோ லாக லன்சஞ் சயன்றனை யீன்று னன்னோற்
கோவில்சீர் மைந்த னாகும் புரஞ்சய னுரைக்கு மன்னோன்
மேவருங் கீர்த்தி ராஜ ருடிசன மேசற் பெற்றான்
றேவர்கோ னோர்ம காசா லன்றனைத் திறத்திற் பெற்றான். (அ)

தனிமுடி மகாசா லன்றான் மகாமனற் றந்தா னன்னோன்
கனவுசீ நரன்றி திட்சு விருவரைக் கருத்தி னீன்றான்
வினவுசீ நரன் மின்னார்க ளைவரை வேட்டின் னோரி
லனநடை நிருகை தன்பா னிருகனை யளித்துப் பின்னும். (௯)

கிருமியாற் கிருமி கேண்மை நவைவயி னவின்ற கற்புப்
பெருதகே ருவியை தன்பாற் சுவிரதன் பேர்பெற் றோங்குந்
தெரிவைநற் றிருடத் தோரி யிடத்தினிற் சிவியோ டைவர்
மருவுற வளித்தா னந்த மைந்தரிற் சிவிபெற் றார்கள். (க௦)

பகர்விட தர்ப்பனோடு சுவிதன்கே கயன்பார் மேவித்
திகழ்பத்தி ரகனே யென்னு நால்வரைச் சிவிகளென்பார்
துகளறு மவர்க டேயஞ்சொல் விடதெர்ப்ப மிக்கா
யகழுறு சுவீரம் பத்திர மமர்ந்தகே கயமு மாமால். (கக)

நிருகன்சேய் நிருக னென்னு நிகரிலாக் கிருமி மைந்தர்
முருகவிழ் தொடையன் மொய்த்த கிருமிய ரென்று மிக்காய்
வருகழ லவன்றன் மைந்தர் வாழர வராட்ட ரென்றும்
பெருகிய சுவீரன் சேய்கள் பிறங்குமம் பட்ட ரென்றும். (கஉ)

உதித்தனர் புவியின் மிக்கா முசீனனர்க் கிளையோ னனை
திதிட்சிதென் றறையும் வேந்தன் றிகழ்கிழக் கரச னானன்
மதித்திடு மவன்றன் மைந்தன் வளர்பிரு சத்தி ரன்றான்
கதித்திடு மவன்றன் காளை காமனோர் சேன னென்பார். (கங)

சேனன்சேய் சுதப னன்னோன் சேய்திறற் பலியே முன்னை
யூனமி லுலகை மூன்று மாண்டன னுரைக்கு மாயன்
றானவன் வலியை மாய்க்கத் தவயோகி யாகிப் பின்னர்
மானிட யோனி யுற்றுப் பிறந்தன னென்பர் மன்னோ. (கச)

பலியென்போன் மக்க ளின்றிப் பிறங்குதன் மனைவி தன்பான்
மலிதவ முனிவ னீந்த வரத்தினான் மைந்த ரைவர்
நலிவுறு வகையே பெற்றா னவர்பெயர் நவிலி லங்கன்
பொலிவுறு வங்கன் சுமமன் புண்டரன் கலிங்க னென்பார். (கரு)

அப்பலி தவத்தான் முன்ன ரமருமா யோக மாயுண்
மெய்ப்புறு பிரம கற்ப வரையுத்த மதனில் வென்றி
பொய்ப்புலை யன்றி நல்ல புத்திசொன் மூன்று காலத்
தொப்பன வறிதன் மிக்கா மோங்கவர் பிரசா சிட்டி. (கசு)

வருணத்தை நிறுத்த விந்த வரமெலா மயனே யீந்த
தருணத்தா னெனலுஞ் சூதன் றன்முக முனிவர் நோக்கிக்
கருணைக்கோர் கடலே யந்த முனியாவன் பெலிதன் காத
லிருண்மைக்கூர் குழலி யாவ ளென்றலு மிசைப்பான் மன்னே. (கஎ)

முன்னமே குருத்தன் சேட்ட னுசிசர்தம் முதன்மைத் தேவி
யென்னுமோர் மமதை தன்னை விரும்பலு மிணங்கி லாளைத்
துன்னிய பலத்திற் கூடித் தோய்ந்திட வவள்கர்ப் பத்துண்
மன்னிய மைந்த னுற்ற வாழ்குருத் தன்னை நோக்கி. (கஅ)

யானுமுன் றமையன் மைந்த னிவ்வயி றமையா துன்ற
லூனமில் கருப்ப நீயின் றூர்த்தவிந் திரிய னென்
முன்சொன் னகவிலும் போது குருடனு யமைதி யென்ன
ஞானமோ டவனுந் தீர்க்க தமசனு ஞாலத் துற்றுன். (கசு)

உற்றவன் றந்தை பின்னே னுசத்திய னென்போன் மைந்தன்
வெற்றியாச் சிரமந் தன்னி லிந்திய மிகவ டக்கிச்
செற்றமி றவந்தான் செய்தா னவனையே பின்னேன் சின்னாள்
பற்றிய வன்பி னேடும் பரிவுடன் காத்திட்டானல் (உ0)

அவ்விடத் திருக்கு நாளி லிடபமொன் றணுகி யாகத்
திவ்விய தருப்பை தின்னத் தேடித்தன் கையாற் கொம்பை
வவ்வுறுபொழுது சத்தி குன்றலும் வலியை நோக்கி
யெவ்வமின் முனியைப் பார்த்தே யெங்குலத் தருமங் கேண்மோ. (உக)

களவுதான் கோறல் பொய்மெய் சண்டவர்ச் சேர்தன் மிக்கா
யளவிலாப் பவங்கள் செய்த லமைந்ததே தேனுங் கொள்ள
லுளதுநீ யென்னை விட்டா லுன்மனத் தெண்ண மீவேன்
வளமுறு வலியோ யென்ன விடுத்தனன் வலியின் மிக்கான். (உஉ)

கோவினைப் பூசை செய்து விடுத்தனன் குலதன் மத்தின்
மேவிய மனத்த னுகி விரும்புசத் தியன்றுன் பெற்ற
தாவிலா வசின னென்னுந் தம்பிதன் மனைவி தன்னை
யோவில்கோ தன்ம மெண்ணி யுளத்துறு வலியி னலே. (உங)

பிடித்தலு மினையோ னுகிப் பிறங்கிய வசினன் யாவும்
படித்துளீர் கிரமந் தப்பாய்ச் செய்ததென் பழியீ தென்றே
துடித்திடா வண்ணங் கட்டித் துலங்குதெப் பத்தி லேற்றி
நடித்தனம் பயிலுங் கங்கை நணந்தலை விடுத்திட் டானல். (உச)

ஓடிய கங்கைமீதி லுலாவிய தெப்ப நாட்பண்
வாடிய முனியை யாங்கண் மாபலி யென்போன் கண்டு
தேடியே காணுச் செல்வங் காண்டல்போற் றெளிந்து வவ்வி
நீடிய கரையி லேற்றி நிறைந்ததன் மனையிற் சேர்த்தே. (உரு)

தீர்க்க தமசுக்குக் குருசாப விமோசன வத்தியாயம். கஎக

பூசனை புரியத் தீர்க்க தமசெனும் புனிதன் வேண்டு
மாசறு வரங்க ளென்ன மக்களென் மனைவி தன்பா
லாசற வளித்தி யென்ன நன்றெனப் பலிதன் றேவி
மூசளி முரலுங் கூந்தற் சுதேட்சணை முகத்தை நோக்கி. (உசு)

முனிவர ரிடத்திற் சேர்ந்து மொழிந்திடு மக்கட்பேறு
நனிதரக் கொள்வா யென்ன வன்னவ ளன்றென் றேகிப்
புனிதமா முனிவன் மூப்புங் கண்ணிலாப் பொற்பு நோக்கி
கனிமொழி தன்பா லேவற் சூத்திரக் கன்னி தன்னை. (உஎ)

அழகுறு பணிநற் சேலை யணிந்தலங் காரஞ் செய்து
விழைவொடு சேர்தி யென்று விடுத்தலு முனியைக் கூடி
மழலிளை யனைய காட்சி வதன்றனைப் பெற்றா ளன்னோன்
றழைவுறு தவத்தான் ஞானத் தன்மையாற் றக்கோனானான். (உஅ)

முனிவர னிடத்தி லோர்நாண் மாபலி மொழிவா னண்ணிப்
புனிதநீ யளித்த மைந்த னென்றவப் புதல்வ னன்னே
யினிமொழி யெனலு மன்று னேந்திழை தன்பா லேவற்
பணிமொழி தன்னை விட்டா ளவள்பெற்ற பால னின்னோன். (உகூ)

என்மக னல்லா னிற்கே யிழைத்திடு மைந்த னல்ல
னுனிமனைக் கிழத்தி தன்பா லோர்ந்துகொ லொன்ற லோடு
மன்னிய முனிவன் பாதம் வழுத்திநீ பொறுத்தி டென்று
தன்மனை யாளைச் சீறி முனியிடத் தன்று டன்னை. (௩௦)

விடுத்தலு முனியன் னாளை வியப்புறு மகவு வேண்டிற்
பிடித்திற நடையா யுப்புத் தேன்றயிர் பிறங்கு மென்ற
னடித்தல முதலாச் சென்னி காறுநீ யணிந்துன் னாக்காற்
றுடைப்பொடு நக்கி னுன்பாற் றோன்றுவர் மக்க ளென்றான். (௩க)

என்னலு மதுவோ டுப்பு ததியிவை யியல்பிற் பூசி
வன்றிறன் முனிவன் மேனி நக்கினள் மனத்தி லையந்
துன்றிட வபான தான மாத்திரம் விடுத்தோ டத்தா
னன்றுறு மபான மின்றி யோர்மக வமையப் பெற்றாள். (௩உ)

பெற்றவள் முனிவன் றன்பால் வணங்கியான் பெற்ற மைந்த
னுற்றமெய் யபான மில்லா னென்செய்கே னுன்றன் வார்த்தை
சற்றுமே தப்பா வண்ணம் புரிந்தனன் றவத்தா யென்னச்
சொற்றசொன் மறுத்து செய்தாய் துலங்குமுன் னஞ்ஞா னத்தால். (௩௩)

மெய்யினி லபானம் விட்டு நக்கினை விளங்கு மைந்தற்
குய்வுறு மபான மில்லை யாயினு முன்றன் வம்மிசம்
வையக மதனி லோங்கும் வளத்தினு னவனே நீயு
மையுறே லென்று மேனி தைவந்து நவில லுற்றான். (௩௪)

மூத்தவ னபான மில்லா னொருவனே மொழியும் பின்னோர்
நீத்தொழில் வல்ல ராகிப் புவியினைச் சிறப்பாய்க் காவல்
காத்திடு மக்க ளைவர்ப் பெறுகெனக் கலிங்கன் வங்கன்
பார்த்திப னங்கன் சிங்க னன்பகர் புண்ட ரன்றான். (ருரு)

இப்பெய ரைவர் தம்மைச் சுதேட்சணை யீன்று ளந்தத்
துப்புறு தவத்திற் றீர்க்க தமசெனுந் தூயோ னங்க
ணொப்பின்மா பலியை நோக்கி யுன்றன்கோத் திரத்தி லுற்றோர்
தப்பிலா வறுவ ரின்னோர் தனையர்க ளுனக்கே யென்றான். (ருசா)

பின்னுமா விடர்கள் யோனி தனின்முனி பெற்ற மைந்த
ருன்னிடி லனேக ராங்க ளுற்றவக் காம தேனுப்
பன்னுவன் முனிவ கேட்டி கோதன்மம் பரிவிற் செய்தா
னின்னுடன் மூசு மூப்பு நேத்திரக் குறையுந் தீர்ந்தே. (ருஎ)

நரைதிரை யின்றித் தீர்க்க வாயுளு நல்கி யின்று
புரையற வொழித்தா மென்று மொழிந்திடப் புகல்வி யாழம்
விரைவொடு புகன்ற சாப நீங்கிட விளங்கக் கண்க
டிரைநரை யொழிந்து தீர்க்க வாயுளிற் சிறந்தா னன்றே. (ருஅ)

சாபமன் றொழிந்து கண்கள் வரத்தீர்க்க தமசெ னும்பேர்ப்
பாபமங் கொழிந்து பாரிற் கவுதம ரெனப்பேர் பன்னத்
தீபமாய் விளங்கி மேரு வரைத்தவஞ் செய்தா னென்றே
மாபவந் தீர்க்குஞ் சூத முனிவரன் வழுத்தி னானால். (ருகூ)

நாற்பத்தோன்பதாவது.

தீர்க்கதமசுக்குக் குருசாப விமோசன வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம். கருஎ0.

ஐம்பதாவது

பவுரவ வமிச வத்தியாயம்,

தெண்ணிலாப் பரப்பி யெட்டுத் திசையுறு முலகம் யாவு
நண்ணிரு ணீக்கிக் கங்கு னன்குற விளக்குந் திங்கட்
பண்ணவன் மருமான் பூரு வம்மிசம் பகர்வா யென்றே.
யெண்ணுறு முனிவர் கேட்பச் சூதனே யியம்பு வானால். (க)

தவத்தினின் மிக்க காட்சி வதனென்போன் றந்தை நாளு
மூவப்புறத் தவத்தின் மிக்காய்ச் செய்துருத் திரனென் றோது
மவப்பெய ரொழிந்து போற்றும் பிர்ராமண வறிஞ னென்றே
நிவப்புறப் பெற்றுத் தந்தை யடியிணை நேர்ந்து போற்றி. (உ)

பணிதலு முன்னால் யாமும் பகர்கிரு தார்த்த ராகனை
துணிவுறு சவத்தான் மிக்க பிரமசா ரியத்தை விட்டே
யணிபெற வேட்பா யென்ன வமர்ந்தகன் னிகையை வேட்டுத்
திணியுறு மனையின் மக்க ளாயிரஞ் சிறப்பிற் பெற்றான். (௩)

மைந்தர்கள் கூட்டம் பாண்ட கவுதம ரென்றே மன்னி
நந்திடா திருந்தார் தீர்க்க தமசொடு நவையிலாத
விந்தைகூர் அநப னின்ற விறன்மைந்தன் பலிதன் வாறுஞ்
சந்ததி வாறுஞ் சொற்று மென்றனன் றவத்திற் சூதன் (௪)

சொற்றிடு பலிதன் மைந்த னங்கன்மற் றவன்மெய்த் தோன்ற
னற்றெறி யாக னன்று னவிறிவி ரதனை யீன்றான்
மற்றவன் மைந்தன் றன்மா னனபரன்வ ழங்கு மன்னோன்
பொற்புறும் விண்டுபாத மெனும்வரைப் புறத்தி னண்ணி. (௫)

யாவர்க ளேனுஞ் செய்தற் கரியமெய்த் தவத்தை யீட்டிப்
பாவகன் மத்தை யாற்றும் பண்ணவன் பகரும் வானத்
தீவக மென்னக் கங்குல் செறிமதிக் கடவு ளின்னோர்க்
கேய்வுற விருப்பஞ் செய்தே சித்திர ரதனை யீன்றான். (௬)

சத்தியா தனனென் போனை யவன்பெற்று னவன்றன் காளை
யுத்தமத் தசர தன்று னுரோமபா தனுமே யாவன்
புத்தியின் மிக்க சாந்தைப் புதல்வியைப் பெற்று மேய
பத்திரிச் சியசி ருங்க னின்புறப் பரிவி னீந்தான். (௭)

பொற்புறு சசிய சிருங்க னருளினைப் பெற்றுப் போற்று
மற்புயத் திணிதோள் வேந்தன் சதுரங்கன் றன்னை வாய்த்தா
னற்புறு மவன்றன் காளை யடுதிறற் பிருது லாட்சற்
குற்றுவித் திட்ட மைந்த னுயர்சம்ப னென்பர் மாதோ. (௮)

சம்பன்றான் பேரிற் சம்பை யெனுநகர் தரணி மீதி
லும்பர்கோ னகர மென்ன வுயர்ந்தமா லிணியென் றோதி
யிம்பரில் விளங்கிற் றன்றோ னையங்க னெனுஞ்சே யீன்று
னம்புவி யன்னோன் காளை பத்திரா தரனே யாமால். (௯)

பத்திரா தரன்றன் மைந்தன் பகர்கிர கற்க மன்னுஞ்
சுத்தனு மவன்றன் காளை சொல்லிய பிரகற் பானு
சத்திய பிரக தன்மன் றனைப்பெற்று னவன்றன் றோன்றல்
வித்தக னை கீர்த்தி விறற்செயத் திரத னாமால். (௧௦)

திகழ்செயத் திரதன் மைந்தன் சேர்பிர கத்தி ரன்றான்
புகழ்பெறும் விசுவ சித்தாய்ப் புகல்சன மேசற் பெற்றான்
றுகளற வவனு மங்கன் றனைப்பெற்றான் றுலங்கு மங்க
னகழுறு புவியைக் காக்குங் கன்னனை யளித்தா னன்றே. (௧௧)

தார்பெறு கன்னன் மைந்தன் றனைவிடச் சேன னென்ப
ரர்பெறு மங்கன் வங்க மியம்பினேம் பூருவங்கத்
தோர்சனித் திட்ட வாற்றை யியம்புக வென்று மோர்ந்து
பார்பெறு கன்னன் றன்னைச் சுதன்றன் பால னென்றே. (கஉ)

சொல்வதே னுரைத்தி டென்னத் துலங்கிய பிருகற் பானு
வெல்லெழிற் பிருகு மன்னை யீன்றபின் சயிப்பிய ராச
னல்லெழிற் புதல்வி சத்தியை நவில்சேர தேவி தன்னைப்
புல்லுற வேட்டன் னேரிற் புகல்சேர தேவி தன்பால். (கங)

விறற்செயத் திரதன் றன்னைப் பெற்றனன் வேலை நீரி
னறற்கருங் குழலாள் சத்தியை யந்தணன் றன்னைக் கூடித்
திறற்கர விசையற் பெற்றான் சிறப்புறு விசையன் றானு
நறைத்துணர்ப் பிருகற் புத்தி ரன்றனை நயந்து பெற்றான். (கச)

அவன்றனக் குற்ற மைந்த னமர்பிர கத்தி ரன்றா
னிவன்றரு புதல்வன் சத்திய கருமனென் றிசைப்ப ரின்னோ
னுவந்தருள் புதல்வ னேங்கு மதிரதச் சுதன் மக்கள்
டவம்புரி போழ்திற் கன்னன் றத்தபுத் திரனே யானான். (கரு)

பூருவின் புதல்வன் கீர்த்தி புகல்சன மேச னந்தத்
தாருறு புயத்தன் றான பிராசீன வதன வன்சேய்
காருறு கரத்தான் வீர மன்சியு வவன்றன் காளை
யார்வலிப் பகையை வெல்லும் வமருவா தாயு தன்றான். (கசு)

வேறு.

வெல்வலி யிழைத்தசொல் வாதாயு நல்வேந்த
னெல்லொளி தழங்குகழற் றாந்து வினையீன்றான்
மல்வலிய துந்துவடல் வெருவி தனை வாய்த்தான்
சொல்லியசை யாதியவன் றோன்ற லெனச் சொல்வர். (கஎ)

தேருறுசை யாதிபகம் வாதிதனைச் சேயாய்
நாருறவளித்தனன் னேன்மதலை நள்ளார்
பாருற வணங்குபத்தி ராசசுவ னவன்றான்
றுருலவு மைக்குழற்கிரு தாசியினை வேட்டே. (கஅ)

வேறு.

துலங்கிரு தேபு சொற்ற ரிடேபுசீர்த் தொல்கட் சேபு
வலங்கல்சேர் சனேபு மிகக் கிருதேபு சிதேபு சீரார்
தலங்கெழு தண்டு லேபு தனமேபு சதுதே போடும்
பலம்பெறு சீரின் புண்ணிய பூவொடு பதின்மர்ப் பெற்றான். (கக)

இவர்களி லிருதே புக்குத் தட்சக னீன்ற கன்னி
யவிர்மணிச் சுலனை யீன்றாள் புகழ்நந்தி நாரன் றன்னை
திவளொளி நந்தி நாரன் மனசுனி தன்னைச் சேர்ந்தே
புவியிற்றிற் சனுவொ டோகன் றிருணதன் பொருவில் வீரன். (உ0)

என்னுமோர் நால்வ ரோடுங் கௌரியென் றியல்சேர் மாது
மன்னிடப் பெற்றா னந்தக் கௌரி மாந் தாதா தாயா
முன்னுதிற் சனுவே யென்போ னிலிலனோ டிலிலி யென்னுங்
கன்னிகை தனையுஞ் சொற்ற யமுனைபாற் கருதி யீன்றான். (உக)

தெரிவையா மிலிலி யாதுத் தாசாதிற் சதனே யாதி
பெருகிய பிரம வித்தை கற்றுளோ ரனேகர்ப் பெற்றா
ளுரிமைசே ரிலிலன் மிக்க வுபாதான வீதையக் கூடி
யரியதோ ரிருடி யந்தத் துச்சந்த னனக னோடும். (உஉ)

பெயர்பெறு பிறவீ ரன்றா னெனும்பெயர் நால்வர்ப் பெற்றான்
செயிரறு துச்சந் தன்கான் வேட்டைமேற் சென்று முன்னாட்
டுபரறு கண்ணு வன்றன் றுலங்குமாச் சிரமத் தெய்தி
யுயர்சகுந் தலையைக் கண்டே யுவந்துகாந் திருவஞ் செய்தே. (உ௩)

போயினன் போய பின்னர்ப் பொலன்கொடி கருப்ப முற்றா
ளாயதோ ரிருடி ஞானத் தறிந்தவன் பெற்ற பிள்ளைக்
கேயபேர் பரத னென்று மியம்பியே துச்சந் தன்பாற்
றாயையை விடுப்ப வூரிற் சேர்ந்துதுச் சந்தன் றன்பால். (உ௪)

நீயெனை வனத்தி லுற்றுப் புணர்ந்தனை நிகரின் மைந்த
னேயிவன் பரத னெம்மை யிருடியே விடுத்தா னென்ன
மாயிரு ஞாலத் துள்ளோர் வரன்முறை யறிய வேண்டி
யாயதோ ராசன் றானும் யானுனை யறியே னென்றான். (உ௫)

என்றலு மாகா யத்தி லெழுந்தது வாக்குப் போரில்
வென்றிகொள் வேந்தே காட்டில் வேட்டனை யிவளுன் பாரி
கன்றிட வுரைக்க லாமோ மைந்தனுன் காளை யென்னத்
துன்றிய புவியி னுள்ளோர் யாவருந் துலங்கக் கேட்டார். (உ௬)

கேட்டவ ரறிய முன்னர்க் கேண்மையை யுரைத்தே யந்த
வாட்டடங் கண்ணி னாளை மகனொடு மனையிற் சேர்த்துத்
தோட்டலர்ப் பைந்தார்த் திண்டோட் டுச்சந்தன் சின்னாட் போக்கி
நாட்டிய புவிக்கு வேந்தாய் நனிமுடி சூட்டி னானால். (உ௭)

பரதன்மா மரபி லுற்றோர் பாரத ரென்ப ரன்னோன்
மரபுயர் புவியின் மிக்காய் வளர்ந்தது லவன்றன் பாலர்
திரமிலா வண்ணந் தாயார் மாண்டிடச் செயிர்த்தான் பின்னர்ச்
சுரர்குரு மைந்தன் றன்னை மருத்துவர் துலங்க வீய்ந்தார். (உ௮)

அன்னவன் பெயர்ப ரத்து வாசனென் றறைய லோடு
மன்னிய மருத்து வேமுன் குருமைந்தன் றன்னை யீன்ற
தென்னெனச் சூதன் சொல்வா னிருந்தவத் துசினன் பாரி
பொன்னனை மமதை யென்பாள் புருடனை யிழந்த பின்னர். (௬௦)

சுரர்குருத் தமையன் பாரி யெனுமுறைத் தொடர்பி னீத்துப்
புரசர னெரிக்க விந்தோன் புட்பபா ணத்தா னைந்து
காமது பற்ற வன்னாள் வயிற்றினிற் கருப்ப மைந்த
னாமிகு வேத மோத வோர்ந்துமே யென்பா லுற்றான். (௬௧)

உமதுவி ரியமுங் கர்ப்ப வுதரத்தி லமையா தென்ன
வமைதியிற் காம வெப்பாற் பலவந்தத் தணைத லோடுந்
தமதுவி ரியந்தான் பூமி சார்ந்தொரு பிள்ளை யாக
விமையவர் குருவு மந்த வேந்திழை தானும் போனார். (௬௨)

போயபின் மருத்து வானோர் புதல்வனை யெடுத்துத் தாங்க
ளேய்வுறு மனையிற் சேர்த்தி வளர்த்தனர் பரத னீன்ற
சேயெலாம் வீத லாலே செகமுழு தாள மக்க
ளாய்வர வேண்டு மென்றே மகங்களா யிரமுஞ் செய்தான். (௬௩)

செய்தபின் மருத்து வென்னுந் தேவரை மனத்தி லெண்ணிக்
கைதவ மொழிக்கும் வேள்வி கருதியே யுஞற்ற லோடும்
வையக மதனிலுற்ற மருத்துவர் மைந்தன் றன்னைத்
துய்யனும் வேந்தன் கையி லளித்துமெய் துலங்கச் சொல்வார். (௬௪)

இவன்குரு மைந்தன் றன்பே ரியற்றிய பரத்து வாசன்
றவந்தனைப் புரிந்தா யுன்றன் மைந்தனே தளர்ச்சி யுற்றுக்
கவன்றிடு கவலை நீங்கென் றறைதலுங் கறைவேன் மன்ன
னிவன்றெழு மகவைப் பார்த்து நேர்ந்துரை சொல்வ தானான். (௬௫)

இன்றுதொட் டந்த ஞான்றைந் மைந்தரு மிறைவர்க் காக
வன்றிற லரசர் மைந்தர் மறையவர் மைந்த ராகித்
துன்றுக வென்று சின்னாட் டொலைந்தபின் பாதன் சொர்க்கந்
தோன்றலும் பரத்து வாச னுயர்புவி யாண்டு பின்னர். (௬௬)

சொல்பவ மன்னி யுவ்வைப் பெற்றன னவன்சொன் மைந்தர்
வல்வலிப் பிரச சத்திரன் காரிய னரன்வாழ் கர்க்க
னல்லெழி னரன்றன் மைந்த னாட்டுசங் கிருதி யென்ப
வெல்லொளி யவன்றன் மைந்தன் றனைமகா யெசனென் பாரால். (௬௭)

கூர்மகா யெசன்றன் மைந்தன் குருதிசீ ரேந்தி தேவன்
றூர்புனை சர்க்கன் மைந்தன் சிவிமுதற் றயிப்பி யாசர்
சீரினம் மரபின் வேந்தர் சிற்சிலர் மறையோ ராவ
ரூர்புகழ் காரி யன்சே யுருட்சத னென்ப வன்றோன், (௬௮)

விசாலைபா லருணன் புட்க ரன்கவி விளங்கு மூவர்
திசாதிபர் போற்றப் பெற்றா னிவர்தவச் செய்கை யாலே
யசாரமின் மறையோ ரானா ரவர்களிற் கவியே கர்க்கர்
பிசாசனுங் குருதி வேற்சங் கிருதியைப் பெட்பி னீன்றான். (௬௯)

இவ்வகை மரபின் மக்க ளெண்ணிலர் மறையோ ரானார்
தவ்வலில் பிரட்சத் திரன்சேய் தார்ப்புய வத்தி யன்றோ
னெவ்வ மிலாத வத்தி னாபுர மியற்றி மக்க
டிவ்விய வசமீ டன்போர்ப் புருமீட திவிமீ டானை. (௭௦)

பெற்றன னவரின் முன்னோன் பிறங்கச மீட னென்போன்
சொற்றிடு குருவை வம்மி சத்தினி லினிதாமி னிப்பே
ருற்றகே சினியென் றோது மூவரை வேட்டன் றோர்பாற்
பற்றுறு மைந்த ரின்றிப் பாத்துவா சன்றன் பண்பால். (௭௧)

கேசினி யிடத்தின் மிக்க கண்ணுவ ருதித்தார் கேண்மை
யாசறு மவர்சொன் மேதா திதியினை யமையப் பெற்றார்
மாசறு கண்ணு வன்பின் னோமுது மறையோ ரானார்
காசிலா மினிதன் காளை பகர்பிர சுதனு வென்பார். (௭௨)

அன்னவன் பிரக தத்தன் றனைப்பெற்றா னன்னோன் காளை
மன்னிய பிரக கன்ம னவன்மகன் வழுத்துங் கீர்த்தி
சன்னல்வே னோராய் வாழ்பிர சுத்தனு வவன்றன் காளை
யுன்னிய பிரக திவே யுவன்சயித் திரதற் பெற்றான். (௭௩)

அவனெழில் சுவதி சித்தை யளித்தன னன்னோன் மைந்தன்
புவனியான் சேன சித்தப் புகழினான் புதல்வ ரானோர்
திவரு சுசிராச் சியன்சீர்க் காசியன் றிடா தன்மாப்
பவமறு வற்ச னிந்த நால்வரிற் பகரும் வற்சன். (௭௪)

அவந்தி நாடாளும் வேந்த னாயினா னமருங் கீர்த்தி
சுவர்ந்தரு சாச்ச வன்றன் காளையே பிருது சேன
னுவந்தவன் பெற்ற மைந்தன் பாரனா மவன்றன் மைந்த
னிவந்தெழு நீப னன்னோன் சுதர்சத நீப ராவார். (௭௫)

வந்தநூற் றுவர்கள் பூமிக் கிறைவராய் வாழ்ந்தா ரன்னோர்
தந்தவின் மரபிற் கீர்த்தி வர்த்தன னவைதீர்ந் துற்றா
னாந்துகா சியன்றன் மைந்தன் சமரனே யுத்தம் வல்லான்
பந்தமி லன்னோன் மைந்தன் சரசன்சம் பாரன் பாரன். (௭௬)

பிறங்கிய பாரன் மைந்தன் பிருதுவே பிருது மைந்த
னறங்கெழு சுகிர்த னந்தச் சுகிர்தன்சேய் விப்பி ராசன்
றிறங்கெழு விப்பி ராசன் சேய்தனை யனுக னென்பார்
மறங்கெழு வேற்கை யன்னோன் சுகன்மகள் கொழுநன் மாதோ. (௭௭)

உரைத்திடு மனுகன் மைந்த னுயர்ந்தொளிர் பிரம தத்தன்
விரைத்துணை ரவன்பான் முன்சொல் விப்பிர சேன னென்போன்
றனைக்கொரு மைந்த னான சாற்றுபேர் விசுவ சேனன்
வரைப்புயத் தவன்றன் மைந்த னுதசேன னென்பர் மாதோ. (௪௮)

ஆங்கவன் சேய்பல் லாட னவன்சென மேசற் பெற்றா
னேங்குசீர்ச் செனமே சற்கா யுக்கிரா யுதன்போர் செய்து
வீங்குதோ ணீப ராசர் தமைவென்று நீபர் தேசம்
வாங்கியே கொடுத்தா ரென்ன முனிவரர் மகிழ்ந்து சொல்வார். (௪௯)

உக்கிரா யுதன்முன் யாவ னுரைத்திடு சனமே சற்காய்
மிக்கதோர் நீப ரோட வென்றமை நிகழ்த்து கென்னத்
திக்கொளிர் மதிகு லத்திற் கர்த்தமன் சிறுவ னன்றேன்
றக்கவா யிரமாண் டாங்குத் தவம்புரி காலந் தன்னில் (௫௦)

சேர்சன மேசன் சார்ந்து பணிவிடை செய்ய வுள்ளத்
தார்வ மோ டுனக்குத் தேய மளிப்பனென் றபய மீந்து
போர்வலி நீபர் தம்பாற் போதுநல் வசனமாகக்
கூர்தரு பூமி பாதி கொடுத்திரென் றுரைத்த லோடும். (௫௧)

ஈகில மென்று சொல்லச் சீற்றத்தோ டெழுந்து பொங்கிக்
காய்சினப் போர்கள் செய்யக் கலங்குநீ பரைநேர் நோக்கி
யாய்தலோ டெம்மை நம்பு வோர்க்குல களிப்பீ ரென்னும்
வாய்மையை யிகழ்ந்தீ ரும்மை யமபடர் வலித்தே யீர்ப்ப. (௫௨)

எனக்கொடுஞ் சாபந் தாக்கி யமபட ரிழுக்கக் கண்டு
மனக்கருத் துவப்பி னூலே மகாசென மேசற் பார்த்தே
யுனக்கினி கடனே காக்க வென்றலு முனைக்குஞ் சண்டன்
றனக்கியான் மொழிவ தென்னே யென்னலுஞ் சமனே டேற்று. (௫௩)

வெருவித முடற்றி யுக்கி ராயுதன் வெற்றி யாற்கை
புகுவலி நீபர் தம்மை விடுத்தவர் பொருந்துந் தேயந்
தருசென மேசனுக் கொடுத்தனன் சண்ட னுங்கண்
முகிண்மலர்ப் பைந்தா ருக்கி ராயுதன் முகத்தை நோக்கி. (௫௪)

நின்னருட் டபலமும் யாமே நேர்ந்துசந் தோஷஞ் செய்தா
முன்மர புயர்க வென்றே யுறுமுத்தி ஞான மீந்தா
னன்னவன் மைந்த ரோடு நோற்றுப்பின் னடைந்தான் முத்தி
யின்னவா றுரைத்தோர் கேட்போப் மரித்தில ரிகத்து மன்றே. (௫௫)

கழல்புனை யசமீ டன்முன் காந்தைதூ மினியென் பாளை
யழல்கரி யாக வேட்டே யறிவுடை வீரற் பெற்றா
னிழல்புரி கவிகை வீர னிகரிலாத் திருதி மானைக்
குழன்மொழி மழலை யாகப் பயந்தனன் குலவு மன்றேன். (௫௬)

சத்திய திருதி தன்னைப் பயந்தனன் சாற்று மன்றேன்
புத்திரன் றுமேனமிக்க திடனென்பெயரன் றன் புத்திரன்
அத்தியச் சுதனு மன்றேன் சுதன்சார்வ பவும னன்றேன்
வித்தகச் சுபாரி சன்னை வியப்புற வீன்று னன்றே. (௫௭)

அவன்வயிற் சுமதி புத்திரன் சுமதிசன் னதிமான் றன்னைத்
தவமொடு பெற்று னன்றேன் றனையனே திருத னன்றேன்
பவமறு சாம வேதப் பிருபத்து காண்டு பங்கா
ரவமையோ டிலதி விக்க வருத்தன னுரைக்குஞ் சாமம். (௫௮)

சொல்லிய கிருதத்தா னென்னுங் கிருத்திம சுதனோ கற்றோர்
வல்லவிக் கிருதத்தான் மைந்த னுக்கியா யுதமன் றன்னை
வில்வலிப் பாருசா லத்தி னிலனை யீன்று னன்றே
செல்லொளி வேற்கைச் சேமியன் றனை யீன்று னன்றே. (௫௯)

சேமியன் சுதன்சு வீரன் சௌபிரன் சுயனைப் பெற்றான்
பூமியி னன்றேன் சாலோ பகவாரி யதனை யின்றே
நாமிவர் பாபு லோரைப் பௌரவ வாச ரென்றே
தாமந் ருவலிற் சொல்வ ரொமுறை யவின்றுன் றூதன். (௬0)

ஐம்பதாவது
பவுரவவமிசமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம். கச௬0.

ஐம்பத்தோன்றாவது
பவுரவவமிசத்தில்
அருச்சுனன் வமிச வத்தியாயம்.

முனிவரர் சொல்லத் தூதன் கேட்கின் முதுவலிப் பௌரவர் மரபிற்
றுனிசில் வரதப் பாவலர்ச் செவிக்க கொற்றவே யருச்சுனன் வரலா
றினிதினி லுரைத்தி யென்ன வுரைப மியல்பெறு வச்சமா யனும்
புனிதனை வர்க்க சங்கதிலுங் குறைக்க பெற்றிமைப் புகலுந் தனனும். (௧)

பாரத மீட்ட னிலைப் பயந்தா னினனுஞ் சுசாந்திமைப் பயந்தா
னோர்பெறு மவன்புரு சாதனை யீன்றான் பிருதுவை யவனுமே யீன்றான்
கார்புகழ்ப் பிருது பத்திரா சவனை யளித்தனன் றுமைவன் சுமில
னேர்முர சரைக்க மன்னவ னீன்ற புருகவி குடகையு மீர்த்தான். (௨)

இவர்கள் பாஞ்சால தேயமோ ரைந்தும் புரந்தன ரென்பரா லிவரிற்
றவவலி முரக லாவுயர் மேளா கலியரைத் தனையரா யளித்தா
னவிரொளி வேந்தராகியு மறையோ ராயினார் கண்ணுவ ராதி
புவனியின் முற்க லாமர பின்றோ ரங்கிரா வகையெப் பொருந்துற். (௩)

முரகலர் மைந்தன் பிருமிட்டா வன்றோன் கான்முளை யிந்திர சேனன்
வரமிகு மவன்சேய் வித்தியா தவன் றன்மனைவி மேனகையின் றனிடத்திற்
றிரதிவோர் சாத னுடன கலியென்ஞ் சேயிழை தன்னையு மீன்றான்
றரைபுகழ் சாத்து வதன்றனக் ககலி சதானந்த முனிவனைத் தந்தான். (௪)

புவகமார் தவத்தின் சதானந்தன் றனக்குப் பொருவிலாத் தனுமுறை யுணர்ந்த
துங்கமார் சத்திய திருதிவந் துதித்தா னவன்புனற் றோய்ந்திடும் பொழுதிற்
பங்கய முகத்துத் தேவகன் னிகைமேற் படர்தலுங் கண்டுமான் மிகுத்தே
யங்கமூ டுருவ வீரியந் தமுவி யங்கமர் நாணலிற் புகுந்த. (௫)

பாதியோர் பெண்ணும் பாதியோ ராணு மாயதைச் சந்தனுப் பார்த்தே
வேதியர் மகவென் றறித்துதன் மனையிற் கொணர்ந்துசீர் விளங்கிட வளர்ந்தார்
ணுதலிற் சாத்து வதன்மர பிவரை யகத்திய கெவுதம ரென்பா
ரோதிய திலோசா தன்பெறு புதல்வ னுயர்வலி மித்திரா யுவனே. (௬)

முன்னுதித் தவனே மித்திரா யணனு மொழிமித் திராயணன் மைந்தன்
றன்னையே மித்தி ரேயனென் றிசைப்பர் தனிக்குடை வேந்தரிற் றோன்றிப்
பன்னிய மறையோ ராயினா ரிவரைப் பகர்ந்திடு திருதர்தம் மரபென்
றுன்னுவ ரன்றிப் பார்க்கவ ரெனவு முரைப்பரிப் புவியினி லுள்ளோர். (௭)

மத்திரே யன்றான் பெற்றிடு காளை வளரொளிச் செயவனென் றுரைப்பர்
வித்தகச் செயவ னன்மகன் றன்னை விளங்கிய சுதாசனென்பா
ரித்தகை மரபின் வான்முறை பின்ன ரிறந்தபி னோர்த்துச மீடன்
கொத்துறு வெற்றிச் சோமகற் பயந்தான் கூர்ந்தவன் செந்துவை யீன்றான். (௮)

செந்துவு மிறந்தான் பின்னச மீடன் செல்வனுஞ் சோமக னூற்றெண்
மைந்தரை யீன்றா னவர்களு மிறக்க வாழச மீடன்றன் மனைவி
சுந்தர மான தூமினி மக்கட் சோகமே யாற்றிலை ளாகிப்
புந்தியி னோர்ந்து செயற்கரி தான தவங்களைத் தினந்தொறும் புரிந்தே. (௯)

புத்திர யாகம் விதிப்படி யாற்றிப் புகலவிச் சேடமே நித்தம்
பத்தியி னுகர்ந்தே யாண்டுநூ றியற்றப் பகர்ந்திடு தூமினிதூம
மொத்தொளி ரிருசற் பெற்றன ளன்றோ னங்குசம் வாணனை யீன்றான்
சித்தனு மவனுங் குருவினை யீன்றா னவன்குருக் கேத்திரஞ் செய்தான். (௧௦)

அமைத்திடு குருக்கேத் திரத்தினின் மகவான் றனைநினைந் தருந்தவ மாற்றி
யிமைத்திடார் வேந்தன் றன்னருள் பெற்றா னேத்துமக் குருமர புற்றோர்
தமைப்பவு ரவரா மெனப்பெய ருரைப்பர் சார்குருச் சுதனுவா செனனுக்
தமைக்கடற் பரசித் தொடுபிர சவனுங் காளையர் நால்வரைப் பயந்தான். (௧௧)

அன்னவர் தம்மிற் சுதனுவா வென்பா னளித்தனன் சுகோத்திரன் றன்னை
மன்னிய வவனுஞ் சேவனை யளித்தா னவன்மகன் கிருமியக் கிருமி
நன்னெறி யுபரி சாவசு வீன்று னவனும்பர் நாட்டினுந் திரிவான்
பன்னியாங் கிரிகை குசனரி வாக னன்பகர் பிரத்தியச் சிரவன். (௧௨)

மச்சனோ டியசு சயிலனென் றெழுபேர் மைந்தரைப் பயந்தன னவரில்
விச்சைசேர் பிரதத் திரதனை யளித்தான் விளங்குநற் குசாக்கிரன் றன்னை
யச்சமி லவனும் விருடபற் பெற்று னவன்மகன் றன்புட்ப வான்சீர்
நிச்சய மாய சத்திய திருதி நிருபனை யீன்றனன் மன்னோ. (௧௩)

சத்திய திருதி சுதநிடற் பெற்று னவன்மகன் சருவனன் னோன்சேய்
பத்திர னை சம்பவன் பிருகத் திரதனைப் பயந்தன னவற்குத்
தொத்துறு மாலைக் குழலியர் தம்பாற் றோன்றுசே யோரிரு கூற்றை
வித்தகச் சரையா மிராக்கதி பொருத்த விளங்குபேர் சராசந்த னானோன். (௧௪)

புவியினி லந்தச் சராசந்த னென்பான் புரவல ரனேகரை வென்று
சவிகெடா வுலக மனைத்தையும் புரந்தா னவன்மைந்த னேசகா தேவ
னவன்மகன் சோமா வியவன சுருதிச் சியவனை யளித்தன னன்றே
திவியென விளங்கு மகதர்கோன் மரபிற் சிறந்தவ ரிவரென வுரைப்பார். (௧௫)

வேறு.

குருமைந்தன் சென்னு மைந்தன் குழவியே சுரேதன் பெற்ற
திருமைந்தன் விரே தன்சேய் திறல்கெழு சார்வ பௌமன்
மருமந்தார் விளங்கு கீர்த்தி வயச்சன சேனற் பெற்றுன்
கருமந்தான் விளங்கு மன்னோன் காளையே ருசிர னென்பார் (௧௬)

அன்னவன் பௌமர்ப் பெற்று னவனயு தாயுப் பெற்றுன்
பின்னவன் பெற்று னக்கு ரோதனைப் பிறங்கு மன்னோன்
றுன்னிய வேற்கைத் தேவா திதியெனுஞ் சுகனைப் பெற்று
னன்னிலை யவன்றன் மைந்தனவிரொளி யிருட சன்னே. (௧௭)

இருடச னென்போன் வீம சேனனை யீன்று னன்னோ
னருடரு திலீபற் பெற்று னவன்பிர தீபற் பெற்றுன்
மருள்கெட வவனு மிக்க தெலாவிலா வீகன் சூரப்
பொருடருகீர்த்தி சேர்சந் தனுவெனும் புதல்வ ரீன்றுன். (௧௮)

அவரில்வா லீகன் சோம தத்தனை யளித்தா னன்னோன்
றவமிகு பூரி பூரிச் சிரவன்சல் லியனை யீன்றுன்
கவர்குட்ட நோயி னுற்றே வாவிகா னத்தைச் சார்ந்தான்
புவனிசந் தனுவின் காதை புலப்படப் புகலு வேமால். (௧௯)

சந்தனுக் கரந்தான் மூப்பு நரைதிரை சார்ந்துள் ளோரை
விந்தையா னீவி லன்னோர் விளங்கிய விளைஞ ராவர்
நந்தலில் கங்கை வேட்டு நயந்துகாங் கேயற் பெற்று
வந்திடு வலையர் வீட்டுச் சத்திய வதியை வேட்டான். (௨௦)

வேட்டவ டன்பாற் பெற்றான் விசித்திர வீரி யன்னை
நாட்டிய வவனும் வீந்த பின்னவ னங்கை யாற்கண்
வாட்டுனை மச்ச கந்தி தன்மகன் வியாத னென்னுஞ்
சேட்டனாற் றிருத ராட்ரன் பாண்டுச்சீர் விதுரன் றானும், (உக)

பிறந்தனர் தம்மின் முன்னோன் பிறங்கிய திருத ராட்ரன்
கறங்கெனச் சுழலும் வாட்கட் காந்தாரி தன்பாற் பெற்றான்
மறம்புரி மைந்தர் நூற்றோ டோர்மகள் வலியின் மிக்கா
ருறுந்திற லவரின் முன்னோ னுயர்துரி யோத னன்றான். (உஉ)

பாண்டுவே குந்தி மிக்காப் பசருமாத் திரையை வேட்டுப்
பூண்டிடு சாபத் தாலே புத்திர ரின்றிக் குந்தி
வேண்டுமுன் வரத்தாற் றன்ம தேவதை விரும்பிக் கையாற்
றீண்டிட வுதிட்டி ரப்பேர்ச் செல்வனைப் பெற்றாள் பின்னும். (உங)

வாயுவின் வரத்தால் வீம சேனனைப் பெற்று வானோர்க்
கோய்வுறு மகவா னீந்த வரத்திலர்ச் சுனனைப் பெற்று
ளேயுமாத் திரையுஞ் சொற்ற வசுவினி யிருவ ராலே
தூயமா நகுல னோடு சொல்சகா தேவற் பெற்றாள். (உச)

இவர்களே பாண்டு மக்கள் பஞ்சபாண் டவர்க ளின்னோர்க்
குவரிதழ்க் கனிவாய் மைக்கட் டுரோபதை தன்னை வேட்டுத்
திவளொளி யுதிட்டி ரன்றான் பிரிதிவிந் தியனை வீம
னுவமையில் சுருத சேன னோங்குமர்ச் சுனனே யென்பான். (உரு)

வரமிகு சுருதி கீர்த்தி வாழ்சகா தேவ னென்போ
னுரமிகு சுருதி தேவ னகுலனோர் சதானீ கற்
பரவிடப் பெற்றார் பேரும் பாண்டவ ரென்பர் கீர்த்தி
யரிமகன் வலிய வீம னரக்கியா மிடும்பி தன்பால். (உசு)

சொல்கடோற் கசனைப் பெற்றுத் துலங்கிய காசி ராச
னல்லெழின் மகளா மிக்க சலதரை யிடத்தி னூட்டு
மல்வலித் திணிதோள் வெற்றி வாழ்சரு வனையு மீன்றான்
வில்வலிச் சகாதே வன்சீர் விளங்குமாத் திரைதன் கன்னி. (உஎ)

விசையைபாற் சுகோத்தி ரன்னைப் பெற்றன னவனு மேன்மை
வசையறு சேது மங்கை கரேணுமா மதியென் பாள்பா
ணிசமென வளருங் கீர்த்தி நின்மித்ர னர்ச்சு னன்மெய்த்
திசைபெறு சுபத்தி ரைக்கண் டிறபி மன்னைப் பெற்றான். (உஅ)

தேவகி யிடத்திற் றன்மன் றிகழிள தயனைப் பெற்றான்
பாவக வபிமன் மைந்தன் பரிட்சித்தா மவன்றன் பால
னுவலர் புகழுங் கீர்த்தி நற்சன மேச யன்றான்
பூவல யத்தி லன்னோன் புரவிமா மகத்தைப் போற்றி. (உகூ)

பவுரணி தன்னிற் செய்யப் பாவனை பண்ணும் போதிற்
றவமிகு முனிவர் தைசம் பாயசைச் சார்ந்திப் போது
புவனியிற் கவிவர் தெய்திற் றுதையாற் புரவி யாகத்
தனிருதி பொனவுக் தேகா திருமுறை மகஞ்செய் தாறுவ். (௬0)

அப்பொழு தவனைத் தீதி யென்னுளை கடத்த வாற்று
விட்டெரு மகத்தை யாற்று மியன்மறை யவரு மீயுற்
றப்பிரா வனத்திற் சார்ந்து யாமுனை யனையும் வாழ்கென்
றெப்பது சாபஞ் கூற வியாசனை மேச னென்பான். (௬௧)

தாதுவா தனைத் தாற் பெற்ற சதானிகன் றன்னைப் பூமிக்
கோமனை வைமுத் துக் காவல் குவலின னன்று கொட்டே
யுமைமைப் புரவி யாக முற்றுதில நாக ரென்ன
குரனாவான் மதனிகன் கோப் தனிவறி கோமன் விட்டனன். (௬௨)

சத்திர யாகங் கங்கை சார்பிர யாகை தன்னி
லொத்தற மான்மெ செய்திட் டியர் குருக் கேத்தி ரத்திற்
பத்திமே பமான்டான் மாற்றிப் புதம்பெறற் குரிய ரூறுன்
விந்தை மனைக மன்னேறுவ் புரத்தனன் வெருமாவ் சாரும். (௬௩)

வன்றுவைத் திட்ட குதர் தம்முக பிவிது கோக்கி
வன்றிற மாகர் வாழ்மு மேலவர் வாறு வீழும்
அன்புகா முகத்தின் கூறு மன்பதைக் கொருதிப் போது
மன்றிகொ விண்டுத் துன்பம் யாகையா கனிவு கென்றார். (௬௪)

தகைத்தது முனிவர் கேன்பின் சார்வுது மிலேச்சர் தம்மை
விலைப்புறு வுகைக்கும் பாற்கேரு மிறையதி மீமன் விட்டன
வுலைப்புது வாமத்தன் றன்னை யுயர்த்தச்சிர் விரட்ட வென்பார்
மலைக்கவி மிக்கி யன்னேறுன் பாய்புறக் தனிக்கு டொன்று. (௬௫)

அச்சவி கிதருங் கங்கை யத்திறு புரம புரிப்பப்
பார்புகழ் விசட்ட லைவன்போன் பகரும் கௌசாம்பி தன்னிற்
சீர்பெற விருந்தா னன்றேன் கிறுவன்று ரிச்சி கோட்ட
கோர்பெறு மவன்றன் சாலை மித்திர விரத னென்பார். (௬௬)

அன்னவன் சோம்பி இத்தி கோதனென் றனைமை சாங்கே
பின்னவன் குமர ருகத் திருட்டுணி மானைப் பெற்றான்
மன்னிய வசேடனை னென்போன் திருட்டுணி மான்றன் சாலை
யன்னவருஞ் சேனன் மற்றோர் கன்தனைப் பயத்தா னன்றோ (௬௭)

கிளரிலாச் சுத்தன் பெற்று விருசட்ச யவனைப் பாலன்
வுப்பவன் மும்ம் பாரிப் பிலவனை கோன்று லாக
மவித்தவர் புரக்கு ஞானந் மற்றவன் தயப் பெற்றான்
பசர்வுய பன்னுன் மேதா விசனைப் பரிவி வீன்றான். (௬௮)

மேதாவி பெற்ற மைந்தன் ரிபுஞ்சையென் றிலங்கு மன்னோன்
காதாடு கண்ணார் வேளா முறவன்மற் றவன்றன் காளை
வாதாடு திக்கு மன்னு மவன்மைந்தன் புவியு ளோருக்
காதார மாக வந்த பிருதத்தி ரேக னென்போன். (ருக)

பிருகத்தி ரேதன் மைந்தன் வசுதாமன் பிறங்கு மன்னோ
னிருபற்கு ளதிப னான சதானீகன் றன்னை யீந்தான்
பருவத்தி லவனே பௌடியந் தயர்ப்ப யந்தா னன்னோன்
மருவுற்ற தொடையல் வேயும் வகினரன் றன்னைப் பெற்றான். (சு0)

வகினா னென்போன் றண்ட பாணியை மகிழ்ந்து பெற்றான்
சுகிபெறு மவனி ராமித் திரனையே துலங்கப் பெற்றான்
றகைவுறு மவனுஞ் சாற்றுஞ் சேமகன் றன்னைப்பெற்றான்
மிகுபுக ழவனைப் பூமி வேதியர் வாழ்த்துவாரால். (சுக)

பவுரவர் மரபி யாவும் பகுத்தியா முரைத்தே மென்று
தவவினை முடித்து மிக்காச் சாற்றுமா மகங்க ளாற்றித்
திவளொளி விளக்கா மோனந் தேர்ந்தமா முனிவர்ப் பார்த்துப்
புவனியில் விளங்கு ஞானச் சூதனே புகலு மன்னோ (சுஉ)

ஐம்பத்தோன்றவது
பவுரவ வமிசத்தில்
அர்ச்சுனன்வமிச வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கசுளஉ.

ஐம்பத்திரண்டாவது

அக்கினிவமிசவகுப் பத்தியாயம்.

சூதனை முனிவர் நோக்கி யங்கிவம் மிசஞ்சொல் கென்ன
வேதியர் போற்று மங்கி வரன்முறை விளம்ப லுற்றான்
நீதறு சுவாயம் சுவாயம் பூமன் வஞ்சரத் தில் வேதன்
போதமா மான தத்திற் புகலுமக் கினியென் றுற்றான். (க)

அந்தவக் கினிதன் பேரை யபிமானி யென்ப ரன்னோர்
பந்தமில் சுவாகை தன்பாற் பாவகன் பவமா னன்சீர்
நந்தலில் சுசியி னோடு நவிலுநன் மூவர்ப் பெற்றாள்
வந்தபா வகன்றான் பின்பா லோர்வலைத் துதனை யீன்றான். (உ)

சொல்பவ மானன் றனே யலங்குதிக் கடைக்கோ றன்னி
லெல்லொளி யான நின்மித் தியன்றனை யீன்றான்மிக்க
வல்வலி யிடிபா னல்ல வஜிதப வானை யீன்று
நெல்லுயிம் மூவர் பேரு மதிட்டானைத் தூற்ற வாமால். (௩)

வருபவ மான னவ்விய வாகனன் றன்னைப் பெற்றான்
பெருகுபா வகனு மிக்காய்ப் பிறங்கிய சகரட் சன்று
மிருவரு மவ்விய வாகன் றனைமுக மென்னக் கொள்வா
ரொருவிடா தவ்விய வாக னும்பருக் கவியை யீவான். (௪)

பாவக னக்க னர்க்கே பரிக்குற வானன் போற்று
தீவகச் சகரட் சன்றான் றெங்குற லசுரர்க் காறு
மேறுவாழு மழுவின் வம்ச முறைத்திடு மற்பத் தொண்டான்
றுவிலைக் கிலிக வாகி விளங்கினா னானி யீது. (௫)

இவர்பெயர் விரித்துச் சொல்வா மிலங்கிய பவமா னற்குத்
திவவொளி லௌகி காக்கினி சேயரின் முன்னே னன்னான்
புவனமே லியர்க டம்பாற் பூசனைக் குரிய னன்றே
னவிரொளி பாக னென்று மக்கினி தன்னைப் பெற்றான். (௬)

அன்னவன் றனேர பிரம மேவாதன யங்கி யாகு
மன்னுமோர் வலிய வாக னெனும்பவ மானன் மைந்த
னிக்கிலைத் தவியை யேற்றிக் கிடமுடி யாது வீங்கே
தன்னிய பிருகு மைந்த னதருவா வயன்றன் றேன்றல். (௭)

அங்கிரா மஞ்ச னாகி யதருவ லௌகி காக்கினி
பொங்கிய தக்க ணாக்கினி யெனுமிரு பெயரும் பூண்டான்
வங்கமார் கடலி னும்ப ரமுதமத் திக்கு நோன்று
பங்கமில் பவித்தி ராடுன் வெருபிர யாசைப் பட்டான் (௮)

வளர்திரு மித்தி காக்கி னிப்பெயர்க் கேண்மை பெற்ற
வளர்பவ மானன் மைந்த னுங்கொக் கினியே மாயங்
கவனயுதி காக்கி னிக்கெல் லாமிகக் கருது முன்னேன்
றளர்வில்கா ருகபத் தியாக்கினி யெனப்பெய ரவற்குத் தானே. (௯)

அவ்வழி மானிசங்க திப்பால் மாசப்பியாக் கினியு மன்றிச்
செவ்வைகூ ராவ சத்தி யாக்கினியுமே சிறக்கப் பெற்றான்
றவ்வலி விருவர் பஞ்சாக்கினிகளே தாழ்ந்து போற்ற
வெவ்வழில் யோக மோக்க மிரண்டுமிங் கிவர் மாதோ. (௧௰)

வேறு.

சொல்லுமவ் வியவாக னென்றான் மரித்த பின்னர்ச் சொற்கமலத்
தல்லி புனைய மையன்மனைத் திவுதித்த வயிமா னக்கினிதா
னொல்லை விரியும் புவிமிதி வியற்று மாக வனியாக்கினி
வல்லை பெயர்பெற் றிருவலத்தின் மறையோ ரிடடி கருமங்கள். (௧௧)

ஓம மெல்லாஞ் செயற்குரிய வுரைத்த வவிய வாகனனே
பூமி மீதிற் காவேரி யமுனே சரயு புகல் சீதை
காமர் விபாசை மனசுவினி கவிகை வுசிகி சகத்துருவாம்
வாம கலைக்கிட் டிணவேணி வளர்வி னதைசந் திரபாகை. (௧௨)

கோதா விரிசேர் நருமதை யேகூறற் கரிய பவானிபூ
மாதா வென்னு மிரவதிசேர் மன்னும் புனிதை யிராதினிபைம்
போதார் நதியீ ரெட்டுருவின் பொலிவை வேட்டு வெவ்வேறு
காதார் கண்ணி மார்போகங் கலந்தா னுருவம் பதினறுய். (௧௩)

வேறு.

நதிகளீ ரெட்டை மேவித் தன்மக வீரெட் டென்றுன்
விதியிற்றிட் டினிக ளென்னு நதியிவன் மேவ லானும்
பதிவிப சாரத் தானு மேதிலற் பதித லாலும்
புதியதிட் டிணிய ரென்றே யவர்பெயர் புகல்வர் மாதோ (௧௪)

கூர்விக ரணீக ரென்றுங் குலவனுத் தச்சிய ரென்று
மார்தரு வகுப்பி ரண்டே யவற்றினுள் விகர ணீகர்
பேர்புரி யழலோ ரெட்டிற் பிரதான மாகி யேசொற்
றேருமாக் கினித்தி ராக்கினி யொனப்பெயர் செப்பு வாரால், (௧௫)

உரைசெ யாக் கினித்தி ராக்கினி யொன்றிய திட்டிணி யாக்கினி
விரவுசித் தியாதி னத்திற் சலனமா முகத்தில் வீறு
பரவுதிட் டிணியந்தருமிற் பகுத்துமே வைக்கப் பட்ட
நிரைக்கினி கண்மேற் சந்நி தானமா விருக்கு மேழும். (௧௬)

ஆகவிவ் வழல்க ளெட்டும் விகரணி யாக்கினி யாகும்
வாகனுத் தச்சி யாக்கினி யாவது மாக்கினித் திராக்கினி
யேகமாய்த் தானே யக்கினி பிறித்துவையாம லெட்டு
யோகவா தானந் தன்னி லுற்றுறு மதுவே மற்றும். (௧௭)

அக்கினி பிரத்தியட் சத்தோ டமைவுறு மழலோர் நான்கு
தொக்குறு மற்றநாலக் கினிகளுந் துலங்கி மேன்மை
மிக்குறு பிரத்தியட் சம்மாய் மேவுரு விடத்தின் மேவித்
திக்குறு மருகி னின்று சிறக்குமிவ் வழல்க ளெட்டும். (௧௮)

மந்திரத் துதியா லேபேர் வளரும்பத் தேயரென்று
முந்தனுத் தச்சிய ரென்று மிடுபெயர் மொழிய லாமா
னந்தலி லிவையோ ரொன்றுக் கிருபெயர் நவில லாகும்
விந்தையில் விவர மாக விளம்புவன் கேண்மின் மாதோ. (௧௯)

சொல்லனுத் தச்சி யாக்கி னிக்குண்முன் னென்று மக்கினி
வெல்லுறு சம்பி ராடொட் டிருங்கிரு சானு வென்றி
வல்லவாவ ரக்கினி யென்று மேநனி வழுத்து வார்க
ளொல்லுமுத் தரவேதிக்க ணக்கினி யுடனே சேரும். (௨௦)

சகலமாம் பசுயா கங்கள் சார்சோம யாகந்தானும்
புகலதிற் செய்ய லாகும் போற்றிய விரண்டா மக்கினி
பகர்பற்சன் னியனே யென்றும் பவமான னென்றும் பேர்சொ
லகமுற்றுந் தரவே யிக்கு வடக்குறும் பவமா னத்தில். (உக)

வேறு.

மூன்றதா யங்கி யாவக னேறுசெ முகியரு மெனும்பெயர் வேதி
யான்றுறு வடகீழ் மூலையி னமருட் கரமெனுந் தருத்தினி லமையுந்
தோன்றிய தாரா மக்கினி யங்கிய ருகனே டசமிருட் டனனென்
றோன்றவொர் பகலி னவிபுறு சாமந் திராக்கினி தன்னொடு மிருக்கும். (உஉ)

அஞ்செனு மழலே யிருத்தா மன்னே டமர்கவற் சோதியா மதுவே
யெஞ்சலில் சுகவு ஆம்பரிந் தானத் தியற்கையா யமர்த்தினி திருக்கு
மிஞ்சிய வாறு மக்கினி பிரமச் சோதியோ டமர்விக தாமன்
றஞ்சிடாச் சுகந் பிரமமா யிருந்து அமைந்திய தானத்தி லிருக்கும். (உங)

எழெனு மழற்கே பசனொடு மேக பாதனென் றிருபெய ரிசைக்கும்
வாழுறு சாலைக் கீழ்முகச் சாலா முக்கிய மாமழ மோடு
மாழ்வுறு மெட்டா மக்கினி சாற்று மதியொடு மமர்ந்தபுத் தினியென்
றுழுறு காலே யேற்றிசைப் பிராசீ தியமெனுஞ் சொல்லழல் கூடும். (உச)

இத்தகைக் கினியொட் டிறனக்குபத் தான மியற்று திட்டிணியமா மென்ப
நத்திடா விகா லயமோ மொட்டு நவிலுவா மனையினில் வன்னை
முற்கூழ றனக்கு விபுவொடு பிறவா கனனென முறைப்பெயர் விளம்புந்
தக்கதாச் சுகைக் கடுத்திட்டு வடக்காக் கினிநோக் கினியொடு அலங்கும். (உரு)

அரியதோ ரிரண்டா மழற்பெயர் கிடனை யங்கிய வாகன னென்று
முரியதோர் சுகத் தென்னடக் கொழுங்கா யுற்றதிட் டிணியமா முறிற்
றெரியுறு தெற்கு முகவிரண் டுதனிற் பிறந்திடு தானமா யிருக்கும்
பிரிவுறு மூன்று மக்கினிப் பெயரே பிற்கத்தன் பிற்சேதா வென்ப. (உசு)

சொல்லிய மூன்று மக்கினி யாருய்த் தமைந்திய தெற்கொடுக் கத்தி
லொல்லையிற் பொருந்து மக்கினியோடு முறுசத்தி தானமா யிருக்கும்
வில்லொளி நாலா மக்கினி ஆதன்சொல் வீரிடம் விசயமே தாவே
நல்லதக் கனைத்தின் முதலுறு மூன்றும் பிரமமா சங்கியி னயத்தே. (உஎ)

நன்னுறுதிட் டிணியாக் கினியொடு சக்தி தானமாய் நவையுறப் பொருந்துங்
கண்ணுறு மைந்தா மக்கினி வசியோ கவியென விருபெயர் காட்டித்
தின்னமாய்த் தெற்கு நால்கிடக் திட்டிணி யாக்கினி தன்னொடுஞ் சேரும்
பண்ணுறு மாறு மக்கினிப் பெயரோ பகருமங் காரிபெம் பாரி. (உஅ)

தெற்குறு மேக்காக் கிட்டிணி யோடு இகுசக்தி தானமாய்ச் சேருந்
தொக்குறு மேழா மக்கினி பசவ அவைவா னிருபெயர் மேவு
மிக்கதைக் கனைத்தா முறிய திட்டணி யாக்கினி தன்னொடும் விளங்குந்
தக்கதோ ரெட்டா மக்கினித் திரயமே சாற்றுமா சாலிய னென்ப. (உகூ)

சாற்றிடு மெட்டா மக்கினி தானுஞ் சதசுக்குத் தென்கிழக் காகத்
தோற்றிய சோம பாத்திரங் கழுவுஞ் சூழன்மாச் சாலீய மாக
வேற்றுதிட் டிணியாக் கினியத னுடனே யியைசந்தி தானமா யிருக்கும்
போற்றுவி கரணீ யாக்கினி யெட்டும் புகன்றனம் வரன்முறை யென்றே. (௬0)

இப்பதி னூறென் றுயர்திட்டிணி யாக்கினி யிவை யிருநிலந் தன்னிற்
றுப்புறு சோம யாகத்துக் குரிய வெனச்சொலுஞ் சுருதிக ளனந்த
மெய்ப்படு பாவ காக்கினி மரபை விளம்பும்வெம் பாவகன் மைந்த
னப்புசி நீரி லமர்ந்தவ பிருத விட்டியில் வருணனோ டமைவான். (௬௧)

அப்புசன் மைந்த னிருதயாக் கினியின் னுயிர்கடஞ் சடலத்து ளமைந்தே
வைப்புறு முணவைப் பாகமாக் குவன வனசுதா வித்துவாக் கினியோ
டொப்பின்மன் னியபூ தங்கட மிடத்திற் றுகங்க ளியற்றுவ ரென்று
மெய்ப்பின்மன் னியுச்சேய் சமவதாக் கினிதான் மேவும்வன் பிரளயத் தளவும். ()

கடலிடை வடவா முகமென வமர்ந்து கதித்தநீ ரருந்தலே பண்ணித்
திடமொடு வாசம் பண்ணுவா னவன்சேய் திகழ்சக ரட்சவா வவனு
மடலுறு கிடமாக் கினியினைப் பயந்தா னவன்புவிக் கிரகத்தின் மாவான்
புடவியி லவன்சேய் சிரவியா தாக்கினி புசிப்பவன் மரித்ததே கத்தை. (௬௩)

அவ்வழன் மைந்த னேகசாக் கினியா யுவென்றொரு பெயர்நனி யமைந்தே
செவ்வைகொள் சரீரங் களைப்பரி ணமஞ் செய்குவ னவன்மகன் மகிடா
னெவ்வமி லவன்சே யேற்றிய சகிதா னிபுரியா கங்களோ மத்திற்
றிவ்விய வவிசு புசிப்பவன் சேயற் புதனவன் றன்பெறுஞ் சேயாம். (௬௪)

ஓங்கிய வீராக் கினியெனு மவன்பே ருற்றதே வாமிச னென்ப
நீங்கலில் பாவ காக்கினி மரபி னிறைந்தவ ரிப்பதி னால்வர்
தீங்கறு சுசிக்கே சேர்விட தாக்கினி திகழ்நப சாக்கினி யோடும்
பாங்குறு வித்தாக் கினியிவர் மூவர் பாலரென் றெவர்களும் பகர்வர். (௬௫)

நல்விட தாக்கினி சுதன்பெயர் கண்ட னபசியன் பாலனே கவியாஞ்
சொல்கவி பிராச சித்திவேள் விகட்குத் துலங்கபி மானியாய்த் துய்ப்ப
னெல்லையில் வித்தாக் கினியருந் தவத்தி லுதவிய பாலனே யர்க்க
னெல்லெழி லர்க்கன் சகலகா மியத்தி னித்தநை மித்திய மிட்டி. (௬௬)

இவைக்கபி மானி யாமிரட் சோக னியலொடு கூர்பதி கிருத்துத்
தவத்துறு சுரவி சார்வுறு வசுமான் றயங்கிய சீரரி யட்ச
னுவப்புறுங் குணமா னுயர்கிட மாவ னொளிர் பெற வற்கிய னுடனே
நிவப்புறு மெண்மாப் பயந்தன னிவரே நிகழ்சுசி மரபினோ ரெழுவர். (௬௭)

ஓருமிந் நாற்பத் தொன்பதக் கினியு மொளிர்செய் யோமயா கங்க
ளோர்வுறு பூசைக் குரியரே சுவாயம் பூமனு வந்தரத் தென்றுந்
தேருமந் தரத்தில் யாமரே யென்னுந் தேவரோ டுறு பெயர் சிறந்தார்
சார்வுறு சேதன சேத னங்கத்திற் றங்கிடு மக்கினித் திறமே. (௬௮)

முதலிய காமிய நித்திய நைமித்திய முயன்றிடு பூசனை புரிவோர்க்
கிதமுற பதங்க ளல்லது முன்னை யிறந்தமன் வந்தரங் களினுஞ்
சதைதுறுகர் தேவர் தம்மொடுங் கூடிச் சக்கிரன் யாமர்க ளென்றுஞ்
சிதைவற விருந்த வக்கினி தாமே தேவராற் பணிதற்கு முரியோர். (௪௯)

இறந்திடு மன்வந் தரத் தினிவரு மன்வந் தரத்தவர்களுக் கெலா மிவையே
சிறந்தவக் கினியென் றுரைக்குநாள் வேதந் தோம்மன் வந்தரந் தோறும்
பிறந்துமே யவ்வே றுரைக்கிற மிவர்கள் பேதமொன் றின்றியே யிருப்பார்
சிறந்தவக் கினியின் வரன்முறை யாவு மிசைத்தினே னென்றனன் சூதன். (௫௦)

ஐம்பத்திரண்டாவது

அக்கினி வமிச வகுப்பத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். சருகஉ.

ஐம்பத்து மூன்றாவது

கருமயோக வத்தியாயம்.

இருமை சேர்தவஞ் ஞானமே யத்தியே
யொருமை சேரு முனிவ ருளங்குளிர்
கரும நீதி தவறில தாகிய
கரும யோகங் கழறுக வென்னனும். (க)

வார்பு லிங்குப் பிராணயம் வந்திடத்
தவர்வி னாமனுத் தன்முக நோக்கிய
பினிரு மாதிசர்க் கத்தின் விந்தாரமும்
அனேக முறை பிதிசர்க் கத்தையும். (உ)

உரைத்து நீடு கருமத்தின் யோகமும்
விரித்த ஞானம் விளக்கிய யோகமுந்
தெரித்து மாதவன் செப்பினை னென்றறி
வருத்தி கூறுங் கருமமறை யுணராம். (௩)

ஒருமை சேர்த லுரைக்குங் கருமமே
பெருமை யாமென்ப போற்றி வானோர்தாம்
கரும யோகத்து காரணத் தாலுற
வருமை ஞான மதில்வரு முத்தியே. (௪)

வீறு ஞானமு மெய்ப்பொரு ளுண்மையுங்
கூறு கன்மத்தின் யோகங் கொடுக்குமிவ்
வாறு தேர்பவ ராரு மரும்பொருட்
பேறு முத்தியும் பெட்பி னடைவரால். (ரு)

வேறு.

மந்திர மத்த வாதம் வழங்கிய நாம தேய
சந்திடா தமரும் வேத விதிவி றரும வேதத்
தந்தமில் பொருளை யோர்தற் கெமக்கிவ ணரிய தேனு
முந்திய மறைக ளெல்லா முற்றுற வுணர்ந்து தேர்ந்தே. (சு)

மனுமுதன் முனிவர் கூறு மிருதிமற் றீரோன் பானே
யெனுமுயர் புராணம் வைதி காசார மிவற்றி னோடு
பனுவல்சேர் கரும சூத்திரம் பகர்ந்துநிச் சயித்த வாறே
யனுசரித் திடுத லூனே தருமமென் றறைந்து பின்னும். (எ)

தயவுநற் பொறுமை யுள்ளந் தனிலழுக் காற தின்மை
யியல்சுசி கிலேச மின்மை யியையுநற் சுபவா சாரம்
பயனுறு மீகை யோடும் பரர்பொருள் பரதா ரங்க
ளையவினை வெறுத்த லெட்டு மான்மநற் குணமே யாமால். (அ)

அக்குண மெட்டு முள்ளோ ளுற்றிய கருமம் யாவுந்
தொக்குறு ஞான யோகஞ் சொல்லிய் குணங்க ளில்லா
னெக்கரு மங்கள் செய்தா லுயினு மியற்கை யன்றுன்
மிக்கதோர் கரும யோக மன்றிவே றில்லை ஞானம். (கூ)

மறைமுத லான நூல்கள் வழங்கிய வறங்க ளெல்லாம்
பொறையொடு தேர்ந்து செய்க புங்கவர் பிதிர்க்கண் மக்க
ணிறைதவ ரொடுபூ தங்க ணிகழ்த்துமற் றிவர்கட் கென்றுங்
குறைவறப் பிரீதி செய்க விவ்வகை கூறுவே மால். (க௦)

தினம்புரி யோமந் தன்னாற் றேவர்கண் மகிழ்ச்சி கூர்வ
ரனம்பெறு சிராத்த மோமத் திற்பிதி ரன்பு கூர்வர்
மனம்புணர் வேத மோதின் முனிவரர் மகிழ்வர் பூதங்
கனம்பெறு மவியா லுள்ளங் களிக்குமா னிடர்க ளானோர். (கக)

பொருளொடு மன்ன மீந்து புகலுமின் சொல்லி னானு
மருளொடு தழைப்ப ருள்ள மறைத்தவிவ் வைந்து நித்தந்
தெருளுறு பஞ்ச வெஞ்ஞந் திகழ்பஞ்ச சூனஞ் செப்பி
லரிதல்கண் டினிய தாகு மரைத்தல்பே டினிய தாகும். (கஉ)

எரித்தலிற் சுல்லி யாகு மிரும்புன லடுத லாலே
விரித்திடு முதக கும்பி யாகுமில் விளக்க லாலே
வரித்திடு நாம மேபிற் பாற்சனி யாமிவ் வைந்தாய்ப்
பரித்திடும் பாவம் பஞ்ச வெஞ்ஞமே பண்ணத் தீரும். (கங)

இல்லிடத் திருந்து வாழ்வோ னியம்பிய பஞ்ச சூன
வல்லிருட் பாவந் தீர்நற் பஞ்சவெஞ் ஞங்கள் வாழ்நா
ளொல்லிட வுஞற்று னாகி லோங்கிய சுவர்க்க வீடு
புல்லிடற் கரிய தாகு மென மறை புகலு மாதோ. (௧௪)

தரையினி லிலையெட் டென்னச் சாற்றிய சங்கக் கார
மருவினுங் குணங்க ளெட்டு மன்னிடா வாகின் முத்தி
பெருகுற வனுகா துற்ற பிராமணர் பசுக்களுக்கு
மிருகையா னுபகாரங்க ளியன்றன வியற்ற வேண்டும். (௧௫)

அரியயன் விசுவம் பானு வுருத்திர னிவரோ ரைவ
ருருவமாஞ் சிவனைப் பூமி சுரபிபொன் னுயர்நற் கந்த
மருமல ராடை கொண்டு மாற்சரி யத்தை விட்டுப்
புரிதரு விரதத் தோரும் பூசனை செய்ய வேண்டும். (௧௬)

தேவர்க்குந் தேவ னாகித் திகழ்சிதே திரிய னாகி
மேவிற்ற சாந்த னாகி விளங்குமவ் வியத்தமாகி
யாவர்க்குந் தெரியா னுண்மை வடிவமா மிறைவன் மூப்பான்
மூவர்க்கு மேலாய் நின்ற மூவர்க்கு மிறைவ னாமால். (௧௭)

சொற்றிடு மவரின் மாயன் மலரயன் சூல பாணி
கற்றைவெங் கதிரோ னால்வர் கண்ணுதல் வடிவமாகும்
பற்றுறு பூசை பேத மின்றியே பரிவிற் செய்தான்
முற்றிய சராச ரங்கண் முழுவதும் பணிந்தா லொக்கும். (௧௮)

இவர்களி லயன்மா லீச னிருப்பிட மாகி யென்று
முவமையின் வேத மூன்றி னுருவமே யொளிரும் வெய்யோன்
புவியிலக் கதிரோன் பூசை புரிந்தநற் றேவர் நால்வர்க்
கவிமுக மறையோர் செந்தீ யாதலா லவர்பாற் பூசை. (௧௯)

திருத்தியா மவற்கே தானஞ் செபந்தபம் விரத மோமம்
வருத்துப வாச மாதி வருகரு மத்தி யோகம்
விருத்திய முறையிற் செய்து விமலனைப் பூசை செய்து
கருத்தில்வே தாந்த மாதி கலையினுண் ணறிவை யோர்ந்தே. (௨௦)

இழிவுறு நிடேத சன்மத் தியற்கையை யஞ்சி நீங்கிப்
பழியுறு நெறியி னிற்போ னெண்ணிய பயன்க ளெல்லா
தழீஇயுறு பரத்தின் வீடு சார்குவன் றவத்தின் மிக்காம்
வழிவரு முனிவீ ரென்று வழுத்தினன் சூதன் மாதோ. (௨௧)

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கருமயோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௫௯௯.

ஐம்பத்து நான்காவது

புராணவனுக்கிரமணி யத்தியாயம்.

மறைவிரித்த தவமுனிவர் தவமிகுத்த சூதமுனி வதன நோக்கி
யிறைவகுத்த புராணத்தி னளவுமத னியற்கையுநீ யியம்பு கென்னத்
துறைமிகுத்த கருங்கடலுண் மச்சவடி வெடுத்தருளுஞ் சுருதி மூர்த்தி
பொறைமிகுத்த திறன்மனுவுக் குரைத்தபடி வரன்முறையே புகன்றிட்டானால் (க)

மலரயன்றன் மானவத்தில் விதித்துமறை சாத்திரங்கள் வகுக்கு முன்னே
நிலைதெரிந்து நினைத்திடலாற் புராணமெனப் பெயர்படைத்து நெறிபெற்றோங்கும்
கலைதெரிந்த மறைநான்கு நான்முகத்திற் படைத்தனனக் கமலத் தோன்றூ
வுலகமுத லுற்பவிக்குங் கற்பத்தி லளவிலவா யொளிபெற் றோங்கி. (உ)

சதகோடி விரிவாகி யேகமாய்ப் பலன்மூன்றுந் தருவ தாகச்
சிதையாம லிருந்ததற்பின் கற்பமொழிந் தெவ்வுலகுஞ் சிதைந்த ஞான்று
புதிதாக மன்பதையும் பொன்னுலகும் பாதலமும் புவியும் வெற்பு
முதலாய பொருளனைத்தும் படைத்ததற்பின் வியாதனெனு முருகுந்தன் றானே. (௩)

அங்கமா றொடும்வேத நான்கன்றி யறுமூன்று புராண மாயும்
புங்கமா கியஞாய சாத்திரமீ மாஞ்சையெனும் புணிய நூலுஞ்
சங்கைதீர்த் திடவகுத்தா னன்றியுமிக் கற்பாதி தன்னின் மாயன்
வங்கமார் கடனுப்பண் மச்சவடி வாகிமுன்போல் வகுத்திட் டானால். (௪)

அன்றுரைத்த முறைப்படியே யறிவுணர்ந்த முனிவருக் கன்ன லூர்தி
வென்றிதரு புராணங்கள் விதிநிடே தங்களெல்லாம் விரித்துச் சொற்று
னென்றுமவை விளங்காத வியற்கையின்மால் வியாதமுனி யெனும்பேர்பெற் றுத்
துன்றுதுவா பரயுகத்தின் மூவாறு புராணமெனத் தொகையாய்ச் செய்தே. (௫)

கிரந்தவகை நாலிலக்கத் துள்ளடக்கி யிவ்வுலகிற் கிளரச் சொற்றான்
பரந்தபெரு வானுலகி லிப்போதுஞ் சதகோடிப் பரப்பாய்த் தோன்று
நிரந்தபொரு ளனைத்துமிந்த நாலிலக்கத் துள்ளடக்கி நிகழ்த்தி னான்கூ
ரரந்தைகெட வுரைத்தவகை யறுமூன்று புராணத்தி னளவை சொல்வாம். (௬)

அருந்தவத்தின் மரீசிதனக் கயனுரைத்த பிராமியத்தி னளவை கூறிற்
கிரந்தமயு தத்தளவை வடமொழியைப் புத்தகத்திற் கிளரத் தீட்டிப்
பரந்தவொரு பாத்திரத்தி னீர்நிறைத்தான் கன்றினொடும் படிவங் கீறிச்
சுரந்தமுதந் தருகாம தேனுவையா வாகித்துச் சொன்னத் தோடும். (௭)

அறிவுடைய மறையவர்க்கு வைகாசிப் பௌரணையி னண்பி னீந்தோர்
நெறியொடுநான் முகனுலகி னெடுங்காலம் வீற்றிருப்பர் நேரி ரண்டா
யுறுபாத்மை பதிற்றையா யிரமாம்பாத் மகற்பத் துயர்ச்சி கூறும்
செறிதருபுத் தகத்தெழுதிச் செம்பொன்னுங் கமலமொன்றுந் திலத்தி னோடும். ()

[illegible] (கூ)

[illegible] ( )

[illegible] ( )

[illegible] ( )

[illegible] ( )

[illegible] ( )

[illegible] ( )

[illegible] ( )

[illegible] ( )

முப்பதினா யிரங்கிரந்த மாயிருக்கு மவைமுழுது முறையிற் றீட்டி
யொப்பில் செம்பொன் மேருவுடன் குளதேனு வமைத்துயர்தை மாதத் தாற்ற
செப்பருஞ்சீர்ப் பௌரணையிற் செழித்தமறை யவர்தமக்குச் சிறப்பி னீந்தோ
ரிப்புவியி லக்கினிட்டோ மாதிமகப் பலனெனைத்து மெளிதிற் சேர்வார். (க௮)

பத்தென்னும் புராணமது பகர்பிரம கைவர்த்தம் பண்பி னோங்கு
முத்தபரா தந்திரகற் பத்தியல்போ டிதரகதை யொளிருங் கண்ணன்
வித்தகமாஞ் சரித்திரஞ்சீர் பிரமவரா கக்கதையும் விளங்கு முட்டுற்
புத்திபெறு நாரதற்குப் பொருவருஞ்சா வன்னிமனுப் புகன்ற தாமால். (க௯)

புகலும்வட மொழிபதினெண் ணாயிரமா மதையேட்டிற் பொறித்துப் பூமி
யகல்பசும்பொற் பதுமையும்பல் வளம்பொருந்து மனையொன்று மமைத்து மாசி
திகழ்தருநற் பௌரணையின் மறையவருக் கினிதளித்தோர் செழித்த நான்கு
முகனுலகெய் துவர்பதினொன் றாமிலிங்க புராணமது முக்க ணாளன். (௨௦)

திவ்வியலிங் கத்தினிடை யுற்பவித்தக் கினிவதனஞ் சிறப்பி னோங்கி
யவ்வியந்திர் தரவாக்கி னேயகற்ப விருத்தாந்தத் தளவும் பாரிற்
றவ்வலிலா வறம்பொருள்சே ரின்பம்வீ டிடைநான்குஞ் சாரு மாறு
மெவ்வமறச் சொலுங் கிரந்தம் பதினொன்று யிரமதனை யேட்டிற் றீட்டி. (௨௧)

திருவளரு மத்தனு ரீசுரப்பொற் பதுமையதிற் றேனுவோடு
மொருமைபெறப் பங்குனிநற் பௌரணையி னருமறையோர்க் குதவி னோர்கள்
சுருதிமுறை யிடபடிக்குஞ் சிவசாருப் பியமடைவர் சொலுமீ ராறும்
மருவியவ ராகபுரா ணந்திகழ்வ ராகதெய்வ வரலா றோங்க. (௨௨)

மானவகற் பத்தின்விருத் தாந்தமுந்தன் மழுமால்பார் மகட்குச் சொல்லு
மேன்மைபெறு கிரந்தமிரு பத்துநான் காயிரமாம் விளங்கத் தீட்டி
வானுயர்பொற் கருடனுடன் றிலதேனுச் சித்திரைப் பௌரணையின் மந்தி
யானமதி னுன்மறையோர்க் களித்திடுவோர் விண்டுபத மடைவ ரன்றே. (௨௩)

எண்ணுபதின் மூன்றான புராணமதா மெழிற்காந்த மறைக ளோர்ந்தி
நண்ணியதற் புருடகற்ப வன்மைசிவ தன்மம்பொன் னுட்டை நாட்டும்
புண்ணியசண் முகக்கடவுள் புகரறவே யனுக்கிரகம் புரிந்த தாகும்
பண்ணமரும் வடமொழியோ ரிலக்கமதைப் புத்தகத்திற் படியத் தீட்டி. (௨௪)

விளங்குபொற்கு லத்தொடுசித் திரைவிடுவில் வேதியர்க்கு விருப்பி னீவோர்
களங்கமின்றிச் சிவனுலகத் தடைந்திருப்ப ரளவிறந்த கற்ப காலம்
வளங்கிளரும் பதினான்காம் மாவனபு ராணமயன் வகுத்தான் கல்வி
யுளங்குளிர்ந்த சைவகற்ப விருத்தாந்த மிகவிளங்க வுலகை மெல்லாம். (௨௫)

மேவுதிரி விக்கிரம னவதாரஞ் செய்தவிண்டு மேன்மை யோடு
மூவர்சரி தையுமூன்று வகைப்பலனுஞ் சொலுங்கிரந்த மொழியீ ரேயா
மோவில்சகத் திரமெழுதி யைப்பசியின் விடுவதனு னுயர்வே தற்குப்
பாவனையன் புறக்கொடுப்போர் பசுந்துளவ மாலுலகிற் பதிந்து வாழ்வார். (௨௬)

கோதில்பதி னேழ்தாகுங் கூர்ம புராணந்திருமாலுங் கூர்ம மாகி
மேதினியைப் புரந்தேந்தி யிலைக்குயிலத் பத்தின்விருந் தாங்கு மெல்லா
மோதுமறையும் பொருளின்பம் வீடுமைகளான் கையுந்தெரிய வும்பர் கோன்முன்
னோதியவா விந்திரத்துயம் மினனோவியர சிகரித்தங் கிருடி மார்க்கே. (உஎ)

உரைத்தவா டொழிந்தொகையா ருயிரமாம் பத்ததத்தி னுவட்பி ரேறும்
வரைத்தகதேறு டாவாபொல்லி வரைந்தாட்டி யயனமதின் மறைமோர்க் கிந்தே
சிவரத்தகத் திராவமிலே கொடுத்தபவன் றனோதேரு திலனி டெட்டாய்த்
தெரிந்துலகத் திரிமிர்க்க மச்சபுரா ணம்பெருவன் டிறைகீர் காப்பவர். (உஅ)

மச்சவடி வொரவெல்லை வச்சுமா ரனுயுக்கு மறைமோர் கான்கின்
விச்சைபெறு மருந்பொருளு காயிங்க சரித்திரமும் விரித்தேதும் கற்பத்
திச்சைபெறு வான்முறைமை நீதோரா யிரவிராக்கத் திசைத்தா னேட்டி
ஸ்ச்சமாமா வரைக்குதேறு டம்பொன்மச்சத் தேறு வொன்று கிலவச் செய்தே ()

சென்றவைப்பாத் திரமெய்யுரை யாங்குமெந்தக் கருமவனோமெல் விரற்பொன் றுறி
பன்கவருந் செவிப்பவிய மனிந்துகிலு கிறைந்தபகம் பொன்னின்கரக்
கன்டிறுவை யயனத்திங் மறைமவருக் கசிந்திடுறு வினெத்தைக கன்கா
வென்டெடுபேவ மாதானம் பொலித்தபவ னடைந்து முத்தி பெய்து வாரால். (௩0)

கருடிய பதினைழாம் புராணமது காருடமாங் கருடன் றன்பால்
விரவுதரு விசுவான்ட கானமுனுங் கருடகற்ப விருந்தாக் தந்தின்
மருவரமுமெய்த் கருடமுறன் விண்டெயுரைத் தனன்றிராந்தம் பத்தொன் பாறு
யிரவனையா மறைமெயுதிப் பரியமொன் றுறும் சேவல்பெடை பெயினைநு செய்தே. ()

தக்கவேயோ டம்பொருட்டுக் காதிதனி றன்மறையுத் தரிக்தோர்க் கிக்தோர்
முக்கனன்வா முனைவரைர் பதினேட்டாம் பிரமாண்ட முதாபு ராண
மக்கமத் தாவல் பிரமாண்ட பற்றினுறு மைதபொட்டு ராயிக்கும் கற்ப
மிக்கைட பொழிமன்னி யாயிரத்தொ டிருநாற்றின் விளக்கக் சொன்றன். (௩௨)

ஆக்கைய புங் கடல்பெறுதி யதனெறுமெரிற் பாத்திரமு மணிபொன் பட்டு
மோமங்யாய விதோதத் தமர்மறைமோர்க் களித்திடுமேறு ஞாயி றந்தி
னிங்கிய மானசு ருபமா கப்பவற்றி னெருமொனக் கோர்வார்
பாங்குடைபு ராணமெரு பதினெட்டே லவிலக்கம் விரைத்தம் பன்னும். (௩௩)

இக்கிறமே மொழிந்தபடி வியாதமுனி தெரகைப்படுத்தி யெக்கெதக் கோதும்
விக்ககுக்கு யமாகேட்ட லோமமுனி மாலிகிரி விளயக் சொன்னேன்
புத்திரன் பிரமமுனி யிலைக்கபடி நூலவிற் பொருந்தக் சொன்று
விந்தியமாய் வானுலகிம் சுதேசபடி விரிவாக விறைத்த தாமால். (௩௪)

இம்முறைமை புராணமெல்லா மெடுத்துரைத்தேன் பூவலகில் விளைவேயல்லா
துர்ணியமாவி விந்தியமா மற்புத வரக்கமுயி னுனக்கும் மேதும்
விம்முகிலாரு வரிசிந்திசை மற் கருத்காய மாவைக்குங் விளங்கக் சொல்லேன்
செய்கடமேவு பாத்தபுரா ணத்தமைபு ராணகம விங்க மாமால். (௩௫)

அன்னபுரா ணத்தினர சிங்கமூரத் தியின்சரித மனைத்து மிவ்வா
றுன்னுசகத் திரகிரந்தத் துயர்ச்சிபெறும் பதினெட்டா முறைநூ லுக்கு
மன்னுபபு ராணமுமுன் வகுத்தவிதிப் படிதானம் வழங்கல் வேண்டும்
துன்னியகாந் தப்புரா ணக்குபபு ராணநந்தீ சுரபு ராணம். (௧௬)

திருமாலு மலரயனும் விண்ணவர்கோன் முதலாய தேவர்யாரும்
பெருவாயி லணுகியெந்தை பதம்போற்றி நின்றிரக்கப் பிரம்பாற் றாண்டி
யருளோடுங் கயிலைமலைச் சினகரத்துள் விடுத்தனுப்பு நந்தீ சற்குப்
பொருளோடும் வகைதெரிந்து குமரகுரு பரக்கடவுள் புகன்ற தாமால். (௧௭)

முத்தொழிற்கும் பரமசிவன் காரணமா மெனத்தெரிந்து மொழியுந் தேவ
ரொத்தவலி யசுரர்மா சிவதருமம் விரிக்குமள வோரி ரண்டு
பத்துநான் காயிரமாங் கிரந்தவகை யுடைத்ததனுட் பரவுந் தன்ம
மத்தமுடன் காமமுறும் பரமுத்தி சகலர்க்கு மமையச் சொல்லும். (௧௮)

பொருந்துபவு டிகந்தனக்கே சிவபுரா ணத்தையுப புராண மென்ப
தெரிந்துசிவ சரித்திரமும் பௌடிகத்தின் காதைகளுந் திறமாய்ச் செப்பும்
விரிந்தபதி னெண்புரா ணங்களையு மனுசரித்து விளங்கித் தோன்றிப்
பிரிந்தரவி புராணமுதல் யாவுமுப புராணமெனப் பேச லாமால். (௧௯)

வளந்திகழுஞ் சருக்கமொடு பிரதிசருக்கம் வமிசமனு வந்த ரங்க
முளந்தழைவம் மிசானுசரி தத்தொடுமைந் திலக்கணமா முமையபா கத்தோன்
களங்கமறு மலரயன்செங் கதிர்மகிமை புவனசங்கா ரங்க டானும்
விளங்கவரன் முறைவிரித்து விளம்புவதே புராணத்தின் மேன்மை யாமால். (௨௰)

அறம்பொருளோ டின்பம்வீ டடைதலெனு மிவைநான்கா மவற்றி னுக்குந்
திறந்தெரிந்து சொல்லுவதே சாத்துவித தந்திரமா நாளுந் தோய்ந்
துறைந்தவிரா சதத்தினொடு தாமதஞ்சங் கிரணமென் றுரைக்கு நான்கா
நிறந்தருமான் மகிமைமிகு கற்பமது சாத்துவித நிகழ்த்து மன்றே. (௨௧)

மலரயன்றன் மகிமைமிகு கற்பமதி ராசதநின் மலனோடங்கி
புலமிகுமக் கற்பமது தாமதமே நாமகடென் புலத்தோர் செய்கை
நலமிகுமூ வகைக்கற்பம் விரவுதல்சங் கிரணமாய் நவில்வர் தேவ
ருலகுபிதிர்க் கவ்வியகவ் வியமியற்றிக் கேட்கிலரி யுலகஞ் சேர்வார். (௨௨)

இவ்வகைமூ வாறென்றே தொகைவிரித்த புராணத்தி னியல்பி யாவுஞ்
செவ்வைபெற வியாதமுனி பாரதமென் றோரிலக்கங் கிரந்தஞ் செய்தான்
றவ்வலின ரதனுரைத்த படிராம சரித்திரமித் தரணி மீதி
லெவ்வமில்வான் மீகியிரு பத்துநான் காயிரமா யிசைத்தா னன்றே. (௨௩)

இவையெல்லாந் தொகைக்கிரந்த மந்தேசகா விலக்கமெனை விசைப்பர் முன்னோர்
தவமுலகம் பெரும்பொருட்டாற் சகலகற்ப முறைமைவிரித்த சுருதி யாமாற்
புவனியிலை யோமித்த வத்தியா யத்தினையே புகல்வோர் கேட்போர்
பவமொழித்துப் புகழ்படைத்துக் கதியடைவ ரெனச்சூதன் பகர்ந்திட்டானால். ()

ஐம்பத்துநான்காவது

புராண அனுக்கிரமணி யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௩௨௫௦.

ஐம்பத்தைந்தாவது

நட்சத்திர புருடவிரததான வத்தியாயம்.

புவிதனிற் சந்திரக்கள் புருடமா விரத மாதி
அவிதரு விரதம் மன்பக் தானமல் லுமைமா சந்தான்
தவிமுத லொருத்துக் காத்துமா மனுமுன் கேட்ப
விவியமா வியம்பும் வண்ணம் விருவகட் குரைப்பான் சூதன். (௧)

விண்ணுறையு மோட்டு மின்னல் வெண்மதிச் சிகா தேடி
மண்ணுறையும் பொன்னி மெம்பி வைரமணி யுயிர்த்திப் பொன்றும்
பண்ணுறையுஞ் சிறை மந்திர் பவிமைமாக் கொடியி னோடும்
கண்ணுறை யமர்க்கு மின்ன மனத்தில்லிற் றிருக்கு மான்று. (௨)

தேர்களைக்கண் முடிவாய் விசா தாரகைக் கிருமா மிக்கா
புருடமா மிராமன் மாயன் புத்தான் முதலா மன்ன
யாவரும் போற்றி போத்த வெறின்னின்றர் காடிக்க கத்தி
கோமுகைப் பிரப்பி றுமெலாம் விடைத்திடு மெருக்க மாற்ற. (௩)

சுத்தியக் திருமேனா வைக்கு சொளிர்தரு மதி கின
பற்றுமெய் காத்தி றுவே போதியைப் பண்ணன் வாரிச்
சற்பலின் வந்து மாடு மாரு முனிவ றுக்கட்
சத்தியமார் சடையோன் பாத சமலங்கள் வணங்கி னின்றே. (௪)

ஆதியே யகமே கிடி மந்தரே விமைவி வாத
சோதியே யமரர் போழுங் காரணக் கடவோ ரின்றோர்
மாதியே மன்பர் அன்பம் பதித்தருள் பாவே போற்றி
நீதியே நித்த நித்த நின்மலா போற்றி போற்றி. (௫)

போதமார் புருட ரேனும் புரிகுழன் மடவா ரேனு
மேதமில் கன்னியேனு மியற்றுவர் ரென்னி லாயுண்
மேதகு மழகா ரோக்கிய மெப்புத்திரர் பௌத்தி ராதி
சோதிபொற் புறவே மல்குந் தொலைவிலா மிகுத்த செல்வம். (௬)

தன்னரு மிவைக டம்மில் வேட்டவை தருவ தான
தென்னிய விரதந் தன்னை யெனக்கருள் செய்வா யென்னக்
கன்னவிழ் மலர்மென் கூந்தல் பங்குறை கருணை வள்ள
லொன்னிய விரத மொன்றுண் டுரைத்தும்யாங் கேட்டி யென்றே. (௭)

அற்புத விரதம் யார்க்கு மரிதரி ததன்பேர் சாற்றிற்
பொற்புற வருநட் சத்திர புருடமா தான மாகும்
விற்பொலி கரத்து மாயன் விருப்புறும் விளங்கு சித்திரை
யிற்பொலி மூல நாட்டொட் டெதிர்வரு மூல மட்டும். (௮)

இயற்றுதல் வேண்டும் பொன்னு லிரண்டுநற் பதுமை யொன்று
துயக்கமில் வாசுதேவ னென்றுநற் கமலத் தோகை
வியப்புறு வடிவந் தீட்டி விளங்கிய கும்ப மொன்றி
னயப்புற வினிய தான சருக்கரை நிறைத்து நன்காய் (௯)

மென்றுகின் மாலை வேய்ந்து மீதிலப் பதுமை வைத்தே
யொன்றவா வாக னஞ்செய் துபயபா தாதி கேசந்
துன்றுநட் சத்தி ரங்கள் சொல்லிய வங்க மாக
மன்றனுண் மலரான் மாயன் மந்திரத் தாலர்ச் சிக்க. (௧௦)

பாதமா மூலந் தன்னில் விசுவரூ பாய வென்று
மேதமில் கணைக்கா லாய வுரோகணி யிடத்து மேலோ
யோதிய வனந்த தேவ ரூபியே யென்று முற்றத்
தீதிலா முழந்தா ளாய திசழுசு பதியிற் றுனே. (௧௧)

கோதறு வாத ராய வென்றுங்கூர் தொடைபூ ராட
மேதிலுத் திராட மாய விடங்களிற் சிவாய வென்று
மோதிய குய்யம் பின்னும் பூரமோ டுத்தி ரத்திற்
றீதிலாப் பஞ்ச பாண தேவனே யென்றும் பின்னர். (௧௨)

காணுறு மரைய தான கார்த்திகை யினிற்சா ரங்க
பாணியே யென்றி ரண்டு பக்கரு பங்க ளாய
வாணியாம் பூரட் டாதி யுத்திரட் டாதி யாங்கண்
சேணுறு கேசி தன்னைச் செயித்தருண் மூர்த்தி யென்றும். (௧௩)

உதரத்தின் மேல்கீ ழாக வுற்றரே வதியின் கண்ணே
யெதிரிரு மோத ராய வென்றுமார் பனுடந் தன்னி
லதிகமா தவனே யென்று முதுகதா மவிட்டந் தன்னில்
வதிதரு டாவ ராசி மாற்றிடு மாயா வென்றும். (௧௪)

திரடரு புயங்களாகத் திகழுநல் விசாகந் தன்னில்
வருகதை திகிரி சங்கு வாழ்கரத் திரியே யென்றுங்
கரமதா மத்தந் தன்னின் மதுகயி டவனைக் காய்த்த
புருடனே யென்றுஞ் செங்கை யிறையதாம் புனர்ப்பூ சத்தில். (௧௫)

அகளாறு சாம வேதத் தக்கதி சரனே யென்று
நகமய மாகி நின்ற நல்லவா யிலியந் தன்னிற்
புகழ்மச்ச ரூபி யென்றும் பொற்புறு கண்ட மாகி
நிகழுங்கேட் டையினிற் கூர்ம வடிவுடை நிமலா வென்றும். (௧௬)

வருசெவி மயமா மோணத் தினிலாதி வராக வென்றுந்
திருமுக மான பூசத் தினினர சிங்க வென்று
மிருளறு மெயிறுஞ் சோதி யிடத்தில்வா மனனே யென்றும்
பருகுவாய்ச் சதயந் தன்னிற் பார்க்கவ ராம வென்றும். (௧௭)

திறங்கொண்மூக் காம டத்திற் றசரத ராம வென்றும்
பிறங்குகண் ணுமை மீனிற் பெலபத்தி ராம வென்றும்
புறந்திகழ் நெற்றி யாஞ்சித் திரையிற்புத் தாயவென்று
நிறங்கிளர் சென்னி யாக நிகழ்த்திய பரணி தன்னில். (௧௮)

உற்றிடுங் கற்கி ரூபத் தொருவனே யென்று நல்ல
பொற்புறு கேச மென்னப் புகறிரு வாதி ரைக்கண்
சற்புரு டோத்த மாய வென்றுஞ்சா ரங்கோ ராகிச்
சொற்பெறு மந்தி ரத்தாற் றூயநாண் மலர்க டேவி. (௧௯)

வேறு.

உப்பு மிளகு புளியொழித்தே யுளுற்று மவிசு நிவேதித்துத்
தப்பி லினமு மதுபுசித்துத் தவமா மிருபத் தேழ்நாளு
மிப்பண் புறவே பூசைவழா தியற்றி வேண்டும் வரங்கேட்டுச்
செப்பு மறையோர்க் கனமளித்துத் தினமு மிடப மூலத்தில். (௨௰)

வேறு.

நீதிலா சார முள்ளோன் றிகழுநல் லுருவோன் வாக்கில்
வேதசாத் திரங்கள் வல்லோன் விளங்கிய சாம வேதி
கோதிலெண் விதமா மான்ம குணங்களை யுடையோன் மிக்க
சோதிட னெடிமா லீசன் றனைப்பகர்ந் தறிப்போ னுனை. (௨௧)

மறையவன் றனையில் லாளோ டழைத்தரி மலரா ளாகக்
குறைவறப் பூசை செய்து கோவுய ரகட்டின் மெத்தை
நிறையணி யாடை கும்ப நிகழ்த்திரு பணமை மற்று
மறமொழி மவர்க்கு நல்கி யரியனை பூரி யீந்தே. (௨௨)

இத்திற முடித்துப் பின்ன ரியன்றவா மறையோர்க் கன்னம்
பத்தியி னளித்துத் தானும் பதமறு சுவையி னோடுந்
துய்த்திட வேண்டு மிவ்வா றுஞற்றுவோர் துயரு ழுமற்
றத்துநீர்ப் புணரி யாடைத் தரணியி னினிது வாழ்ந்தே. (௨௩)

விண்டுவின் பதத்தினெய்தி விளங்கிய போகந் துய்ப்பர்
மண்டலந் தன்னிற் கைமை மாதரும் புரிக லாமென்
றண்டர்நா யகனு முக்க ணமலன்று னன்பு கூர்ந்து
பண்டரு மகதி நல்யாழ் முனிவர்க்குப் பகர்ந்தா னன்றே. (௨௪)

இருநிலம் புரக்கும் வைவச் சுதமனு வினிது கேட்பத்
திருமகள் கொழுந னன்று செப்பிய வண்ண மிக்க
பொருவருந் தவத்தோர் கேட்டுப் புளகமாய் மகிழ்ச்சி யெய்த
மருளறு மனத்துச் சூத மாமுனி வகுத்தான் மன்னோ. (௨௫)

ஐம்பத்தைந்தாவது

நட்சத்திர புருடவிரததான வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧0௨.

ஐம்பத்தாறாவது

ஆதித்தசயன விரத வத்தியாயம்.

தொடர்வுறு பாவப் பௌவத் தொடக்கறுத் தான்மா வென்றும்
படர்தரு மன்பின் மிக்க பண்புறு முனிவர் யாருந்
தடநெடும் புகழா தித்த சயனமா விரதந் தன்னை
யடைவினின் மொழிவா யென்ன வருந்தவச் சூதன் சொல்வான். (௧)

கொன்றையந் தொடையல் வேய்ந்த குழகன்ற னடியைப் போற்றித்
துன்றிய பசியை யாற்றுந் துயருறு வியாதி யுள்ளான்
வென்றிகொ ளுபவா சத்தின் பலத்தினை விரும்பி னெவ்வா
றென்றுநா ரதனே கேட்ப விறையவ னியம்பு மன்றே. (௨)

ஓதுற்ற வுபவா சத்துக் குரமிலான் பகற்போ தூண்டி
நீதிக்க ணீத்தே யன்னு னிசியினி லருந்த லான
தீதற்ற விரதந் தானுஞ் சிலவுள வவற்றுண் மேலா
மாதித்த சயன மென்னும் விரதமொன் றுமக்கண் பாராய். (௩)

அந்நாட் சந்தி ரத்தோ டமர்ந்தசத் தமியுஞ் சேரா
நித்தவா ரத்தா னேனுஞ் சிறந்தசங் கிராந்தி யேனு
மொத்திடு தினத்தா ரம்ப முறுத்தியே யுமாம கேச
வித்தகப் பதுமை பொன்றால் வியப்புற வமைத்துப் போற்று. (௪)

சொல்லுமா மகேச மந்திரஞ் சொல்லியே யாவா கித்து
நல்லதாஞ் சோட சோப சாரத்தா னயந்து போற்றி
பொல்லைநு மநட்சத் திரநாம மிசைவ ளானே
யல்லதீர் பாத மாதி கேசமீ றுற்றல் பூசை. (௫)

ஆதித்த னமக்கு மூன்று வகையினும் பேத மல்லன்
பேதிப்ப தாகா னன்றோன் மந்திர மெமக்கும் பெட்டாந்
தீதற்ற பாதந் தன்னிற் செங்கதி ருருவ மாகப்
போதித்தினத்துந் தன்றுப் போற்றுக கணைக்கா றன்னில். (௬)

அருக்கன்ற னுருவ மாகச் சித்திரை யாலர்ச் சிக்க
வருப்பெறு கீழ்க்கா றன்னி லுயர்புரு டோத்த மன்சீர்
விருப்புறும் படிவாய்ச் சோதி யாலருச் சிக்க வேண்டுந்
திருக்கிளர் முழங்கா றன்னிற் றுஷ்டின் செய்வி யாக. (௭)

வருவிசா கத்தாற் பூசை வழங்குக வூருத் தன்னிற்
பரவிய சகத்திர பானுப் படிவமா வனுடந் தன்னில்
விரைமலர் தூபர்ச் சிக்க விளங்கிய ரகமி யத்தி
னுருவிலி யுருவ தாகக் கேட்டையி னுவைத்தர்ச் சிக்க. (௮)

அரையினின் மகவான் சோம னனிபெறு முருவ மாக
மாபுறு மூலந் தன்றும் வழுத்துக நாபி தன்னிற்
புரையறு துவட்டா வாகப் பூராட முத்தி ராடத்
தரைபெறப் பூசை செய்க வுதரத்தி னுவகை கூர்ந்தே. (௯)

எழுபரி யதிக காந்தி யியல்வடி வினிலோ ணத்தில்
விழுமலர் சொரிக டக்கத் திலில்விகர்த் தன்ரு பத்திற்
றெழுதவிட் டகத்திற் பூசை யியற்றுக துலைஞ மார்பிற்
செழுமிய விருநீ கீக்கும் பிரானாச் சதயத் தேத்தி. (௧0)

தன்னிகர் வாருச் சண்ட கரூப மாகத் தாழ்வி
லுன்னரும் பூரட் டாதி யுத்திரட் டாதி தன்னுன்
மன்னிய வணங்கல் செய்க மருவிரு கரங்க டோறு
மன்னவச் சாமத் திக்கு காதரய்க் கடைகான் போற்றி. (௧௧)

நகத்தினிற் பரிவேய்ப் பூட்டு மருபிர தத்த ராக
வகுத்தக பதியாற் பூசை வழங்குக முதுகிற் கோர
மிருக்கனாந் தியாமப் பூசை பரணியாழ் விரும்பிச் செய்க
செகத்தொளிர் கண்டச் சானத் திவாகர ரூப மாக. (௧௨)

விரைந்து கார்த் திகையிற் பூசை விரும்புக வதரந் தன்னிற்
பொருந்துமம் புயேச ராக ரோகணி தனிற்பூ சிக்க
திருந்திய தந்தந் தன்னிற் றிகழரி யுருவ மாகப்
புரிந்தமான் றலையிற் பூசை பண்ணுக நாசி தன்னில். (கங)

தீதறு சவிதா ரூபத் திலங்குமா திரையி னானே
மேதக வணங்க நெற்றி விளங்குமம் புயன்ரூ பத்தா
னாதரப் புனர்ப்பூ சத்தா லருச்சனைபுரிந்து போற்றி
யேதமில் பூசை செய்க விருச்சிகத் தானந் தன்னில். (கச)

தேவரி சரீர காரி வடிவமாத் திகழ்பூ சத்திற்
பூவருச் சிக்க மோலிப் புறத்தினில் விபுதரானே
வாவுறு முருவ மாக வாயிலி யத்திற் போற்றிப்
பாவனை புரிக காதிற் பரிந்தகோக் கணங்கட் கெல்லாம். (கரு)

ஈசுர வடிவ மாக மகத்தினி னிறைஞ்சிக் கண்ணி
னாசமி லுயர்கோப் பிரம நந்தன வுருவ மாக
மாசறு பூரந் தன்னுன் மனத்தொடும் வழிபட் டேத்தி
யாசறு புருவ மீதி லணிவிசு வேச மாக. (கசு)

உத்திர மதனி லன்பா யுளத்தொடு முவகை கூர்ந்து
கொத்தலர் வனைக பாசஞ் சாபமங் குசங்க பால
முத்தலைச் சூலஞ் சோமன் முளரியுந் தரித்துக் காலன்
சித்தசன் கேசாசு ரன்போர்த் திரிபுரத் தசுரர்க் கெல்லாம். (கஎ)

ஆயுளீ றளிக்கு மீச னடியிணைக் கமலம் போற்றி
நேயமாய் விசுவ தேவர் பொருட்டுச்சி நேர்ந்து பூசித்
தேயவெட் டயில முப்பு மதுமிள கிறைச்சி யில்லாத்
தூய்மையோ டிரவி னுண்டித் தொன்முறை விரத மாற்றி. (கஅ)

அத்தநா டொடங்கி நோன்பை யாற்றிடு நடுவிற் றோன்றும்
வித்தகப் புனர்ப்பூ சத்தின் விளங்கத்தி மரத்தாற் செய்த
வொத்தபாத் திரமி ரண்டி னொருபடி யரிசி யானெய்
பத்தியி னிரப்பிப் பொன்னோ டந்தணர்க் கீக பண்பான். (க௯)

சோர்விலா வத்தந் தொட்டுத் தோற்றுமுத் திரநாள் காறு
மேர்பெற விரத மாற்றி யிசைந்தபா ரணமி யற்றி
யார்வமொ டத்தந் தொட்டுப் பின்னுமம் முறையீ ரேழு
சீர்கொள்பா ரணங்கள் செய்க திகழேழாம் பார ணத்தில். (உ0)

மறையவன் றனக்கோர் சோமன் மன்னுமுத் தரியத் தோடுங்
குறைவற வளித்தீ ரேழாக் கூறுபா ரணத்திற் பானெய்
நிறைசருக் கரைப ருப்பு நிகழ்பண்ணி கார மற்று
மறையுநால் வேதத் தோருக் கனத்தொடு மளித்துப் பின்னர். (உக)

பொன்னினு லிழைமோ ரெட்டுப் பொலிதரும் பொருட்டி னோடு
மன்னிய கமல மோரெட் டங்குலம் வாய்ப்பச் செய்தே
யுன்னுமவ் விதழ்க ளெட்டிற் பதுமரா கக்கல் லோங்கி
மின்னிடக் குயிற்றித் தூய்மை விளங்கிட வியற்றி யப்பால். (உஉ)

கருதிய தூளி மெத்தை தழுவிணை கச்சுக் கட்டின்
மருவுமேற் கட்டி மெய்யில் வயங்குபொற் பணிபொன் னுடை
குருமணித் தவிசு பாதக் குறடுகை விசிறி நீண்ட
பெருகொளிக் குடைகண் ணாடி சாமரை யடப்பை பின்னும். (உ௩)

முக்கனி தாளைந் தாக்க முருகுகொப் புளிக்கு மாலை
மிக்குற நிரைத்துக் கட்டின் மீதிலக் கமலம் வைத்துத்
தக்கதோர் கபிலைக் கொம்பிற் றமனியங் காலில் வெள்ளி
தொக்கபொற் பட்டஞ் சுட்டி துகிலொடு மலங்க ரித்து. (உ௪)

தூக்கவெண் கலத்திற் செய்த கலசநற் கன்றி னோடுஞ்
சிறக்கவே தான மீந்து செங்கதிர்ப் பருதி தன்னை
மறக்கிலே னின்னை யென்று வேண்டிய வரங்கள் கேட்டே
யறத்தின்வாழ் மறையோன் றன்னை யடிபணிந் தனுப்ப வேண்டும். (உ௫)

அரியவிவ் விரதந் தன்னை யறிவிலர்க் குரைத்த னீதாம்
புரிவுறு மறிவு சீலம் பொறையுறு குணமன் னீதி
தெரிதர வியற்று வோர்க்குச் செப்பலாங் குபேர னிந்திரன்
பரிவுறு வசிட்டன் பார்த்த னனுட்டித் துப் பயன்பெற் றாரால். (உ௬)

நினைப்பவர் சொல்வோர் கேட்போர் நேயமொ டெழுதி வைப்போர்
வினைப்பய மொழிந்து விண்ணோர் வேந்தென விளங்கி வாழ்வார்
மனத்தொடு மனுட்டித் தன்னோர் வழிவரு பிதிர்கள் கோரக்
கனற்பெரு கரியி னீங்கிக் கண்ணுதல் பதத்தில் வாழ்வார். (உ௭)

என்றுமுன் கயிலை வாழு மிறைவனா ரதற்குச் சொன்ன
நன்றிகொள் விரதவாய்மை நாரணன் மனுவுக் கன்பா
லன்றுரைத் திட்ட மென்மை யருந்தவ முனிவர் கேட்ப
வென்றிகொ டவத்துச் சூத முனிவரன் விளம்பி னானால். (உ௮)

ஐம்பத்தாறாவது

ஆதித்தசயன விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௧௩௧0.

ஐம்பத்தேழாவது

கிருட்டிணாட்டமி விரதவத்தியாயம்.

நாரதன் பணிந்து போற்ற நறைவிரி கடுக்கை சூடு
மாரிய னருளுங் கிருட்டி ணாட்டமி விரதந் தன்னைச்
சீரிய மனுவுக் கன்று செங்கணமா லுரைத்த வண்ணங்
கூரிய முனிவர் கேட்பக் கூறுவான் சூதன் மாதோ. (க)

மதிபொதி சடில மோலி வரதனல் விரத மீது
விதிமுறை வழுவா தன்பின் விருப்புட னியற்றி னோர்கண்
முதிர்தரு பவங்கள் வெய்யோன் முன்பனிப் போல நீங்கிச்
சதுமுகன் முகுந்தற் கெட்டா முத்தியைச் சார்வ ரன்றே. (உ)

மார்கழி தொட்டுக் கார்த்தி கைமட்டுங் கிட்டிண பக்கத்
தாருமட் டமிக டோறு மமர்ந்துப வாச மாற்றி
யேர்பெறப் புரிய வேண்டு மியற்றுவோ ரிரவி கீழ்பாற்
சாருமு னெழுந்து தத்தஞ் சரீரசுத் தியினைச் செய்தே. (ங)

நந்தலி லரசா லத்தி கல்லத்தி பலாசு நாவல்
வந்தமிம் மரத்தின் பன்ன மாதமோ ரிரண்டுக் கொன்றாய்த்
தந்தசுத் தியினைச் செய்து தாழ்நெடும் புனலின் மூழ்கி
நிந்தையில் விதிவ ழாம னித்திய கரும மாற்றி. (ச)

கோசல நெய்பா லென்னு கூர்யவை குசோத கங்கோ
மாசறு கோட்டு நன்னீர் வாகையி னிலையெ ருக்கோ
டாசறு வில்ல மாவி னனையரும் பஞ்ச கவ்வியம்
பேசிய திதிக்கொவ் வொன்றாப் பிராசனஞ் செய்து பின்னர். (ரு)

மனையினை மெழுக்கிக் கோலம் வரைந்துமேற் கட்டி கட்டிப்
புனையுறு தூக்க நாற்றிப் பொற்புற வலங்க ரித்துக்
கனையிருட் பொழுதிற் காள கண்டனைப் பஞ்ச ரத்நத்
தினையுள்ளிட் டுறுநீர்க் கும்பத் திருத்தியா வாகித் தேத்தி. (சு)

ஏடவிழ் மலருஞ் சாந்து மிலங்குபொற் பணிகள் யாவு
மாடையுஞ் சாத்தி மூன்றா லழகுற வேய்ந்து மஞ்ச
ளோடுறக் கையா னன்னீ ருற்றபாத் தியமே யாதி
சோடச வுபசா ரத்தாற் றுலங்கவே பூசை யாற்றி. (எ)

சங்கர சம்பு சாற்று மகேசுர மகாதே வாமெய்ப்
பொங்கர வணியுந் தாணு சிவபசு பதிபொ ருக்கிற்
றங்கணீ சான சருவ வரதிரி யம்ப காவென்
றிங்குறு நாமம் பன்னி ரண்டிலர்ச் சனையே செய்க. (அ)

இம்முறை மந்தி ரத்தான் மறையவன் றனைப் பேரார்
கொம்மைவெம் முலையாள் பாகக் குழகன்ற னுருவா யெண்ணிச்
செம்மைசேர் திங்க டோறுந் திருத்தவா வாக னாதி
யம்முறை விதிவ ழாமை யனுதியி னுஞற்றி யன்பாய். (௯)

பூசனை புரிசா மங்கள் புரிந்துகோப் பூமி சொன்னங்
காசவை முதல வீக சொற்றதோர் வருடமாற்றி
யோசற முடிந்த பின்னை யின்னவைக் காரம் யாவு
மாசிலா மறைவல் லோர்க்கே மதியுடன் வழங்க வேண்டும். (௧௦)

ததியுறு மன்னங் கண்டா மணியணிந் தங்கா ரவோர்
புதியகா ரானைப் பொய்த்து பொலன்கொண்மா மணியி னேடுக்
ததியுறு புலஸ்சேர் கும்ப காஸ்வனைப் பணிக டேசு
விதிபொன்று மற்று மிங்கன் வேண்டுவ கொடுக்கவேண்டும். (௧௧)

வதியமேன் பொனிறு மோர்சோ வழங்குக செல்வ முன்னோ
னதிபொடு முகவா றுமி லொவிலா கிரமத் தேர்வ
னெறிபொழ்ன் விரதமாற்றி னோர்க்கிடுந் திவலோ கத்தி
னுறுபவர் ராயி ரத்தோ டொருநூறு பிரம கற்பம். (௧௨)

ஆயவிவ் வச் சூல பாணிக் கன்புறும் விரதம் யாரும்
பயில்வொடு மாற்ற வேண்டு மென்றுபா ருலகத் தானைச்
செயிரறுஞ் சுவப வத்தின் செயலொழிந் தமர்ந்த சூத
னயமிகு வைமி சத்து முனிவர்க்கு நவின்று னன்றே. (௧௩)

ஐம்பத்தேழாவது
கிருட்டிணாட்டமி விரத வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௩௪௩.

ஐம்பத்தெட்டாவது

உரோகணிசந்திரசயனவிரதவத்தியாயம்.

சேகறு முனிவரர் சிறப்பி னோக்கிய
ரோகணி சந்திர சயன மோன்பினை
வாகுற மொழிகென மகிழ்ந்து சூதனும்
பாகுறு மிரதமாய்ப் பகர்வ தாயினன். (௧)

வெள்ளியம் பிறையுறை விமலற் போற்றிய
தெள்ளிய வாயுண்மெய்ச் சிறந்த சற்குணங்
கொள்ளுமா ரோக்கியங் குலவி ருத்தியுஞ்
செள்ளுறு தனிக்குமவ் விரதம் யாதென. (௨)

நாரத முனிவன் நவின்ற நீதறு
பாருறு விரதத்துட் பண்பின் மிக்கதாச்
சாருரோ கணிசந்திர சயன நோன்பெனும்
பேருறு விரதமொன் றுண்டு பேசுவாம். (௩)

இந்துவின் வாரம்பூ ரணையி வற்றென்று
வந்துறு முரோகணித் தினத்தில் வண்மையாற்
கந்தமோ டொளிரும்வெண் கடுகு கௌவிய
முந்தவே சென்னியிற் றேய்த்து மூழ்கியே. (௪)

நித்திய கருமங்க ணிரப்பி வேதத்தின்
முத்திசே ரிந்துவின் முறைசெய் மந்திரம்
பத்தியி னூற்றெட்டுச் செபத்தைப் பண்ணுக
வித்தக மூவர்க்கு மேய தாமிது. (௫)

சூத்திரர் சுருதிமந் திரத்தைச் சொல்லிடா
தேத்துநல் விரதத்தி னியன்ற பத்தியாற்
றீத்தொழிற் பாவத்தின் றிறத்தை நீக்கியே
காத்தரு ணேமியங் கடவுண் மந்திரம். (௬)

கற்பமார் நமோந்தமாக் சுருதி நூற்றெட்டுப்
பொற்பொடு செபிக்கநற் பொன்னி னொளிர்
சொற்பெற வருண்மது சூத னன்றனை
யற்புதப் பதுமையி லமையச் செய்துபின். (௭)

நலங்கொளா வாகன நண்ணு மர்க்கியந்
துலங்குற வியாதநற் சோம மந்திர
மிலங்குபா தாதியா வேத்து பூசனை
கலங்கிடா தூஉற்றுதல் சுருதிக் கூறுவாம். (௮)

தோற்றிய பாதத்துச் சோம ரூபியாச்
சாற்றிய சங்கத்திற் சார்ந்த ரூபியா
யேற்றுக போரொளி யிலங்கு சானுவி
லாற்றுக பூசனை யனந்த தாமராய். (௯)

ஊருவிற் சலோதர ரூபி யாகவும்
பேருறு ரகசிய தலத்திற் பெட்பொடுஞ்
சோர்வுறு வேள்பர சுரூபி யாகவு
மேருறு பூசனை யியற்ற வேண்டுமால். (௧0)

பிறங்கரை வேள்சுகப் பிரத ரூபியா
யறந்தரு வயிற்றமிர் தோத ரந்திகழ்
நிறந்தரு ரூபியாய் நேரு நாபியை
யுறுங்கலைச் சார்ங்கத முருவ மாகவே. (௧௧)

பூசனை புரிந்துறு முகத்தைப் பொற்புறு
மாசறு சந்திர ரூப மாகநற்
காசறு மூரலைக் கருதி நான்மறைத்
தேசிக ரதிபதி சிறந்த ரூபமாய். (கஉ)

வந்தனை செய்துறப் போற்றி வாயினைச்
சந்திர ரூபியா யதரந் தண்மலர்
நந்தலில் குமுதநற் பிரிய ரூபியாச்
சிந்தையி னுடியே பூசை செய்தபின். (கங)

நாசியைப் பயிர்க்கெலா நாம ரூபியாய்ப்
பேசிய புருவமா னந்த பீசத்தின்
காசறும் படிவமா யெண்ணிக் கண்களை
நேசமொ டருச்சித்து நினைந்து போற்றுக. (கச)

வருசெவி திகழ்சம தாது வந்தன்
குருமுத லுத்திப்பி ரியவ ரூபமா
யரியதோர் கேசத்தைச் சசமு ளுதிய
தெரிதரு ரூபியாய்த் தேர்ந்து போற்றுக. (கரு)

தகவுறு சென்னியிற் சார்ங்க ரூபியா
விகடமின் முடிவிசு வேச ரூபியாப்
புகரறப் பூசனை புரிந்து ரோகணி
பகருமிந் திரையெனப் பணிதல் வேண்டுமால். (கசா)

இவ்வகை பூசனை யியற்றி யன்றிருட்
டவ்வலில் பூமியிற் சயனித் தன்பினுற்
கவ்வையி லுதயத்திற் கரும மாற்றியே
திவ்விய வவிசொடு சொன்னந் தீதற. (கஎ)

உதகமும் பத்தொடு மோது மாமறை
சிதைவிலா வந்தணர்க் களித்துச் சீரிதாய்த்
துதிகொடு மூன்றொடு முழுழ்ந்து தோரணை யும்
விதிபெற விலக்கியே புசித்தல் வேண்டுமால். (கஅ)

புசித்திடு ஞான்றுநற் புனித கோசலஞ்
சுசிக்குவிட் டடுமனத் தூநெய் பாலுடன்
வசிப்புறு கவளநா லேழும் வன்மையாய்
நசைப்புற வருந்துக யாம நான்கினிற். (ககூ)

சிறப்பொடா சமனமுஞ் செய்யு மூர்த்த மொன்
றறத்தொடு புராணமா தரித்துப் புண்ணிய
மறப்பிலா மனத்தொடு முஞற்றி வண்மைசே
ருறைப்பொடு மத்தின மிருத்த லுத்தமம். (உ0)

கதம்பநீ லோற்பலங் கைதை பங்கயம்
விதர்தரு சிறியசண் பகம்வி ளாந்தறு
பதம்பயி லறுஞ்சத பத்தி ரங்கமழ்
பொதிந்தவா டாமலர் குச்சப் புட்பமும். (உக)

சொச்சிமல் லிகைவெள்ளை யலரி நுண்டுகள்
விச்சையார் சண்பகம் விளங்கு மாறிரண்
டிச்சைகூர் நறுமல ரிவற்றி லோரொன்றைத்
துச்சிலா வாவணி தொடங்கி யர்ச்சனை. (உஉ)

விண்டுவி னிடத்தினிற் செய்க வெண்ணிலாத்
தண்டலில் சந்திரன் றன்னை யெண்ணியே
மண்டல நான்மறை யோர்ம கிழ்ந்தது
கொண்டிட வளித்தொரு வருடங் கூர்ந்தபின். (உங)

போற்றிய விரதத்தை முடிக்கும் போதினி
லாற்றிய கட்டிலொன் றமைத்துப் பாற்குட
மேற்றிய குடத்தின்மே லிலங்கு மக்கதை
தோற்றிய வெண்கலத் துய்ய பாத்திரம். (உச)

வைத்தொளிர் தங்கத்தின் மதியு ரோகணி
யொத்தநற் பதுமையா ளோடு நான்கென
வத்தகு மங்குலத் திரண்ட மைத்துமேல்
வித்தகத் திருத்தியே விளங்கும் வெள்ளியால். (உரு)

கண்ணிரண் டமைத்தவற் றிருத்திக் கான்மலர்
வெண்ணிறக் கலைநிலா விளங்கு நித்திலத்
தெண்மணித் தாழ்வட மிலங்கச் சாத்தியே
பண்ணுகண் ணுடிமுன் பாய்ப்ப தித்துப்பின். (உசு)

இந்துரோ கணியுட னிருவர் தம்மையும்
வந்தனை புரிந்துமுன் வைக்க நற்கனி
நந்தலில் கழைநவ தானி யங்களுஞ்
சுந்தர வெண்பசுத் துலங்கும் வெள்ளியால். (உஎ)

குரத்தணி தங்கத்திற் கொம்பு கட்டொடு
நிரத்திய பட்டமு நிறைத்துத் தூசுமேற்
பரத்தியக் கன்றுடன் கஞ்ச பாத்திரம்
வரைப்பறு பொன்வெள்ளி வனைந்த சங்கொடும். (உஅ)

மறையவ னொருவனை வனிதை தன்னொடுங்
குறைவற வத்திர பூட ணங்கொடுத்
தறைதரு மிந்துவோ டுறைந்த ரோகணி
நிறைதரும் வடிவென நியமத் தேத்தியே. (உகூ)

கட்டிலோ டிவையெலாங் கருத்தொ டேந்துதன்
னிட்டகா மியங்களு மீக விண்டுவே
வட்டமா மதியுரு வாகி ரோகணி
யிட்டமா யினிதுறு சயனத் தெய்தியே. (௯0)

பிரிந்திடா துறைந்தருள் பெற்றி போன்மெனக்
கருத்தனம் பாக்கிய மகன்றி டாவகை
யிருந்திட வருள்புரிந் தியற்று மேற்பதம்
பரிந்தரு ளென்னவே பகர்தல் வேண்டுமால். (௯௧)

வழங்குமிவ் விரதத்தைப் பூரு வாணத்தின்
முழங்குற முடித்திடிற் பத்தி முத்தியுந்
தழங்குறு செல்வமுந் தழைப்ப நல்கியே
பழங்கணும் பாதக மகற்றும் பண்பினால். (௯௨)

இந்தரோ கணிசந்திர சயன மென்றுரை
தந்திடு விரதமே தந்தை தாய்முதன்
முந்துறு பிதிர்கட்கு முத்தி நல்குமால்
விந்தைதே ருலகெலாம் புரப்ப மேன்மையால். (௯௩)

வேறு.

கூறிய பிரம கற்பங் குலவிரண் டாயி ரத்தி
னூறுசந் திரலோ கத்தி னிருந்துபி னுவவு முத்திப்
பேறடைந் திடுவர் பெண்டிர் செயிற்பிறப் பிறப்புந் தீர்ந்து
நாறுபூங் குழலு ரோணி நண்ணுநற் பதத்தில் வாழ்வர். (௯௪)

பத்தியின் விரதந் தன்னைப் படிப்பவர் கேட்போர் நன்றாய்ப்
புத்தகத் தெழுதி வைப்போர் போதனை புரிவோர் யாரும்
வித்தக விமல மான விண்டுவின் பதத்தைச் சேர்வ
ரித்திறந் திண்ண மென்றே யிருடிகட் கியம்புஞ் சூதன். (௯௫)

ஐம்பத்தெட்டாவது

உரோகணி சந்திரசயன விரத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௬௭௮.

ஐம்பத்தோன்பதாவது

தடாகவிதி யத்தியாயம்.

திரையெறியுங் கடனடுவின் மச்சவடி வெடுத்தருளுந் திருமா றன்னை
வரையெறியுந் திண்புயவை வச்சுதமா மனுவேந்தன் வணங்கி யேத்திக்
கரையெறியுங் குளங்கூவம் வாவிநறுங் கமலமலர் கமழு மோடை
விரையெறிபூங் கரத்தேவரா லயமிங் கிவையியற்றி விதியி னோடும். (க)

அரியபிர திட்டைசெயும் வேதிகையி னளவையிருத் தளவை கால
முரியதொரு தெய்வமுதற் றக்கணைதே சிகனொடுப கரணம் யாவுந்
தெரியவுரைத் திடுதியெனச் செங்கணெடு மாலுரைத்த செய்தி தம்முள்
விரிவுறுத டாகவிதி முனிவருக்குச் சூதமுனி விளங்கச் சொல்வான். (உ)

தருமநெறி யறிந்துயர்த டாகத்தை விதித்ததனைத் தரணி மீதிற்
பெருமைபெறு பிரதிட்டை செயநினைவோர் மறையவரை வினவிப் பெட்பாய்த்
தெருமரறீர்த் தருளுமுத்த ராயணத்தின் பூருவபக் கத்தி னன்காய்
மருவுதடா கத்தருகின் வடகிழக்குந் தாழ்ந்தபுவி வரைப்பு நாடி. (ங)

நாற்றிசையெண் ணன்கடிபாய் நான்முகத்தும் வாயினிறீஇ நவைதீர் வேள்வி
போற்றுபெருஞ் சாலையமைத் தாலரசோ டத்தியிச்சில் போழ்ந்த கொம்பாற்
றோற்றியநால் வாயிலெறுங் கதவுநிலை பொருந்திடவே துலங்கச் சேர்த்தி
யேற்றுநெடுஞ் சுவர்திருத்திச் சுதைபூசிச் சித்திரத்தை யெழுதி யப்பால். (ச)

துலங்கியமேற் கட்டிமுதல் விதானங்கண் ணடிநறுஞ் சுகந்த மாலை
யலங்கவலங் கரித்துவளர் சாலைநடு நாலுமுழத் தளவ தாக
விலங்குவே திகைசதுர மாய்நான்கு முகமெய்த வியற்றிப் பாங்கர்
நிலந்திகழ மோமகுண்ட மொன்பதே மைந்தெனினு நிலவ வீட்டி. (ரு)

பழுதறவே புறவகல மொருமுழமுள் ளளவவிரல் பதின்மூன் றுரும்
விழுமியபன் னிருவிரலா மேகலைமூன் றதனளவு விரலைந் தோடு
வழுவறுமூன் றிரண்டாகும் சுருர்வன்னப் பொடியதனை வகுத்து நான்கு
தொழுதகைய வாயிலினெண் டுவாரபா லகர்வரித்துத் துலங்க வப்பால். (சா)

மந்திரவித் தனையவரை நான்மறைக்கும் வகைக்கிருவர் வரித்தே யெண்ம
ரந்தமிலோ தாக்களென வரித்துயர்நான் மறைவல்லோ ரைசா ரைகச்
செந்தழற்கண் வரித்துமணிக் கும்பமுத லுபகரணஞ் சிறக்க வீட்டி
முந்துருமான் மாயூப மெசமான னளவேனு முழமூன் றேனும். (எ)

நற்பொருளை வேண்டினவ ரைமகுண் டத்தருகு னறிநடுக வன்னம்
பொற்புறுதே சிகன்வருணப் பொடிகலந்து திசைகடொறும் பூமி மீது
மற்புதமந் திரங்கூறிப் பலியிடுக விருத்துக்க ளனைவோ ருக்கும்
பற்பலபூ டணம்புனைந்து சமமாகத் தக்கணையும் பரிவி னீக. (அ)

தேசிகனுங் கண்மலரி னிருபாட்கு மிரவியுஞ்சீர்த் தையைய நீக்கு
மாசறுபொன் னுமைமொரு மகுரின் வெண்ணிமைச்சும் வரிசிர்ப் பாம்பு
காசறுதாம் பிரசக்கவினி மலைவிருக்கும் பாவிடங்கர் கருதிச் செய்க
பேசுகவை துளியுமும் பொய்புனவி லைசமானன் பெருகு மன்பால். (௯)

பாரியொடு புத்திரரும் பவுத்திரரு முடன்சூழ்ந்திப் பணிபட் டாடை
தாரிஷேற சக்கனிக்கு குட்டிகையா மிவின் சேனனிச் சாலை சார்க
சீரியவென் பொருகேதாவி மண்டுமைந்தி னெண்கருக்காய்த் திவிரி நீட்டி
சேரியவுக் காவலொன் மன் வனைத்துகத் துமந்த சதுமுற விரிவாய்த் தீட்டி. (௧௦)

வேறு.

அருளரு விளரிவளர் மண்டிம மாசவாத்தனன் விசுவாய் காரித்துச்
சிறைவுற அமரிசே திசையினிபன் டிகைக்குந் திசைபுரப் பலர்களைவனைத்திட்
டிதனுடன் விரசுமொன்பதுகந் தீட்டி யிலங்கலா வாகனந் தெய்து
விதிமுறை பூசை யியற்றிநீ டனைய முதலிய வினங்கள் விருத்தி. (௧௧)

அரியமா னான்மன் விநாயகன் வாணி யாப்பினைக பிலைநு கன்கை
யெரியுற மைனாக்கு மந்திர விதியாற் நின்றவர் கொண்டருச் சித்துப்
பரிவொல மாமா கைமுதற் பூசை பண்பொடு மாற்றியே கும்பம்
பிரியுற நிறுவனாங் கற்பியே யமரப் பெரும்புகை யன்றனைப் பிடித்து. (௧௨)

செம்மின்மீம வரிசி பொங்கிவை முறைமையாய் தரப்பியே காமமொன் றெழுதி
பங்கவிங் குற்ப மிருத்தியிற் சிறைந்து மாக்கமுற வெள்ளிளை யமைத்து
மல்லிய குப்பத் திருகனமனைத்து முழுவது மற்சயா ஆவக்கும்
பல்வல னைக்துங் கர்பபிவிரதப் பழுதமன் பகனிலைக் தொழுமன். (௧௩)

புத்துக மன்சேய ரைக்குமாற் கத்தி பொருந்திய தலத்துறு மன்றவுங்
குத்தமிவ் கோசே சாலொமேகார்த்துக் குக்குவ மலையினைய பனித்து
தற்கிக பக்கி வளைத்து மேற் கப்ப மன்மொடு கிழவியென் கலைபோர்த்
துத்தசக் கரத்தேத பக்கமை பாவி சுகவையி னலங்கரித் தப்பால். (௧௪)

வருணமத் திரத்தால் வருணனைக் குடத்தா வாகனம் விதியிலுவ் விதித்துக்
கருணைகூர் ஆவரா பரசையா கோசவில் வருகருந் தெய்பம்புரி தென்னைத்
தருணபு ஏமனெ படி திருக்கெனர் வேந்து சாமகோ ட்பவனைத் தவளா
பருவிறை குஞ்சிக்குத் தொழுமெ சேருற்றுக் குறிசை காண்பிறு மமைத்து. (௧௫)

வருமெச பானன் வடத்திசை முதலாய்த் தென்றிசை மருங்கினில் வதிந்து
பொருவிதுக் குமா மந்திர செபங்கள் புரிந்தொன் திதமொழி புகல
வொருவரமேச சேமக் குறித்தொடுந் தொக்கி மன்றுற வமைத்துமென் சமிதை
பெருவலி சாவ லிப்பியவை யமதும் பெரும்புனற் கிருவைக் கிரகம். (௧௬)

இந்திரன் முதலெண் டிசையினர் தோட்டா மருத்தவ ரெனுமிவர்க் கோம
வந்தனை புரிந்து கங்குலின் கடவு ளுருத்திர னெடுபவ மான
னந்தணி முகுந்த னுமமந் திரத்தைக் குணக்கினி லிருக்குநன் மறையோர்
முந்திய செபங்கள் புரிவதென் றிசையின் முக்கணன் வெள்ளிமுச் சுடர்கள். (௧௭)

உருவின்மந் திரத்தை யெசுருவே தியர்க ளுருப்பெறச் செபித்திட வேண்டும்
பொருவருங் குடபா லரன்விராட் புருடன் புயல்பொரு மேனியன் முதலோ
ரருள்பெரு சாம கானநன் மறையோ ரறைந்திட வேண்டுமுத் தரபான்
மருவுறு சாந்தி மந்திரம் புட்டி மந்திரம் வருணமந் திரத்தால். (௧௮)

அதர்வண மறையோர் செபித்திட வேண்டு மவ்வவ ரிம்முறை நெருநற்
புதியபொற் கும்பந் தொறும்பரி சித்துப் பொங்கன லோமமும் புரிக
வுதயகா லத்தி னித்திய கரும முஞற்றிநாற் றறுபத்தெட் டைம்பா
னிதமொடா றுறை யைந்துகோ வெனினு மியன்றவை துகிலொடு மீந்தே. (௧௯)

நல்லலக் கினத்திற் பல்லியந் துவைப்ப நாகிளங் கோவைமுன் னடத்திச்
சொல்லருங் கும்ப நறும்புன லோடுஞ் சுரநதி முதலிய தீர்த்த
மெல்லொளி தருமைந் தினமணி தங்கத் திழைந்திடு பாத்திர முன்னர்
வல்லையிற் பூசை யியற்றுமம் மகர மச்சமே முதலிய வெடுத்து. (௨0)

சுருதிகண் முழங்க வந்தநான் மறையோர் சூழ்வர வாழ்புனற் றத்திற்
றருபுன லிறங்கி முன்செலுங் கபிலை சாமவே தியன்றனக் கீந்து
மருவுமப் பொற்பாத் திரத்தைந்து மணிமீன் மகரமச் சங்குளி ராமை
பொருவுநீர்ப் பாம்பு முதலைமண் டூகம் பொருத்திநாற் றிசைபுகப்பெய்து. (௨௧)

உத்தர முகமாய்க் கும்பநீர் முதலா யுயர்புன னதிப்புன லாட்டிப்
பத்திசெய் மறையோர் வேதமந் திரத்தாற் படிதடம் புனற்புரோக் ஷிக்கச்
சுத்தநன் னீரிற் படிந்தினி தெழுந்து துகிலொடு நீறுசந் தணிந்து
வித்தக வேள்விச்சாலையின் மேவி வேதியர் சபைபணிந் திடுக. (௨௨)

நாற்றிசைப் பரப்பும் பலிமுறை யளித்து நாளொரு நான்குமிம் முறையாற்
போற்றுமவ் வோம சாலையி லோமம் புரிகவின் பூசுரர்க் கெல்லா
மேற்றதக் கணையீந் துபகர ணங்க ளிரணிய பாத்திர மெனைத்துஞ்
சாற்றரு மிருத்துச் சகலரு முவப்பச் சமம்பெறப் பகுத்தினி தளித்தே. (௨௩)

மேதகுங் குரவர்க் கோமபாத் திரமும் விருப்புறு சையையு மளித்துத்
தீதிலா யிரநூ றவிட்டல தைம்பான் சிறக்குமை யைந்துபேர்க் கெனினு
மாதரம் பெருக மறைவலோர்க் கன்ன மறுசுவை யுடனளித் திடுக
வேதமில் கூவம் வாவிநீ ரோடை யிவைக்குமிம் முறைசெய லியல்பே. (௨௪)

உரைபிரா சாத முத்தியா னங்க ளோங்கிய பிரதிட்டை செய்யும்
வரைவின்மந் திரம்வெவ் வேறுள வாகும் வழங்குறப் பொருளில னென்னி
னிரைகொளவ் விதியிற் பாதியே யெனினு நிகரனற் குண்டமொன் றெனினு
மருளுடன் புரிக பொருளுளகானுலோப மாகியே யியற்றிட லாகா. (௨௫)

இவ்விதி முறையா னியற்றிய தடாகத் தெறுழிவிவான் மழைசொரி காலத்
தவ்வயலீர் நின்று வக்கிவிட் டோம மாற்றிய பயன்களை யடைவர்
அவ்வயலில் சாற்கா லத்தினீர் நிற்றிற் சாற்றரு முத்தியே யாகிச்
செவ்விய பலத்தைச் சேர்வரோ மக்க காலனீர் செறிந்திட நின்றால். (உசு)

வாசபே யத்தின் மகப்பலன் பெறுவர் வழங்கிய பின்பனிக் காலத்
தாரினீர் நிற்றிற் சொல்லறி யாத்திரக் கலங்கிய மகப்பல னடைவர்
காசறு வசந்த காலனீர் நின்றுற் கருசுரும் பரிமகம் பெறுவ
ரோசறு வேனிற் காலனீர் நிற்கி னிராசசூ யப்பலன் பெறுவர். (உஎ)

இம்முறை மதிக சுருமமே செய்தோர் திருமய பரிசுத்த மாகிச்
செம்மைகொள் பெயரா னைப்பல னடைந்து சிவபுரத் தாயிரங் கற்ப
மம்மர்நீக் கிருந்து தனத்தினர் வேண்டும் வரம்பில்பல் போகமும் புசித்து
வெம்மைநீக் குயரும் விண்டுவின் பதத்தின் மேவுவ ரென்றனன் குகன். (உஅ)

ஐம்பத்தொன்பதாவது

தடாகவிதி யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், கஎ௦கூ.

அறுபதாவது

விருக்கவுச்சவ வத்தியாயம்.

அருள்வளர் குகன் முகத்தினை நோக்கி யமைதரும் பிரதிட்டை விதியும்
பொருந்திய முத்திரா னத்தின் விதியும் புகழ்பெற வாற்றுவோர் பலனுந்
தெரிந்திட வுரைத்தி யெனவுரைத் திடலா னருட்பிர திட்டையைச் செய்வோர்
பரத்தில் தடாகத் தின்பிர திட்டை பகர்ந்தவா றியற்றுதல் விதியே. (க)

சாலையை விதியா லமைத்தலங் கரித்துத் தக்கவா சாரியர் தம்மாற்
கோலமேல் விருத்தங்க ளோமம் இசைபட குண்டங்க ளமைத்து
வாலிதா யிருந்தக் கலையலங் கரித்து வான்முறை யருச்சனை புரிந்து
மேவியார் மாத்தின் முலவே திகையின் விளக்குமாக் கோலங்க ளமைத்து. (உ)

சகலவோ டதிகள் கூட்டுமைந் தமைத்தாற் றருக்களை விருப்புட னுட்டி
வகைமலர் மாலை யாடைபா பரணம் வளர்ப்புற வணிந்துசாத் தணிந்து
அகளது பகுப்பொ ருளியாற் காது தலைங்களை குத்திய பாலுங்
திகழ்தரச் செம்பொற் சலாகையாற் கண்ணுந் திறந்துநி வேதனந் திட்டி. (ங)

வெள்ளியாற் பொன்னாற் பழங்களே ழெட்டு லியப்புற வமைத்தவை மரத்தி
லொள்ளிய மூலந் தொறுமினி திருத்தி யொளிர்தரு தாம்பிரத் தகட்டிற்
றெள்ளிய நவதா னியங்களைப் பரப்பித் தெளிந்தநீர்க் கும்பமே லிருத்தித்
தள்ளரும் பொன்னுள் ளிட்டலங் கரித்துத் தருத்தொறு மூலத்தி னமைத்து. ()

இந்திரன் முதலா முலோகபா லரைநன் கேத்தியா வாகனஞ் செய்து
மந்திரத் தோடும் பூசனை புரிந்து வாழுமோர் நெடுமர முகட்டிற்
றந்திரத் துடனே வேதிகை யமைத்துத் தருவையும் பிரதிட்டை செய்து
நந்தலில் பசுவொன் றலங்கரித் ததனை நயப்புற வுத்தர முகமாய். (ரு)

கன்றொடு நிறுவிப் பால்கறந் திடவே கஞ்சபாத் திரமுமொன் றமைத்துத்
துன்றுநால் வேதம் வல்லதொன் மறையோன் றன்கையிற் றுகளற வீந்து
நன்றிகூர் சாலை தனின்மறை நான்கி னயப்புற வருணமந் திரத்தா
லொன்றவா வாகித் திருந்தகும் பத்தை யுயர்தரு மிருத்துக்கள் கொணர்ந்தே. ()

பல்லியந் துவைப்பத் தருவினன் னடுவிற் பகர்தரு வேதகோட்டங்கள்
சொல்லிய மறையோ ராட்டிட வெசமா னுடியே துகிலும்வே றுடுத்து
வல்லரித் துக்க ளாகிய மறையோர்க் கியன்றவா தக்கணை வழங்கி
நல்லபொற் பணிகள் சையைபா துகைக ணலம்பெறப் பசுக்களு மளித்தே. (எ)

அந்தநாண் முதலா நான்குநாள் காறுந் தருவையான் பாலினு லாட்டி
முந்திய கடுகு யவையுடன் காரெண் முறைபெறும் பலாசுநற் சமித்தாற்
செந்தழற் கரும மாற்றிவே தியர்க்குத் திகழ்தரு தக்கணை யீந்து
நந்தலில் குரவர்க் குளமகிழ் வெய்த நயப்புட னிரட்டியாய் நல்கி. (அ)

இன்சொலின் வணங்கி யனுப்புக முறையே யியற்றுவோ ரியற்றுவித் திடுவோர்
துன்புறு பவங்க ளனைத்தையு நீக்கித் துகளறு காமிய மடைவர்
பின்சுரர் வருக்கத் தெய்தியிந் திரன்றன் பேரர சுரியபட் டத்தி
னன்புறு முப்பத் தாயிரம் பட்டத் தளவரம் பையர்நல நுகர்வார்.

ஈதலா வுடலிலு ரோமமெத் தனையோ வத்தனை யினியதம் பிதிர்க்க
ளோதிய சுவர்க்கத் தினிதுவீற் றிருப்ப ரொருமரம் வைத்துளோர்க் கிதுவே
மேதகு பலனு மெனினுத்தி யானம் விரிதரு வழிநடைச் சாலை
யாதியா மரங்கள் வைத்துளோர் பெறும்பே றறைவதற் கெம்மனோர்க் கரிதே. ( )

இவ்வகை யுரைத்த மரப்பிர திட்டை யியல்பொடு படிப்பவர் கேட்போர்
செவ்விதி னுரைப்போ ரெழுதுவோர் கேட்கச் செய்குவோ ரிவர்களுஞ் சிறப்பாய்க்
கவ்வைதீர் பிரம லோகத்தின் மன்னிக் காதல்கூ ரமரர்கள் போற்றத்
தவ்வலில் கதிவீ டடைகுவ ரென்னச் சாற்றினன் றவப்பெருஞ் சூதன். (கக)

அறுபதாவது

விருச்சகவுச்சவ வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். களகள.

அறுபத்தோன்றாவது

சவுபாக்கிய சயனவிரத வத்தியாயம்.

மாலெழுதின் மனுவுக் குயர்சவு பாக்கிய சயனத்தை வகுத்தவா றெமக்குச்
சால்புற வுரைத்தி டெனமகிழ் வியற்றுந் தவப்பெரு முனிவரர் கேட்ப
ஞாலமீ துயர் முனிவரர் குவல்வா ரென்மைசால் நூதல முதலா
மேருவலை நோக்குங் கடைக்கண் ணருக்க வெய்தியின் றுகங்க ளிடத்தில். (க)

அடங்கிய சௌபாக் கியங்களு மொன்று யரிதிரு மார்பில்லை யெயின்
றடங்கெழு முலை மதுவிருட் டியதாய்த் தரும்பிர பிருதிமான் றனைச்சேர்ந்
திடங்கொளாங் கார மீக்கொளும் போதி லிகல்புரிந் தயமெறு மாலுந்
தொடங்கிய தூண்டு காப்பமேறு ரிலிங்கந் சொரிதறற் பிழம்பெனத் தோன்ற. (உ)

கான்றிடுஞ் செம்மை தாங்குதற் கரிய கரியமான் மார்பிடத் தமர்ந்து
தோன்றிய சௌபாக் கியங்களும் புனலாய்த் தொல்புவி வீழ்முனர் தக்க
னென்றுறு பாலன் செய்ததி பலனு மதுகொடு காத்திடும் பெற்று
தோன்றிய பின்பில் புவியினில் விழுந்தே பெண்மையை விகற்பமா யினவால். (௩)

உப்பொடு நெய்பால் சீரக மனை யுளைத்தசெந் திருக்குப்பை கரும்பு
செப்பிய பெருங்காய முடனிவை யெட்டுஞ் சிகழுந்சௌ பாக்கிய மென்பார்
அப்புறு தக்க னயின்றனை தலையாய்த் தோற்றியே தலங்குரு வனப்பான்
மெய்ப்புறு மிவையிருக சாலியாம் பெயரின் மேவினன் பரம்பொருள் பாகம். (௪)

ஒப்பரும் பொருளோ டுற்றிடு மிவைகை யடிமலர் போற்றியாச் சித்தா
ரொப்பிலா வாங்க வருள்வள்ளிச் சிறையி லுயர்ந்தகச் சிலையக மதனிற்
செப்பிய திருதி னைத்தினை மீமயா மருக்கலி யானைமத் தினத்தின்
மெய்ப்புறு தான்று தன்னிமெட் டுமையவள் விருப்பொடு புதிசீ ராடி. (௫)

பொற்புறுதி யவிவைக ளன்றேடு மயிலைப் பொற்றக டொன்றினி லமைத்திட்
டற்புத மான பஞ்சகவ் வியத்தோ டணிசந்த னமும்புனை வாட்டிக்
கற்பகம் விதியாற் கருதமா தாதி கவின்பெறு முடியந்த மாகத்
தற்பரை யாவே யருச்சனை புரியத் தரும்மைக தவறிலா துரைப்பாம். (௬)

வேறு.

சாவியரை யொற்பாதக் தனிற்பாட லமையமமென் றுஞ் சிவன்பதத்திற்
சிவாயமமென் றும், சேவிருமை கண்டைக்கால் செயாயையமமென் றுந் சிவன்
காண்மேட்ட கல்வினிலு முமாமமென் றும், பாடலே தன் கணைக்காலிற் பவானி
யை நமமென் றும் பாள்கணைக்கால் பத்திரேசாய நமமென்று, சீடபரை சாறு
விசை யாவயமமென்று சிவன்முழந் தானரிகே சாயநம மென்றும். (௭)

நாரிதன தூருவா தாயைநம வென்று நம்பனு ருருவா தாயநம வென்று, மேகொனுமை மருங்கிலீ சன்னியைநம வென்று மீசர்மருங் கினிற்சங்க ராயநம வென்றுஞ், சார்மழலை வயிறுசௌ டில்லியைய நம வென்றுந் தெசன்வயிற்றிற் சூலபாணியே யென்றுந்தாய், மார்பிடத்தின் மங்க ளாயை நம வென்றுங் கூர் மழுவலான் மார்பின்மங்க ளாயநம வென்றும். (அ)

இறைவிதனத் தினிலீசா னியைநமவென் றுஞ்சே ரிறைதனதிற் சர்வான்மனேநமவென்றுந்தாய், மறுவில்கள் முருத்திராணி யைநமவென் றுந்தே வன்களத்தில் வேதான வனேநமவென் றுந்தாய், நிறைகரத்தி லனந்தா யைநமவென் றுமான்கை நேர்திரிபு ரக்கினய நமவென்று மெய்த்தாய், மறைதோள்கா லானாலப்பிரி யாயநம வென்று மான்புயத்திற் றிரிலோச னுபநம வென்றும். (கூ)

அணைபணியிற் சுவாலாயை நமவென்று மரனு ரணிசௌபாக் கியவர்ணியை நமவென் றுஞ்சீ, ரனைமுகத்திற் சுவாகாசு தாயைநம வென்று மரன்முகத்திலே யீசு ராயநம வென்று, மனையதரந் தனின்மதுவா சினியைநம வென்று மரன்வதனந் தனின்மதுவா சனுயநம வென்று, மனைவாயிற் சந்திரமுக கிரியைநம வென்று மனகன்வாய் தானுவே நமவென்று முறையால். (கo)

பனைநாசி மணிபங் காங்கியைநம வென்றும் வெற் பனுசியத்த நாரீசா யநம வென்று மேலாம், பனைபுருவமி லளிதாய நமவென்று முக்கட் பரன்புருவங் களிலுக்கி ராயநம வென்றும், பனைநுதலில் வாசவியை நமவென்று மாதி பரனுதலின் மீதுசரு வாயநம வென்றும், பனைகுழல்சீ கண்டநா தாயநம வென்றும்பரன் முடிசீ கண்டநா தாயநம வென்றும். (கக)

உமைசிரத்திற் சருவரு பிண்ணியைநம வென்று முருத்திரன் சென்னியிற் சருவான் மனேநமவென் றுந்தா, னமைவுறப்பூ சையாற்றி முன்னமுறைத் திட்டவட்டசௌபாக் கியங்களான மொச்சை நெய்பால், கமழ்குசும்பை தவராசனுஞ் சீரகத்தோ டுப்புக் கரும்பிவைமுன் வைத்துறுசோடசவுபசா ரங்கள், விமலமுறப் புரிந்தாவின் கொம்புதக மருந்தி மேதினியின் மிசைத்துயின்று விடிவதன்முன்னெழுந்து. (கஉ)

துனைவினின்வெண் ணீறணிந்து சிவரூப நினைந்து தோத்திரங்கள் பலசெய்து சொற்றவிதிப் படியே; புனல்படிந்து செய்கருமம் புரிந்துசுத்த னுகிப் பூசுரனை மனைவியொடு பூசித்தவ் வெட்டுங், கனகமுட னிலளிதைக்குப் பிரீதியெனக் கொடுத்துக் கலங்காம லொருவருடங் கருதுதிரி திகையின், மனமதொருப் படுத்திவிதி தவறும ஞேற்க வரன்முறையே திங்கடொறும் விசேடவிதி வகுப்பாம். ()

சித்திரைக்குக் கோசிருங்கோ தகம்வைகா சிக்குச் சிறந்தகோ மயமானி தனின்மந்தா ரைப்பூப், பத்திதரும் வில்வதள மாடிக்கா வணிக்குப் பகர்ந்ததுதி புரட்டாசி தனிற்குசோ தகமாம், வித்தகவைப் பசிக்குநறும் பால்கார்த்தி கைக்கு விளங்குதயிர் நெய்கலந்த தாகுமார் கழிக்குச், சுத்தமுறு கோசலமாந் தைக்காவினெய்யாஞ் சொலுமாசி காரெட்பங் குனிக்குக்கவ் வியமே. (கச)

இவையவைமுடைவிற் புசித்திருந்து தவமுடை யியற்றியினிதுற யுடன்விசையை யத் திசை யெழிற்ப வானி, புவனிதொழு குருமாதுசிவை பகர்வாசதேவி புகல்கௌரி மங்கலைபொற் கமலை சுதி யென்னுந், தவமுறுவா மங்கள்புகன் றருச்சித்துச் சீர்மந் தாரைகர வீரமலர் கோங்குடனே ரோங்கு, நவமறுவா டாமலர்க மலைதொட்டி யீருய் காட்டியயவிவ் வாறுமுய ராதிருதுக் கனிமே. (கரு)

வரன்முறையிற் சாத்துகசெய் வரத்தைதெசந் திருக்கமல்லிகைவெண் டாமரை யிம் மலர்மிகவுத் தமமாய், காவீர மெய்பொழுது மூத்தமமிப் படியே கருதியொரு வருடவரை யுபவாச மாற்றிப், புருடர்தெரி வையரொடு கன்னியர்யா ரேனும் போற்றியுமை பூசைதனைப் புரிந்துமுடி வதனி, லருகிறிய மூபகரணஞ் சையையு டன் பதுமை யாணிடய மத்தனருக் கன்பிறுட னளித்தே. (கசு)

பின்னருந்தம் பதிபூசை யாற்றியா பரணம் பெருகுபல தானியங்கள் பசுக்க ளிவை யெட்டோ, மென்னரிய மந்திரத்தொ டத்தனருக் குதவி யுளத்திலுற மாங் கார மொழித்த வுட்டித் தவர்க, ளின்மதுராக் கனிவிலக்க விலைருலகுக் காசா யெ ழில்சீர்த்தி விஞ்சைமதி பெருமாயு ளெய்தி, மன்னியசீர்ச் சகலபாக் கியங்களையு மடைந்து மறுத்துயுத கற்பமரன் வாழுலகி லிருப்பார். (கஎ)

வீறுயுகழ் பெற்றவு பாக்கியசய னம்மாம் விரதத்தைக் கார்த்திகவீ ரியன்வ ருணன் வில்லோன், கூறுசவை கந்திமிவர் முதலானோர் புரிந்து குலவுபதமடைந்தன ரிச்சரிதையாச் சரியம், சேதமிலை படித்தவர்கள் கேட்டவர்க ளோட்டற் றீட்டு மவர் செய்வித்தோர் செயச்சொல்லோ ரியாரு, மாதிக்கித்தி யாதரோ யாவ ரென பக்த மான்மறுவுக் குரைத்தமா தவர்க்குரைத்தான் சூதன். (கஅ)

அறுபத்தொன்றாவது

சவுபாக்கிய சயனவிரதவத்தியாயம் முற்றிற்று.

அகத்திருவிருத்தம். கஎகரு.

அறுபத்திரண்டாவது

அகத்தியர் பூசை யத்தியாயம்.

மறுவையறு தவத்திறல் வன்மை பெற்றுள
குறுமுனி கோற்றமுங் கோதில் பூசையு
முறுதியின் மைம்புரி முனிவ ரோதென
விறுதியில் சூதனு மியம்பு வானரோ. (க)

பின்னவிர் சடைமுடி விமலற் போற்றியே
மன்னுறு முலகொடு முயர்புவ லோகமே
மன்னியே வாழ்சுவ லோகமா லோக
மன்னதன் மேற்சன லோக மன்றியும். (உ)

சார்தவ லோகங்கூர் சத்திய லோகமென்
றேர்பெறு மிர்தவே ழுலகின் மானிடர்
கூர்தர வடைவதெத் தவங்கொல் பூமியிற்
சீர்சுப நன்மையோ ராயுள் செல்வமும். (௩)

எவ்வணம் பெறுவதென் றியம்பு மாதவத்
தவ்வலி ஞரதன் றன்னை நோக்கியே
நவ்வியங் கண்ணினை நாடிக் காதடர்
கொவ்வைவா யுமையுறு குழகன் கூறுமால். (௪)

முன்னழல் வாயுவை மொழிந்த பூமியு
டன்னிலே தவறிய தான வேசரைக்
கொன்மினென் றிந்திரன் கூறிவிட் டிட
வர்நிலை யவித்திட வசுரர் மாண்டனர். (௫)

அவர்களி லோர்கம லாக்கன் றாரகன்
றவமுப காலதங் கிட்டி ரன்றகும்
பவமுறு விரோசனன் பார்வ சுப்பக
ருவர்விரி கடனடு வோடி யுற்றனர். (௬)

தானவர் வசத்தராய்ச் சார்ந்த வாறுகண்
டேனமின் மருத்தழ லோங்கும் வானகத்
தானபின் றுவறு யுகங்க ளாயிர
நானிலத் துயிரெலா நலிவு செய்தனர். (௭)

கடலிடை யொளித்தலுங் கனன்று வச்சிரப்
படையுட னவனழன் மருத்தைப் பார்த்துநீ
ரடவியுட் கடலினீர்ப் பொலிவு வற்றிட
வடல்புரி வீரென வழன்ம ருத்துவும். (௮)

வாரியுட் பல்லுயிர் வரம்பி லாவகை
சேரலால் வாரியைத் தெறுத றீயவாங்
கூர்பவங் கைக்கொளோ மென்று கூறலு
மார்தரு மிந்திர னழன்று நோக்கியே. (௯)

விண்ணவர் தமக்குண்மா மேன்மை யீருமை
நண்ணிடாப் பவமென்சொ னயந்தி டாமையான்
மண்ணக முனிவர ருருவ மன்னியே
யுண்ணுதிர் கடலென வுறச்ச பித்தனன் (௧௦)

சாற்றுசா பத்தினாற் றரையில் வீழ்ந்துளார்
மாற்றரு மித்திரா வருணன் வீரியந்
தோற்றுமோர் குடத்தினிற் றோன்று மாதவத்
தேற்றிய வசிட்டருக் கிளவ லாகியே. (௧௧)

அகத்தியன் சனித்தன னென்னு மண்ணறன்
முகத்தினை நோக்கியே முனிவ னெம்முனோன்
சகத்துறு வசிட்டன்பின் சனித்த மாக்கதை
மகத்துவங் கூறென வழுத்து வான்பரன். (கஉ)

மாலயன் றருமத்தின் மைந்த ராகியே
சால்புறு கந்தமா தனத்தின் மாதவ
மேல்விளைத் திடவிதற் கஞ்சு மிந்திரன்
மேலமா தவத்தினைச் சிதைக்க வெண்ணியே. (கங)

அனங்கனை வசந்தனை யரம்பை மாரொடுஞ்
சினந்தவிர் தவங்கெடச் செய்கு வீரென
வனந்தரு தூளவமான் மயக்க மெய்துற
நினைந்தவர் செய்திற னிகழ்த்து வாமரோ. (கச)

மழைகுழைத் தைந்துபூங் கணைகள் வேனில்வேள்
மழையெனச் சொரிதர வசந்தன் மீறியே
விழைவுறத் தென்றலங் கன்று வீசவிட்
டிழையுறக் கருங்குயிற் சின்ன மூதலும். (கரு)

அப்பொழு தரியுளத் தறிந்து வாசவன்
றுப்பிதென் றத்தவந் தொலைச்சி டாவகை
மெய்ப்பட வியற்றியவ் விண்ணுளு ளோர்கட
மொப்பழிந் திடவுளத் தெண்ணி யூருவின். (கசு)

வேறு.

உருவசி யென்னும் பேரா ளொப்பிலா வழகு வாய்ந்த
திருநிகர் மங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு சிருட்டி செய்தான்
வருமவள் மூன்று லோகம் வருந்திட மயக்கிப் பின்ன
ரரியமித் திரன்வ ரிக்க நன்றென வறைந்து போனாள். (கஎ)

வருணனம் மயிலைப் போதும் வழியினிற் கண்டே யின்று
திருவனாய் வரித்தே னென்னத் திகழுமித் திரன்முன் வாசப்
பொருமலர்க் கொங்கை சேர வரித்தனன் பொருந்தி னேனின்
னுருபகம் போது நாளை யுதவுவ லென்று போனாள். (கஅ)

உரைப்பவ டன்னை யென்மீ துன்மன மிருத்திப் போவென்
றிரப்பதன் றென்று போக வியம்பு மித்திரன்பின் றேர்ந்து
நிரப்பிய வேசை யாதல் காட்டினை நீபோய்ப் பாரின்
வரைப்புறு புரூர வாவை மருவெனச் சபித்தா னன்றே. (கக)

மித்திரா வருண னென்பேர் விரும்பிமெய் கலின மாக
வொத்தபோ தொருகு டத்தி னுய்க்கவவ் வீரி யத்திற்
புத்திசேர் வசிட்டன் முன்னர்ப் பிறந்தனன் புனித மாய
கத்தியன் பிறந்தான் சொற்ற வசிட்டன்றன் கதையைச் சொல்வாம். (உ0)

பாருல களிக்குங் கீர்த்தி நிமியெனும் பண்பின் வேந்த
னீருறு மடந்தை மாரோ டினியபோ கங்க டுய்த்துக்
கூர்கவ ருடும் போது வசிட்டனங் குறலு மன்னன்
றேர்வுறு பூசை செய்யா திருத்தலும் வசிட்டன் சீறி. (௨௧)

நிமியெனு மேந்த லாவி நீளுடல் விடுகவென்ன
கமையிலா துரைப்ப வன்னன் வசிட்டனைக் கனன்று தானு
மமைவிலா யுன்றன் மெய்யி லாவிவிட்டகல வென்று
னிமையவர் வழுத்தும் வேந்த னவைதனி லிருவ ராவி. (௨௨)

சென்றுமுன் னிற்க வுங்கள் சீற்றத்தா லுற்ற தீதோ
வென்றுறு நிமியை மாந்த ரிருகணி லுறைதி யென்றே
யன்றுறு புதல்வ னை வசிட்டனை யமரு மித்திர
னொன்றிய வருண னுய்த்த வீரிய முறுகு டத்தில். (௨௩)

முன்னர்நீ சனித்த பின்னர் மொழிந்தகற் பகநன் னீழல்
பொன்னகர்க் கிறைவ னை புரந்தரன் புகல்சா பத்தாற்
பின்னரே தவத்தின் மிக்க வகத்தியன் பிறப்பா னென்றே
சொன்னசொன் மறுதே யந்த முறையினிற் றோன்றி னாரால். (௨௪)

அன்னவ ரிருவர் தம்மு ளகத்தியன் சுவேத மேனி
மன்னிய கரங்க ளொன்று கமண்டல மக்க மாலை
மின்னவிர் சடையி னோடு முதித்துமெய்த் தவங்க ளாற்றித்
தென்மலை வைகு ஞான்று திரைகட லொளித்து முன்னாள். (௨௫)

உற்றிடு மசுர ரெல்லா முனைத்தபூ வுலக மாதி
சொற்றிடு முலகுக் கெல்லாந் துயர்நனி விளைத்து நல்லா
னற்றவர் தவங்கள் வேள்வி நன்குறு தாறு செய்தார்
மற்றவர் செய்கை நோக்கி வருகுறு முனிவன் சீறி. (௨௬)

தடந்திரை பொருது விம்முந் தாழ்கட னீரெ லாமோர்
குடங்கையி லடக்கி யுண்டான் குழகனே முதலாந் தேவ
ரடங்கலு மவண்வந் தெய்தி யகத்தியன் றன்னை நோக்கிக்
கடம்பெறு முனிவ நன்றுங் கருதிய வரங்கே ளென்றார். (௨௭)

என்றலு மிருபத் தையா யிரங்கோடி பிரம பட்டந்
துன்றிய வாயு ளோருஞ் சுடர்மணி விமான மீதிற்
றென்றிசைப் பொதியத் துச்சிச் சிகரத்தி லிருக்க வேண்டு
மொன்றிய வென்னைப் பூசை யுஞற்றிற்பே றருள வேண்டும். (௨௮)

எனவரங் கொடுத்துத் தேவர்யாரு மேகினரென்
றனையொரு பாகன் சொல்ல வருந்தவ முனிவன் பூசைத்
தனைவிரித் துரைத்தி யென்னக் குறுமுனி யுதையங் கன்னிற்
கனையிருள் விடிய வெள்ளொள் கருதிய துவைய லாலே. (௨௯)

மெய்த்திறக் கலசம் மூழ்கி வெண்கலை வெள்ளை மாலை
கைத்தலைக் கனிகேசர் குங்குமங் கவின்பெற வலங்க ரித்துத்
அர்ப்பகன் மணிக ளாதி சொரிந்துறும் பத்தின் முன்னே
செய்யபொரு பாத்தி ரத்தி னிறைபணி யாரத் தோடு. (௬௦)

பலன்களோர் முன்னுஞ் செப்புப் பாத்திரந் தன்னில் வைத்து
வைம்பெறு மன்குட் டத்தி னளவுளான் முகங்க ளோடுந்
ஆலவுருகின் வாரு மோடு சொல்பரு டாகா ரத்தி
னிலங்கிய வகத்தி யப்பொற் பதுமைமைய பியல்கும் பத்தின். (௬௧)

முகத்தினில் வைத்த கும்ப முறைபெறப் பூசை செய்திட்
டகத்துற வெண்கை யப்பாத் திரத்திலக் கலைதீர் வைத்து
மிகத்தெளி முகத்தி னிட்டி கொண்டுநல் விதிவழித் தாக
மகத்துவத் தருவி யத்தை மந்திரம் வழாது தென்பால். (௬௨)

வதிமுக மாக வைய்ய விருத்தி யுள்ளோ ருயிரின்
விதிவழிச் சேர்ந்த நுவை வெள்ளிபொன் குளம்பிற் கொம்பிற்
பொதிதர வினைந்து காதப் பொலன்மணி புனைந்தப் பார்த்தே
சுதாகன் வாரு மேவு மொருதவ முனிக்கன் பாக. (௬௩)

அத்தலைக் கனிக்கு மேவன் மகத்திய வுதயந் தொட்டு
முத்துமோ மோழ்கா வாதன் முன்னுதா ணோர்கா ணோலும்
பத்திமி லுறப்பு கிக்கும் பகழ்காலைப் பூலின் மேனிச்
செய்துறும் வார்நு கும்ப நிகழ்கும்ப மோனி யாகும். (௬௪)

பித்திரா வருணை யால வேதகாளன் கரிக்கு மேல
மிக்கக வெளிபோற் கவ்வா பிராங்குதி பொன்னின் மேற்றி
முக்குமுற் கரும மாற்றிப் பத்தினை முயன்றி டாமல்
வத்திரத் தனிய பூசை மாற்றிறு நாவனி மீது. (௬௫)

ஒருமலை யிருந்தி யிவ்வ முயர்குன மழுது கீர்த்தி
மருவிமேயா நினைத்தி யுக்கோ குலகாய் மன்னு மேழ்காட்
குரியமே பூலைக்கு வைக்கொண் டெங்கு யிருப்பர் மித்தம்
புரிபவர் பிரம ரூபம் பொருந்துவ ரென்ப மாதோ. (௬௬)

புவியிலிக் கதையைக் கேட்போர் புகன்றுளோ ரெழுதி வைத்து
வழுவறப் பூசை செய்வோர் மயக்கிடா விரத மாற்றைன்
யுவவையில் புத்தி சொன்றோ குவாக்குளோ ருற்ற புத்தேள்
ராவகிரு முலை செய்திற் றழைப்பரென் றுரைத்தான் குகன். (௬௭)

அறுபத்திரண்டாவது

அகத்தியர் பூசை பத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௧௭௱௧.

அறுபத்துமூன்றாவது

அனந்ததிரிதிகைவிரதவத்தியாயம்.

பூவரும் விதிவகுத்த புனிதமா நைமி சத்தி
மேலவரு முனிவர் யாரு மிருநிலத் தினிலுள் ளோருந்
தேவருந் தொழுமனந்த திரிதிகை விரதந் தன்னை
நீவரு முறைசொ லென்னச் சூதனு நிகழ்த்து மன்றே. (க)

மனவுளங் கனிந்து போற்றி மச்சமா றன்னை மிக்க
புனிதமா யாயு ளாரோக் கியம்புகல் சவுக்கி யங்கள்
இனிதுற நல்கு மேன்மை விரதத்தை யியம்பு கென்னக்
கனிமொழி பாகன் பங்கிற் கவுரிகேட் டிடவே யன்பாய். (உ)

பார்புகழ்ந் திடுமனந்த திரிதிகை விரதப் பான்மை
சீர்பெற வுரைத்த வண்ணந் தெரிதர வுரைப்பேன் கேட்டி
யார்புரட் டாதி யோடு மார்கழி யமர்வை காசி
கூருமித் திங்க டன்னிற் குலவுமோர் திங்க டன்னில். (ங)

சுக்கில பக்கந் தன்னிற் சொலுந்திரி திகைநன் னாளின்
மிக்கவெண் கடுகிட் டாடி வெள்ளைவத் திரம்பு னைந்து
தக்ககோ மயங்கோ ரோச னைததி சந்த னந்தோ
டொக்கவே கட்டி நெற்றிக் குறவொரு திலதந் தீட்டி. (ச)

பொன்னினாற் பதுமை யொன்று போற்றிய விலளிதை ரூப
மன்னிடச் செய்து பஞ்ச கவியப்பான் மருவு தேனு
பன்னுசுத் தோத கம்புட் போதகம் பகருஞ் சாந்தந்
துன்னிய குழம்பி னோடு முறைமபி டேகஞ் செய்து. (ரு)

வெண்மலர் கொண்டர்ச் சித்துக் களிநிவே தனம்பு ரிந்து
வண்மையாம் வெல்லம் பானெய் வருநவ தானி யங்க
ணண்ணுசி ரகத்தி னோடு மிவைவைத்து நவிலி லத்தோ
டெண்ணுமக் கதையைக் கூட்டி யிருந்திரி திகைக டோறும். (சா)

அரியபா தாதி பாதத் தமர்வர தாயைப் பொன்னின்
பரிபுரக் கரண்டைக் காலிற் பகர்ந்திடு சிரியை மிக்காய்ப்
புரிதரு கணைக்கா றன்னிற் புகழ்சோ தாயைச் சாற்று
மருவிய முழங்கா றன்னில் வளரும்பார்ப் பதியை யென்றும். (எ)

சதலிரோ ருருவின் மங்க ளகாரணி யைச்சீர் மிக்க
புதுமைசே ரரையின் வாய்மை புகழ்வாம தேவி யைக்கூர்
பதியெழி லுதரந் தன்னிற் பதுமோத ரயை மார்பிற்
றிதிபெற விளங்கு காம திரியைநீள் செங்கை மீதில். (அ)

கிளர்வுற விளங்கு சௌபாக் கியதாயி னியைத்தோண் மீதில்
வளர்சுமு கச்சி ரீயை மலர்நிகர் வதனந் தன்னி
னனியருள் கூர்த ருப்ப ணவாசினி யையுபன் மீதி
லளிகொண்மா தாயைச் சீர்பெற் றழகுறு நாசிதன்னில். (கூ)

உரைதரு கவுரி யையே லோங்கிய கண்க டம்மிற்
பரையைத்து ளையை நெற்றி பகர்தரு துட்டி யைக்கூர்
சிரமிசை விளங்கு நற்காத் தியாயினி யையென் றும்பேர்
வரமுறு நமோந்த மாக வரன்முறை கேச மீறாய். (க0)

பூசனை புரிந்து காந்தி யைபுகல் கவுரி யைகூ
ராசறு கிரிதி யைரெம் பாயையார் சிரீயை யோங்கும்
வாசதே வியைச்சீர் மிக்க லளிதாயை யென்று வாழ்த்தித்
தேசுறு நமோர்த மாகத் தோத்திரஞ் செய்து போற்றி. (கக)

தேவிமுன் றுங்கு மத்தாற் றிகழிதழ் பன்னி ரண்டா
மோவிய வளினந் தீட்டி யுறுகுணக் கிதழில் வாய்ந்தெம்
மாவிதேர் கவுரி மேவி யடுக்கவே யபானன் றெற்கிற்
றுவுசீர் பவானி மற்ற வளத்துருத் திராணி தீட்டி. (கஉ)

குடக்கிதழ் சவுமி யைப்பின் மதன வாசினியைக் கூற
மடுத்தவா யுத்தளம்பா டலைபின்னுக் கிராதை யாய்ப்பால்
வடக்கிதழ் தன்னிற் சாத்தியை மருவுமன் சுவையீ சானத்
தடத்தித ழுமைபாங் காகத் தக்கபிங் கலையைத் தீட்டி. (கங)

நடுவிற்பத் திரையைத் தீட்டி நலங்கொளப் பொருட்டின் மிக்காம்
வடிவுடை யளிதைத் தீட்டி மந்திர நமவென் றோதி
படவிரா வாக னத்தோ டருச்சனை முதல செய்து
குடமுழ வாதி யாகக் குளிரும்வாத் தியமு ழக்கி. (கச)

சாத்தியைச் சுத்தி யைச்சீர்ச் சௌமியைச் சுபைத யங்கு
மேத்தருங் குமுதை யோடு மெழிற்சதி மங்க லையென்
றோர்த்தநா மங்கள் சொல்லி யருச்சனை செய்தே யப்பாற்
றோத்திரஞ் செய்த பின்னர்ச் சுமங்கலி பூசை யன்பாய். (கரு)

செந்துகில் சிவந்த மாலை வனைந்துசிங் காரத் தோடு
சந்தருங் குமங்கண் மிக்காய்த் தலையினிற் றூய்ப்பூ சித்து
முந்திய புரட்டா திக்கு முழுநீல மைப்ப சிக்கு
நந்தலில் செவ்வ ரத்த நாடுகார்த் திகைக்குக் கூறின். (ககா)

நாற்றிதழ்க் கமல மப்பா னுவலுமார் கழிக்குக் கூறிற்
றோற்றலர்ச் சாதி தைக்குக் குசும்பகந் துகடீர் மாசிக்
கேற்றவெண் டளவு பங்கு னியினெச்சி சித்தி ரைக்கு
மேற்படு மசோகி னோடு மல்லிகை விரிவை சாகம், (கஎ)

பாதிரி சண்பகம் பின் பகராணிக் காயி ரங்கோட்
டேதமி னளினத் தோடு மினியமந் தாரையாதிக்
காதிய முளரி யாவ ணிக்குயர் கடம்பத் தோடு
சீதமா லதியி னாலுந் திரிதிகை தொறுமர்ச் சித்தே. (௧௮)

குளிர்புரட் டாதி தொட்டுக் கோசலங் கோமயம்பால்
மிளிர்தயிர் நறிய நெய்நற் குசோதகம் வில்வ மோவி
யளிமுர லெருக்கஞ் செவ்வ ரத்தமா மருப்பி னென்னீர்
நளிபெற மேவு பஞ்ச கவ்வியநற் கூவி னத்தின். (௧௯)

பழமுதற் பன்னி ரண்டும் பகருமா வணியீ றாக
வுழையுறு பக்கந் தோறு முறுதிரி திகைக்கொண் டன்ன
வழிவிறம் பதிகட் கான வறுசுவை யன்ன மஸ்லித்
தழைமலர் மாலை சந்தந் தாலலங் காரஞ் செய்து. (௨0)

புருடருக் கிரண்டு பீதாம் பரம்பொன்ன னார்க்கு மிக்காத்
திரமுறத் துலங்கு நற்சந் திரகாவி யீந்து போற்றிப்
பரவுசீ ரகங்க ரும்பு பகருப்பு வெல்ல மெல்லா
முரிமைமின் னார்க்கு நீலோற் பலமணி யொளிருஞ் சொன்னம். (௨௧)

பகர்புரு டருக்கு மீந்து பரிவுறு பூசை யாற்றிப்
புகலுறு மில்லிகை யும்மைப் புராரியிட் டகலார் போல
வகைபெற விருந்தில் வாழ மாயமா ரிதியின் முழ்கித்
தகையுறு தெளிய னோற்குந் தண்ணளி புரிய வேண்டும். (௨௨)

என்றுளத் துன்னி யப்பா லெழிலுறும் விமலை போல
மொன்றிய வனந்தை போங்கு முலலிய பவானி போன்ற
துன்றிய வசுதை மேவு சிவைசொலு மிலளிதை சீர்த்தி
பொன்றவில் கமலை போடு புகறரு கேளிர் மிக்காம். (௨௩)

இரதியே ரம்பை சீர்ப்பார்ப் பதியென வியம்பு காமம்
விரபுரட் டாதி தொட்டு மேவுமா வணியீ றாகப்
பரிவுட னெவ்வொன் றாகப் பிரீதியிற் பகர்ந்து மேவும்
விரதமன் முடிவிற் பொற்பூங் கமலைமேல் விளங்கு தைசை. (௨௪)

அந்தணர்க் களிக்க வப்பா லறையுறு நான்கா மெண்ணின்
முந்துறும் பதிகள் பூசை முறைசெய வியலா தென்னிற்
பிந்துபன் னிருவர்க்கேனும் பிறங்கிடக் கொடுக்க வன்றேற்
குந்திய மாதந்தோறு முயர்பூசை முடியா தென்னின். (௨௫)

நாலுதிங் கட்கொ ருக்கா னவிறரு திங்க ளொன்றுள்
கேலுந்தம் பதியி ரண்டா யெட்டியற் றிடுக மன்காய்ச்
சாலுமிவ் வகையாண் டொன்றிற் றம்பதி பூசை தன்னை
மேலுற வினிதின் மூன்று தாஞ்செய வேண்டு மாதோ. (௨௬)

குரவனை யன்பி னேத்திக் குறைத்தநாழ்த் தெழுந்தன் போடு
மருவிலை நறும்பட் டாடை யணிமணி யளித்துப் பூசித்
தரிவையின் வணங்க வேண்டு முரோடத்தில் விரதந் தன்னைப்
பரிவுடன் செய்யா ரென்னிற் பதிமை யத்தில் வீழ்வார் (உஎ)

செய்தவர் தாது கோடி கற்பகற் சிவலோ கத்தி
னெய்திவா னவர்கள் பூசிக் திடவினி திருப்பர் மேவும்
பொய்யிலி யலாத லோடத் தியற்றிடப் பெறுவோன் முன்றோ
னையவரு டத்தி லெழும்பத் திரிதிகை யுடனா யிந்தே. (உஅ)

மந்திர விதியா நாது மணிமுடி தருமித் தோர்தா
யிந்தவாள் பலனை யெய்தி யிருப்பர்கு வெய்து மாத
ருந்தருந் தவிய போக முன்னமே கன்னி மாதர்
கந்தவி விவாகம் கந்து [illegible] கவிது [illegible]. (உகூ)

புருடார்த்த ஞானங்கள் செய்யிற் போற்றுமோ தாம்ப ராங்கூர்
வரைபுனை தனத்தாள் செய்ய வத்திரம் வழங்கு கன்னி
யருளைவுத் திரமே யாரும் சைகையோர்க் கணிகொண் மேக
[illegible] பூசித்து [illegible] [illegible] வேண்டும். (௩௰)

[illegible] செய்யச் [illegible] [illegible]
[illegible] செய்வோர் தம்மை [illegible] திடவு மன்றும்
[illegible] விரதம் கேட்டோர் சுருதவோர் படித்தோர் சொல்வோர்
[illegible] மேல் [illegible] முன்னில் வாழ்வார். (௩௧)

[illegible] [illegible] தென்னவ [illegible] [illegible] மாவோன்
[illegible] [illegible] தனத்தை [illegible]
[illegible] [illegible] முனிவர் மகிழ்ந்து கேட்ட
[illegible] முனிவர [illegible]. (௩௨)

அறுபத்துமூன்றாவது

அனந்த திரிதியை விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகக்கிரந்தம் [illegible].

அறுபத்துநான்காவது

ரசகல்யாண விரத வத்தியாயம்

குளந்தனில் விழியொன் றுற்ற குழகன்ற னடியைப் போற்றி
யுளங்கனிந் திருந்து மோனத் துயர்தவ முனிவர் யாரும்
விளங்கிய ரசகல்யாண விரதத்தை யுரைத்தி டென்னக்
களங்கமில் வாய்மைச் சூதன் கருதியே யுரைப்பன் மாதோ. (க)

மலைமகள் பின்னுங் கேட்ப மான்மழு கரத்தி லேந்துங்
கலைமதி யணியும் வேணிக் கருணையங் கடவுள் சொல்வா
னிலைபெறு ரசகல் யாண விரதமொன் றுண்டு நீண்ட
சிலைநுதல் கேட்டி மாகத் திங்கள்சுக் கிலபக் கத்தில். (உ)

திரிதிகை தினத்திற் பாலுந் திலமுமே கலந்து மூழ்கிப்
பிரதிமை பொன்னி னொன்று பெருவிர லளவாய்ச் செய்து
வருபஞ்ச ரத்ன ராசி வகைபெறப் பதித்து நான்கு
கரமிசை யுருத்தி ராக்கங் கமண்டல முள்ள வாக. (ங)

திரமுற வெழுதிச் சந்திர சேகரி யென்ன வேணிக்
கரகமொன் றிருத்தி மீதிற் கரும்புறு கட்டி வைத்துப்
பரிபுர ரசகல் யாணப் பிரதிமை பரிவாய் வைத்து
வரமுறு வாக னஞ்செய் தருக்கியம் வழங்கிப் பின்னர். (ச)

தேனுறு கருப்பஞ் சாறு செழுஞ்சந்தக் குழம்பொ டாட்டித்
தானுறு குங்கு மத்தை யணிந்துசாற் றங்க பூசை
வானுறும் வலப்பா கத்தை வழங்குபா தாதி கேச
மேன்மையின் முதற்பூ சித்து விதிப்படி யிடப்பா கத்தை. (ரு)

பூசனை புரிந்து கேச மாதிபொற் பாத மீறுந்
தேசொடு செய்க பூசை செப்பிய வலப்பா கத்தின்
மாசறு பதங்க ரண்டை வருலளி தாயை வாழ்த்துங்
காசறு கணைக்கால் சானுச் சாந்தியைக் கருது மூரு. (சா)

அகமுறு திரியைப் போற்று மரைதனின் மதால சாவைப்
புகழுரு முதரந் தன்னின் மாலாயைப் பொருந்த னத்தி
னிகழ்தரு மதன வாசி னியைநிறை கண்டந் தன்னிற்
றகுகுமு தாயைச் செங்கை வாகுமா தவியைப் போற்றும். (எ)

முகத்தொரு மதுரந் தன்னின் மொழிகய லாயை மிக்காய்
மகத்தமிழ் பருவ மெற்றி மருவுருத் திராணி யைச்சீர்
மிருத்திடு மனகந் தன்னில் விரிசங்க ராயை மோலி
செகத்தரு கிந்திய வாசி னியையென நமோந் தமாக. (அ)

இவ்வகை வலம்பூ சித்திட் டெழில்பெற விடப்பாற் கங்குல்
வவ்விய வழுகங் காந்தி யையமுத குழலி யையம்
மெய்யமில் பருவந் தன்னி லியற்றிடு மோகனையைத்
தவ்வலி லக்கன் கன்சந் திரனத்தா ரணியைச் சாற்றும். (கூ)

முகத்தினிற் றுட்டி யைச்சீர் மொழிந்திடு கண்டந் தன்னில்
விகற்பத் துய பவங்க ளர்க்கு முற்கண்டி னியைத் தனத்தின்
மகத்துறு தாயைப் பக்கம் பதைமதிகர் வாகுதன்னிற்
சகத்துமொர் பாவையச் சேர்த்த தாமரைத் தடங்கை தன்னில். (௰)

மருவிசேர் சாயை மெத்தின் மன்மதப் பிரியாயைக் கூறும்
தெரிதரு வயிறு பாட லையைச்சேர் திருவ ளைக்கண்
சொரதவா சினியை யருக் கண்டகப் பிரியைச் சொற்ற
விருமுழந் தாளக லைக்கா லெழிற்கவு ரியைக் காட்டுவ். (கக)

சாயத்தி ரியைப்பா தத்திற் கருதுத ராத ராயை
மேயசெவ் விடத்து பாது மமென்ன வியம்பி யேத்தி
சேயத்தாற் சிரத்தின் மற்று நிகழ்விசோ காயை யென்ன
சேவொத்த சேதன் மான விமலையை யுரைத்தி டெண்ணி. (கஉ)

சொற்றிடு மனனி கால சேவிலையச் சமத்தி ராயை
பற்றுத லோடுஞ் சாயி னியைச்சலத் தாயைப் போற்றும்
பொற்பது மனைத் தாயைப் புகழ்சகச் சிதைய பென்றும்
தற்பர [illegible] சொல்லித் தருமோ வந்த மாக. (கங)

[illegible] விதியத் தாகப் புரிந்துழம் முனைத்திற் [illegible]
[illegible] வன்னம் பூமீச் சுமைம் வெண்சோத்
தாமியன் சோடு சிக்க சொன்னத்திற் காலை தீத்தே
யாசது குழைத்து தீநியென் றருச்சித் தேத்தி. (கச)

[illegible] கமிகு வெல்லத் தேன்கலத் தற்ற வான்ப
தப்பிலா னத்தி சேறு சிகத் தனிப்பான்மிக் காய்க்
கைப்பய ததிநெய் மவ்வி கைதானி யற்சொற் சினி
யைப்புது மாவி தொட்டு மாதமோன் ருக திக்கி. (கரு)

விரதத்தின் முடிவின் முன்னாம் விலக்கிய திரவி யங்கள்
காதத்தி னிரப்பிப் பன்னி காரபாத் திரங்க ளோடுத்
தனைபெற்ற வுதயஞ் சாயங் காலமுந் தானந் தெய்க
புனையிலிட் டெமியென் குருவடை தவென பூர்ணை யோப்பம். (கசா)

ததியுடன் கலந்த நெய்நல் லதிரசஞ் சாற்றும் வெண்ணெய்
புதியபால் கறிகூர் பொங்கல் பொழிததி யோத னந்திக்
கொதியுறு பாய சந்தான் கூறிய பன்னி ரண்டும்
விதிபெற மாசி தொட்டு விளம்பிவை திங்கட் கொன்றாய். (௧௭)

கரகமீ துறவே வைத்துக் கருதுபொன் னிமய மென்னும்
வரைதரு குமுதை யோடு மாதவி கவுரி ரம்பை
புரைசெய்பத் திரைநா தாந்தக் தொளிர்சேயைச் சிவையு மைப்பெண்
ணுருரதி சதிசி ராமங் களிரதி வரலச் சைப்பேர். (௧௮)

நாமமோர் பன்னி ரண்டு நலம்பெறு மாசி தொட்டுத்
தாமமே புனையுந் தேவி தனக்குயர் பிரீதி யென்ன
வாமிவை யொவ்வொன் றாக வடைவினிற் றானஞ் செய்க
கோமய மாதி பஞ்ச கவ்வியமெய்ப் போழ்துங் கொண்டே. (௧௯)

சாற்றுப வாசஞ் செய்க சத்தியி லாதான் கங்குல்
பாற்றிக மூன்ன முண்ண லாம்பகர் வருட மாற்றிப்
போற்றுபின் மாசி மாதம் புகழ்திரி திகைநாண் முன்ன
ரேற்றிய பதுமை யோடு பசுவெள்ளை யிடபந் தானும். (௨0)

பொன்னுறு பட்டங் கட்டிப் பொருவில்வெண் பட்டுப் போர்த்துப்
பன்னுபாத் திரத்தி னோடு பவானிக்குப் பிரீதி யென்ன
மன்னிய தானஞ் செய்க வழுத்துமிவ் விரதந் தன்னை
யுன்னியே செய்தோர் யாரு முறுபல னுரைக்கு றான்று. (௨௧)

அளந்தவா யிரமி லக்க மக்கினிட் டோமப்பேறு
வளம்பெற வடைந்து பாவப் பௌவத்தின் வரைப்பு நீங்கி
விளங்குமா யிரமா மென்று விரியுமற் புதத்தி னுண்டு
துளங்கலில் கௌரி லோகந் துன்னிவீற் றிருப்ப ரன்றே. (௨௨)

அடைவுறு நாரி யேனு மழகுறு குமாரி யேனும்
புடவியில் விதவை யேனும் புகுஞ்சிர தாச ரேனுந்
திடமுற விரத மாற்றிற் றேகவா ரோக்கி யஞ்சி
றுடன்வெகு நிதியம் பெற்றே யுறுவர்நங் கவுரி லோகம். (௨௩)

போற்றுமிவ் விரதந் தன்னைப் புகல்கிற்போர் புத்த கத்தின்
மேற்பட வரைவோர் கேட்போர் விரும்புவோர் செல்வம் வேண்டி
யாற்றல்சால் விரதந் தன்னை யனுட்டியென் றறைவோர் யாரு
மேற்றஞ்சால் விமலத் தோடு மிந்திர னுவர் தாமே. (௨௪)

என்றர னுரைக்கு மிந்த விரதத்தை யியல்பி னோர்ந்து
மன்றலந் துளவ மாயன் மச்சரு பத்தி னின்றும்
வென்றிகொண் மனுவுக் கன்று விதிமுறை விளம்பு மாறு
துன்றிய முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னான். (௨௫)

அறுபத்துநான்காவது
ரசகல்யாண விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௮௩0.

அறுபத்தைந்தாவது

ஆர்த்திரானந்தகரி

திரிதிகை விரத வத்தியாயம்.

மதிபெறு சடிலப் பெம்மான் மலர்ப்பதம் வழுத்தி யேத்தி
விதிபெறு மவைத்தின் மிக்க விறன்முனி வோர்கள் கேட்பக்
கதிபெறு மார்த்திரா னந்த கரிதிரி திகைநன் னோன்பைத்
துதிசெய்மூ வாறுபு ராணச் சூதமா முனிவன் சொல்வான். (க)

கூற்றினை யுதைத்தத் தீறுங் குருகன்பார்ப் பதியை நோக்கி
போற்றிய விரதங் கட்டு விருமையுங் கொடுக்கு மப்பேர்
சாற்றிய வார்த்தி ரானந்த கரிதிரி திகைப்பேர் நோன்பை
நோற்றபேர் பேறு நோற்கும் விதியையு நுவலக்கேட்டி. (உ)

சுக்கில பக்கமுற்ற திரிதிகை தினஞ்சொன் மூல
மிக்கமோ சனிபொ டுத்தம் விளங்கிய யுத்தி ராடம்
தக்கவா மகமே யைந்திற் றூரகை யாதொன் றேனு
மொக்கவாந் துவிற்ற ருப்பை சந்தத்தொ டுறுதி ராடி. (ங)

வெண்டுகி லணிந்து வெள்ளைச் சந்தனம் விரைக ளம்பூத்
தண்டலின் றணிந்து பொன்னிற் றருமம தேசன் றன்னை
பொண்டகை யுறச்செய் தத்தப் பிரதிமை யுறுபா தாதி
வண்டலர் கொன்றை சூடுஞ் செம்மலை வழுத்தன் மேலாம். (ச)

தேவியார் தத்தில் வாச தேவியைச் சிவன்பா தத்தின்
மேவுசங் கரைய தேவி மெல்லிய கணைக்கா றன்னிற்
றூவிலா குருநந் தோக விருசனி யைச்சா ரீச
தேவரு கணைக்கா னைத் தூயவென் றுரைத்துப் போற்றி. (ரு)

புகழுமை முருக தன்னிற் போற்றுமம் பாயை மேவுந்
திகழா ஞருதன்னிற் சிவாயமெய் சிறக்குந் தேவி
துகளறு மரையி லானந் திவியைச்சொன் மலைவி லான்றன்
பகரரை தன்னிற் றுலை பாவனி தேக மென்றேத்தி. (சா)

வளருதரை பாபி தன்னின் மாதவி யைச்சீ ரோங்கு
மணிவிலா விசனுபி யதிற்றகு பவாய தேவி
யணிவிலா தனத்திலேயா னந்தா ரணியை நம்ப
னணிவிலாத் தனத்தி லிந்து தாமோத மமலென் றேத்தி. (எ)

கருதருந் தேவி கண்டந் தனிலுறக்கண் டினியைப் போற்றி
யருடருஞ் சிவன்கண் டத்தி னீலகண் டாய வன்னைப்
பரிமளக் கரத்தி லேயுற் பலநார ணியைப்பின் றுரு
னுருமலர்க் கரங்க டம்மி லுருத்திரா யநம வென்றே. (௩௮)

பரைக்குறு வாகு தன்னிற் பரிரம்பிண ணியைச்சீ ரிசன்
றிருத்தகு வாகு தன்னி னிருத்தசீ வாய தேவி
விரித்தபங் கயமு கத்தில் விலாசினி யைவில் லேவோ
யெரித்தருள் சிவன் முகத்தில் விருபாட்சா யநம வென்றே. (௩௯)

மங்கைசெவ் வதரந் தன்னின் வழுத்தியா மாலி யாவை
யங்கண னதரந் தன்னில் விசுவவத் திராய வன்னை
செங்கம லக்கண் மீதின் மதனவா சினியை யெங்கள்
சங்கரன் விழியில் விச்சு வதாபினே நமவென் றேத்தி. (௪௦)

பேதையு ருவரி ருத்தப் பிரியாயைப் பேது மங்கை
நாதன்றன் புருவந் தாண்ட வேசாய நாரி நெற்றி
யோதுமிந் திராணி யைச்சொ லுமையொரு பாக னெற்றி
யேதமில் வலிய வாகா யநமவென் றினிதி னேத்தி. (௪௧)

வரைமகண் மகுடந் தன்னில் வளர்சுவா காயை வாழ்த்துவார்க்
கருள்சிவன் முடியி னிற்கங் காதரா யநம வென்னைப்
பரிவுடன் பூசை செய்து பகர்முகந் தேகங் காங்கை
தெரிவுற வணங்கங் காட்டுந் தேவியே தேவர் போற்றி. (௪௨)

ஆயிழை யீசர் முன்ன மைவரு ணத்தாற் சோறு
மேயநற் பொடியாற் சுஞ்சம் விளங்கிய வுற்ப லஞ்சுங்
கேயசக் கரங்கூர் கட்க மெழிற்சுவத் திகத்தி னேடுங்
தூயவங் கிசங்கூர் வெண்மை துலங்குசா மரைகள் யாவும். (௪௩)

கோலங்கீ றிடுக வந்தக் கோலத்தி னோறு வொன்று
காலகா லத்தை யுண்டோன் பதியினி லைக்கு காலம்
வாலிதாய் வாழ்வ ரன்றி வயங்கிய நாலு மாதும்
பாலுறு பக்கந் தோறு செய்நான்கு பாத்தி ரத்தில். (௪௪)

நிரப்பியே பொன்னு மன்ன நீருறு கரகங் கூட
விருப்புடன் மறையோர்க் கீந்து விளங்குறும் பூசை செய்து
திருப்பியோர் நாலு மாதந் திகழ்கர கத்தின் மீது
பொருத்தக நான்கின் மாவாற் பூரித்தங் கணைருக் கீந்து. (௪௫)

மற்றொரு நாலு மாத மணிக்கர கத்தின் மீதென்
பொற்பக லோடும் வைத்துப் பூசுரர்க் களிக்க வேண்டு
முற்றசந் தனக்கு ழம்போ டுறுபுட்ப வுதகஞ் சந்தம்
பற்றுகுங் குமப்பூத் தோயம் பாலுடன் பசுந்தே னெய்யும். (௪௬)

கோமருப் புதகம் பின்னைக் குழைபுட் போத கஞ்சிர்க்
தொயில்செய் கழுநீர்க் கோட்ட கிரிலா மிச்சக் தோய்த்த
காமரு கன்னிர் போற்றும் பவையமா நீர்கா ரெணன்னி
நாயினை பதின்மூன் றென திங்களி னடைவே கொள்க. (௧௭)

மார்கழி தொடங்கப் பின்பு மருவுமார் கழியீ றாக
வொருமப் பூசை செய்க விலங்கிய திங்க டோறு
மாசிரு திதிநி லைக்கு மமாபந்த கெளவிய மிக்காஞ்
சீர்பெறு மருச்ச னைக்குத் திருத்தமென் மலர்கள் மிக்காம். (௧௮)

தானத்தின் பொருதி னின்றித் தருணைத்தி லெனக்கு முன்பா
யானதோர் கெளரி வக்த பிரசன்னே யாகப் போற்று
மோன்மாகம் கலேமோன் பாலம் விலக்குக வினிதை மேவி
முனைசை பாலின்பத்தை கல்லிடக்கடை னென்றே. (௧௯)

சரற்றுரும் பவனி யக்காஞ் சருவரிக் கிலையு மென்பான்
மேற்படக் கொலக்க வென்றே வெருவிநி கொலித்தா னென்று
மேற்குமோர் வருட மட்டு மோதரக்கப் பூதி பற்றிப்
போற்றிய முறைமி வப்புப் புனிவெல்லாம் படமொற் றுடை (௨௦)

நிலைநமுக் ஆயில்வெருஞ் சாத்தஞ் செம்பொனிற் பங்க யஞ்சிர்
வாயிற முரைபா லேசைப் பிறநிலை வாய்க்கக் கன்ன
றுவும் சகிப்ப வெரக்கை குழுமினே சைவையபாதி
யமிலைதன் றூடமே லமே மந்ரனாக் கணிக்க லேன்பெம். (௨௧)

இந்தநல் விரத மாற்றி யின்புற கனேத்துக் காத்து
முந்தயற் குணங்கள் பெற்று முத்தியிற் சேர்வ ரன்றோ
சர்தித் தூமை சத்தைச் செய்துமாக் கிருத்தார் சித்துக்
கிச்சைகள் திருக்கில் மிக்காக் கெளியா குச்சைச் சேர்வார். (௨௨)

வைத்தக வெவிலற மறவை மங்கைய ரெனிஞர் வாய்க்கு
மந்தமாய் கன்னி போல மக்தூபங் கிழவை போதுஞ்
கிந்தனே தோய்த்து செய்யிற் றேவிகற் பதமே சேர்வ
ரிந்தமா நுண்மை மென்று விலறமெ யுதின் மறுவைப் பார்த்து. (௨௩)

பார்திலைக் கடலாமைதுமும் பகர்மைச் வாழுவ மான
மாமல ஞனொத்த சுற்பம் வரன்முறை வழுவா வண்ண
மேமல் மார்த்திரா னக்த கரிதிரி திகையின் மேன்மை
அமரா முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னான். (௨௪)

அறுபத்தைந்தாவது
ஆர்த்திரானந்தகரி திரிதிகை விரதவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௮௬௪.

அறுபத்தாறுவது

சரசுவதி விரத வத்தியாயம்.

பகர்ந்த சூதனைப் பார்த்து முனிவரர்
மிகுந்த பாக்கியம் வித்தை யளித்துள
மகிழ்ந்த ளிக்கும் விரதத்தை மச்சமால்
புகன்ற வாபுக லென்னப் புகலுவான். (௧)

தாமி னல்குஞ் சரசுவ திப்பெயர்
மேய நல்விர தஞ்செய வேண்டுவோ
ராய சன்மவா ரத்தினத் தாகுத
னேய மில்பகை நாட்களு நீக்கியே. (௨)

நாளு மோரையு நல்ல முகூர்த்தமுங்
கோளி லாதித்த வாரமுங் கூடியே
நீளு நற்றினத் தாத னியமமா
யாளுஞ் செஞ்சொ லணங்கை வணங்கியே. (௩)

பால்ச ருக்கரை நெய்யுறு பாயசஞ்
சால வேதியர்க் கூட்டிநற் றக்கணை
கோல வேண்டுகி லோடு கொடுத்தபின்
வாலை காயத் திரியெனு மங்கையை. (௪)

வெண்ணி றத்தலர் சந்தன மேதக
வெண்ணு பூசை யியற்றியத் தேவியை
யண்ணல் வேதனின் பாலுறு மன்புபோ
னெண்ணி யென்ற னலிவை யகற்றியே. (௫)

புத்தி வாய்மை புகழ்தரு பாக்கியம்
வித்தை சாத்திரம் வேதத்தி னெண்பொரு
ணித்த மூதங்கள் யாவு நினைப்புறிற்
சித்தி யாகத் திருவரு ணல்குவாய். (௬)

கமலை மேதை சிருட்டி கவுரிசீர்
விமலை புத்தி பிரபை மிகுபுட்டி
யமலை கூர்திரை நீயெனை யாண்டரு
ணிமலை வெண்மணி நீள்செப தாழ்வடம். (௭

உருத்தி ராக்கம்வெண் பட்டுறு புத்தகம்
பெருத்த தோயக் கமண்டலம் பெட்புறத்
தரித்த கோலத் தவள மடந்தையை
யிருத்தி யுள்ளத் தியன்றவை பூசித்து. (௮)

மவுனத் தோடுமெய்க் காலையு மாலையுந்
தவளத் தாயனந் துய்க்கத் தயங்கிய
குவளைக் கூர்விழி மங்கலக் கோதையைப்
புவனத் தாற்றுறு பூசை புரிந்தபின். (௯)

பச்சைத் தண்டுலம் பாலொ டொருபடி
யச்சப் பூண்முலைக் காயத் திரிக்கென
வைச்சப் பக்கங்கண் மன்னிய சத்தமி
யிச்சித் தன்பிற் சுமங்கலிக் கீந்தநாள். (௧௦)

மோன மாலை யுறப்பதின் மூன்றுமே
யான திங்களு மாற்றி முடிந்தபின்
றான றுந்தண் டுலத்திர டுன்னிய
லூன மில்லதொர் பாத்திரத் தோடுமே. (௧௧)

சாபி யொன்று துகிலிரண் டந்தணர்க்
கருளி னல்கி யிரண்டணி வார்கலை
திரையி லேறுடுஞ் செழுந்தி யோதன
மருவு நற்கர கஞ்சொல்கண் டாமணி. (௧௨)

தேச நாமக ளுக்குப் பிரியாய்த்
தேசி கர்க்குயர் தக்கணை சேருநல்
வாச மாமல ரோடும் வழங்கிப்பி
னாச றப்பணிந் தாதரத் தேத்தியே. (௧௩)

அந்த ணாளரைப் பூசித் தனுப்பியே
யிந்த வாறிவ் விரத மியற்றியோர்
நந்தி டாக்கலை ஞான நவிற்றிசை
புந்தி விஞ்சை பொருந்திட வாழ்வரால். (௧௪)

வாழ்ந்து பின்னர் மலரயன் பொற்பதந்
தாழ்ந்து முப்பதி லக்கந் தழைகற்பஞ்
சூழ்ந்து வேத னுலகினிற் றன்னுவ
ராழ்ந்திந் நோன்பு மின்னார்களு மாற்றலாம். (௧௫)

சாற்றிந் நோன்பு தன்னாற் சவுபாக்கியம்
போற்று நாயகி புத்திரர் புத்திரி
யேற்ற சுற்றமொ டில்லற நீதியாய்த்
தோற்று மின்பமு மாயுளுந் துன்னுவார். (௧௬)

வாக்கின் செல்வி விரதத்தை வண்மையாய்
நீக்க மின்றிப் படிப்பவர் நேர்மையாய்
நோக்க வேறன்றிக் கேட்பவர் நோயின்றி
யாக்க மாய்மூ வயுத வருடமும். (௬௭)

வித்தி யாதரர் வாழ்பதி மேவுவார்
புத்தி கூர்வித்தை நல்குமெப் போதுமென்
றெத்த கேள்வி யுயர்தவத் தோர்க்கன்று
சுத்த மாதவச் சூத னுரைக்குமால். (௬௮)

அறுபத்தாறாவது
சரசுவதி விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௬௮௭௨.

அறுபத்தேழாவது
சந்திரசூரிய
கிரகணதானவிதி யத்தியாயம்.

கலைமதி யிரவி தன்னைக் காழ்விடங் கக்கும் பேழ்வாய்த்
தலைவிரி யரவு தீண்டிற் றண்கட லுடுத்த நேமி
வலையமா னிடர்கள் சன்ம ராசிவந் துற்ற போது
நிலைகெடா வண்ணந் தான நிகழ்த்துமா றுரைத்தி டென்ன. (௧)

மாயவ னடியைப் போற்றிக் கேட்டிடு மனுவுக் கன்று
தீயவை யொழியச் சொற்ற செய்கையைச் செப்பு கென்று
தூயநன் முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொல்வா
னேயமா னிடர்க டத்த மிராசியி னரவந் தீண்ட. (௨)

சந்திர கிரகணம் வந்தாற் றக்கவே தியர்க ளால்வர்க்
கந்தமாய் வெண்பூச் சந்த மணிந்துபூ சித்துத் தானிய
முந்துற வைத்து நான்கு கும்பமு முறைதா பித்துச்
சிந்துரத் தடிமண் வாசித் திகழ்பதத் துறுமண் வீதி. (௩)

மண்ணொடு புற்று மண்சேர் மருவுநாற் சந்தி யின்மண்
பண்ணுதே ரடியின் மண்கூர் பசுத்தொழு மண்போர் வேந்தர்
நண்ணுவா சனன்மண் ணவில்பஞ்ச கவ்விய முத்துப்
புண்ணிய தீர்த்தஞ் சங்கம் போர்மத யானைக் கொம்பு. (௪)

தாமரை மலர்ப்போ தாம்ப றருப்பஞ்ச பல்ல வங்க
டோமறு படிகம் வெள்ளைச் சந்தங்குக் குலுநற் றேனீ
ரேமுறு கடுகு சொல்லு மிலாமிச்சம் வேரீ ருக
நாமநற் கும்பத் தூய்த்து நாலிரு திசைகாப் போரை. (௫)

நண்ணுமா வாக னங்க ளவையுறச் செய்து மிக்காம்
புண்ணிய நதிக ளுங்கள் புயங்கட லேழுங் கூடக்
கண்ணுறு மாமா நிக்குங் கடந்தொறும் பூசை யாற்றி
விண்ணவர்க் கிறைவ னங்கி விறனமு நிருதி யோடும். (௬)

வருணன்மெய் வாயு மிக்க வடதிசைக் குபேரன் கிழ்பா
லருணமா விறக்க வண்ண லாருமீ சான தேவன்
கருவுறு மனைய நுற்ற கலமதிக் கிரகண தோடப்
பருவா லொழிப்பா ரென்ற ரெனப்பகர்க் கிட்டுப் பின்னும். (௭)

சுருதிரி புவனத் துன்ன தாரை சங்க மங்கள்
பிரமன்மா விரலி யின்றேழுர் பிறங்கிவன் பாவந் தீர்ப்பத்
திரமுற வாடி னென்னச் செபித்திடுங் குடம் கிலைச்
சுருதியோ தியர்க ளாட்டுந் துகளற வாடிப் பின்னர். (௮)

இருமையே தியனைத் தத்த மிட்டதோ வணையா வெண்ணி
விரிமலர் கொண்டுச் சித்து வெண்டுகில் தரயி யீக
வருதிசைப் பாலர் பாறு மரையன் மந்திர மொன்பா
னுரைசெய்பொற் பட்டத் தேறு மொளிர்பனை யேட்டி னேனும். (௯)

ஆண்டுவன் பிம்பி னேனு மமைத்திடத் தீட்டி வேந்து
கொண்டமர் திரத்தோர் கட்டக் குருமணி யணையி னேறித்
தண்டலில் கிரத்திற் கட்டித் தக்கவே தியரைப் போற்றிக்
கண்டதோர் கிரகணம் வாங்குங் காலத்திற் றுனைந்து செய்து. (௰)

பாவலு பசுவுங் கட்டிற் பட்டுமுந் தான மீக
காவுறு கதிர்கள் விரிக் கனையிருள் சீக்குந் தெய்வக்
கோலமா விரவி மீதுங் கோணாரந் திண்டு தோன்று
மேலுமுன் போலச் செய்க விரவிமந் திரத்தைப் போற்றி. (௧௧)

இருநிலக் கிரகண வேலை யாவரே யெனினுந் தூய
பொருளுடை யாடுந் தாக பொன்மணி தேனு வாதி
யருமறை யவருக் கீய ராலுறு மயிலே வெற்றைய
பருவுற வென்று சூதன் மாதவர்க் கோதி னுறல். (௧௨)

அறுபத்தேழாவது

சந்திர சூரிய கிரகணதானவிதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௬௯௪.

அறுபத்தேட்டாவது

சத்தமி சாந்திவிதி யத்தியாயம்.

முத்தழற் கரும மாற்றி மோனத்தொ டிருந்து முக்க
ணத்தனை யுளத்தி ருத்து மருந்தவ முனிவர் யாருஞ்
சத்தமி தான சாந்தி தனையுவந் துரைத்தி டென்ன
வுத்தம குணத்துச் சூத முனிவர னோது மன்றே. (௧)

பூங்கொடி பாகத் தெம்மான் பொற்பதம் வணங்கிப் போற்றித்
தேங்கிசை மகதி யாழிற் சிறந்தநா ரதன்முன் னின்றே
யோங்கிய பயமுற் பாத முற்றிடி னொழியு மாறு
மீங்குறு மாந்தர் முன்ன ரீன்றிடு மகவு பொன்றின். (௨)

பின்னுதித் திட்ட மக்கள் பெருகிய வாயு ளோடு
மிக்கிலத் திருக்கச் செய்யு மியற்கையு மியம்பி டென்ன
மின்னொரு பாகன் கூறு மூழ்வினை விதியான் மண்ணிற்
றுன்னுநர்ப் பலம்வி யாதி துலங்கிய மக்கட் சாவும். (௩)

இட்டநற் சனங்கள் சாவு மாய்வரு மிவைக டீர்த்து
மட்டறு மாயு ளின்பம் வழங்குசத் தமிதா னம்மென்
றுட்டெளி வுடையார் சொல்வ ரதன்விதி யுரைத்துங் கேண்மின்
கட்டழ கார்வ ராக கற்பமொன் றினிமேற் றோன்றும். (௪)

தோன்றுமக் கற்பந் தன்னிற் சூரியன் புதல்வ னாக
வின்றவை வச்சுதப்பே ரிசையுமன் வந்த ரத்தி
னூன்றிய விருபத் தைந்தாங் கிரேதமா யுகத்தில் வானி
லான்றதண் கதிர்கள் வீசு மம்புலி மரபு தன்னில். (௫)

ஏகயன் மருமா னாய கிருதவீ ரியனே யென்பான்
வாகுறு தவங்க ளாற்றி வளர்கடற் றீவோ ரேழு
மாகவோ ரெழு பத்தே ழாயிர வருட மாள்வா
னாகின மகவோர் நூறு நயம்பெற மகிழ்ந்து பெற்று. (௬)

பிறந்திடு மைந்தர் யாரும் பெருஞ்சிய வனர்சா பத்தா
லிறந்தபி னெழில்சேர் கார்த்த வீரிய னென்னு மைந்தன்
சிறந்தவா யிரங்கை யோடுஞ் செனிக்கநீ டாயுள் வேண்டி
யறந்திக ழலரி பூசை தினம் பிதா வாற்றல் செய்தான். (௭)

ஆற்றிடு மரச னான கிருதவீ ரியன்முன் னாகத்
தோற்றுசெங் கதிரோன் றோன்றித் துக்கம்விட் டொழித்தி டென்றே
தேற்றிச்சத் தமிதா னப்பேர் விரதத்தைத் தெளிந்து நீயே
நோற்றிடென் றுரைத்து நோற்கும் விதியினை நுவலு மாலோ. (௮)

மரணமுற் றிடலொ ழித்து வளரவா னாளை நல்குந்
திரமுறச் செய்து தித்த திங்கடொட் டேழாந் திங்கள்
பரவுசுக் கிலபக் கத்துப் பகருஞ்சத் தமியி னாதல்
கிரகநட் சத்தி ரங்கள் கெழுமிய சுதினத் தாதல். (௯)

சிறுவனாற் பவனு ளந்தத் திக்கதி தேவற் போற்றி
யுறுபுவி கோம யத்தான் மெழுகியா னுதவும் பாலின்
மறுவில்செந் தண்டு லத்தை வண்மையாய்ச் சமைத்து வெய்யோன்
பெறுமுருத் திரனின் னோர்தம் பெயர்பெறு மந்தி ரத்தால். (௧௦)

நிரையமுற் றவ்வ னத்தா னிகழ்த்துமா குதிகள் செய்து
விரிசுடர் வெய்யோனுக்கும் விறலுருத் திரற்கு செய்யாற்
பரவுமொவ் வொருவர்க் கேழா குதிமுறைப் படியி யற்றித்
தருமெருக் கும்ப லாசச் சமிதையா லோம மாற்றி. (௧௧)

கரியவெள் ளெள்ளு னூற்றெட் டாகுதி கருதிச் செய்து
வருவியா திருதி யென்னு மந்திரம் விளங்க நூற்றெட்
டரியவா குதிக ணெய்யா லுருத்திரியே வேத கோட்டத்
தருமறை யவர்சங் கற்பித் தாட்டநீ ராடிப் பின்னர். (௧௨)

நாலுகும் பங்கள் வைத்து நாப்பணோர் கும்பம் வைத்து
மேலுயர் கும்ப மைந்துங் குரவனால் விளங்கத் தாபித்
தேலுறப் புனஸ்கா ரித்துக் கதைத்துகி லவற்றி னாலே
சால்புட னலங்க ரித்துத் தழைத்தபல் லவங்க ளைந்து. (௧௩)

பஞ்சது வக்கிட் டைந்து பருமணி யுள்ளிட் டோங்க
விஞ்சிய கிரவி யங்க ளுய்த்துவெங் கயமான் றோரி
னஞ்சுவட் டடிமண் வாவிப் புற்றினோ டாவின் கோட்ட
மெஞ்சலில் சத்தி மன்ன ரெழின்மனை வாசன் மண்ணும். (௧௪)

அணிபெறக் கும்பத் துள்ளிட் டேயருந் தெங்கங்காய் வெண்
டுணைரம் பையின்ப ழங்க டுலங்கவைத் திலங்கு மாடை
யிணர்மலர்த் தொடையல் வேய்ந்தே யிருக்குமந் திரத்தி னாலே
திணிகொண்மேற் கும்பந் தொட்டுச் செபிக்கநாற் கும்பந் தன்னை. (௧௫)

ஆதவர் மந்தி ரத்தாற் செபித்தபி னந்த னாளை
மாதரா ரெழுவர் தந்தங் கணவர்தம் முடன்வ ரித்துப்
போதலை ரணிபட் டாடை புனைமணி பொன்னாற் பூசித்
தேதமில் குழலி தன்னை யிருகாத் தினிதி னேந்தி. (௧௬)

வருமக ஆழி வாழ்க மன்னுமிம் மகவைப் பெற்றோ
ர்ருமக வழியா வின்ப மடைகவா தித்த னிந்துப்
பிரமன்மான் மகேச னெட்டுப் பெருந்திசை காப்போ ரோன்பான்
கிரகநட் சத்தி ரங்கள் செழுமியே மகவைக் காக்க. (௧௭)

நனியுறு தேவர் சித்தர் கருடர்காந் தருவர் நாகர்
முனிவரர் முதலி னோர்கண் மொழியுமிம் மகவைக் காக்க
சனியு டனங்கி வாலக் கிரகங்க டாமே மைந்த
னனைபிதா விவர்க டம்மை யணுகிடா தகல்க வென்றே. (௧௮)

என்னுமந் திரத்தான் முன்சொல் லெழுவர்தம் பதிகள் கையான்
மன்னுமக் கும்பத் தோயம் வரன்முறை வழுவா தாட்டி
மின்னும்வெண் டுகிலைப் போர்த்து மேவிய மதலை யோடும்
பன்னெடுங் கதிர்கள் வீசும் பானுவைப் பணிந்து போற்றி. (௧௯)

குரவனைச் சபையின் மேவுங் குலமறை யாளர் தம்மை
மரபுடன் பணிந்து பொன்னான் மறவிநற் பதுமை செய்திட்
டரியவெட் பாத்தி ரத்துய்த் தருங்குர வனுக்கு நல்கி
விரிநவ மணிபொன் னுடை வேதியர்க் கினிதி னீந்து. (௨௦)

அறுசுவை யுண்டி வேதத் தறுதொழி லந்த ணாளர்
பெறும்வகை யருத்தி யிந்தப் பிள்ளைதீர்க் காயுள் பெற்றுக்
குறைவற விருக்கத் தீங்கு கூறிய துரிதம் யாவு
நிறையழல் வடவை யுய்த்தோ மென்றிவை நிகழ்த்திப் பின்னர். (௨௧)

மலரய னெடுமான் முக்கண் வானவன் மயின டாத்து
மிலையயின் முருகன் செந்தீ யெண்வசுத் தேவர் யாரும்
பலவித மான துட்டப் பயங்களை நீக்கி மைந்தர்க்
கிலகிய வாயுள் கீர்த்தி யிவ்வர மளிக்க வென்ன. (௨௨)

சார்ந்தவுற் பாத மச்சந் தகவிலுர்ச் சொப்ப னங்க
டீர்ந்திடு மிந்தச் சாந்தி செய்திடிற் செய்வோர் சன்மாந்
கூர்ந்தநட் சத்தி ரத்துங் குலவுசந் தமிதி னத்து
மார்ந்திடச் செய்து பாரி லமர்ந்தினி திருக்க வேண்டும். (௨௩)

என்றுநற் கிருத வீர்யர்க் கியம்பியே யிரவி விண்ணிற்
றுன்றின னவனு மன்னோன் சொற்படி புரிந்தான் மைந்த
னென்றுதீர்க் காயுள் பெற்றே யுலைத்திடு மயுத மாண்டு
வென்றிசே ருலகுக் கெல்லாம் வேந்தென வரசு செய்தான். (௨௪)

ஆதலா னிரவி பாலா ரோக்கிய மனவி டத்திற்
காதலாற் செல்வ முக்கட் கபாலிபான் ஞானக் காவன்
மாதவ னிடதநின் மோட்ச மானுடர் கேட்க வேண்டுந்
திதிக்சத் தமிதா னத்தைச் சகத்துளோ ரினிதாச் செய்யின். (௨௫)

பஞ்சபாதகங்கள் போமிக் கதையினைப் பகரக் கேட்போ
ரெஞ்சலில் கதியைச் சேர்வ ரெனவரி மறுவுக் கன்று
செஞ்சுற மொழிந்தா னென்ன செகிழ்வ முனிவர் கேட்ப
மஞ்சனி யிடத்தோம் போற்று மற்றவைச் சூதன் சொன்றான். (௨௬)

அறுபத்தெட்டாவது

சத்ருசாந்திவிதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௬௬௦.

அறுபத்தொன்பதாவது

ஸ்ரீமத்துவாதசி விரத வத்தியாயம்.

இவ்வணம் பாரில் வாழ்வைச் சூதனெனும் திறல்கொள் வேந்த
னவாமொழி கேட்ப மச்ச வாசுக னருள்செய் வண்ணந்
தவாதுயர் தவத்தின் மிக்க முனிவரர் சூதமீமத்
துவாதசி விரதந் தன்னைச் சொல்லெனச் சூதன் சொல்லும். (௧)

மச்சமா கியவன் மேனி மான்மழுக் கரத்தி லேந்து
மெய்ச்சுதையைப் போற்றி வேத விமலனுமா கார்க்கி யற்கீர்
முக்கிய அனவர்க்கு முந்தி முயமறைத் திதிதி னெய்த
மத்ஸவிய விரத மொன்மை கனிக்கொள காதன் சொல்வான். (௨)

இப்பொழு தியம்ப மச்ச ராச்ச கற்பத் துக்குச்
செப்பிரு பக்க முன்றுத் திகழ்ந்திடு வாரக கற்பத்
தொப்பிலா துயரு மேறா முயர்மறை மச்ச ராக்கைத்
தப்பில்லை வச்ச தம்மன் மச்சர மென்பர் தக்கோ ரன்றே. (௩)

அப்புவை வச்ச தம்மன் மச்சரா மதனின் மிக்கா
ருத்திர விருபத் தேழாங் கோர்தரு துவாப ரத்தில்
வர்த்தம் மானத் தீர்க்க மாமயன் வியாதன் கண்ணனன்
முத்திய வரார மன்னிம் முவரா மதிப்ப னன்றே. (௪)

மதித்தகன் னன்றுன் கஞ்ச னுயர்சேசி புயிலை மமன்டும்
விதித்தகும் குசத்த விட்டபட் டிலைத்தினை நல்லமை வேண்டித்
துதித்தவின் விசய சன்மா துவனவொன் பெரிற்றே ரோங்கக்
கதித்தபட் டிமைத்துக் கன்னனன் னகைந்தசார்ந்தே. (௫)

இருட்சேறி கூர்தற் செவ்வா யேந்திழை மாதர்சூழ
விருட்டினி மரபின் மிக்க வேள்வி செய்யரச ரோடு
மருட்கொது விருக்கு ஞான்றங் கருள்பெறு தருமனால்க
ளுரைத்திடு பொழுதில் வீமசேன னங்குறுவ னன்றே. (௬)

வீமனென் றுரைக்கும் பேரான் வயிற்றினில் விளங்கயாமே
தோமறு விருக வென்னுஞ் சுடுதழலமைத்து வைப்பேங்
கோமகார்த்தன் னுேறுக்குக் கூர்விரு கோதரப்பேர்
நாமம் வந்துறு மன்னோர்க்கு நயப்புட னுண்ட வெல்லாம். (௭)

எரித்திடு பசிகளாற்று னிரைந்தா யிரமால் யானை
பொருந்துறு பலத்தோன் மாயப்புலர் முகமினிது நோக்கி
வருந்திய விரத மாற்ற வல்லன் யானல்லேன் வேலை
தெரிந்தியான் செய்தற் கேற்ற விரதத்தைச் செப்பு கென்றான். (௮)

கண்ணனாங் குரைப்பான் மிக்காய்க் கருதிய விரத மொன்றுண்
டெண்ணுதற் கரிதாம் வேள்விப் பலனையு மெளிதினல்கும்
பண்ணிய பாவம் போக்கும் பகையறுத்தின்ப நல்கும்
விண்ணவர் யாரும் போற்ற விளங்கிய மேன்மைத்தாமால். (௯)

புராதனங் களுக்கு முந்து புராதனம் புனிதங் கட்கும்
பராவிய புனித மாகும் பகருமங் கலத்தின் மேலாந்
தராதலம் புகழு மிந்த விரதந்தான் ரசகல் யாணி
யராவணை துயில்வோன் லோக மடைவிக்கு மதனைச் சொல்வாம். (௧0)

அட்டமி பதினான் கேகா தசிதுவா தசிக ளாதி
தொட்டடல் விரத மாற்றத் துனிவிலான் றுலங்கு மாகத்
திட்டசுக் கிலபக் கத்துத் தசமிவந் தெய்தும் போழ்தின்
மட்டுறு நெய்யி னானும் வருதிலத் துவையி னானும். (௧௧)

விரிநறும் புனலின் மூழ்கி விண்டுவின் மலர்ப்ப தத்தை
யுரியவெட் டக்க ரத்தா னுவந்தருச் சித்துப் போற்றிச்
சிரமொடு கண்ட மார்பு செங்கைநான் குதரங் குய்ய
மிருதொடை சானு மிக்கா மியல்கணைக் கால்பொற் பாதம். (௧௨)

புகல்சரு வான்ம நேநற் புகழ்பெறு வைகுந் தாய
நிகழுஞ்சீ வற்ச தாரி ணேசங்கி நேமிக் காகுந்
திகழுஞ் சக்கரனே நற்க தினேவர த்ராய சீரார்
பகருந்தா மோத ராய பஞ்சசா ராய மேவும். (௧௩)

தருசவுபாக் கியநா தாய பூதசா ரிணேதாழ் வின்றி
விரியது ளாய மிக்காம் விசுவசி ரசேயென் றெல்லா
மருநம வந்த மாக வோதியே யருச்சித் தப்பாற்
றிருவினைத் தேவி யைச்சாட் சியைலக்கு மியைச்சிரியை. (௧௪)

புட்டியைத் துட்டி யைமேல் புகல்சிருட்டியைப்பே ரோங்கு
மிட்டநற் காந்தி யையென் றியம்பியே நமோந்த மாக
மட்டல ரருச்சித் தேத்தி வயினதே யனைம யக்க
விட்டுவிக் கநாதா யால் வாயுவே காய வென்றும். (கரு)

விளம்பிய பட்சி ணேயின் விடப்பிர மாதி னேயென்
றுளம்பெறு நமோந்த மாக வுவப்புடன் பூசித் தேத்திக்
களங்கற முன்னஞ் சொன்ன கோவிந்தர் கவுரி பாகர்
துளங்க விலாவி நாய கனையுமர்ச் சித்துச் சூழ்ந்து. (கசு)

சோடச வுபசா ரங்க டுகளற வாற்றிப் பின்னர்
நாடிய மவுனத் தோடு நறுநெய்சர்க் கரையே கூட்டிப்
பீடுற வருந்திப் பின்னர்ப் பிறங்குநா றடிந டந்து
நீடிய தருப்பை மீதி னிசியினித் திரைசெய் தப்பால். (கஎ)

அத்தினங் கழிந்த மற்றை யதிகாலைத் தனிற்ச ரீர
சுத்திசெய் துதக்குக் கீழ்பா ஞேக்கிச்சொல் கதிர மேனு
மொத்தவா லேனுங் கொண்டே யொளிரப்பல் விளக்கி மூழ்கி
வைத்தமா லன்பு கூரெட் டக்கர மறைவ ழாமல். (கஅ)

செப்பியா னிற்றை யோகா தெசியிலா சார மின்றி
யொப்புறு துமக்குப் பாலி னபிடேக முஞற்றிப் பூசை
தப்பிலா தியற்றிக் கங்குற் சாகர மிருந்தே யோமந்
துப்பிறு வியற்றி நாளைத் துவாதசிப் பார ணந்தான். (ககூ)

பாலொடு முண்டு நின்பொற் பதமலர் சிந்தை செய்து
மாலுறு திந்தி யத்தை யடக்கியே வழுவி லாமற்
றுலமீ தியற்ற வெற்கோர் விக்கினஞ் சாரா வண்ண
மூலகா ரணகா வென்ன மொழிந்துசங் கற்பஞ் செய்து. (உ0)

நதியின்மிர்த் திகைதா னத்தை நயந்துபா டண்ட ரோடும்
மதிதரல் வார்த்தை நீக்கி வயங்கனுட் டானம் பண்ணிப்
பிதிர்முறை தருப்ப ணஞ்செய் தரணி ரவியைப் பெட்பான்
விதிமுறை நமக்கா ரங்கள் விருப்புடன் செய்த பின்னர். (உக)

உறுமனைக் கெதிர தாக மண்டப முஞற்றி யேதீ
தறுமுழம் பத்தெட் டேனு மமைத்ததின் முழநான் காக
நறியவே திகையைப் போட்டு நன்கதா முழநான் காகக்
குறியநற் சதுக்கை கட்டிக் குலவுமான் றேன்மீ துற்று. (உஉ)

பூரண கலச மொன்று புனனிறைத் தயரக் கட்டிக்
காருறு முழுந்து போலக் கருதருந் தாரை விட்டுக்
கூரிருண் முழுது மந்தத் தாரையைச் சிரமேற் கொண்டு
போர்தர விருக்கத் தாரை மிகிற்புல னதிக மாமால். (உங)

நிறைபிதா மகரை யக்கி னிச்சுவாத்த ரென்பர் மண்மே
லறைபிர பிதாம கப்பே ரவர்பரி ஷத்த ராவர்
பொறைபெற யாகஞ் செய்தோர் புகல்பரி ஷத்த ரென்பர்
துறைநிறை தருமஞ் செய்தோ ரக்கினிச் சுவாத்த ராவார். (௧௨)

காவியர் தம்மை யட்ட காபதி யென்பர் மிக்காய்
மேவுபஞ் சரத்த ரென்ன விளங்கிய வைவர் தம்மிற்
றவில்சம் வற்க ரங்கூர் தழல்பரி வற்ச ரந்தா
னவில்செங் கதிரே யென்ப ரோதுசீர் வச்ச ரந்தான். (௧௩)

உருத்திர னென்பர் சாற்று முயரனு வற்ச ரந்தி
ரிருத்திய வாயு வென்ப ரிதரவற் சரந்தான் சோமன்
றிரத்துமித் தேவ ரைவர் திகழ்தேவ பிதிர்க்க ளாவர்
சருத்துறு மிவரைத் தானே யுதரெனக் கழற லாமால். (௧௪)

மேவுமின் னவரே கால வியாபிகள் சந்தி ரன்றன்
தாவில்சோ மப்பி திரமான் சாற்றுசோம் யிதம மோடும்
ஓவில்சீர் பெற்று மிக்கா மூட்பம ரென்கின் றுரைத்
தேவரும் புகழுந் தீவர் கீர்த் திப்ப ரென்றி சைப்பார். (௧௫)

இவ்வகைப் பிதிர்கட் கெல்மாம் புரூரவா வென்னும் வேந்தன்
திவ்விய வமுதம் வாங்கித் தருப்பணந் தெவிட்டச் செய்வன்
எவ்வமின் மாதந் தோறுஞ் சோமனின் னமுத மீட்டுந்
துவ்வமு தத்தை யுண்போர் சோமபா யிகளே யாவர். (௧௬)

இச்சுதர் மூதமே சோம மதுச்சுவை யமுத மென்பர்
துச்சறு மமுதஞ் சோம பாயிக ளுய்த்த லாலே
யச்சுறு மதிமூ வைந்து கலைகுறைந் தமையும் போது
மிச்சமா யிரவி யோங்குஞ் சுஷும்மினை மென்ன மேவும். (௧௭)

கிரணத்தால் வளரச் செய்வன் கிளர்சோம பாயி யென்று
மரணத்தார் பிதிர்கட் காக வாதபன் மாதந் தோறுஞ்
சரணத்தார் சோமன் றன்னைத் தனதுவீ ரியத்தி லுய்த்துக்
கரணத்தா னிறைத்த லாலே காணலா முவாவிற் றனே. (௧௮)

அக்கினி முதன்மூ வைந்து தேவர்க ளமுத மாகத்
தொக்கவான் கலைக ளுண்ணக் கொடுத்தலாற் சோமன் விண்மேன்
மிக்குயர் பிதிர்மா னென்ன விளங்கிய பெயரின் மேவி
வைக்கவே தகுஞ்சீ ரிருது வச்சர ரூபி யானான். (௧௯)

பருவசந் தியினைச் சொல்வாம் பகருடற் சந்து தோறு
மருவிட நரம்பாற் கட்டு மாறுபோற் கருமை வெண்மை
யுருவுள வபர பக்க முயர்ந்தசுக் கிலபக் கங்கட்
கரியவாந் திலக னுக்க ணரம்பென லாகு மாதோ. (௨௦)

பவுரணை மிக்க பேத மிரண்டெனப் பகர்வ ரப்பேர்
கவரனு மதிய ராகை கருதுசத் திகளி ரண்டுந்
திவவொளிக் கிரந்தி யாகும் திகழ்பக்கக் கறுவைத் தான
பவுருவ மென்ப பக்கத் ததிகைதொட் டொடுங்கு நாட்கள். (௨௧)

பருவங்க ளாகை யாலே பகருமக் மணிய தான
கருமங்கள் பருவ சந்தி காலத்திற் பண்ணு வார்கள்
புரியமா வாசை யோடு பூரணை கருமங் கட்காம்
பெருகுபூ ரணைதான் மிக்க பிரதமை பிராதக் காலம். (௨௨)

கலந்திரண் டிலவங் கூடிற் கருதனு மதியே யாகு
மிலங்கிய வபரா ஹனத்தி லிரண்டில வந்தான் கூடிற்
பொலங்கெழு மிராகை சாயுங் காலமாம் பொழுது மட்டுந்
அலங்குபூ ரணைதான் மேவிற் சொல்லுவர் பருவ மென்றே. (௨௩)

செங்கதி ருதய வெற்பிற் றெரிவுறத் தோன்றும் போதின்
மங்குல்வான் மதிய மத்த மனகிரி தனின்மே லாகத்
தங்குமெட் டடியி னிற்கிற் சாற்றிய விதியா தத்தா
னங்கமார் மதிகீழ் பாலு மருணன்மேற் றிசையு மாகி. (௨௪)

முன்சொலு மளவு நிற்கின் மொழிகுவ ரதற்கு மப்பேர்
நன்கதி ரொன்றுக் கொன்று நாடியே பார்க்கு மென்பர்
பின்புத யத்தொட் டெண்ணல் பிறங்கிய விட்டி காலத்
அன்பிற்பூ ரணையோ ராறு கடிகைமேற் றொடங்கி யப்பால். (௨௫)

மூலவந்து கடிகைக் குள்ளே பிரதமை முயங்கி லந்தான்
மேவுஞ்சத் தியகா லந்தான் விளங்கிய பிதிர்க்க டேவர்
பூவந்து வழுத்து மாலே புகழனு மதிப்பேர் பெற்றுப்
பாவம் வினைத்து நல்கும் பான்மையா விராகை யென்பார். (௨௬)

சொல்லமா வாசை விருஞ்சிற் பிரதமை யலங்கு மந்நாள்
ஒல்கலி லசிச மென்ப ரோர்பகற் சதுர்த்தி சிக்கண்
நல்லழு வைந்து கன்ன னுள்ளமா வாசை நண்ணின்
செல்லுமத் திதியை மிக்க சினீவாலி யென்பர் மாதோ. (௨௭)

சதுர்த்தசி தினத்தி ராவிற் றுணமா வாசை கூடின்
கதிக்கதி ரிரவி யோடு வெண்மதி கலக்கு நாளும்
அரைச்சினீ வாலி யென்ப வருக்கனைத் தமன வெற்பில்
விதிப்படி யடையுங் காலம் பிரதமைக் கதிர்வெண் டிங்கள். (௨௮)

கலந்திடிற் குகுவே யாம்வெண் கதிர்ப்பிர தமையைத் தொட்டே
யிலங்குமா தவனை நீங்கு மிரண்டுவா நடுவிற் கீழ்பால்
அலங்கிடு மேல்பாற் றூய வடர்க்கதிர் மண்டி லங்கள்
நலம்பெற விருக்கு நாளு நவில்விதி பாத மாமால். (௨௯)

பேரமா வாசைப் பின்னாள் பிரதமை யிட்டி காலஞ்
சீர்பெறு மந்த நாளைத் தேரிது முகமா மென்பர்
கூரமா வாசை யோடும் பிரதமை பகலிற் கூடிச்
சாருநா டனில மாவா சையையனுட் டிக்க லாமால் (௯௦)

கோகிலங் கூவுங் காலங் குருவென்ப ரளவை கூறி
லாகிரண் டிலவஞ் சோம னசினிவா லியங்கம் போலத்
தேகமோர் கலையி னேடுஞ் செங்கதிர் சேர்த லாலே
வாகுறு மூவாவை மிக்க சினிவாலி யென்பர் மாதோ. (௯௧)

அனுமதி குகுவி ராகை சினீவாலி யாக நான்கு
நினைவுறு மளவை கூறி னிகழிரண் டிலவந் தானே
புனையுமூ வைந்து நாளும் புகல்கதி ரொருமூ வைந்தும்
வனைதர வளர்த லாலே மதிக்கலை பதினைந் தாமால். (௯௨)

சொல்லிய பிதிர்க்க டேவர் சோமவர்த் தனரே யத்தர்
வல்லர்சோம் பாபஞ் சாத்தர் வகைபெறு பிதிர்க்க டம்மோ
டொல்லுமார்த் தவர்சி ராத்தத் துண்பவர் செய்கை நல்லூர
ணல்கலி லணவ சத்து வங்கதி யடைவிற் சொல்வாம். (௯௩)

மரித்தபேர் தமது பேர்க்கும் வரத்துமா தவர்க ளாலுந்
தெரித்திட லரிய தென்று லெம்மனோர் தெரிக்கற் பாற்றோ
வுரைத்திடு முதன்மைத் தேவப் பிதிர்க்கள்பின் னுலகின் மாண்டோர்
விரித்திடு திர்க்க ளாவர் விளங்கிவர் தருமத் தாலே. (௯௪)

நான்கெனும் பதவி சேர்ந்து நண்ணினு நயந்து மிக்காம்
வான்கதி முதலு லோக மன்னினு மண்ணில் வந்து
தான்புகழ் யோகி யாகித் தங்கினுஞ் சிராத்த நேர்ந்து
நோன்புறு கால மங்க னுகரவந் துறுவர் மாதோ. (௯௫)

தவசுசந் தானம் யாகஞ் சாற்றன தானம் விஞ்சை
யுவமையில் சிராத்த மாமே யுயர்பிரம சரிய மேமூ
நவையொழித் தாற்று வோர்க ணவிறேவ பிதிர்க்க ளாகத்
துவசதூ மபாதம் மோடுஞ் சோம்பாப ரோடும் வாழ்வார். (௯௬)

புகல்சிரார்த் தத்தைச் செய்வோர் புதல்வரைப் பெறுவ ரிண்ணந்
திகழ்பிதிர் சிராத்தத் திர்த்தி யாகின்ற செல்வ மீவர்
தகமைமா தச்சி ராத்தஞ் சவுமிய ரோடு மிக்காய்ச்
பகரிலெள கிகரே யுண்டு பலத்தினை யளிப்பர் மாதோ. (௯௭)

மாதநற் சிராத்த முன்போர் மாணிடப் பிதிர்க்கண் மற்றுத்
தீதுறு கரும மாற்றுந் திறத்தினர் சேர்ந்து போற்றுங்
காதலாச் சிரமம் விட்டுப் பிதிர்த்தேவர் கருமஞ் செய்யாப்
பாதகர் வீந்த பின்னர்ப் பரகதி யடையா ராகி. (௯௮)

விளங்குவர் பிரேத னாகி வெஞ்சம னுலகஞ் சார்ந்தே
யுளந்தனிற் செய்த பாவ முன்னியே துயரி லாழ்ந்து
களங்கமோ டலர்ந்து தீன னாகியே கலக்க மெய்தித்
துளங்குரோ கத்த னாகித் துகிலலை யின்றிப் பாரில் (௬௯)

தாகமார் பசியி னோடுஞ் சலபானந் தானு மில்லா
தாகிநீள் வனங்கள் கூவ றடாகங்க ளென்னை யின்றிச்
சோகமாய்ச் சிராத்தந் தன்னஞ் சொல்பிற ரன்னம் வேட்டை
வாகில்லை தாணி கத்தம் வாலுகங் கும்பி பாகம். (௭௦)

அவர்மதி தளர மேவு மசுவத திரவன் மாற்றிச்
சுவாலைசான் மலியென் றேதுஞ் சுடோர கழூர்து வோரைத்
திவாகர னிருளை நீக்குந் தன்மைபோற் றெரிந்து நாளு
முவாமுதற் றினங்க டம்மி லுற்றகோத் திரநா மத்தால். (௭௧)

தருப்பணம் பிண்ட மாற்றிற் சாருமன் னவர்க்குத் தானே
யுருப்பெறு தாப ரங்க ளோங்குசங் கமங்க ளென்றுங்
கருப்பட வுதித்தா ரேனுங் களங்கமில் சிராத்தந் துய்ப்பர்
விருப்பினல் வழியிற் றேடுந் திரவியம் வேண்டு மன்னம். (௭௨)

மந்திரந் தவறு தீயின் மருவுறற் பிதிர்கட் காகும்
பந்தமார் குழவி னுற்ற பசுத்தன்கன் றறிதல் போலச்
சிந்தைகூர் சிராத்தந் தந்தம் பிதிர்களைச் சேரு மாற்றிற்
புந்திகூர் சனற்கு மாரர் சிராத்தமே பொற்பா மென்றார். (௭௩)

சுக்கில பக்கங் கங்குற் சொல்பக லபர மான
பக்கமே யவர்கட் காகும் பகர்மதி தானே தேவர்
தக்கதற் றேவர் சாற்றும் பிதிர்களு மொன்றுக் கொன்று
மிக்கதே வருமாய் மேவிப் பிதிருமாய் விளங்கு வாரால். (௭௪)

கானுறு வானிற் றேவர் பிதிர்களைங் கருதி வாழ்வர்
மானுடப் பிதிர்க டேவர் பிதிரென மன்னு வார்க
ளூனமில் பிதிர்க ளோடு பிதாமக ருமைக்கு நீதி
தானுறு பிதிர்பி தாம கரமெனச் சாற்று மின்றோர். (௭௫)

சோமப வென்றே யோதும் பிதிரெனச் சொல்வர் மிக்கா
யேமுறு பிதிர்கண் மான்மிய மிலங்கவிப் புராணந் தன்றிச்
சாமுற வுரைத்தி லேமென் றுரைத்தனர் சுரும்பி யாச
ரோமுறு சோமன் வெய்யோ னிவருடன் பருவ வாமே. (௭௬)

கூடிய வகைச்சி ராத்தந் தருப்பணங் கூர்பி திர்க்க
ளாடியே யடையு மாறு நவின்றனற் பருவ காலந்
தேடியர் தனைத்தா னங்க டெரிந்திவை சுருக்க மாகப்
பாடுற வுரைத்தே நித்திய மாமிவை பகருங் காலை. (௭௭)

விரித்திவை யுரைக்க லாகா தென்பதை விரும்பி மட்டா
யருத்தியோ டுரைத்தேன் போற்ற லறிஞர்தங் கடனே யாகு
மருத்தொடைச் சுவாயம் பூமன் வந்தர மாதி யந்த
முரைத்தன னென்றே சூதன் முனிவரர்க் குணர்த்தி னானால். (௬௩)

நாற்பத்துநான்காவது
புரூரவா மகிமை யத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧௰௧.

நாற்பத்தைந்தாவது
மன்வந்தரானு கற்பத்திற் சக்கரவர்த்தி
லட்சணமுரைத்த வத்தியாயம்.

சூதமுனி வரன்முகத்தைத் துகளறுமா முனிவரர்நால் வலங்க நோக்கி
யேதமிலா மன்வந்த ரானுகற்பச் சக்ரவர்த்தி யிலக்க ணத்தை
நாதமுறு கடலுப்பண் மச்சவடி வெடுத்தருளு நாய னன்று
னீதமுறு மனுகேட்ப நிகழ்த்துமுறை நிகழ்த்துகென நிகழ்த்து வானால். (௧)

வளங்கொள்யுக நான்குமுனம் பூகோளப் பாரகங்கல் வருடந் தன்னில், விளங்கவுரைத் திலம்விரிப்பாம் விழியிமைத்தல் பதினெட்டோர் காட்டை யாந் தக், களங்கமின்முப் பதுகாட்டை யோர்கலையக் கலைமுப்பான் கணமொன் றாகு, முளங்கொள்கணம் பன்னிரண்டை யோர்முகுர்த்த மெனப்பெரியோ ருரைப்பர் மாதோ. (௨)

மொழிமுகுர்த்த மொன்றிரண்டு கடிகையதா முகுர்த்தமுப்பா னொருநா ளாகு
மொழிவருமத் தினமொன்றைப் பகலிரவாய்ச் சூரியனே யுகாற்று விப்பான்
விழியுறக்க மிருட்போது விதிக்கருமம் பகற்போதும் விளைத்தே யாயுட்
கழிவுறச்செய் வார்மனுடர் கழறுதின முப்பானோர் திங்க ளாமால். (௩)

மானுடருக் குறுமாதம் வருபிதிர்கட் கோர்தினமாம் வருமுற் பக்க
மூனமிலாப் பிதிர்க்கிரவாம் பிற்பக்க முயர்பகலா முரைக்கு மாந்தர்க்
கானதிங்கட் பன்னிரண்டோ ராண்டாண்டு முப்பதுமே பிதிர்க்குகா ராண்டா
நானிலத்தோர் சதவருடம் பிதிர்வருட மூன்றிரண்டு நான்கு திங்கள். (௪)

மாந்தர்க்குச் சொல்வருடந் தேவருக்கோர் நாளாகு மருவு மந்நாள்
போந்தவுத்த ராயணமே பகர்போதா மிருட்போது புகலுங் காலை
யாய்ந்ததெக்க ணாயனமா நரர்வருட முப்பதுவின் னமரர்க்கோர் மாத
மேய்ந்தநர வருடமுந்நூற் றறுபஃதோர் வருடமென்ப விமைப்பி லோர்க்கே. (௫)

இயன்றமானுட வருடமூன் றிலக்கத் தறுபதி னாயிரம்விண் ணோர்க்குப்
பயன்றருமா யிரம்வருட மென்பர்மூழ்க் கணக்குணர்ந்த பனுவ லாளர்
வியன்கொளுமா னுடவருட முப்பத்தா றாயிரமவ் விண்ணு டர்க்கு
நயம்பெறுநா ளொன்றாகு நான்குயுகத் தளவைபெயர் நவில்கிற்பேமால். (௬)

ஆதியுகங் கிருதமிரண் டாவதுதி ரேதயுக மடுத்த மூன்றா
யோதும்யுகந் துவாபரநான் காவதுவே கலியுகமென் றுரைப்பர் மேலோர்
நீதிபெறுங் கிருதம்விண்ணோர் வருடநா லாயிரமா நிகழுஞ் சந்தி
நீதிநூறா றுண்டாம் யுகசந்தி யாங்கிசம் வருடந் திகழ்நா னூறே. (௭)

சாற்றுதிரே தாயுகமூ வாயிரமாண் டத்யுக சந்தி மூந்நா
றேற்றியநல் வருடமாஞ் சந்தியாங்கி சமுமுந்நா றெனுமாண் டாகுந்
தோற்றுதுவா பரமிரண்டா யிரம்வருட மிருநூறு தொகையாண் டாகும்
போற்றுசந்தி சந்தியாங் கிசமிரண்டு சதவருடம் பொருந்து மாதோ. (௮)

சார்கலியா யிரவருடஞ் சந்தியொரு நூறுண்டு சந்தி யாங்கிச
மோருமொரு நூறுண்டாம் யுகநான்கு சந்தியாங் கிசமு மொப்பச்
சேர்தொகைவிண் ணவர்வருடம் பன்னீரா யிரமாகுந் தெரிப்பார் மாந்தர்க்
கேருநாற் பத்தின்மூன் றிலக்கமிரண் டயுதமாண் டென்பர் மாதோ. (௯)

இப்படியோர் சதுரயுக மெழுபத்தோர் தரமெய்தி யிவற்றின் மேலு
முப்பதுடன் மூன்றிலக்கத் திராறுயி ரத்தெண்ணூற் றெண்பான் முற்றத்
தப்பில்வரு டமுமாறு திங்களுஞ்சென் றொன்மனுவந் தரமொன் றெய்துஞ்
செப்புமன்வந் தரத்திலகு நரர்வருடத் தளவையினைத் தெரிக்குங் காலே. (௧0)

அயர்வின்முப் பத்தொருகோடி முப்பத்தீ ராயிரமா மவற்றின் மேலு
மியையுறுமெண் ணூற்றெண்பான் வருடத்தோ டாறுதிங்க ளென்பர் மேலோர்
செயமுறுமிம் மனுக்காலம் பதினான்கு சென்றிடிமேலோர் கற்ப மாகு
மயர்தருமோர் கற்பத்தி னளவையினை நரர்வருடத் தளக்குங் காலே. (௧௧)

செம்மைபெறு நானூற்று முப்பதின்மே னாற்கோடி சிறந்து மேலும்
விம்முறுமோர் நாலிலக்கத் தறுபதினா யிரத்தோடு மினிர்மூன் றாற்றூ
றம்மிருபத் தேழெனுமாம் வருடமெனத் தொகைப்படுத்தி யுரைப்பர் மேலோ
ரம்முறையி னுரைத்தகற்ப மிரண்டுசென்றாற் பிரளயமென் றறைவர் மாதோ. (௧௨)

இலங்குபிர ளையகால மெண்ணூற்றி னறுபதின்மே லெட்டுக் கோடி
யலகுறுமொன் பானிலக்கத் திருபதினா யிரத்தறுநூற் றைம்ப தோடுங்
குலவியநால் வருடமுமயி ரிரத்தலினாற் பிரளயப்பேர் கூற லாமா
னிலவுயுக நான்கினுக்குட் கிரேதகிரே தச்சொருப நிகழ்த்து வோமால். (௧௩)

சொல்லியதி ரேததே டந்துவா பரங்கலியின் சொருபந் தன்னை
யல்லலிலா துரைத்தனமா லவையிரண்டும் வேறுக வறைய லாகா
வொல்லைமுன முரைத்திடுங்கான் மனுமரபிற் பிரசங்க முரைக்க லானும்
வல்லவிவை வரன்முறையின் வகைதெரிந்து வகுத்துரைக்க மறந்திட் டேமால். ()

இனியுரைப்பாந் திரேதயுக சேடத்தைத் திரேதாதி யினிலிருந்த
மனுவொடுமே யிருடிகளும் பிரமாவால் வகுத்துரைத்த சிரௌத தன்மம்
வினவியதோர் சிமார்த்த தன்மம் விளம்பினு ரவற்றுளுறல் வேத மோத
றனிமகமக் கினிகருமந் தானமுத லானவெலாஞ் சிரௌத தன்மம். (௧௫)

அருண்மிகுத்த தவத்துயர்ந்த சத்தவிரு டிகளறைந்தா ரகில லோகத்
தொருவருக்குந் துரோகமின்மை வருணதன்ம மாச்சிரமத் தொழுகுந் தன்ம
மருவுமிவற் றுசார முதலிய சிமார்த்தன்ம வகையா மென்றே
பெருகும்வினைப் பயனொழித்தே சுவாயம்பு மனுமுன்னுள் பேசி னுறல். (௧௬)

சத்தியமெய்ப் பிரமசரி யஞ்சுருதி சாத்திரங்க டவமி வற்று
லொத்தவிரு டிக்கிரமந் தப்பாத முனிவரெழு வோர்கள் பாரிற்
சுத்தமக லாதமா னுடரிடிக ளின்னோர்க்குச் சொற்றி ரேதம்
வைத்தயுகா தியினியல்பாய்ச் சிவனிடத்துற் பவித்தபல மறைக்கு றாங்கள். ()

அருடார காதிதெரி சனங்களால் வரப்பெற்று ராதி கற்பத்
திருளறும்வின் ணவர்களுக்கவ் வேதமந்தி ரங்களெலா மியல்பாய் வந்து
பெருகுபிர காசமா யினபின்பு தருமமெல்லாம் பிழைபட் டேகி
மருடன்ம முற்றியம்பு மந்திரங்க ளில்லாமன் மடமை பூண்டே. (௧௮)

ஆயிரமா யிரங்கற்ப மழிந்தபின்னர் மந்திரங்க ளனைத்துங் கின்றோர்
தூயபுந்தி தனிலுதித்தே யிருக்கெசுரு சாமமத ருவணமுஞ் சொற்ற
மேயசதுர் வேதமந் திரங்களையோர் முனிவரர்கள் விரித்தார் பின்னுஞ்
சேயசிமார்த் தத்தைமுன்னுள் சுவாயம்பு மனுவுரைத்தான் றெரிந்த காலே. (௧௯)

சகலதரு மங்களுக்குங் காரணமாம் வேதங்க டாமொன் றுகி
மகிமைபெற வினிதிருக்கு மவையனைத்தும் பாங்ககன்றவை ருமபோ தெல்லாம்
புகல்வயது குறைவுறலால் வியாசமுனி பிரித்துரைப்பான் பொருவின் ஞான
மிகுதவத்தோ ரொருதினத்தின் வேதங்க ளனைத்தினையும் விரும்பிக் கற்பார். ()

யுகதரும மிஞ்சாமல் விரித்துரைக்கும் வேதத்தி லுண்மை யாதி
யகமுறுமந் திரசெபமே யந்தணர்க்கு மகமாகு மரசர்க் கொன்று
ரிகல்புரிவெஞ் சமர்மகமா மெழில்வணிக ருக்குவா ணிபமே யாகுந்
தகுமுழவர்க் குழவுபரி சாரகமே யாகமெனச் சாற்ற லாமால். (௨௧)

ஆதலால் வருணமுறை தப்பாம லந்தணர்சொ லரசர் கேட்பார்
நீதிபுரி மன்னர்மொழி நெறிதவரு ர் வணிகர்புவி நிகழ்த்து காலம்
பேதமுறு பின்னவர்முன் னவர்சொன்மொழி நடத்துமகப் பேறுண்டாகி
யோதுசுகஞ் சீராயு டரும்புத்தி யுடையவரா யுவந்து வாழ்வார். (௨௨)

வருணதரு மத்தினையே யனுசரிக்குங் கருமத்தை மனத்தி னெண்ணி
னுரிமைபெறச் சித்திக்கும் வாக்கினு னுரைத்தபின்ன ருளுற்ற வேண்டாத்
தெருளுறுமன் மேதையுண்டா மம்மேதை யின்பொருளைத் தெரிக்குங் காலைக்
கருதுருவம் புலமாயுள் கன்மபுத்தி தருமமெனக் கழறலா மால். (௨௩)

அம்மேதை யென்றுரைக்கு மரும்பொருளே சரியாகு மனேவோருக்குந்
தம்மேத மகல்வருணத் திரமவிதி தவறாமற் றன்செய் தாரா
விம்மேதை விதியிடத்தி லுபதேசங் கேட்டபடி யிருடிமார்கள்
செம்மேதைச் சங்கிதைகண் மந்திரங்கள் செப்புமுறை செய்தா ரன்றே. (௨௪)

அவியருந்து மகவானு மமரர்களும் விதிமுறையே யளிக்குந் தானங்
கவினுறுசத் தியசெபங்க ளுடகரண மனைத்தினையுங் கருத்தி னோடு
புவிபுரக்குஞ் சுவாயம்பு மனுவர்த்த ரத்தின்முன்னுள் புரிதல் போலத்
துவிதமொடு மொருசெத்தி வளர்யாக வினையதனைத் தொடங்கி னால். (௨௫)

சத்தியமு மறிவொழுக்கஞ் சபதபங்கள் தானமுன்னுன் செய்த தன்மங்
கொத்துமத் தன்மங்கள் குறைந்துகொலை புரிமகத்தின் கொள்கைத் தன்மம்
பத்தியொடு வளர்த்துழங்கா லாயுளொடுஞ் சராய பகரு மேன்மை
யொத்தமகா பலத்தெதிர்த்த வொன்றுளை யொருக்குமடல் யோகம் யாகம். ()

செய்வதற்கு முரியவராய் பிரமவா திகளாலேச் செய்ய னோட்டத்
தய்யதா மரைவிழியுஞ் சடைக்கலன்சேர் மணிமாலைத் துணைப்பொற் றோளும்
வெய்யமழு கயகடையும் வில்லவிபு மாசானு வாகு நான்கு
கைபின்முழு வளவுமகன் றுயர்மார்புஞ் சுவாயம்பு காலத் தன்னில். (௨௭)

உளவான திகிரிமுக வியப்படைபு முத்தமைத் திலக தோடும்
வளமான திருமணி யுந்தேரும் வாம்பரியும் மதக்கை மாவும்
விளர்கால மூன்றுமுணர் பெருமையுமின் பமும்விரதமுங் கீர்த்தி தானுந்
தளராத வணிமாதி செல்வமுஞ்சாத் திரமுமறைத் தகைமைப் பண்பும். (௨௮)

மெய்யின்மயிர் மேற்கிளர்வு மென்மையும் பச்சொளிபு மேன்மை காவு
மொய்கொளொன்புத் தோன்றுத தைபுடனு மகனுதலு முளைத்த நான்கு
தய்யபல்லை வாளெயிறு ஈற்குலமு முடபன்றித் துணைக்கை போலுங்
கைபினையும் விடைக்கவினுஞ் சிங்கத்தின் கழுத்தனைய கழுத்து மல்லால். (௨௯)

ஆங்கையிற்பங் கயரேகை சங்கரே கையுங்காலி லாழிரேகை
தங்கமச்ச ரேகையுமத் தரசொர்க்க பாதலத்தொல் கடல்வெற் பேழ்தி
வெங்குழியங் கடுநிறனு மிருவிலத்தி றவைத்தானம் யாகம் வாய்மை
துங்குபொறை திலகிறுத்துத் தன்மையும்விண் டுவின்கலையைத் தரிக்குஞ் சால்பும்;

தருமமரும் பொருளின்ப முத்திபிவை மாறின்றிச் சாருஞ் சீரு
மொருவருந்தம் மிலக்கணத்துக் கொவ்வாத விலக்கணமு மும்ப ராலும்
பொருவிலசு ரர்களாலு மழிப்பரிய பெருவலியும் புகழு மாயுண்
மருவுமொரொண் பஃதாயி ரம்வருட மகிழ்வாகி வாழு நாளும். (௩௧)

உடையவரா யுதித்துச்சக் கரவர்த்திப் பெயர்பெற்றே யுயிர்கட் கெல்லா
மிடையூறு தவிர்த்துமணி முடிபொறுத்து மதியட்ட மிலங்கு மொத்தைக்
குடைநிழற்கீ மூலகமெலாங் குளிர்வித்து மனுமுறைசெங் கோன டாத்தி
யடையலர்க டிறையளப்ப வரியணைமேல் வீற்றிருந்தே யிலங் காப்பார். (௩௨)

அந்தயுகத் துள்ளபிர சைகண்மூவா யிரவருட மமர்ந்து சாலப்
புந்திகளி கூர்ந்துநல்ல புத்திரரும் பவுத்திரரும் பொருந்தி வாழ்ந்தே
நந்தலிலாப் பரலோக நண்ணுவர்கள் யுகசந்தி நணுருங் காலை
முந்துதிரே தத்தரும நாலிலொன்றே யிருக்குமென மொழிவர் மேலோர். (௩௩)

இந்தமுறை திரேதயுகத் தருமமெலா மச்சவடி வெடுத்த மாயன்
சிந்தைமகிழ்ந் தேமனுவுக் குரைத்தபடி யேமிகவுந் தெளிந்தே மாயப்
பந்தமறுத் திடுமுனிவர் கேட்டுள்ள மகிழ்சிறப்பப் பரிவி னோடுஞ்
சந்ததமும் வேதவியா தனைப்போற்றுஞ் சூதமுனி சாற்றி னானால். (௩௪)

நாற்பத்தைந்தாவது

மன்வந்தரானுகற்பத்திற் சக்கரவர்த்தி லட்சண முரைத்த வத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௨௨௩.

நாற்பத்தாறுவது

தேவரிடி சம்வாத வத்தியாயம்.

சூதமா முனிவ னோக்கித் துலங்கிய திரேதந் தன்னி
லோதிய மகங்க ளாற்று மேல்வைவி லுயர்வான் றேவர்
மாதவர் சம்வா தத்தை வகுத்துரை யென்ன ஞான
மூதறி வுறுவி யாத முனிவனை வழுத்திச் சொல்வான். (௧)

மந்திரஞ் சுருக்கி யாகம் வகுத்தனர் வகையா யோதின்
முந்திய கிருத மென்னும் யுகசந்தி முடிந்த பின்னர்ச்
சந்திபோய்த் திரேத மென்னுந் தனியுகம் பொருந்த நாளு
நந்தலின் மழையான் மிக்க நால்வகைப் பயிர்க ளோங்கி. (௨)

பூமியி னகர நாடு புகழ்பெறு செல்வ மிட்ட
காமியம் பொருந்த வேத மந்திரங் க்ருமங் தப்பா
தேமக வானே மூன்று லோகமுஞ் சிறப்பக் காத்தே
யோமமா ரசுவ மேதந் தொடங்கியே யுஞற்றும் போதில். (௩)

முனிவர ரனேக ருற்றுர் மொழிந்திடும் யாக கன்மந்
தனியிருத் துக்கள் செய்யத் தான்வேண்டு மவைக ளெல்லா
மினிமையி னமைக்க வைத்து வரியுமுன் னியற்ற வோமம்
புனிதநால் வேத கோட்டஞ் சுரத்தொடு புகலுங் காலை. (௪)

புகலத்து வரியு வான புருடர்க டரிந்து சுற்றத்
திகழுறும் புரவி யாகஞ் செயற்குறு பசுக்க ளெல்லாந்
துகளறு யூபந் தோறுந் துன்புறக் கட்டி யோதா
மகமதிற் புசிக்குந் தேவர் வருகவென் றழைக்குங் காலை. (௫)

சிறந்தகற் பாதி யுள்ள தேவர்சீர் மகவா னுண்ணை
யிறைஞ்சியே யிமையோ ராதி யிந்திர னிழைக்கும் யாகத்
துறைந்திடு யூபஞ் சேர்ந்த பசுவெலா மலக்க ணெய்தி
நிறைந்தவெந் துயரி னாழ்ந்து நிலைதடு மாறும் போதில். (௬)

தவமொடு கல்வி ஞானத் தலைவரா முனிவர் நோக்கிப்
புவனியிற் பசுக்க டுன்பம் பார்த்துளம் பொருர்க ளாகிக்
கவலையுற் றசுவ மேத முறுற்றுகற் பத்தின் மென்பூந்
திவளொளி யலங்கற் றிண்டோண் மகபதி யிடத்திற் சென்றே. (௭)

என்னகா ரியத்தைச் செய்தா யீதுநற் செய்கை யன்றுன்
மன்னிய பசுவைக் கோறன் மத்திம மதும மாகத்
துன்றுமிக் கரும நீத்துத் தருமமே துலங்க வேண்டிற்
பன்றுமோ ராக மத்தின் படியாக மியற்றி னன்றாம். (௮)

சீவனைச் செகுத்த லாலே தருமங்க ளசிக்குஞ் சீர்த்தி
தாவுசீ ரவியால் யாகந் தனிலுமக் கார ணங்க
ளாவதோர் தரும மத்தங் காமிய மாமிம் மூன்றும்
பாவகத் தனிக்கு மிந்த வேதமும் பலனென் றில்லை. (௯)

பொருவிலா கமத்து யாகம் பிரமாவும் பூரு வத்தி
னருமையி னாற்றி மிக்கா யடைந்தனன் பலவு மீயும்
வரன்முறை வழுவச் செய்யே லென்னவு மகவா னுள்ளத்
தாமுறு மாங்கா ரத்தா லுட்கொளா திருக்க வாங்கண். (௰)

முனிவர்புத் தேளிர் சேர்ந்து மொழிந்தவா பரங்க ளாலு
மினியசங் கமங்க ளாலு மியற்றலாம் யாக மென்றே
தனிபெறு சம்வா தத்தி னவின்றுதாக் கிக்குங் காலைப்
புனிதநத் தவங்கள் யாவும் புகரறப் போற்றி னோராம். (௧௧)

மாதவர் வாதி னேர்ந்த கேசர வசுவைப் பார்த்துத்
தீதிலுத் தான பாத குமரனீ செய்யும் யாக
நீதியை யுணர்த்தி டென்னப் பலர்பல நிச்சி யாம
லோதிய பசுக்க ளாலு முயர்மரப் பழங்க ளாலும். (௧௨)

கந்தமூ லங்க ளாலுங் கருதிய காய்க ளாலுஞ்
சிந்தையா னினைந்த வன்னஞ் செய்யலாம் யாகஞ் சீவ
னைந்துறிற் கொலையா மல்ல தவத்தினை யயர்த்தே யாற்றி
னிந்தனை யொழியத் தார காதினி தெரிசனத்தால். (௧௩)

ஞானமா முனிவர் கண்ட நல்லமந் திரங்க ளாலே
தானுறும் பசுப்ப டுத்த றக்கநற் பிரமா ணந்தான்
யானறிந் துள்ளே னீங்க ளெண்ணியோ சனைகள் செய்மின்
வானுறு மந்தி ரங்கள் வாக்கியம் பிரமாண மாமால். (௧௪)

கொண்டிலிர் வேதங் கூறும் யாகமும் பிரமா ணந்தான்
புண்டரீ கத்தோன் வேதம் வாக்கியம் பொய்யன் றென்னை
வண்டிறன் முனிவ ரானோர் மேல்வரு மாறு நோக்கித்
தண்டலில் புவியில் வீழச் சபித்தனர் சபித்த லோடும். (௧௫)

தரைத்தலத் தன்னோன் வீழ்ந்து சஞ்சரித் திட்டான் மேன்மை
யருட்பெறுந் தருமம் யாவுந் தேர்ந்தினி தறிந்தா ரேனு
மொருத்தராய் விதியி னைத்தேர்ந் துரைத்திட லாகா முன்னோர்
தெரித்திடு தரும நுட்பந் தெரிந்தினி துரைக்கற் பாற்றே. (௧௬)

மன்னிய சுவாயம் பூவா மனுவினை யன்றி வானோர்
துன்னிய ரிடிகள் யாருந் தொகுத்தினி துரைக்க மாட்டார்
முன்னருந் தவத்தோர் சொற்ற முறைபுரி யாகந் தன்னிற்
பன்னிய வுயிரைக் கோறல் பழுதெனப் பகர்வர் மாதோ. (௧௭)

தவம்புரிந் தனேகர் முன்னந் தருநிழ லணுகு மாற்றாற்
பவங்கெடப் புரிந்த ஞான முனிவரர் பகரும் யாகங்
கவர்ந்திடு தானம் யாவுங் கருத்துற மதித்தி யாரு
நிவந்துஞ்ச விருத்தி மூல பலமிலை நிறைநீர்க் கும்பம். (௧௮)

இயன்றிடு தான மிந்த வகையினுற் சுவர்க்க மெய்தி
முயன்றுறு பலன்க டுய்ப்பார் தருமத்தின் மூலந் தேரிற்
பயன்றருந் துரோகம் வஞ்சம் பழியொடு முலோப மின்றி
நயந்தவிந் திரிய மைந்து மடக்கியே நாளும் வாழ்தல். (௧௯)

சத்தியப் பொறுமை பூத தயைபிர மசரி யஞ்சீ
ருய்த்திடு தவங்கொல் லாமை யொழிவுளத் தைரி யந்தான்
வைத்திடு மிவையாஞ் செம்பொன் மந்திர மகச்சொ ரூப
மெய்த்தவ மகத்தின் பேற்றால் விளங்கிய சுவர்க்க லோகம். (௨௦)

அரியமெய்த் தவத்தின் பேற்று லமர்வைபா ராச லோகம்
கருமசன் னியாசப் பேறுங் கருதரும் பிரம லோகம்
பெருவயி ராக்கி யத்தின் பேறெடுத் தியம்புங் காலை
வருபிர கிருதி மாயை யொருவிமா லயத்தைச் சேர்தல். (௨௧)

சுத்தமெய்ஞ் ஞானப் பேறு சொல்லரு முத்தி யாகு
மெய்த்தகு கதியின் பேத மைந்தென வியந்து கூறி
யத்தகை வசுவின் வார்த்தை யதிலனு தாவு பண்ணி
மொய்த்தமா தவத்தோர் விண்ணோர் முதல்வனைக் கண்டு பேசி. (௨௨)

தரித்திடு சுவாயம் பூமன் வந்தரந் தன்னிற் றங்க
ளிருப்பிடஞ் சென்று சேர்ந்தா ரிமையவர் யாகஞ் செய்தா
ரருத்திகொள் பிரகட் சத்தி ரன்முத லான வேந்தர்
தெரித்ததற் றருவன் மேதா திதியொடுத் தான பாதன். (உ௩)

பிரியவி ரதன்றந் தன்மாப் பிராசின பருஹி வென்றி
விராசனாற் சங்க பாலன் விறற்செயன் றிரிசு வாய்மை
மருவவிர்த் தாமன் கீர்த்தி வயங்குபற் சன்னி யன்றான்
தெரிதரு மிவர்கண் மிக்க தவஞ்செய்தே சுவர்க்கஞ் சார்ந்தார். (உ௪)

இரும்புவி தனிவி ராச விருடிகள் கீர்த்தி யின்னம்
பொருந்தின வதனால் யாக மாம்புகழ் தவமே மிக்கா
மருந்தவ மதனால் வேத னம்புவி படைத்தான் யாகந்
திருந்திய தவமு மிந்த வுலகத்திற் சிறந்தே முன்னாள். (உ௫)

வளங்கெழு சுவாயம் பூமன் வந்தரந் தனிலுண் டாகி
விளங்கின வன்று தொட்டு விரித்தன யுகங்க டோறுங்
களங்கமின் முனிவி ரன்றே கருதறும் வேத நூலே
யுளங்கொளும் வியாதற் போற்றி யுரைத்தனன் சூதன் மாதோ. (உ௬)

நாற்பத்தாறாவது

தேவரிஷி சம்வாத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௨௩௬.

நாற்பத்தேழாவது

மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாயம்.

பாருற மகங்க ளாற்றிப் பழமறைப் பனுவ றேர்ந்த
வாருனி வரர்கள் சூத முனிமுக நோக்கி மன்வந்
தரயுக வன்ன னத்தைச் சாற்றென வியாதற் போற்றிச்
சரகம லங்கள் கூப்பிக் கனிவொடு மினிது சொல்வான். (௧)

உரைத்திடப் படுந்தி ரேதா யுகமது முடிந்த பின்னர்
விரித்திடுந் துவாப ரந்தான் விளங்கிடு மதனின் முன்று
டெரித்திடு திரேதத் தன்ன தருமமே சிறக்குங் காலந்
தரித்திடு தவங்கள் குன்றுந் தாபதி பிரசை யுண்டாம். (உ)

வாணிப மூழவு லோப மாறுகொள் பகையோர் செய்ய
வீனுறு தண்டம் யாத்திரை மேவுபல் லுயிரி னிக்கண்
பூணுறு செருவத் தம்மைப் போன்றிடா சமான மெய்தல்
பேணுறு மிவைக ளுண்டாம் பிறங்கின வந்தந் தன்னில். (௩)

செய்வினைத் தருமமில்லைச் சிறந்திடு திரேதந் தன்னி
லுய்வகைத் தரும முண்டா மோங்கிய துவாப ரத்தின்
மெய்கெடக் கலங்கும் பின்னர் விளங்கிய கலியு கத்திற்
பொய்மிகத் தரும மாண்டு பொருந்திடு மதன்மந் தானே. (௪)

மருவிய துவாபரத்தில் வருணமாச் சிரம நான்கு
மருகுறு மிருதி வேத மிரண்டுபட் டடைத லாலே
தெருளுறத் தருமம் யாவுந் தெரிந்துகிச் சயமாய்த் தோன்று
பெருகிய மதிபே திக்கும் பிறங்குசாத் திரங்க ளெல்லாம். (௫)

ஒன்றுரைத் திட்ட வண்ண மற்றொன்று முரைத்தி டாதாய்த்
துன்றிட வீற்று வீற்றாய்த் தொகுத்தினி துரைக்கு மொன்றாய்
நின்றிடும் வேதந் தன்னை நிகழ்துவா பரத்தின் மூன்றாய்க்
குன்றிடு கலியி னான்காய்க் குவலயந் தன்னில் வேறாய் (௬)

தொடுத்தனன் வியாத னிந்தத் தொல்லுல கத்து ளோர்க்குப்
பகுத்தறி வாயு ளற்பப் பான்மையான் முனிவர் பின்னு
மிகுத்துமந் திரங்க ளென்னும் விதிப்பிர மாண மென்று
மகித்திடு மர்த்த வாத மென்றுமே வழங்கச் செய்தும். (௭)

இருக்கொடு மெசுரு சாம மிவற்றிற்சங் கிதைக ளென்றும்
பெருத்திடு சமானத் தோடு பேதமாய்ப் பிரிப்பர் மற்று
மருத்திகொள் கற்ப சூத்தி ரங்களுக் கருத்த மன்றித்
தெரித்திடு பாடை தோறுஞ் செய்துள வித்தை யாவும். (௮)

தோன்றிய வாறு செய்வர் சொல்லத்து வரிபூ தாகை
யேன்றிடு மெசுரு வேத மியைந்தபூ ருவத்தி லொன்று
யான்றபின் னிரண்டாய்த் தோன்றி யபேதமாய்ப் பேத மாகி
யூன்றிய பொருளாய்ப் பின்னு முலகிடைக் கலைந்திற் றன்றே. (௯)

பின்னரு மனேக பேதம் பெற்றதா லதனைப் போல
மன்னிய சாம வேதம் வருமத ருவண வேத
மென்னுமிவ் விரண்டு மத்த மியல்பல பேத மாகி
நன்னில மதனிற் றோன்றி நசிக்குமப் பொருள்க ளெல்லாம். (௧௦)

துலங்கிய துவா பரத்திற் சுருதியி னத்தம் வேறாய்க்
கலங்கியே கருத்தி லைய முற்றப்பின் கருது வேத
மிலங்கிட வேறு வேறா யியன்றிடு மென்பர் மாக்கள்
பலங்கெழு விசுவா சத்தை நீக்கியே பவத்தி லாழ்வர். (௧௧)

வேதநிச் சயமாய் மாந்தர் விசுவாசித் திடாமை யாலே
தீதுற மறுக்கும் வானந் திரிவித காண துக்கம்
வீதனோய் வருத்த முண்டா மனத்தினில் வெப்பந் தோன்றும்
போதுளத் தெண்ணந் தோன்றப் புகும்வயி ராக்கி யந்தான். (௧௨)

வரும்வயி ராக்கி யத்தால் மருவுமில் வாழ்விற் றோடந்
தெரிவுறக் கண்டு ஞானந் தேக்குற நீக்கி நான்கா
முரியவாச் சிரம தன்ம மோர்ந்தனை னின்றும் வாழ்நாள்
விரிவெலா நன்கி னாற்றி வீடுற நினைப்ப ரன்றே. (கங)

முந்திய சுவாயம் பூமன் வந்தர முதன்மை நாளில்
வந்துறு துவாப ரத்தின் மன்னுசாத் திரங்க ளாதி
தந்துறு மாயுள் வேதந் தனிற்பல பேதங் கற்பத்
தந்துருத் திரத்தி னோடு கணிதமிங் குறைத்தற் கெல்லாம். (கச)

பிரிவுறு சமமாய் வேறு தர்க்கசாத் திரபே தங்க
ளுறுதியா மௌரு சாத்திர முயர்கற்ப சூத்தி ரங்கண்
மறுவிலா மிருதிபேத மற்றுள விஞ்சை பேத
நிறையிர தான வித்தைத் தொகுதிநீத் துணர்வி னாலே. (கரு)

உற்றிடு மனமே வாக்குக் கருமமாங் கொத்தி ரது
தெற்றிய முயற்சி யன்றாற் செய்பயிர் சித்தி யாகு
முற்புக துவாப ரத்தின் மொழிந்திடு மான்மா வெல்லாம்
பற்பல தவத்தாற் காயக் கிலேசமே படுத்து லோபம். (கசு)

பகர்ந்திடு வியாபா ரங்கள் படைபொரல் தத்து வத்தி
னிகழ்ந்திடு நிச்ச யங்க னிறைகல்வி யோக னித்த
நகுந்திறற் றருமங் கூடுஞ் சாங்கரந் தக்கோர் பேதித்
திகழ்ந்திட வருணைத் தோடாச் சிரமங்கெட் டிடுதன் மற்றும். (கஎ)

காமமெய்க் குரோத முண்டாங் கருதிய வாயு டானும்
நோமுறு மிருது ரூண்டு பூரணத் துவாப ரம்போ
யோமுறு சக்தி யின்மா னுடர்குண வீன ராவர்
தாமுறு தரும நான்கி லோர்பாகஞ் சார்வ ரன்றே. (கஅ)

கலிவருங் காலஞ் சோறல் களவுபொய் கவடு மிக்காய்
மலிதவஞ் செய்வோர் தம்மை வதைத்திடக் கூடா மாந்தர்
நிலைபெறு தருமஞ் செய்யார் செய்திட நினைப்போர் தாழ்வர்
தலைபெறப் பயிர்கள் செய்யிற் சாரினுஞ் சாருஞ் சாரா. (ககூ)

பசிமெய்நோய் தாகம் வானிற் பயோதர மழைபெய் யாமை
விசையுறு நாட்டு பாதி மேவிடும் வாறு டாறு
நிசமிலை யற்ப தேக நிகழவை சிர்த்தி பொல்லா
வசையுற லஞ்சா ரத்தோ டசத்திய மருவு லோபம். (உ0)

மன்னிய வதன்ம முண்டா மறையவர் விதிக ளன்றித்
துன்னிய மகஞ்செய் வோர்க டொன்மறை வழுவச் சொல்வார்
பன்னுசாத் திரங்க டம்மைப் படித்திடா ரொழுக்க மேவு
நன்னெறி நிலாமை யாலே நடுங்கிடு முலக மெல்லாம். (உக)

கொலையபி மான நீத்தல் கோபமொ டசூயை லோப
மலகிலாக் கருவம் யாவு மணுகிடுங் கலக முண்டாம்
பலவில மறையோர் வேதம் பன்னிடார் பண்ணார் யாகம்
விலைசெயும் வணிகர் போல வேந்தருங் கொண்டு விற்பார். (௨௨)

அன்றியும் வட்டி யேற்றம் வாங்குவ ரந்த ணாளர்
துன்றுசூத் திரர்க ளோடு பெறுவர்சொல் லுபதே சங்க
ளன்றிகொ ளாச னம்போ சனநண்ணு சயனம் யாவு
மொன்றிட வுறைவார் வேந்த ருலவுசூத் திரிற் றேன்றி. (௨௩)

மருவுபா டண்ட ராவர் வத்திரங் காவி போர்த்துத்
திரிவர்சாத் திரங்க ணிந்தை செய்வர்பொய் தானே சொல்வர்
பொருவறு தெய்வ பத்தி பொருந்துவர் சிலர்தன் மத்தைப்
பரிவற நிந்தை செய்வார் சிலர்சிலர் பழைய வேதம். (௨௪)

நன்னெறி தேர்வர் மிக்க நற்றவ வேடங் கொள்வா
ருன்னுசூத் திரர்கள் வேத மோதுவ ரவரில் வேந்தர்
பன்னிய பரிம கத்தைப் பண்ணுவர் பசுக்கள் பெண்டிர்
மன்னிய தனங்கண் மாறி வவ்வுவ ரெவரு மற்றும். (௨௫)

பொறுமையின் மனத்த ராகிப் புருணகத் தியினைச் செய்ய
வுறுவரச் செயலா லாயு ளுருவநற் பலமுங் குன்றிச்
சிறுமையிற் றுன்பஞ் சேர்வர் தீர்க்கமாம் வயது நூறு
பெறுபுவி தன்னிற் றேய்வர் பிறங்கிட வந்து தோன்றார். (௨௬)

கிளர்ந்திடு மதன்மத் தாலே கெட்டிடும் யாக மிப்பாற்
றளர்ந்திடாச் சந்தி சந்தி தருகூற்றின் றருமஞ் சொல்வேம்
வளர்ந்திடு யுகங்க டோறுந் தருமங்கால் வாசி குன்று
முளங்கொள வெந்த வெந்த யுகசந்தி தோன்றி னாலும். (௨௭)

பொருந்திய யுகத்தின் றன்மம் புகலநா னொன்று மிற்றுந்
திருந்திய கலியந் தத்திற் றிகழ்சுவா யம்பு மன்னன்
றருந்தனி மரபிற் கீர்த்தி சார்பிர மதிப்போர் பெற்று
வருந்திறற் கற்கி யாகி மாலவ தரித்து மண்மேல். (௨௮)

முப்பது வருட மட்டு முலகிற்சஞ் சரித்து மூர்க்கர்
தப்பிடு மரசர் வாசி தந்திதேர் காலா ளாதிக்
கைப்படை மடியக் கொன்று மறையவர் கைவா ளேந்தி
யொப்பொடுந் திரிந்து சூழ வுலகெலாம் விசயஞ் செய்தும். (௨௯)

கொங்கணம் விராடங் குந்தங் குடகமா ரியங்கள் ளுடஞ்
சிங்கள மகதங் காசி சிந்துகே கயங்க லிங்கம்
வங்கமொட் டியங்க டார மாளுவஞ் சீனங் கொல்லந்
தங்கம்பப் பரந்துண் டீரங் காந்தாரங் கவிடம் விந்தம். (௩0)

இவ்வகை முதலை தேயத் தெய்திவாழ் மிலேச்ச ராய
செவ்வையில் சூழ்ந்த வேந்த ரனேகரைச் சினந்து கொன்று
கவ்வைகொள் யமுனைக் குங்கூர் கங்கைக்கு நடுவண் மன்னி
யவ்வயி னமரு நாளி லருகுறுஞ் சேனை யெல்லாம். (௯௧)

துங்கனி லொன்றுக் கொன்று சமர்புரிந் திறக்கு மப்பால்
வெங்கலி முடிவிற் சந்தி மேவிய கூற்றிற் பாவம்
பொங்கிய பிரசை யாவும் பொன்றலு மொழிந்து பாரின்
மங்குறு மாந்தர் யாரும் வழங்குறு லோடத் தோடும். (௯௨)

ஒருவருக் கொருவ ரின்றி யொறுத்திடும் வேந்த ரின்றிப்
பெருவியா குலத்தி னோடும் பிரசைக ளொடு நீத்து
மருவிய வாக்கத் தோடும் வல்லுயி ரோம்பித் தன்ம
மருகுறக் காமங் கோப மதிக்கிர மிக்கு மண்மேல், (௯௩)

மானமா னத்த நட்பு மரியரை வணக்க மின்றி
யீனராய்க் குள்ள ராகி வயதுமோ ரிருபத் தைந்தாய்த்
தேனமார் கூந்தற் பெண்டிர் சிறுவருந் திகைக்க நீத்தே
யூனமில் பயிர்க ளின்றி யுறுபசி யுடற்ற லாலே, (௯௪)

நீத்தெழின் மிலேச்சர் மன்னு தேசங்க ளெங்குஞ் சென்று
மேத்துறு பலமூ லங்கள் மதுவுட னிறைச்சி துய்த்தும்
வாய்த்துறு கலைத்தோன் மற்று மரவுரி யுடுத்து நீதி
நீத்துநால் வருணத் தோடு நிலைமையாச் சிரமம் விட்டு. (௯௫)

மனைமுயன் மான்வ ராக மத்துவ மிருகம் யாவுந்
தனைநனி லருந்தி யாருஞ் சங்கர சாதி யாகிப்
புனைபடத் திரிபு நாளிற் புணரியங் கரைக ளாதி
பெருநதிக் கரைக டோறும் பிறங்கிய பலத்தி னாலே. (௯௬)

மிகுத்தகர் கூட்டங் கூடி விலக்கரும் பசியான் மாந்தர்ச்
செகுத்துட லிறைச்சி யுண்டு செம்புனல் பருகி யுள்ளர்
வகுத்திடாப் புலாலைத் துய்க்கு மயக்கினு லறிவு நீங்கித்
தொகுத்திடு பவமே யீட்டித் துக்கசா கரத்தி லாழ்வர். (௯௭)

மூத்திய விருத்த தேக வருணமாய் முடிக்க லாயோர்
பித்திய கலியந் தத்தும் பிறங்கிய சாதி பேத
நந்திட வுலகில் யாரு நண்ணுறுந் திரோ யாவ
ரந்தரத் தமரர் மேவு மாண்டொரு தாறு கூறில். (௯௮)

மனிதர்க்கு முப்பத் தாறு யிரமெனும் வருடஞ் சென்று
னனியுறு மனிதர் மச்ச கற்பகப் பறவை யுள்ள
ளினிதுற வருந்திச் சார்பொன் றின்றியே யிறந்த பின்னர்ச்
சினமிகு கால னுண்டு சேடமாய்த் தங்கு மாக்கள், (௯௯)

மாதரை யுவந்து கூடி மகவினை யுயிர்த்துத் தாங்கள்
வீதலுங் கலிபோய் வந்து விளங்குறுங் கிருதந் தோன்று
மீதுறு சுவர்க்கத் தோடு நரகத்தின் மேவி யின்பந்
தீதுறத் துன்பந் துய்க்குஞ் செய்கைபோற் கிருத மாதி. (௬௦)

யுகந்தொறுந் தேகந் துய்க்கு முறுகலி யுகம்போ யிந்தச்
சகந்தனிற் கிரேதந் தோன்றுந் தன்மையைத் தேருங் காலை
யிகழ்ந்திடு துக்கமுண்டா மிதிற்சம புத்தி யுண்டாம்
பகர்ந்திடு மிதனு லான்மாப் பான்மைதேர்ந் தறிவ னப்பால். (௬௧)

தருமமே புரிவின் காட்டிற் றழலுறத் தீய்ந்த புற்கள்
வருமழை மொழியப் பின்பு வளர்வதே போலச் சொற்ற
தொருகலி யொழிந்தே யாதி யுகமுறும் போதின் மாக்கள்
பெருகுமுற் பத்தி யுண்டாம் பின்வரு யுகங்க டோறும். (௬௨)

வந்ததும் வந்த பின்னர்ப் போயதும் வருவ யாவு
முந்துமன் வந்த ரத்தி னியற்கையு முரைத்தா முன்னர்ப்
பந்தமி லாத சத்த விருடிகள் பகர்ந்த பண்பின்
சிந்தைகூர் மிருதி தன்மத் தில்லறஞ் செய்வ ரன்றே. (௬௩)

அந்தவேழ் முனிவர் தாமு மறத்தினை நிறுத்த வேண்டி
வந்துமன் வந்த ரத்தின் பதிகளாய் வதிவ ரின்பஞ்
சுந்தரந் தரும மாயுள் சொன்னமா பலநற் காம
நந்தலில் யுகங்க டோறு நாலிலோர் பாகங் குன்றும். (௬௪)

சொல்லிய யுகங்க ளொன்றின் சந்தியைத் தொகுத்துச் சொற்று
மொல்கலி லெழுபத் தொன்றாய் நான்கெனும் யுகங்க டம்மை
வெல்லுமன் வந்த ரந்தா னென்றெண விளம்ப லாகு
நல்லதோர் யுகத்தின் றன்ம நவிலுமோர் கிருத மாதி. (௬௫)

சாற்றிய வாறு மன்வந் தரத்தினிற் றருமம் யாவும்
போற்றியே யுகங்க டோறும் புகன்மன்வந் தரங்க டாமு
மேற்றிடும் வேறு வேறு யியம்பினேம் பேத மின்றுற்
றேற்றுவர் முன்ன முன்ன மாக்களே யுகங்க டோறும். (௬௬)

இவ்வண மாகு மீரே ழென்னுமன் வந்த ரந்தான்
செவ்வையா சுரியே யாது தானிப சாசி யக்கர்
தவ்வலி லுயிர்க ளெல்லாந் தழைக்குநர் பூர்வ மேபோற்
கவ்வையில் கற்பந் தானும் பூருவத் தியல்பாய்க் காணும். (௬௭)

இப்படி யுகங்க ளெய்து மிலக்கண மியுகசு பாவ
மொப்புறு மதனாற் கால மளப்பில வொழிந்த பின்னர்ச்
செப்புமன் வந்த ரந்தான் றிருந்துமுற் பத்தி நாசந்
தப்பறக் கூடிச் சீவ கோடிக டங்கு மாதோ. (௬௮)

இந்நெடுங் கால மெல்லா மியம்பிடிற் கணம தாகும்
பின்னர்மன் வந்த ரங்கள் பேசிய வாறு சொல்வே
முன்னிய தவங்க ளாற்றி மும்மல முருக்கு ஞான
நன்னல முனிவர் கேண்மி னென்றுரை நவின்றான் சூதன். (௪௯)

நாற்பத்தேழாவது
மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௨௯௮.

நாற்பத்தெட்டாவது

இருடி மான்மிய வத்தியாயம்.

அருடின கரனேறு ராழி யடலெழு பரியார் தேனை
வருடிநீள் சினைகள் பம்பி வளங்கொளு நைமி சத்தின்
றெருடிரி புண்ட ரத்தாற் றிகழ்நுதன் முனிவர் யாரு
மிருடிமான் மியங்கூ றென்ன வியம்பிடுஞ் சூதன் மாதோ. (௧)

முன்வரு கிருதந் தன்னின் முடிவிலா வாயுளோடு
மன்னிடும் பிராணி மற்றத் திரேதநற் றுவாப ரத்திற்
சொன்னதோ ராயு டானுஞ் சுருக்கமாங் கலியு கத்தி
லின்னுயிர்க் காயு ளற்ப மிறந்தனிச் சயிக்க லாகா. (௨)

மானுடர் தமக்குச் சொற்ற கலியினில் வயதை யாரு
மீனமி லாத தேவ ரசுரர்மா னிடரி யக்க
ரானகந் திருவர் மிக்க வரக்கரோ டிவர்க ளெல்லாந்
தானுயர் கிருதந் தன்னிற் சரியுடற் பருமனாம். (௩)

கின்னர ரியக்கர் வித்தி யாதரர் கிளா ரக்கர்
மன்னுகந் திருவ ரச்சா ரணர்குய் யகர்வாழ் சித்த
ரென்றமித் தேவ யோனி யென்பவை யிவர்க ளெல்லா
முன்னுதம் விரலாற் றெண்ணூற் றறுநூறு முயரஞ் சார்வார். (௪)

அளவிலக் கணமிவ் வாறு மதிகமுங் குறைவு மற்றெ
ருளமிகு காலதோட மிவ்வண முயர்மாந் தர்க்குங்
கிளர்வொடு குறைவு முண்டாங் கேடிலா யுகத்தி லேனும்
வளரள விவ்வா றாகும் வானவர் சரீரங் கூறின். (௫)

அவ்வவர் காத்தி றற்பத் தொன்பதங் குலம தாகுந்
தவ்வலி லசுர ராகத் தழைக்குமெண் பத்தி னன்காந்
செவ்விய விரல்க ளாகுஞ் சென்னிக்குந் திகழ்பா னுக்கும்
வவ்வுமொன் பதுசா ணென்ன மருவிடு முயரந் தானே. (௬)

தரணியில் யாவர்க் கேனுஞ் சானுவி லங்கை தொட்டால்
வரமுறு மன்னோர் தம்மை வானவ ரும்பூ சிப்பார்
சுரபிமா மகிடஞ் சானே தோற்றுதா பரங்கட் கெல்லா
நிரையுக முறைகு றைந்தும் வளர்ந்துமிந் நிலத்தி லோங்கும். (அ)

ஆவியிற் சிரெட்டஞ் சொல்லி லங்குல மெழுபத் தாறாய்
மேவிட வுயர்ந்த வென்னும் விம்முமம் மதமை மாரி
யோவில்யா னைகளெண் ணூறு விரற்கடை யுயர மாகுந்
தாவருங் கடாப்ப சுக்க ளுன்னத சமமென் பாரால். (௯)

புவனியிற் றுபரங்க ளெனப்புகல் பொங்கர் நீள
நவிலுநா லாயி ரத்து நாற்பத்தொன் பதங்கு லத்தா
னுவமையின் மனிதர்க் கெந்த விலக்கண முளவோ விவ்வா
றவிரொளித் தேவர் மெய்யு மவ்விலக் கணம தாமால். (௧0)

விருத்தியி லதிக மாகும் விண்ணவர் சரீர மில்லா
ரருத்திகொ டேவர் மாந்த ரளவிடையுரைத்தாம் பாரி
வருத்திகழ் பசுக்கள் யானை யுரைத்ததா பரங்கூர் பட்சி
நிரப்புறு மளவை யுண்டி தொழிலிவ ணிகழு மாபோல். (௧0)

தேவர்தம் முலகி னுள்ள தேனுவ யாதி யாவும்
பாவகத் தமைய மேலாய்ப் பகர்ந்திடும் பெரியோர் தம்மின்
மேவுமுத் தமரோ சிட்டர் மிகுபிரா மணர்நால் வேதங்
கோவொழுக் கமாஞ் சொற்ற குலப்பிரா மணருங் கோவும். (௧௧)

வீந்திடிற் பிரம சாயுச் சியத்தினை மேவ லாலே
யாய்த்தசத் துக்க ளென்ப ரந்தண ரரசர் மற்று
மேய்ந்திடும் வணிக ரென்ன வியம்புமூ வருணத் தோரும்
வாய்ந்தவாச் சிரம நன்கு வழுவற நெறியி னாற்றி. (௧௨)

மிருதிசொற் றரும மாஞ்சா மானிய தரும மென்மைச்
சுருதிசொல் விசேட தன்ம மிவைநெறி யலங்க வாற்றிப்
பெருமைசேர் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்து பேரின்பந் துய்ப்பர் ஞானத்
தருமமாம் வகையைக் கூறிற் றகவுறு பிரம சாரி. (௧௩)

குருவினை வழிபட் டேத்திக் கோதற வோதி லன்னோன்
பெருமைசேர் சாது வாவான் பிறங்குமில் வாழ்க்கை யானு
மொருமைசேர் பிரம சாரிக் குதவியில் லறத்தின் றன்ம
மருமையி னாற்றி னானே லவனையுஞ் சாது வென்பார். (௧௪)

பெருவனத் தமரும் வானப் பிரத்தனுஞ் சாது முத்தி
தருநெறி யாகுங் கூர்சந் நியாசியுஞ் சாது நல்ல
கருமமே தருமம் பொல்லாக் கருமமே யதன்மந் தேவர்
தெரிதவர் நரர்பி திர்க்க டேர்ந்திவை யறிகி லாரால். (௧௫)

அரித்தலான் மகத்து வத்தாற் றருமத்தைத் தருமமென்ப
ராருத்தியிற் சூரவர் சொல்லு மளவையே தருமமன்றி
விருத்தமாம் பலனை நல்கும் வினையினை யதன்மமென்பர்
கருத்துறு குருவின் வன்மை கருதியே யுரைப்பன் மாதோ. (௧௬)

வித்தையின் விருத்த ராகி மிகுபொருள் விருப்ப மின்றிச்
சுத்தராய்க் குலசி ரேட்டத் தூயராய் வினயத் தோரா
யொத்துளார் சூரவ ராவ ருவர்துசெய் தருமமெல்லா
மித்தலைத் திருவ கைத்தாஞ் சுருதியன் மிருதி யென்றே. (௧௭)

உரைத்தருஞ் சுருதி தன்ம மோங்கிய தானம் வேள்வி
நிரைத்தழற் கருமம் பின்னர் நித்திய மிருதி தன்ம
மருத்திகொள் வருணத் தோடு மாச்சிர மத்தின் பான்மை
குருத்தொழு நியமத் தோடு சுசிரீவன் கோர விர்த்தல். (௧௮)

அருமறை யுணர்ந்த சத்த விருடிக ளறைந்திட் டார்கள்
சுருதியின் றரும மென்போர் துகளின்மன் வந்த ரத்தின்
றருமமே நினைந்து சாற்றி ஞன்மனு மிருதி தன்மம்
வருணவாச் சிரம தன்மம் வகுத்திவை யுரைக்க லாமால். (௧௯)

இவ்வகைத் தரும மன்றி யியற்றுமோர் சிட்டா சாரந்
தவ்வலற் றுளதே தென்னிற் சார்மனு வந்த ரத்திற்
கவ்வையி னுலகிற் றன்மங் கதிகொள நிறுத்த வேண்டித்
திவ்விய மனுவுஞ் சத்த ரிடிகளுஞ் சிட்ட ராகி. (௨௦)

சாதுக்க ளாகி மிக்கார் தருமமே நிறுத்த லாலே
மாதுக்க நீக்குஞ் சிட்டா சாரமாய் வழங்கு நாமம்
போதிக்கு மாதி யாகிப் பொருந்துநித் தியமே யாகு
நீதிக்காஞ் சிட்டா சாரப் பகுதியை நிகழ்த்துங் காலை. (௨௧)

சத்திய மீகை தானந் தவம்வேள்வி தயவு பூசை
வித்தையோ டோரெட் டாகு மிகுமன்வந் தரங்க டோறும்
புத்திகூர் மனுவுஞ் சத்த ரிடிகளும் பொருவில் சிட்ட
ரித்தகை யியற்ற லாற்சிட் டாசார மென்பர் மிக்கோர். (௨௨)

சாறிரு தருமங் கட்குட் குலவிய சுருதி தன்ம
நீதிலா வேத மோத வியாகத்தை யியல்பி னாற்றன்
மாதிலா மிருதி தன்மம் வருணமாச் சிரம மாகு
மூறுபா டற்ற தன்மத் துயாங்கத்தை யுரைக்குங் காலை. (௨௩)

சத்திய முண்மை சாற்ற றகுபிர மசாரி யத்தோ
ருத்தம மான முண்டி யொறுத்தலாம் வேள்வி சொல்லின்
மெய்த்திர வியங்கள் சோக்கள் வேதங்க ளிருத்துக் கள்ரீர்
மொய்த்தகத் கணைக ளோடு முறைபெறு மவிக ளாமால். (௨௪)

இயம்பிய தயவு சொல்லி னிதத்தொடு மின்பம் யார்க்கும்
நயம்பெறப் புரித லாகு நலம்பெறு பொறுமை கூறிற்
சயந்திட விடர்செய் தோர்க்குக் கருதியே யிடர்செய் யாமை
வியந்திடு லோப மற்றோர் வெறுக்கையை வெறுக்கை செய்தல். (௨௫)

பிரமச ரியத்தைக் கூறிற் பிறங்குதம் பதியின் செய்கை
மருவுள நினைத்தல் வாக்கால் வழுத்துத லொழுக லாகும்
பொருவருந் தவத்தின் கேண்மை புலன்புறம் போக்காச் செய்கை
தரைபுகழ் வதனைக் கூறிற் றனக்குமேற் பலர்க்கும் பெட்பாய். (௨௬)

மன்னிய திரவி யத்தை மகத்துவ முடையோர்க் கீத
றன்னிய சிட்டா சாரஞ் சுருதிக்கு விருத்த மின்றிப்
பன்னுநால் வருணத் தோராச் சிரமத்தோர் பற்றி நிற்கும்
நன்னிலைத் தருமந் தானே சாதுக்க ணயப்ப தாகும். (௨௭)

பகையொடு நட்பு மிக்காம் பண்புளோ ரிடத்தெஞ் ஞான்று
மிகையுறும் வெறுப்பு மேவும் விருப்பஞ்சற் றாப மின்றித்
தகைபெற விருத்த ருனே விருத்தர்கஞ் சரிதை யாகுந்
தொகைசெய்நற் கருமந் தீமை துறத்தல்சந் நியாசி தன்மம். (௨௮)

நெறியினவ் வியத்த மாயி னிகழ்த்திய விசேட மீறாய்ச்
செறிவுறு விகாரந் துற்ற சேதனு சேத னத்தை
யறிவினாற் றெளிந்து நீத்த லரியமெய்ஞ் ஞான மியாவு
முறுசுவா யம்பூ மன்வந் தரத்தரு மத்துப் பாங்காம். (௨௯)

ஓதுதத் துவமுந் தேர்ந்து முனிவர ருரைத்த தாமாற்
சாதுறு கோத்தி ரஞ்சீர் சாதுறு வித்தி யஞ்சேர்
தீதறு விதியைச் சொல்லிற் றிகழ்மன்வந் தரங்க டோறுங்
கோதறு வேத மூன்றுங் குலவிய தேவர்க் கெல்லாம். (௩௦)

விதிமுறை முன்போல் வேறாய் விதித்திடும் விதியு மிக்காய்த்
துதிகடோத் திரத்தினோடுந் தோத்திர முன்போ லாகும்
புதியதாந் திரவி யத்தாற் பொருந்திய குணத்தாற் செய்து
கதிதருங் கருமந் தன்னாற் களங்கமின் மாபு தன்னால். (௩௧)

தோத்திர வகைநான் காகுஞ் சொன்மன்வந் தரங்க டோறு
மேத்துகோத் திரத்தின் பேத மித்திறம் விளக்கும் வேத
நீத்திடா மந்தி ரத்தின் றோத்திர நிகழ்த்தி னன்காஞ்
சூத்திர மறைதேர்ந் தோது முனிவரர் தொகுத்திட் டாரால். (௩௨)

தொகுத்திடும் வகையே தென்னிற் சொல்லுமன் வந்த ரத்தின்
பகுத்திடுஞ் சந்தோ டஞ்சேர் பயஞ்சுகந் துக்கஞ் சோகம்
வகுத்தவிவ் வைந்துந் தற்கா தியினிலக் கணத்தின் மன்னு
மிகுத்தமா தவர்சி தேந்தி ரியத்தினை விளம்பு வாரால். (௩௩)

இறப்பெதிர் காலந் தம்மி னியங்குமைம் புலன்க ளோடு
யுறப்பெறும் விடய மாக வோங்குவா தனைக ளின்றிச்
சிறக்குமுக் குணமு மொத்துச் சீவகோ டிகளி னன்பாய்
நிறைத்தமெய்த் தவத்தி னேனை ருடியென நிகழ்த்த லாமால். (௧௪)

பேதங்கள் பிரிவு முமற் பேரிருட் பிரள யத்தைச்
சேதன மாயை தன்னிற் சேதன மிகவு முண்டா
மாதலா னைமேனி ருட்டி யபுத்தியாஞ் சிருட்டி யாமா
லோதிய புருட னோடு மூலபிர கிருதி தானும். (௧௫)

ஈருறு மச்சம் போல நிர்த்தா மிருக்கு மன்றிக்
கூர்தரு சேத னத்தின் வியாபகங் குணமுண் டாகு
மாருமத் தவஞ்சொ ரூபம் விடையமவ் விடையம் யாவும்
பேர்தரும் புத்தியா விப்பேதங் களறிய வேண்டும். (௧௬)

அருண்மக தத்து வந்தா னதிசாங் கிருத்தி கங்கண்
மருள்பிர கிருதி தோன்றும் வளர்மக தத்து வத்தின்
றெருளுமாங் காரந் தோன்றுந் திகழதிற் பூத மேவும்
பொருவிலிந் தியந்தான் தோன்று மதிற்புகல் விடயந் தோன்றும். (௧௭)

கருதிவை யொன்றுக் கொன்று காரிய கார ணங்கண்
மருவியெப் போது முண்டாம் வயங்கேக வேளை தன்னி
லுரியகா ரணத்தி லான்மா வுதித்திடு மாலம் பூதம்
விரிதரு மேக வேளை விளங்கியுண் டாகு மன்றே. (௧௮)

மின்மினி யிருளிற் றோன்றி விளங்கல்போற் பெரியோ ராதித்
தன்னிய விடய நீத்தோர் மெய்யினிற் றுலங்கு மான்மாப்
பன்னருந் தவங்க ளாற்றிற் பகருட லான்மா வேறு
யுன்னலிற் றெரியு மஞ்ஞா னத்தினை யொழிக்கு மான்மா (௧௯)

இடத்தினிற் சிந்தை கூர்வோ னியல்வித்து வானு மென்ப
மடுத்தவன் புத்தி நான்கு விதமதாய் வளரு ஞானந்
தடுத்தவை ராக்கிய மைசு வரியமற் றரும மென்றே
இடத்தவன் றனக்கே சித்தி தெரிதரப் பிரகா சிக்கும். (௨௦)

முறைபெறு சரீரத் துக்கு ஞானத்தான் முத்தி யுண்டா
மறைபிர கிருதி யோடும் புருடனை யறைதன் ஞான
முறுபுர மென்று மெய்யி லுயர்தரு சயனஞ் செய்யாப்
பொறைமிகு சீவான் மாவைப் புருடனென் றறைவர் மாதோ. (௨௧)

இன்னது மல்லான் மெய்யைக் கேத்திர மென்ப மேலோ
ரன்னதை யறிவோன் கேத்தி ரக்ஞ னருகு மெய்யிற்
றன்னுளப் பிரமங் கூருஞ் சயனத்தாற் சரீர மென்ப
மன்னுசாங் கித்தி மேவு சரீரத்தின் மதியி னோனே. (௨௨)

சேதனம் வியத்த மாகுந் திகழுமக் கேத்தி ரத்தை
யேதமில் கேத்தி ரத்த னினிதுற விரக்கை செய்வன்
யாதனைக் கேத்தி ரந்தா னசேதன மீதென் றெண்ணி
மேதினி சனித்த போதே விளங்குகேத் திரத்தி னோர்ந்தே. (௪௩)

நன்கிடர் போகந் துய்க்க நமக்கிது கிரக மென்றே
யின்புற வறிவ னிவ்வா றறிந்தவ னிருடி யாமாற்
றுன்புறு கொலைசெய் யாமை துலங்கிய வத்தம் வித்தை
முன்புக றவசல் வாய்மை முறைமறை சாத்தி ரங்கள். (௪௪)

இவையெலா முணர்ந்தோ னுக்கே யிணங்கிடு மிருடி நாமம்
புவனியிற் சனித்த வன்றே புத்தியா லனைத்து மோர்வன்
பவவினை சிறிதுஞ் சேரார் பரமவி ருடிப்பேர் சார்ந்தான்
சிவமிகு மிருடி சத்தப் பொருண்முத்தி சேர்த லாலும். (௪௫)

சொற்றிடு சுயம்பு வாகை யாலுமே துலங்கு மென்னப்
பெற்றிடு மீசன் றன்பா லுதித்திடு பிரம னுள்ளத்
துற்றிடு புதல்வ ராங்கா ரத்தினை யொழித்து நன்மை
மற்றுள கல்வி தன்னுன் மாவிரு டிகளே யாவர். (௪௬)

பிரமன்மா னதத்து மன்னோன் பிறங்கிய வுரைத்துத் தோன்று
மிருவகை மைந்தர் தம்மை யிருடிபுத் திரரே யென்றும்
வருமிவர் மனையோர் தம்பால் வளர்கருப் பத்திற் றோன்றித்
தெரிதரு மக்க டம்மை யிருடிக ளென்றுந் தேர்வார். (௪௭)

இருடிக டம்மின் முன்ன ரிலங்கிடப் பிறந்தோர் தம்மைத்
தெரிதருஞ் சிறப்பின் மிக்க திவ்விய ருடிக ளென்ப
வரியதோ ரிருடி காமை ந்தரிஷி புத்திரகரே யாவார்
மருவுபூ சனைக்குப் பேரே மகமென வழுத்து வாரால். (௪௮)

மகத்துவ முடையோன் மிக்க மகாரிடி ரிடிக ளுக்குத்
தொகுக்குமவ் வியத்த மான்மாத் துலங்கிய மகான்மா வோடும்
பகுத்திடு மாங்கா ரன்மாப் பகர்ந்தபூ தான்மா வன்றி
நிகழ்ந்துமிந் திரிய வான்மா வெனநிகழ்த் தான்ம ஞானம். (௪௯)

உண்டிவர் தம்மை மேலா யுயர்ந்தமா ரிடிரி மகர்
தண்டலி லிருடி சாற்றும் பரமவி ருடியி னோடு
மெண்டிசை புகழு மிக்கா மிருடிபுத் திரர்க ளென்றுங்
கொண்டிடுஞ் சாதி யைந்தாங் குலவிரு டிகடங் கூட்டம். (௫௰)

இவர்களின் மனும ரீசி புலத்திய னியைந்த தக்கன்
பவமறு புயகன் மிக்கா மங்கிராப் பகர்வ சிட்டன்
றவமிகு பிருகு வோடு மத்திரி கிருது சாற்றற்
குவமையில் பதின்மர் வேதன் மானதத் துதித்த லாலும். (௫௧)

பரமவி ருடிக ளென்றும் பகர்மகா ரிடிக ளென்று
மரியமீ சுரர்க ளென்று மமர்தரு சயம்பு வென்றும்
விரவுபேர் பெறுப வின்னோர் மைந்தரை வியந்து சொல்வா
மருவுகா வியரோ வால இல்லியர் வியாபு மன்னும். (௫௨)

காசிபர் பவனர் மிக்காங் காத்தமர் கருது மேன்மை
பேசுவிச் சிரவா வோடு பிறங்குசுத் தக்க ளாவ
ரோசுறு தவத்தி னோரே யிருடிக ளின்னோர் மக்க
ளாசில்கத் திருவர் சாதி யிருடிக ளன்னோர் நாமம். (௫௩)

வசுதனைச் சிதன்மா கத்து வதனனற் பரத்து வாச
னிசைவுறு சுசித்தன் றீர்க்க தமசசாத் தாய்த னொட்டுத்
திசைபெறு சுசீத னோடு கச்சிவன் சிருங்கி மிக்காம்
விசைதவிர் பராச ரன்சீர் வயிச்சிர வணன்ற னோடும். (௫௪)

இருநிலம் புகழு ராச்சி ரவசவே யின்னோ ரோத்து
மொருபதின் மூவர் முன்ன முரைத்தவி ருடிகண் மைந்தர்
மருவுசத் தியத்தி னோரே மந்திரக் கிருது வாகிப்
பொருவிலா ருடிக ரென்னப் புவனியிற் பொருந்து வாரால் (௫௫)

பிருகுக சியபன் யாசன் றீசிதற் பிரசே தாவோ
டொருமைசேர் சுவத்சன் வித சவியனு பயர சன்று
மருவிய வாட்டே டனன் மருதுவாழ் கிருபன் வச்சன்
திருவமர் சவுன கன்சீர்ப் பிரமிட்டன் றிவோசா தன்றான். (௫௬)

எறுழிவர் கடமை யெல்லாம் பிருகுவின் கணங்க ளென்பர்
புனிதவங் கிரச மாத்தா தாமவி புருகுச் சன்பார்
விளவிய பரத்து வாசன் பவாதனன் விருப வித்தன்
றனோரிக ராம்ப ரீடன் சத்திய னுயர்சா தாட்டு. (௫௭)

வேவுசன் வாம தேவன் குருவயன் விறலா ரியன்
பேரமி லமுத வச்சி ரன்பிர கதச்ச வன்போர்
மாதவச் சுபிரத் தாம்மி னன்வய னுச்ச வன்சொற்
றீஇன்முற் கலனே றீர்க்க தமசகன் றுறுவன்சி தன்றான். (௫௮)

இரசதச் சியவ னேவாச் சிரவச வசமீ டன்சீ
ருரைசெய் சங்கிருதி கட்சி வாதெருடப் பியக றுன்மை
விரவிய தவிக ரன்பே ருசச்சியன் விளம்பு மின்னோ
ரரியதொர் முப்பான் மூவ ரங்கிராக் கணங்க ளாவர். (௫௯)

காசியன் சித்தன் வச்சன் கவிமோயித் தருப னோடு
மாசிறே வலனாப் பியன்னே மறைய ருவர் தம்மை
யேசில்கா சிபர்க ணங்க ளென்பரத் திரியோ டாயன்
பேசுமா யுசிவி னோடும் பிறங்கிய இடமை னன்றி. (௬0)

அச்சுவ விசுத்தன் கேள்வி யறிசவ ளாச்சு வன்றிர்
விச்சைகொள் கவுட்டி ரன்சொல் விளங்கிய வாம னெண்மர்
துச்சிலத் திரிக ணங்க ளென்பராற் றெல்வ சிட்டர்
நச்சில்சஞ் சமாப்ப ரத்து வசுவொடு நவையில் சத்தி. (௬௧)

குண்டின ரிந்தி ரப்பி ரமதிசிர்க் கோதி லாத
திண்டிறற் பராச ரப்பேர் செப்புமிவ் வெழுவர் தம்மை
யெண்டிசை புகல்வ சிட்ட கணமென்பர் விசுவா மித்திரன்
றண்டலி றேவ நாதன் றன்னொடு தேவ ராதன். (௬௨)

சுதாவித மனுசி யாதன் சொல்லக மரிட னன்பின்
னிதானலோ கிதனே கால நிகழ்கிரு தச்சு வன்று
னுதாரனுஞ் சாலங் கால னுயர்தேவச் சிரவ னோடும்
விதானகோ சிக்கனக்கண் மிகுபதின் மூவ ராமால். (௬௩)

அகத்தியர் சத்திப் பாகு வருங்கலை முழுது மோர்ந்து
வகுத்திடு பிரகத் துய்மி னன்றிறன் மருவிம் மூவர்
திகத்தகத் தியக ணங்கள் சொல்லைவச் சுதம னுப்பின்
மிகுத்திடு புரூர வாநல் லினனென விளம்பிம் மூவர். (௬௪)

அரசரிற் சிரேட்ட ரான வரசக ணங்க ளாவர்
வரமிகு காண்டு கன்சங் கிலன்வற்சன் வளரிம் மூவர்
திரமிகு வசிய சாதி சிரேட்டமாங் கணங்க ளென்பர்
உரைசெய்மூ வருணந் தம்மி லுயர்தொண்ணூற் றொருவர் மேலோர். (௬௫)

இத்திறந் தவத்தின் மேலா மிருடிகள் கணங்கண் ஞான
மெய்த்தவ முனிவி ரென்று வெண்ணிற விபூதி கோத்து
கொத்துறு மக்க மாலை குண்டிகை சடிலம் பூத்து
சுத்தநின் மலசொ ரூபச் சூதனங் குறைசெய் தானால். (௬௬)

நாற்பத்தெட்டாவது
இருடி மான்மிய வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௬௬௪.

நாற்பத் தொன்பதாவது
தாரகாசுர உற்பத்தி யத்தியாயம்.

முனிவரர் மேன்மை யாவு மொழிந்திடு சூதற் போற்றி
நனிவளர் தவத்தின் மேலா நைமிச முனிவ ரெல்லாந்
தனுவலி மிகுத்த தார கன்றனுற் பத்தி தன்னை
மனுவுளங் களிப்ப மாயன் வகுத்ததை வழங்கு கென்றார். (௧)

தாரகன் வச்சி ராங்கன் றனையன்மா தவத்தின் மிக்கோன்
மேருவில் வளைக்குங் கையான் விடலையாங் குமா கேண்முன்
பேருற வுற்ப வித்துப் பிறங்கிய வேழா நாள்செய்
போர்வலிக் காற்றா துகிப் பொன்றினு னவனுற் பத்தி. (௨)

கூறுவன் முனிவர் கேண்மின் கோகனகத்திற் புத்தேள்
வீறுறு மான தத்தில் விளங்கிட வுதித்த தக்கன்
பேறுறு மறுப தென்னும் பெண்மகப் பெற்றான் றேரிற்
றேறுடன் மூவர் தம்மைச் சிறந்தகா சிபருக் கீந்தான். (௩)

அவர்பெயர் திதிசெவ் வாய திதிதனு வரிட்டை சிங்கி
சுவரிதழ் வனிதை கீர்த்தா பிரைபிரை சுரசை கோலக்
கவினிய முனிகு ரோதை கத்துரு விருதை யென்ப
புவனியிற் பிராணி யாவும் பெற்றனர் பொருந்தின் னேரில். (௪)

சுந்தரத் ததிதி பெற்ற சூரிய னுபேந் திரன்றி
ரிந்திரன் வானோர் யாரு மிளங்கொடித் திதிதா னீன்ற
மைந்தரா மசுரர் வேந்த னிரணிய கசிபு மான
வந்துபோர் புரிந்தார் பின்ன ரொண்டொடி. திதியே யென்பார். (௫)

மக்கட்சோ கத்தை யாற்றன் மகிழ்நனுங் காசி பன்பாற்
றுக்கத்தோ டெய்தி யொன்னார் தொகைகெதொலைத் திடவோர் மைந்தன்
றக்கதா வரநல் கென்னத் தவங்களா யிரத்திறன்டு
மிக்குத்தாழ் வறவே நோற்றல் வியப்புறப் பெறுதி யென்றுன். (௬)

முனிவரன் மொழிந்த வண்ணந் திதிதவ முயலு நாளி
லினியதாம் பணிசெய் வேனென் றிந்திரன் வஞ்ச மாக
மனிதவச் சிறுய்ப் பாங்கர் நண்ணியே யியல வந்தான்
மனமுறக் களித்து மைந்த னுனவா சயனை நோக்கி. (௭)

யான்செய்யுந் தவங்க ளோரா ராண்டின்றியே முடிந்த வாற்று
னேன்செய லினைக்குத் தம்பி யவலமுற் பணிப்ப னீயும்
வான்செய்மூ வுலகந் தன்னில் வளங்கெழு போகந் துய்த்துக்
கான்செயும் பூவும் பூவிற் கந்தமும் போல வாழ்தி. (௮)

என்றது நன்றென் றோதி யிந்திர னியலுங் காலைத்
துன்றிருங் கூந்தல் பாகந் தோய்ந்திட வோர்நாட் டுஞ்ச
கன்றணி காத்துச் சிற்று யுதரத்துக் கருப்பந் தன்னைச்
சென்றுவச் சிரத்தி னுலே சிதைத்தனன் னெழு கூறுக. (௯)

பின்னுமக் கண்ட மொவ்வொன் றேழதாப் பிளப்ப வன்னோ
மன்னுமிந் திரனை நோக்கி மைந்தனைக் கொல்லே லென்னச்
சொன்னசொற் கேட்டு நீண்டு துளங்கிய வுளத்த னுகி
யன்னைநீ பொறுத்தி டென்றுங் கவனிணை யடியில் வீழ்ந்தே. (௧௦)

எழுந்துகை குவித்து நீயின் றின்றிடு மெம்பி மார்க்குச்
செழுந்தரு வமுத மீந்தே தேவர்தம் முலகி லென்றே
டொழுங்குற விருத்து வேனென் றுரைத்தலு முவகை கூர்ந்துள்
ளழுங்குத லொழிந்து சிற்று யையநீ யஞ்சே லஞ்சேல். (கக)

எனச்சொலுங் காலை யேழேழ் மைந்தரு முதிக்க வேத்தி
வனப்புறு மிவர்க டம்மை மருத்துவ ரெனப்பேர் சாற்றி
நனைத்தரு நீழற் றேவர் நாப்பணி னிருத்தி யன்றோ
நினைப்புறு மவிப்பா கத்தை நிரந்தினி தளித்திட் டாளால். (கஉ)

அளிக்குல முரலுங் கூந்த லயில்விழித் திதிதன் றோடுங்
களிப்புறுங் கொழுந னான காசிப னிடத்திற் சென்று
தளிர்க்கையாற் பாதம் போற்றிச் சரித்திரஞ் சாற்றிச் சோரி
குளித்தவெங் குலிசத் தோனைக் கொல்லவோர் மகவீ யென்றாள். (கங)

அறைந்தவத் திதியை நோக்கி வருடமோ ராயுத நோன்பு
நிறைந்திடச் செய்யிற் றேவர் நிலைகெடப் பொருது வெற்றித்
திறங்கொளும் வச்சி ராங்க னெனும்பெயர்ச் சேயை யீன்று
கறங்கெனச் சுழலு நெஞ்சக் கவலையை யொழிதி யென்றான். (கச)

என்னலும் விடைகொண் டேகி யிருந்தவம் வனத்தி னாற்றித்
தன்னிக ரில்லாவச்சி ராங்கனாந் தனையற் பெற்றா
ளன்னவன் கலைக ளெல்லா மறிந்தனை யடியைப் போற்றி
நின்னுடை யெண்ணம் யாது முடிப்பல்யா னிசைத்தி யென்றான். (கரு)

இந்திரன் றன்னைக் கட்டி யென்முனங் கொணர்தி யென்னப்
புந்திகூர் வச்சி ராங்கன் வானவர் புரத்தி னண்ணி
யைந்தரு வரசைக் கட்டி யன்னைபாற் கொணருங் காலைக்
கந்தமா மலரிற் றேவுங் காசிப முனியுங் கண்டே. (கசா)

வானவ ரரசைக் கட்டி வருவதென் னென்ன வன்றே
னானமி லன்னை சொல்லா லுடன்கொடு வந்தே னென்றான்
கானுறு கமலத் தோனுங் காசிப முனியு மின்சொல்
லானயந் தருக ழைத்தே யையநீ கேட்டி யென்றார். (கஎ)

புற்றினி லேறி னாலும் புல்லினைக் கவ்வி னாலும்
வெற்றிவெம் படையெ றிந்து வெறுங்கையிற் றொழுதிட் டாலும்
பற்றிடப் பிணிப்பட் டாலும் பழிபட விறந்த தன்றே
கொற்றநின் வயினுண் டாய காதலாற் கோற நீதாம். (கஅ)

ஈங்குநீர் மோக காந்தி யெனும்பெயர்ப் பாசத் தாலே
வீங்குறப் பிணித்தல் செய்ய வியன்புகழ் நினக்குண் டாமாற்
றீங்கற விடுத்தி யாங்கள் செப்புசொற் கேட்டி யென்னப்
பூங்கழல் வச்சி ராங்கன் மீட்டிவை புகலு வானால். (கக)

காய்சினக் குலிசி செய்த கடும்பகை மிகவுண் டென்று
தாய்சொலிக் கொணர்தி யென்னக் கொணர்ந்தனன் றமியே னுங்கள்
வாய்மொழி மறுப்பன் கொல்லோ மறையினு மிக்க தன்றோ
ஆயதந் தையர்சொல் லென்ன விடுத்தவர் அனைத்தான் போற்றி. (உ0)

மெய்த்தவம் புரியவேண்டும் விருப்பினை யுடையே னன்பு
வைத்தருட் பார்வை செய்திவ் வரத்தினை யளித்தல் வேண்டும்
மெய்த்திடா தவனை யாறு மிடையறா தியற்றல் வேண்டு
மொய்த்திடை யூறு சேரி லவற்றைநீர் முனிய வேண்டும். (உக)

என்றவன் கேட்ட வெல்லா நீத்தவர் போக்க பின்னர்த்
தூன்றருங் கானத் தெய்தி யினைப்பினுந் துறக்க மெய்த
நின்றிருந் தவங்கள் பன்னா ளிகழ்த்தினன் னெறியி னோடும்
பொன்றிகழ் கமலப் புத்தேள் பொற்பதத் தன்பு பூண்டே. (உஉ)

ஆண்டகை வச்சி ராங்க னன்பொடும் புரித லோர்ந்தே
பூண்டரு வனப்பு வாய்த்த பொன்னிறத் தாவி யன்னாள்
ஆண்டிமான் முகத்தோ னோரோ தோன்றலுந் தோன்றக் கண்டு
காண்டரு விருப்பி னோடுங் கழல்பணிந் தேத்தி நின்றான். (உ௩)

மைந்தநின் றவத்தா லுள்ள மகிழ்ந்தன மென்று கூறிச்
சிந்தா குலமா னான பாங்கினைச் சிருட்டித் தீந்தே
கந்தமா மலரோ னேகக் காசியம் மனைவி யோடுஞ்
சுந்தர நகர மேவித் தொலைவிலா வின்பந் துய்த்தான். (உ௪)

வாழுநாண் மகப்பே றின்றி மனையொடு வனத்தி னெய்தித்
தாழிருங் கடந்த லைவ னுஞ்செயற் கடக்கை மேவாய்ச்
சூழிரும் பனிக்கா லத்துந் தோயத்தோர் காலி னின்றும்
வீழுமா மாரிக் காலம் வெளியின்மே னோக்கி நின்றும். (உ௫)

கொடியவெங் கோடை தன்னிற் கொடுந்தழ லேந்தி னூட
னடிபெ யராது நின்று மாண்டெண்ணா யிரத்தி னாண்டு
முடிவின்மா தவங்கள் செய்து முற்றலு முணர்ந்தே யந்தக்
கடிகமழ் கமலத் தோனே திமத்தின்மேற் கடிதின் வந்தான். (உ௬)

வந்தவே தியன்றன் பொற்றா மனையொடு வச்சி ராங்கன்
சிந்தைகூர்ந் திறைஞ்ச லோடுந் திசைமுக னருளி னோக்கி
மைந்தவி றவத்தோ யாது வேட்டனை நவிறி யென்னத்
தந்தருண் மகப்பே றென்னத் தந்தன னென்று போனான். (உ௭)

மகப்பெறும் வரத்தைப் பெற்றவ் வல்வலி வச்சி ராங்கன்
மிகப்பெருங் களிப்பி னோடும் விளங்குதன் னகரின் மேவி
யகப்பெரு மனையா ளோடு மகன்றிடா தனைய மன்றி
நகப்புணர்ந் திருந்து வாழ்நா டாழ்த்தனன் கருப்ப மில்லாள். (உ௮)

குவிமுலைக் கண்க றுப்பக் கொடிபசு நரம்பு தோன்றக்
கவரிதழ் வெளுப்பச் சாம்பல் கரியமண் புளிவேட் டுண்டு
புவியினிற் காணுந் தோறும் பொருந்துமா லுதரம் விம்ம
வவிரொளி வார்ங்க ணைப்பெண் ணுயிரம் வருடம் போக்கி. (௨௯)

வாரிகள் கலங்க வட்ட மாநில மதிர வான
நாரியற் குழற்சொ ருக்கு நழுவமெய் நயனத் தோனுக்
கேரிய விடந்து டிப்ப விருடிகள் செபஞ்செ யிக்கச்
சூரிய ஞெளிம ழுங்கத் தொல்விலங் கினங்க ளார்ப்ப. (௩௰)

கானமர் புள்ளொ லிப்பக் கடியசொப் பனங்கள் கண்டு
வானவ ரலக்க ணெய்த மாதிரம் பனிபு ழைப்ப
வானவா னுடுக்கள் வீழ வடையலர்ச் செயிப்போ மென்று
தானவர் களிப்ப வெய்ய தாரகன் றன்னை யீன்றாள். (௩௧)

எறுழ்வலித் தார கன்று ணிகறெறு சிங்க வேற்றின்
சிறுகுரு ளையினை யேய்ப்பத் திறத்தொடும் வளர்ந்து பாவம்
பிறிவறத் திரண்ட தென்ன வளர்ந்தனன் பலத்தை நோக்கிக்
குறுகின ரசுரர் நீர்ச்சூழ் கொண்டமே கங்க ளென்ன. (௩௨)

சூழ்ந்துதா ரகனை யேத்தித் துலங்கரி யாச னத்தின்
வாழ்ந்துநீ டூழி கால மற்றெமைக் காத்தி டென்னத்
தாழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றித் தணப்பரு மிருளை யெல்லாம்
போழ்ந்தொளிர் மணிப்பொன் மோலி புனையவீற் றிருந்தா னன்றே. (௩௩)

அவர்களை செம்பன் செம்பன் மயிடனை யாதி யானோர்
திவளொளித் தார கன்றன் சேனைகா வலரே யாகிப்
புவனமோர் மூன்றும் வென்று புரந்தரனேவல் செய்யப்
பவவினை பலவுஞ் செய்து பழிப்புறு தொழின்மேற் கொண்டார். (௩௪)

கார்க்கெழு மேனித் தான வேசரைக் கருதி நோக்கி
மூர்க்கனுந் தார கன்றன் மொழியுமிந் திரனை யாதி
யோர்க்கெலா மிடையூ றுற்றி யவருறு முலகம் யாவுந்
தீர்க்கமாய்க் கொள்வோ மென்று செப்பியே தவமேற் கொண்டே. (௩௫)

சென்றனன் கானில் வெம்போர் சிற்றத்தா ரகனென் னைந்தும்
வென்றருந் தவங்கண் முற்றி வேள்விகள் பலவு மாற்றி
நின்றமா முனிவர் கேட்ப நிமலனைப் போற்றி செய்யுந்
துன்றவிர் சடைமு டித்த சூதமா முனிவன் சொன்னான். (௩௬)

நாற்பத்தோன்பதாவது

தாரகாசுர உற்பத்தியத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௨௦௦.

ஐம்பதாவது

தேவாசுரர்படை யெழுச்சி யத்தியாயம்.

மூவர்கோன் சரணம் போற்று முனிவரர் முகமன் கூறித்
தேவர்தா னவர்போர் செய்ய வெழுதலைச் செப்பு கென்ன
யாவர்தங் கருத்து நோக்கி யுருகிட வியம்பும் வேத
நாவலர் வியாசற் போற்றி நவிலுவான் சூதன் மாதோ. (க)

பாரியாத் திரவெற் பெய்திப் பங்கயத் தயனை நோக்கித்
தாரகன் கனிகாய் மூலந் தருகுநீ ரயின்று சென்று
ணோர்தவ மியற்றி யுண்டி நினைத்திடா தயுத மாண்டு
கூர்தவ மியற்றி மெய்யிற் குலவுதன் றசைக ளெல்லாம். (உ)

அறுத்தறுத் தழலிற் பெய்தே யருந்தவ மியற்றுங் காலை
நிறுத்திய திசையோ ரெட்டுந் தவத்தழ னிரப்பக் கன்னங்
கறுத்தடைக் கூர்த்தற் செவ்வாய்க் கலைமகள் கொழுந னன்னம்
பொறுத்திட வந்து தார காசுரற் பொற்பி னோக்கி. (ங)

நீசெயுந் தவங்க ளெல்லா நிறைதரு வுவந்தேம் வேண்டு
மாசறு வரங்கே ளென்ன வானவ ராதி யானோ
ரேசறப் பொருத போரி னிழைத்திடா தேழு நாளிற்
றேசுறு பால னல்லாற் செகுத்திடா தருணீ யென்றான். (ச)

என்றலும் பிரம தேவ னிவ்வரங் கொடுத்தே யேகத்
தென்றனு மகிழ்ச்சி யோடுந் தாரகன் பதியை யெய்தி
வென்றிகொ ளசுர ரோடும் விண்ணவர்ச் செருப்பா னெண்ணித்
துன்றிய கருட னோரா யிரத்தொகை பூண்ட தேர்மேல். (ரு)

தோமரம் பிண்டி பாலந் சக்கரஞ் சுரிகை தண்ட
நாமவேல் லைவா ளோட்டி நகையுறு படைகள் யாவுந்
சேமமா யமைத்துத் தார காசுரன் சிறப்பி னோங்கு
மேமுறு சயித்தி ரத்தின் சிலைபிடித் தேறி னானால் (சு)

தழனிறக் குஞ்சிப் பேழ்வாய்த் தறுகண்வெள் ளெயிற்று வீரக்
கழலணி கூளி யோடு கோவறு கழுதை பூண்டே
யழகமைந் திலங்கு செம்பொ னணிமணித் தேரின் மீது
குழைமணிச் சிலைகை யேந்திக் குசம்பனு மேறி னானால். (எ)

ஒருகரந் திரும ருப்பு மும்மதத் திலங்கு நால்வாய்க்
கருநிறத் தறுகட் சீற்றக் கறையடிப் புகர்மு கத்து
வருவளை யயுதம் பூண்ட மணிநெடுந் தேரின் மீது
பொருசிலை தாணி தாங்கிப் பொரசிமி யேறி னானால், (அ)

கொடுந்தொழிற் செங்கட் சீற்றக் கூருகிர்ப் படைக்கைத் திவாய்
மடங்கலே றதிரப் பாயும் வயப்புலி யிலக்கம் பூண்ட
நெடுங்கொடி வயிரத் திண்கா ளிகரிலாக் கந்த சம்போ
டிடம்பெறு கொடிஞ்சித் திண்டேர் மதனனு மேறி னுஞல். (௯)

பண்ணமை கலினச் செங்கேழ்ப் பருமணிக் கவசத் தண்ணார்
வெண்ணிறக் கவடித் தாமக் குரங்குளை வேறு வேறு
யண்ணுமைங் கதிசி றந்த வாடலம் புரவி கோடி
மண்ணிய தேரின் மீதே மயிடனு மேறி னுஞல். (௪0)

அன்னவெம் புரவி யெண்ணு யிரமணி யாகப் பூண்டு
மன்னிய துவசங் கோடி மணித்தசும் பமைந்த சென்னிப்
பொன்னெடுங் குன்றேப் பாகப் பொலிந்ததிண் டேரின் மீது
கின்னரர் விண்ணோ ரேங்கக் கிரசன னேறி னுஞல். (௧௧)

அதிவலிக் குறுந்தாட் செந்தீ யஞ்சுடர்க் குஞ்சிப் பேழ்வாய்க்
கதழெரித் தறுகட் பூத கணமொரு கோடி பூண்ட
துதைமணித் தாம நாற்றித் துலங்கிய வலங்கற் றேர்மேன்
மதவலிக் கால நேமி வரையென வேறி னுஞல். (௧௨)

கணத்தினி லுலக மெல்லாங் கறங்கெனச் சுழலும் வேகத்
தணிப்பருங் கலின நீலத் தாவுவாம் பரியின் மீது
துணுக்கிடத் தேவர் செந்தீச் சொரிந்திடக் கண்ணில் வஞ்சக்
குணிப்பறு கிருதன் கோபங் கொண்டுருத் தேறி னுஞல். (௧௩)

உலகெலா நொடியி லெய்தி யொன்னலர்க் கடந்து வெற்றி
யிலகிய நொடிப்ப டாங்க ளெங்கணும் விளங்கி நீண்ட
பொலன்மயத் திலங்குஞ் செவ்விப் புட்பக மான மீது
மலையென வுயர்ந்த மேனி மந்தனு மேறி னுஞல். (௧௪)

விசைபெறு கதிக ளைந்தும் விதம்பெற மிகுத்தோ ரெட்டுத்
திசையினுஞ் சென்று சென்றே திரிந்திடும் வாயு வேகக்
குசையுறு கலின நீலக் குதிரையின் மீது போரி
லசைவிலாச் செம்பன் விண்ணோ ரஞ்சிட வேறி னுஞல். (௧௫)

கிம்புரிக் கோடு நான்கு கிளரயி ராவ தத்தை
யும்பரி னிரியல் போக்கு மோங்கல்வெங் களிநல் யானை
வெம்பிடர்த் தலையின் மீது விளங்குவிற் றுவணி தாங்கிச்
சம்பனென் றுரைக்கும் வெய்ய தறுகண னேறி னுஞல். (௧௬)

படைப்பெருந் தலைவர் சொற்ற பதின்மரு மன்றிக் கொற்றக்
குடைத்தலை வயவ ரெண்ணில் கோடியர் கொடிஞ்சித் திண்டேர்
தடைப்படாக் கலினப் பாய்மா தந்திமீ தேறித் திண்டோள்
புடைத்திடிக் குரல்க ளார்த்துப் பூமியு நெளியச் சென்றார். (௧௭)

அழற்சொரி தறுகட் கோர வசனியே றனைய வீரர்
கழற்புனை கழல்க ளார்ப்பக் காற்படைக் கணங்கள் சூழ
முழக்கதிர் சண்ட பேரி முரசுகா ளம்போற் சின்னந்
தழக்கொலித் தவளச் சங்கந் தாரையூ திகையீ ராணம். (௧௮)

இன்னபல் லியத்தின் மேறுதை யெழுகட லென்ன வார்ப்பத்
துன்னுவெண் கவிகை வெற்றித் துவசகோ டிகணெ ருங்கப்
பொன்னவ மணிக்கி ரீடம் புதுவெயி லிலவு கால
மன்னிய பசும்பொற் சோதி வயிரகுண் டலங்கண் மின்ன. (௧௯)

வானவர் கோனை வெல்லும் வயவினை மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
தானையொ டெழுந்து தார காசுரன் செல்லும் போதிற்
றேனுறு மலங்கற் றேவ ராதரும் வாயுந் தேவர்
கோனொடு தேவர்க் கெல்லா மிவ்வகை கூறி னுறால். (௨௦)

தேவர்கோ னிதனைக் கேட்டுச் செய்வினை யாதென் றெண்ணி
மேவருங் குருவைப் பார்த்து மந்திரம் விளம்பு கென்னத்
தாவருஞ் சாம பேத தானமெய்த் தண்ட நான்காம்
பாவக வரசர் செய்கை யெனமறை பகுத்த தாமால், (௨௧)

காலதே யந்தொலய் யோகங் கருதிய விரமம் பார்க்கிற்
சாலவும் வலியின் மிக்கா ரசுரர்கள் சாம மோரார்
மேவுறு மாங்கா ரத்தாற் பேதத்தை விரும்பல் செய்யார்
வாலிதாஞ் செல்வத் தாலே தானமு மதிக்க மாட்டார். (௨௨)

ஆதலாற் றண்டத் தாலே யமுகிதென் றுரையப் பாக
சாதனன் றேவர்ப் பார்த்துத் தனிப்படை யெழுதி ரென்னத்
தீதுறு மவுணர், தன்னோத் சேனையின் றலைவ ருகி
மாதலி மணித்தேர் கொண்டு வருகவென் றுரைத்திட் டானால். (௨௩)

அறைதலும் புவக கோடி பணிமணிக் கொடிஞ்சித் தாவி
நிறைதரு சமனை கூட நின்மணி மாலை சூழக்
குறைவிலா வாயு மான கொய்யுளைப் பரவி பூண்ட
பொறைநெடு மேரு வென்னப் பொற்றடந் தேர்கொண் டுற்றான். (௨௪)

வச்சிரங் குந்தங் கைவேல் வாண்மழு முசலந் தோட்டி
யச்சுறு பாசம் பிண்டி பாலங்கூர் நாணை ருவில்
விச்சைகொள் கணைகள் யாவும் வியப்புறப் பூணை யாற்றிக்
கச்சணி கவசம் பூண்டு கடிதினிற் றேர்மேற் கொண்டே. (௨௫)

கொத்துறு முத்து மாலை குலவிட வணிபெற் றோங்கும்
வித்துரு மச்செஞ் சூட்டு மென்சிறைச் செங்கா லன்னச்
சித்திரப் பதாகை வீரர் செருக்கொடுங் கொண்டு செல்லத்
தத்துவாம் புரவி யானை தனிப்படை புடையிற் செல்ல. (௨௬)

நிணமலி சூல மேந்தி நெடுவிடைக் கொடியு யர்த்திக்
கணமதிற் புரமூன் றட்ட கடவுளைக் கடுப்பச் சீறிப்
பணமலி யரவ மார்த்துப் பாயும்வெள் விடைமே லேறி
யிணர்விரிக டுக்கை சூடி யீசான தேவ ரெய்த. (உஎ)

கருநிறப் பணைம ருப்புக் கவைப்படிக் காள மேகத்
துருமெனச் சீறி யார்க்கு மோங்கும்வெம் பகட்டி லேறித்
திரிமுகத் தயில்வெம் பாசந் தெறுசினத் தண்ட மாதி
பொருபடைக் கலன்க ளேந்திப் பொருக்கென நடுவன் பொங்கி. (உஅ)

கழுகுவெம் பதாகை தாங்கிக் காலனை முதலாந் தூத
ரொழுகுசெங் கனற்கண் வெற்றி யுழுவர்க ளொன்று ராக
முழுகுபுங் கங்க ளோடு மூரிவிற் றடக்கை யேந்தி
யெழுகுலா கடம்பொற் சேனை யெழுந்துமுன் னூர்ந்துச் செல்ல. (உகூ)

கடகரி வெருவத் தாங்குங் கடுநடைச் செங்கட் சீற்றத்
திடவலித் திருகு கோட்டுச் செறிமயிர்த் தகரி லேறிக்
கெடலரும் வெற்றித் தூம கேதனம் விளங்க முன்ன
ரடல்புரி வடிவே லேந்தி யக்கினி தேவன் செல்ல (ங0)

நொடிக்குளிப் புவன மெல்லா நுண்டுக ளாகத் தாவு
மிடிக்குரற் பொறிக்கட் சீற்றத் திணைமருப் பிரலை யேறிக்
கொடிப்படர்ந் திலங்க முன்னங் குசப்படை கையிற் றாங்கி
மடித்தசெவ் விதழி னோடும் வாயுமுன் கனன்று செல்ல. (ஙக)

பொருகடல் கலக்குஞ் சீற்றப் பொறிவிழித் தீவாய் வெற்றி
யிருபுடை முள்வாள் வீசி யெழுந்தமா மகரத் தேறிக்
குருமணித் துவச முன்னர்த் துலங்கிடக் கோரங் கொண்டே
வருணன்வெம் பாச மேந்தி மடித்திதழ் கடித்துச் செல்ல. (ஙஉ)

மலையென நிமிர்ந்து செம்பொன் மணிக்கொடி துலங்க வேகம்
பலமணிப் புட்ப கத்திற் படைக்கலந் தாங்கி யேறித்
தொலைவிலா வெற்றி யோங்குந் துவசமுன் விளங்கப் போரிற்
கொலைபுரி தண்ட மேந்திக் குபேரனுங் கனன்று செல்ல. (ஙங)

பெருவலிக் கொடிய சீற்றப் பிறையெயிற் றடர்செங் குஞ்சிக்
கருநிறத் திடியே றென்னக் கடுங்குர லரக்கன் மீது
தருபிணக் கொடிமுன் னோங்கத் தடப்பெருஞ் சூர்வா ளோங்கி
நிருதிபல் கடித்துச் சீறி நேருருத் தேறிச் செல்ல. (ஙச)

மாயிரு ஞாலச் சுற்றின் மருவிய திகாந்த மட்டும்
போயொளி பரப்பும் பச்சைப் புரவியேழ் பூண்ட தேர்மேற்
பாயொளி விரிக்குஞ் செங்கேழ்ப் பருதியங் கடவு ளேறித்
தூயவெண் கொடியு முன்னே துலங்கவிற் றாங்கிச் செல்ல. (ஙரு)

வெண்ணிற முலக மெல்லாம் விரித்துயர் கவிகையும் அன்ன
பண்ணமை கலினப் பாய்மா பத்திணைத் தோங்கு தேர்மேற்
றிண்ணிய மணிப்ப தாகை சிறக்குமுன் வீர ரேந்தத்
தண்மதிக் கடவு ளேறித் தனிச்சிலை தாங்கிச் செல்ல. (௧௬)

அங்கியின் தேவர் தத்த மடற்படைக் கலன்க ளேந்திப்
பசுமையி னிறத்த வாசி பற்பல பூண்ட வட்ட
வசுவினர் வெருண்டு தத்தம் வாகன மீது செல்ல
விசுவதே வாதி யாய பிதிர்க்களு மிடைந்து போத. (௧௭)

பொன்னணி பொன்னி றுடை சேர்த்திவிற் புங்கந் தாங்கிப்
பன்னிறப் புரவிப் பண்பாய்ப் பாற்றுகந் திருவா ரூரத்
தன்னிய பணிக ளோடு சுடர்வயி ரிரி யங்கண்
மின்னொடுந் தேர்வ யங்க விறற்படை யரக்க ரெய்த. (௧௮)

வில்கணை முசலந் தோட்டி பட்டையம் வேல்வா ளென்றுங்
கொல்சினப் படைக ளேந்திக் கொடுங்கருங் கலைகள் சேர்த்திச்
செல்வலி மதக்க யங்கண் மீதினிற் சிவணி யார்த்துப்
பல்பல வியக்கர் கோடி மிடைந்துடன் படர்ந்தா ரன்றே. (௧௯)

புலிப்பொறி யதரு வித்துப் பொன்னணி மணிகள் பூண்டு
வலித்திற லூகந் தேக னங்களை கவின்வ யங்கப்
பலித்தவெண் றோத்த வாருநைப் பசாசங்கள் வெருண்டு செல்லக்
கலித்தகா ரிருப்புப் பூண்கள் கருமணிக் கலன்கள் சேர்த்தி. (௨௰)

வெம்படை முசலந் தாங்கி விறற்கழு விறலு சேர்த்த
வம்பரி யுலவு மின்மே கனைத்தொடு முலைப்பில் காலாம்
பம்பிடத் தேரின் மீது பற்பல பூதஞ் செல்லச்
செம்பொரு பரணத் தோடுந் திகழ்முத்து மாலை பூண்டும். (௨௧)

தவளத்து கடுத்தி டக்க பம்பல தாங்கி யோங்கும்
பவளத்தி னிறத்த வாடைக் கொடிகளும் பாம்பு வானிற்
றவளத்தா னெறியுங் கைவல் வியத்தொடு படைக டாங்கிக்
கவளக் கைம்மதமா மீது கின்னரர் களிப்பி னேக. (௨௨)

பற்றுவ தேவர் தத்த மணிக்கொடி வயங்கித் தோன்றிப்
பொற்றடந் தேரின் மீதும் புரவியின் மீதும் போர்மாக்
கொற்றவெங் கரியின் மீதுங் குலவியே செல்லத் தண்டம்
பற்றுகைத் திக்க யங்கள் பத்திலக் கங்கள் சூழ. (௨௩)

விரிகடல் சூழ நின்று வெள்ளியங் குன்றம் போலத்
திரியயி ராவ தப்போர்ச் சினக்கொடுங் களிறு செல்லச்
சுரிமுகந் தவண்டை பேரி துந்துமி முழவு பம்மை
பருமணிக் காளங் காளம் பதும்மரந் தகமு ழங்க. (௨௪)

கவரிக ளிரட்ட வட்டக் கதிர்க்குடை நிழற்றத் தேவ
ரவனிக ணெருங்க நல்லோர் பற்பல ராசி கூறத்
திவளொளி மணிப்பூ ணாரஞ் செம்பொனு பரண மூன்று
புவனமும் விளங்க வீரப் புரந்தரன் போர்மேற் சென்றான். (௬௫)

சென்றிடுந் தேவர் சேனைத் திரண்முப்பான் மூன்று கோடி
துன்றிய வசுரர் சேனைத் தொகையவற் றிரட்டி யாகும்
பொன்றலில் வானந் தூளி போர்த்திட வெழுந்த வென்றே
நன்றறி புராணச் சூத னன்முனி வரர்க்குச் சொன்னான். (௬௬)

ஐம்பதாவது
தேவாசுரப்படை யெழுச்சி யத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௬௪௯,

ஐம்பத்தோன்றாவது
சங்குல யுத்த வத்தியாயம்.

கங்குலன் னவுணுந் தார கன்படை யோடுந் தேவர்
சங்குல யுத்தந் தன்னைத் தனிநெறி மனுவுக் கன்று
மங்குலஞ் சனம்போன் மேனி மாயவன் வகுத்த வண்ண
மிங்குல வாதோ தென்னு மிருடிகட் குரைப்பான் சூதன். (௧)

தேவரோ டசுரர் தாமுஞ் செருக்களத் தெதிர்த்து வெம்போ
ரோவறப் புரியுங் காலை யொலித்தெழு சிங்கநாத
மேவுறு சங்க நாதம் விளங்குபே ரிகையி னாதம்
தாவருங் கடைநாண் மேகத் திடியெனத் தழங்கி யோங்க. (௨)

வில்வளைத் திட்டுத் தேவர் வெஞ்சரந் தொடுக்க வோங்கு
மல்வலித் தான வேசர் வரிச்சிலை தொடுத்து நீக்கக்
கல்வலித் தெதிர்ந்து தேவர் காதலு மசுரர் வாளாற்
சொல்வலித் தாரப்பி யார்த்துக் கண்ட துண்டங்கள் செய்தார். (௩)

தேரொடு தேர்க ளேற்றுத் தெறுசினத் தடுபோர் செய்தாங்
கார்திறக் களிநல் யானைக் கவுண்மதக் களிற்றோ டேற்றும்
வார்தரு புரவி யாளர் வளப்பரிக் குழுவோ டேற்றும்
போர்வலி வீரரோடும் வீரம்வெம் போர்செய் தாரால். (௪)

தானவர் தண்டங் கொண்டு வானவர் சிரங்க டாக்க
ஆனுறு முதிர நீத்த முலைப்பில வாறு யோடி
மீனமர் வேலை யீண்டு விரவிடத் திமிங்கி லாதி
மானமர் மகர மெல்லா மருந்தியே களித்த வன்றே. (௫)

புயவலி வயவ ரோடும் போர்வலி வயவ ரேற்றுக்
கயமொடு கயஞ்சேர்ந் தென்னக் காதியாய் இருவர் மாண்டு
சயவலினை கொண்டு வானத் தரம்பையர் தடங்கொண் மார்பங்
குயவலிக் கோடு தாக்கக் கொடுஞ்சமர் விளைப்ப ராங்கு. (௬)

தோமரம் பிண்டி பாலந் தரிகைகட் டாரி தோட்டி
நாமவேல் முசுண்டி சூர்த்த நச்சுறு பாச மாதி
காமுறும் வாளாள் வச்சிரங் கப்பணை முசலஞ் சூல
மேமுறு மசனி தண்ட மென்றுயிர்ப் படைக ளாதி. (௭)

படைக்கலங் கொண்டு தேவர் தானவர் பகைத்த வெம்போர்
குடற்றிய காய்கள் காலக் குடம்பிராங் கனக்கோன் மூக்குத்
தடித்திடத் தனித்த கண்ட துண்டங்கள் வரைகள் போலக்
கிடப்பவோ டுதிர வாரிப் பசுமினின் டொழுகிற் றன்றே. (௮)

வரிசிலை குழைய வாங்கி வடிக்கணை மாரி மேன்மேற்
சொரிதர மத்த காரத் துன்னிடு புரப்பி யார்த்துத்
தெரிவுறு சுரர் தங்க ளசுரரைச் செயிர்த்தும் வாளோ
டொருவரை யொருவர் சீறிச் செயிர்த்துமே யுடற்று வாரால். (௯)

துணையின் காய்கள் வாவு மடுபரிக் கால்கள் மற்றைச்
சேனையின் றலைகள் தேரின் சிகரங்க டுணிபட் டும்பர்
வானுயர் வரைக ளென்ன வயின்வயின் வயங்கச் சோரி
தான்றலை சொரிந்து மாழுந் தரைத்தலம் புதைந்த மாதோ. (௧௦)

தேவர்கோ னுதவி யிக்குப் பாவர்கள் செயிர்த்து வாளி
யேவுறு மசுரர் தங்கள் சேனையாழிச் சேடர் சேனை
காவலன் சிரச வன்முன் கடவுளர் சேனை முடி
பாவுறு கடலி னுப்பவன் படர்தியிற் கெடப்போற் புக்கான். (௧௧)

புக்குவா னவர்கள் சேனை புகுந்திடத் திசைகள் விம்மத்
தக்கவின் படமு கோசு காலமு மறைப்பச் சோரி
கக்கிடப் பருத்த கைக்கை கழுவினர் தழைப்ப வில்லிற்
றெழுக்கணை வாளி மாரி சொரிந்தனன் சொரித லோடும். (௧௨)

விண்ணவர் பகவா னங்கி வெய்யன மிருங்காலன்
கண்ணுறு நிருதி சீரின் கடவுண்மா ருதன்கு பேரன்
பெண்ணொரு பாகன் பொன்மெய் பெற்றவீ சானன் றேவ
ரெண்ணுறு மிவர்கள் யாரு மெரிகணை மாரி பெய்தார். (௧௩)

வானவர் பெய்த வாளி மாரியின் மறைத்த வெய்ய
தானவர் சேனை யாங்குச் சிசுவனன் றாட்டேர் நீற்ற
நீளிற முறிக்கள் பிடு வெற்பமுந் தானை மூடி
போனிலக் கெழுந்து சீண்ட வெற்பினை பொத்த தன்றே. (௧௪)

வெற்பென வசையா நிற்கும் விறல்வலித் திரச னன்றான்
பற்பல கணைக ளெய்தான் பண்ணவ ரவற்றை நூறி
யற்புத மான கோர தந்திர மெமதா ரென்றே
பொற்பொலி வேணி மௌலி முனிவர்க்குப் புகன்றான் சூதன். (௪௫)

ஐம்பத்தோன்றாவது
கங்குலபுத்த வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௪௯௧.

ஐம்பத்திரண்டாவது
காலநேமிபார்செய வத்தியாயம்.

ஆலநே மியினி லுற்ற போதூறு மரன்பாற் கூர்மை
கோலநே மியினைப் பெற்றோன் மனுவின்முன் கூறும் வண்ணங்
காலநே மிப்பேர் வெய்யோன் பார்செயங் கழறு கென்று
ஞாலநேமியினி லுற்ற முனிவர்க்கு நவில்வான் சூதன். (௧)

எண்டிசைப் பலர் தேவ ரொரிகணை மாரி சிந்தி
மண்டுபோர் விளைக்குங் காலை வலிமிகு திரச னென்கைத்
தண்டமார் பிறைவா யம்பாற் றொடுகணை துணித்தன் றேனைக்
கண்டுளம் வெகுண்டு சீறிக் கனற்கணை சிந்தி யார்த்தான். (௨)

ஆர்த்திடும் பொழுதிற் றேவ ரலக்கணுற் றிடாது கூற்றன்
கூர்த்தவெங் கணைகள் கோடி கொடுமரம் வளைத்துச் சிந்தித்
தேர்த்தலை துணித்து மார்பம் பிளந்திடச் சினந்து வெய்யோன்
பேர்த்தடல் வாளி பெய்தே யமனுடல் பிளந்திட் டானால். (௩)

பிளந்ததிற் சோரி யாறு பெருகிடக் கலங்கி யுள்ளந்
தெளிந்தொரு முசலம் வாங்கித் தெறுமினைத் தகரான் மேனி
தளர்ந்திட வெறியவத்தக் கிரசனன் றனும் பற்றி
யுளம்பயங் கொள்கார் மேதி யுச்சியி லடைந்து சோர. (௪)

அடித்தலும் பகடு வீறிட் டம்புவி யதனில் வீழ்ந்து
துடித்திட மறலி வானத் தெழுந்துநீச் சுடர்கால் சூத்தம்
பிடித்தவன் முகத்திற் குத்தப் பெருவலித் திரச னன்றான்
றடித்தகார்க் கிரிவீழ்ந் தென்னத் தளர்வொடுந் தரையில் வீழ்ந்தான். (௫)

வீழ்தலுஞ் செம்ப னென்னும் விறல்வலி யசுரன் சேனை
யேழ்கடன் முழக்கி னார்ப்ப வெதிர்கடந் தியமன் றன்னைச்
சூழ்கடற் பிண்டி பாலந் தொடுமுகஞ் சோரி காலப்
போழ்தலுந் தளர்ந்து மெய்திப் பொன்றினு னென்ன வீழ்ந்தான். (௬)

குப்புறக் கிடத்தல் கண்டு குபேரன்முன் னேற்றி வெற்றி
செப்பியோ லியக்கர் சேனை செறிதரச் செம்ப னாகத்
தப்புறஞ் சோரி காலத் தொடுகணை மாரி பெய்தான்
வெப்புறு செம்பன் றானும் வெய்கணை சொரிந்திட் டார்த்தான். (௭)

ஆர்த்தலும் விசய னென்று னார்க்கிரிற் றொழுத்து கூற்றன்
போர்க்கெழுங் கண்டு தண்டா வெறிதலும் பிறங்கு கூற்றம்
போர்த்தொழிற் காலதண்டம் பொருக்கென விடுக்கச் சென்றே
கார்க்கரி பிரதம் வாளி காற்படை படியத் தாக்கி. (௮)

வற்றிய காட்டித் தீப்போல் மாருதவச் சேனை யாவு
மிற்றிட வெறித்து மாரி மெழுக்குறவெஞ் சோரச் சோடும்
பற்றிய செத்தி யொட்டித் திசையெலாம் பரப்பி யாங்க
ணுற்றவத் தருவா ரன்றே யொழிவிலா வேகத் தோடும். (௯)

தெறுவிலைச் சிரச னென்றன் சிரத்தினிற் றுக்க வன்றோ
னுறுவலி யழிந்து மூர்ச்சித் ததிர்புனி யுதவின் வீழப்
பெறுவலிகைச் சாத்தி வின்காப் பெருவலி யுடைய சேனை
யழிவிழுந் தாழி கலக்கி டிடுமென வார்த்த வன்றே. (௧௦)

ஆர்த்திடும் பொழுதிற் கால தண்டத்தை யார்த்தி யெய்திக்
காய்ந்திய விசய னம்பின் றைத்திடு மூர்ச்சை தீர்ந்து
வாய்க்கொரு முறத்தின் பின்னாம் வாலைக்கையின் முசலந் தாங்கிப்
பாய்ந்தெதிர் வின்னு றுவி படைத்திட வழுத்த வன்றே. (௧௧)

அழுத்தலு மின்னன் சேனை யனைத்தொடு மிரிந்து போனான்
சடற்பெருந் தானை போயிங் கண்ணுதற் றேற்று ளாளை
யடைந்துறு மனலை யாளி வயிரிலை வெய்யன் மீது
[illegible]பவலி யனைய சேனைத் தாயிரம் பகுதி யன்று. (௧௨)

சாரதி தன்னை யாறு சரங்களால் வதைத்து வின்ட
கேதுவை கொடியைப் பத்துப் பகழியாற் சிதைத்துச் சேரி
போருறு புரவி [illegible] வெறுபத்தைத் தம்பை பெய்து
சார்புகைத் தனைய வித்துக் கனைகளா லழுத்திட் டாறல். (௧௩)

வாய்மொழி விளரி வித்தி வையகிற் சுழன்று திக்கிற்
பாய்பரி பொசல்லொன் றுக்கே நாயிரு பகுதி யாக
வோய்விலா துடற்றி யாங்க ணுழுவினைத் தாய்ம்பிச் சிறி
மாய்விலா வயிரி மேனுங் கலைத்துயிர்த் தந்தச் செய்தான். (௧௪)

வெற்றிகொள் குபேரன் செய்த விறல்வலி யனைத்து நோக்கி
மற்றிணி தடந்தோட் செம்பன் மறுத்தொரு சிலைநா ணேற்றிக்
கொற்றவெங் கணைக ளேவிக் குபேரன்மார் பகத்தைப் போழ்ந்து
பொற்றடந் தேரிற் சூதன் றனக்கொரு புங்க மேவி. (௧௫)

பெருவலித் தனதன் மார்பு பிளந்திடப் பகழி யொன்றே
டொருபது தொடுக்க நோன்று ஞயர்வலிக் குபேரன் றேரிற்
பருவரல் சிறிதே யாற்றித் தெளிந்துவெம் பகழி கோடி
தெரிதரச் செம்பன் மீது சிந்தலுஞ் செம்பன் சீறி. (௧௬)

தேரைவி ட்டிழிந்து கையிற் செறித்தவெங் கதையொன் றேந்திப்
பேரர்வலித் தனதன் சேனை பொடிபடத் தாக்க வெற்றிக்
கூர்தரு சூல மேந்திக் குபேர னவவசுரர் சேனைப்
பேரறத் துணித்தா னந்தப் பெருவலிச் செம்பன் றானும். (௧௭)

மழுப்படை பிடித்தெ திர்ந்த மாகதன் றனைப் போழ்ந்தா
னிழுக்குறு தன்னோன் வேறோர் சேமத்தே றேறிச் சீறி
முழுக்கரும் பாம்பி னைப்போன் முதிர்நெடுங் கூடர்வேல் வாங்கி
யொழுக்கமில் செம்பன் மார்பிற் குத்தின னதிரந் சோர. (௧௮)

வேலெறிந் தடுகா யத்தால் வீந்தவன் போல மண்மேன்
மாலொடு செம்பன் வீழ்ந்தான் வயவலிச் செம்பன் றம்பி
காலனுங் கூற்று மஞ்சுங் கடுஞ்சினக் குசம்ப னென்போன்
கோலவெஞ் சிலைக்கை கோட்டிக் கொடியவெங் கணைக டொடுத்தான். (௧௯)

தார்த்திடு கணைக ளாலே குபேரனைச் சூழ்ந்த சேனை
போர்த்தொழின் மறந்து பொன்றப் பொருசிலைக் குபேரன் கையிற்
கூர்த்தநா ராச பாணங் கோடிறு பிறைவா யம்பான்
மார்த்தமுள் ளம்பு தொட்டி யம்பொளிர் சிறுக்கம் பாதி. (௨௰)

முதிர்சினப் படைக ளாலே குசம்பன்றன் மூரித் தானை
புதைபடப் புரியும் வெற்றிக் குபேரனோர் குசம்பன் பொங்கிச்
சிதைவில்வெம் படைக ளேவிக் கணைகளைச் சிதைக்கப் பின்னும்
வதைசெயும் வடிவேல் வாங்கி மார்பகத் தழுத்தி னானே. (௨௧)

அழுத்தலுங் குசம்பன் மூர்ச்சித் தம்புவி யதனில் வீழ்ந்து
விழுத்தக வழிந்து பின்னர் மெய்யுணர்ந் தெழுந்து கோரம்
பழுத்தவெங் கதைகை யேந்தித் தனபதி படைக ளாய
குழுத்தொகை யெல்லாம் போகக் குபேரனைப் புடைத்திட் டானே. (௨௨)

புடைத்தலுங் குருதி கான்று புட்பகத் தட்டின் மீதி
லடித்தலை மத்து நீண்ட மரமென வயர்ந்து வீழ்ந்தான்
றடித்திக ழதுக்கிக் கோர நிருதிமெய் அணங்கை யாடப்
பிடித்தவாண் முசுண்டி பாணம் பிறழ்பிண்டி பாலங் கைவேல். (௨௩)

கவணெறி கல்லு லக்கை கப்பணங் கால பாச
மவமணி குயிற்றுந் தண்டந் தோமர மனைத்தீர் குல
மிலையெலா மேவிச் சேனை யுடனெதிர் செம்பன் மேனி
புவனியில் வீழ்ப்பே னென்னும் போழ்தினிற் செம்பன் பொங்கி. (௨௪)

தன்படைத் தளர்ச்சி தானு நிருதிகை வலிமை தானும்
வன்சிலை யரக்கர் சேனை வலிமையும் பார்த்து வத்திற்
றுன்பொடு தன்னொன் றேந்திச் சுழற்றியே நிருதி மார்பத்
தென்பினைப் பொடிசெய் யென்ன வேவினை வேலை வேலும். (௨௫)

கண்டுசெந் நிறத்த குஞ்சிக் கார்நிற நிருதி யஞ்சித்
திண்டிறற் றேர்விட் டப்பா லோடிடத் தேவர் தண்ட
மண்டுகை யாக்க நின்ற வரக்கரு நாவலா ரோட
வண்டமிர் தொடையற் றேரான் சம்பனு மகிழ்ச்சி யோடும். (௨௬)

வடதிசைக் கதிப னேறு வாருரு வெடுத்துத் தோன்றுங்
குடவயீன பதுமம் வாரி குவியுமா பதுமம் மீசங்
கடல்படா மகரங் குந்த முகுந்தங்கச் சபமென் றேதப்
படுநவ நிதிக டம்மைப் பாசத்தாற் பிணித்துச் சென்றான். (௨௭)

சென்றபின் குபேரன் மூர்ச்சை தெளிந்துதன் னிதிய மெல்லாம்
வன்றிறற் சம்பன் கட்டிக் கொண்டுபோ மாறு கண்டு
குன்றனை நிமிர்ந்த தோளான் கொடுஞ்சிலை குழைய வாங்கித்
தன்றுசெய் வாயின் பாணந் தொடுத்தனன் றொடுத்த பாணம். (௨௮)

புகைநிற மாகி யப்பா லிருளதாய்ப் பொறிய தாகி
மிகுகொடுங் கனலாய் வான மேலெழு சுவாலை போடுந்
தகுவடி வநேக மாகித் தானவர் சேனை யெல்லாம்
வகைவகை நீறு தாக்க மறங்கெழு சம்பன் றேறி. (௨௯)

சருமுங் கென்ன வார்த்துக் கருப்புறு சேனை காவுங்
குரிய தானவர்க ளோடு முற்றுமெம் படைக ளோயப்
பொருதிற லியக்க ரெல்லாம் பொன்றிட வலக்க ணெய்திக்
குருமணி மகுடம் வீழக் குபேரனு மோடி யுற்றான். (௩௦)

இடிய போது வீழ்ந்து வொளிர்மணிக் கிரீட மொன்றுந்
தாடியே வல்லு றாது கலங்கின ரியக்கர் வேந்தன்
பீடுறு குமரர்ப் போக்கக் குமரரும் பெருவில் வாங்கிக்
கோடிவெங் கணைக ளேவிக் கொடுஞ்சமர் விளைத்திட் டாரால். (௩௧)

விளைத்திடுங் காலை போது மியக்கர்கோன் சென்றும் வெய்ய
வளக்கரும் பலத்தால் வெம்போ ராற்றியே யடல்வெங் கோரங்
கிளைத்திடு சடிலை போலக் கிளர்வலிக் சம்பன் மார்பம்
பிளக்கவெஞ் சோரி மாரி பெய்திடப் புவியில் வீழ்த்தான். (௩௨)

அக்கணந் தன்னிற் செம்பன் குபேரனை யடர்ந்து சுற்றி
மிக்குறு கவசம் பாணம் வில்லற வெம்போ ராற்றச்
செக்கர்வான் சடிலன் றோழன் செருவினுக் குடைந்தே யோடிப்
புக்குவான் றருவி னீழற் புரந்தான் றன்பாற் போனான். (௧௩)

போயபின் குசம்பன் கைகொள் பொற்புறு நிதிக ளொன்பா
னுயவை யோடுஞ் சீற்றத் தடுசின வயவ ரோடுங்
காயடற் கரிக ளோடுங் கவனவாம் பரிக ளோடுஞ்
சேயுயர் தேர்க ளோடுஞ் செம்பன்பா சறையிற் சென்றான். (௧௪)

சென்றபின் குசம்பன் மூர்ச்சை தெளிந்துமா நிருதி தன்னைப்
பொன்றிடப் பொருவே னென்னும் போதிலிவ் வரக்கர் கோமான்
வன்றிற லந்த கார மாயையாம் வாளி தொட்டுத்
துன்றிய குசம்பன் சேனை துயக்குற மயக்கஞ் செய்தான். (௧௫)

சோர்ச்சிசெ யந்த காரத் தொடக்குறுஞ் சேனை யாவும்
பார்த்தடி பெயர்த்தி டாமற் பகைத்திடப் பாசத் தாலு
மார்த்தலுங் கும்பன் மூர்ச்சை யாயின னிருதி வெற்றிப்
போர்த்தொழில் கண்டு பொல்லா மயிடனோர் பொங்கிச் சீறி. (௧௬)

இரவிதன் படையை யேவி யிருட்பட லத்தை நீக்க
விரவிய வசுரர் வேந்தர் வில்வளைத் தமரர் சேனை
கரமொடு சிரமும் வீழக் கடுங்கணை மாரி பெய்தார்
வரமிகு குசம்ப னாகபாசத்தால் வளைத்துப் பின்னும். (௧௭)

கொடுங்கணை கோடி யேவி நிருதர்கோன் சேனை யாவும்
தடிந்திடும் பொழுதி லந்த நிருதிதன் கரத்தில் வைவாள்
படிந்தபொற் பரிசை பற்றிப் பண்ணமை தடந்தேர் விட்டு
நடந்தெதிர் செம்பன் மீது நாடலுங் குசம்பன் சீறி. (௧௮)

கையுறு முசலத் தாலே மார்பிடைக் கலங்கத் தாக்க
வெய்துயிர்த் தலக்க ணெய்தி வீழ்ந்தனன் றெளிந்து பின்னர்க்
கொய்யுளைப் பரித்தே ரேறிக் குசம்பன்றன் சிகையைக் கையி
னெய்துறப் பற்றி மார்பிற் சானுவா லிடித்திட் டானால். (௧௯)

சானுவா லிடிக்குங் காலை வருணன்பா சத்தா லந்த
ஆனுறு குசம்பன் கால்க ளொன்றுறக் கட்டித் தண்டான்
மேனிவந் தரத்துத் தாக்க விறல்வலி யழிந்து வீழ்ந்தான்
வானுயர் மயிடன் கொம்பால் வரைகளைப் பிடுங்கி யெற்றி. (௨௦)

நிருதியை வருணன் றன்னை நிமிடத்திற் பிடிப்ப னென்று
வருதலும் பயந்தன் றோர்கண் மகபதி தன்பா லோடிப்
பரமென வடைந்தார் சோம வாயுவின் படையி னோடும்
விரவியே சோம பாணம் விடுத்தனன் விடுத்த பின்னர். (௨௧)

பனியொடு காற்று விம்மப் படர்ந்தெதி ரசுரர் சேனை
புனிதவிற் கணைகளாதி பொற்படைக் கலன்க ளியாவு
நனியுற வெடுக்க லாற்றார் நடுங்கிமெய் யொடுங்கி வீழ்ந்தார்
கனகடன் மயிடன் கைகால் காத்திர மசையா தாற்றான். (௪௨)

கால்கர மசைவி லாமற் கலங்கிடக் கால நேமி
சாலவுந் தளர்ந்து மாயா பலத்தினாற் சரீர மீண்ட
நீலமால் வரைபோல் வானி னிவந்திட வளர்த்து நீய
மாறுறு முலக மெல்லா வருத்திட வளர்த்திட் டானால். (௪௩)

வருத்தலும் பனியுங் காற்றும் வல்லிதி னகன்ற மாற்றார்
தொருக்கிடு சேனை போடத் தூக்கன ரசுரர் சோமன்
புருகுத்தேர்ப் பரியைக் கொன்றான் போர்வலிக் கால நேமி
பருத்தரு கியன்றோர் தண்டு மருணனைப் பார்த்துச் சொல்வான். (௪௪)

தேரினைக் காலநேமி சிதைவுறச் செலுத்து கென்றே
போரடு பகழி சிந்திப் பொருதலுங் கால நேமி
சோரவெம் படைக ளாலே விண்ணவர் குழுவுந் தோய
வேருறு மியல் போக நெருப்பெழச் சமர்செய் தானால். (௪௫)

நெருப்பெழப் பொருத போரி னின்றெதி ராற்றா ரீண்ட
மருப்பொலி யானையோன் றன்னை வழுத்திய பிணக்கப் பொன்னின்
பொருப்பின்மேற் கான மேகம் பொருந்திய பொலிவி னேறு
மிருப்பது போலு மாயா னேறினன் கழுழன் மீதில். (௪௬)

சங்கொடு திகிரி தண்டுஞ் சார்ங்கம்வா ளோங்கும் பக்கத்
தங்கமாய் விளங்கப் பீதாம் பரத்துடை யழகு வாய்ப்பச்
செங்கம லங்கள் போன்ற சிறப்புடைக் கண்கள் மின்னேறு
மங்கிடா தருளின் வாரி வயங்கிட வானோர் போற்ற. (௪௭)

இலங்கிய கோடி ஞாயி றெழுந்தது போல சோதி
துலங்குமெய்க் கதிர்கள் வீச மணிமணிக் குழைமுக மெங்கக்
கலன்புனை மார்ப மீதிற் கவுத்துவக் கதிர்கா லோங்க
வலங்கலந் துளப மாய னெழுதினா னெழுகுங் காலே. (௪௮)

விண்ணவர் சேனைக் கெல்லாம் விளங்கிய தலைவன் மாய
னண்ணலின் விபனைப் போரி லவிழுறப் பொருதே மாறு
லெண்ணரிய படைக ளேறு மெனப்படைத் தலைவர் சுற்றத்
தெண்ணென வெழுந்து சென்றே தழுந்தனன் கால நேமி. (௪௯)

தண்டொடு பிண்டி பால முசலம்வில் சரமு தண்டி
மிண்டிறற் றடக்கை பற்றித் திருத்துமா யொருத்தன் மீது
கண்டகர் சேனை காக்குங் காவலர் பதின்ம ரேற்று
மண்டமர்ப் படைகள் பாய மாரிபோல் வழங்கி னாரால். (௫௦)

அறுபது பாண மெய்யி லழுத்தினன் கால நேமி
தெறுசின நிமிறூ றம்பு செலுத்தினன் றெரித்து மூன்றா
றுறுகணை கால நேமி யுய்த்தனன் செம்ப னென்போ
னெறழ்வலிச் சிலைநா ணேற்றி யெழுபது கணைக ளெய்தான். (௫௧)

மற்றுள வறுவர் தாமும் வடிக்கணை யறுப தேவிச்
சுற்றுறுங் காலை மாய னுடலெலாஞ் சோரி சோரத்
தெற்றுறு சிலையை வாங்கி யசுரர்தஞ் சேனை காப்ப
வுற்றிடப் பதின்ம ரஞ்ச வுய்த்தன னறுப தம்பே. (௫௨)

கேசவன் மீது கால நேமிவெஞ் சிரண மாறுந்
தேசொளிப் பிறைவா யம்பு மூன்றினைச் செலுத்த லோடுங்
காசறு மணிய ணிந்த கவினுறத் தூடு செல்ல
வாசுதே வன்று னுள்ள மயங்கியே தெளிந்து பின்னர். (௫௩)

எறழ்வலி முசலந் தன்னை யெதிர்த்திடுங் கால நேமி
யுறுவழி யழித்தி டென்ன வுய்த்தனு மத்த வெய்யோன்
றெறுசிலைக் கணைக ளாலே சிதைத்தனன் பிறி மாயன்
குறுகியே குந்தந் தன்னுன் மார்பிடைக் குத்தி னானால். (௫௪)

வாரதாச் சோரி யாறு வலியழிந் தருண்டு வீழ்ந்து
பார்மிசை யெழுந்து கால நேமியாம் பதகன் கையிற்
கூர்தரும் வேலான் மாயன் கரத்தினிற் குத்த லோடுஞ்
சோரதாச் சோரி மாயன் சாரங்கம்விற் றனைவி னோந்தி. (௫௫)

மார்பினிற் கணையோ ராறும் வடிக்கணை தலைக்கோர் மூன்றுஞ்
சோரிசோர் தரவே தூண்டித் துலங்குதேர்ப் பரிமே னான்குஞ்
சாரதி மீதி லொன்றுந் தயங்குகே தனத்தி லொன்று
மேருறு கணைக ளேவி யறுத்தன னெவரு மஞ்ச. (௫௬)

தேருறு வரியுந் தேரூர் பாகனுஞ் சிதைந்த பின்னும்
போர்வலி யாற்று நின்ற புயவலிக் கால நேமி
யேர்பெறு சிரத்தின் மீதி லெழுகவு மோத லிப்போர்
வார்தரு கதையை வாங்கி யெறிதலு மகுடஞ் சிந்தி. (௫௭)

தலைபிளந் திரத்தஞ் சோரத் தரையிடை வீழ்ந்தான் சோரும்
பலபல கண்ட மாகப் பட்டதவ் வசுரன் றன்னை
நிலைபெறு திருமா னோக்கி நின்னுயிர் விடுத்தேன் போதி
சிலதினங் கழிந்தா னின்னைச் செகுப்பது யானே யென்றான். (௫௮)

என்றரி விடுப்பக் கால நேமியை யிரதத் தேற்றிப்
பொன்றுறு திருந்த மற்றோர் சாரதி போத லோடும்
வன்றிறல் வானோர் யாரும் மாயனை வழுத்தி யேத்தி
நின்றன ரென்று சூதன் முனிவர்க்கு நிகழ்த்தி னானால். (௫௯)

ஐம்பத்திரண்டாவது
கால நேமிபார் செய வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௫௨௦.

ஐம்பத்து மூன்றாவது

இராசனன்வத வத்தியாயம்.

முரசென முழங்கு மூக்கி குதித்திடு முகுந்தன் முன்னூ
னாசெறு மனுவி னுக்கே யன்பொடு முரைத்த வித்தை
இராசனன் வதத்தை நன்றாய்க் கிளத்தென முனிவர் கேட்பப்
பராசனி பாலனைப் போற்றிப் பகருவான் சூதன் மாதோ. (௧)

போர்வலி கனத்தி னின்றும் பொன்னென வெயர்த்துப் பொங்கித்
தேர்பரி யானை காலாள் செறிந்திடத் தேரி லேறிப்
போர்வலி மிமிலேவற் சம்பன் பிறங்கிய மதனன் சாம்பன்
காரிறைத் திருமா றன்னைக் கடலென வளைந்து கொண்டே. (௨)

வளைத்திடத் திவிரி தண்டம் வாள்கவண் முசண்டி குந்தம்
பிளக்கிடு குலிசம் வைவே லுமரம் பிண்டி பாலம்
விளங்குவெம் பாசு தோட்டி வெஞ்சிலைச் சரங்க ளாதித்
துளங்கலி லெடுமான் மீது சொரிந்தனர் சொரிந்த தன்று. (௩)

வரத்துறு படைக ளாலு மந்திரப் படைக ளாலு
முரத்தினிற் கரத்திற் சாலி லோங்கிய புயத்தின் மேலிச்
சிரத்தினி லுறுத்திச் செங்கண் மாலுடற் றெரியா வண்ண
நிரைத்தனர் நிரைத்த லோடு நிறைந்தது குருதி நீத்தம். (௪)

திருகுவெஞ் சினத்து மாயன் றிசைமுகஞ் சார்ங்கத் தேற்றி
வாசிலை நிமிரார் பத்தில் வாளியுந் தொட்டு வெய்து
பொருவலி மதனன் மார்பம் பிளந்திடப் பத்தம் வெய்து
பொருவிறற் சாம்பன் மார்பிற் புங்கமுந் தழுந்தப் பின்னும். (௫)

இண்டிறன் மயிடன் மார்பிற் செலுத்தியே ராமபு செம்ப
லெண்டுறு முழிய வாளி பொருபதோ டைந்து போக்கி
யன்றுறு மற்றோர்க் கெல்லா மொருவனுக் கெட்டும் போலி
பண்டுடை விடுப்ப வொன்று போடினர் திசைக டோறும். (௬)

வேறு.

ஓடு தானவர் விற்பொளிர் மணிமுடி யுயர்தரு புயமார்ப
நீடு காலுடை நாசிகை செவிவழி நினைமொழ கிடைவாளி
நாடு பேதிகை திசைதொறு கலிவுசெய் திடுவது கவிதேவர்
கூடி மாயனைப் புகழ்வதாங் கண்டெலாங் குறித்தன னிபிமன்போன். (௭)

தன்பெ ரும்படை யாவையு நிறுத்தியே தன்கரத் தொளிர் வேலாற்
பொன்பொ லிந்திடு மார்பனைக் குத்தினன் புதியபுண் ணீர்சோர
வன்சி லைக்கர மதனனும் வடிக்கணை வழங்கினன் மலைபோலக்
கொன்சி னத்தடற் செம்பனுங் குசம்பனுங் குறித்தடர்ந் தடித்தார்கள். (௮)

பட்ட யத்தினால் வெட்டினன் கிரசனன் படகிலை வடி வேலாற்
கட்டு வெஞ்சிலை மயிடனுங் குத்தினன் கண்ணனு மிகச்சீறி
யெட்டு மாமணி கட்டிய வேலினைச் செம்பன்மே லெறிந்தேவக்
கொட்ட மிட்டதைத் தாவியே பிடித்தனன் கொடுந்திறற் படைச்செம்பன். ()

பிடித்த காலையிற் செம்பனை வியந்துகைப் பெருஞ்சிலை நாணேற்றித்
தடித்த கோபத்தின் மாயனம் மலரோனத் திரத்தினைத் தொடுத்தேவப்
படித்த லத்தொடும் வானகங் கரிந்திடப் பரந்தன கனன்மாரி
யடித்து வீழ்ந்தன தானவர் சதுரங்கத் தொகுதிவெம் படைச்சேனை. (௧0)

சேனை வீழ்ந்திட மால்விடும் பிரமவத் திரஞ்செயுந் திறல்வீரந்
தானை காவல னாகிய கிரசனன் றழல்விழித் தறநோக்கி
நானி லம்புகழ் பிரமவத் திரத்தினை நாண்சிலை வளைத்தேத்தி
வான கம்புவி நடுக்குற விடுத்தனன் வானவர் குழுவோட. (௧௧)

நான்மு கன்படை ரவுத்திராத் திரத்தினை நகைகெட வடலோடுந்
தேன மர்த்துழாய் மாயவன் ரவுத்திராத் திரம்பழு தறல்கண்டே
மூன்மு கத்துவெங் கரலதண் டாத்திர முருத்தெதிர் விடலோடும்
வான்மு கத்தினும் புவியினுஞ் சண்டமா மாருத மிகுத்தேற. (௧௨)

சத்த சாகரங் கரைபுரண் டுடைதரத் தடவரை யுயர்பூமி
துத்தி யளரா முடியொடு நடுங்கிடத் துணைவினில் வரல்கண்டே
வித்த கப்பெரு வரக்கனை யசுரர்கள் விடவெதிர் கணையெல்லா
மொத்த அண்டுக ளாக்கிமற் றவர்குழா முடைதர வுடன்றாக்க. (௧௩)

கோடி தேர்படை கொடுநெடு முடியொடுங் குலவரை யெனவீழ்ந்த
கோடி மாமத யானைகண் முகிலெனக் குமுறிமண் மிசைவீழ்ந்த
கோடி வாம்பரி செம்புனற் றிரையெனக் கொய்யுளை யறவீழ்ந்த
கோடி வீரர்க ளடியறு மரமெனக் குவலயந் தனில்வீழ்ந்தார். (௧௪)

கண்டு சீற்றவெங் கனலெழக் கிரசனன் காலதண் டத்தாவி
யுண்டு வாவென மயேசுர னத்திர மொன்றையெய் திடலோடு
மண்டு காலதண் டத்தினை மழுங்கிட மறித்தது மதுநோக்கிக்
கொண்டன் மேனிய னெண்டிசை பரந்திடு கோபவெங் கனலோடும். (௧௫)

நூறு கோடிசூ ரியரொருங் குதித்தென நுவலரு மொளியோடுங்
கூறும் வீறுள வத்திர சத்திரக் கொடும்படை களையெல்லாம்
வேறு கூறுசெய் வெற்றியும் புணர்தம விறல்கெடுத் திடுமொய்ம்பு
மேறு சக்கரா யுதம்விடுத் தனனெதிர்த் திகல்கிர சனன்மீதில். (௧௬)

விட்ட சக்கரா யுதத்தெதிர் தானவர் விற்பொழி சரமாரி
தொட்ட தோமரம் பிண்டிபா லம்விறற் சுடர்நெடு வடிவேல்வாள்
கட்டு பாசநான் முகன்படை முதலிய கடும்படை நனியாவு
மட்டி லாதன விட்டன ரவையெலா மடிந்தன கணப்போழ்தில். (கஎ)

இறந்து வெம்படைக் கலனெலாஞ் சாம்பரா யினவஃ தினைநோக்கி
மறிந்து தானவ ரோடினர் நீடிய முதுகிடைக் கனல்காலச்
செறிந்து ழுங்கரு மம்பல கூடினுஞ் சிவதரு மந்தன்னை
மறிந்தி டாச்செய வண்மைபோற் றிகிரியை மறிந்திட மாட்டாரால். (கஅ)

இன்ன தன்மைகண் டடுதிறற் கிரசன னெதிர்த்துவா ணகைசெய்து
முன்ன ரெய்தலுங் கழுத்தினை யறுத்தவன் முடித்தலை யினைப்பாரின்
மன்ன வீழ்த்தியே மாயவன் கரத்தினில் வந்தது திருவாழி
யென்னு மாறுகண் டந்தரத் தெழிலிபோ லமரர்துந் துபியார்ப்ப. (கக)

துன்றிவானவ ராடினர் பாடினர் சொரிந்தனர் மலர்மாரி
யென்று வேள்வியை யாற்றிடு நைமிசத் தேயுறை முனிவோருக்
கன்று மார்மனுக் கேட்டிட வுரைத்தன னச்சுத னெனநாளு
மன்று ளாடிதாள் சூடிய சூதனு மாமுனி வகுத்தானால். (உ௦)

ஐம்பத்து மூன்றவது
கிரசனன் வதவத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம், கருசo.

ஐம்பத்து நான்காவது

விஷ்ணுபராசெய வத்தியாயம்.

கராமொரு கரியடர் காலையி லக்கரி
விரோதம தகல்செய மேவிய விட்டுணு
பராசய முரையென மோனிகள் பத்தொடு
துராசைக ளழிவுறு சூதனு மத்திறம். (க)

ஓதுதன் மேயின ரென்னலர் கானிடை
தீதறு மகபதி முதலிய தேவர்கண்
மாதவ னிணையடி வந்தனை செய்தே
காதலர் துயெதிர் சார்ந்தனர் நின்றார். (உ)

வருகிர சனனுயிர் மடித்தது மதனன்
செருநிமி முதலிய திறல்கெழு தலைவர்
பரிகரி ரதமறி படையின ருடனே
யரியினை நொடியினி லட்டொடும் வளைய, (ங)

சுடர்விடு முடியரி சொரிகணை தொடுமுன்
றடிகவ ணயிலயில் சரமழு முசல
மிடிவட வனலென வெரிதரு திகிரி
கடவின ரவனொடு கலுழனு மறைய. (௪)

அசுரர்கள் விடுபடை யவைபொடி படவே
விசிகமொ டடுபடை விறலரி விடலும்
வசையுறு மசுரர்கண் மறமொடு மடியத்
திசைதொறு மருளொடு சிதறினர் வெருவி. (௫)

ஓடிய வசுர்க ளுளமெலி வுறவே
நீடிய தலைவர்க ணிறுவின னரிமே
லோடின ரிரதமு னடவினர் பரிமேற்
கூடினர் கணைபல சிதறினர் குழுமி. (௬)

உறைவிடு கணைபல வுடலினை யுருவ
விறையள வரிமன மிகலொடு தளரப்
பறவையி னரசெதிர் பரியொடு மினநீ
மறமிகு மசுரர்கண் மதனன்மு னடைவாய். (௭)

எனுமொழி பகருமு னிடியன கலுழன்
சினமொடு மவனெதிர் செலவவன் விடுவெங்
கனலுறழ் சணைகெட வொருகணை கடவி
வினையுற மறுகணை விறலரி விடலும். (௮)

மதனன்மெய் குருதிகள் சொரிதர மறுகக்
கதழ்சின மொடுமெரி கனல்சொரி கதையா
லதிபல மொடுமவ னுறையடி படுமான்
முதிரெரி நிகர்கவு மோதகி விடவே. (௯)

வளிவிசை கொடுமெதிர் மதனன்மெய் படலு
மிளிர்புவி மிசையுடல் விழவுயிர் விடவே
தளர்வுறு மசுரர்க டகுதிசை யுறலு
மளவறு மிடலுடை யடுதிறன் மயிடன். (௧௦)

இருவிழி கனலெழ வெதிர்பரி நடவி
யொருதிரி முகவயி லரியுட னிறுவிக்
கரையில வடுகணை கலுழன்மெய் செருகச்
சொரிகுரு தியினொடு துயர்கிளர் தரவே. (௧௧)

அடிபெயர் தரகினை யுறுதரு மவரை
யுடல்பிணி படவிட முலவிய பாசம்
விடுதலு மவன்மன வினைவினை யுணரா
நெடியவ னடுசிலை நிணமுறு கணைகள். (௧௨)

சிதறலு மயிடன தெரளிதிக ழகல
மதுதுணி படநில மிசைவிழு மவனை
மதியிலி மதிமுக மலைமகள் படையான்
முதிர்சின னுடல்விழு முளரியன் மொழியால். (௧௩)

ஆதலி னினதுயி ரருளின னவனீ
போதுதி யெனமொழி புகலுறு பொழுதிற்
காதியெ னுடனமர் கருதுதி யென்றே
தீதக லரியொடு செம்ப னெதிர்ந்தே. (௧௪)

தீயிரு விழிவழி தேறிட விசையிற்
பாயுறு தகர்மிசைப் படர்தர நெடிய
மாயவ னுடன்முழு வதுமறை படவே
காய்கணை பலபல கனலென விடலும். (௧௫)

மாயவ னவன்மன மறுகுற முசுண்டி
யாயதை விடுதலு மவனிவர் தகரைப்
போயுயி ருணமிகு பொலிவுறு மிரதத்
தேயினன் மணிமுடி யிலகிய செம்பன். (௧௬)

அன்னவன் வரிசிலை யடுகணை பொழியப்
பொன்னியல் வரிசிலை பொழிகணை யதனாற்
பன்னிய சிலைபரி ரதம்விடு பாகன்
சென்னியு மகலிடம் விழவமர் செய்தான். (௧௭)

கதழெரி விழிவழி கதுவிய செம்பன்
றுதிசெயு மமரர்க டொகைபழி செம்பன்
சிதைவுறு மனமொரு புவியிடை செலலு
றுதியுறு கணையரி நொடியினி லெய்தான். (௧௮)

தோள்கர முடறலை சுடர்கவி னுடனே
தாளிவை தொளைபடு பொழுதுறு தகையாய்
நீளுடல் விழவெழு குருதிக ணிறைய
மாளில னவனெதிர் மாயவ னறைவான். (௧௯)

நாளலர் விரிதரு நாயக னடலான்
மாளுவை யொழிகென மறுகின னரவக்
கோளுறு மதியென முகமலர் குவியா
நீள்புவி மிசையுட னிலையற விழவே. (௨௦)

சிலரடி சிலர்தொடை சிலரரை சிலர்கை
சிலர்குடம் சிலருடல் சிலரணி சிலர்தோள்
சிலர்விரல் சிலர்செவி சிலர்விழி சிலர்வாய்
சிலர்தலை துணிபட வரிகணை செலுமால். (௨௧)

கொழுவொடு குடரிடை குடைதர மிடையுங்
கழுகுக ளலகைகள் களியுற வணியாய்
முழுகிடு நரிகரி முழையன செவிவாய்
நுழைதரும் விழைதசை நுகர்வுறு மெருவை. (உ௨)

அரிதெரி கணைவிட வசுரர்க டலைகால்
கரமுர மரிபடு களமதி னிணமார்
குருதிக ளலைபொரு குரைகட னடுவே
கரிபரி ரதமிவை கலமென வுலவும். (உ௩)

கணைவிட முறிபடு கணைகழ லசுரர்
துணையில வளவறு துயர்மிகு கடலார்
புணையென வமரர்தா புயவலி புடையா
ணிணையிலி தாரக னிடையணு கினரால். (உ௪)

தாரக னெனுமெரி தழல்பொழி விழியா
னீரினி மெலிவுறு நினைவினை யொழிதிர்
கார்முகி லெனுமரி தனையொரு கணமே
போர்செய்து புகழ்கொள்வ னெனுமொழி புகல. (உ௫)

நிமிருறு தாரக னிறைபடை யதனாற்
குமைதர வமரர்கள் கொடுவிட மொடுதீ
யுமிழ்கதை கொடுமுடி யுயர்தலை தகரத்
தமிவரு மரியுட றளரவ னைந்தான். (உ௬)

அறைமுன நிமியெனு மடல்கெழு மசுரன்
பொறையறு சினமொடு பொருதிற னுடனீள்
கறைகெழு தடியொடு கனலெழ விசிறிச்
சிறையொடு கலுழன்மெய் சிதறவ னைந்தான். (உ௭)

இருவர்க டடியடி யிருவர்மெய் யுறலு
மரியொடு நகுடனு மடுகள நடுவே
புரளலு மசுரர்கை புடைதர நகைசெய்
திர்முறு தாரக னுழைகுறு கினரால். (உ௮)

குறுகிய வசுரர்கண் மகிழ்வுறு குரவை
யுறுதிசை செவிடுற வுவகைகண் மிகவே
விறல்பெறு தாரகன் விரைமல ரிருதாண்
முறைமுறை துதியொடு முடிமிசை புனைவார். (உ௯)

மாதவன் முனநமர் வழிவரு மசுரர்
நாதரை வதைசெய் துநலிவுசெய் தனனிச்
சீதரன் மணிமுடி சிதறிட வெவரே
காதுவ ருனையல தடல்புரி கழலோய். (௩௦)

என்றுபல் பலதுதி யிகலுற மொழிவார்
வென்றிகொண் முழவொடும் வியன்முர சறைவார்
சென்றடர் பூரிகை தாரைகள் சின்னத்
தொன்றிய வொலிகட லுடைபட வயர்வார். (௯௧)

இவ்வகை யசுரர்க ளெழுகளி பெருகு
மவ்வயி னயர்வொழி யரியொடு கருடன்
கவ்வைகொ ளமரர்கள் கணமனு குறவே
செவ்விதி னொருவழி சென்றன ரொருவி. (௯௨)

ஒருமையின் மகபதி யரியொடு மொருவ
வரமிகு தாரகன் வயமொடு மகிழ்வாய்ப்
பரவிய தனதுயர் பாசறை யுற்றான்
சுரமுனி வீரெனச் சூதனு ரைத்தான். (௯௩)

ஐம்பத்து நான்காவது
விட்டுணுபராசெய வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கருஎ௯.

ஐம்பத்தைந்தாவது
செம்பன்வத வத்தியாயம்.

அரிபரா செயத்தினை யறைந்த சூதனைத்
தெரிதரு வரம்பெறு திறலின் வெற்றிகூர்
வரிசிலைச் செம்பன்றன் வதத்தைக் கூறெனும்
உரிதமின் முனிவர்க்குத் தொகுத்துச் சொல்லுவான். (௧)

தானவர் வலிமையுந் தார கப்பெய
ரீனனுக் கரிதளர்ந் திரியல் போயதும்
வானவர் நாயகன் மனத்தி லுன்னியே
தேனுறுந் துளவன்முன் சென்று கூறுமால். (௨)

ஐயனீ முன்னமே யசுரர் தங்குல
நையவென் றமரரை நயந்து காத்தனை
கையரா மசுரரைக் காதி மாய்த்திடா
தெய்திய திருவிளை யாட்டின் றென்னையே. (௩)

இரணிய கசிபுட னிரணி யாக்கன்வெம்
முரண்வலி வித்தியா சாலி யென்றிடு
மரணுறு மசுரரை யறுத்து வென்றனை
திரணமா மிவர்கணின் றிகிரித் தக்கரோ. (௪)

தட்டரைச் செகுத்திடா தருள்சு ரந்திடி
விட்டமாய் நின்பத மிறைஞ்சு வோமெலாம்
விட்டெவ ணேகுவோம் வினைவிற் றுனவர்
பட்டிட வருளெனப் பதம்வ ணங்கினன். (௫)

வணங்கிய வாசவன் மனத்தின் வாட்டமு
மணங்குறு மமரர்கள் யாவு நீக்கியே
குணங்கவர் நன்குணக் கொண்டன் மேனிய
ணிணங்கிய வருள்சுரந் தினிது கூறுமால். (௬)

தாரக னென்னுமித் தறுக ணாளனை
வீரரில் வீரனும் வேல னன்றியே
யாருள ரடுபவ ராத லாலியாம்
போருறு படைஞரைப் பொருது வெல்லுதும் (௭)

இவர்களின் மயிடனை யிமய வெற்பருள்
குவவிள வனமுலைக் குமரி கொல்வணின்
னவிர்படை செம்பன தாவி யுண்ணுமென்
றுவமையி னன்முக னுரைமுன் னுண்டரோ. (௮)

கூறிய கொள்கையாற் செம்பன் கூருயிர்
வீறறப் போர்புரி விண்ணு ளோரடன்
மாறிலெண் டிசையினர் மற்று ளாரொடு
மூறறக் காத்துமா லுன்னை யென்றனன். (௯)

அரிமொழி செவிபுக வமரர் கோன்முகம்
விரிதரு கமலமாய் விளங்க மேருவிற்
பரனிடத் துதித்துயர் பதினொன் றேயெனுங்
குரவரை வணங்கியே கூறன் மேயினான். (௧௦)

தெறுவலித் தானவர் சேனையாகிய
மறிகடன் மறுகுற வளைந்து போர்செயற்
குறுபடை முன்னர்நீ ருடற்றி வீரென
வறைதலுங் கபாலியோ டரிய பிங்கலன். (௧௧)

பரவுவீ மன்விரு பாக்கன் சம்புமெய்
விரவுவட் சேசுரன் விறல்வி லோசிதன்
றரமிகு பிநாகிசாத் தாக தன்சம
ருரமிகு சண்டனோ டெயருருத்திரன். (௧௨)

வெள்ளியங் கிரிநிகர் விடையி னேறியே
யள்ளிலைச் சூலமு மழுவு மங்கையிற்
றெள்ளிதிற் சுழற்றியே கண்க டையுகத்
துள்ளிய கணம்புடை சூழ வேகினார். (௧௩)

ஏகலு மக்கினி யேழ கத்தினும்
பாகுறு யமனடு பகட்டின் மீதினும்
வாகுறு நிருதிக் கனயுமா மீதினும்
வேகமாய் வருணன்மா மகர மீதினும். (௧௪)

வாயுவெங் கலையினும் வளர்கு பேரனோர்
ஆயபுட் பகத்தினுஞ் சுடர்விட் டும்பர்கு
ழேயவீ சானரோ டினனற் றேரினு
மேயவெண் கதிரவன் விமான மீதினும். (௧௫)

கின்னர ரியக்கர்கந் திருவர் கேழ்கிளர்
பன்னகர் மருத்துவர் பரவு சாத்தியர்
தன்னிகர் வித்தியா தரர்கள் யாவரு
மின்னிய மார்த்தெழ வெழுந்திட் டானரோ. (௧௬)

இக்குறு கயமெனச் சிறந்த மொய்ம்பொடு
தொக்குறு யானைபத் திலக்கஞ் சூழ்தர
மிக்கமும் மதம்பொழி வெள்ளை யானைமேற்
றக்கவச் சிரப்படைத் தலைவ னேறினன். (௧௭)

ஏறிய விந்திர னிடப்பு றத்தினின்
மாறிலா வருணனும் வலப்பு றத்தினின்
வீறிய குபேரனு மேவ முன்னமே
கூறிடு கூற்றுவன் குழிறி யேகவே. (௧௮)

அனலிதன் சுவாலையா லருகு காத்துற
வனமலி மாயவன் பின்பு வந்துறக்
கனைகட லெனவியங் கறங்க வெற்றிசேர்
புனைகழ லிந்திரன் போதன் மேயினன். (௧௯)

இந்திர னெழுமுனந் தூசி யேகிய
சந்திர கலையணி சடில ருத்திரர்
புந்திசேர் விறற்படைப் பூதர் சூழ்வரச்
சிந்தைகூர் தாரகன் சேனை முன்னியே. (௨௦)

குரைகடன் முழக்கெனக் கொக்க ரிக்கவான்
றரைதிசை செவிடுறத் தழைத்த பேரொலி
திரள்புய வசுரர்கஞ் செவியிற் சார்தலும்
விரைவொடு மசுரர்வாள் விதிர்த்தெ ழுந்தனர். (௨௧)

எதிர்த்திடு மசுரர்மே லிகல்செய் பூதர்கள்
கதத்தொடு வாள்கதை குந்தங் கப்பணம்
விதிர்த்தெதிர் விடுத்தலும் வெய்ய வம்பினாற்
சிதைத்திடத் தானவர் சீறி யார்த்தனர். (௨௨)

ஆர்த்தலும் பூதர்க ளடுக்க லுள்ளன
பேர்த்தெதிர்த் தெறிந்தனர் பின்னுந் தானவர்
கூர்த்தவெங் கதையினாற் குமிறி யெற்றியே
போர்த்தலத் தடுக்கலைப் பொடிப டுத்தினார். (௨௩)

இருவகைச் சேனையு மெதிர்ந்து வெங்களச்
செருவிடைத் தொந்தயுத் தங்கள் செய்யநீள்
பெருவலிக் கயாசுரன் பிறங்கு செய்யதீ
யருவரை நடந்தென வங்க ணெய்தியே. (௨௪)

பூதரைக் கைகளாற் புடைத்துப் பூதர்க
ணாதரைக் காலினாற் றேய்த்து நண்ணியே
காதுவே தாளரைக் கடித்துத் தேவரைக்
கோதறு கொம்பினாற் குத்தி வீட்டினான். (௨௫)

வாழ்வறச் சிலர்தமை வதைத்து மற்புயந்
தாள்படச் சிலர்தமைத் துணித்துச் சூழ்கழற்
றாளறச் சிலர்தமைத் தடிந்து சாத்தியர்
மூளைகள் சிதறிட முனிந்து வெட்டினான். (௨௬)

தேவரை யின்னணஞ் செகுத்துத் திக்கயம்
யாவையு மடர்த்திடு மெல்லை ருத்திரர்
தாவருங் கனல்விழி சொரியத் தாங்குகை
மூவிலை வேல்கொடு முரியக் குத்தினார். (௨௭)

குத்திய வுருத்திரர் பூதக் கூட்டத்தை
வித்தகக் கயாசுரன் விறல்கொ டோள்களா
லொத்துற நெருக்கியூ னறக்க டித்துரத்
தெய்த்திடத் தலைகளை யிடறித் தேய்த்தனன். (௨௮)

தேய்த்தலுங் கபாலியுங் கதனுஞ் சீறியே
வாய்த்திடு முத்தலைச் சூலம் வாங்கியே
ராய்த்திகழ் கயாசுர னஞ்சக் குத்தலும்
பூத்திடு முருக்கெனப் புகலைத் தோன்றினான். (௨௯)

தோன்றிடு மசுரனார் சூலபாணியா
யேன்றுறு கபாலிதன் கன்னத் தெற்றியே
கான்றுவெங் கனல்விழி காலக் காய்ந்துபோ
ரூன்றிய கதன்வயி றுறக்க டித்தனன். (௩௦)

கடித்திடுங் காலையிற் கனன்று ருத்திரர்
பிடித்தசூ லத்தினாற் பெயர்த்து மார்பகந்
துடித்திடத் தொளைத்தனர் தொளைக்கை யாலவ
ணடித்தலு முருத்திர ரஞ்சி யேகினார். (௩௧)

ஏகலுங் கபாலிகண் ணெரிசொ ரிந்திட
வாகுறு விடையினின் றிழிந்து வான்கதிர்ச்
சேகுறு சூலத்தாற் றிரித்துக் குத்தவே
வேகமாய்த் தரைத்தலம் வீழ்ந்திட் டானரோ. (௯௨)

வீழ்ந்திடு மசுரன்கால் பற்றி வீசிவான்
சூழ்ந்திடப் பலமுறை சுழற்றி யோங்கியே
யாழ்ந்துறப் புவிமிசை யடித்துக் கொன்றுடல்
போழ்ந்துரி போர்த்தனன் போர்க்க பாலியே. (௯௩)

வெற்றிசேர் கயாசுரன் மெய்யிற் றோலினைப்
பற்றியே போர்த்திடு பரன்க பாலிவா
னுற்றிடு மோங்கலா யொளிவிட் டோங்கலு
மற்றவர் பதின்மரும் வாழ்த்தி யேத்தினார். (௯௪)

தேவதுந் துமியொலி சிறக்கத் தேவர்கள்
பூவுறு மழைமிகப் பொழிந்து வாழ்த்தினு
ரோவிலா துறுதிசைப் பால ருற்றவன்
பாவனை வியந்தடி பணிந்து போற்றினார். (௯௫)

போர்வலிக் கயாசுரன் பொன்றத் தானவர்
சேர்வலி யிழந்துறு திசைகெட் டோடியே
தாரக னடிமிசைத் தாழ்ந்து கூறலு
மார்வலி மிமியைநீ யனுகு கென்றனன். (௯௬)

அணிபடைக் கலனுட னரியி லேறியே
யிணையிலா வுறுவலி யிரதம் பாய்பரி
பணைமுகக் களிறொடு பதாதி சூழ்வரத்
துணிவுறு பல்லியந் துவைப்பச் சார்ந்தனன். (௯௭)

ஆர்த்திடுஞ் சுரரைப்பார்த் தமரர் காளிவண்
போர்த்தொழில் வல்லிரேற் பொருமி னென்னுடன்
மூர்த்தடம் புயவலி சற்று மில்லிரேற்
சேர்த்ததென் படைக்கல மென்று சீறியே. (௯௮)

கொடுந்திற னிமியொடு கொடும ரங்குழைத்
தடுந்திறற் பகழிக ளமரர் மேல்விடப்
படுந்துய ரிணைமக பதிமுன் னேறினார்
கடுஞ்சினத் தோடுவெண் கரியிற் றோன்றினான். (௯௯)

காழுறு மனவலி நிமிக டாவிய
வேழுயர் போதக மிறைக்கு மும்மதஞ்
சூழுறு வாடையாற் றுலங்கு மோடையும்
வீழுற வேகலும் விரைவி னிந்திரன். (௪0)

வெட்டியங் குசத்திறன் மீட்க வுந்தடை
பட்டிடா தோடலாற் பாக சாதனன்
மட்டிலாச் சினத்தொடுந் திரும்பி வாற்புறத்
தட்டினி லிருந்தவன் றன்னை நோக்கியே. (௮௧)

திருந்துவச் சிரப்படை செலுத்தத் தானவ
னிரும்புறு முடல்புடைத் திடலு மூர்ச்சையாய்ப்
பெரும்புட வியினிடை விழுந்து பின்னரும்
வருந்துய ரொழிந்துகை மலையி லேறியே. (௮௨)

தேவர்தம் படையொடுஞ் சிதறத் தாக்கலுந்
தாவரும் வடதிசைத் தலைவ னத்திசை
மேவிய சாருவ பூம மீதிவர்ந்
தோவறு சினத்தினொ ஒருத்தெ திர்ந்தனன். (௮௩)

ஏற்றிடு காலயி னிமியி வர்ந்திடு
கூற்றென வடுதிறற் கொடிய யானைமேற்
காற்றிரட் சாருவ பூமன் காதலுஞ்
சாற்றிய தனதனுஞ் தடிகொண் டோச்சினான். (௮௪)

ஓச்சிய வடிபட வோங்கல் போல்விழி
தீச்சொரி மதகரி செத்து வீழநீள்
மூச்சுட னிமியென மொழியுந் தானவ
னீச்சுறு கடலிடை நிலத்திற் பாய்ந்தனன். (௮௫)

பாய்ந்தவன் பின்னொரு பகட்டை ருந்தரீ
தேய்ந்தறு முன்னமே தனத னேந்திய
தாந்தடி கொண்டவற் புடைக்க வன்னவன்
வீந்தவன் போற்புவி வீழ்ந்திட் டானரோ. (௮௬)

நெடுங்கரத் திபம்பட நிமியும் வீழ்தலுங்
கடுங்கொலை யசுரர்தங் கணங்க ளோடுக
நடுங்கினர் திசைதொறு நாடி யோடின
ரடுந்திற லமரர்க ளார்த்திட் டாரரோ. (௮௭)

வானவர் மகிழ்ச்சியும் வயங்கு தேர்ப்படைத்
தானவர் தளர்ச்சியுஞ் சமரி லேகிமி
யானவன் மூர்ச்சையு மறிந்து செம்பன்வெங்
கானுறு மழலெனக் கடிதி னெய்தினான். (௮௮)

வேறு.

கரிபரி ரதமொடு கழல்வீரர் கணைகட லெனவரு புடைசூழ
வரிசிலை தொடுகணை திரிசூல மழுவெழு வளைகவ ணையில்கூர் வாள்
பரிகமு சலமிடி தடிகுந்தம் பரிசைதி கிரிசடர் படுவைவே
லிரவிய வயவர்கள் கொடுஞ்சூழ நிணநிறை களமிடு தேர்செம்பன். (௮௯)

மைக்கணன் விழிவழி பலஸ்விக்க வாரிசிலே செவியள வுறவாங்கி
முக்கர வெறிகணை பலகோடி முறைமுறை யமரர்க ளுடன்மீது
[illegible] மகளையின் மகவாளுந் திக்கர முகமுமிடர் தனின்மேவி
வெக்கிர வசுரர்க ளொருதர வெய்கணை யெனுமழை பொழிகின்றான். (௫௰)

பொழிக்கும் பொருபடை விடுபாணம் புகைகிழ வசுரர்கள் புயமார்பம்
கிழிபட [illegible] விடைவாளு விரல்படம் வயிறுகை தொடைநாசி
[illegible] வளைவளைக அணையாக வலியொரு குருதியி னதியோடிக்
[illegible] கடலை [illegible] கவன்றுகள் முதலைகள் களிகூரும். (௫௧)

[illegible] செருவைவளைச் சரம்கொள கவையுறு மிருதசை புனைவாளே
[illegible] திசைகளி பகர்வுற பிசாசடர் வேதாளங்
[illegible] பரிபுரல் வைவாளே [illegible] வெறிகெறி பக்கமேறு
[illegible] களமுறு அத்தினாதி திக்குகள் வக்க வெழுக்காட. (௫௨)

இந்திர தேவிப சமாதி வெய்களு மிகல்புரி வதுகண்டே
மைக்கணன் விழிபுற அமிழ்செம்பன் வாரிசிலே யிருகலை புறவாங்கிச்
[illegible] வெகசியபி சமாதி திக்கினை மமரர்க ளுரகேசர்
[illegible] மந்திரத்தர் கனைபுல வித்தையர் கணநாதர். (௫௩)

[illegible] விழியோடு
[illegible] தலைமுடி யுடன்விழ
[illegible] காகமடிந்
[illegible] வெம்புனல் [illegible] தக்காரர்கள். (௫௪)

[illegible] வெதிர்பொரு திறலோடு
[illegible] விடையாமன்
[illegible] புரிகாலே
[illegible] மகளையின் வலியாலே. (௫௫)

[illegible] வைவிநேறும்
[illegible] வாருமுற தடிபோடும்
[illegible] வேறினை மிகவார்த்துச்
[illegible] நின்றது நின்றது சிலபேரை. (௫௬)

[illegible] தம்மைக்
[illegible] மிசைர்தம்மைப்
[illegible] நெகுகொம்பாற்
[illegible] சிலதேவர். (௫௭)

[illegible] வெதிரின்றி யமரரொ டிறுதிசை யதில்வாழ்வோர்
[illegible] மிருகசெம்பன் றிகல்புரி மாவையின் வலைகண்டே
[illegible] மந்திர முறைபடை விடலோடு
[illegible] புயம்மறக் கரியை யடர்த்தினதால். (௫௮)

சிங்கமுன் னடுகரி பொன்றலுநீ டிண்டிற லுயர்தரு செம்பனுமோர்
பொங்கழல் விடவர வுருவாகிப் பொருதிறன் மாயையை விடலோடு
மங்குறும் வகையடல் வானவரை வாய்கொடு நுங்கிய ததுகண்டே
பங்கமி லிந்திரன் வளர்கருடப் படையை விடுத்திட வதுபலவாய். (௫௯)

கருடவு ருக்கொடு புவியாதி ககனவ ரைப்பமர் தரநீண்ட
வரவின துடலயு தம்மாக வன்றுது ணித்தது மடர்மாயை
யொருவின ததனுரு வதுகண்டே யும்பர்கள் வெம்பிட வுறுசெம்பன்
பருதிபல் கோடிதி ரண்டதெனப் பாதலம் வானள வுறநீண்டே. (௬௦)

தானவன் முழைபொரு வாயாலே தருமிமை யவரொடு திசையாளும்
வானவர் கரிபரி யிரதமெலா மசகம தெனவுண வதுகண்டே
தேனறு மலர்விரி தருநீழற் றிகழ்மக பதியுயர் திருமாலை
நானிதை வெலும்வகை யருளென்ன நாரண வெம்படை விடுகென்றான். (௬௧)

மகபதி யரியரு ளேமேவி வயிணவ வெம்படை விடுமுனமே
ககனமொ டளவிய வாயதனுற் கரிபரி ரதமொடு காலாளுந்
தொகையொரு பன்னிரு கோடிகளைத் துகளென நுங்கின னடர்செம்பன்
பகர்தரு படையினை விடமாயைப் பருமுடன் மார்பு பகுந்ததுவே. (௬௨)

மார்பு பிளத்தலு மாயைகெட வயிற்றுறு வானவர் வெளிவந்தார்
போருறு வஞ்சனை மிகவல்ல புகழுறு மசுரரி னுயர்செம்ப
னேருறு ககனமு கடுதாவி நின்றவர் காணிட லரிதாகி
நாருறு வரிசிலை யுறவாங்கி நலிவுசெய் கணைபல பலவெய்தான் (௬௩)

வாளிவை வேலயி லார்சூலம் வடிவுறு தோமர முசலங்கூர்
கோளுறு கதைவளை சுடராழி கூர்மழு வெழுவடல் புரிகுந்த
நீள்கொடு வாள்சுரி கைதோட்டி நிலவிய பாசமொ டிவையெல்லாந்
தோளுறு வலியொடு மழையென்னச் சொரியம றைந்தன திசையெல்லாம். (௬௪)

வானவர் சேனையை யடலோடும் வந்து துணித்திட வகைவகையர
யூனுறு தலைகுவி மலையுடல்க ளூறுறு மலைகர முறுமலைகா
ருனுற வுயர்மலை மதவேழந் தறிபடு முடல்செறி மலைபவன்வான்
மேனிமிர் பரிதுணி படுமலைதேர் மிடலுடை மலைகண் மிடைந்தனவால். (௬௫)

அம்புவி புதைதசை சேருக வதின்மிசை யோடிய நீராமச்
செம்புனல் பெருகிய வாறுகச் செறிபிண மீன்மயிர் சைவலமாப்
பம்பிய வெண்குடை யனமாகப் பரிசைக ளாமையி னினமாகத்
தும்பியி ரதமிவை களிலேறித் தோணிகள் விடுவன சிலபேய்கள். (௬௬)

அடுகள நடுநரி செந்நாய்க ளலகையி டாகினி வேதாளங்
குடர்தசை நுகர்வன கூத்தாடிக் கூளிகள் காளிக ளொடுகூடி
முடைவுறு செம்பனன் மதுவுண்டே மோகம யக்கொடு மிகவாடுந்
தடையற வெண்ணில்க வந்தங்கள் சதிமுறை நின்றுகு தித்தாடும். (௬௭)

பேய்களு ளுடைபடு தலையோட்டிற் பிச்சையெ டுப்பன சிலபேய்கள்
பாயுறு குருதியி னீர்மூழ்கிப் பசையுறு தசையெனு மமுதாலே
சேயுற வருபிதிர் கணமுணவே சிராத்தம ளிப்பன சில பேய்க
ளோய்வி றருப்பண முறுசெந்நீ ருவந்து கொடுப்பன சிலபேய்கள். (௬௮)

இவ்வகை செம்ப னடும்போரி லிமையவர் சேனை படும்பாட்டை
யவ்வுழி மகபதி தான்கண்டே யயின்றெளி யிந்திர சரம்விட்டாள்
வெவ்விய வதுபல மலைபோல மேவிய கல்வரு டஞ்சிந்தத்
திவ்விய மாயைகள் பொடியாகித் தேய்தலும் வஞ்சனை செறிசெம்பன் (௬௯)

வில்லுறு நாண்செவி யுறவாங்கி தெவ்விய வசுராத் திரம்விட்டே
வல்வலி மகபதி முன்னெய்த வாளிகெ டும்படி காய்ந்துப்பின்
னல்வலி மேனியொ டடல் செம்ப னயிடிக வாளியை யவன்விட்டான்
கொல்வலி நான்முகன் வாளியைவிண் கோன்மக வானும் விடுத்தனனால். (௭0)

அயனெடு வாளியி னதனாலே யயிடிக வாளி யறுத்துடனே
நயனமோ ராயிர முடையோனு நகுகனல் வாளி விடச்செந்தீ
வயவலி யசுரரை யறநூறி வாளொடு மகிதல மெரிமேவப்
புயலுறு வாளி தனைச்செம்பன் பொங்கனல் வாளியை அங்கென்றே. (௭௧)

எய்தலு மெழுவகை யுறுமேக மெழுகடன் மிகுபுன லறவுண்டே
பெய்த தவிர்ந்தது பேரழலும் பின்னு மிகுத்திடு பெருநீரின்
மொய்கழ லமரர்க ளுடனாழ்ந்து முடிவது கண்டுவிண் மூழுதாளி
கைதரு சிலைகுழை யுறவாங்கிக் காலுறு பாணம் விடுத்திட்டான். (௭௨)

விட்டிடு மாருத நெடுவாளி மேகமொ டுறுநீர் தனைமாற்றிப்
பட்டவர் போக முழக்கசுரப் பாதகர் மேனி பறத்திடலு
மட்டற நிமிர்வளை யுருவாகி வாயுவின் வேக மறைத்தலுமத்
துட்டன துருமலை துகளாகச் சுரர்பதி திறல்வச் சிரம்விட்டான். (௭௩)

வச்சிர வெம்படை யொருகோடி மலைபொடி செய்திடு மதுகண்டே
யிச்சைகொள் கரியுரு வொருபாக மெழில்பெறு தனதுரு வொருபாகம்
விச்சைகொ ளுருவொடு விண்ணவர்கோன் வெருவுற வாளிகண் மிகவெய்தா
னச்சமி லிந்திர னோரம்பா லவன்விடு கணையை யறுத்திட்டான், (௭௪)

சுரர்கணை நலிவுசெய் திடுசெம்பன் றுணைவிலின் மறுசிலை தனைவாங்கி
யெரியுமி ழிருபது கணையெய்தா னெதிருறு மகபதி யெழின்மார்பி
லுரமுப மென்புக ழன்றேக வொளிர்கணை யிருபது மகவானு
மரவின மெனவிட வடுசெம்ப னகலம துருவியு மயர்வெய்தான். (௭௫)

அக்கண மழனம னிருதியுட னரிகட லிறைவட திசையாள்வோன்
முக்கண னுருவம ரீசானன் முதலிய தேவர்கள் படையாவுந்
தொக்குற விடுதலு மவைசெம்பன் சொரிகணை தூவிய றுத்திமையோர்
தக்கமெய் குருதிசொ ரிந்தோடத் தழலுமிழ் படைகள் விடுத்தானால். (௭௬)

அன்னவ ரதுகொடு சோர்விலரா யடல்புரி மகபதி தன்னோடுங்
கொன்னுனை வாளி துரந்திடலுங் கொலைபுரி மாயை மிகுஞ்செம்பன்
வன்மையி னடுபோர் நின்றுற்றான் மனநினை யரிகண் டுரைசெய்வான்
பொன்மலி முடிசேர் மகபதிநீ பொருபிர மாத்திரம் விடுகென்றான். (௭௭)

என்றலு மகபதி யயன்வாளிக் கிதமுறு பூசனை யினிதாற்றி
வன்றிறல் வயவலி மிகவுள்ள மாயைகள் பலசெயு மறவோனைக்
கொன்றுயிர் பருகென விடவேகிக் கொலைபயில் செம்பன் றலைகொய்து
துன்றிய புவியிடை விழவீழ்த்தித் தூணியில் வந்து புகுந்ததுவால். (௭௮)

அண்டர்கள் கண்டக மகிழ்வோடு மார்த்தனர் தூர்த்தன ரலர்மாரி
திண்டிறல் விண்ட சுரர்களெல்லாந் திசைதிசை யோடினர் விசையேகடு
மண்டமர் விண்டயன் முதலோர்கள் வாகைபு னைந்தன ரோகையினென்
றெண்டகு கண்டிகை புனைமுனிவர்க் கேதமில் சூதனு மோதினனால். (௭௯)

ஐம்பத்தைந்தாவது

செம்பன்வதை யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௯௫௨.

ஐம்பத்தாறுவது

தாரகன் விசைய வத்தியாயம்.

ஏரக மருவும வேற்கை யிறைவனோ டிகலி முன்னம்
போரகந் தையினாற் செய்து புகழ்புரி வன்றி றத்துத்
தாரகன் விசையந் தன்னைச் சாற்றெனத் தவத்தின் மிக்க
நாரக முனிவர் கேட்ப நயந்துநற் சூதன்சொல்வான். (௧)

வஞ்சக மாயை யாலும் வரம்பெறு படைக ளாலும்
வெஞ்சம ருடற்றி மிக்க விறல்வலிச் செம்பன் வீய
நெஞ்சம துடைந்து சேனை நேரலர்க் கஞ்சி யோடித்
தஞ்சமொன் றில்லை யென்றே தாரகன் சபையிற் சார்ந்தே, (௨)

கிளர்திறன் மதனன் கீர்த்திக் கெயாசுரன் கிரச னன்போர்
தளர்வறு தறுக ணாளர் சாய்ந்தது மன்றி யின்றே
வளர்புய வலியின் மிக்க செம்பனு மகவான் கையி
லொளிர்தரு படையாற் பட்டா னென்றழு தகுத்தான் கண்ணீர். (௩)

கேட்டலுங் கலங்கித் தேறிக் கேட்டிநம் மாண்மைக் கையின்
வாட்டிற மென்ன நக்கு வடவைபோற் கொதித்துச் சீறித்
தோட்டுணை கொட்டி யார்த்துத் துண்ணென வெயர்த்துப் பொங்கி
நாட்டமுங் கனலைக் கால நமனுமுண் ணடுங்கச் சொல்வான். (௪)

எம்முனை நிற்க லாற்று மிந்திரன் படையா லின்று
வெம்முனைச் செம்ப னாவி வீந்தன னென்ற வார்த்தை
யம்மவாச் சரியம் வல்லே யானைதேர் பரிக ளோடும்
வம்பினஞ் சேனை யென்றான் மருவலர்க் கிடியே றன்னான். (௫)

கொடுந்திறற் போர்க ளாற்றிக் குலிசனெண் டிசைகாப் போர்க
ளொடுந்திரு மார்ப னாவி யுண்டவ னுலகம் யாவுங்
கடுங்கன லிடுவே னென்று கருடனா யிரங்கள் பூண்டு
விடுந்தனி யிரத மேறிச் சயித்திர வில்லை யேந்தி. (௬)

ஆணிதோள் வீக்கி வைவேல் தோமரம் பிண்டி பால
மாணிசேர் பலகை கட்க மங்குச முசலஞ் சூலம்
வாணடர் தண்டங் குந்தம் வல்லய மிவைக ளெல்லாம்
பாணியி லமைய வேந்தி வயவர்கள் பாங்கி னேக. (௭)

கார்ப்பெரு வரைபோல் வீரர் பின்செலக் கலினப் பாய்மா
பார்ப்பொரு மருகு செல்ல மாகரி யதன்முன் செல்லத்
தேர்ப்படை சூழ்ந்து செல்லத் தேவர்கோ னின்ற சூழற்
கூர்ப்பொடு செல்லுந் தார கப்பெயர்க் கொடிய வீரன். (௮)

கண்ணுறு களிநல் யானை மதசலங் கலினப் பாய்மா
நண்ணுறு விலாழி நன்னீர் நணுகிடு மாற தாகப்
பண்ணுறு மிரதஞ் செல்லப் படியெலாஞ் சேற தாகுந்
துண்ணெனக் கால்கள் செல்லத் தூளதாய் விசும்பு தூர்க்க. (௯)

இப்படி மண்ணும் விண்ணு மிடமில வாகச் சேனை
துப்பொடு செல்லத் தார கன்செலத் தூதர் செல்லப்
பைப்பணிப் பாயன் மேவும் பண்ணவர்ப் பணிந்து தேவ
மைப்பணித் தேவல் கொள்ளா கண்டல னமரின் முன்னர். (௧௦)

செம்பன்றன் சசையா னூர்ந்த திறலயி ராவ தத்தின்
வெம்பிடர் கண்டு வெற்றி விளங்குகே தனங்க ளோடு
மும்பரின் வயங்கு தாவி யோசனை நாலு நீண்ட
சம்புவோ டடுத்த பொன்னாற் சமைத்ததேர் கொணர்ந்தி டென்றான். (௧௧)

வசையிலா யிரமாம் வாசி பூண்டிட வயங்கும் பெற்றேர்
விசைசெல விடுக்கும் பாகன் மாதலி விரைவிற் றூண்டி
யசைவறக் கொணர்த லோடு மமரர்கோ னதன்மே லேறித்
திசைபுரந் தருளும் திக்குப் பாலகர் செறிந்து சூழ. (௧௨)

நடத்தலுந் தேவ சேனை நாலிரு திசையுஞ் செல்ல
மடுத்தபோர் நிருதர் வித்தி யாதரர் வலிகூர் சித்த
ரடுத்தகந் திருவர் நாக ரியக்கரோ டமரர் யாருந்
தொடுத்தவா ளிகளி னோடுந் துண்ணெனச் சூழ்ந்து சென்றார். (௧௩)

செல்லெனக் குமுறி யார்த்துச் செறிந்தவ ரேற்று வெற்றி
வில்லுமிழ் கணைக ளாலும் வெம்படைக் கலங்க ளாலுந்
தொல்லையி லமரர் தான வேசரைத் துணிக்க வன்றே
றொல்லையி லமரர் சேனை யுடைந்திடப் பொருதா ரன்றே. (௧௪)

பொருபொழு தொருவ ரோடு மொருவர்போர் புரிந்து மிக்க
வருசிலை தூணி வாளி மாமழுத் துணியச் சூல
முரிதரக் கரைகள் சிந்த முசலங்கப் பணங்கள் சோரச்
சுரிகைவேல் சரித்தே யார்க்குந் துலக்கினர் சுத்த வீரம். (௧௫)

தாரகன் மார்பின் மீதுந் தடவரைப் புயத்தின் மீது
மோர்வலித் திசைகாப் பாள ரொன்பது கணைக ளெய்ய
வீரரில் வீர ரந்தக் கணைபடு விதன மெண்ணாத்
தார்சிலை வளைத்துப் பாண மென்பதங் கவர்மேல் விட்டானி. (௧௬)

விடுத்தலு மமரர் பொங்கி விசிகமோர் கோடி கோடி
தொடுத்தக லிடமும் வானுந் தோன்றிடா வரையே தூர்த்துத்
தடுப்பரு மசுரன் மார்பு தானிலக் காக வெய்த
வடுத்திடும் படைகள் யாவு மக்கணத் தறுத்திட் டானால். (௧௭)

அறுத்தபி னெழுப தம்பை யரியுரத் தெய்து வெம்போர்
செறுத்தவிந் திரன்மே னூறு சிலீமுகஞ் செலுத்தத் தென்பா
லொறுத்திடு நடுவன் மீதி லொருபது கணைக ளேவி
மறுத்தெதிர் நிருதி மீதில் வடிக்கணை யைம்ப தெய்தான். (௧௮)

அக்கினி மீதி லேயம் பறுபது விடுத்துக் காலின்
முக்கியப் பகழி பத்தான் மார்பகம் பிளந்து முந்நீ
ருக்கிறை மீதில் வாளி யுரத்தொடு மெழுப தெய்தான்
றக்கதோர் குபேரன் மீதிற் சரம்பதின் மூன்றெய் தானால். (௧௯)

போற்றுமீ சானர் மீதிற் புங்கநூற் றெருப தெய்து
தோற்றிய கருடன் மீதிற் சுடுகணை யொருப தெய்தே
யாற்றன்மா தலியின் மீதி லடுகணை மூன்றெய் தப்பாற்
கூற்றுவுன் பகட்டின் மீது கூர்ங்கணை யொன்ப தெய்தான். (௨௦)

எய்தபின் றேரொ ருத்தற் கீரைந்து கணைக ளாக
மொய்தரு மமரர் யார்க்கு முறைவழா தெய்து மார்பிற்
செய்துற வீக்குஞ் செம்பொற் கவசமுஞ் சிலையு மற்ற
நெய்திகழ் படைகள் யாவு நீறுறு கூறு செய்தான். (௨௧)

செய்தபி னமரர் வேறு சிலைகணை கவசஞ் சேர்த்துப்
பொய்திக ழசுர னைகப் பொருப்பின் மேற் சத்த மேகம்
பெய்வது கடுப்ப வைவாய்ப் பெரும்படை யனைத்துந் தூர்க்க
வெயயவன் சயித்தி ரப்பேர் வில்லினைக் குழைய வாங்கி. (௨௨)

சரமொன்றுன் மகவான் மார்பந் தனைப்பிளந் திடவெஞ் சோரி
வரமிஞ்சு மூர்ச்சை யோடு மணிரதத் தட்டில் வீழப்
பரவுமா தலியத் தேரோர் பாலுறக் கொடுசென் றன்னோன்
புரமுறு தளர்ச்சி யாற்றிப் போற்றினான் போற்றிப் பின்னர். (உ௩)

வெந்திறற் பிண்டி பாலம் விடுத்துவெம் பகட்டி னோடு
மந்தக னகலம் போழ வவன்முறிந் தகன்று போனான்
கொந்தழல் காலும் வாளாற் குபேரன்கால் வருணன் மிக்க
செந்தழன் முதல தேவர்ச் சிதறலுஞ் செங்கண் மாயன். (உ௪)

சீகா தண்டங் குழைய வாங்கிக் கொடுங்கணை யனேக மெய்தப்
போதண்டர் கோமா னாதிப் புலவர்வெம் படைக ளேவ
மாதண்டம் விளக்குந் தார கன்பெரு வலிக ளோய்ந்து
சீதண்டுந் தவசத் தோடுந் தேரின்மூர்ச் சித்து வீழ்ந்தான். (உ௫)

வீழ்ந்தவ னெழுமுன் விண்ணோர் வெவ்வினை யகரா யாருந்
தாழ்ந்திடச் சமர்செய் தார்த்தார் தாரகன் மூர்ச்சை நீங்கிச்
சூழ்ந்தவின் னவர்க ளஞ்சத் துளவமால் கலுழ னோடும்
போழ்ந்திடத் தண்டம் வாங்கிப் புடைத்தலுங் கலுழன் வீழ்ந்தான். (உ௬)

கருடன்மூர்ச் சித்த பின்னர்க் கண்ணன்சக் கரத்தை வாங்கி
வெருவிரு ரகன்றன் மீதில் விடுத்தனன் றிகிரி வெய்யோ
னுரமதிற் றாக்கிக் கவ்வி யுய்த்தவுற் பலம்போ லுட்கி
யரிதிருக் கரத்தின் மேவ வமரர்கோ னழன்று பொங்கி. (உ௭)

வச்சிரப் படையை யேவ மணலுண்டை மலையிற் றாக்கி
யச்சுறீந் ததுபோற் போன தடுசின வாயு தேவ
னச்சுறு வேலை விட்டா னந்தவே னாற் புற்போற்
றுச்சித முறலும் வாயுக் கோபமேற் கொண்டு சென்றே. (உ௮)

அருவனைக் கரடி சிங்கந் தந்திவெம் புலிக்கு ழாங்க
ளொருவலில் பதினைங் காதத் துன்னதத் தகல வெற்பொன்
றிருகையாற் பிடுங்கி யேவத் தாரக னிடக்கை யேந்தி
யருகதைக் கோட்டி யந்த மலையைப்பந் தாடி னானல். (உ௯)

சண்டன்கைக் கால தண்டந் தாரகன் றலையிற் றாக்கக்
கண்டிலன் சமனைத் தானும் பொருளெனக் கரத்திற் கொள்ளான்
மண்டிய வழியோர் வேலை வழங்கத்தா ரகன்றன் மார்பிற்
கொண்டது பூவின் மாலைக் கொள்கைபோ னிருதி வேந்தன். (௩0)

பட்டயந் தன்னை யேவப் பட்டது பலதுண் டாக
வட்டமார் கடலின் வேந்தன் வாளராப் பாச மேவ
நட்டமா யகன்ற பின்னர் நண்ணிய தமர ரெல்லாந்
விட்டனர் தத்தங் கையின் மேவிய படைக ளெல்லாம். (௩௧)

வேறு.

வானவர் கைப்படை மாள வுருத்தே
தானவன் மிக்க சயத்திர வில்லாற்
சோனை மழைத்திர ளம்பு சொரிந்தே
யூனமி லெண்டிசை யோரை மறைத்தான். (௩௨)

பெய்கணை மோலி பிறங்கிய சென்னி
கைகள் பதங்கள் கலன்புனை மார்ப
மொய்நகை வாய்விழி மூக்கிரு காது
கொய்தன வெவ்வே றாகிய கூறாய். (௩௩)

வாளி துணித்திடு வானவர் சென்னி
மூளை யுடைத்தெழு மூரி யுடைப்பேய்
கூளிகள் புத்தமு தென்று கொடுக்கக்
காளி விருந்து களித்து நுகர்ந்தாள். (௩௪)

இன்னணம் வானவ ராற்ற விழப்ப
மன்னிய சோரியிவ் வைய மிடைந்தே
முன்னிய பல்பல வாறென முன்ன
மன்னிய செந்நிற மானது முந்நீர். (௩௫)

எருவை பருந்து கருங்கொடி யெய்தி
யருகுறு பேய்கை யமைந்திடு மூளை
பருகலு மற்றது பற்றி யெதிர்ந்து
பொருபகை வானவர் தானவர் போலும். (௩௬)

கொற்றங் கொண்டு கொடுந்திற லசுரா
னற்றமி றன்பதி யணுகலும் விண்ணோ
ரிற்றிடும் வைய மியாவு மியைந்தே
யுற்றன வானுல கத்தி னொருங்கே. (௩௭)

அங்கவர் போனபி னசுரர்கட் கிணை
வெங்கொலை வீரரை விரைவின் விளித்தே
தங்கிய வமரர்க டம்பதி யாவு
நாங்கழ லூட்டியன் னோரையும் வல்லே. (௩௮)

மாதரொ டுங்கொடு வம்மினெ னப்போய்
மீதல முற்றுறும் வெங்கன லூட்டி
யாதர மாதர்க ளண்டர்கண் மற்றும்
பாதகர் கொண்டு படர்ந்தன ரன்றே. (௩௯)

வேறு.

விண்ணுல கனைத்துஞ் சுட்டு மேனகை முதல வாய
பண்ணமை மொழியார் தம்மைப் பற்றியே கொணர்ந்து தம்பா
னண்ணிய வேவ லாளர்க் களித்துத்தன் னேவ லொரு
மண்ணியே புரிய வானத் தைந்தரு வேவல் கேட்ப. (௪௰)

நிதிகளுந் முறையே நின்று நிகழ்த்திய வேவல் கேட்பப்
பதிதரு மிடங்க ளெல்லாம் பரந்துகாற் றுகளை மாற்ற
வதிதரு சந்த மேக மங்கணந் தெளிப்ப வாரிக்
கதிபதி மச்சமன்று டகன்களை யதனிற் சேர்ப்ப. (௬௧)

சூரிய னுலர்த்த வங்கி துய்க்கநற் பாகஞ் செய்யச்
சீரிய தேவ ரெல்லாந் தினந்தின மேவல் கேட்பக்
கூரிய நான்கு கோட்டுக் குஞ்சர முதலெண் டிக்குப்
பேரிய லானை தத்தம் பிடரின்மேன் முரசு தாங்க. (௬௨)

மேனகை யடைப்பை தாங்கி வெள்ளடை பாகு நல்கப்
பானகை கவரி ரம்பை யுருப்பசி பாங்கி ரட்டத்
தேனகை யினிய தின்சொற் றிலோத்தமை நடிக்கக் காந்த
வானகை யமரர் மாத ரனைவரு மிசைகள் பாட. (௬௩)

இந்திர சேன னின்று திகழ்சதி முறைவ ழாம
லொந்துறத் தாள மொத்த வெளிகொள்கிம் புரியாழ் மீது
விந்தியா தார்கள் பாட வெள்ளிசொற் பொன்னுங் கேட்பக்
கந்தருவ னென்று தாரகன்பணி கற்பித் தானால். (௬௪)

வேறு.

மயனொளி மணிகள் குயிற்றியே பொன்னால் வகுத்திடு புரிசையுப் பரிகை
ம்பயம்புய தெற்றி மாடமா ளிகைகீண் டிலங்கிய கோபுரம் யாவும்
புயலுற நிவந்து பொன்னுல கேய்க்கும் புகலசு ரேந்திர மென்றே
பெயரொடு விளங்குந் தாரக னகரப் பெருமையாம் பேசநூற்றும். (௬௫)

வேறு.

வையபக மடிக ளாக மதிலுயர் கால்க ளாகப்
பையபார வல்குற் சேர்ந்த பட்டுடை யகழி யாகச்
செய்குன்று தனங்க ளாகச் செறிமதி வதன மாக
மெய்யம்பொழில் கூந்த லாக முளரிமா னுருவங் காட்டும். (௬௬)

பொன்னினாற் செய்வு யர்ந்த புரிசையின் வனப்பு வாய்ந்து
மன்னிய வாயி லொன்கி னெழின்மதி மருவுந் தோற்றஞ்
சென்னியான் குடைய வேத னுவிடைத் திகழ்ந்து வாழுங்
கன்னியின் படிவந் தன்னைக் கவினுறக் காட்டு மாலோ. (௬௭)

மரகத மணியாற் செய்த வான்முக டுருவி நீண்ட
நிரைதரு வாயின் மாடத் திடைகதிர் நிலவுந் தோற்றந்
தரைமுழு தளந்து யர்ந்தோன் றண்டுழா யலங்கன் மார்பிற்
புரையறு கவுத்து வத்தின் பொற்பினைப் புரையு மாலோ. (௬௮)

வேறு.

நீலநன் மணியாற் கழுத்தினை யமைத்து நிறைகதிர்ச் செம்மணிக் குடத்தை
மேலுற விருத்திப் படிகத்தி னெடுக்க விண்ணிமிர்ந் தோங்கிய மாடம்
வாலிதா நீற்று மெய்க்கரு மிடற்று வார்சடைக் கற்றைவே ணியனைப்
போலுமேற் றிகழ்வெண் டுகிற்கொடி யன்னான் புனைதரு கங்கையைப் பொருவும்.

எண்ணிலா வீதி யெண்ணிலா வணங்க ளெண்ணிலா மாடமா ளிகைக
ளெண்ணிலா மலர்ப்பூம் பங்கயத் தடங்க ளெண்ணிலாச் சுகந்தநல் வனங்க
ளெண்ணிலா வரிவண் டுலாவுதண் டலைக ளெண்ணிலாச் சிறுர்சிறு தேர்க
ளெண்ணிலா வின்ன வளநகர் நாப்ப ணிலங்கிய கோயிலைப் புகல்வாம். (௫௦)

வேறு.

மாயிரு ஞால மெல்லாம் விளக்கும்வான் கதிரை யானுஞ்
சேயவிர் மணிக ளெல்லாந் திகழ்பெற வழுத்தி வாய்ந்த
வாயிரத் தெட்டு மாற்றுப் பசும்பொற்றா ணனேக கோடி
நாயகப் பத்தி வாய்ப்ப வணியணி யாக நாட்டி. (௫௧)

வேறு.

செயிரறு நீலப் போதிகை மீது திவளொளி வெண்கதிர் பரப்பும்
வயிரவுத் தரங்கள் வளம்பெற வமைத்து வயங்கிய செம்மணிப் பாக்க
லியலுறப் பரப்பி மரகதக் கொடுங்கை யெங்கணு மெழில்பெற வமைத்துப்
புயலுறு வயிடு ரியச்சிக ரத்திற் புட்பரா கத்தகும் பமைத்தே. (௫௨)

பித்திகை கோமே தகத்தினு லமைத்துப் பிறங்கிய நன்னிலைக் கதவம்
வித்துரு மத்தா லியற்றிவான் முகப்பில் விளங்கிய வரசிலைத் தூக்க
முத்தினு ற்றி மூதெயில் சூழ்ந்த மொழியசு ரேசுர நகர்க்கு
வைத்தமா முன்றில் குழுமத் தாணி பண்டப மெண்டிசை தோற்றும். (௫௩)

இலங்குமத் தாணி மண்டப நாப்ப ணெழிலரி யாசன மீதிற்
றுலங்குமந் தரவெற் பிருந்தது கடுப்பத் தோன்றல்க ளமைச்சர்கள் வீர
நலங்கொள் சேனுப திகளமர் வயவர் நாற்றிசை யசுரர்தா னவர்கள்
குலங்களுஞ் சூழத் தாரகன் வீரக் கொடியவன் றினங்கொலு விருந்தே. (௫௪)

அளவில்பல் கால முலகமுன் றுந்தன் னுணையி னடக்கியே கொடுங்கோ
றளர்வற நடாத்தி வாழ்ந்தன னன்னேன் றனையர்கள் பலருள ரவரு
முளமகிழ் வாகி யுலகினுக் கெல்லா முறுதுயர் மிகுதியும் விளைத்து
வளர்புயப் பெருமை காட்டியே தந்தை மனமிக மகிழ்வுற வளர்ந்தார். (௫௫)

வேறு.

வானவவர் முதலோ ரமரரு மற்றவர் கொடுமைக் காற்று
தேனைய வுலக மெல்லா மிடருழந் தலைந்து வெவ்வே
றுனபல் லுருவ மெய்தி யவரவ ருருக்க ரந்தே
கானமலை முழைஞ்சு தெண்ணீர்க் கடல்வயி னுறைந்தா ரன்றே. (௫௬)

இப்படி யளவில் கால மிருந்ததென் றிரவி மைந்த
னெப்பறு வைவேல் வைவச் சுதமனு வுவந்து கேட்ப
வப்புறு மச்சரூபி யிறைந்ததை யடைவிற் சூதன்
செப்பின னைமி சத்திற் சிறந்தமா முனிவ ருக்கே. (௫௭)

ஐம்பத்தாறாவது
தாரகன்விசைய வத்தியாய முற்றிற்று
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௭௦௧.

ஐம்பத்தேழாவது

குமாரசாமி யுற்பத்தி யத்தியாயம்.

திரைக்கடல் விடத்தை மிடற்றினி லடக்குஞ் செழுஞ்சுடர்க் கொழுந்தருட் செயலா
விரைச்சர வணத்திற் குமரவே ளுதித்த விதத்தினை வகுத்தெமக் குரையென் [ல்
றுரைத்தமெய்த் தவத்தின் மனத்தினைச் செலுத்து மொளிர்சடை முடிமுனி வரர்க்கு
நிரைத்தநற் புராணத் திறத்தினை நிகழ்த்து நெறியறி சூதமே துவனுல். (௧)

கோரவெங் கூற்றிற் கொலைபயில் சீற்றக் கொடுந்திறற் றடவரைத் திணிதோட்
டாரக னெனும்பேர்ப் பதகனுற் றேவர் சாத்தியர் வித்தியா தரர்க
ளோர்திக ழியக்கர் குய்யகர் வசுக்க ளெண்டிசைப் பாலர்கிம் புருடர்
சீர்கரு சித்தர் கின்னர ரொடுகந் திருவர்சா ரணரசு வினிகள். (௨)

நாகர்பூ தலத்தின் முனிவ ரின்னோர் நவையிறத் தம்பதி யிழந்தே
மாகமார் வரைக ளிடத்தினி லொளித்தும் வாரிதி யினிடை மறைந்தும்
வேகமார் காற்றி னுருவெடுத் தலைந்தும் விண்ணுரு வெடுத்துமே யின்றும்
ஆகமார் சோகத் தழுந்தியே பன்னாட் சஞ்சரித் திட்டன ரன்றே. (௩)

அளப்பில காலங் கழிந்தபின் மகவா னமர்ந்திடு மிடத்தினை நண்ணி
யுளப்பெருந் துயர மனைத்தையு மோதி யுறுமிட மன்றியேத் தனைநாள்
வளப்பெரு நகரந் தருநிதி யரம்பை மாதர்கள் யாவையும் வவ்வித்
துளக்கமி லசுர ராளவு முயிர்க டுறந்திடா துலைவையோ வென்றார். (௪)

மகபதி யிவர்க டம்முடன் கூட மந்திர விசாரங்கள் பண்ணி
நிகரிலான் முகத்தோற் குறைப்பமென் றங்க ணிச்சயித் தனைவரு மெழுந்தே
யிகல்புரி யசுரர் கண்ணுறு வண்ண மியைந்திடு முருவினை யெடுத்துப்
புகர்று புகழ்சேர் சத்திய வுலகிற் பொருந்தியே யருந்துயர் துறந்தார். (௫)

தேனுவட் டெடுக்கு முருகுகொப் புளிக்கச் சிறையரி வண்டினம் பாடப்
பானிற வன்னம் பயின்றிட வலர்ந்த பங்கயத் தவிசின்வீற் றிருந்து
வானுறு நான்கு வேதமா றங்கம் வகுத்தரு டிசைமுகத் தொருவ
னானதா ளிணையிற் பணிந்துதந் தலைமே லங்கைகள் கூப்பிநின் றறைவார். (௬)

ஐயநின் னருளா லெமக்குமுன் னளித்த வைந்தரு நவநிதி யுலக
மையவிர் தடங்கட் செய்யவா யரம்பை மாதர்க ளட்டதிக் கயங்கள்
கையுறக் கவர்ந்து நாடொறும் பணிகள் கணிப்பில புரிதரப் பணித்தே
வெய்யதா ரகனு மவன்புதல் வர்களும் வெந்துயர்க் கடலின்வீழ்த் தினரால். (எ)

ஏவல்செய் தயர்ந்தே யாற்றிலே மாகி யெம்முரு யாவையுங் கரந்தே
யோவறு புவனத் துறுவரை முழைக ளொலிதிரைச் சத்தசா கரங்கண்
மேவரு வனங்கள் விளங்குபா தலங்க ளெங்கணும் வேறுவே றலைந்து
தேவரீர் பாதம் புகலெனவடைந்தேஞ் செய்வதொன் றறிகிலே மென்றார். (அ)

என்றலுங் கமலப் பொகுட்டில்வீற் றிருக்கு மிறையவன் வாசவன் முதலாத்
துன்றுமூ வுலகத் தவரைநேர் நோக்கித் துன்புற லொழிதிர்நீர் தொன்னாள்
மன்றலங் கமழ்தார் வச்சிராங் கப்பேர்த் தானவன் மதலைதா ரகன்மு
னென்றிய தவங்க ளளப்பில வுஞற்றி யுறுவரம் வேண்டிடு ஞான்று. (கூ)

மதிச்சடை முடியோன் மாயனீ வலாரி வானவர் தானவ ராலுங்
கதித்தவெஞ் சமரி னென்னுயிர் கவராக் கதிதனை யளித்தலொன் றன்றி
யுதித்தெழு நாளைப் புதல்வன்வெஞ் சமரி லுருத்தடர்ந் திடுமெனி லவன்கை
துதிப்படை யதனால் வீதனீ யென்ன நுவன்றன னவ்வரங் கொடுத்தேம். (க0)

ஆதலா லீச னிடத்தினிற் குமர னவதரித் திடுவனன் னவனே
காதலி னுதித்த வேரெழு தினத்திற் களைகுவன் றாரக னுயிரை
யோதுவன் கேண்மின் றக்கநற் றலத்தா லுதித்ததாட் சாயணி யென்னு
மாதினைக் கயிலைப் பரமனுக் களித்து மன்னுயிர் படைத்தனன் பின்னர். (கக)

வேறு.

யாகநன் கியற்றி யன்றோ ரேடுதி யாவு மீட்டி
வாகுறு காலை நான்கு மறைப்படி யமைத்துத் தக்கன்
வேகமா ரழலை நன்காய் விதிப்படி யியற்றக் குண்டம்
பாகமா யமைத்துப் பின்னும் பதார்த்தங்கள் பலவு மீட்டி. (கஉ)

தடங்கட லுலகிற் றக்கோர் தமக்குமந் திரத்தி லென்றும்
படர்ந்திடு வோர்க்கும் பொன்னின் பதியுளோர் தமக்கும் யாகந்
தொடங்கினேம் வம்மி னென்று தூயவா சகத்தைத் தீட்டி
முடங்கலைப் போக்க வன்னோர் முடங்கல்வா சகத்தைத் தேர்ந்தே. (கங)

மூவுல கத்தி னுள்ள முனிவர்கந் திருவ ராதி
தேவர்கள் யாரும் வந்து சாலையிற் சேர்ந்த காலை
யாவரொ டெழுந்து தக்க னவரவர்க் காச னங்கண்
மேவுற வமைத்து யாக விதிசெயத் தொடங்கி னானால். (கச)

இவ்வகை யறிந்து லோக மியாவையு மீன்ற செவ்வாய்
நவ்வியொண் கண்ணி நண்ண நண்ணினோ ரெழுந்து நிற்ப
வவ்விய மிகுந்த தக்க னரியதன் மகளை நோக்கிச்
செவ்விய வுபசா ரங்கள் செய்திடா திருக்குங் காலை. (கரு)

மழைத்தடங் கண்ணி நோக்கி வாசுகி நாணு மேருக்
குழைத்திடும் வில்லி தன்னைக் குறைவிலா யாகஞ் செய்வோ
யழைத்திடா வகையே தென்ன வம்மனை நோக்கிச் சொல்வா
னிழைத்திடுஞ் செய்கை யெல்லா மீனமே யியல்பொன் றில்லான். (கசு)

ஓட்டினி லைய மேற்பா னுடையிலா னுண்டே லூசி
யோட்டிய கந்தை நாறு முடைசெறி தோலு டுப்பான்
மோட்டினி லேறி யீதே மாடெனத் திரிவான் மெய்யிற்
பூட்டிய கலன்க ளெல்லாம் பொன்றுவா ரென்பு மன்றி. (கஎ)

விடம்பொறி யரவம் பூண்டான் வேடன்வா யெச்சி றின்று
னடர்ந்திடும் விசையன் வில்லா லடித்திடப் பட்டா னன்பிற்
றிடம்பெறு சிறுத்தொண் டன்பாற் சிறுவனைக் கொன்று தின்றான்
றொடர்ந்திடு செட்டி கொண்ட துணைவியைக் கவர்ந்தா னன்றே. (கஅ)

தாருகா வனத்திற் செய்யுந் தவத்தினை யழித்தே யன்னோர்
காருறு குழலின் மாதர் கற்பினை யழித்தா னீமத்
தாரும்வெண் பொடிமேற் பூசி யவ்வயிற் பேயோ டாடிக்
கூருறு சூலங் கையிற் கொண்டுதீத் தொழிலே செய்வான். (ககூ)

அவன்செய லின்னு மின்னு மறைந்திடி லளப்பி லாவா
மிவன்செயன் முழுது மோரா திருந்தவ மிகவு மாற்றி
யுவந்துனைப் பெற்றன் றேனுக் குதவின தேதீ தாமா
தவன்முத லோரின் மிக்காந் தலைமையுள் ளவனே யென்றான். (உ0)

சொற்றிடும் வெஞ்சொ லான சத்தினைத் துலங்கக் காய்ச்சி
யுற்றுற வைத்தல் போல வொளிர்திருச் செவியிற் சாரப்
புற்றர வென்னச் சீறிப் புரிந்திடு மியாகத் தோடு
மிற்றுநீ யழிந்து போக வென்றுசா பத்தை யிட்டே. (உக)

மட்டவிழ் கூந்தற் பொன்னின் மலரடிக் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
பட்டிடைச் சிறுமருங்குற் பணைமுலைப் பசிய மேனிக்
கட்டழ கொழுகு மம்மை கந்தனைப் பயக்க வேண்டி
விட்டொளி ரழலின் மெய்யை விட்டன ளெவரு மஞ்ச. (உஉ)

தக்கனன் மகளா யுற்ற தலைவிதன் றவயோ கத்தின்
மிக்குயர் தழற்பி ழம்பின் மெய்யினை விட்ட பின்னர்
மைக்குழாம் படிய நீண்ட வரையெலாஞ் சூழ மாழை
தொங்கவெற் பரச னேகந் தாய்தவஞ் செய்து வேண்ட. (உ௩)

வரிவளை யுயிர்த்த முத்தம் வயின்வயின் குவிய நீண்ட
திரையெறி தடத்த னேகஞ் செங்கம லத்தி னொப்ப
னிரைதரு மாயி ரந்தோ டவிழ்த்தளி முரல நீங்கா
விரைசெறி கமல வீட்டின் மேவினள் குழவி யாக. (உச)

படிமுழு துயிர்க்க வந்த பச்சிளங் குழவி தன்னை
மிடிதவிர்த் திட்டா யென்று வெற்பர செடுத்து நல்கத்
துடியிடை நெடுங்கட் செவ்வாய்த் துணைமுலை மேனைவாங்கி
வடிவமைத் தழுகுவாய்ப்ப மகவென வளர்த்திட் டாளால். (உரு)

மணிமுடி யிமைய வேந்தன் மாதவம் வளர்ந்த தென்னத்
தணிவிலா துயர்ந்த நீதித் தருமமும் வளர்ந்த தென்னப்
பணிமொழி வடமின் கற்புப் பாங்குற வளர்ந்த தென்ன
வணிதிக ழுலக மாதா வழகொடும் வளர்ந்தா ளன்றே. (உசு)

பொறைபொடும் வளரு ஞான்று பொற்பதங் கமலங் காட்ட
வுறைதரு மருங்கு நுண்ணூ லுறவினைக் காட்ட மார்பி
னிறைதரு கொங்கை கோங்கி னணைதனைக் காட்டச் செவ்வி
நிறைமுக மதியைக் காட்ட நிறைந்தனள் பருவ மாதோ. (உஎ)

இன்னண மிமைய வல்லி யெழிலொரு வடிவ மாகிப்
பன்னிய நாம மிக்காம் பார்ப்பதி யுமையே யென்ன
மன்னினள் சிவனை யுன்னி மகதிநா ரதனங் கெய்திப்
பொன்னவி ரிமைய வேந்தைப் பொருந்தியே புகல்கிற் பானால். (உஅ)

பாருறு வரைக ளெல்லாம் பணியநீண் டுயர்ச்சி யெய்தி
யேருறு பெருமை பூண்ட விமையவெற் பரச கேண்மோ
காருறு கூந்தற் செவ்வாய்க் கனிமொழி யுமையை யீசன்
சேருற வழல்சான் றாகத் திருமணஞ் செய்வி யென்றான். (உகூ)

நாரத முனிவ நீயின் றுரைத்தது நன்றே நான்கா
மாரண மறிய வொண்ணு வமலனை யறிவ தெங்ங
னேருற வுரைத்தி டென்ன நிகழ்த்துவான் றக்கன் முன்னாள்
சீருறு மகத்திற் றேவி சரந்தன டேக மன்றே. (௩௦)

வேறு.

உடலினைத்தேவி கரந்தபின் பரம னுருத்தொரு கோரமா வடிவின்
மிடல்கெழு வீர பத்திரன் றன்னைப் படைத்துடன் விடுத்தது மவன்றான்
அடல்கெழு தக்கன் றலையினை யறுத்தன் றங்குறு மேவார்களை யெல்லா
மிடருறப் புரிந்தா னெந்தையுந் தானு வனத்தினி லினிது சார்ந்தனனால். (௩௧)

சார்ந்திடுங் காலைச் சனகர் சனந்தனர் சநாதனர் சனற்குமா ரருமே
கூர்ந்தரற் போற்றி யிருந்தவர் யோகக் குறிப்பினை யுணர்த்தெனப் பணிய
வோர்ந்தவர்க் கியோக வறிவறி வுறுத்த வோங்குகல் லாணிழ லிடத்திற்
றேர்ந்துமா மோனத் தக்கணா மூர்த்தித் தேசிக னென்னவீற் றிருந்தான். (௩௨)

வேறு.

பார்ப்பதி தன்னை யாங்கண் பணிவிடைக் கமைத்தி வான
நீர்ப்புரி சடில முக்க ணிருமல னுவப்பி னோடும்
வார்ப்பொலி கொங்கை மாதை மணஞ்செய்வா னென்ன மெய்யிற்
போர்ப்புறு புளகம் பொங்கப் பொருப்பர சினிது போற்றி. (௩௩)

முனிவனை முகமன் கூறி யனுப்பிய முயன்று செய்த
நனிதவத் ததித்த மைக்க ணங்கைசெம் பவளச் செவ்வாய்க்
கனிமொழி யுமையை யேவற் கன்னிய ரோடுங் கொண்டு
புனிதவெற் பரசன் றுணு வனத்திடைப் போந்தா னன்றே. (௬௪)

போந்தம லன்றன் பொற்பும் புனிதமா தவமு நோக்கி
யேய்ந்தவெவ் வுயிர்க்குந் தாயே யிறைவனுக் கேவல் செய்யென்
றாய்ந்தவன் மொழிகள் கூறி யகன்றன னிமைய வேந்தன்
வாய்ந்தபார்ப் பதியு நான்கு மறைமுதற் கேவல் பூண்டாள். (௬௫)

நீவிரவ் வனத்தி னெய்தி நிருமலன் மணக்கோ லத்தை
மேவுறும் வகையில் வேளை விடுத்திடில் விரும்பி யீசன்
றுவரு முமையைக் கூடித் தருகுவன் குமார வேளை
யோவிலா துமது துன்ப மொழியுமென் றுரைத்தான் வேதன். (௬௬)

வேறு.

வேத னேவலின் விண்ணவர் யாவருங்
கோதி றுணு வனத்தைக் குறுகியே
நாத னுறும் யோகத்தை நாடியிங்
கேதஞ் செய்யிலென் னுங்கொலென் றெண்ணியே. (௬௭)

ஏங்கி யஞ்சி யிடரி னுழந்துபின்
பூங்க ருப்புப் பொருசிலை மாரனை
தாங்கு கங்கைச் சடைமுடி யண்ணறன்
பாங்கர் நண்ணிப் படைதொடு கென்றனன். (௬௮)

என்று சொல்ல விருண்மத யானையா
னன்று சொற்றனிர் நம்ப னிடத்தில் யான்
றுன்ற வஞ்சுவன் றன்றிற் கனல்விழிக்
கன்றி நோக்கவென் னுகங் கனலுமால். (௬௯)

யாவ ரேனு மெரியி லெரிந்திடப்
போவ ரோவுயிர் பொன்றிடப் போகலை
னீவிர் றுங்கரு மத்தை நினைந்தெனைச்
சாவல் செய்த றகாதெனச் சாற்றினான். (௭௦)

சாற்றும் வாசகங் கேட்டுத் தருநிழல்
வீற்றி ருக்கு மகபதி வெம்பியே
தேற்றஞ் செப்பினன் செப்பிய வென்னுரை
போற்றிலா யெனிற் பொன்றச் சபிப்பனால். (௭௧)

எனவு ரைத்திடு மிந்திரன் சீற்றமுங்
கனக நாட்டிமை யோர்கள் கலக்கமுந்
தனுசை யைப்புண ரச்செய்த தன்மையா
னனமு யர்த்தோ னறைந்ததுங் கேட்டுளான். (௭௨)

வாச வன்னிடு சாபத்தின் மாய்தலி
லீசன் கண்ணி லெரிந்திமை யோரொடும்
பூசு ராதியர் பூண்ட துயரெலா
நாசஞ் செய்திடி ஞசமி லாமலே. (௪௩)

உலக மேத்தும் புகழுறு மாக்கையா
லிலகும் யாக்கை யிழப்பினு மென்கொலென்
றலகி லாதுள்ளி யஞ்சித் தெளிந்துபின்
விலகி லேனுங்கள் வெம்மொழி கேட்பன்யான். (௪௪)

பலர்பொ ருட்டி லொருவன் படுத்தல்பா
டலர மிக்கு மருளென்பர் மேலையோர்
சொலர தத்திற் றதீசிசொற் போலியா
னுலர்தல் வேண்டினன் சீற்ற மொழிதிரால். (௪௫)

கருப்பு வில்லி கருத்துநன் மாற்றமும்
விருப்பி னோர்ந்து விண்ணோர்களும் வேந்தனு
மருத்தி யோடவர்க் காசிகள் கூறியே
பொருப்பு வில்லி யிடத்தினிற் போயரோ. (௪௬)

வேறு.

நல்ல கருப்புச் சிலைகுழைத்து நறவார் சுருப்பு நாண்கொளுவி
முல்லை முதலாம் பூங்கணைக ளைந்து முறையிற் றெடுத்துமலை
வில்லி புரியுந் தவம்விடுத்து விரக மேற்கொண் டிமையவரை
வல்லி தனைநன் மணம்புணரும் வகைநீ புரிந்து வாவென்றார். (௪௭)

அன்ன வாறே புரிகுவலென் றமரர் கோனை விடைகொண்டு
கன்னன் மொழியா ளிரதியொடுங் காமன் காற்றேர் மிசையேறி
முன்னங் குயில்கா ளமொலிப்ப முயங்கு மிளம்பேட் டொடுமன்றில்
சின்னங் குறிப்பச் சதுரங்க சேனைபுடையிற் செறிந்துவர. (௪௮)

நந்தா துயருந் தானுவன நணுகித் தனது சுடந்தேரா
மந்தா னிலத்தை முனம்விடுப்ப மலர்ப்பூஞ் சுடத்தின் மணங்கமழுஞ்
சந்தா டவியிற் றவழ்ந்துமெல்லத் தானுவிருக்கும் புடையதனிற்
செந்தா துகுத்துத் தேனிறைத்துத் திகழ்பூ வாசம் வீசியதால். (௪௯)

சிறுகா லுலவுஞ் செயனோக்கிச் சிலாதன் புதல்வன் சிலைமதனை
னுறுகால் விடுத்தி டெனமுனிறை யுரைத்த மாற்ற முட்கொண்டே
யறுகா ளுண்பூங் கருப்புவில்லி யணுகி னுனென் றறிந்தவனைத்
தறுகா திவணீ வருதியெனச் சாற்ற வவனுந் தான்சார்ந்தே. (௫௦)

நந்தி கேச னிருபதத்திற் பணிந்து நாவான் மிகவழுத்தி
வந்த வாறு மொழிந்திடலு மருவு மேலை வாசல்வழி
யைந்து மலர்ப்பூங் கணையாய்நீ யணுகு வாயென் றருள்செய்ய
விந்து நுதலா ளிரதியும் பின்னேகத் தான்முன் னேகினனால். (௫௧)

மூக்கட் பெருமான் புரியோக முதிர்ச்சி நோக்கி முன்பணிந்து
செக்கர்ச் சடையும் புலியதளுந் தேசு நோக்கித் திகைத்தயர்ந்துண்
ணெக்கிக் கலங்கி யுடனடுங்கி நினைவிற் றெளிந்து மலர்க்கணைக
ளிக்குச் சிலைநாண் காதளவு மிழுத்து வளைத்தே யெய்தனனால். (௫௨)

ஐயம் பமலன் றிருமேனி யதனிற் படலு மழன்றுருத்துச்
செய்ய நுதற்கண் விழித்திடலுஞ் சித்த சனன்றன் னுடல்பொடியாய்
வையந் தனில்வீழ்ந் தெரிந்தனன்பின் மனைவி யிரதி நடுக்குற்றுக்
கையை நெரித்து வயிறதுக்கிக் கலுழ்ந்தே யவண்விட் டகன்றனளால். ( )

வேறு.

மதனுட லெரித்த பின்னு மழுவலான் யோக நீங்கா
திதமுற விருத்தல் கண்டே யிமையவர் விரிஞ்சன் மாயன்
பதமலர் நினைய வன்னோர் படர்தலு மவர்க ளோடுஞ்
சதமகன் முதலோர் யாருந் தானுமா வனத்தைச் சார்ந்தார். (௫௪)

சங்கரன் றவமி யற்றுஞ் சாலையில் வாயில் காக்கு
மங்கையிற் பிரம்பு தாங்கு மான்முகக் கடவுள் பாத
பங்கயம் பணிந்து வாழ்த்திப் பாதுகாத் தருள்செய் கென்று
செங்கைகள் குவித்தீ சற்கெம் வரவினைத் தெரிக்க வென்றார். (௫௫)

அவ்வுரை கேட்டு நந்தி யமரருக் கருளிச் செய்வா
னெவ்வமின் மதனன் முன்சென் றெரிந்தன னீதி சைக்கச்
செவ்விதன் றெனலுந் தேவர் சிந்தையுட் சிவனை வைத்தே
பவ்வமே மூர்த்த தென்னப் பசுபதி முறையோ வென்றார். (௫௬)

முறையிடு மோசை முக்கண் முதல்வன்றன் செவிபு காமு
னறைகழ லமரர் யாரு மணுகினா ரென்ன வோர்ந்து
நிறைதரு மன்பி னோடு நந்தியை நினைக்க நேர்வந்
திறைவன தடியிற் றாழ்ந்தங் கிறைஞ்சியே யேத்தி நின்றான். (௫௭)

மற்றவன் றன்னை நோக்கி வானவர் தம்மை நம்பா
லுற்றிட விடுத்தி டென்ன வொல்லையி லவனுஞ் சென்று
புற்றர வணிந்த வேணிப் புராந்தகன் கருணை கூர்ந்து
பற்றொடு மருளிச் செய்தான் பரிவினீர் போமி னென்றான். (௫௮)

திருமறு மார்ப னாதி தேவர்கள் யாவ ருஞ்சென்
றருமறை யின்னுந் தேடி யறிவதற் கரிய முக்கட்
கருணையங் கடலை நேரே கண்களி கூரக் கண்டுள்
ளுருகியே யுய்ய பாத முவப்பொடும் பணிந்து நின்றார். (௫௯)

வேறு.

மூவா முழுமுதலே முக்கால மூங்கடந்த
தேவாதி தேவே சிவனே திரைக்கடலி
னோவா தெழுந்தவிட முண்டெம் முயிரனைத்துங்
காவா யெனநுகர்ந்து கண்டங் கறுத்தோனே. (௬௦)

பாலன் றனக்கினிய பாற்கடலை யீந்தோனே
காலனைமுன் காய்ந்துமார்க் கண்டற் கருள்வோனே
சால விடர்செய் சலந்தரனைப் போழ்ந்தோனே
கோலமதின் மூன்றுமொரு கோலா லெரித்தோனே. (௬௧)

அண்டமுக டெல்லா மதிர்க்கு மிடிக்குரன்மான்
கொண்ட கரத்தோனே குவலயமெ லாந்தரிக்கு
மண்டமூலக் காலு மழுவொருகை வைத்தோனே
யொண்டிறல்சேர் யானை யுரித்த வுரவோனே. (௬௨)

துய்யமணிச் சூட்டுத் துத்திப் பகுவாய்வெம்
பையரவத் தோடுமழல் பாணி தரித்தோனே
வெய்ய கொடுந்தொழிலே மேவு முயலகன்மேற்
செய்ய பதமூன்றித் திருநடனஞ் செய்தோனே. (௬௩)

கருமுகில்போ லார்த்துக் கயிலை யெடுத்தோனே
பெருவிரலாற் கண்கள் பிதிர நெரித்தோனே
திருகுசின மீக்கொண்ட செங்கட் புலியின்
சருமவரி யாடை தன்னை யுடுத்தோனே. (௬௪)

மாதத்து வங்கடந்த வள்ளலீ யத்துவா
நீதத்து வயோக நின்றனையாற் பல்லுயிரு
மேதத் துழன்றுபுண ரின்ப மறவொழிந்தே
பேதத் துறுந்துயரம் பெம்மானீ யோர்ந்திலையே. (௬௫)

முன்னைச் சுடர்விழிகண் மூன்றெனவு மோரா
துன்னைப் பிரியா வுமையவடான் கண்புதைப்ப
வின்னல் படுமுயிர்கள் யாவு மதிமயங்கத்
துன்னிப் பெருங்கிரியிற் றேய்ந்திட்ட தோர்ந்திலையே. (௬௬)

வேறு.

பதிபசு பாச மெனவிரித் துரைத்துப் பலமறை யாகம முதலாய்
விதிமறை வழாவுட் சமையமோ ராறு மேவிய தெய்வநீ யன்றே
மதிபுனை சடையா யம்பலக் கூத்தா மன்னிய பல்லுயிர்க் குயிரே
நதிமக டனக்குப் பதியென வயங்கு நாதனே சரணநின் சரணம். (௬௭)

வேறு.

கண்ணே மணியே சரணஞ் சரணங் கருவே கருவின் முதலே சரணம்
பண்ணே யிசையே சரணஞ் சரணம் பழமா மறையின் பொருளே சரணம்
பெண்ணே யாணே சரணஞ் சரணம் பிறியா நெறியே சரணஞ் சரணம்
மண்ணே புனலே சரணஞ் சரணம் வளியே வெளியே சரணஞ் சரணம். ()

முடியா முதலே சரணஞ் சரண முக்கட் கனியே சரணஞ் சரண
மடியே நடுவே முடியே சரண மருளின் னுருவே சரணஞ் சரணம்
பொடியா டியவா சரணஞ் சரணம் பூதப் படையாய் சரணஞ் சரணந்
தடியார் கரனே சரணஞ் சரணந் தோளா மணியே சரணஞ் சரணம். (௬௯)

பொன்னே சரண மணியே சரணம் பூவே மணமே சரணஞ் சரண
முன்னே சரணம் பின்னே சரணம் மூவா முதலே சரணஞ் சரண
மன்னே சரண மத்தா சரண மன்பர்க் கெளியாய் சரணஞ் சரண
மன்னே சரண மூலகே சரண மதியே கதியே சரணஞ் சரணம். (எ0)

தேனே தேனின் சுவையே சரணந் தெளிவே தெளிவின் றெளிவே சரண
மானே யூனி னுயிரே சரண முணர்வே யுணர்வி னுணர்வே சரணம்
வானே வானின் வளனே சரண மதியே கதிரின் மயமே சரண
மானே யானி னமுதே சரண மகமே புறமே சரணஞ் சரணம். (எக)

வேறு.

பற்பல வுயிரை யெல்லாம் பாங்குறப் படைப்பாய் போற்றி
பற்பல வுயிரை யெல்லாம் பாலனஞ் செய்வாய் போற்றி
பற்பல வுயிரை யெல்லாம் பாடுறத் துடைப்பாய் போற்றி
பற்பல வுயிர்கட் கேயன் பாய்மறைத் தருள்வாய் போற்றி. (எஉ)

மதியணி சடையாய் போற்றி வள்ளலே போற்றி போற்றி
யதிர்கட னஞ்சமுண்ட வமலனே போற்றி போற்றி
துதிசெய நின்றாய் போற்றி சோதியே போற்றி போற்றி
கதிதர வல்லாய் போற்றி கண்ணனே போற்றி போற்றி. (எ௩)

மெய்த்தவ வடிவாய் நின்ற மெய்யனே போற்றி போற்றி
மத்துறுந் தக்கன் யாக மாய்த்தனை போற்றி போற்றி
புத்தமு தனையாய் போற்றி புராந்தகா போற்றி நீண்ட
முத்தலை வேல்கை யேந்து முதல்வனே போற்றி போற்றி. (எச)

குருவடி வாயி ருந்த குமரனே மண்ணும் விண்ணு
முருவியே மலையாய் நீண்ட வொருவனே போற்றி போற்றி
பருவர லொழித்தி யாங்கள் பதிகளிற் சேரும் வண்ணந்
திருமணக் கோலங் காட்டத் திருவுளத் திரங்கா யென்றே. (எரு)

வேறு.

தொழுதகு மருட்கண் விழித்தெதிர் நோக்கித் துளவமா லயனமே ரசன்
வழுவிலா வமர ரியக்கர்கந் தருவர் வனப்புறு வித்தியா தரர்கள்
பழுதிலா முனிவர் நாகர்கிம் புருடர் பழங்கணை யுணர்ந்திலான் போன்று
குழுமியீண் டியதெ னும்மரா சியற்கை குறைவுற நடந்தன கொல்லோ. (எசா)

எனச்சிவன் றிருவாய் மலர்தலு நெடுமா லெதிருற வணங்கிநின் றிசைப்பா
னனத்திவ ரயனுக் களித்தருள் படைப்பு மடியனேற் கருளிய காப்பு
மனத்தரு மீற விந்திரன் முதலா னாலிரு திசையுளோ ராசுங்
கனைத்ததிர் கடல்சூழ் காசினி புரக்குங் காவல ரனைவர்தம் மரசும். (எஎ)

கதிர்மணிச் சுடிகைப் பஃறலைக் கவைநாக் கட்செவிப் பன்னக ராச
மதிர்கழற் பெருவிற் பொருப்புறழ் தினிதோ ளசனியே றனைவதிர் கடுஞ்சொற்
பிதிர்கனற் றறுகட் பிறையெயிற் றிருண்மெய்ப் பெருவலித் தாரகப் பெயரோன்
முதிர்பவக் கொடுங்கோல் செலுத்திடத் தவிர்ந்து முடிந்தன வன்றியுமுன்போல்.

எண்ணுபல் லுயிரு மிணைவிழைச் சின்றி யிருக்கையா லின்பமு மின்றிப்
பண்ணமு தனைய குதலையந் தீஞ்சொற் பச்சிளங் குழவியு மின்றி
நண்ணுவெந் துயரி னாழ்ந்தன வுலக நாயகி நலனுக ராமற்
கண்ணுத லிறைவ நீயிவண் யோகங் கலந்துவீற் றிருக்கையி னென்றான். (௭௯)

சொற்றவம் மாற்றந் திருச்செவி சாத்தித் தொடொடன் முகட்டினிற் றோன்றி
யுற்றவெங் கோரக் கடுமிடற் றடக்கி யொளிர்தரு வெண்பிறைக் கண்ணிப்
புற்றர வெருக்குக் கடுக்கையந் தொடையல் பொங்கிய கங்கையா றறுகு
கொற்றமார் மழுமான் றரித்தருள் கடவுள் கூர்ந்தருட் பார்வையி னோக்கி. (௮௦)

வண்டுழாய் மார்ப முன்னமே தக்கன் மகத்தினிற் புகுந்ததீ வினையாற்
கொண்டதுந் துயர நீக்குது மினிநீர் குழைந்துளம் வாடுத றவிர்ந்தே
பெண்டருந் தாணு வனத்தினி லொருசா ரிருமென விருந்தன ரிப்பால்
வெண்டள வரும்பி னகையுமை மணத்தின் விருப்பமேற் கொண்டனன் விமலன்.

உமையவ டவமும் பணிவிடைத் திறனு முவந்துதன் றிருவுளத் துன்னிச்
சிமையவெற் பரசன் றனைநினைத் திடலுஞ் செறிந்தவன் சுற்றமொ டெய்தி
யமைவுறப் பணிந்தே யடியனே னெடுநா ளாற்றிய தவங்கொலோ வன்றி
யெமையளித் தவர்முன் புரிந்தமா தவமோ விறைவநிற் காட்டிய தென்றான். ( )

என்றலு மிறைவன் றிருவருள் புரிந்தே யிமையவெற் பரசனை நோக்கி
மன்றலங் கூந்த லுமையவ டன்னை வதுவையாம் புரிவதற் கின்றே
யொன்றுவ யாவு மொல்லையி லமையென் றுரைத்தலு முவகைமீக் கொண்டெண்
குன்றுக டம்மைக் காலென நாட்டிக் கோதில்வான் பந்தரா யமைத்தே. (௮௩)

தண்ணுடுத் தரளம் பந்தரி னெங்குந் தயங்குற வயின்வயி னமைத்தே
யெண்ணிருட் பிழம்பின் குறும்பெறிந் தருளு மிருசுடர் மணிவிளக் கேந்தி
நண்ணாத் திசைக ளெட்டினும் விளங்க நகுமணிச் சுடிகைநற் றீபம்
வெண்ணிறத் தொளைப்பற் கறையணற் பகுவாய் வெவ்வரா வேந்தியே நிற்ப. ( )

கூன்புறக் கனியின் குலைச்சுமை யரம்பை குளிர்மணித் தரளமார் கரும்பு
காவனெச் செறிந்த பைங்குலைச் செங்காய்க் கமுகொடு வளமுற நிரைத்து
மான்மதச் சாந்து கொடுமெழுக் கெறிந்து வாலிதாங் கருப்புரப் பொடியாற்
றானுறக் கோல மெங்கணும் விதங்க டனித்தனி விதமுறச் சமைத்தே. (௮௫)

மேனையு மிமைய வேந்தனும் பணிந்து விருப்பொரு மடைந்தன ரயனே
வானுற நிவந்த சினகரந் தெற்றி மாளிகை வதுவைமண் டபங்க
ளூனமில் சிறப்பிற் சிருட்டிசெய் தனனு லுவமையொன் றில்லைமற் றதனி
லேனைய தேவர் முனிவரர் யாரு மீண்டின ரொருவழிக் குழுமி. (௮௬)

வதுவைமண் டபத்தின் வயங்குறு சிங்கா தனமிசை மழுவலா னுடனே
யதிசயத் தமைந்த விமையவெற் பரசன் கன்னிகை தன்னையு மிருத்திப்
பதுமநற் சமிதை யாச்சிய முதல பல்வுப கரணமு மீட்டிப்
புதுமணத் தழலின் கருமமே முறையிற் புரிந்தனன் புகன்மறைப் படியே. (௮௭)

வேறு.

வடுவகிர் கருங்கட் செவ்வாய் மகட்கூறு சடங்கி யாவுந்
தொடுகழ லிமைய வேந்தன் றொன்மறைப் படிசெய் வித்து
விடுபுனற் றுறை பெய்தான் விமலன்மங் கலநாண் பூட்ட
நெடுநில முதல வண்ட கோடிக ணிவந்த தன்றே. (அஅ)

ஆர்த்தன பதலை பேரி யார்த்தன நெளரி சங்க
மார்த்தன குடமு ழாவின் றார்த்தன பொன்னின் சின்ன
மார்த்தன படகங் காள மார்த்தன தாளம் விம்மி
யார்த்தன முரசந் தேவ துந்துமி யார்த்த வன்றே. (அகூ)

உம்பர்பொன் மாரி பெய்தா ருயர்தருக் குலங்கள் யாவும்
பம்புபூ மாரி பெய்த் பழமறைத் தொகுதி கூறி
யிம்பரின் முனிவ ரெத்து தோத்திர மாரி பெய்தாம்
தும்புரு வீணை வல்லோர் சொல்லிசை மாரி பெய்தார். (௯0)

காழ்விடங் காந்து வெம்மை கலந்துசெவ் வரிப ரந்து
தாழ்குழை கிழித்த வொண்கட் சசியுட னமரர் மாதர்
சூழ்வரக் கமலை வாணி துலங்கருந் ததியும் மூவர்
கேழ்கிளர் பசும்பொற் றட்டிற் கிளர்சுடர்த் தீப மேந்தி. (௯க)

பாலுநன் னெய்யும் போலப் பகர்சொலும் பொருளும் போல
வேலுநற் கனியு நீங்கா விரதமும் போலத் தீந்தேன்
காலுமென் மலரும் வீசும் கந்தமும் போலப் பண்ணு
மாலுநல் லிசையும் போல மலர்க்கண்ணு மொளியும் போல (௯உ)

இறைவனைப் பிரியா தென்று மிருந்துநீ யுலக மெல்லா
நிறைதரு முயிர்க ளெல்லா நிலைபெறக் காத்தே யெங்கள்
குறைதவிர்த் தாள்வா யென்றே குலவளை மகளுக் கன்பா
யறைமறை வாழ்த்தி யேத்தி யாலத்தி யெடுத்திட் டாரால். (௯௩)

இன்னணங் கல்யா ணத்தி னியற்றுமங் கலங்கண் முற்றிக்
கன்னலந் தீஞ்சொல் வாட்கட் கவுரிபொற் கலசக் கொங்கை
முன்னவன் முக்கட் பெம்மான் முயங்குபாங் கிருக்கு மேல்வைப்
பன்னெடுங் கால மாகப் பரந்தது விண்ணோர்க் கன்றே. (௯௪)

பணிவளை யிடத்திற் றோன்றிப் பாலலோ சனனைச் சேர்ந்த
கனிமொழிக் கவுரி செந்தாட் கமலந்தாழ்ந் திரதி சொல்வா
ளினிதுயிர்த் தொகைக ளெல்லா மீன்றருள் சுரக்குந் தேனே
புனிதமா மறைகள் போற்றும் புண்ணியத் துருவ மாதே. (௯௫)

குமரவெண் டிரையி லுற்ற விடமிகர் தடங்க ணல்லாய்
நமரனி வதுவை யாற்றி நயப்புறு போகந் துய்த்துக்
குமரனை யளிக்க வேண்டி யென்னுயிர்க் கொழுநன் வானத்
தமரர்தங் கருமத் தாலு மவர்கட்டும் மேவ லாலும், (௯௬)

மதுமலர்ப் பொதும்பர்த் தாணு வனத்திடைச் சனக ராதி
சதுமறை முனிவர்க் கன்பு தழைத்திடும் யோகங் காட்டும்
புதுமதிச் சடையோன் பக்கம் போந்துபூங் கருப்பு வில்லைக்
கதுமென வளைத்துச் செப்ப சுருப்புநாண் கடையி லேற்றி. (௯௭)

முல்லையோ டசோகு சூத முளரியுற் பலமோ ரைந்தாய்ச்
சொல்லிய பாணந் தொட்டு விடுத்தலுஞ் சுடர்மா மேரு
வில்லித னுதற்கண் சற்றே விழித்தலு மெரிந்து வீழ்ந்தா
னல்லருள் புரிந்தே யென்றன் கணவனை நல்கு கென்றாள். (௯௮)

கேட்டுள மிரங்கி முக்கட் கெவ்விறற் கருணை கூர்ந்தே
யீட்டுபல் லுயிர்கட் கெல்லா மரூபியா யிரதி யேயுன்
வாட்டிறல் விழிக்கு முன்போ லுருவமாய் மருவ வென்றே
நாட்டுநல் வரத்தை யீந்தா னுபக னருளி னாலே. (௯௯)

இரதிநல் வரம்பெற் றுய்ந்த திமையவர் யாருந் தேர்ந்து
பரமன திடத்தின் மேவிப் பங்கயப் பாதம் போற்றி
விரவுதங் குறைகள் கூற விமலன்மெய்க் கருணை கூர்ந்தே
பருவர லொழிப்பா மென்றே பகர்ந்தனன் களித்தார் விண்ணோர். (௧௦௦)

சிலதினங் கழிந்த பின்னர்ச் செங்கண்மால் விடையி லேறி
நிலவணி சடிலப் பெம்மா னிவந்தொளி ரிமய மாதோ
டுலகெலா முய்யும் வண்ண மோங்கொளிக் கயிலை யெய்தி
யலகிலா வின்பந் துய்த்தே யமர்ந்திடு நாளி லோர்நாள். (௧௦௧)

காரண வகையி னாலே சறைமிடற் றண்ண லோங்கும்
வீரியந் தன்னைச் செந்தீக் கடவுளின் முகத்தின் விட்டா
னுருறு மழலிற் செய்த வவ்விய மமரர்க் கெல்லா
நேருறுத் திருத்தி யாமென் றருமறை நிகழ்த்த லாலே. (௧௦௨)

தருப்பொலி நாட்டிற் றேவர் தம்மக டனத்தும் வீங்கிக்
கருப்பம தாத லோடுந் தாங்கருங் கவலை கூர
வருப்பொலி யுருவ முன்னோ ருதரங்கள் கீண்டு நீண்ட
மருப்பொலி சரவணத்து வந்துவீழ்ந் தற்ற வன்றே. (௧௦௩)

உற்றிடு கருப்ப மெல்லா மொன்றெனத் திரண்டு கூடித்
தெற்றுபா சடைசெந் தோட்டுத் தீநறுக் கமல நீல
முற்றுசெங் கழுநீ ராதி மொய்த்தலர் கங்கைத் தெண்ணீர்
துற்றிய சரவ ணத்தோர் குழவியாய்த் துலங்கிற் றன்றே. (௧௦௪)

இரவியோர் நூறு கோடி யெழுந்தபொற் பேய்ப்பக் காந்தி
பரவிய குமர வேளங் குதித்தலும் பணிந்து தேவர்
திரமுறு மறுமீன் றன்னைத் திருமுலைப் பானல் கீரென்
றுரமுற வுரைத்தா ரோதுங் கார்த்திகை யுருவா றாக. (௧௦௫)

முலைகொடுத் திடலு மந்த முருகவேண் முகங்க ளாறாய்
நிலைபெறு தீம்பா லுண்டே வளர்தலா னிகழ்த்து நாம
முலைவிலாக் கார்த்தி கேய னென்னலா முற்ற தேசு
குலைபுனற் பல்வு மொன்றாய்க் கூடலாற் கந்த னாமால். (க0சா)

முகங்களோ ராறுங் கண்கண் மொழியுமீ ராறுந் தோளா
நகங்களீ ராறுங் கண்டே நான்முகன் மாயன் விண்ணோ
ரகங்குழைந் துருகி யன்புற் றளவிலா வுவகை பொங்கத்
திகம்பர னருளைப் போற்றிச் சேயையுந் துதிக்க லுற்றார். (க0எ)

சங்கர னருளால் வந்த சண்முகக் கடவுள் போற்றி
கங்கையி லுதித்த வெற்றிக் காங்கேயா போற்றி நீண்ட
துங்கமார் சரவ ணத்துட் டோன்றிய கந்தா போற்றி
யெங்கடம் வினைக டீர்க்கு மிறைவனே போற்றி போற்றி. (க0அ)

ஐமுகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகத் தமல போற்றி
கைமுகற் கிளையாய் போற்றி கார்த்திகை மைந்த போற்றி
வைமுகத் தயில்கை யேந்து மருமலர்க் கடம்ப போற்றி
பைமுகத் தரவ மான பற்றலர்க் கிடியே போற்றி. (க0கூ)

கறைமிடற் றண்ண லீன்ற காளைசே வகனே போற்றி
பிறைநுதற் கவுரி யன்பாய்ப் பெற்றசெவ் வேளே போற்றி
மறைமுதற் பொருளே போற்றி மாற்றலர்ச் செகுத்தே யெங்கள்
குறையெலாந் தவிர்க்க வந்த குமரனே போற்றி போற்றி. (கக0)

என்றெடுத் தேத்திப் போற்றி யிருகரங் குவித்து வாசந்
துன்றுபூ மாரி பெய்து சூழ்ந்தவ ராசி கூறி
நன்றுறு முனிவர் வாழ்த்த நவையிறுந் துமிக ளார்ப்ப
வன்றுறு மரம்பை மாத ராலத்தி யெடுத்திட் டாரால். (ககக)

செயசெய வென்னு மோசை திசைகளோ ரெட்டு முட்டப்
பயமொழிந் தமரர் யார்க்கும் பருவரைப் புயம்பூ ரிப்பத்
துயரறுத் திட்டோ மென்றே துள்ளினா ராடிப் பாடி
வயவலி யசுரர் தோள்கள் வாமங்க டுடித்த வன்றே. (ககஉ)

சுந்தரக் கயிலை யுச்சிச் சுடர்ச்சின கரத்தை நீங்கி
நந்திவா கனத்தின் மீது நாயக னுமையோ டெய்திச்
சிந்தைகூர் குமர வேளைச் சிறக்கவே மடியில் வைத்துப்
புந்திகூர்ந் துச்சி மோந்து புயத்தணைத் தெடுத்துப் பின்னர். (ககங)

இருவர்த நடுவ ணாக விருத்தியே கங்கை தன்னி
லுருவுறப் பிறத்த லாலே யுற்றகாங் கெயனே யென்றுஞ்
சரவணத் துதித்த லாலே சரவண பவனே யென்றுந்
திரமுறு கருப்பஞ் சிந்திச் சேர்தலாற் கந்த னென்றும். (ககச)

கார்த்திகை வளர்த்த லாலே கார்த்திகே யன்று னென்று
மார்த்தெழு மனலிற் றோன்ற லாலக்கி னிபுவே யென்றுங்
கூர்த்தகட் டிளமை யாலே குலவிய முருக னென்றுந்
தார்ப்பொலி கடப்பந் தாரைத் தரித்தலாற் கடம்ப னென்றும். (௧௧௫)

இன்னன பலவு நாம மியம்பியக் குமர னோடு
மின்னொரு பாக மாக விமலன்மால் விடைமீ தேறிப்
பன்னகப் பாய லானும் பதுமமென் றவிசி னானும்
பொன்னகர்க் கிறைவ னாதி புங்கவர் புடையிற் சூழ. (௧௧௬)

தேவதுந் துமிக ளாதி பல்லியஞ் சிறப்பி னார்ப்பப்
பூவலர் பொழிந்து வாழ்த்திப் புனிதமா தவர்கள் சூழக்
காவலர் தூற்ற வோங்குங் கயிலைமால் வரையி னுப்பண்
மேவிய சினக ரத்தின் விளங்கிவீற் றிருந்தா னன்றே. (௧௧௭)

விரைசெறி கடுக்கை மாலை விளங்குசெஞ் சடையோ னாதி
யுரைதரு குமர வேளுற் பத்தியைப் படிப்போர் கேட்போர்
தரைபுக ழத்தஞ் சொல்வோர் பெத்தகந் தன்னிற் றீட்டி
நிரைபெற வமைத்துப் பூசை நிரப்பியே யடிப்போர்க் கீவோர். (௧௧௮)

நீள்புவிக் கரச ராயு நிகரிலா மகவைப் பெற்று
வாள்கரத் தேந்து மொன்னார் வலியினை மாய்த்தும் பூவின்
றாள்செறி தருவ னீழற் றுலங்கிவீற் றிருந்தும் வேற்கை
வேள்பதத் தென்றும் வாழ்ந்து விளங்கிவீற் றிருப்பர் மாதோ. (௧௧௯)

தத்துவப் பகுதி யாய்ந்து சாங்கிய மனைத்துந் தேர்ந்த
வித்தக முனிவர் கேட்ப வெற்றிவேற் கடவுள் வெண்கு
னத்துறு சரவ ணத்துற் பவித்தநற் சரித நன்காய்ச்
சுத்தவித் தகனுஞ் சூதத் தொன்முனி தொகுத்திட் டானல். (௧௨௦)

ஐம்பத்தேழாவது
குமாரசாமி யுற்பத்தியத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௮௨௧.

ஐம்பத்தெட்டாவது

தாரகாசுரவத வத்தியாயம்.

தடவரைத் திணிதோள் மெற்றித் தாரகன் வதத்தைச் சொல்கென்
றிடாறு மகங்க ளாற்றி யிருந்தநற் றவத்தோர் கேட்பச்
சுடர்விடு நுதற்கட் பெம்மான் றுணையடிக் கமலம் போற்றிப்
படர்சடா மகுடச் சூத முனிவரன் பகரு வானல், (௧)

வெள்ளியங் கிரியின் மீதில் விமலனு முமையு மன்பாய்
நள்ளிடைக் குமரவேளை நன்குற விருத்தித் தங்கட்
குள்ளுபேர் சோமாற் கந்த ரென்றுல கனைத்து மேத்தத்
தெள்ளிதின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து சிறந்தினி திருக்குங் காலை. (உ)

மாயவன் மலரோன் வான மன்னவன் றிசைகாப் பாள
ராயவ ராதி வானோ ரவர்குறை யியம்பிப் போற்றத்
தூயனுங் குமர வேளைத் தோன்றிய வேழா நாளிற்
சாய்விலாத் தேவர் சேனைக் கதிபதி யென்னச் சாற்றி. (ங)

கதிர்மணி மகுடஞ் சூட்டிக் கனககுண் டலங்கள் வேய்ந்து
புதியமுத் தார மாதி பூணணிக் கலன்கள் பூட்டி
யதிர்கழற் சிலம்பு தண்டை யரைவட மொட்டி யாணந்
துதிபெற வணிந்து நெற்றிச் சுட்டிபொற் பட்டங் கட்டி. (ச)

அரையினி லுடைவாள் சேர்த்தி யணிவிரற் கோதை கட்டி
வரைபுரை வில்வா டண்டம் வயங்குசக் கரம் வெம் பாச
நிரைகதிர்ப் பரிசை தோட்டி நேரிசஞ் சூலம் புங்க
முறைதரு படைகள் யாவு முலப்பில வளித்துப் பின்னும். (ரு)

பரையெனுஞ் சத்தி கூறும் பராபரன் கூறு மொன்று
யுரைபெறுஞ் சத்தி யென்றே யோங்கிய வடிவே லொன்றைத்
திரைசெறி சரவ ணத்துற் பவித்தசெவ் வேள்கைக் கீந்து
விரைமலர்த் தாமஞ் சூட்டி வெண்ணிற விபூதி சாத்தி. (சு)

தோமறு செம்பொன் மேனித் துணைச்சிறைச் செங்கட் கூர்வாய்
மாமதிக் கலுழ னீன்ற தருணனை மஞ்ஞை தன்னைக்
காமர்வா கனமா வீந்து கடுந்தொழி லசுரர் மோமா
னுமமின் றறவே கொன்று நாட்டுதி வானோர் வேந்தை. (எ)

என்றர னருளிச் செய்ய வெழில்பெறு மயூரத் தேறித்
துன்றிய சுடர்வேற் கந்தன் முனிசெலத் துளவ மாயன்
வன்றிறற் கருடன் மீது வாமத்திற் செல்ல வன்னந்
தோன்றிய பிரம தேவ னுறுவலப் பாலிற் செல்ல. (அ)

மதலைதன் களிப்பு நோக்கி மழுவலான் விடைமேற் கொண்டற்
புதமொடு பின்னே செல்ல வவன்முனம் புழைக்கை நால்வாய்க்
கதழ்சினத் தறுகட் சீற்றக் கரிமுகப் பிள்ளை யெட்டு
மதகரி சூழ வாகு வாகன மீதிற் செல்ல. (கூ)

கறையடிப் பணைக்கை நால்வாய் மும்மதக் கலுழி நான்கு
பிறைமருப் புயர்வெள் ளானைப் பிடரின்மேற் பிரச மூறு
நறைமலர்த் தருவி னீழ லரசிய னடாத்துந் தேவர்க்
கிறைமக பதியி வர்ந்தே யிறைமக னருகு செல்ல. (க0)

தெறுசினத் திருகுகோட்டுத் தகர்மிசைத் தீக்கோள் செல்லக்
கறுவுகோ ளூற்ற சீற்றக் கடாமிசைக் காலன் செல்லப்
பிறையெயிற் றரக்கன் மீது பெலத்துயர் நிருதி செல்ல
வறைகடற் கிறைவ னேங்கு மடன்மக ரத்திற் செல்ல. (கக)

திருகுகோட் டிரலை மீதிற் றெறுசினப் பவனன் செல்லக்
குருமணிப் புட்ப கத்திற் குவவுத்தோட் குபேரன் செல்ல
வுருமெனச் சீறி யொன்னு ருடல்பிளந் திடவே பாயு
மிருமருப் பெருத்தின் மீதி லீசான தேவர் செல்ல. (கஉ)

பூதவே தாளங் கூளி பொருமிடா கினிசா முண்டி
பேதமார் கணத்தின் கூட்டப் பெரும்படை முழங்கிச் செல்ல
மேதகு சித்தர் சாத்தியர் வித்தியா தரரி யக்க
ரோதுகந் தருவர் விண்ணோ ருயர்ந்தகின் னரர்கள் சூழ. (கங)

பேரிகை முழவு தக்கை பிளிறுதண் ணுமையு டுக்கை
தாரைகா களம்வீ ராணந் தவண்டைமல் லரித டாரி
பூரிகை திமிலை பம்பை பொலிவுறு பதலை சின்னம்
வாரியேழ் முழக்க மென்ன வயின்வயின் முழங்கி யார்ப்ப. (கச)

விரைசெறி வெட்சி மாலை மேவுமீ ராறு திண்டோள்
வரைபுரை பவள மேனி வயங்கிய முகங்க ளாறிற்
றிரைசெறி கருணை வாரித் திருநய னங்க ளீரா
றருடருந் தேவர் சேனைக் கதிபதி மயின்மேற் கொண்டே. (கரு)

சென்றிடுங்குமர வேளின் றிறத்தையு மன்னோன் கையில்
வென்றிசேர் வெற்றி வேலின் மேன்மையு மெலிந்த விண்ணோ
ரொன்றிய களிப்பு மன்னோ ருயர்ச்சியு நோக்கி யன்பாய்த்
துன்றிய விரைவி னோடுந் துலங்கிய விமானத் தேறி. (கசு)

நாரத முனிவ னுருங் கண்டந்த விபவம் யாவுங்
கோரவெங் கூற்று மஞ்சக் கொலைபுரி யசுரர் வாழும்
பாரகந் தனிற்பொன் னுடும் பணியசு ரேந்தி ரத்திற்
றாரக னெனும்பொல் லாத தறுகணற் குரைத்தா னன்றே. (கஎ)

அறுமுகக் கடவு ளோடு மமரர்தம் வரலா றெல்லா
முறுதவப் பெரியோ னான நாரத னுரைக்கக் கேட்டு
முறுவலித் தசுரர் கோமான் றாரகன் மொழிவா னேற்றைச்
சிறுவனோ வென்னை வெல்வா னழகிதென் செய்கை யென்றே. (கஅ)

தானைகா வலரை நோக்கித் தாரகன் றிருமால் வானோ
ரேனைய ரென்கை யம்பா லிறந்திடா தொழிந்தோ ரெல்லாஞ்
சேனைகா வலவ னென்றோர் சிறுவனைக் கொண்டு சீற்ற
மோனைகொண் டுயர்ந்த நம்மை முருக்கவ தெவன்கொ லென்றான். (கக)

இனியிமை யோர்க டம்மை யிறந்திடப் பொருவ னென்று
முனிவொடு சேனை யானை பரிரத முதல யாவு
நனிபெறு தானை வீரத் தலைவரு நண்ணி முன்னர்த்
துனியொடு மெழுக வென்று செப்பியே துண்ணென் றார்த்து. (உ0)

மணிபல குயிற்றி யோங்கி வயங்குசிங் காத னத்தைத்
தணிவறு குவவுத் திண்டோ டாரக னொருவிக் கச்சை
யணிபெற வரையில் வீக்கி வச்சிரத் தமைத்த சோடு
பிணிவுற வுரத்திற் சேர்த்திப் பிறங்குகைக் கோதை கட்டி. (உக)

உதித்திடு மிரவி கோடி யொருங்குவந் துதித்த தென்ன
மதித்தொளிர் மணிப்பொன் மோலி வயங்குற முடிமேற் சேர்த்துப்
பதித்தவச் சிரத்தின் வீர பட்டமே னுதலில் வீக்கிக்
கதித்துயர் புயத்திற் செய்ய கதிர்மணி வலயம் பூட்டி. (உஉ)

காலணி யணிந்து வீரக் கழலினை வீக்கி மார்பிற்
சாலவு மார மாலை சரப்பணி பதக்கந் தாங்கிக்
கோலமார் வஞ்சி தும்பை கொற்றவா கையுமேற் கொண்டு
வாலசூ ரியனை யேய்க்கு மணிக்குழை காதிற் பூண்டே. (உங)

இடையினி லுடைவாள் சேர்த்தி யெழில்வரைப் புயத்தி லம்புப்
படைசெறி தூணி தூக்கிப் பருப்பத மென்ன நீண்டு
கடைகடற் பிறந்த வால காலத்திற் சீறும் பாணத்
தொடைபொழி சயித்தி ரப்பேர் வில்லினைத் தோளிற் றாங்கி. (உச)

பட்டைய முசலந் தண்டம் பரிகஞ்சக் கரமு சுண்டி
நெட்டயில் வேல்வெஞ் சூல நிலவுகப் பணங்கட் டாரி
வட்டவான் பரிசை தோட்டி மழுப்பிண்டி பால மாதி
கட்டழ கார்ந்த வீரர் கைக்கொடு பக்கஞ் சூழ. (உரு)

ஆயிரத் தெட்டு மாற்றி னபரஞ்சி யதனாற் செய்த
பாயிருள் சீக்குஞ் செங்கேழ்ப் பருதிநே ராழி சேர்த்த
சேயிரு விசும்பு தூர்க்குஞ் செறிகொடிக் கொடிஞ்சித் திண்டேர்
மாயிரு ஞாலந் தன்னில் வல்லையிற் கொணர்தி னொன்றுன். (உசா)

மணிக்குர லதிர நீண்ட வான்முக டுடைய வேண்டிக்
கணிப்பருங் கதிகண் மீதி லவிர்துகிற் கொடிக டாக்கத்
தணிப்புறுங் கடல்கள் வற்றத் தமனியச் சிறைய டிக்கு
மெணிற்றிகழ் கருட னோரா யிரங்களு மிசையப் பூட்டி. (உஎ)

வான்றொடு மிரதம் வல்லே வலவன்கொண் டுய்ப்பச் செந்தீக்
கான்றொளிர் விழிமை நாகங் கால்கொடு நடந்த தென்னத்
தான்றொடு கழல்க ளார்ப்பத் தாரக னென்னும் வீர
னூன்றொடு படைக ளோடு மொல்லைவந் தேறினால். (உஅ)

ஏறுகா லெயிற்ற வண்டை யிடக்கைகண் முரசந் தட்டை
கூறுகா ளஞ்சே கண்டி குடமுழாப் பதலை சின்ன
மூறுசில் லரிவீ ராண முடுக்கைதண் ணுமைகைத் தாளம்
வேறுவே றொலித்த வூழி மேகத்தி னிடிகள் போலும். (௨௯)

கோட்டிசீர் சயித்தி ரப்பேர் வில்லினைக் குணத்தை நேரே
பூட்டியர்ச் சனைகள் செய்து பொருக்கெனச் சிறுநா ணோசை
காட்டினன் கடல்க ளேழுங் கலங்கின விடியே றோடு
மோட்டுவா னுடுக்கள் வீழ்ந்த முகிற்குழாஞ் சிதறிச் சென்ற. (௩0)

கனல்செறி தறுகட் பூத கணஞ்செறிந் துலவுந் தேரிற்
சினமிகுங் கால நேமிச் சிந்துரம் வாசி காலாள்
புனைமணித் தேர்கள் கோடி யற்புதம் புடையிற் சூழத்
துனைவினிற் றிசைக ளெட்டுந் துகளெழ வந்து சார்ந்தான். (௩௧)

கோவறு கழுதை கோடி கூளிகள் கோடி பூண்ட
வோவற வுலவுந் திண்டே ரூர்ந்துயர் நிமியோர் தண்டந்
தாவுறு துயர்ந்த தோளிற் றுங்கித்தேர் காலாள் யானை
வாவுறு மிவுளி வெள்ள மற்புதம்வளைய வந்தான். (௩௨)

கதித்திடு கதிக ளைந்துங் காற்கதிர் விரைவிற் காட்டிப்
பதித்திடு சதிவ ழாத பண்ணமை கலினப் பாய்மா
மிதித்திடும் போதிற் சேடன் விதிர்விதிர்த் திடமேற் கொண்டே
கொதித்திடு சேனை முன்னே கொலைப்பகு கிருதன் சென்றான். (௩௩)

சென்றிடுங் காலை மேகம் பொழிந்தது செந்நீர் மின்னோ
டொன்றிய விடிகள் வீழ்ந்த வுலவின கழுகு சூழ்ந்து
வென்றிகொள் வயவர் கையில் விளங்குமா யுதங்க ளெல்லாந்
துன்றின வீய்க டோள்கை துடித்தன விடப்பால் யார்க்கும். (௩௪)

வில்லெழும் வாளு மம்பும் வீழ்ந்தன கைகள் சாரச்
செல்லுற நீண்ட வாளிற் சேனமும் பரந்துந் துன்ன
வெல்லினைப் பரிவே டஞ்சூழ்ந் திட்டதோ ரிரத மீதிற்
புல்லிய காக்கை யொன்றோ டொன்றெதிர் பொருது வீழ்ந்த. (௩௫)

தன்னுடை வலியி னாலுந் தான்பெறு வரத்தி னாலுந்
துன்னுமாங் காரத்தாலுந் துர்ச்சகு னத்தை யோரான்
புன்மையி லறிஞர்க் கேனும் பொன்றிடுங் காலம் வந்தா
லுன்னுகா ரியந்தோற் றுதிவ் வுலகத்தி லுண்மை யாமால். (௩௬)

அணிவகுத் தசுரர் சேனை சென்றிட வமரர் சேனை
பிணிமுகத் தேறுஞ் செவ்வேள் பின்வர முன்ன ரேகுந்
திணிதிரட் புயவெம் பூதர் சித்தர் கந்திருவ ரோடுங்
கணிதமற் றெழுந்த சேனை கடலொடு கடலேற் றென்ன. (௩௭)

வேறு.

வெஞ்சினமொடு மிருள்வரையென விறலசுரரின் மறவோர்
வஞ்சினவுரை புகல்கரவொடு மிதழ்மடியெயிறு கடியாக்
கஞ்சிலைகளி னிருதலையொரு தலையெனவர வலியா
நஞ்சனவடு கணைபலபல நமனெதிர்கட வினரால். (௫௮)

அடுகணைபடு தலும்யம படரடிசிலரற வணிதோ
ணடுவுறுதலு மயர்வொடுசிலர் நகமெனவிழு தரநீண்
முடிசிலருடை படவுயிர்களு முடிவுறுதுய ருறவே
படிமிசைவடி குருதியினிடை படிதரமுழு கினரால். (௫௯)

விழிவழியன லொழுகிடயமன் விறல்கெழுபடர் சினவாக்
கழிபடுகட லெனவதிர்குரல் ககனமுமக டுடையா
வழிதருமென வமரருமட லசுரருமயர் வுறவே
யொழிவறமழை பொழிதரலென வுறுகணைகட வினரால். (௬0)

விருதொடுமதி ரசுரர்கள்சிலர் மிளிர்மணிமுடி விழவே
பொருசிலையொடு கணையொடுமிரு புயவரையற விழுவார்
வருகிரிரத மதகரிபரி மடிதரமழை யெனவீழ்
குருதியினதி பெருகுபுவிரி குணைகடலக டுறுமால். (௬௧)

விடுசரமுட னுழைதரவசு ரர்கள்வெயர்வொடு மடிவார்
படுகளமிசை பலர்பலரறு படுகுடர்நரி பகுவாய்
கொடுமிசைதர வலகைகள்பல கொடிகொளவமர் கொளவே
நெடுமுடியறு படுகுறையுட னிணமொடுநட மிடுமால். (௬௨)

முனமெதிர்யம படர்முடுகலு முறிபடுமசு ரர்கள்போர்
சினமுறுபண கிருதனுமிவை தெரிதரவெதிர் சொலுவான்
மனவிசையொடு குரகதமிசை வருதலும்யம படர்தா
னினதுடலுயிர் பருகுதுமிது நிலுமெனவெதிர் பொருதார். (௬௩)

எதிர்பொருயம படர்கழலொடு மிருகரமுர மறவே
விதிர்படையுமிழ் குருதியினதி மிடைகயலென மிளிரு
முதிர்சினமொடு பொருதிறுதலை முகவிழியனல் பொழியாச்
சதிர்கெடவுயி ரொழிவறுபடர் சமனிடைகுறு கலுமே. (௬௪)

பொருசிலைவலி யொடும்விழிவழி தழலதுபொறி சிதற
வருபணகிரு தனிரதமத கரிபரியொடு மெதிரே
வருதலுமிகு வலிகெழுநமன் மடிதரவிதழ் கடியா
வுருமெனவதிர் வொடுமடுதிற லுறுகதைவிடு தலுமே. (௬௫)

கடையனலென வுறுசினமொடு கதைபடைபல வடிவா
யடையலர்படை முழுவதுநொடி யளவினிலது நுகராத்
தடையறுசின மொடுபணகிரு தனுமுயர்குதி ரையினோ
டிடைமடிதர வுயிர்பருகுபு யமனிடைகுறு கியதே. (௬௬)

தேர்முதலிய படையிருபுடை செறிதரவவை நடுவே
பார்நெளிதர வுயாகணபண பணிசிரநெரி தரவே
காரிடியொடு மொருநெடுவரை கடவியதென விரைவா
யேர்தருரத நடவியநிமி யிகல்வருணனொ டெதிரா. (சஎ)

நின்றொருகதை விடுதலுமவ னிமிர்புய்மிசை படநூ
றென்றியபொடி படவருணனு முடன்வரிசிலை குழையா
வென்றுயிருணு மனல்பொழிகணை விடமெனவெதிர் திடவே
சென்றவுணர்கள் கரசரணமெய் சிரமுரமுரு வியதால். (சஅ)

திண்புவிமிசை செறிமலைநிகர் திரள்பிணமுயர் தரவே
தண்புனலரு வியதெனவிழி தருகுருதியி னிடையே
வெண்கவரிவெல் படைகுடைபிண மிதவையின்மிசை வரவே
கண்கனல்கது விடநிமிசறு வுகொள்படைசின முடனே. (சகூ)

அடல்வருணன தணிமுடிதலை யதுதகர்தர வனல்கா
றடிகொடுபுடை தருதலுமக றரைமிசைதுடி துடியா
வுடலயர்வொடு விழுதலுநிமி யொடுதனபதியெதி ரடையா
வடிசுடுகணை பொழிமழையென வகைவகைசித றினனால். (ருo)

நேர்நிமியுட றுளைபடவவ னெடுவரையென நிமிர்தோ
ளார்வலிகொடு தனதருவரை யகலமதுற வறையா
வார்படைதொடு முனம்வடதிசை வருபதிசின முடனே
கூர்தருதிரி முகவயில்கொடு குளைகழனிமி படவே. (ருக)

குத்தலுமவ னுடல்புவிமிசை குவடெனவிழு தலுமே
யொத்தொளிர்தரு பொனினுலகரி வையர்முலைதழு வினர்நேர்
சத்துருவொடு வருபடைபடி தரவொருகணை பலவாய்
வித்தகவிலி னுயர்தனபதி விரைவொடுசித றினனால். (ருஉ)

பம்பியபடை யொடுபொருநிமி படுதலையுளர் வலிசேர்
சம்பனும்ரத மிசைபடையொடு சமர்புரிகள நடுவே
வெம்பியசின மொடுவருதலும் விடையிவர்பதி னொருவோ
ரும்பருமதி சயமுறவன வுறுபடைகட வினரால். (ருங)

வேறு.

பதின்ம ரோடு மொருவர் விட்ட படைக ளீடு பகைஞர்த
மதிர்க ழற்பி ணித்தெ திர்ந்த வசுரவீரர் யானைதேர்
கதிமி குத்த குதிரை கோடி கால்க ளற்று வீழநீள்
விதிர்ப டைக்கை யற்று நூறு கோடி வீரர் வீடினார். (ருச)

கோறல் செய்து சேறல் கண்டு கோப மிக்க சம்பனு
மாற ருஞ்சி னத்தி னோடு மப்பு மாரி தூவினு
னூறு கோடி பூதர் கைக ளூறு கோடி பூதர்கால்
வேறு வேறு கூறு செய்து வீர மேவி யார்த்தலால். (ருரு)

அன்ன வாறு கண்டு சீறி யாறு சூடு மீசனே
யென்ன வந்த பதின்ம ரோடு மொருவ னுங்கை யேறியே
மின்னு வாளி கோடி கோடி விடுத லும்மோ ரம்பினால்
சின்ன பின்ன மாக நூறி வாளி கோடி சிந்தினான். (௫௬)

விற்றொ ழிற்ப ழுத்த செம்பன் விட்ட விட்ட கணையெலா
மற்று நூறு துண்ட மாக வம்பு நூறு தூவினார்
மற்ற வன்பு யத்தின் மீது வாளி நூறு சீறிநேர்
துற்றி டப்ப திக்க மேனி சோரி மாரி சோர்ந்தவே. (௫௭)

பட்ட வாளி யாவை யும்ப றித்தெ றிந்த பூதர்மேல்
விட்டு மார்பு கீண்டு பின்னும் வெய்ய பாண மெய்யுமுன்
னொட்டு நூறு கோடி பூத ரெண்ணில் வெற்பெ டுத்தெடுத்
தட்ட காச மோடு செம்ப னாக மீது வீசினார். (௫௮)

வீசு கின்ற வெற்பெ லாம்வி லக்கி வேறு கூறதாய்த்
தூசு சேர்து கட்ப டுத்தி யெது லங்கு பூதர்கள்
பூச லின்றி யோட நின்று புங்க மாரி பெய்துபின்
னேசி லையி ரண்டொ ருத்த ரிடைய வாளி யேவினான். (௫௯)

ஏறி லேறு மீச னையி ரண்டொ ருத்த மேனிக
ளாறு பாய வூறு சோரி யாற ருஞ்சி னத்தொடே
பாறு லாவு சூல மார்பு பற்ற வெற்றி வீசலுஞ்
சீறு கின்ற சம்ப னாவி தின்று மென்று மீண்டதால். (௬0)

சேனை யாக நூறு கோடி தேவர் சூழ விந்திரன்
யானை மீதி வர்ந்து வெற்றி யார்சி லைக்கை பற்றியே
தானை யோடெ திர்ந்த வீரர் தங்கள் வன்சி ரங்களம்
மானை யாட வெங்க ளத்தின் வாளி கோடி தூவினான். (௬௧)

இந்தி ரன்வி டுத்த வாளி யெண்ணி றந்த வசுரர்தா
நந்தி டப்பு ரிந்த சோரி நதிக தங்க ளென்னமேல்
சிந்து வோடு கீழ்க டற்சி வந்த வாரி யாகலுந்
தர்தி பூண்ட தேரின் மீது சார்கு சம்ப னெய்தினான். (௬௨)

வெற்றி கூர்கு சம்பன் மீது கோப மோடு மேவினே
ருற்றெ திர்ந்து தேவர் கோனெ டுஞ்சி னத்து ரைப்பனு
லற்றை நாளி லெங்கள் செம்ப னாவி யுண்ட கள்வனீ
யிற்றை நாளி லிங்கு வந்தெ திர்த்த தென்றன் யோகமே. (௬௩)

என்று கூற நன்ற தென்றி யம்பி யிந்தி ரன்சிலை
வென்றி நாணொ லித்து வாளி மேக தாரை போலவெய்
தொன்று நூறு கோடி யாயு ரங்க ரஞ்சி ரந்தொறுஞ்
சென்று பாய்த லும்ம வன்சி ரந்து ளக்கி நன்றெனா. (௬௪)

கைவி திர்த்து வெஞ்சி லைக்க ணைக்கி லக்கு நீயெனா
வெய்ய வாளி கோடி தொட்டு வேழ மீத ழுத்தியே
நைய வாளி நூறு தேவர் நாதன் மீத ழுத்திநீ
யுய்யு மாற தெங்ங னென்று மும்பர் கோனொ டோதினான். (௬௫)

உம்பர் கோன்வெள் ளானை யோடு ழன்று யிர்த்து மூர்ச்சியா
வெம்பி நின்று சோப மாறி வெய்ய வாளி யாயிரம்
பம்பு தேரொ டானை யும்ப டப்பு ரிந்து சாரதிக்
கம்பு நூறு விட்ட வன்ற னாக முந்தொ ளைத்தனன். (௬௬)

வில்லு நாணும் வேலும் வாளும் வாளி மேவு தூணியு
மல்லல் கொண்ட கவச மும்வ யங்கு செய்பொன் மவுலியு
மொல்லை யற்று வீழ வைந்தொ டைந்து பாண மோடியே
செல்ல விட்டொ ரைந்து வாளி சென்னி மீத ழுத்தினான். (௬௭)

வேறு.

மற்றொரு சேமத் தேரின் வல்லையிற் குசம்ப னேறிக்
கொற்றவில் லெடுத்து நாணைக் கொளுவிவெம் பகழி மாரி
துற்றலும் வெள்ளை யானை சோரியாற் சிவந்து சோர
வெற்றிமா தலிசெம் பொற்றேர்தான் கொணர்தர மீக்கொண் டானால். (௬௮)

தேரினி லேற லோடுங் குசம்பன்றன் றேரி னோடுங்
காரிடைக் கரந்து மாயைக் கனன்மழை பொழிய நோக்கி
வாருணப் படையைத் தூண்டி மகபதி விடுக்க மற்றுங்
கோரவெவ் வரவவாளி கொடுஞ்சினத் தசுரன் விட்டான். (௬௯)

விடுதலும் மாயை நாகம் விண்ணவர் குழுவை யெல்லாம்
படுகள மதனிற் கட்டிப் படுத்தலு மகவான் சீறித்
தொடுசிறைக் கலுழ பாணந் தொடுத்தன னரவ மாயை
கெடுதலா னெழுந்து நின்றே கேடிலா வமர ரார்த்தார். (௭௦)

உச்சிரச் சிரவா வூரு முயர்வலி யும்பர் கோமான்
வச்சிரப் படையை யேவ வயமலி குசம்பன் மார்ப
மச்சிரங் கால்கள் கைக ளறுபட வவன்ற னாவி
பச்சிரத் தங்கள் சோரப் பருகிமீண் டுற்ற தன்றே. (௭௧)

போர்வலிக் குசம்பன் மாயப் பொன்றிடா வசுர ரெல்லா
நேர்நிலா திரியல் போக நெடியகோட் டெற்றி நீலக்
கார்நிறச் சிவந்த குஞ்சிக் கனலுமிழ் தறுகட் சீற்றத்
தார்வலி மயிட னென்பா னடுபடை சமரி னேற்றான். (௭௨)

ஏற்றவ னெதிராய் வானத் திந்திரன் றிக்குப் பால
ராற்றலொ டமரின் மூண்டா ரன்னவர் சேனை யெல்லாங்
காற்றினி லுற்ற பூளை கடுப்பமுன் னின்றி டாது
நாற்றிசை தோறு மோடி நண்ணலு மகவான் சீறி. (௭௩)

வரிசிலை குழைய வாங்கி வடிக்கணை கோடி யேவிப்
புரிசமர் மயிட னாகம் போழ்தலுங் கதையா லன்னான்
பரிபல நடத்தும் பண்பார் மாதலி பசும்பொற் றிண்டேர்
தெரிகணை தொடுக்கும் போர்வில் சிதைந்திடப் புடைத்தா னன்றே. (எ௪)

இந்திரன் பரிகங் கையே லெழுமழுப் பிண்டி பாலங்
குந்தம்வை வேன்மு சுண்டி கொலைபுரி யுருமு தோட்டி
மந்திரப் படைக ளெல்லாம் வரன்முறை மயிடன் மீது
தந்திரத் தன்மை மிக்குத் தாக்கொடுஞ் செலுத்தி னானால். (எ௫)

கொம்பினிற் பட்டுத் தூளா யினசில கொடியோன் மேனி
வெம்பிடப் பட்டு மீண்ட சிலசில மெய்யி னாழ்ந்த
செம்புன லருவி பாய்தல் சிந்தையுட் சிறிது மெண்ணா
தும்பர்கோன் றன்னைக் கையா லுரத்துற வறைந்திட் டானால். (எ௬)

அடியொடு மயங்கா நின்ற வமரர்கோன் றன்னைப் போற்றிக்
கொடிபுனை சேமத் தேர்மேன் மாதலி கொண்டு சென்றான்
படிசெவி டுறநீள் வெற்பிற் பணைத்ததோள் கொட்டி யார்த்திட்
டிடியெனக் கால நேமி யிமையவர் குழுவிற் புக்கான். (எஎ)

வேறு.

புகுகால நேமி யெதிராயு டற்று பொருபோது வாயு வருணன்
பகுவாய முற்க ணிடிபோன்மு ழக்கு பகடேறு காலன் வடபான்
மிகுபால னஞ்சே யளகேசன் வென்றி விடையேறியோ டறுவரும்
தகுபாக வன்கொல் கொலைசேர ரக்க னரவாக னத்து நிருதி. (எ௮)

முதலான தேவ ரெதிராக வந்து முறையாக நின்று கறைவாள்
ததைவேன்மு சுண்டி கணைபாச மாதி படைவீசுகாலை யசுரன்
சிதையாத வில்லி னொருகோடிவாளி சினமோடுமேவ விமையோர்
பதையாதெறிந்த படையாவுமுண்டு பகைமீதுசென்ற தவனே. (எ௯)

மகவானையன்றி வருதேவர்மார்பில் வளர்தோளில் வாளின்விசையாற்
புகவாரிபோல வழிசோரிமாரி பொழியாதுடற்ற லொடுமா
குகவேளிடத்தி லடைவாமெனக்கை குவிபாகடந்து செலமால்
ககராசன் மீதி லிவரா நிறைந்த கடலான சேனை யுடனே. (௮௦)

வருபோது மாய னொடுகால நேமி மறவோ னெதிர்ந்து மொழிவான்
பொருபோரி லன்றெ னடியானு ருண்டு புவிமேல் விழுந்த தறிவாய்
பெருவாரி திக்கு ளொருநாக ணைக்கண் வளர்வாய் பெருத்த கதையில்
லொருநேமி சங்க மொடுவாளொ டைந்து புடையேபிடிக்கு முமவோய். (௮௧)

எனலோடு மாய னவன்வாண்மு கத்தை யெதிராக நோக்கி நகையா
வுனதாவி யின்று முடியாமல் விட்டு விடுவேனுன் வீர முறுபோர்
தனிநேர்செ லுத்த வருவாய்கொ லென்று தனுநாணெ றிந்து விரைவாய்
முனைவாளி நூறு கொடியோ னுரத்தின் மொழியாமுன் வீழ விடலும் (௮௨)

அங்கம்பி ளந்து மலைமேலொ ழுக்கு மருவிப்பெ ருக்க மெனவே
யெங்கும்ப ரந்து புவிமேலி ரத்த மெழுகின்ற போது மினையான்
சிங்கஞ்சி னந்த தெனவாய்தி றந்து திகழ்கின்ற நேமி யொடுவெண்
சங்கஞ்சு மந்த மழைவண்ண னன் மீது தடிகொண் டடித்தும் வினவாய். (௮௩)

வாள்கொண்டு வில்லின் வரிநாண றுத்து மறவோனு டற்ற நெடியோன்
கோள்கொண்ட தண்ட முனைவாண் முரிந்து சதகோடி கோடி தூகளின்
றாள்கொண் டொதுங்கி விடலுங் கனன்று துடியா தபர்ந்து விழுவென்
முள்கொண்டு தைந்து னுயிர்கொண்டு போதி தருகண்ண னென்ன வவனும். (௮௪)

வேறு.

வரிசிலை யொன்று வாங்கி வளைத்துநாண் கொளுவி வாளி
தெரிவுறத் தொடுத்துத் திண்டோள் செவியுறச் சினத்தின் வாங்கிக்
கரியமான் மார்பின் மீது கணைகள்மேற் கணைக ளாசச்
சொரிதலுங் கரிய மேனி சோரியாற் சிவந்த தன்றே. (௮௫)

செம்முகில் போல நின்ற திருமறு மார்பன் சீறி
வெம்முனை யாழி தொட்டு விடுதலுங் கால நேமி
யம்முனை யாழி வேகத் தயர்ந்துமூர்ச் சித்து வீழ்ந்தே
பொம்மென விரியல் போகிப் போந்துதா ரகனைச் சார்ந்தான். (௮௬)

ஓடிய கால நேமி யுடன்வரு சேனையெல்லா
நீடிய திசைக டோறு நின்றிடா தோட வெற்றிக்
கோடொரு கரத்தி லேந்துங் குளிர்மணி வண்ண னூழி
தேடியே பட்ட காட்டிற் றீயென வெரித்த தன்றே. (௮௭)

தூசுறு படைகளோடத் துணைப்படைத் தலைவர் மாளத்
தேசுறு மமர ரெல்லாஞ் சிங்கநா தங்கள் செய்யு
மோசைபெண் டிசையு முட்ட வுலப்பிலாச் சேனை சூழப்
பூசல்கொண் டுடற்றும் வெற்றிப் பொருவிறு ரகன்முன் சீறி. (௮௮)

கடுஞ்சின மயிட னோடுங் காலநே மியைய ழைத்தே
யடுந்திறற் சேனை வெள்ள மனைத்தையும் யூக பேதம்
படுந்தகை யுறவி றுத்திப் பண்ணவர் தம்மேற் செய்ய
கொடுந்தழ லென்னச் சீற விடுமெனக் கூறி னானால். (௮௯)

தெறுசினத் தார கன்ற னேவலின் வழியே சீற்ற
முறுபடை யெல்லாம் யூக மொல்லையில் வகுத்து விட்டா
ரிறுதியிற் கடலி னோடு கடலெதிர்ந் திட்டா லென்ன
வறுதியி லமர ரோடு மடுஞ்சினத் தசுர ரேற்றே. (௯௦)

எதிர்ந்துபோர் புரித லோடு மிருவகைச் சேனை யண்ட
மதிர்ந்திடப் படைகள் வீசி யறுத்தனர் கைகா லாகம்
பிதிர்ந்தன வங்கு மிங்கும் பெருகின குருதி நீத்த
முதிர்ந்தன பற்க ளச்சோ டொடிந்தன தேர்க ளெல்லாம். (௯௧)

வேறு.

ஆனை பட்டன பட்டன வணிநெடும் புரவி
சேனை பட்டன பட்டன திறனெடும் பூதம்
வான மட்டுறு மலையெனக் குவிந்தன பிணங்க
ளூனி லுற்றசெங் குருதியா றுததியொ டெதிர்த்த. (கூஉ)

அசுரர் விட்டவெவ் வாளிக ளமரரை யறுத்து
நசையு றுத்தின குருதியாற் கழுகுசெந் நாய்க்கு
வசையில் வானவர் விடுத்திட வசுரரை மாய்த்து
விசிக மூட்டின கூளிவே தாளங்கள் விழைய. (கூகூ)

தான வேசர்தம் படைகளாற் றலைதுணி படவே
வான நாட்டவர் மடிந்தனவர் வானவர் படையா
லேனை யோர்தலை யிற்றிடு மூளையை யருந்திக்
கூனல் வெண்பிறை யெயிற்றுமா காளிகூத் தாடும். (கூச)

தார கன்படைத் தலைவரா மயிடனே முதலோர்
கோர வெங்கணை தொடுத்திடக் குழுமிய தேவ
ரூரும் வாசிக டேர்பரி யூறுபட் டொழிய
நேர்மி லாதிரிந் தோடலு நிறுவினன் மகவான். (கூரு)

நிறுவி யெண்டிசை காப்பவ ரோடுநே ருருத்துச்
சுறுவி யேமயி டாசுரன் கலங்கிடப் பொரலு
மறுகி யன்னவ னோடிட வயவலிப் பூதர்
குறுகி மாய்த்தலுங் குலைந்தன வசுரர்தங் கூட்டம். (கூசு)

குலைந்து தானவர் குழுவெலாங் கூறிய திசையி
லலைந்து போதலுந் தாரக னழலெனச் சீறி
யுலைந்த வுள்ளத்த னாகியே யும்பர்சே னையினை
மலைந்து வீப்பனிக் கணமென வரிசிலை வாங்கி. (கூஎ)

தேவர் சேனைமேற் செந்தழற் சரம்பல தெரிந்தே
யேவ வீரரில் வீரனு மெழில்கொள்பிங் கிருடி
யோவில் வில்வளைத் தொருபதி னாயிரஞ் சரமாற்
பாவ மேனிய னுடல்பிளந் திட்டனன் பதைப்ப. (கூஅ)

அன்ன காலையிற் கணங்களுக் கதிபரேற் றடர்த்துத்
துன்னு கார்மழை யெனக்கணை சொரிதலுஞ் சோரி
மன்னு கார்மலை யருவிபோல் வீழ்தலு மனத்தி
னின்ன தாரகன் சயித்திர மெனுஞ்சிலை யேந்தி. (கூகூ)

கோடி கோடியாய்ப் பெருகுறு கூர்ங்கணை தொடுத்துக்
கேடில் வானவர் விடுத்திடு படையெலாங் கெடுத்து
நாடி யன்னவர் கால்கர நாசிநாக் கண்டந்
தேடி வேறுகூ றுகவே சிதைத்தனன் கணத்தில். (௪00)

வேறு.

தாரக னென்னும் வீரன் விளக்குந் தனுநோன்மைப்
போர்வலி கண்டே பூதர்கள் வானோர் கணநாதர்
நேர்திசை காவற் பாலகர் நேமிப் படையாளன்
சேரவெ ருங்கித் திண்படை சிந்திச் செறிவுற்றார். (௧0௩)

திண்படை சிந்திச் செருவெதிர் தேவர்கள் குழுவெல்லாங்
கண்படை நோக்கித் தாரகன் றன்கைக் கணையேவி
நுண்பொடி யாகக் கூறுப டுத்தி நொடிப்போதிற்
புண்பட வன்னோர் மார்பக மெல்லாம் புழைசெய்தான். (௧0௪)

மாபன மூன்றெறி நாழி செலுத்தினன் மறவோன்றன்
காயம்வ ருந்தக் காயமு றாதக ருங்கல்லி
னேயவெ றிந்திடு கந்துக மெனவே யெதிர்மீண்டத்
தூயவ னங்கை தன்னின தூளாந் துயரெய்த. (௧0௫)

இந்திரன் முதலோ ரேவிய தெய்வப் படையெல்லாஞ்
சிந்தின துகளாய்த் தாரக னங்கஞ் சிதையாம
னந்தவி லாதபெ ருங்கண நாதர்க ணற்பூதர்
வந்தெதிர் பாணஞ் சிந்தியெ திர்ந்தே மலைவுற்றார். (௧0௬)

மலைதரு பூதர் கைகள்ச லித்தவ் வலியோன்மெ
யலைவில திண்ணன் றன்வலி யாவு முகமாறாய்
நிலைபெறு செய்வேள் விடுமயி றானே நிணமுண்டு
கொலைசெயு மென்றே போயினர் தத்தங் குழுவோடே. (௧0௭)

தானவர் கோமான் றாரக னென்னுந் தறுகண்ணோ
னானவிர் குந்த நீடுறை தண்ட முறைவாள்வேல்
சேனைநடுங்குஞ் சூலமு சுண்டித் திரளாதி
யேனைய தன்கைக் குறுபடை யாவு மெறிந்தானால். (௧0௮)

வேறு.

எறிந்திடு படைக ளாலு மிலக்குறு சயித்தி ரப்பேர்
செறிந்தவிற் கணைக ளாலுந் தேவர்கள் திருவர் சேனை
முறிந்தன விரத்த வாரி மூழ்கினர் மூர்ச்சை தீர்ந்தா
ரறிந்தனர் புகலொன் றின்றி யடைந்தனர் முருக வேள்பால். (௧0௯)

வேறு.

அய்ய நின்பத மல்லது புகலிட மில்லை
வெய்ய வெஞ்சினத் தாரகன் படையினுன் மெலிந்தேஞ்
செய்ய தாமரைத் திருநய னத்திரு வருளா
லுய்யு மாறெமக் கருளுதி யென்னலு முரவோன். (௧0௰)

அருக்க லக்கலைவ் வசுரனை யறுத்தும துள்ளத்
தெருக்க நோய்தவிர்த் தமரரை சிருப்பிட மீந்து
வருந்த ராயுறு மூன்றலா மாய்ப்பலென் றருளி
விருந்தை மாமயி னடத்தினன் விமலனார் குமரன். (௧0௯)

குமார வேண்மயில் வாகனம் பொடிபடக் குமுறிக்
கமார வெண்டிரைக் கடல்புவி சராசரந் தயங்க
நமா றுவள்ளும் வியப்புற நாடொறு நலியா
வமரர் காதகன் முன்புபாய்ந் தார்த்ததம் மயூரம். (௧௧0)

முருக வேளிரு தாளுமம் மூவிரு முகமுங்
கருணை யங்கடல் பொழியுமீ ராறுகட் கடையும்
பெருகு பன்னிரு புயங்களும் பிறங்கிய வேலும்
பொருவின் மஞ்ஞைமேல் வருதலும் பொற்புறக் கண்டான். (௧௧௧)

தெரிந்து வானவ ரிந்திர னுபேந்திரன் சிறுவன்
வளர்ந்த மாமயின் மீதுற முன்னெனி வரவே
யுளந்த ளர்ந்திடா தெம்முனை முற்றன ரிவரைப்
பிளந்து டற்றுவே னென்றனன் கொடுமையிற் பெரியோன். (௧௧

வேறு.

கோப மிக்கொள விருகணுஞ் சிவந்திடக் கொலைபுரி கொடுங்கோரப்
பாப மோருரு வெடுத்திரு பதத்தொடு பருப்பதம் வரல்போலுந்
தீபமேயுறி யாவிருட் பிழம்பெனுஞ் சிந்தைவெந் தறுகண்ணன்
சாப மாதிய சயித்திரக் கொடும்படை தடக்கையிற் பிடித்தேந்தி. (௧௧௩)

வளைத்து நாணினை யேற்றிவெங் கூற்றனும் வாய்புதைத் திடவாறே
திளைத்தெ திர்த்திட வரிதெனப் பெரிதெனு மெண்டிசைப் புறத்தோட
விளைத்த நாட்கடை யுகத்திடி யிடித்தென நாணொலி மிகக்காட்டிக்
கிளைத்த வண்டமு மகண்டமும் விண்டிடக் கெர்ச்சிதத் தொடுமார்த்தே. ()

வில்வி ருந்தலை பொருதலை கூட்டிட விழிக்கடை யுறுகாதில்
வல்வி ரற்கரஞ் சேர்த்திட வாங்கியே வகைவகை சரங்கோடி
பொல்லை பெய்தலு முறைமைக ளுழையரி மகபதி கணநாத
ரல்ல லுற்றல மலத்தன ராறுமுகக் கடவுளு மதுகாணு. (௧௧௫)

ஆறி ரண்டுகைப் படைகளி லொருகரத் தமர்ந்திடுஞ் சிலைநாணில்
வீறு கொண்டெறு சிறுவிர லுறவர மிக்கவே யொலிகேளா
மாறி ரண்டெழு வான்முக டுடிபட வந்தசா ரவர்சேனைக்
கீறு மின்றெனச் செய்வது மின்றென விரிந்தன ரசுரேசர். (௧௧௬)

ஆய வேலையி லவுணனுஞ் சாஞ்சொரிந் தார்த்திடப் பசுந்தோகை
மேய பாலனுங் கணைதொடுத் தவையெலாம் வேறுகூ றிடச்சிதறி
மாய வாரண மன்னவன் சரமத மழையெனக் கடிதேவச்
சீய மன்னவேள் செந்தழற் கணைகளாற் சிதறின னவையெல்லாம். (௧௧௭)

வேறு.

விழியிற்புகை தழல்கன்றிட வெயர்வுற்றெதி ரசுரன்
பழிமொய்த்திடு கணைபற்பல பசுமைப்பொரு மயின்மேற்
பொழியச்சிறை யடிபட்டவை பொடிபட்டிட மழலை
மொழியற்புத முருகக்கட வுளுமுய்த்தனர் கணைகள். (௧௧௮)

நெடுவெற்பென நிமிர்தோளினு நிறமீதினும் பட்டே
யுடலைப்பல தொளையிட்டுவென் னுருவிப்பரி தேராள்
கடமிக்கெழு கரடக்கரி களைமுற்கொலை புரியப்
புடவிப்பெரு நதியிற்செறி கடலிற்கரை புகுமால். (௧௧௯)

தொளைபட்டுடல் குருதிப்புனல் சொரியத்துய ரிலனுய்த்
தளர்வற்றுறு மசுரர்க்கிறை தழைதாரகப் பெயரோ
னுளமுற்றிடு திடமுஞ்செயு முரமுங்குக னுணரா
வெளிதிற்பல வடிவாளிக ளெய்தானடல் செய்தான். (௧௨0)

ஏவுங்கணை யெதிர்தானவ னிவர்தேரொடும் வாளி
தூவுஞ்சிலை விடுநாணொடு தூணிப்படை யாவும்
பூவின்புடை களிமேலவிழ பொடியாவறுத் தனவான்
மேவும்பொழு தசுரேசனும் வேறோர்ரத மேறி. (௧௨௧)

அல்லிற்செறி கண்டன்றரு மறுமாமுக னிவனை
வில்லிற்பொர லரிதென்றுகை வேல்குந்தமுத் தலைவே
லெல்லிற்றிகழ் பரிகம்முதல் யாவுமெறிந் தெதிரே
சொல்லிப்பொர வேள்பார்வையிற் றூளாயின வாளா. (௧௨௨)

வரமன்பொடு செய்தேபெறு மதியின்படை முதலாய்
பிரமன்படை மாயன்படை பெடைமாமயில் புடைவாழ்
பரமன்படை முதல்யாவையு மெறியப்பனி ரண்டு
கரமன்பொடி படவேயுங்கா ரத்தேபொழித் தனனால். (௧௨௩)

இவையாவையு மெதிர்கண்டுளத் திடையச்சமுற் றசுர
னவைதீரதி சயமுற்றுமெய் நடுங்காநி லைபிரிந்தே
சிவையீன்றருள் மைந்தன்செய றேராதிவ னோர்ந்தா
மவையெண்ணியென் னிவனுற்படி வடைவாமிவன் பதமே. (௧௨௪)

எனத்தேர்ந்துளத் தெண்ணித்தனக் கியலும்படை யாவு
மனத்தேயுறு மனுவின்படி விடலும்மவை யனைத்துஞ்
சினத்தோடொரு கணையாற்பொடி படுத்தச்சிரத் தமுந்தக்
கனத்தேழ்கணை விடத்தாரகன் கலங்கித்தளர்ந் தனனால். (௧௨௫)

குகவேள்கணை படுதானவ ருடல்கூர்கறை யானுய்
மிகுவாரியி னுறவேயுண்டு விளையாடின பன்மீ
னிகவாதுறு பேயுந்தசை யேயும்பல நாயு
மகவார்சையிற் றெவிட்டாவுகை யார்ந்தேகளித் தனவால். (௧௨௬)

சண்முகக் கடவுள் பாணந் தானவர் கைகா லாகம்
வண்முகக் கண்முக் கோடு செவிவகை வகையே றுக்கி
விண்முகந் தெறிந்து திக்கு விதிக்கெலா நிரப்பிற் றென்றாற்
றிண்முகக் கமலக் கையின் வண்மையார் தெரிக்கற் பாலார். (௧௨௭)

தாரக னென்னும் வெங்கட் டறுகணன் மூர்ச்சை நீங்கிப்
பாரகந் திசைபா தாளம் வான்முகப் பரப்பி யாவும்
பேரக மிலாமன் மாயைப் புணர்ப்பினாற் பிறங்கா வண்ணங்
காரகந் திருளுண் டாக்கி யதனிடைக் கரந்தான் மன்னோ. (௧௨௮)

கரந்தவன் மாயை நோக்கிச் சண்முகக் கடவு டானும்
புரந்தரன் முதலோர்ப் பார்த்து மாயையின் புணர்ப்பு வல்லோன்
வரம்பெறு செயல்கள் யாவு மாற்றுவ வின்னே யென்று
அரந்திட ஞான பாணந் தொடுத்தற நீக்கி னானால். (௧௨௯)

நீக்கலு மசுரர் வேந்த னிறைந்தமா யிருளா லத்தோ
ராக்கமா டெதிராய் நின்று நாணழந் தழியா வில்லை
யூக்கமோ டொருநா ணேற்றி யுலப்பிலா வசுரர் சூழத்
தீக்கணை யனந்த கோடி தெறித்தன னிலக்கு நாடி. (௧௩௦)

வேறு.

சயித்தி ரப்பெருஞ் சிலைவளைத் தசுரர்கோன் சமரக்
கையித்தி ரப்படை யறுக்கவென் றிறைக்கவான் கடவுள்
வயித்திரக் குகவேள் வடிவேலினை வாங்கிச்
செயித்தி ரங்கிடாத் தாரகற் கொல்லெனச் செலுத்த. (௧௩௧)

சூலங் கோடிவெஞ் சுடரயில் கோடி வெம்பிண்டி
பாலங் கோடி பல்படைக் கலங் கோடி சீறுல
காலங் கோடி யாயுருக் கொடு வந்தென வசுரர்
மேலங் கோடியே தனித்தனி யறுத்துடன் விரைவில். (௧௩௨)

அண்டர் வான்முக டதிர்படத் திசைக்களி றார்ப்பக்
கொண்டல் வாயிடி யேறுக வுதிர்ந்திடக் குமிறிச்
சண்ட மாருத மெனவரு படையெலாந் தழலா
மிண்டு தாரகன் மார்பிடைப் புகுந்ததவ் வியன்வேல். (௧௩௩)

புகுந்து போர்வலித் தாரகன் மார்பகம் போழ்ந்து
மிகுந்த வெந்திற லவனுயி ருண்டுவிண் மேவித்
தகுந்தி றற்கிர வுஞ்சவெற் பூடறத் தடிந்து
பகுந்த ருந்தல மேழையு முருவிமேற் படர்ந்த. (௧௩௪)

பச்சை மால்வரை புரைமயின் மீதினிற் பவள
விச்சை மால்வரை யெனப்பொலிந் திலங்கிய மேனிச்
செச்சை மாலிசைத் திண்புயக் கடவுள்செங் கரத்தி
னிச்சை கூரவந் திருந்ததவ் வேற்படை யிமைப்பில். (௧௩௫)

நின்ற தானவர் சேனையி னிகழ்த்திய மயிடன்
வன்றி றற்பெருங் காலனே மிப்பெயர் வலியோ
னென்று ரைத்திடு மிருவரு மோடியாங் குய்ந்தா
ரன்றி மற்றவ ரயிற்படை செகுத்திட வழிந்தார். (௧௩௬)

வெய்ய தாரக னுயிரிறந் தொழிதலும் விண்ணோர்
செய்ய தாமரைக் கரங்குவித் தஞ்சலி செய்து
துய்ய மாமலர் மழைபொழிந் தனர்களத் தூயோ
ரய்ய வாழியென் றுசிகள் வழங்கின ரார்த்தார். (௧௩௭)

கதிர்வி ளங்கின தாரகை விளங்கின கனல்வான்
மதிவி ளங்கின திசையெலாம் விளங்கின மகவான்
பதிவி ளங்கின பாரகம் விளங்கின பல்லோர்
துதிவி ளங்கின விளங்கின மனுநெறிச் சுருதி. (௧௩௮)

ஆய காலை யிலடல்புரி மயிலிழிந் தயில்சேர்
சேய வேளுயர் மால்விடை மேல்வரு சிவனைத்
தாயை யன்பொடும் பணிதலு மதலையைத் தழுவி
நேய மோடெடுத் துச்சிமோந் தாரரு ணிறைத்தார். (௧௩௯)

நிறைத்த காலையி லுமைமுக நோக்கியே நிமல
னறைத்த நீலமா நயனமென் கொம்பர் கேணயந்து
பொறைத்த ராதல முதலபே ருலகெலாம் பொன்ற
மறைத்த தாரகற் செகுத்தநங் குமரனே வலியோன் (௧௪௰)

என்று கூறியே பற்பல வாசிக ளியம்பி
வென்றி வேலுடைக் கடவுளை வியந்துவீற் றிருந்தார்
நின்ற தேவரு முனிவரு முள்ளநெக் குருகித்
துன்றி யாடினர் பாடினர் நாடினர் துதித்தே. (௧௪௧)

வேறு.

துதித்தலுங் கருணை வள்ள றுழாயணி முகுந்தன் வேதன்
சதக்கிரு தட்ட திக்குப் பாலரைத் தயாவி னோக்கி
மதித்தயிற் குமர னின்னோன் வாழ்த்திடுந் தேவர் சேனா
பதிப்பெருந் தலைவ னென்றும் பயமிலா தளிப்ப னும்மை. (௧௪௨)

ஆதலா னீவி ரெல்லா மமைத்தநும் பதியி னண்ணித்
தீதற முறைக ளாற்றித் திரமுற வாழ்தி ரென்னப்
போதன்மான் மகவா னின்னோர் போற்றிப்பூ சனைக ளாற்றிக்
காதல்கூர் குமரற் போற்றிக் கயிலையிற் கூடச் சென்றார். (௧௪௩)

சென்றபின் சினக ரத்துத் தேவியுஞ் சிவனும் வாகை
வென்றிவேற் குமர வேளும் வீற்றினி திருந்தா ரேனோ
ரன்றுநல் விடைகொண் டேகி யவரவர் பதங்கட் கெய்தித்
துன்றிய வுவகை கூர்ந்து தொன்மைபோ லிருந்தா ரன்றே. (௧௪௪)

வேறு.

சத்தி வேலினாற் றாரகற் றடிந்தவன் சரிதை
பத்தி பத்தியாய்ப் படிப்பவர் கேட்பவர் பகர்வோர்
பொத்த கத்தினி லெழுதுவோர் பூசனை புரிவோர்
வித்த கத்தறு முகத்துவேள் பதத்துவீற் றிருப்பார். (கசரு)

வேறு.

உலைவறு தவத்தின் வகையறிந் துணர்ந்தி யுயர்கதிப் பெருமையை நாடு
மலைவறு முனிவர் மதிமுக நோக்கி வயவலித் தாரகன் வதத்தை
யலையெறி கடலின் மச்சமால் வைவச் சுதமனு வன்புடன் கேட்ப
நிலைபெற வுரைத்த திதுவென நிகழ்த்தி நிகழ்த்துவான் சூதமா முனிவன். (கசசு)

விரித்துரைத் திடுமிவ் வுத்தர காண்ட மேதினி மீதினில் விளங்க
வருத்தியி னதனிற் றுதித்திடுங் கதைக ளனைத்தையு மனத்தயா வுடனே
தெரித்துரைத் தனமான் முறைபிற ழாமற் றிரட்டிவெண் பணிலமுத் தெறிந்து
முரித்தலை சுருட்டி மூழ்கியே சேடன் முடியள வாழ்ந்திடு முந்நீர். (கசஎ)

நடுவி லோரிரண் டிலக்கம்யோ சனைத்தாய் நலம்பெறு பேருடல் படைத்து
வடுவிலா துயர்ந்த மச்சமா யுதித்த மணிப்புயல் வண்ணனு முகுந்தன்
விடுகதிர்ச் சுடரால் வையகம் விளக்கும் வெய்யவ னளித்திடு மைந்தன்
தொடுசிலை வைவச் சுதமனுக் கேட்பத் தொடங்கிட வுரைத்தன னிதனை. (கசஅ)

வேதநான் கோடு புராணமூ வாறும் விளங்கவே மேதினி விளக்கும்
வாதரா யணப்பேர் வியாதமா முனிவன் வகுத்தெனக் குரைத்தவா யானு
மேதமொன் றின்றி நீதியா லுரைத்தே னென்றுமா தவத்தினை யுகுற்று
மூதறிவுடைய முனிவரார்க் கன்பாய் மொழிந்தனன் சூதமா முனிவன். (கசகூ)

நானிலம் பரவும் புராணமேன் மையினை நலம்பெறச் சூதமா முனிவன்
றானிலை பெறுமன் புடனுரைத் திடலுந் தனித்தனி யுடல்புள கிதமா
யூனிலம் புலனு மொருவழிப் படுத்தி யொண்செவிக் கமுதமா யருந்தி
வானில மளவு நைமிசா ரணிய மாதவர் மகிழ்ந்துவீற் றிருந்தார். (கருo)

இதத்தினி லெவர்க்கும் போகபோக் கியங்க ளெளிதினி னளித்துமே பரத்து
மகத்துவங் கொடுக்குங் கயிலைமால் வரையில் வைத்திடு முத்தர காண்டத்
தகத்துறு ம த்தி யாயத்தின் றொகைக ளைம்பதி னேடெட்டா மவற்றுட்
டொகுத்திடும் விருத்தத் தொகைகளா யிரத்துத் தொளாயிரத் தெண்பத்தி னூறே

றுவலருங் காண்ட மிரண்டினத் தியாய நூற்றெழு பத்திரண் டாகும்
பவவினை யறுக்குங் கடவுளர்ப் பராவும் பாயிரப் பனுவலி னேடுங்
கவர்பொரு ளுடைய பாவிகற் பத்திற் கனிதரு விருத்தத்தின் றொகைக
ளுவமையி லையா யிரத்தினி லுரைத்தா முறுபொரு டோர்ந்திவை கேட்போர். ()

ஏட்டினிற் றீட்டிப் பூசனை புரிவோ ரிசைபெற நசையுறப் படிப்போர்
பாட்டியல் பறிந்து செறிந்திடும் பொருளை விரிப்பவர் தரிப்பவர் பாரிற்
கூட்டுறு நிதியம் யாவையும் பெருக்கிக் குவலயக் கிழமையும் பூண்டு
நாட்டிய புகழ்வா னுட்டினுந் தீட்டி நலம்பெறு காமியம் புசித்தே. (கருஉ)

புவியினின் மீண்டும் பூசுரர் குலத்திற் பொருந்துமுற் சனனத்தி னறிவோ
டுவமையி லழகி னுற்பவித் தரனுக் குவப்புறு பணிவிடை யாற்றி
யவிசுரர்க் கருத்தி யருத்தியாற் சிவனை யருச்சனை புரிந்துபின் யோகந்
தவமிகு ஞான முறைபிற ழாமற் றனித்தனி யுஞற்றியே முடிப்பார். (கருச)

முடித்துளோர் கயிலைப் பருப்பதத் தடைந்து முக்கணன் சந்நிதி யணுகித்
துடிக்கரத் தமலன் வடிவமே போலத் தோளொரு நான்குமான் மழுவும்
பிடித்திடு முருவ மாகியே யிருந்து பின்னருட் சோதியா னந்த
நடத்திருப் பாத மானசா யுச்சிய நற்பதப் பேறுபெற் றிடுவார். (கருரு)

பன்னிய மறையோர் பசுபசு பதிதன் பான்மையை யுணர்ந்துளோர் வேத
நன்னெறி வடநூல் தென்மொழி யுணர்ந்த நாவல ராகமம் வானந்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர்க் கிரங்கித் தாரணி தனித்தனி புரக்கு
மன்னவர் செங்கோன் மனுநெறி மச்ச புராணமும் வாழிவா ழியவே. (கருசு)

மைப்புயல் வண்ணன் மச்சமா யுரைத்த மச்சமாம் புராணத்தைத் தமிழா
லிப்புவிக் கெண்ணூற் றெண்பத்தி ரண்டாண் டிசைந்திடு மவ்விய வருடத்
தைப்பசி மதியி லொப்பிலாத் தினத்தி லமுதெனக் கனியென வார்க்குஞ்
செப்பிய விரசை வடமலை மகிபன் செல்வமோ டினிதுவா ழியவே. (கருஎ)

ஐம்பத்தேட்டாவது

தாரகாசுரவதவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக உத்தரகாண்டம். ககூஅசு.

ஆக காண்டம். ருOOகூ

மச்சபுராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

